

உ

கணபதி துணை.
இளங்கோவழி களருளிச்செ

ய்த

சிலப்பதிகார மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாரு
ரையும்

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமே ஹாபாத்தியாய

வே. சாமிநாதைய

ரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப ரி சே ரா தி த் து,
பலவகை ஆராய்ச்சிக்

குறிப்புக்களுடன்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனகர்த்தா

வர்களாகிய

ஸ்ரீஸஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய

தேசிகாவர்களுடைய

உதவியைக்கொண்டு

சேன்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ரௌத்திரிஸ்ரீ

1920.

(Copyright Registered)

இரண்டாம்பதிப்பு.]

[இதன்விலை ரூபா. 8-12-0.

and

the remaining portion at the Commercial Press.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலிய

வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

5 உ. முகவுரை.

7 ஈ. இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

17 ச. அரும்பதவுரையாசிரியர் வரலாறு.

19 ஞ. அடியார்க்கு நல்லார் வரலாறு.

11
சு. சிலப்பதிகாரத்தாலும் உரைகளாலும்
தெரிந்த அரசர்

பெயர் முதலியன.

20

எ. சிலப்பதிகாரக்கதைச் சுருக்கம்.

அ. சிலப்பதிகாரமூலமும் அரும்பதவுரையும்

நல்லாருரையும்.

பதிகம்

உரைப்பாயிரம்

அடியார்க்கு நல்லாருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்
உரைபெறு கட்டுரை
நூற்சிறப்புப் பாயிரம்

க. புகார்க்காண்டம்.

க. மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்

உ. மனையறம் படுத்தகாதை

ங. அரங்கேற்றுகாதை

ச. அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை

ரு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை

சு. கடலாடுகாதை

எ. கானல்வரி

அ. வேனிற்காதை

கூ. கனாத்திறமுரைத்தகாதை

கௌ. நாடுகாண் காதை

அடியார்க்கு

க - நுகுந

... க

... கா

... கக

... நௌ

... நஉ

... நந

... சஉ

... (ந)சு

... கஉ/ந

... கநௌ

... கௌ(ந)

... உ௦/ந

... உஉ௦

... உசுக

... உ(ந)ச

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

உ. மதுரைக்காண்டம்.

கக. காடுகாண்காதை

கஉ. வேட்டுவவரி

கங. புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை

கச. ஊர்காண்காதை

கரு. அடைக்கலக்காதை

கசு. கொலைக்களக்காதை

கௌ. ஆய்ச்சியர்குரவை

கஅ. துன்பமாலை

கக. ஊர்கூழ்வரி

உ௦. வழக்குரைகாதை

உக. வஞ்சினமாலை

உஉ. அழற்படுகாதை

உங. கட்டுரைகாதை

ங. வஞ்சிக்காண்டம்.

உசு. குன்றக்குரவை

உடு. காட்சிக்காதை

உசு. கால்கோட்காதை

உஎ. நீர்ப்படைக்காதை

உசு. நடுகற்காதை

உசு. வாழ்த்துக்காதை

உஓ. பீரந்தருகாதை

நூற்கட்டுரை

சு. விளங்காமேற்கோளகராதி.

கஓ. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கக. பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.

... உகுக

... நுகந

... நநஉ

... ந(ந)க

... நுகுக

... சுகுக

... சசுக

... சுகஉ

1... சுகுக

... சஅ/0

... ச அ எ

... ச கூ ந

... (ந) ஓ க

... (ந) க ந

... (ந) உ க

... (ந) ன ந

... (ந) ச எ

... (ந)சூ 0

... (ந)எ ந

... (ந)அ'உ

... (ந)கூ ந

(ந)கூசு

(ந)கூகூ

எ (ந)சு

இப்பதிப்பில்
எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலியவற்றின்
முதற்குறிப்பகராதி.

அக்க - அக்கீகுமாரன்வதைப்படலம். |
அகத் - அகத்திணையியல்.

காமதகன - காமதகனப்படலம்.

கிளவி - கிளவியாக்கம்.
 அகநா - அகநானூறு.
 அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
 அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
 ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
 ஆசுவக - ஆசுவகவாதச்சுருக்கம்.
 ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்பேரா
 ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.
 இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
 இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
 இராச - இராசபாரம்பரியம்.
 இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
 இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
 இளம் - இளம்பூரணருரை.
 இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
 இன்னு - இன்னுநாற்பது.
 உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
 உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.
 உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
 எச், எச்ச - எச்சவியல்.
 எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
 ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
 ஒழிபு - ஒழிபியல்.
 கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
 கடை - கடைதிறப்பு.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புண
 ர்ந்து கபிலத் பெற்றவத்தியாயம்.
 கல் - கல்லாடம்.
 கல்யாண - கல்யாணச்சுருக்கம்.
 கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்
 கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பரணி.
 களம் - களம்பாடியது.
 களவு - களவியல்.

கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்
 வதைப்படலம். [லம்.
 குலமுறை - குலமுறைகிளத்துபட
 குலோத்தங்க - குலோத்தங்கசோழ
 னுலா. [கரப்புணரியல்.
 குற்றியல், குற்றியனுகர - குற்றியனுக
 குறள், திருக் - திருக்குறள்.
 குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 குறர் - குறந்தொகை.
 கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
 கோயில் - கோயில்பாடியது.
 கோலங்காண் - கோலங்காண்படலம்.
 சதகம் - திருச்சதகம்.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
 சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
 சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.
 சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
 சுயம் - சுயம்வரச்சுருக்கம்.
 சுவேதவராக - சுவேதவராக கற்ப
 முறைத்தவத்தியாயம்.
 சூ - சூத்திரம்.
 சூளா - சூளாமணி.
 செய் - செய்யுள், செய்யுளியல்.
 சே - சேனாவரையருரை.
 சேது - சேதுபுராணம்.
 செளனகாதியர் - செளனகாதியர்
 அண்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம்.
 தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
 தணிகை - திருத்தணிகைப்புராணம்.
 தரும - தருமவாதச்சுருக்கம்.
 திக் - திக்குவீசயப்படலம்.
 திணைமா - திணைமாலையுந் தைம்பது.

6 நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
தொண்டநாயனார் புராணம்.
திருச்சிற், திருச்சிற்றம் - திருச்சிற்
தம்பலக்கோவையார்.
திருவம்பல - திருவம்பலச்சுருக்கம்.
திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம். [ணம்.
திருவாதலூர் - திருவாதலூர்புரா
திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
திருவால - திருவாலவாயுடையார்
திருவினையாடற்புராணம்.
திருவினை - திருவினையாடற்புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தும்பை - தும்பைப்படலம்.
தூது - தூதுச்சுருக்கம்.
தே - தேவாரம்.
தேவிபுர - தேவிபுரச்சுருக்கம்.
தொகை - தொகைமரபு.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினூர்க்கினியருரை.
நகர - நகரப்படலம்.
நம்பி, நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பி
யகப்பொருள்விளக்கம்.
ந. வி, நன். விருத்தி - நன்னூல்
நற் - நற்றிணை. [விருத்தியுரை.
நன் - நன்னூல்.
நா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
நாடு - நாட்டுப்படலம்.
நாலடி - நாலடியார்
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீல. நீலகேசி - நீலகேசிகொண்டி

பா - பாடபேதம்.
பாகவத - பாகவதபுராணம்.
பாடாண் - பாடாண்படலம்.
பி. ம் - பிரதிபேதம்.
பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
பிறப்பு - பிறப்பியல்.
பு. வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
புறத், புறத்திணை - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநானூறு.
பெயர் - பெயரியல்.
பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணத்தப்
பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
பொருந - பொருநர்த்துப்படை.
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மந்திர, மந்திரசாலை - மந்திரசாலைச்
சுருக்கம்.
மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
பெருமாள் பிள்ளையுரை.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மரபு - மரபியல்.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
மனையதம் - மனையதம்படுத்தகாதை.
முதற்போர் - முதற்போர்ச்சுருக்கம்.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
மூல்லை - மூல்லைப்பாட்டு.
மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.

நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
 ப, பக் - பக்கம்.
 பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
 பத், பத்து - பத்துப்பாட்டு.
 பதி - பதிகம்.
 பதின் - பதிற்றுப்பத்து.
 பரி - பரிபாடல்.
 பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
 பழ - பழமொழி.

யா - யா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
 யா, வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
 வாகை - வாகைப்படலம்.
 வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
 த்துணையழைத்த சருக்கம்.
 விக்கிரம - விக்கிரமசோழனுலா.
 வி. பாரதம் - வில்லிபுத்தூராழ்வார்
 விளி - விளிமரபு. [பாரதம்]
 வெட்சி - வெட்சிப்படலம்.

உ
கணபதி துணை.

மு க வு ரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
 பரமா சாரியன் பதங்கள்
 சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

த மிழ்ப்பாலை யிலுள்ள
 பழையகாப்பியமைந்தனுள் ஒன்றாகிய
 சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய
 இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பெற்றது; பழைய
 உரையாசிரியர்களால் எழுத்துக்காட்டப்படும்
 பிரமாண நூல்களுளொன்று; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து விளங்குவது ;

எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை
 நேரிற்கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்
 வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும் தெள்ளிய இனிய
 நன்னடையையுடையது ;
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த பெருங்குடிவாணிகர்
 மரபினராகிய கற்பிற்சிறந்த கண்ணகி
 அவள்கணவன்கோவலன் என்பவருடைய
 சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது; தமிழ்நாட்டரசர்
 மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார்
 (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சி யென்னும்
 மூன்றன்பெருமைகளையும் விளக்குவது;
 பண்டைக்காலத் திருந்த பலவகை மாந்தருடைய
 ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத் தார் எளிதில்
 தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாக்வுள்ளது;
 அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அவரை
 அறக்கடவுள் கூற்றாய்கின்ற கொல்லுமென்பதும்,
 கற்புடைமகளிரை மக்களையன் றித் தேவரும்
 முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும்
 செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்
 பயனை நுகர்விக்கு மென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும்
 முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு இளங்கோவடிகளாற்
 செய்யப்பட்டது ; இவற்றைச் சிலம்புகாரண மாகத்

தெரிவித்தலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரமென்னும்
பெயர் பெற்றது.

8

முகவுரை.

இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின்,
இந்நூல் இய விசை
நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய் யுளென்றும்,
நாடகவுறுப் புக்களை உடைத்தாதலின்
நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப் பாட்டும்
இசைப்பாட்டும் இடையிடையே
விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டிடைச்
செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும். தோல்காப்பியம்
செய்யுளியல், களந-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினூர்க்
கினியர், “ பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது
ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்குங்
கருத்தினுன் வருவனவும் எ - று; அவை தகடீர்
யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன ” என்
றும், “தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த
பழமை மேற்றே” (செ. சூ-உரு) என்பதனுரையில்
“அவை பெருந்தேவனார்செய்த பாரதமும் தகடீர்

யாத்திரையும் போல்வன ; சிலப்பத்காரமும் அதன்பாற்படும்” என்றும் எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்” (தணிகையுலா, ௫௨௬) எனச் சிலேடையில் இந்நூற்பெயர் அழகுற அமைந்திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில் ௫-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைமாதர்கள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும் “பழிமான மூந்தம் மனையறங்காத்தலும் பார்த்திபரைத், தொழுமா தரவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித் தோர்க்குச் செம்பொன், பொழிமான துங்கன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா, ரெழுமாத ரோடிவ ளெண்மாத ராவள்” என்றும் குலோத்துங்கசோழன்கோவை ௪௨௬-ஆம் பாடலிலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காதை ௧௮௦-ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் காணப்படும் நவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், மாணிக்கம் விற்ற திருவிளையாடலிலும் காணப்படுகின்றன.

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேயே அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற் பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்கு

கின்றமையின், இச்சரித்திரம்
வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்று
சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல
பகுதிகள் காதை யென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளாலேயே
செய்யப்பட்ட தற்குக் காரணமும் கதைச்சுருக்கமும்
அமைந்துள்ள பதிகச்செய் யுளை முதலிற்பெற்று,
மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்
புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும்,
காடிகாண்காதைமுதலிய பதின் மூன்று
உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும்,
குன்றக் குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய
வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில்
இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா, அகவற்பா,
கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின்
பாகுபாடான ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி
முதலியபாக்களும், நாடகத் தமிழின் பாகுபாடான
உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள்
மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே. இவை,
தொல்காப் பியம் செய்யுளியல், கடுள-ஆம்
குத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால் பெரியபாட்டுக்கு
உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும்,
 அடியார்க்குநல்லாருரை யென்றும்
 இ ரண்டினை ரகளுண்டி.
 இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில், “ஐம்பெருங் குழுவ
 மெண்பே ராயமும்” [ப. கௌ] என்பதன்
 விசேடவுரையில், ‘இனி... எனக்காட்டிவர்
 அரும்பதவுரையாசிரியர்’ என்று அடியார்க்குநல்லார்
 எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டிரையுள்,
 அரும்பதவுரையே முந்தியதென்று தெரிகிறது.
 இப்படியே அரும் பதவுரையிலுள்ள
 சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்
 நூற்கு வேறு
 பழையவுரை ரயொ ன்றிருந்திருக்கலாமெ ன்றும்
 தோற் றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து
 அகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சில சில இடங்களில்
 அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாக
 வும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம்
 வேறாகவுமுள்ளன. அடி யார்க்குநல்லார் உரையுள்ள
 பகுதிவரையில் அவர் கொண்ட மூல பார்ட்மே
 இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது.
 அரும்பத வுரையாசிரியர் கொண்டபாடம்

வேராயுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்
 தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆங்காங்கு
 அவ்வரையின்முன், 'பா' (பாட பேதம்) என்னும்
 குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

2

10

முகவுரை.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை
 மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களை
 உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாக இந்தால் முழுமைக்கும் அமைந்
 துள்ளது. அவ்வரையாசிரியர் பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும்
 அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றானும் தெரிந்துகொள்ளக்கூட
 வில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும்
 பழையதாகிய இந்த அரும் பதவுரைப்பிரதியொன்று
 எனது நண்பர் தோழமூர்த்தர் ஸ்ரீ சக்கர
 வர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியரவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. அது
 மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள் குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும்
 முன்னுள்ளவைகள் பின்னும் பின்னுள்ளவைகள்முன்னுமாக மாறி
 எழுதப்பட்டும் அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும்
 இருந்தது. அத னோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை
 ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப்
 பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிருக்கு
 மென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும்

வேறுபிரதி அகப்பட வில்லை. அந்த ஒரு பிரதி
 ரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு
 எனக்குச் சிறிதும் மனமில்லையாயினும்,
 இவ்வொருபிரதி யும் சில நாளில் இறந்துவிடின்
 அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடு மாகையால்
 இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று
 சில அன்பர்கள் தூண்டினமையால், துணிந்து
 பரிசோதித்து 18 9 2-ஆம் வருஷத்தில்
 வெளிப்படுத்தலானேன். அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை
 இறுதியில் தனிப்பகுதியாகப்
 பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது ; இந்தப் பதிப்பிற்
 சிலகாரணங்களால் மூலமுள்ள பக்கங்களிலேயே
 கீழே ஐ உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.
 இதிலுள்ள மேற்கோள் களுள் அடியார்க்குநல்லார்
 உரையால் விளங்குவனவற்றின் முதல்
 இறுதிகளை மட்டும் விளக்கி அவற்றின்
 இடையில் (.....) இவ்வொற்றைப் புள்ளிநிரைகள்
 போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத
 மேற்கோள்களை முற்றுங்காட்டியும், ஏடுகளிற்
 பழுதுபட்டுப்போன இடங்களைப் புலப்படுத்துவதற்கு
 அவ்வவ்விடங்களில் மேற்கூறிய
 ஒற்றைப்புள்ளிநிரையை அமைத்தும்

விளங்காதபாகத்தின் முதல் இறுதிகளில் []
 இவ்விருதலைப்பகரம்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக் குப்
 பொருள்புலப்படுத்தற்கு மூலத்தின்
 வரியெண்களையேனும் முதலே யேனும்
 அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும்
 பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

முகவுரை.

11

அடியார்க்குநல்லாருரை முதலிலிருந்து
 வழக்குரைகாதை வரையுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய
 அரும்பதவுரையை அது பெரும் பாலுந்தழுவிடும்,
 சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரை
 யாயும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரை யாயும்
 எழுதப்பட்டு, சொன் னாயம் பொருணயங்களை
 இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில்
 இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும்,
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும்
 பலநூன்மேற்கோள்முகமாக நன்கு விளக்கும்
 விசேடவுரையோடு கூடி மிகவிரிவாக அமைந்
 துள்ளது. இவ்வுரையில் , இக்காலத்தில்
 விசேடித்து வழங்காத இசைத்தமிழ்
 நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும் அவற்றிற்குரிய சூத்

திரங்களும், பரிபாஷைகளும், இன்னும் வேறு
பலவும் நிறைந் திருக்கின்றனவாதலால், இது
நூலாராய்ச்சி செய் வே ரு க் கு மிகவும்
பயன்படும். இவ்வுரையாசிரியர்க்கு

நிரம்பையர்காவல ரென்று ஒரு
பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த
பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோன் என்ற ஒரு
பிரபுவாற் செய்விக்கப் பட்டதென்பதும்
கக-ஆம்பக்கத்துள்ள உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்
யுட்களால் தெரிகின்றன.

இந்நூலை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன்
பலபிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து
எழுதுவோரால்நேர்ந்தவழுக்களை இயன்ற வரையில்
மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி
அச்சிடவேண்டு மென்று நெடுநாளை க்குமுன்பே
உண்டான விருப்பம் நாள்தோறும் பெருகி
என்மனத்தை க்கவர்ந்து கொண்ட மையால்,
சீவகசிந்தாமணி யை முதலில்
அச்சிட்டகாலந்தொடங்கிப் பல
கையெழுத்துப்பிரதிக ளைத்தேடி
அவற்றின்உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்;
அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது

கானல்வரிக்கும், இருபதாவது வழக்
குரைகாசைதழுதவிய பிற்பாகத்திற்கும்உரை
காணப்படவில்லை. சில
இடத்துள்ளவிசேடவுரைக்குறிப்பாற் கானல்வரிக்கு
அடியார்க்குநல் லார் உரையெழுதியிருந்தாரென்றும்,
பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத
ஆயத்தமாகவிருந்தாரென்றும் தெரிந்தமையால்,
அவைகளிருந்தால்
•எப்படியும்பெறலாமென்றெண்ணித்
திருவாவடுதிறையாதீனம் தரு மபுரவாதீனம்
திருவண்ணாமலையாதீனம் செங்கோல்மடம் முதலிய
ஆதீனமடங்களிலும், சென்னையிலும்
தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய
வை கயெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும்,
ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவைகுண்டம்

12

முகவுரை.

டம் வெள்ளார் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம்
ஊர்க்காடு ஊற்றுமலை கடையநல்லூர் கிருஷ்ணபுரம்
பூழியன்குடி கல்லிடைக்குறிச்சி விக்கிரமசிங்கபுரம்
களக்காடு மேலகரம் செங்கோட்டை தென்காசி

திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை
 பாளையங்கோட்டை கும்பகோணம் கொட்டையூர்
 சீகாழி சிதம்பரம் சேலம் பாகற்பட்டி தஞ்சை
 திரிசிரபுரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாவூர் மதுரை
 மிதிஸைப்பட்டி செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம்
 திருமயிலை முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள
 பரம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள் வீடுகளிலும்
 சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான், செல்லக்
 கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து பாரிஸ்நகரம்
 இவற்றிலிருக்கும் கையெழுத்துப்
 புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்
 களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன்.
 அங்ஙனம்செய்தும் அவற்றின் உரைப்பகுதி
 கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடி வதிற்
 பயனில்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும்
 மூலமுழு வதையும் மேற்கூறிய
 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்
 சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத
 பகுதிகள் அரும் பதவுரையின்
 பேருதவியைக்கொண்டே ஒருவாறு பரிசோதிக்கப்
 பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள்,

எனக்குக் கிடைத்த சச்சுபுடவெண்பா,
தாளசமுத்திரம், † சுத்தாநந்தப்பிரகாசமுதலிய பழைய
தமிழ்நூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும்
பரதத்திலும் வஸ் லோரைவினாவியும்
ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்ஙனம்
செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின.
இசை நாடகங்க ளுக்குரிய புரிபாஷைகளிற்
பெரும்பாலன வடமொழியிலும் தென்
மொழியிலும் வேறுவேறு உருவங்களோடு
கூடியிருத்தலால் இவற்றி லுள்ள சொற்கள் பல
வடநூல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

* இங்கிலாந்திலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில் தேடிப்பார்த்த
கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ பொ.
குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸ் நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தக
சாலையில் தேடிப்பார்த்து உதவிசெய்தவர், புரொபெஸர், ஜூலியன் வீன்
ஸன் என்பவர்.

† இந்நூல் தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி ஸ்ரீவேங்கடராமஐயங்காரவர்க
ளாங்கிடைத்தது.

முகவுரை.

13

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதையிலுள்ள
நவமணியிலக்க

ணமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில் இப்பொழுதுள்ள வடநூல்க
ளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந்
தன. இந்நூலில் அடியார்க்குநல்லார் ஒவ்வொன்றையும் பழைய
தமிழ்தூல் மேற்கோள்களைக்கொண்டு நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும்
அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின்கருத்தை ஒருவாறு எடுத்துச்
சொல்வோரும்

இக்காலத்திலுலாமையால் அவை அறிதற்கரியனவாபி
ருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற
இயற்றமிழ்ச் சொற் களுட்சில இக்காலத்து
வழங்காதொழிந்தமையால் அவற்றிற்குப் பொருள்
ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை;
அவற்றினுருவமும்விளங்க வில்லை ஆயினும்
இப்படியே முன்பு விளங்காதிருந்தவைகள் பல
பின்பு இந்நூலாலும் இவ்வுரையாலும்
ஒருவாறுவிளங்கிவருத லால் இதுபோலப்
பழைய நூல்களையும் உரைகளையும் ஒழுங்காக
ஆராய்ச்சி செய்யச்செய்ய அவைகளும்
விளங்குமென்பது என் துணிபாதலின்
உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு என்னும் இரண்
டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை
ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதி களில் இருந்தவாறே
பதிப்பித்தேன்.

மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி

இந்நூலைக்கொண்டு வேறுநூல்களையும்,
அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து
உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும்
உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும்
தொகையகராதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில்
அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்புக்கப்
பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும்,
மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு
முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த
அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில
உவமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும்,
வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே
அகராதியாக நூலின்பின் 'அரும்பதமுதலிய
வற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன்
பதிப்பிக்கலானேன். இவ்வகராதியில் சில
அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கி
றது. இந்நூற்பகுதிகளை ஒத்த பிறநூற்பகுதிகளும்,
இந்நூற்பகுதிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ள
இடங்களும் மூலமுள்ள பக்கத்தில்

அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

முதற்பதிப்பில்

‘என’ என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின்
பதிப்பில் ‘என்’ என்று கொள்ளப்பட்டது.

இறுதியை இந்தப்

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த
பிரதிகளின் விவரம் :—

கையெழுத்துப்

அடியார்க்குநல்லாருளை

ரயோடுகூடியவை: திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்

பிரதி க

ஹை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்	ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்	,,	க
திருநெல்வேலி	,, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்	,,	க
சேலம்	,, சாலிவாரசுவர ஓதுவாரவர்கள்	,,	க
சிதம்பரம்	,, இராமசாமி முதலியாரவர்கள்	,,	க
சென்னை	,, சாம் ஐயங்காரவர்கள்	,,	க
,,	,, தோ. வேலாயுதமுதலியாரவர்கள்	,,	க
,,	,, து. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்	,,	க
திருமயிலை	,, தஞ்சாம் ஐயரவர்கள்	,,	க
யாழ்ப்பாணம்	,, அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	,,	க
,,	,, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	,,	க
,,	,, தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்	,,	உ
,,	,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	,,	க

ஆக உரைப்பிரதி கச

முகவுரை.

15

மு ல ப் பி ர தி க ள்.

ஸ்ரீ வி.

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்	பிரதி	க
மிதிவைப்பட்டி	,,	
அழகியசிற்றம்பலகீகவிராயரவர்கள்	,,	க
திருநெல்வேலி	,, சாலிவாரசுவர ஓதுவாரவர்கள்	
,,	க ஆறுமுகமீன்கலம்,, குமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்	
,,	க திரிசிரபுரம்* ,, அண்ணாசாமி	
பிள்ளையவர்கள்	,, க திருமயிலை	,,
அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	,,	க

யாழ்ப்பாணம் ,, தி. குமாரசாமிச்சேட்டியாரவர்கள்
 ,, க
 ,, ,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்
 ,, க

— ஆக மூலப்பிரதி ௨ —
 இந்தப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த
 கையெழுத்துப்

பிரதிகள்.
 கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ குமாரசாமிச் சேட்டியாரவர்கள்
 தந்த பிரதி க ஆழ்வார்திருநகரி ம-ந-ந-ஸ்ரீ
 பெரியதிருவடிக் கவிராய

ரவர்கள் தேடித்தந்த ,, க
 திருத்தணிகை கச்ச ரவ ணப்பெருமானையார்பே ரா ர கி ய
 குருசாமி

ஐயர் தந்த* ,, க
 இந்தக்கையெழுத்துப்
 பிரதிகளையுதவியவர்கள்பாஸ் மிக்க நன்றி
 பாராட்டுகிறேன்.

இவற்றின் பரிசோதனையாலும்
 வேறுவகையான ஆராய்ச்சியா லும் இந்நூல்
 மூலமும் இருவகையுரைகளும் இப்போது
 அடைந்த திருத்தங்கள் சில.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச்

சிறிதும் கவலையுண் டாகாதபடி, சென்னை
 இராசதானிக்கலாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ
 இ. வை. அனந்தராமையரவர்களும்,
 மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல்
 தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம வே. துரைசாமி
 ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிய
 திருமா னூர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்கள் குமாரர்
 சிரஞ்சீவி, கே. அருணாசலஐய ரும், சென்னை
 இராசதானிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்
 பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரிஐயரும்
 ஆராய்தல் ஒப்புநோக் குதல் முதலிய பேருதவிகளை
 உள்ளன்புடன் செய்து வந்தார்கள்.

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள்
 இருந்தன.

16

முகவுரை.

உபகா ரச்சம்பளம் பெற்றமையை அறிந்து
 எனக்கு ஒருவிதத்

திலும் கவலையுண்டாகாதபடி ஆதரித்து நூற்பரிசோதனை விஷயத்
தில் ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடி
துறையாதீனகர்த்தாவர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்
களையும், நூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிபவர்கள்
விஷயத்தில் நான் கவலையுறாவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்
களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதி
பதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச்

சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச்

சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான
கௌரவம்பொருந்திய மகாராஜ ராஜஸ்ரீ பா.
இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களையும்
ஒருபொழுதும் மறவேன்.

இந்தால் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்
பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுசூலங்களைச் செய்துகொ
டுத்த ம-ா-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்களால் நன்றியறிவுடை
யேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு
மிகுதியாயுள்ள இக்காலத் தில் இப்புத்தகத்தின்
ஏனை ப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரை வில்
நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல்
அச்சுக்கூடத் தாருடைய அன்புடைமை மிகவும்
பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப்
பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புதுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து
என்னைப் பாது காக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை
அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜவிலாஸம்”
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை. }
6—12—1920.

இங்ஙனம்:

வே. சாமிநாதையன்

உ

இந்நூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வாலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்றும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் சேங்குடவேனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; துறவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல் பேர்லவே ஏனைச் சேர்மு பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடின்றி இவர் நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்தாய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற் போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தா ரைநோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுங்கால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்மனம் இரங்கிற் றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் நன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச் சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவராதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை நாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்மனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும், உடு-ஆவது ௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய
மணிமேகலையின் கதையையும்

இந்நூலினி றுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணி மேகலையென் றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ் வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன்

இமயஞ் செல்லப்

புறப்பட்டபொழுது, "சிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதியுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சி வலங்கொண்டு" [அடி, ௫௪௭] எனவும், "ஆடக

3

18 இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்குது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினானாகி" [அடி, ௬௨-௭] எனவும், செங்குட்டுவனை நோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்" [அடி, ௬௮-௯] எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக "ஆனே ழார்ந்தோ னருளினிற் றேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னைவின்" [அடி, ௬௯-௭] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், "குணவாயிற் கோட்டத்தி" என்பதற் கோட்டமென்றதற்கு 'அருகன்கோயில்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞரைசா
வழிக ளாளு மதுகை, கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என
இந்நூற் பதிகத்தி றுதியிலும், “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப,
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழத்திற் மணிமே
கலைதுற, வாதைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென் ” என மணி
மேகலையின் பதிகத்தி றுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவழிகளும்
சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்
தையும் மணிமேகலையையும் அரங்கேற்றினாரென்று போதருதலானும், தோல்
காப்பியச்செய்யுளியலில், “ஞகாரை முதலா” என்னும் (உச௦) குத்திரத்
தின் விசேடவுரையில், ‘சீத்தலைச்சாத்தனாராற்செய்யப்பட்ட மணிமே
கலை’ எனப்போசிரியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்
சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங்
கோவழிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவழிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவு
ளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து
இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தரு
காதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில்
கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினானென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த
உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின் றன. இந்நூலைக்குச்

சந்தேரக்குறைய கஅ௦௦-வருடங்களுக்கு முன்பு
கயவாகுவென்னுமரசனொருவன் இருந்தா
னென்று இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாற் புலப்படுகின் றது. பின்
னும் சந்தேரக்குறைய அ௦௦-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னும்
மந்ரோரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின் றது. ஆயினும்,
இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது
இந்நூலாசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே
துணியப்படுகிறது.

அரும் பதவுரையாசிரியர் வரலாறு.

இவருடைய

பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்பதவுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இந்நூலுக்கு அடியார் க்குநல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டிரைகளையும் வைத்து ஒப்பு நோக்கின் நன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இந்நூலில் இவ்விரண்டு உரையாசிரியர்களுக்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைநடைகளால் நன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்கியங்களின் முதலிறுதிகளையேனும், முதலைமட்டுமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள் எழுதுவதும், ஒன்றையொழுதுதான் பொருளைமட்டும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதிற்சங்கச் செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசில விடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரையாற் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்கியங்கள் பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்புவேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப்புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார் க்கு நல்லார் வ ராலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட்சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் நச்சினார்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மற்றையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்கள் இன்னஇன்ன நூல்களின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல் செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்

நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநூணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு, பாதசேனுபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்து நூல்களை

புமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்நிரவிழவூரெடுத்தகாதையில், “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” (அடி, ௬௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில் “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்தி” (அடி, ௧௩௩ - ௩) என்றும் செழில்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்ந்த வற்றைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காலிரிப்பும்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௬௬, ௩௪௩-௬, ௩௭௬-௭, ௩௯௦) இதனால் இவருடைய கணிதநுற்பயிற்சி விளங்குகின்றது.

இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவையாய்ந்து செய்யுள்நடையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆங்காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்து இன்னதாதலை இப்புத்தகத்தின் ௩௮௩-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவர். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத்தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்டதை இவர் இகரவீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்திருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) நச்சினூர்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டார் (சீவகசிந்தாமணி, ௪௬௬.) இவர், ‘கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்’ (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், ‘முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறினும்’ (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருத்தனரென்பதும், ‘அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்’ (பக். ௧௧௬.) என்றும், ‘கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்’ (பக். ௨௩௭.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

இந்த நூலாலும் உரைகளாலும் தெரிந்த

அரசர் பெயர் முதலியன:—

(க) அரசர் :—அநாகுலன், அவந்திராட்டரசன், அழும்பில்வேள், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டியர், கடுங்கோன், கயவாகு, கரிகால்வளவன், கருநாடர், கலிங்கர், கன்னர், கனகன், காய்சினவழுதி, கொங்கணர், கொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிவேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டியோர், பழையன், பெருநம்பிள்ளி, பைரவன், மகதநாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, மாளுவவேந்தர், முசுஞர்தன், யவனர், வச்சிரநாட்டரசன், வசு, விசயன், விசித்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

அரசர் பெயர் முதலியன.

21

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டூர்க் கூற்றம், குணகாரை நாடு, குமரிநாடு, குறும்பனைநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோனாடு, தெங்கநாடு, தென்பாலி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலைநாடு, மகத நாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்கூற்றம், முன்பாலைநாடு, வச்சிரநாடு.

(ங) ஊர்கள் :—அவந்தி, இடும்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிலபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோனூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால், தலைச்செங்காடு, திருவரந்தபுரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறைபூர், புகார், மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(சு) மலைகள்:—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக் கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெரு மலை, பொதியில், மேரு, வெண்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள்:—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுனை, பஹுளி, பேராறு, பொருநை, வையை.

(சு) பொய்கைகள்:—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், சோமகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசரவணம்.

(எ) கோயில்கோண்ட தேய்வங்கள்:—அருகன், அறுமுகன், இந்திரன், ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாயம், சந்திரன், சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான், சூரியன், திருமால், பலதேவன், புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

(அ) புலவர்:—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தை யூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறையனார், கீரந்தையார், சிகண்டியார், சிறு பாண்டரங்கனார், செயித்தியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார், நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பரதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார், மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாறனார், முரஞ்சி யூர்முடிநாகராயர், யாமனேந்திரர், வெள்ளூர்க்காப்பியனார்.

உ

சிலப்பதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு க ர ி ர் க் க ர ண் ட

ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும்சங்கீழ்கமென்னுந்
துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும்
பெரிபேர்களுந் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப் புகழ்ப்படுவதுமாகிய கா
விரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில்,
இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்
குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு
அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்கசிறப்
புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து
நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாட்களில் ஒருநாள்,
அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்
னகியும் இவ்வாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சி
பெற்று வினங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல்
லறம்சுடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்ப்பவர்களையும்
நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு
அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல்
முதலியவற்றைச்செய்து இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தோச்சிபெற்றவனுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாஸ்தோறுக்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவன்கையிலிருந்த வீணையவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவியிருந்தமையின் மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்மெண்ணிப் புலந்து அவன்கையிலுள்ள வீணையவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாக இருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணைய வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் மனம்வைத்து அவள் பாடினாளென்மெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவனோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

சிலப்பதிகாரக்கதைச்சுருக்கம்.

யென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவன்மேனிவாட்டத்தையும் யனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி யொழுகும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்குலியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க நாணத்தைத்தருகின்றது' என்றுசொன்னான். அதனைக்கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்ந்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பை வானிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்துமிக்கப்பொருள்தேடித் தற்கெண்ணினேன்; நீயும் உன்வரவேண்டும்' என்றான்; அவளும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவுள்கடையாமத்திற் கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரையுழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஆறகதசமபாத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டுவணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்றுசொல்லிய அவளோடும்வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலிலிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப் பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானமையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகியிவர்கள் வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தான். பின்புழுவரும் உறையூரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி

மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்ட

மீச் சிமிறுதுதூஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தண
 னால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒரு
 நாட்காலையிற்கோவலன், கவுந்தியையும்கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து
 விட்டுக் காலேக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு பொய்கையையடைந்து நிற்
 கையில், தன் பிரிவாற்றாது வருந்திய
 மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலை
 புடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும்
 தண்ணைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தாய்

அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்
 தந்தை முதலியோரும் மாதவியும்
 படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத்
 தான்புறப்பட்ட தற்குக்காரணங்களையும் தன் வணக்கத்தையும்
 தன்னுடைய தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப்
 பாதுகாத்துவரும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும்
 கண்
 ணகியையும்டைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற் சந்தித்த பாணர்க
 ளுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய்
 வையையாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புணையேறி அக்கரை சென்று
 மதுரையின் மதிப்புறத்ததாகிய முனிவர் இருக்கையில்
 தங்கினான்.

மற்றைநாட்காலையிலெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு
 நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவள் தேற்றத்தேறிக்
 கண்ணகியை அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் விரைகஞ்செய்தற்குரிய

24 சிலப்பதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளேசென்று
 அதன்வளங்களை யெல்லாங்கண்டு மீண்டு

கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிதப்புமுதலியவற்றைச்
சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய
மாடலனென்னு மந்தணனோடு

சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது

கவுந்தி, அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய

மாதரியைக்கண்டு அவளது நல்லொ

ழுக்கத்தைநோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக்கொடுக்க
லாம்' என்று நிச்சயித்து அவனையழைத்துக் கண்ணகியின்கற்புமேம்பாட்டை
யும் அவன்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும்
அடைக்கலப்பொருளைப்பாது

காத்தோர் அடையும்பயனையும் அவட்கு விளங்கச்

சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று
விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி
யிலிருக்கும் தன்வீட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலடை
வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயைஎன்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணை
யாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்து
கொடுப்புக் கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக்
கக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ
இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை எண்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்ன
துன்பமுற்றார்களோ! மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந்
தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்
குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்தி
லேன்; வீணரோடும் விடரோடுக்கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத்
திற்புகுந்து நல்லொழுக்கத்தைத்துறந்த மகாபாலியாகிய எனக்கு இனித்
திக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ? இருமுதுகுரவார்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ
ழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று
சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைநீங்கி
நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு
வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோ
தாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின்
செல்லீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை

வில் விற்று வருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாயாக' என்று சொல்லி, ஒரு சிலம்பை வாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக் கண்டு மனமுவதும் புதலர்லே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால் வருந்துவார்களென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தை நீங்கிப் பிரிதற்குத் துணிபில் லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துந்ரிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒரு பொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனாற்பெயர்பெற்றோன்' என்றெண்ணி அவனருகிற் சென்று, 'அரசன்மேலியணிதற்குத் தகுதியுள்ள சிலம்பினை விலை மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான் வல்லுதலைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் எனவீட்டிற் கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே நீர் இரும்' என்று ஓரிடத்தைக் காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல் னன் முன்பு அரசன்மனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சித்துத் திருடிக் கொண்டவனாதலால், யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின் ஊடல்தீர்த்ததன்பொருட்டுத் தன்கோயிலைநீங்கி அவன்கோயிலைநோக்கிக் காம பாவசனாழ்ச்செல்லும் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்தனித்து, 'கண்ணக்கோல் முதலியன இல்லாமல் கோயிற்கண் இருந்த சிலம்பைத் திருமுயலுள் அடியேனுடைய சிறியகுடிலின்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிறான்' என்று சொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை யழைத்து, 'என்மனைவியின் சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்று சொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குக்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று மகிழ்ந்து

அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாற் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு அவன் கள்வனல்லனென்று சொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுறுல்களிலுள்ள ஏதுக்களைபெல்லாம் அவரீகளுக்கு எடுத்துக்காட்டினன்; அப்பொழுது அவர்களுள் கொலைபஞ்சானொருவன் விரைந்துசென்று அறிவின்மையினாற் கோவலனைத் தன் கைவாளால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில்

பலவகையான உற்பாதங்கள்

உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசார்தியாகத் திருமலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சிலம்புதிருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை

மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து
 மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும் அவனுடன்இறத்தற்குத் துணிந்து
 இடைச்சியர்மத்தியில்நின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயுறிய
 என்கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவ
 னைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை விராவில் தீயுண்ணும்' என்று அசிரீரியாகக்
 கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த
 மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியே
 சென்று ஆங்குள்ள மகளிர்நோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என்கணவனை முன்
 போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனங்கேள்
 னாயின், என்னை இகழுவின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட்
 பிண்டிபுடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தை
 அடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்
 பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்து நின்று மதி
 போன்றமுகம் வாடியதேயென்றுசொல்லிக் கையர்லே அவள்கண்ணீரை
 நாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டிகைகளாலும் பூண்டு
 பணிந்தாள்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்றுசொல்லி அவ்வுடம்பை
 யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுத்தற்குத் தேவர்களுநோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக்
 கள்பலவற்றைக்கண்டு அவற்றைத் தன்கணவனோடு சிசால்லிக்கொண்டிருந்
 தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலே

4

26 சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

அடைந்து வாயிலோரால் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து, அவன் அனுமதிப்
 படி அவன்முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும்,
 ஆராயாது கோவலனைக் கொல்லித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவா
 கச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்றுதெளிவித்தற்பொருட்டு, தன்

சிலம்பினுள்ளோயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றாள்; அவன், தன்தேவிசிலம்பின்
 பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம்
 பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதனைபுடைத்தாள்; உடைக்கவே ஆதனினி
 னும்மாணிக்கப்பரல்தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன்நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்

கொல்லன் சொல்லிக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானே அரசன் !
நானே அரசன் !! ஐயோ ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னைத்
பழியடைந்ததே ! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்
துக்கித்துமயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான் ; அதனையறியாத
அவன் மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணகியின் பாதத்தில் வீழ்ந்
தான் ; வீழ்வே கண்ணகி, 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்
வூரை அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை
வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதனை அந்நகரத்தின் மீது எறிந்தாள் ; எறியவே
அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி ! உனக்குப்பிழை
செய்தநாளில்

இப்பொழுது

இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பேற்றுளேன் ;
யாரையழித்தல் வேண்டும் ?' என்று கேட்ப, அவள், 'பார்ப்பாரத
வோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்

மீத, தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க' என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்து நின்று அவளைநோக்கி, "யான் இந்நகரின் தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீ கேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்த பாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர்; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தாசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தாசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற் சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்ப்பதற்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வயதிகளை அந்நகரத்தாசனிடம் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்த துயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்த்தப்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுத்திருக்கிறாள், 'எமக்குத்தான் பஞ்செய்தோர் மறப்பிறப்பில் இத்தன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டி மறந்தாள்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்தன்பமடைந்தீர்கள்! நீ இற்றைக்குப் பதினான்காவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக்கண்டு சேர்வை" என்று சொல்லி, அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசை நோக்கிச்சென்று மலைநாட்டைந்து அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றமன்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினான்காவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடிவு

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

27

வத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் ஏறித் தேவர்கள் போற்றும்படி ஈவர்க்கமடைந்தாள்.

விமர்சனத்தின்மேல்

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகி பொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்து நடப்பித்தார்கள்; பின்பு அவ்வேடர்கள், அந்த அதிசயத்தைத் தம்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப்பொருள் களையும் கைக்கொண்டு சென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனது தேவிவேண்மானோடும் தம்பி இளங்கோவழிகளோடும் புறப்பட்டு நால்வகைத்தானையும் சூழவந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ள மணற்குவியிலிருக்கும் சேன்செங்குட்டுவனைக்கண்டுவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன் அதிசயிக்க,

அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராரங்கர்த்தெய்வம் முன்வந்து சொல்லியதையும் அவர்களுக்கு விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இரந்ததற்கு இரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டு கோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கு எண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்த்தப்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனாத்தலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேனென்று சபதம்செய்து, உடனே சேனைக

ஞாடன் புதப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்
 வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியை
 யடைந்து தனது நட்பரசராகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்துவைத்திருந்த ஓட
 மேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திறங்கி அங்கே போர்செய்தற்குவந்த
 கனகவிசயரையும் அவருக்குத்துணையாகவந்த உத்தான் முதலிய அரசரையும்
 வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்
 பிடித்து அசுப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும்
 சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதனைக் கனக
 விசயர் முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து அதன் தென்
 கரை சேர்ந்து சேனையோடுந்தங்கி அங்குக்கங்கையாழ்வந்த மாடலுறை கோவ
 லன்வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேர்
 தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையும் நின்று அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய
 ஐம்பதுதுலாம் பொன் தானஞ்செய்து தன்னுல்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச்
 சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்
 களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன் புதப்பட்டு இடையிலுள்ள வளங்களைபெல்
 லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிகரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அள
 வளர்வி மகிழ்வுற்றிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், முன்பு அனுப்
 ப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்லியடைந்து மாறுவேடம்
 பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்ததைச்
 சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு
 யிருந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தனிக;
 இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவை நிலையா; நல்லபதத்தை யடைவித்
 தும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள்முகமாக

எடுத்துச் சொல்லக்கேட்டு அக்கோபர்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லிய
வண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவ
ரசர் முதலியோரைச் சிறைபிணிந்துநீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றை
உபகரிக்கும்படி வில்லவன்கோதைக்குச்சொல்லி ஆன்றோர்பலருடன்சென்று
சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்
பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டை
பண்ணி லிதிப்படி நித்தியபூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளை
யிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன்
கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலனாக்கேட்ட தேவந்தியும் கண்
ணகியின் செவ்வித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி
னினுந் நீங்கி மதுரையைடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்
காணாமல் மாதரி மகள் ஐயையைக் கண்டு
அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியே சென்று
மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகி கோயிலையடைந்து அங்கிருந்த
செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னொரென்று அறிவித்துக்
கண்ணகியின் பிரிவாற்றா மையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்;
அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத் தோடு வெளிப்பட்
டுச் செங்குட்டுவனுக்கு க்காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்;
பின்பு மாதவிமகளாகிய மணிமேகலையின்
துறவைத்தேவந்தி சொல்லக் கேட்ட
செங்குட்டுவன், அவள்மேல்ஆவே சித்த
சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின்
கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள
மூன்று இளம்பெண்கள்மீதும் தெளிப்ப

கமண்டலநீரை அங்கு வந்திருந்த
உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்
புலம்பிய அம்முவரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய்
மாதரி என்னும் மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து,

அவர்கள் அவ்வாறுபிறத்தற்குக் கா
 ரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசை
 செய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்
 வந்து வணங்கி நின்றான்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும்

இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி, 'இச்
 செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும்
 பூசையில் நீளமுந்தருளி எங்களுக்கு அருள் செய்யவேண்டும்' என்றுபிரார்த்

திப்ப, 'நீங்கள்விரும்பியபடியே வரந்தந்தேன்' என்று அப்பொழுது ஒருகுரல்
 உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகு
 ந்தசந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு, செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாக

சாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்
 கோயிலுக்குச்சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவந்திமேற்
 றேன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டிலிழுந்தகாலந்தொடங்கிப் பாண்டி நாட்டில்
 மழை இல்லாதுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து
 கொற்கை நகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு
 ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சார்த்திசெய்து விழா
 வெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது. முற்கூறிய வறுமையும்
 நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசரும், இலங்
 காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனா
 கிய பெருநற்கீள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை
 விழாமுதலியவற்றைச்செய்துவழிபட அவர் நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

கணபதி துணை.

சிலப்பதிகார மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாருநை
ரயும்.

பதிகம்.

* குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந்

திருந்த

குடக்கோச் சேர விளங்கோ வடிகட்டுக்
குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்

* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ

டு லொருமுலை யிழந்தானோர் திருமா

பத்தினிக்

கமரார்க் கரசன் றமர்வந் தீண்டியவன்

காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவளொடெங்

அரும்பதவுரை.

காட்டி.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கணியும்

விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி—யரும்பவிழ்தார்ச்.
சேரமான் * செய்த சிலப்பதிகா ரக்கதையைச்
சாரமாய் நாவே தரி.

க. குணவாயிற் கோட்டம் - திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலென்றது செங்குட்டுவனை, சேரற்கு
இளங்கோவாகிய அடிக ளென்க. இளங்கோவடிகள் தாம்
துறந்திருந்து இக்காவியஞ் செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கண் நின்று (எ) காட்டி.

¹ இப்பெயர், மென்றொடர்க்குற்றியலகரம் இயல்புணத்தக்கண் திரித்தவரு
மென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல்காப்பியம், குற்றியல், கு. கூ - ந.)

* ² இத்தாலுட் சிலசிலுடங்களில் அரும்பதவுரையாகியிருக்கொண்ட பாடம்
வேருகவும் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேருகவுமுள்ளன; பதிப்பிக்கப்பெற்
முள்ள தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

³ 'பொலம்பு.....நீயென'—இந்தப்பகுதி புதுமையென்னும் மெய்ப்பாட்
பிற்கு மேற்கோள்; (தொல். மெய். கு. எ - இளம்.)

(பிரதிபேதம்.) * 'சொன்ன சிலப்பதிகா ரக்கவியை.'

கட்புலங் காண விட்புலம் போய

திறும்புது * போலும் தறிந்தரு ணீயென

க0 வவனுழையிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்

† யானறி குவனது பட்டதென் றுரைப்போ

ஔரங் கண்ணிச் சோழன் மூதூர்ப்

பேராச் சிறப்பிற் புகார்நக ரத்துக்

கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வூர்

க0 நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ

டாடிய கொள்கையி னரும்பொருள் கேடு

றக்

கண்ணகி யென்பாண் மனைவி யவள்காற்

பண்ணமை † சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்

பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன்

பெருஞ்சீர்

உ0 மாட மதுரை புகுந்தன னதுகொண்டு

மன்பெரும் பீடிகை மறுகிற் செல்வோன்

பொன்செய் கொல்லன் றன்கைக் காட்டக்

கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லையீங் கிருக்கென் றேகிப்

உரு பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச் சிலம்பினைக்
கண்டனன் பிறனோர் கள்வன் கையென
வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சீனையலர் வேம்பன் நேரா னாகிக்
கன்றிய காவலர்க் கூடயக் கள்வனைக்

ந.0 கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்களங் காணு னெடுங்கணி டு

நுகுத்துப்

அ. சீட்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விட்புலம் -
விண்ணென்கின்ற

க.க. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை.

[இடம்.

கரு. நாடகமேத்துநாடகக்கணிகை - நாடகத்தை ஆடிச்
சிறப்பிக்குங்

க.க.

ஆடிய கொள்கையின் - இவன் ஆடிய கோட்பாட்டால்.

[கணிகை.

உ.0. புகுந்தனன் - புகுந்தனனாய்.

உக. பீழைக் - வணிகர்தெரு.

உச. யாப்புறவில்லை - பொருத்தமில்லை.

உரு. பண்டுதான்கொண்ட - முன்புதான் களவிற்கொண்ட.

உக. கன்றிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர்.

[நீருகுத்து]

உஉ. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கணீருகுத்து - நெடுங்கண்ணால்

(ம - ம்.) * 'போலுமதித்தருள்' † 'பானதிருவனிது.' ‡ 'பொற்சிலம்பு.' § 'உருப்பட்.

ப தி க ம்.

ந

பத்தினி யாகலிற் பாண்டிபன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுகந் திருகி.

நரு ¹* நிலைகெழு கூட னீளொரி யூட்டிய
பலர்புகழ் பத்தினி யாகு மிவளென
வினைவினை கால மென்றீ ரியாதவர்
வினைவினை வென்ன விறலோய் கேட்டி.
புதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்

சு0 கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப்

பொதியிலில்

வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தே

ரூரஞ் நுற்ற வீரபத் தினிமுன்

மதுரைமா தெய்வம் வந்து தோன்றிக்

கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின்

வினாத்தோய்

சுரு + முதிர்வினை நுங்கட்கு முடிந்த தாகலின்
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி

கணவனெடு

சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்துச்
சங்கம னென்னும் வாணிகன் மனைவி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகலின்

ரு0 வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
யீரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி
வானோர் தங்கள் ட வடிவி னல்லதை
யீனோர் வடிவிற் காண்ட வில்லெனக்

நக. பத்தினியாகலின் - ஆக்கலும் அழித்தலும்
வல்லளாதலின்.

நச. முலைமுகம் - முலையிடம்.

நக. பலர்புகழ் பத்தினியாகும் இவளென்று
சாத்தன் சொல்ல.

நக. அதிராச் சிறப்பு - பகைவரால் அதிர்ச்சியில்லாத
சிறப்பு. சு0. கொன்றையஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயர்.

சு0 - சக. (பாடபேதம்:) 'மன்றப் பொதியில்
வெள்ளியம்பலம்' - மன்றத்

தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளியம்பலம்.

சஉ. வீரபத்தினி - சீறியகற்புடையாள்.

சக. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர். சள..

சிற்காமை - சுருங்காமை.

சக - க. கணவனொடு கட்டியதென்க. ரூ. கூந்தல்

- கூந்தால்.

ரு. ஈனார் - இவ்வுலகத்தின் மக்கள். காண்டல்

இல்லென - காண்ட

விலையென்று சொல்ல.

¹ 'நிலை.....பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும் பொருளிற்கு மேற்கோள்;
(தொல். பொருளியல், சூ. ரூ - ந.)

(பி - ம்.) * 'நிலைகிளர்.' † 'முதுவினை.' ‡ 'வடிவினன்னல்லதை.'

சு

சிலப்பதிகாரம்

கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டன்ன

பாடுன்ன

ரூ வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்

றாவதூஉ

முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலு

¹ மூழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு

மென்பதூஉஞ்

சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்

சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரார்

கூடு னாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச்
செய்யுளென

முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
தடிக னீரே யருளுகென் றுற்கவர்
மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுங் குரவர்

மனையறம் படுத்த காதையு நடனவின்

கூடு மங்கை மாதவி * யரங்கேற்று காதையு
மந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையு
மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
† கடலாடு காதையும்
மடலனிழ், காணல் வரியும் வேணில்வர்

திருத்தென

எஃ மாதவி யிரங்கிய காதையுந் தீதுடைக்

கனாத்திற முரைத்த காதையும்

வினாத்திறத்து

நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையும்
வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர்

கோதையொடு

புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை

எஃ ஸூர்காண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக்

காதையு

ருசு. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழ்மைந்த
பத்தினியை. [பட்டுவந்து.

ருள. ஊழ் வினை - முறைமையாகிய பழவினை.

ருஅ. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.

உருத்துவந்து - வெளிப்

சுஉ. பாட்டுடைச் செய்யுள் - உருவாகிய

பாட்டுக்களையுடைய காவியம்.

சுக. முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது -
வஞ்சியினும் நிகழ்தலான் மூவர்க்குமுரியது.

புகாரினும் மதுரையினும்

[அக அவனுக்கு.

சுஉ. அடிகளென்றது இளங்கோவடிகளை. என்றற்கு - என்று சொன்னது

சுக. மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. சுக. மடல் - பூ.

எக. வினா திறத்து - கவுந்தியடிகள்

வினாவியதிறத்தையுடைய.

எக. தோடு அலர்.

¹ 'தனிப்பிழா மூழ்வின யூட்டாது கழியாது' (இறை. கு. ௨ - உரை) என்பது இவ்வழியுடன் ஒப்பிடுகக்கற்பாலது.
(௮ - ம்.) * 'அசங்கேதத்துக்காதை.' † 'கடனாட்டிக்காதை.'

ப. தி க ம்.

௫

மாய்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறங் கேட்ட
துன்ப மாலையு * நண்பக னடுங்கிய
வூர்சூழ வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனெடு

௮௦ வழக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு
மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந்

தோன்றிக்

கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
சூன்றக் குரவையு மென்றிவை

யனைத்துடன்

காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்

௮௫ வாழ்த்து வரந்தரு காதையொ

டிவ்வா றைந்து

முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு

ளுரைசா லடிக ளாருள மதுரைக்

கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்

௯௦ இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்

மரபென்.

எ.அ. நண்பகல் நடுங்கிய - கண்ணகி நண்பகற்கண்ணே
நடுங்கிய.

அஉ. கட்டுரை - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அஉ - ந. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்குரவை -
குறத்தியராடியரு

அஎ. பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காவியம்.

¹ வஞ்சிமுதூர் மணி மண்டபத்திடைத்

தந்தையோடிருந்துழி அரசு

வீற்றிருங்குந் திருப்பொறியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகன்
சொல்ல, முன்னே

னகிய செங்குட்டுவனிருப்ப இவ்வாறு

முறைபிறழ்க்குறியது பொறுது குண

வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறந்திருந்த
இளங்கோவடிகளுக்குக்

கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன்

கணவனோடுகூடியதுகண்டு செங்குட்டுவ

னுக்குரைத்த குறவர்வந்து, 'எல்லாமறிந்தோய்! இதனை
அறிந்தருள்' என்று

கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்டுவனைக்கண்டு போந்து அடிகளுழை வந்த சாத்
தன் அதுபட்டவாறெல்லாம் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
அறங்கூற்றென்பதூஉம், பத்தினிமகளிர் ² பெய்யெனப்பெய்யுமழை யென்ப

தூஉம், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்பதூஉம்
இக்கதையகத்து உண்

மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செய்வோமென்று

இளங்கோவடிகள்

கூற, மூவேந்தர்நாட்டினும் நிகழ்ந்த கதையாகலான் ஏனை

இருவேந்தரியஸ்டும்

வேத்தியலும் பொதுவியலும் 'எல்லாமுணர்ந்த நீரே

அருளவேண்டும்' என்று

சாத்தன்சொல்ல; இம்முப்பதுவகைத்தாகிய செய்யுளை

இளங்கோவடிக

ளருளக் கூலவாணிகன் சாத்தன் கேட்டனென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௩௦ - ஆம் காதை, ௧௭௩ - ௮. ஆம் அடிகள் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந் ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை." - (திருக்குறள், ௮௮.)

(பி - ம்.) * 'நன்புகல்'.

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்.....¹

வாழ்வாரீங்கேன.

இவ்விபலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலச்செய்யுளை அடி
கள் செங்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ்நூல் தொல்காப்பியமாதலானும்,
பிறர் கூறிய நூல்கள் நிரம்பா

இலக்கணத்தனவாதலானும் அந்நூலின்

முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற்

செய்யுளியலின்

கண்ணே ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென
நான்கினீக்கியபாவினைத்

தொகைவரையறையான் இரண்டென
அடக்கியும், விரிவரையறை

யான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை
அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக

வென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய
எட்டுவெண்ப்பும்தொடர்நிலைச்

செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், "
"இழுமென் மொழியான்

விழுமியது நுவலினும், பார்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுகினும்"
என்பதனால், குறித்து மெல்லென்றசொல்லானும் பார்து வல்லென்ற
சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பயப்ப வீடென்னும் விழுமிய
பொருள்பயப்ப ஒருகதை மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும்
வெண்பா வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்றோரென்ன செய்யுட்கு
ளானும் கூறுகவென்றமையான், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங்
கூறிய தொடர்நிலையென வுணர்க.

முந்து நூல்களில் காப்பியமென்னும் வடமொழிப்பெயரின்றே
 னும் ஆசிரியர், * “வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ, யெழுத்
 தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே” என்றார், ‘ஆகும்மே’ என்ற
 இலேசினுன் உபத்துணரற்பாலதனை மாணுக்கன் ஐயந்தீர்த்தற்கன்றே
 பின்னும் * “சிதைந்தன வரினு மிபைந்தன வரையார்” என்றாரெனக்
 கொள்க. அன்றியும் பெரியதனைப் பெருங்காப்பியமென்றே கூறி

¹ “வாழ்வரீக்கென” என்பது இத்தாலின் இயற்கைக்கண்னது.

² தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. உருக.

³ தச்சுனர்க்கினியர் இத்தாலேத் தொன்மையென்பர்;

(தொல். செய். சூ. உருக.)

⁴ தொல்காப்பியம், எச்சுலியல், சூ. இ.

5

11

11

11

11

(பி - ம்) * ‘தான்னைக்கியப்பாவினை.’ † ‘எட்டுத்தொடர்.’

உரைப்பாயிரம்.

௭

மறுக்கவேண்டுதலானும், சான்றோர்

செய்யுட்களிலும், ¹ “கூத்திய ரிருக்கையுஞ் சுற்றிய
 தாகக், காப்பிய வரசனைக் கலந்தவை சொல்லி” என
 இரண்டாம் ஊழியதாகிய ² கபாடபுரத்தின் ³
 இடைச்சங்கத்துத்

1 உதையனன்கலைத, ச - வத்தவகாண்டம், ந -

யாழ்ப்பெற்றது, சக - உ.

“தொடை ஹஜியா ஹிஷ்யா - தீரணிவி ஹ - ஹிஷ்யா
யீ - தீரணிவி ஹ - ஹிஷ்யா நாமதா ஹிஷ்யா நாமதா”

என்னும் ஸ்ரீ வீரன்மிகு முனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது; (கிஷ்கிந்தாகாண்டம், சக - ஆம் ஸர்க்கம், கக - ஆம் ஸ்லோகம்.)

இடைச்சங்கமும் மறறை இரண்டுசங்கங்களுமிருந்த இடமுதவியவற்றைப் பின்வரும் ஆசிரியப்பாவாணுமுணர்க:—“வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத், தீந்தான் கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற, செந்தாப் புலவர் செப்தியின் கிரைப்பி, ஞடகக்குமி மாடக் கடலின், முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுண், மன்றன் மராத்தாரக் குன்றெறி யிளஞ்செய்,

திண்டிமற் புலமைக் குண்டி

கைக் குறுமுனி, புவிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப், பதிமுடி நாக விதியின் கிழவ், னீனையர்நா னூற்று நார்பத்தொன் பதினம், ரீனையர் நானுன் காயிர தாற்றெடு, தாற் பத்தொன் பதினம் பார்த்திற்செத் தமிழோர், புரித்தன செப்துட் பெரும்பரி பாடலு,

முதுமை யடுத்த நாரையுங் குருகுங், கதிபுறச் செய்த களரியா

விரையு, மாங்கவ ரிருந்

தது மத்தொகையாகு, மீங்கிவர் தம்மை யிரீதியபாண் டியர்கள், காப்சின வழுதிமுதற் கடுங்கோ னீரு, வேசி லாவகை யென்பத்தொன் பதினம், கவியரங் கேறின ரெழுவு

ராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம், வடுவறு காட்சி

நடுவட் சங்கத், தகத் தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ,

ரிருந்தை யூரிற் கருங்கோழி மோசியா, ரெள்ளாப் புலமை வெள்ளுர்க்

காப்பிய, னிறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன், தேசிக மதுரை

யா சிரியன் மாறன், நவரொப் பாய துவரைக் கோமான், நேருங்

கவிபுனை கீரந்தை யாரிவ, ரொன்பதோ டடுத்த வைம்பதினம்

ராகுந், தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருள்ளிட்,

டிவர்ப்பு வாயிரத் தெழுதாற் துவரே, வைபகம் பரவச் செய்த செப்துரு, மிருங்கலி

கடித்த பெருங்கவித் தொகையொடு, குருகுவெண் டாளி தெருள்வியாழ் மாலை, யத்தா

ளிலக்கண மகத்திய மதனெடு,

கவின்ற மாபு ராணம், புதுநலங்

பின்னாடி செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மதிநலங்
கனிந்த பூத புராணம், வல்விதி னுணர்ந்த நல்லிசை
குணக்கந், தாவாக் காலத் தமிழ்பயின் மதுவு, மூவா யிரத்தோ டெழுதாந் நியாண்டு,
பரீதிய சங்க மிரீதியபாண் டியர்கள், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விதல்கெழு,
திண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசுடைத் தானை மூவா வந்த, மரசுநிலை
பிட்டோ றைம்பத்தொன் பதின்ம, ரிவ்வகை யரசரிந் கவியரங் கேறின, றைவகை யரசு
ராயிடைச் சங்கம், விண்ணகம் பரவு மேதகு கீர்த்திக், கண்ணகன் பரப்பிந் கபாடபுர
மென்ப, வருங்கடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனிந், சிமமே தாலியார் சேந்தம் பூதன,

ரவிவுடை யரனார் பெருங்குன் னார்கிழார், பாடல் சான்ற விளத்திரு மாறன், கூடலா
கிரியர் நல்லத் துவனார், பரவுதமிழ் மதுரை மருதனின நாக, ரவீர்கணக் காயர் நவினக்
கீரர், கீரங் கொற்றர் கிளர்தே னார்கிழா, ரோருங் கலைமண னாரா கிரியர், நல்லுர்ப்

புளியங் காய்ப்பெருஞ் சேந்தர், செல்லா ராகிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முகிரியா
கிரியர் தீவ கண்டன, ரசைவிரி ருன்றத் தாகிரிய ரன்றி, நாத்தலங் கனிக்ஞஞ சீத்தலைச்
சரீத்தர், முப்பா லுணரு முப்பூரி குடிசிழா, ருருத்திர சன்மர் மருத்துவ ராகிய, நாம
நாற்கலைத் தாமோ தரனார், மாதவள னாரோ டோ துமிள நாகர்,
கடியுங் காமப் படியங்

கொற்றன, ரருஞ்செய னார்வாழ் பெருஞ்சுவ னுருடன், புவிபுகழ் புலமைக் கபிலர்
பரண, ரின்னாந் தடிந்த நன்னாக ரன்றியு, மொல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பிபத்துக்,

குரையிடை பிட்ட விரகர்கல் லாடர், பேர்மூல முணரு மாமுனன் தம்மொடு, விச்சை
கற்றிடு நச்சென்ன யார்முதற், தேனூற் மெடுப்பச் செத்தமிழ் டகர்ந்தோர், நாணூற்

அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய
நிலந்தருதிருவிற்பாண் டியனவைக்களத்து

அகத்தியனாரும், தோல்காப்பியனாரும், இருந்தை
யூர்க்கருங்கோழிமோசியாரும், வேள்ளூர்க்காப்பியனாரும், சிறுபாண்ட
ரங்கனாரும், * மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துலரைக்கோமகனும்,
கீர்த்தையாருமென்றித் + தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள்
ளிட்ட மூவாயிரத்து

எழுநூற்றுவர்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும் குருகும்
வேண்டாளியுமுதலிய ! செய்யுளிலக்கியம்
ஆராய்ந்துசெய்த ¹ உதயனன்கதைபுள்ளும், ²
“கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ காப்பி யக் கவிகள்
காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்” எனச்
சிந்தாமணி யுள்ளும், ³ “நாடகக் காப்பிய நன்னூ
னுணிப்போர்” என மணிமேகலை யுள்ளும்
பிறவற்றுள்ளும் கூறினமையானும், சோற்றோடாநிலை
பொருட் டோடாநிலையென்னுந்
தொடாநிலைச்செய்யுட்கும் காப்பியமென்று
பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது ⁴
பெரும்பான்மையும் பல வுறுப்புந்
திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற்
பலசெய்யுளும் உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிய
தொடாநிலைச்செய்யுட்கு இவ்வெட்டும்

அலங்காரமாயின ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும்
தோலென்பது ஒரு சொல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்று
வழங்குதலிற் கதையை யுடையது காதையாமாகலின்,
ஆசிரியம் வெண்பா வெண்கலிப்பா

மவர்முத ஞற்பத்தொன் பதினார், யீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுண், முத்தொன்
னாயிர நற்றிணை தெடுத்தொகை, யகநா னாறு புறநா னாறு, குறுத்தொகை சிறீறிகை
பேரிசை வரியோ, டறம்புகல் பதிற்றுப்பத் தைம்பதோ டிருபான்; பெறும்பரி பாட்டலங்

குறுங்கலி நூற்றைம், பதுமுத லாகிய நவையறுங் கலை, எக்கா லுத்தவர்க் ககத்திய
மதனொடு, மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல் காப்பிய, மெண்ணூற் றுகள்விய ரிருந்த
தாயிரத், தெண்ணூற் றைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரீஇயி
னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப், பெருவழுதி யீறுப் பிறங்கு பாண்டிய,
தரபதிக ளாகு நாற்பத்தொன் பதினம், ரிவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர், புவியிற் சங்கம்
புகழ்வட மதுரை, பாதிமுச் சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞ், ரோதிய செய்யு ளுலவாப்
பெரும்பொருள், வாளாக்கேட்டுத் தோளாச் செலிக்குங், கேட்டுத் தெரியா வோட்டை
நெஞ் சினுக்கு, துழையா வாத்தி னுழைபுலன் றன்னொடும், விழைவார்க் குரைக்க
வேண்டுவர். தெரிந்தே." —இச்செய்யுள் பாண்டிநாட்டிள்ள செவ்வூர்ச் சிறீறம்பலக்கவி
ராயரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது.
இவ்வகவிலுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள்
கைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

1

உலையனன்கதையென்பது பெருங்கதையென்றும், கதையென்றும் இவ்வுரை
யுள் மேல் எழுத்தாளப்படும்.

² சேவகசிந்தாமணி, கிருஷ்ண. ³ மணிமேகலை, கக்

- ஆம் காதை, ௮௦.

(பி - ம்) * 'மதுரைப்பன்மாறனாகும்' + 'தெய்வர்க்கத்தரான பதினமருண்ணிட்ட' +
'செய்யுளில்கியராராய்த்த', 'செய்யுளில்கியமாராய்த்த', § 'பெரும்பான்மையாய்ப்.

உரைப்பாயிரம்.

கூ

வென்னும் இவற்றோடு சிறுபான்மையான் ஒருசார்
 கொச்சகக்கவி மயங்கிவருதலானும், காண்டமெனக்
 குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதைபெய்ன்றல்
 வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று; கதைபென்பது
 பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது; என்னை? ¹
 “கதைபெனக் கருதல் செய்பான் மெய்யெனத்
 தானுங் கொண்டான்” என்றமை யானும், ² வழக்கி
 னுள்ளும் இஃது ஒருகதைபென்பவாகலானும், ³
 “நாடகத்தாப்பியம்” என்றலானும்
 கதைபென்பதல்லது. இனி, அது நல்ல புலவரார்
 பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழியால்
 நாட்டப்பட்டிவருவதாகலின், இஃது
 அவ்வாறன்றி யோனியென்னும் நாடகவுறுப்பும்
 நாடகமுந்தழுவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு
 பொருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு
 கிளந்து பலவினப் பாட்டான் வருதலின், ஈது
 அன்னதன்றென்பார்க்குக் காப்பியமென் றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ்நூலாகிய பேருநாரை

பெருங்குருதும் பிறவும்

தேவவிருட நாரதன்செய்த பஞ்சபாரதியமுதலாவதுள்ள தொன்னூல்களிறந்தன. நாட்கத்தமிழ்தூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவதுள்ள தொன்னூல்களுமிறந்தன. பின்னும் முயவல் சயந்தம் குணனால் சேயிற்றிய மென்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்கள்நடக்கின்ற அத்துணையல்லது முதல் நடு இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்றுட் + பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது

கோட்டினதளவு பன்னிரு

சாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிருசாணும், இப்

பெற்றிக்கேற்ற ஆணிகளும், தீவவும், உத்தியும்பெற்று ஆயிரங்கோல் தொடுத்தியல்வது; என்னை? * “ஆயிரநரம்பிற்றுதிபாழாகு, மேனையுறுப்பு மொப்பன கொளலே, பத்தர தளவுங் கோட்டின தளவு, மொத்த வென்ப விருமுன் றிரட்டி, வணர்சா னெழுதித்தென வைத்த னர் புலவர்” என னவ்வள்ளும், * “தலமுத லாழியிற் றுனவர் தருக் கறப், புலமக ளானர் புரிநரப் பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக்கமைபேரியாழ்ச், செலவு முறை பெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து, மன்னையாமுன் கற்றுமுறை பிழையான்” எனக் கதைபின்னானும் கூறினாராகலாற் பேரியாழ் முதலிய எனவும் இறந்தனவெனக்கொள்க.

* 1. தீவகெந்தாமணி, உகசக. 2 மணிமேகலை, கக - ஆம் காலை, அஃ. 3. “ஆயிரநரம்பிற்றுதிபாழாகும்” என்பதுமட்டும் பிற்காலத்தில் ஒரு சூத்திரமாகக் காணப்படுகின்றது. 4. பெருங்கலை, யாழ்பெற்றது, இக - இ. (பி - ம்) * ‘அருங்கலம்,’ + ‘பெருங்காப்பியம்.’

உ 9

இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன்
 னிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச்சங்கத்து
 அநாதுலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன் தேரோடு விசம்புசெல்
 வோன் திலோத்தமையென்னுந் தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடின
 விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் * சரியாநிற்குத் தோன்
 றினமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர்பெற்றகுமரன் இனசயறிதற்
 குச்செய்த இசைநுணுக்கமும், பாரசவமுனிவரில் + யாமளேந்திரர்
 செய்த இந்திரகாளியமும், அறிவஞர்செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார்
 செய்த பரதசேனாபதியமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி
 யரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணஞர்செய்த முதனூல்களிலுள்ள
 வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நாவமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக்காப்பியக் கருத்
 தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை யொப்புமைகொண்டு முடித்
 தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.

உலகத்துக் காப்பியஞ்செய்வோன் அறனும் பொருளும்

கூறல்வேண்டிமன்றே ; இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் அறனும் பொருளும் இன்ப முங்குறிச்சி மிறிதாயினும் வீடுகூற்றிறிலர்; என்னையெனின், ” “யானறிஞவனது பட்டதென்று” உரைத்தசாத்தனார் நாற்பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பியமாகச் செய்யக்கருதியிருக்கின்றார்க்கு, அடிகள், ” “நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்” என உணர்பாட்டுத்தன்மையாற்குறச் ; சாத்தனார் இவர் ஏனையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதுகருதி மூவேந்தர்க்கும் உரியதாகலின் “ “நீரே யருளுக” என்று ஏகாரவினாப்பொருண்மையான் அவர்கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவான்குற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமது முத்தமிழ்க்கல்லியும் வித்தகக்கவியும் காட்டிதற்குத் தாம்வகுத்துகொண்ட மூவகை உள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற, மண்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதையிறுதி முப்பதுவகைத்தாகவரையறுத்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொதிந்து முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும் இன்பமுங்குறி அடைக்கலக்காதையிறுதிக்கண், ” “போதி யறவோன் மன்முன், மணிமே கலையை மாதவியளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகனவின்கண் நிகழ்ந்ததை எதிர்காலநிமித்தமாக மாடலற்குக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள், ” “மாதவி..... மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழிபெனக், கோதைத் தாமக் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்

† 'மயலேந்திரமகேசயத் தஞ்சையம் ஆதலாயினார்.' ‡ 'சாத்தார்'.

ளவும்³² என்றலானும், வாழ்த்தின்கண்¹ “மாதவி

தன் துறவுங் கேட்டாயோ தோழி, மணிமே கலை துறவுங்
கேட்டாயோ தோழி” எனத் தேவந்திகூறுதலா
லும், வரந்தருகாதையில், ¹ மணிமே கலையார், யாதவ
டுறத்தற் கேதுவீங்
குரை” என ² “மையீரோதி” முதல் ³ “போதித் தானம்
புரிந்ததம் படுத்
தனள்” என்பதீராகப் பக்குவஞ்சொல்லி, ⁴ “பருவ
மன்றியும் பைந்தொடி
நங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்” என்றமையானும்
மணிமேகலை துறந்தா
ளென்பதிணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து அதனோடு
நாற்பொருளும்
பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி அடிகள்
சாத்தனார்க்கு இவ்
வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான்
அவள்துறவே துறவாக
அறனும்வீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ்
செய்தமைத்தனமெனக்கேட்டு, அவ்
வடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பியமாக்கி
உலகின்கண் நடாத்து
வான் வேண்டவும் இருவர்செய்தலின், இரண்டாகி
நடந்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்னோம்

பொருளி

எழுத்தந் தனிலோன் றறிந்தோ — முழுத்தும்

பழுதற்ற ழுத்தமிழின் பாடற் குரையின்
றெழுதக் துணிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்கு நல்லாருரைச்சிறப்புப்பாபிரம்.

க * பருந்து நிழலுமெனப் பாவு முரையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப்

பொருளுந்—தெரிந்திப்

படியார்க்கு நல்லமீர்தம் பாலித்தா னன்னு

லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று
முலகின் புறவுகுத்துச்

* சேரன் நெரித்த சிலப்பதி காரத்திற்
சேரந்தபொரு

ளாருந் † தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்கு
நல்லான்

காருந் தருவு மனைபா னிரம்பையர் காவலனே.

ஈ காற்றைப்

பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடியபெருங்

காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்செய்கை

போலுமற் காலமெனுங்

[illegible]

அடிகளென்றது, துறத்தலான். * அத்துறவின்
வரலாறு யாதோவெ
னின், — குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத்
துலகாண்ட சேரலாதற்

குத் திகழொளி ஞாயிற் றேழ்பரி நெய்ந்தேர்ச் சோழன்
றன்மக ணற்சோனை

யீன்ற மக்க ளிருவருண் முன்னோன் றன்னைப் பின்ன
ரியற்றிப் பின்னோன்

றன்னையும் † பெருநம்பியாகென அன்னவர் தம்மொடு
தென்னர் செம்பியர்

தன்னடி போற்றத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சமந்த
பொங்களை மீமிசை

யுவரித் திரையிற் கவரி யிரட்ட வேந்த னிருந்துழிச்
சார்ந்த நிமித்திகள் அடி

முதன் முடிவரை நெடிதுநோக்கி யின்றோள் கழியப்
பொன்றிக முகைஞ் சேர்தி

நீயெனச் சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி
நந்தாச் செங்கோ லந்தமி

லின்பத் தரசா ஞரிமையினையோற் குண்டென வுனைவன் னனிவெருண் டழக்
காற்றெழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணை நோக்குங்

கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச்
செங்குட்டுவன் றன் செல்ல

னீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார
மகல் நீக்கிச் சிந்தை

செல்லாச் சேனெடுந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரைசாள்
வேந்தாயினுனென்பது.

இக்கதைபைப் பதீற்றுப்பதீதி லுள்

அஞ்சாம்பத்தின் முடிவின் கண், “வடவ

ருட்கும்” என்னுங் கலியுள்ளும், இந்நூ லுள்

வாழ்த்தின்கண்ணும், வரந்தரு

காணத்தக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோரூர் ; அது
வஞ்சியின் கீழ்த்தி

சைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில் குணவாயில்;
குணக்கின்கண்வாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும்
அமையும். என்னை? ¹ “ஏழ் னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரி
யைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்” என்றாகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது
² “லகார விறுதி னகார வியற்றே” என்பதனால், ஏழ்னுருபின்கண்வந்த சாரியை

லகாரவீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமைக்கண்
திரிந்து நகாரமாயிற்றே போலத் [†] திரிந்தது. கோட்டம் - அருகன்கோயில்.

¹ தொல். உருயியல், நூ. உக.

² தொல். புள்ளிமயங்கியல், கு. எக,

(யி - ம்) * “துறவிற்ருக்காணம்பாதோர்.”

† “பெருதரம்பாகென.”

‡ “திரித்துவாயிற்கோட்டமாயிற்று.”

கசு

சிலப்பதிகாரம்

இம்முதலிரண்டிக்கும் இத்துணையுங்கூறியது
எழுத்துச்சந்திமுடிவும்.

சொன்முடிவுமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய :—அவை திணை, பால், செய்புள்,
நிலம், காலம், வழு, வழக்கு, இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு;
ஆவன : அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன : கைக்
கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய் ¹ ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இது

வாய் ஏழும். செய்யுள் அறுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடற்பா, மருட்பாவென்பன. நிலன் நால்வகை; ஆவன : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம் பன்னிரண்டு; ஆவன : 'சிதம்பொழுதாறும்' 'பெரும்பொழுதாறும். வழு பதினான்கு; ஆவன : அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு

இருவகை; ஆவன :

நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை; கிடமும், செய்யுளிடமும்.

ஆவன : வழக்

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப்

பதிகச்செய்யுளுண் முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர்

அகப்பொருட்பகுதி கூறுவார், "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்,

சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வரு

ணன் மேய பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்

லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" என முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டு

தலின் அம்முறையே அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்து

துக்காட்டப்படும்.

8 “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி,

னியல்பென மொழிப

வியல்புணர்ந் தோரே” என்பதனால்,
முதற்பொருள் இருவகைப்படும்.

முல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள். ⁷ “காரு மாலைபு
முல்லை” என்பதனால்,

அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் கொள்ளப்படும். பெரும்
பொழுது: ⁸ “காரோவந்தது” என்பதனாற் காரும், சிறுபொழுது: ⁹ “மாலைநீ
யாயின்” என்பதனால் மாலைபுகுந்திறர். கருப்பொருள், ¹⁰ “தெய்வ முணுவே

மாமரம் புப்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு
தொகைஇ, யவ்வகை பிறவுந்

கருவென ‘மொழிப’ என்பதனாலுணர்க.
இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள்:

¹ ஏழாவன: கைக்கிணத்திணை, முல்லைத்திணை, குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை,
தெய்தற்றிணை, பாலைத்திணை, பெருந்திணையென்பன; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

² ஏழாவன: வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை,
இவை புறத்திணையெனப்படும்.

வாகை, காஞ்சி, பாடானென்பன;

³ சிறுபொழுதாறுவன: மாலை, யாமம், வைகுறு, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடென்பன.

⁴ பெரும்பொழுதாறுவன: கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முது
வேனிலென்பன.

⁵ தொல். அகத்திணையியல், கு. இ.

⁶ சிலப், கால்கோட்காதை, ககஅ.

“கானல்வரி, “பையுளைய”

7

8

9

10

ப தி க ம்.

கரு

1 “கன்று குணிலாக் கணியுகுத்த மாயவன்” என்பதனால்
 நெய்வீழும், 2 “அனை விலை யுணவின்” என்பதனால் உணவும்,
 3 “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று
 விளிக்கும்” என்பதனால் மாவும், 4 “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்
 தான்” என்பதனால் மரமும், 5 “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பத
 னால் புள்ளும், 6 “ஏறந் கோட்பறை” என்பதனால் பறையும், 7 “கோகுல
 மேய்த்து” என்பதனால் செய்தியும், 8
 “குடமுதல்.....வேண்டிய பெயரே” என்பதனால்
 முல்லையாமும், பண்: 9 “முல்லைத்தீம் பாணி பென்றாள்”
 என்பதனால் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: 10
 “புணர்தல் பிரித விருத்த லிரங்க, லாட லிவற்றி னிமித்த
 மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”
 என்பதனாலுணர்க. 11 “இருந்தேங்கி வாழ்வா
 ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், 11 “பேரருளி
 னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங் கூறினார்.
 பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும்
 பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், 12 “இளைஞழ்
 கோவலர்” என்பதனால் நிலமக்களும், 13 “புடைநெறிப்
 போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத னால் நீர்
 நிலையும், 14 “ஆய்கொடிக் கவலையும்” என்றதனால்
 வார்கொடியும், 15 “காயாமலர் மேனி”, 16 “முல்லை

நிகர்மலர்" என்பவற்றும் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள்..பெரும்பொழுது :
17 "அருவி யொ லிக்குமலைகாண் குவம்"
என்பதனும் கூ.திரப்பொழுதும், சிறுபொழுது : 18 "
குன்றத்துச் சென்று வைகியும்" என்றதனால்
நள்ளியாமமும், கருப்பொருள் : 19 "நீலப்பறவைமேல்.....
.....புதல்வன் வரும்" என்பதனால் தெய்வமும், 20 "ஐவன
வெண்ணெலும்.....கொய்ப்பூந் திணையும்" என்பதனால்
உணவும், 21 "புலியொடு பொருடும் புகர்முகம்"
என்பதனால் மாவும், 22 "கோங்கம் வேங்கை"
என்பதனால் மரமும், 23 "கானக் கோழியுந் தேன்மொழிக்
கிள்ளையும்" என்பதனும் புள்ளும், 24 "தொண்டகந்
தொடு
மின் சிறுபறை தொடுமின்" என்பதனும் பறையும், 25 "கொய்ப்பூந் திணையும்",
26 "நறவுக் கண்ணுடைத்த" என்பவற்றும் செய்தியும்; 27 "அந்தீந் குறிஞ்சி"
என்பதனால் யாமும், 28 "குறிஞ்சி பாடுமின்" என்பதனும் பண்ணும், உரிப்

1 சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, "கன்று" 15 சிலப். வேட்டுவவரி,
"ஆய்பொன்னரி." 2 கொலைக்களக்காதை, ந. 16
"கலுத்திறமுரைத்தகாதை, கூஉ. 8
காடுகாண்காதை, எஅ 17 காட்சிக்காதை, கூ-எ.
"ஆய்ச்சியர்குரவை, "செந்திலை" 18
குன்றக்குரவை, "குருவி"
8 புறஞ்சேரிபிறுத்தகாதை, நஎ. 10
"வேலனார்" 20
காடுகாண்காதை, அ0 - அக.

7	ஆய்ச்சியர்குரவை, "கோவாம"	21
	காட்சிக்கிரதை, உ.க.	
9	"குடமுத்"	22
	"செந்திலை"	23
10	தொல். அகத்தினையியல், கு. கச.	24
11	சிலப். கானல்வரி, "பிரிந்தார்"	25
12	"கொலைக்களக்காதை, ச.*"	26

13	குன்றக்குரவை, "குருவி"	
	காடுகாண்காதை, அக.	
	காட்சிக்கிரதை, உ.க.	
14	"காடுகாண்காதை, கச.க.	27
	தடுகற்காதை, நடு.	
15	"அ.உ.	28
	குன்றக்குரவை, "குருவி"	

ப தி க ம்.

கரு

1. "கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்" என்பதனால்
 மெய்வழும், 2. "அனை விலை யுணவின்" என்பதனால் உணவும், 3
 "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்"
 என்பதனால் மாவும், 4. "கொல்லைப் புனத்துக்

குருந்தொசித் தான்” என்பதனால் மரமும், ⁵
 “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பதனால் புள்ளும், ⁶
 “ஏறங் கோட்பறை” என்பதனால் பறையும், ⁷ “கோகுல
 மேய்த்து” என்பதனால் செய்தியும், ⁸
 “குடமுதல்.....வேண்டிய பெயரே” என்பதனால்
 முல்லையாமும், பண்: ⁹ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றாள்”
 என்பதனால் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: ¹⁰
 “புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிமித்த
 மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”
 என்பதனாலுணர்க. ¹¹ “இருந்தேங்கி வாழ்வா
 ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், ¹¹
 “பேரருளி னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங்
 கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும்
 வார்கொடியும் பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், ¹² “
 இளைஞழ் கோவலர்” என்பதனால் நிலமக்களும், ¹³ “
 புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத
 னால் நீர் நிலையும், ¹⁴ “ஆய்கொடிக் கவலையும்”
 என்றதனால் வார்கொடியும், ¹⁵ “காயாமலர் மேனி”, ¹⁶
 “முல்லை நிகர்மலர்” என்பவற்றாற் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதம்பொருள் பெரும்பொழுது : 17 “அருவி யொ
 லிக்குமலைகாண் குவம்” என்பதனாற் கூறப்பொழுதும், சிறுபொ
 முது : 18 “குன்றத்துச் சென்று வைகியும்” என்பதனால் நன்னியாமமும்,
 கருப்பொருள் : 19 “நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும்” என்பத
 னால் தெய்வமும், 20 “ஐவன வெண்ணெலும்.....கொய்பூந் திணையும்”
 என்பதனால் உணவும், 21 “புலியொடு பொருடம் புகர்முகம்” என்பதனால்
 மாவும், 22 “கோங்கம் வேங்கை” என்பதனால் மரமும், 23 “கானக் கோழியுந்
 தேன்மொழிக் கிள்ளியும்” என்பதனாற் புள்ளும், 24 “தொண்டகந் தொடு
 மின் சிறுபறை தொடமின்” என்பதனாற் பறையும், 25 “கொய்பூந் திணையும்”,
 26 “நறவுக் கண்ணுடைத்த” என்பவற்றாற் செய்தியும்; 27 “அந்திங் குறிஞ்சி”
 என்பதனால் யாழும், 28 “குறிஞ்சி பாடமின்” என்பதனாற் பண்ணும், உரிப்

1 கிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, “கன்று”	15 கிலப். வேட்டுவவரி, “ஆய்பொன்னரி.”
2 “ கொலைக்களக்காலை, க.	16 “ கனத்திறமுரைத்தகாலை, க.உ.
3 “ காடுகாண்காலை, எ.அ	17 “ காட்சிக்காலை, சு - எ.
4 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “செந்திலை”	18 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
5 “ புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை, ந.எ.	19 “ “வேலனார்”
6 “ “	20 “ காடுகாண்காலை, அ.0 - அ.க.
7 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “கோவாட”	21 “ காட்சிக்காலை, உ.க.
8 “ “ “குடமுது”	22 “ “ க.எ.
9 “ “ “செந்திலை”	23 “ “ க.ச.
10 தொல். அகத்திணையியல், கு. க.ச.	24 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
1 கிலப். கானல்வரி, “பிரிந்தார்”	25 “ காடுகாண்காலை, அ.க.
2 “ கொலைக்களக்காலை, ச.”	26 “ காட்சிக்காலை, உ.எ.
3 “ காடுகாண்காலை, க.க.க.	27 “ தடுக்காலை, க.க.
4 “ “ அ.உ.	28 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”

ககா சிலப்பதிகாரம்

பொருள் : ¹ “ அஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு ”
 என்பதனாற் புணர்தனும், ² “ நல்காதார் ” என்பதனாற்
 புணர்தனிமித்தமும், ³ “ குன்றவருங்கண்டு
 நிற்க ”

பாடிய

⁴ “ குறத்தியர் பாடிய ” என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ⁵ “ அருவி
 மகன்களை குடைந்தும் ” என்பதனால் நீர்நிலையும், ⁶ “ ஏலவல்லியு
 மிருங்குறி வல்லியும் ” என்பதனால் வார்கொடியும், ⁷ “
 விரவு மலர்தாவு மின் ” என்பதனாற் பூவும் கூறினார்.

மருதத்தினை நிலமுதற்பொருள். ⁸ “ இன்னிள
 வேனில் வந்த திவ் னென ” என்பதனாற்
 பெரும்பொழுதும், ⁹ “ வான்கண் விழியார் வைகறை
 யாமத்து ” என்பதனாற் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : ¹⁰
 “ மலைச்சிறகரிந்த வச்சிர வேந்தற்கு ” என்பதனால்
 தெய்வமும், ¹¹ “ குமரிக் கூட்டிற் கொழும் பல் லுணவு ”
 என்பதனால் உணவும், ¹² “ கழர்மயிர் யாக்கைச் செங்கட்
 காரான் ” என்பதனால் மாவும், ¹³ “ மருதோங்கு
 முன்றுறை ” என்பதனான் மரமும், ¹⁴ “ கம்புட் கோழியுங்
 களைகுர னாரையும் ” என்பதனாற் புள்ளும், ¹⁵ “
 தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த ”
 என்பதனாற் பறையும், ¹⁶ “ ஏரெய் நின்றோர் ” ¹⁷
 “ அரிந்துகால் குவித்தோர் ” என்பனவற்றாற் செய்தியும்,
 பாழ் : ¹⁸ “ அதிரா மரபின் பாழ்கை வாங்கி ” என்பதனான்

3	" தீர்ப்படைக்காலை, உடக-சு.	17	" வேளிர்காலை, உ.ந.
4	" குன்றக்குரலை, "குருவி"	18	" புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை, கச.அ.
5	" காட்டிக்காலை, சக.	19	" குஞ்சுத்திறமுரைத்தகாலை, எ.ந.
6	" குன்றக்குரலை, "குருவி"	20	" அரங்கேற்றுக்காலை, கச.ச.
7	" வேளிர்காலை, எ.	21	" கொலுக்களக்காலை, அ.க.
8	" தாடுகாண்காலை, க.	22	" தாடுகாண்காலை, க.உ.ந.
9	" ஊர்காண்காலை, க.ச.	23	" " " " " க.ந.0.
10	" தாடுகாண்காலை, க.உ.ந.	24	" " " " " எ.அ.
11	" " " " " க.உ.க.	25	" ஊர்காண்காலை, க.க.ந.
12	" ஊர்காண்காலை, எ.உ.	26	" " " " " எ.அ.-க.
13	" தாடுகாண்காலை, க.ச.	27	" காளவரி, "பெய்யுளெய்குர"
14	" " " " " க.ந.அ.		

ப தி க ம்.

கல்

என்பதனால் மாலையும், கருப்பெரிநுள் : தெய்வம் : ¹ "கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி" என்பதனால் வருணனும், உணு : ² "விலைமீ னுணங்கற் பொருட் டாக" என்பதனால் மீன்விலையுணவுங்கூறினார். மா, உமணர் பகடன்றி இந் நிலத்திற்கு விலங்கின்மையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போலும். இனி முதலையும் சுறாவும் ³ மாவென்பர்; ⁴ "கெண்டை யஞ்சினே மேய்ந்து கிளர்ந்து போய், முண்ட கீத்துறை சேர்ந்த முதலைமா, வண்டல் வார்கரை மாமக ரக்குழாங், கண்டு நின்று கனலுங் கழியெலாம்" எனக் காட்டுவாருளராயினும், அவைமீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா; ⁵ "பொறைமலி புழம்

புன்னை" என்பதனால் மரமும், ⁶ "அன்னந் துணையோ டாட" என்பதனால் புள்ளுங்கூறினார். பறை கூறிற்றிலர்; மீன்கோட் பறைபென்க. ⁷ "கடல் புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்" என்பதனால் செய்தியும், ⁸ "சித்திரப்படத்துள்குற்ற நீங்கிய யாழ்" என்பதனால் யாழும், பண் : ⁹ "துளையர் விளரி" என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள் : ⁹ "கொளவல்லா பென்னுவி கொள்" என்பதனால் இரங்கலும்,

தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹¹

¹⁰ “பேரருளி னீழ, லிருந்
“சேரிப் பரதர் வலைமுன்
தில்,” ¹² “பவள வுலக்கை,” ¹³ “எறிவனைக ளார்ப்ப”
என்பனவற்றால் பரதரும். பரத்தியரும் னுனையரும்
நுளைச்சியருமாகிய நிலமக்களும், ¹⁴ “நர்ந்தண் டிதை”
என்பதனால் நீர்நிலையும், ¹⁵ “அம்மெ ணிணை
வடும்புகாள்” என்பதனால் வாரார்கொடியும், ¹⁶ “நறுஞாழல்
கையி னேந்தி” என்பதனால் பூவுங் கூறினார்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்”
என்பதனால் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென
அருத்தாபத்திகோடலானும், ¹⁷ “நடுவுநிலைத் திணையே
நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய
நெறித்தே” என்பதனானும், ¹⁸ “முல்லையுங் குறிஞ்சியு
முறைமையிற் திரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய
ருறுத்துப்; பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங், காலை
யெய்தினிர்” என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய
பாலைத்திணை நில் முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁹ “
வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந் தன், றுனலந் திருகித்
தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகைவேனிலும்,
சிறுபொழுது: ²⁰ “படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந்
தோர்க்கு” என்பதனால்

1	சிலப். கானல்வரி, "கரியமலர்"	10	சிலப். கானல்வரி, "பிரிந்தார்"
2	" " "வலைவாணர்"	11	" " "வாரித்தரன்"
3	என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனார்	12	" " "பவன்"
	ரகப்பொருளுரைபாசிரியரும், அகப்	13	" " "எறிவனை"
	பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோ	14	" " "தொந்தரம்"
	ழியமுடையாரும்,	15	" " "தம்முடைய"
4	ஞானமணி, நாட்டுச்சுருக்கம், உட.	16	" " "திணங்கொள்"
5	சிலப். கானல்வரி, "துறைமேய்"	17	தொல். அகத்திணையியல், கு. கூ.
6	" " "அன்னத்"	18	சிலப். காமிகாண்காலை, கூச - எ.
7	" " "கடல்புக்"	19	" " "கூஉ - ந.
8	" " "முதற்கட்டிறை.	20	" புறஞ்சேரிவிறத்தகாலை, ககூ.
9	" " "துணையர்"		

கூ

க அ சிலப்பதிகாரம்

* நண்பகலுங்கூறினார். கருப்பொருள் : தெய்வம், ஆசிரியர் புலப்படு எடுத்தோதிற்திலரேனும், ¹ "கடுங்கதிர் திருகலின்" எனவும்; ² "வெங்கதிர் வேந்தன் றுணவுந் திருகி" எனவும்; ³ "ஐயை கோட்டத் தெய்வர் வொருசிறை" எனவும்; ⁴ "கொற்றவைபுந் கொடிமரமுன் செல்லும்" எனவுங் கூறுதலானும், பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனும், திகிரியஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க. உணு : ⁵ "ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெரு வில்லே ருழவர்" என்பதனால், ஆறெறிந்ததுஞ் குறைகொண்டும் உண்ணுமுணவாம். மா : ⁶ "மானின்று விளிக்கும்" என்பதனால் உழைமான் முதலியனவும், ⁷ "அலர்தலை மராமு முலதுதலை யோமையும்" என்பதனால் மரமும், ⁸ "கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப" என்பதனால் புள்ளும், ⁹ "துண்ணென்றுடிபொடி" என்பதனால் பறையும், ¹⁰ "பொருள்கொண்டு புன்செயின்" என்பதனால் செய்தியும், ¹¹ "செந்திரம் புரிந்த செங்கோட்டி யாழ்" என்பதனால் யாழும், பண் : ¹² "ஆசான் றிறத்தின்" என்பதனால் கார்தாரபஞ்சமமுங் கூறினார்; உரிப்பொருள் : ¹³ "தொழுவனைச் செங்கை தோளிற காட்டி" எனவும், ¹⁴ "ஆரிடை புழந்த மாதரை நோக்கி" எனவுங் கூறினமையாற் போக்கும், வானாது ¹⁵ "போக்கெல்லாம் பாலை" என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப்

பட்டின. சிலமாக்கள்: 16 “கண்ணி லெயினா” எனவும், 17 “இளமா வெயிற்றி” எனவும்கூறலின், எயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மைநிலை: “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்” என்பதனாலும், 18 “நீரின்றி வேணி மெறுநிலம் பாலை” என்பதனாலும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பெனவுணர்க. 19 “அறுநீர்ப் பைஞ்சுளை யாமறப் புளர்தலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை” என அடப்பாட்டினும், 20 “மரையார் மரல்கவா” எனக் கலியுள்ளநங் கூறினார். 21 “ஆய்கொடிக்கவலையும்” என்பதனால் வார்கொடியும், 22 “கொம்பார் நல்லில வங்கன்கு விர்தன” என்பதனாற் பூவுங்கூறினார்.

1 சிலப். வேட்டுவவரி, சூ.	8 சிலப். புறஞ்சேரியிதுத்தகாலைத், கூவு.
2 “ காடுகாண்காலைத், கூஉ - கூ.	9 “ வேட்டுவவரி, “துண்ணென்”
3 “ வேட்டுவவரி, சூ.	10 “ “பொருள்”
4 “ “கன்வியையாட்டி.”	11 “ புறஞ்சேரியிதுத்தகாலைத், கடுசு.
5 “ காடுகாண்காலைத், உடுசு - கடு.	12 “ “ககஉ.
6 “ “ எ.அ.	13 “ “கூக.
7 “ “ எ.இ.	14 “ “கூக.

15 “போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி ஆக்கஞ்சே ருட லணிமருதம்—நோக்கொன்றி யில்லிருக்கை முல்லை யிரங்க னறுதெய்தல் சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றெருகை.”

இச்செம்புள் நாக்விசையதம்பியகப்பொருள்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும், திருவாய்மொழியின்புள் “அஞ்சிறையமடதாராய்” என்பதன் அஃதாரிதைக்குரிய ஓயரரும்பதவுரைபுலவக் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலிலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

16 சிலப். வேட்டுவவரி, “துண்ணென்”	19 அகநானூறு, க.
17 “ “இளமா”	20 கவித்தொலைத், சூ.
18 திவாகரம். ஐந்தாவது, இடப்பெயர்த்	21 சிலப். காடுகாண்காலைத், கூஉ.
தொகுதி.	22 “ வேட்டுவவரி, “செம்பொன்.”

இச்சொல்பெயர்ப்பட்ட ஐந்தினையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்பயன் * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணைந்துரைக்கப்பட்டுக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாத லின் வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழக்கின் ருதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை கால் வட்டனை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்துவம் அவி நயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வீரி சேதமென்பனவற்றோடும் கதையோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால் உய்த்துணர்விலோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும் ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடியும்போல் யாண்டும்விரியாது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

க - கூ. குணவாயில்.....அறிந்தரு ணீயென

(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசடோகத்தைத் துறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த

சுடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென் னுஞ் சேரற்கு
இளங்கோவாகிய அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு
சென்று எமதுர் மலைப்பக்கத்துப் பொன்போலும்
பூவினையுடையவேங்கை மரத்தின் நிழற்கண்ணே
ஒருமூலையிழந்துவந்துநின்றான் ஒரு மாபத்தினி;
அவள்பொருட்டு இந்திரன்மமர் ஈண்டி வந்து
அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவளோடும் அவர் எம்
கட்புலங்காண் விட்புலம்போயவது ஓர் திசையாயிருந்தது;
அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேயென்க.

சுன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் -
கொடுங்கோன்றர்க்கு அயல தாகிய செங்குன்றென்னுமலை.
அது திருச்செங்கோடென்பவாலெனின், அவ ரறியார்;
என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிநகர்க்கு
வடகீழ்த்திசைக் கண்ணதாய்
அறுபதின் காதவாறுண்டாகலானும், ¹ அரசனும்
உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே
வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடா மையினென்க.

பொலம்பூ, உவமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி.
கிளர்தல் - மிகுதல். திரு மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி;
சுவ்வுருபு பொருட்டு; அது "வரிசைக்கு
வருந்தும்" என்றற்போலின்றது. தமர் - தேவர்.
ஒடு உட னிகழ்ச்சி. கட்புலம் - கண்ணினதறிவு;
கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்
புலம் - விண்ணிடம். இஹம்பூது - அதிசயம்;

8. "இதும்பூதுசான்ற" என்றார் மணிமேகலையிலும்.

¹ அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மான். இவர்கள் மலையகண்டவந்தே வஞ்சிபுகுந்தனை இந்தாற் காட்சிக்காதையிற்காண்க.

² புறநாடார்சு, ச. ஏ. ³ மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காதை, ௫௫.
(பி - ம்) * 'உடம்ப்பிடினார்த்தி,'

௨௦

சிலப்பதிகாரம்

சென்றெனவும்; நின்றுளெனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து இவைய
மென்றுரென்க.

அது இதும்பூதுபோலு

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப்

போயவென்னும்பெயரெச்சம் அதுவென்

னுஞ் சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது.

போய அது போயதென விகாரம்.

இதனுட் பத்தினியென்பதூஉம், தமரென்பதூஉம்,

கொழுநென்பதூஉம்

குன்றக்குறவரறிந்தமை குன்றக்குரவையுட் காண்க.

இது மருட்கையென்னு மெய்ப்பாடு.

கடு - கக.

அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவடிகளைநோக்கி

அறிந்தருளென்றவளவிலே

செங்குட்டுவன் அதிசயித்து முகநோக்கப்

பரிசில்காரணமாகவந்து அவனுழை

யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து அதுவினைந்ததெல்லாம்
னென்றுரைக்கின்றவனென்க.

யான நிகுவ

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது -

வினைந்தது.

கஉ - உ0.

ஆரங்கண்ணி.....புகுந்தனன்

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது

பழையநகரங்களில்வைத்து

மாறாத விழவுச்சிறப்பினையுடைய புகாராகிய

நகரத்திடத்துக் கோவலனென்று

பெயர்கூறப்படுவானொருவாணிகன் தன்னூர்க்கண்

நாடகந்தானேத்தும் நாடகப்

பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய

ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய

பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று

பெயர்கூறப்படுவாள்;

அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை

விற்றல்வேண்டித் தமிழி

னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினைபுடைய பாண்டியனது
மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுக்காரென்க.

மிக்கபுகழையுடைய மாட :

நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான் இவ்வாற்சிறப்பெய்துதலின் ஏத்
திற்றென்றவாறு. இனி ஏத்துநாடகபென்மாறிப் பதினோராடலாக்கி உரைப்
பினு மமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்து
மெனவுமாம். கணிகையாபலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார் ;
பதியிலாளென்பது தோன்ற. ஆடுதல் - அனுபவித்தல்; ¹ “இளையார்விளையாட”
என்றார் சிந்தாமணியினும். அரும்பொருள் - அறனும் இன்பமுந்தரும்
பொருள். ² “அப்பொரு, மின்னுங் காலைத்துன் னுதன வில்லையே” என்றார்
பிறரும். கேடுற - அழிவுற. ³ “வஞ்சியும் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”,
“உறந்தையும் வறிதே” என்றாராகலின், இதனைப் பேராச்சிறப்பினைபுடைய புகா
ரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே தலைக்கோலமுதலிய அணிக
ளனைத்தும் முன்னமேதொலைந்தது - விளங்கினின்றது. சிறப்பிப்பாண்டிய

¹ சீவகசிந்தாமணி, ககஉக. ² சீவகசிந்தாமணி, ககஉக. ³ சிறுபாணாற்றுப்
படை, ௫௦, கஉ, அக.

ப தி க ம்.

உக

னென்றும், பெருஞ்சீர்மாடத்துரைபென்றும்
அடிகள்புகழ்ந்தார்; இவையும் பழவினையால்
அழிந்தவென்னுமிரக்கந்தோன்ற. மாடமதுரை
புகுந்தனென்பது - காட்டினன்றி ஒருரின்கண் உயிரும்
பொருளுமிழந்தானென்பது மேல் விளையத் தோன்றினின்றது.

நகரத்துவாணிகன் கொள்கையாம் கேடுறுதலிற்
பகர்தல்வேண்டி மனைவி யோடுபுகுந்தன்னென்க.

௨௦ - ௨௨. அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னுட்புகுந்தனனாய்
பிறைநூன்று அதனைக் கொண்டுபோய் விற்கைக்குப்
பீழிகைமறுகிற் செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந் தாற்போல
முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன்கையிற்கா
ட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க.
அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால் மேல்வினைவன் தோன்ற
; அது அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும்
உடன்கொண்டு புக்கானென்றற்போன்றிருந்தது. மன்,
கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

௨௩ - சு.

கோப்பெருந் தேவி.....கள்வன் கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட

பொற்கொல்லன் இப்பெருவிடைச் சிலம்பு
கோப்பெருந்தேவிக் கே ஆவதனறிப் பிறர்

புணர் தரமல்லவா தலான்,
இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந் துணையும் இக்கோட்டத்திருக்கவெனச்
சொல்லிப்போய்த் தான் முன்பு பணிக்களாயில் வஞ்சித் துக்கொண்டு நிலைநிற்ற
லான் ஆராய்ச்சி சிறிதுபிறந்துவருகின்றசிலம்பினைப் பிறர்நாட்டு ஒருகன்வன்
கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத் தான்கொண்டதனை இங்ங
னங்கூறினானென்பதுதோன்ற. ஈங்கிருக்கவென்றார், பிறிதோரிடத்தாயின்
ஊர்காவலர் ஆராய்வரென்றுகருதினானென்பதுதோன்ற. என்றேகியென்றார்,
அவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற. சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற்
பன்மைதோன்ற. பிறனோர் கன்வன்கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும்
கன்வனென்றமைதோன்ற.

உஎ - ௩௦. வினை வினை.....ஈங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட பாண்டியன் தான் முற்பவத்
திற்செய்த தீவினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதலாலே ஒன்றையுந்தேராதுயக்
காவலில் அடிப்பட்டோரையழைத்த இவன்சொன்ன அக்கன்வனைக்கொல்ல

அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே கொண்டுவருவீராகவெனச்
சொல்லக்கருதினவன் காமபரவசனாய் இச்சிலம்பு இவனுடல்தீர்க்கு மருந்தா
மென்னுங்கருத்தால் வாய்சோர்ந்து கொண்டு அச்சிலம்பை இப்பொழுதே
கொணர்கவென்று கூறவென்க.

இதனானன்றே ¹ “தென்னவன் மீதிலன் தேவூர் கோமான் கோயி,
னல்விருந் தாயினான்” என்றகருத்துமெனக்கொள்க. அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகி கடவுணவல்லனிகாட்டியது.

உஉ . சிலப் பதிகாரம்

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினானாயிற் கன்வனைக்கொன்று
கொணர்கவென்றுனெனினுங் குற்றமில்லை ; அக்கருத்தினானன்றே

சிலம்பைக்

வழக்குரை

காண்புள்ளும் “கன்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று” (௬௪) என்றதுமென்க,
இங்ஙனங்கூறியது, ¹ “பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும், பாவின் மெழுந்த
கிளவி யானும், பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும், பொருளொடு
புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென், றுரைவகை நடையே நான்கென் மொழிப்”
என்பதனென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இதனை ஆராய்நெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில் ஒன்றையும் தேர்ந்தில
னென்பார் பாவதும் தேராணுகிபென்றார்; முன்னர்க் ² கைகுறைத்தன்முதலிய
முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலனென்று அடிகள்
இரங்கிக்கூறினார்.

கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த்
திதுசெய்யாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேராணுகிக் கூடியக் கொன்று
கொணர்கடுவென்றுனென்
இயைக்கீ.

நக - கூ. கொலைக்களம்.....இவளென்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கடுவென்று அரசன்கூறக்கேட்ட
காவலரும் வினைவினைகாலமாதலிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன்
மனைவி தனக்குநிலையிடங்காணாளாய் அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன்
முன்னர்ச்சென்று அவனுயிர்கேடுநக் கண்ணீருகுத்து அவனூரையும் தன்முலை
முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழ்ப்படும் பத்தினிகாளும்
இக்குறவார்சொன்னவளென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும் கூடலுக்கேடுற உருத்து ஊட்டியவெனக். கண்ணும், முனையும் உருத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுதலும் சுடுதலுஞ்செய்தாநென்னயதாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “தொல்லை வினையாற் றாய் நுழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்” என்பது உம்.

௩௭ - அ. வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினையென்று சொல்லிப்போந்தீர்; அவர்க்கு வினைவினைந்தகாலம் என்னைபென்று அரகன் வினைவென்க.

1 தொல். செய்யுளியல், சூ. ௧௭௩.

2 பாண்டியன் தன்னைக்குறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாலைத் [௪௧ - ௫௨] யிலும், “தாடுவிளங் கொண்டுகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், னாடு மழைத் தடக்கை யறுத்து முறை செய்த, பொற்கை நறுந்தார்ப் புனைதேர்ப் பாண்டியன்” (தொல். களவு. சூ.

௧ - இளம்; தம்பி; சூ. ௪௫ - உரை; இ - வி. சூ. ௪௬ - உரை, மேற்) என்பதிலும், “எனக்குத் தகவன்று வென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் குறிய்த் தவற்றை, நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காணு; சென்செய்யார் மாணுவினை” என்னும் ௧௦௨ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலுங்காண்க. இதனை இசுள - ஆம் திருக் குறளுரையில் “தன்னைக்குறைத்தான்” எனப் பரிமேலழகரும். குறிப்பித்தனர். இக்கதையையுட்கொண்டே “நிமைசெய் தாய்போற் செவ்வை குறைத்தாய் முறை யேபோ” என்று பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

ப தி க ம்

௨௩

௩௮ - இச. விறலோய்.....யானென

(இ - ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத சிறப்பினைபுடைய மதுரையாகிய முதுரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருவின்கண்ணே அந்நகர்க்குக் கிவற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற நீரபத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது மிக்கினத்தால் வெவ்விய அழலை

நின்கொங்கையிடத்தே வினைவித்தோய், பைந்தொடி,
நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நினக்கு

துங்கட்கு முற்பட்ட
முற்பிறப்பின்கண்ணே
குன்றதபுகழையுடைய நல்ல கலிங்கநாட்டுச்
சிங்கபுரமென்னு நகரின்கட் சங்கமனென்னும்
வாணிகனுடைய ¹ மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின்
கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர்
கந்தலையுடையாய், நின்கணவனை இவ்வேனையன்றி நீ இனிப்
பதினாலாநாட் பகல் நீங்கியபொழுதிற் காண்பை; காணுங்கால்
வானோர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக்கள்வடிவிற்காண்ப
தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை
யான்கேட்டேனென்றுகூற வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை
வினைத்திரிசொல்; ² “இ ஐ ஆய்” என்னுஞ்
சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால்
நடுக்க மில்லாதசிறப்பு; ³ “நீர்முற்றி
மதில்பொருடம்” என்பதனுணர்சு. கொன்றை
யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான் இறைவன். பொது இல் -
பொதியில்; உகர வீறு இகரமாய்த்திரிந்து
உடம்படுமெய்யும் பெற்று, ⁴ “கிளந்தவல்ல” என்னும்
அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில்
வெள்ளி

யம்பலத்தென் தது, பொன்ன ம்பலமுமுண்டாகலின்; என்னை? ⁵ “கண்ணி
லாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுருந்,
தண்ணிலாத் தவழமணித் தலமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு லியன்றில மதலை

மாடமே” என்றார் துளாமணியுள்ளு¹. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்; ² உரிச்
சொல் ஈறுதிரிந்தது; இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தையுடைய இரு
ளென்பதுஞ் சிறந்தது; “நள்ளென் றிறுத்த நடுவுகொள் யாமத்து” என்று

ராகலின். ஆரூர் - பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிழத்தல்; ³ “மக்க
ளிழந்த விடும்பையினு மணையா ளிழந்த விடும்பையினு, மிக்க விடும்பை
வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை யெனவிளம்பித், தக்க வதன லென்கழுத்திற்
ரூலி நீதந் தருளென்று, தொக்க மணிநீண் முடியாணைத்
தொழுது பின்னுமவை சொல்லும்” என்றார் பிறரும்.
வீரபத்தினி, மறக்கற்புடையாள். கோப்பெருந் தேவி,
அறக்கற்புடையாள்; ஆக ⁴ ஆறியகற்புஞ் சீறியகற்புமெனக்
கற்பு இரு

¹ மனைவி - தீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை இத்தூற் கட்டுரை
காலதயாலும், மணிமேகலை; உசு - ஆம் காலதயாலும் உணர்க.

² தொல். வினையியல், கு. உசு. ³ கவித்தொகை, சு.௭.

⁴ குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. எ.௮.

⁵ துளாமணி, நகரவருணனைச்சுருக்கம், எ. ⁶ உரிச்சொல் நளி.

⁷ உத்தர. திக்கு. கக௭. ⁸ “ஆறிய கற்பிற் றெறிய நல்லிசை, வண்டார் கூத்த
லொண்டொழி கணவ” என்றார்(சுடு)பதிற்றுப்பத்திலும்.

வகை. கொதியழல் - வெவ்வழல். சீற்றம் - மிகுசினம். விளைத்தோய், முன்னிலைத்தொழிற்பெயர். முதிர்தல் - முற்படுதல். எனவே நல்வினைமுடிதலால் லென்க. 1 “ஏனைவினையுலப்ப” என்றார் பிறரும். இனி முதிர்வினையால் இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும். பைந்தொடியும் கூந்தலும் அண்மைவிளி. சிங்கல் - குன்றல். வார்தல் - நெடுமை. ஒலி - நழைத்தல். எல்லை -

சொல்,

பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு யாதென்றுவினாவினாற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு கூறிற்றிலர்; என்னை? அது கட்டுரை.

காதையில் விளங்கவுரைக்கப்படும்.

ருரு - சுரு.

அரைசியல்.....செய்யுளென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனர்கூறக்கேட்ட அடிகள் பொருட்பகுதியை

மூவகை உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார் :

(இ - ள்.) நூலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட் சிறிது ஒழுக்கம் பிழைப்பினும் அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதூஉம், புகழ்மைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித் தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர் சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து உருக்கொண்டுநின்று நுகர்விக்குமென்பதூஉமாகிய இம்மூன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம் நிறுத்துதுமென்று அவ்வடிகள் சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை.
உருத்து - உருக்கொண்டு;

முதிர்ந்தென்றுமாம். வினை - தொழில்.
நாட்டுதும், உயர்திணைக்கண்

வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை; அஃது
உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்

நிருந்தது. பாட்டிடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும் இசைப்
பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம்
கொல்லுமென்பது, ¹ “என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே, யன்பி லதனை
யறம்” என்பதனாலுணர்க.

ஆவதுஉம், ஏத்தலும், ஊட்டலும் இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தன
வென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

சாக - உ.

முடிசெழு.....யருளுகென் றுற்கு

(இ - ள்.) முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு
வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின்,

அடிகள் நீரேயருளிச்செய்கவென்று வினாவிய
சாத்தற்கென்க.

தெழுவென்னுஞ்சாரியை, ² “லனவென வருஉம் புள்ளி யிறுதிமு, னும்
முன் கெழுவு முளப்புடப் பிறவு, மன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்,
செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள், அன்ன
மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால் அவ்விருபுள்ளியீற்றுச்சொல்லும்
அல்லாதனவும் சாரியைபெற்று முடிவனவுளவென்றாராகலின், புள்ளியீறல்

¹ தாலடியார், க. ² திருக்குறள், எள். ³ தொல். குற்தியலுக்கரப்பணியல், கு. எக.

பதிகம்.

உரு

லாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லெனக்கொள்க.
சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்துசெல்லு
நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக்கோடாகச் சிறிது
பொருள்பயந்ததும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள்
இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நிற்பது;
பொருந்துதலென்னும் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு
முரியது, புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும்
நிகழ்ந்ததாகலின். அடி கள், அண்மைவிளி. என்றற்கு -
தான் பாடக்கருதி வினாவினசாத்தற்கு ; அங்ங்ங்ங் கூறுது
இங்ங்ங்ங் கூறினாரென்க. என்சொல்லியவாரோவெனின், -
இச்செய்கின்ற காப்பியம்
மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை
இவர் புகழ்ந்துரையாசாகலின், யாம் காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதுகருதி
நீரே அருளுகென ஏகரவினாப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்
னற்கு அவர் கருதியபொருளிற் கு உடம்படாது சொல்லிற்கு உடம்பட்டா
ரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம் வகுத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

கஉ - ந.

அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்

(இ - ள்.) அவர்மணத்தில் மகளிர் வாழ்த்துதலையுடைய
பாடலும்,

மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக்
காதையுமென்றது பாடலுமென்றது
என்னையோவெனின், — இஃது ஆசிரியப்பாவால் வாராது
கொச்சகக்கலியால் வருதலானும், கதையையுடையது
காதையாமாதலானும்,
அவ்வாறு இதற்கு நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலு
மாய் வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அற்றாக;
மேலும் கானல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியர்குரவை, தன்பமாலை, ஊர்

குழவரி, வஞ்சினமாலை, குன்றக்குரவை இவையிற்றையும் காதையென்றிலரா
லெனின், — அவற்றைக்கூறாததும் சில வேறுபாடு கருதிப்போலும். என்னை
வேறுபாடெனின், — அவை தத்தமுடிவிற கூறுதும்.

சுரு - ச. குரவர் மனையறம் படுத்த காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை
இவ்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்த
வேண்டி வேறுபடவிட்ட காதையும்,

சுச - ரு.

நடநவின் மங்கை மாதவி யரங்கேற்று காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடித்து ஏழாண்டு நடநவின் மமாதவி
மங்கைப்பருவத்தே அரங்கேற்றினகாதையும்,

சுசு. அந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலையைச் சிறப்புச்செய்த

காதையும்,

சுஎ. இந்திர

விழலு ரெடுத்த காதையும்

(இ - ள்.) அந்நகரின் கண் இந்திரனுக்கு

விழுவெடுத்த காதையும்,

சுஅ. கடலாடு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த விழவிறுதியிற்

கடலாழனகாதையும்,

சு

உசு

சிலப் புகாரம்

சுசு. மடலவிழ் கானல்வரியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாடிய கோவலனும்

மாதவியும் கழிக்கான

விடத்து பாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும்

கதைநிகழாமையுணர்க.

சுசு - எ0. வேனில்வர் திறுத்தென மாதவி

யிரங்கிய காதையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப்

பிரிந்தமாதவி வருந்திய

காதையும்,

எ0 - எக. தீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த
காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகி தான்கண்ட தீங்கையுடைய
கனாவின் திறத்தைத்

தேவந்திக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், ¹ “ஒருபொரு
ணுதலிய வெள்ளடி மிய

லாம், பிரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே”
என்பதனாற் கனாநிலையுரைத்தம்

பொருண்முடிபாகிய பாசைனைக்கூறுதலிற்
காதையாபிற்றெனவுணர்க.

எக - உ. வினாத்திறத்து நாடுகாண்
காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியார் மதுரைமுதூர்ப்பாடுதென
வினாவின திறத்தை

யுடைய சோனாட்டின்வளனை அவர்கண்டகாதையும்;

இனிக் கவுந்தியடிகள் வினவினதிறமெனவும்,
பிறர்வினவுந்திறத்தை

யுடைய எனவுமமையும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிய
நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர்
பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்;

எங். வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகியசாலினி கொற்றவை
உருக்கொண்டாடிய
கோலச்சாரியும்;

“இருவகை பல்வகை யென் னும் விலக்கோ,
டரியவுறுப் புப்பதினொரட்.

மிக் - குரவை வரி, * சொக்க மவிநய நாடக
மென்றிவற்றூற்; நக்கவனே யாட

லா சான்” என்றமைபான், வரியென்பது கோலச்சாரி;
இது வேட்டுவமக
ளாகிய சாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு ஆடிதலின்; “கொற்றவை கொண்ட
வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ” என்பத
னானிக. கூத்துள்படிதலின், நாடகவரிப்பெயராய், வேட்டுவவரி நிகழ்தலின்
இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எங்-ச. தோட்டலர்.....இறுத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியோடு

காதையும்.

மதுரைப் புறஞ்சேரியிற் சென்று விட்ட

ப தி க ம்.

உள்

எச - னு. கறங்கிசை யூர்காண் காதையும்

(இ - ள்.) முழங்காநின்ற முரசொலியையுடைய

மதுரையைக் கோவலன்

கண்டகாதையும்.

எரு - க. சீர்சா

னங்கை யடைக்கலக் காதையும்

(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த

கண்ணகியாகியநங்கையை மாதரிபாற்

கவுந்தியடிநீள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

எசு. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ள்.) கோவலன் கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எள். ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்தியாக

மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சி.

யர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை யென்பது

கூறுங் காலைச், செய்தோர் செயதகாமமும்விறலு,
 மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப" எனவும், "குரவை யென்ப தெழுவர்
 மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்பரின் ருட
 லாகும்" எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும்
 ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்தலான்
 ஆய்ச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஎ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் கொலையுண்ட

தீத்திறத்தைக் கண்ணகி
 கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்பும்,

இதுவும் ஊர்குழ்வரியும் சிறிது

கதைநிகழ்ச்சியுளவெனினும் மருட்கை
 பென்னு மெய்ப்பாடும் அவலம் அரற்றுக் கவலை
 கையாறென்னுமீவையும்
 நிகழ்தலியல்பினான் இதனை மாலையென்றாரெனக் கொள்க.

எஅ - கூ. நண்பக னடுங்கிப் ஐர்குழ்வரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நாணிறந்து
 வெளிப்பட்டவருவினாடி கண்
 ணகி ஊர்குழ்வந்த ஊர்குழ்வரியும்,

கண்ணகி ஊர்குழவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர் .
கண்கூடாகக் காண்ட லின் இஃது ஊர்குழவரி
யென்பதாயிற்று.

இதுவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எக - அ0. சீரசால் வேந்தனோடு வழக்குரை காதையும்
(இ - ள்.) புகழமைந்த தென்னனோடு கண்ணகி வழக்குரைத்தகாதையும்,
உரைகாதை, வினைத்தொகை; இறப்பு.

அ0. வஞ்சின மாலைபும்

(இ - ள்.) அங்குனந்தானுரைத்த வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ்
செழியன்றேவியையோர்க்கிக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறிய இயல்பும்,

வஞ்சினமாவது - மேற்கோள். இக்கலிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா
• விய ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய இயல்பையுடைத்தாகலின், மாலைபென்றார்.

உஅ சிலப்பதிகாரம்

அக. அழற்படு காதையும்

(இ - ள்.) அங்குனம்

வஞ்சினங்கூறினவள்முலைமுகத்து எழுந்ததீ அவளே
விய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக்,

கட்டுரை காதையும்

(இ - ள்.) அங்குனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றாது மதுரைமாதெய்வம்
அவ்வழறணித்தற்குவந்து இவளது பவத்தொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - ந. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்

குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுகமலர்ந்த கோதையினையுடைய
குறத்தியர் இவனை

வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக
முருகவேளேநோக்கி அக்

குன்றின்கண் ஆடிய குரவையும்,

ஆய்ச்சியர்குரவையிற் கூறியது இதற்குங்கூறுக.

கோதையென்று பாடங்

கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த குரவைபெணிலும்
அமையும்.

அந. என்றிவை யனைத்துடன்

(இ - ள்.) என்று சொல்பபட்ட

இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,

கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியுமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட காதையும்,

கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.)

அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று

நீர்ப்படுத்தின காதையும்,

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லின்

நட்டகாதையும்;

அரு. வாழ்த்து—(இ - ள்.)

அங்ஙனநடுங்கல்லான பிரதிட்டையும்

விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும்
நெடுஞ்செழியனையும்

பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அரு. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு கனகவிசயர்முதலிய
ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு வரங்கொடுத்தகாதையோடே,

ஒடு, ஒப்பலொப்புரை; எண்ணெடுவுமாம். தருதல் -
கொடை.

அச. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.)

முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அள. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்

(இ - ள்.) உரையிடையிட்டனவும்

பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறெந்தும்
உரையிடையிட்ட பாட்

டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை முற்று.

ப தி க ம்.

உக.

அ.அ. உரைசா லடிக ளருள

(இ - ள்.) புகழமைந்த இளங்கோவடிகள்

அருளிச்செய்ய,

அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அ.அ. - கூ. மதுரைக் கூலவாணிகள்

சாத்தன் கேட்டனன்

(இ - ள்.) மதுரைக் கூலவாணிகளுள் சாத்தன்

கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து; அவை:— நெல்லு, புல்லு,

வரகு, தினை, சாமை,

இறுங்கு, தோரை, இராகி; பதினெண்வகைத்தென்பர்

கூத்தநூலார்.

கூ. இது—(இ - ள்.) இவ்வரையறை

கூ. பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்

மரபென்

(இ - ள்.) அறப்பால், பொருட்பால்,

காமத்துப்பாலாகிய அப்பால்களின்
வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு
இதுவென்க.

என்னென்னும் அசைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு

முடிபு சிறப்புடைத்து.

அடிகட்கு அறிந்தருணியென இருந்தசாத்தன் உரைப்போன் இவ்வேன,
வினைவினைவு யாதென், விறலோய், கேட்டனன்யானென, அறங்கூற்றுவனாஉம்
உயர்ந்தோரேத்தலும் ஊட்டுமென்பனாஉங்

காரணமாகப் பெயரான் நாட்டுதும்
யாம் ஒரு பாட்டுடைச்செய்யுளென,

அருளுகென்றற்கு அருளக் கேட்டன
என்க.

அறுபத்தெட்டாமடியுட் “கடலாடு காதையும்

” எனக் குறளடியும்,

(அடு) “வாழ்த்து வரந்தரு காதையொடு”

எனச்சிந்தடியும் (அசு) “இவ்வா

றைந்தும்” எனக் குறளடியும் வந்து, ¹ “நற்றய லடியே

யாசிரிய மருங்கிற்,

சூற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப” என்ற

ஆசிரியர், ² “இடையும் வரையார்

தொடையுணர் வோரே” என்றதனாற் குட்டச்

செந்துக்காயிற்று.

இது,

க. ஆன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு
மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை பெய்தி வெப்புநோயுங்
குருவர் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றி

வேற்செழியன் நங்கைக்குப்
பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று கள வேள்வியால்
விழுவொடுசொந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து
நோயுந் துன்பமு நீங்கியது.

உ. அதுகேட்டுக் கொங்கிளங்கோசர்
தங்கனாட்டகத்து நங்கை க்கு விழுவொடுசொந்திசெய்ய
மழைதொழிலென்றும் மாறாதாயிற்று.

ங. அதுகேட்டுக் கடல்குழிலங்கைக்

சுயவாகுவென்பான் நங்கைக்கு
நாட்பலிபீடிகைக்கோட்டமுந் துறுத்தாங்கு
அரந்தைகெடுத்து வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்க
ளகவையினுங்கோர் பாடிவிழாக்கோள் பன்முறை
யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகிப்
பிழையா விளையு னாடாயிற்று.

ச. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி
காழியகத்து எத்திறத்
தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப்
பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து நித்தல்விழாவணி. நிகழ்வித்தோனே.

உரைபெறுகட்டோரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கிளங்கோசர் - குறம்புசெலுத்துவார் சிலகீர்.

ங். நாட்பலிபீடிகைக் கோட்டம் - நித்தலும்
கோட்டம். அரந்தை - துக்கம். பிழையாவினையுள் -

பலியிடுமிடத்தை யுடைய
குன்றாவினையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினார் வேண்டியவாறெஸ்
லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

உரைபெறுகட்டுரை.

ங்.க

க.

அன்றுதொட்டு.....நோயுந்துன்பமுநீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; 14

வெள்வா னெறிந்த

என் விலங்கு டறுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி

பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணக

மடந்தை வான் றுயர் கூரக், காவலன் செங்கோல் வளைஇய
வீழ்ந்தனன், கோவ
லன்” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி

மழைவறத்தன்மிக்கு அதனா

னே வறுமைபுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும்
இடைவிடாதுநலிதலிற் கொற்

கைக்கணிநுந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலி

யிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து
விழவெடுத்தலானே அவனாடு மிகவும்

மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுநீங்கிற்று.

வெப்பு - தொழுநோய்;

“வெப்பின்முப்பழச்சுனை” என்றாராகலின்.

இது வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாளுதாயிற்று

(இ - ள்.) அந்நனம் செழியன் நன்மைசெய்து

அவைநீங்குதலின் அத

னேக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய
கோசரும் நங்கைக்கு அங்

நனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான்
அவைநீங்குதலோடே மழை பெய்தற்

செழியில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதாயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை ;
பருவநாளெனினுமமைபும்.

ங. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை

அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாரு

வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன் நங்கைக்கு அங்ஙன
ம் நாடோறும் பலி

கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு
கோட்டமுமமைத்து

முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு
வேண்டும்வரங்களை இவள்தரு

மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே
ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி

தோறும் உலாச்செய்விக்க மழை குறைவின்றி
நிலைபெறுதலானே அன்றே

பொய்யாதுவிளையும் விளைவிளையுடைய நாடாயிற்று
அவனாடு.

பாடி - நகரி.

ச. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டு உறையூரிடத்தே பெருநற்கிள்ளி
யரசனாகியவளவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின், எத்திறத்தானும் நமக்கு
அரந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி நங்கைக்கு அங்ஙனம் கோட்ட

மூமமைத்து நித்தல்விழவும் நடத்தினுனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த உரிமைபற்றி. கோழியென்றது, ஒருகோழி நிலமுகியத்தால் யானையோடு பொருது அச்சுண்ப் போர்தொலைத்தல்

¹ சிலப். கொலைக்களக்காதை, உகந - எ.

² சீவகசிந்தாமணி, எடு.

நஉ உரைபெறுகட்டுரை,

கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று; ¹
“முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை
வாரணம்” என்பர்மேலும். நித்தல்விழா - சேலி. அரந்தை
- துன்பம்.

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய
கட்டுரைச்செய்யுள். ² “உரையிடை யிட்ட பாட்டிடைச்
செய்யு, ஞுரைசா லடிக ளாளு” என்றமையாள் காப்பியங்
கட்குச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில வ
ருமெனக்கொள்க. என்னை? ³ “உரையும் பாடையும் விரவியும்
வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வேண்பா.

நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே --

கூடலார்

கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ
முனிசேரன்

றண்டா ஷுரைமுத் தமிழ்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றோதிய நான்முகத்

தோன்படைத்த

குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்ததமிழ்ப்
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார்

போற்றநின்ற

சிலப்பதி காரஞ்செய் தானேஞ் சேரர்

சிகாமணியே.

இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே; இயற்றியவர்பெயர்

விளங்கவில்லை. ————

¹ சிலப். நாயகாண்காலை, உசுஎ - அ. ² சிலப். பதிகம்,
அ/எ-அ

³ "ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும் பாடையும் விரலியும்
வருமே" தண்டியலங்காரம், பொதுவணியியல், கு. கக: என்பதில் இவ்வடி காணப்படு
கின்றது.

(யி - ம்.) * 'செய்தான்சேரனன்பர் சிகாமணியே.'

மு த ல ல வ து
புகார் க்காண்டம்.

க. — மங்

கலவாழ்த் துப்பாடல்.

1 திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப்
போற்றுதுங்

† கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண்
குடைபோன்றிவ்

வங்க ணுலகளித்த லான்

2 ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுங்

௫ காவிரி நாடன் நிகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந்திரித லான்

3 மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது

நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்

மேனின்று தான்கரத்த லான்

௧௦ பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்

லீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ

போங்கிப் பரந்தொழுக லான்

ஆங்கு,

பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுவும்

திங்களைப்போற்றுவதுமென்னுமடுக்கு, சிறப்
பின்கண் வந்தது.

ங. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம்.

[பொருளுக்கும் மேலாகநின்று.

அ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். கூ.
மேனினு - எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க - கஉ. இவை நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும் புகாரினை
யும் சிறப்பித்தன.

கக. ஆங்கு - ஆதலால்.

¹ "முந்நீர் தாப்பன்" (கூ0) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.
இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. கூ0 - இளம்; கு. கூ - த.)

² இது திகிரியைப்பூண்டுரைத்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. கூ - த.)

³ "மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே" (தக்க. கடவுள். கூ - உரை) என்பதற்கு
இது மேற்கோள். இத்தொடர், "திங்களைப்போற்றுவும்" என்பது முதலிய மூன்
றையும் பின்பற்றித் திருமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம.) * 'புகாரீகாண்டம்.' † 'கொங்கலரார்ச்'

கடு¹ பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய
பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறு ருயர்ந்தோ ருண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

உ௦ அதனால்,

² நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு
போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்
மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன்

குலக்கொம்ப

† நீகைவான் கொடியன்னு ளீராருண்

உரு அவளுந்தான்,
டகவையாள

‡ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை

வடிவென்றுந்

தீதிலா வடமீனின் றிறமிவ டிறமென்று

மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய

பெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்

கசு. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

கசு - க. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற

மூன்றனையும் ஒருவாற்றான் ஒப்புரைக்கின்றார்.

கள - உ0. (பா) நிலீஇயர் நிற்பதாக. கேள்வியான்

முழுதுணர்ந்தோர் அப் படிப் புகழினல்லது

இம்மூன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங் கூறார்; உயர்ந்தோருண்

மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் -

ஆதலால். உக - உ. நாகருலகத்துடனும்

இவை பொருந்தும்.

தேவருலகத்துடனும் போகம் நீள்புகழ்

உக. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

உசு. ஈகை - பொன்.

உசு. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு;

இவள்வடிவென வருவிக்க.

உஅ - க. வயங்கிய பெருங்குணத்துக்

குணத்தாற் காதலித்தவள்.

காதலாள் - விளங்கிய பெருங் இவளை முன்கூற்றிற்று;

கதைக்குநாயகியாதலின்.

1 "பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ" (மலைபடு. சஎக.)

2 இவ்வடி, "மேலேநாகர் மேலேநாகர் போன்மயங்கி வீழவே" (தக்க. ௧௦௧) என்பதற்கு மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * 'தழீஇய' † 'சய்கை' ‡ 'போதிலவாழ்.'

நகர் சிலப்பதிகாரம்

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

100 வாணார் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்
மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணோன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

101 நுரையினர் பாட்டின ரொசுந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு 2 கோதைய
ரேந்திள முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்.
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை

முளைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
 கூ0 போதொடு விரிகூந்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்
 காதலற் + பிரியாமற் கவவுக்கை நெுகிழாமற்
 நீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
 † யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னுளை
 மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய.
 கூ1 விப்பா லிமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
 யுப்பாலைப் பொற்கோட் டெழயதா
 வெப்பா லுஞ்

செருமிகு ி சினவேற் செம்பிய
 நெருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ னெனவே.

ரு0 - ரு. சந்திரன் உரோகிணியைச்சேர
 கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

அருந்ததியினது தகையானைக்

ருச - கூ. விரையினர் மலரினராகிய
 விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன. இவை
 வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

கூ0. இச்சொல்லப்பட்ட கொடியன்றார்.

கூங. உலகினருந்ததி, இல்பொருளுவமை.

கூசு. உழையதாம்படி (கூஅ) உருட்டுவோனென (கூசு)
அமளியேற்றினு ரென்க.

¹ “அங்க னிருவீசம்பு விவங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துகடர் கட்டத்து
.....வ துவை மண்ணிய மகனிர்” (அகநானூறு, ககக.)

² “பலவகை விரித்த வெதிர்பூங்
சுண்ணத்தர்” (மதுரைக்காஞ்சி, நகஅ)

கோலையர், பலர்தொகு பிழத்த தாதுகு
(கூ.)

(பி - ம) * ‘தயங்குமேனியர்.’ † ‘பிரியாமைக் கவவுக்கை ளெகிழாமை.’
கண்விசம்பினருந் துதியன்னாங். ‡ ‘நெடுவேல்.’ ** ‘உருட்டுகோன்.’

‡ ‘அங்

கூஅ சி ல ப் ப தி க ர ம்

புனைந்துரைத்தற்கு, “குடைநிழல் மரபு” என்றதனால்
கொடையும் திகிரியும்

உயர்ச்சியும் புனைந்து கூறியவாறாயிற்று.

கந - கூ. ஆங்குமுழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்படிப்போற்றினல்லது,
முனைவனாலின் முடித்தகேள்வி

யான் எனேத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர்,
பொதியில் இமயம் புகா

ரென்னும் இம்முன்றும் ஒருதன்மையவாதலான்,
ஆதியிற்றேன்றிச் சலிப்

பின்றி நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு
அந்தமுண்டென்று

கூறார்; அவற்றில் உயர்ந்தோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஓரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த
வல்ல வேறுபிற

தோன்றினும், கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர்
கொளலே” என்னும் புற

னடையாற் கொள்க. பதியெழுவறியா - பதியினின்றும்
பெயர்தலையறியாத;

எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு;
ஆதிகாலத்தேறிய

சூடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின. பொதுவறுசிறப்பு -
தனக்கே உரியசிறப்பு.

ஒடுக்கம் - முடிபு. உயர்ந்தோர் - முனிவனும்,
இறைவனும், அரசனும்; இனி

உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும்
பழங்குடியிலுள்ளாருமென்றுமாம்;

என்றது இமயத்தோடும் பொதியிலோடுமுள்ள
இருடிகளையும் புகாரிலுள்ள

வணிகரையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் -
உண்டாகலின். முடித்தகேள்வி -
கரைகண்டகேள்வி.

இவற்றூற் செம்பியன்சிற்றப்பும் புகார்ச்சிற்றப்பும்
கூறியவாறாயிற்று.

உ௦. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது
அத்தன்மையதாகலான்;

என்றது, புகார் நிலைபேறுடையதாகலாற் போகமும்
புகழும் நிலைபேறுடை
யவென்றவாறு.

உக -

ச. நாகநீணகரோடு.....அகவையாள்
(மும்

(இ - ள்.) சுவர்க்கம் ² பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போக
நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண் மழைபோல்வழங்கும் கையை

யுடைய மாநாய்கனுடைய குலத்திற்குேன்றிய
கொம்புங்கொடியும்போல்வாள்;

பன்னீராண்டிற்குட்பட்ட பிராயத்தாளாயினுளென்க.

நாகநீணகர் - சுவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம்.

போகநீள்புகழ், உம்மைத்

தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரனிறை. மன்னும் - நிலைபெறும்;
இடைநிலைவிளக்கு, மாக வான்-விசம்பின்மேகம். மாநாய்கன், சிறப்புப்பெயர்.
ஈகை - பொன்; வான்கொடி - வானவல்லி; பொன்மெய் வானவல்லியென்க.
அவற்றோடுமொக்க மன்னும் புகாரெனினுமமையும்.

உரு. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,

உம்மை இசைநிறை.

1' தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கு. ச. அ.

2' பவணம் - நாகுலோகம். ஈவர்க்கத்திலும் நாகுலோகம்
போகத்திற் சிறந்ததென்
பது சைனதாற்றுணிபு.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

நகல்

உசு - கூ. போதிலார்.....என்பாண்மன்றோ
(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய புகழை
டயவழவு இவள் உழவையொக்குமென்றும், பழுதில்லாத
அருந்ததியுடைய புகழையுடைய தற்பு இவள்
கற்பையொக்குமென்றும். உலகின்மாதாரர்
தன்னைத்தொழுதேத் தும்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக்
காதலிப்பாள்; அவள்யாரென்றிற் கண் ணகியென்று
பெயர்கூறப்படுவானென்க.

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவினாள், ஒருபெயர். தீது - ¹ பிறர் நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும், இடைச்சொல். புகழ், இடைநிலை விளக்கு. பின்வருகின்ற இவ்வுள்ளப்பதனை முன்னுங்கூட்டுக. மன்னும் ஓவும் இடைச்சொல்.

௩௦ - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து *
 நெடுநிலைமுழுவதையும் தனியேயாரும்
 கரிகாலைமுதற்குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய
 ஒப்பற்றகுழிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தை யுடையான்;
 அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை இல்லாதார்க்கருளும்
 மாசாத்துவானென்று பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு
 நிதிக்கிழவனுடையமகன் பதினாறுண்டிற்கு உட்பட்ட
 பிராயத்தானென்க. பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய
 பிராயத்தின் முதிர்ந்தல் மரபன்மையின், அகவையான்
 அகவையானென்றார். ஒப்பின்மையின் மிகுதி கூறுவார்
 ஒரு தனிக்குடியென்றார். ஓடு - இன்; உருபுமயக்கம்;
 உறழ்பொரு; இதுவும் புற னடையான் முடிந்தது. வருவிதி
 - நல்வினையாற் ² கலத்தினுங் காலினும் வரு நிதி; நியாயத்தால்
 வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு - பொருளற்றார்க்கு; நிதியற்றார்க்
 கும் நல்வினைசெய்தார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம்; அதற்கு இல்லாராகிய
 பலர்க்கென்க. ஆர்த்தும் - நிறைவிக்கும்; நுகர்விக்குமென்
 றுமாம். மாசாத்துவான், இயற்பெயர். இரு

நிதிக்கிழவன், சிறப்புப்பெயர்.

௩௫. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.

நாண்டும் உம்மை இசைநிறை.

௩௬ - ௬.

மண்டேய்த்த.....என்பான்மன்றோ.

(இ - ள்.) - மண்ணைத்தொலைத்த புகழினைபுடையான்,
பண்ணைத்தொலைத்த

மொழியினராகிய மதிபோலுமுகத்தினைபுடைய மடவார் தம்
காதலால் உலகிற்

கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வேளென்று அவனிசையைத்
தமதாயத்தின்கட்பாராட்

ழிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு

வத்துதற்குரியான்; அவன்பா

ரெனின், கோவலெனன்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

‘மண்டேய்த்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்
; மண் இடத்திற்

சிறிது என்றார் வள்ளுவனும். புகழினான், எழுவாய்.

பண்டேய்த்த-பண்ணைக்

கெடுத்த. செவ்வேளென்றார், வேள் இருவருளராகலின்.

முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேலை, உஉ - ஆம் காலை, சசு - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்த்து.

² சிலப், மணையறம். எ. (பி - ம்.) * ‘தேயிதிலம்’

வேனென்றது, ² “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு”
என்பதனால். போக்கி - எங்

ஞும் போகப்பண்ணி; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு -
கர்மக்குறிப்பினால் உட்

கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும்
சயமாதும் புகழ்

மாதும் புவிமாதுமென்று கூறி, இவர்; அழகிற்கும்
அறிவிற்கும் ஆண்மைக்

கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும் இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துங் கிழமையா
னெனினுமமையும்; ³ “கலையின தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுங், சிலையின
தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி னகலிய மார்ப னல்லதீவ், வுலகினி
லிலையென வொருவ னாயினான்” என்றற்போல.

இனி, மொழியினுலென்றுபாடமாயின், மடவார்
திரணடுவே மொழி

யாலே புகழினான் செவ்வேனென்று இசையைப்பரப்ப
ஏனையோரும் காதன்

மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான்
யாவனென்ற கோவல

னென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றலுமொன்று;
இப்பொருளுக்கு,

போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முற்கூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல்
உட்கோளாகலான்.

சு0 - சு2. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தன்மையாரைக் குரவரிருவரும்
ஒருபெருநாளிலே மனவணி

காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர்; மகிழ்ந்த அளவிலே
யென்க.

உழி - அளவு.

சுந - ச. யானே.....சுந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை
யானையெடுத்தத்து இருத்தி அம்மா

நகர்க்கு இவர்மணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கழுத்து. இரீஇ - இருத்தி.
சுந்தாரெனவே அறிவித்தா

ரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்து யானேயெற்றி
அறிவித்தல் மரபு.

சுரு - எ.

அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசுமுதலிய இயம்பின;
முருகுமுதலிய அதிர்ந்தன; பணிலமுதலிய முழங்குதல்

எழுந்தன் ; வெண்குடைகள் அரசனுயர்

வெழுந்தபடி எழுந்தன் ; மங்கல்வணி ஊரெங்கும்
எழுந்ததென்க.

முருடு - பத்தல் ; மத்தளமுமாம். அகலுள் -
தெருவுமாம்,

சஅ - கூ. மாலைதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித் தூணிரைபொருந்திய மண்டபத்து நீலப்பட்டு மேற்கட்டியின்கீழ்நிறுத்தின முத்தின்பந்தரிடத்தேயென்க.

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி ;
அஃது அக்காலத்து

முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ - பொலிவு.

ரு0 - ருங். வானார்.....நோன்பென்னை

¹ திருமுருளாற்றுப்படை, ௨. ² சீவகசிந்தாமணி, ௪௧௧.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

சக

(இ - ள்.) மதியம் சகடனைந்தநாளிலே பார்ப்பான்
மறையிற் சோதிடாங் கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே
சடங்குகாட்ட இவர் இங்ஙனம் தீவலஞ் செய்கின்ற இதனைக்
காண்கின்றவர் கண்கள் முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது
காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்கள்நோன்பு என்னையெனினுமமையும்.
சகடு - உரோகிணி. மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ;
புரோகிதனுமாம்.

ருச - ரு. விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய்
மலரினராய் உரையின ராய்ப் பாட்டினராய்
ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

ருக - எ. ¹ சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) ஏந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப்
புகையினராய்க் கோதைய ராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

ருஅ - கூ. விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க்
கலத்தினராய் முனைப்பா லிகையினராய் நிறைகுடத்திட்ட
கை புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்ந்தனராயும்
நிரையினர்கள்,

ஒருசொல் வருவிக்க.

கூ0 - கூஅ. போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்றார், இவளும்
தன்காதலனைத் தன் கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற்
புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை அகத்திட்டகை *
புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்வோளாக; இருவரன்
பும் சருவதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம்
வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால் வணங்கி அவ்வகையேத்திப்
பின்பு சிவமலரைத்துவி, இப்பால் இமயத்திருத் திய
வேங்கை பொற்கோட்டு உப்பாலிடத்ததாயே நிற்பதாக;

எப்பாலும் தன் போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன்
மாரில்லாத தன்திகிரியை உருட்டு வோனாகவெனச் சொல்லி,
உலகில் அருந்ததியன்னுளை அமளியேற்றினாரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதறுகென
ஏத்தித் தூவி அருந்ததியன்னுளை உழையதாக
உருட்டுவோனாகவென அமளியேற்றினாரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிசைக் கொச்சக்கலிப்பா.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்
முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, நகஅ. க.

(பி - ம்.) * 'புல்லம்போது நெகிழாமல்'
கூ

இரண்டாவது
மவனயறம்படுத்தகா
தை.

உரைசால் சிறப்பி நரைசுவிழை திருவிற்

பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
 முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
 வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி
 ௫ யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேள

பண்டங்
 மொருங்குதொக் கன்ன ஷடைப்பெரும்

கலத்தினுங் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
 குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
 ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
 ௧௦ ருத்தர குருவி னொப்பத் தோன்றிய
 கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநனு
 மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமளிமிசை
 நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் திருந்துழிக்
 கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புகழ்மைந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

ச. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத.

டு. விருந்திற்றேம் - பரதேசங்கள்.

சு. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின் தொகுதிகூறுவார்,
 தேம் ஒருங்கு தொக்கன்னவென்றார்.

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்குன்றத.

செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும.

க - க0. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க
திருவினையுடைய அருந்தவமுடித்தோர் போகபூமியில்
தோன்றுமாறுபோலத் தோன்றிய.

எ. கலத்தினுங் காலினுந் தருவனரீட்டிதலால் (ரு)
விருந்திற்றேஎம் (க) ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (ச) வழங்கத்
தவாஅப்பெருக்கத்ததாகி (க) அரக விழை திருவினையுடைய
(உ) கடலோடிகள் மலிந்தநகர் (க0) உத்தரகுருவினை
யொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய
கண்ணகியுங்கோவலனும்.

இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தரகுருவை ஒத்தது.

(பி. ம.) * 'தருவனரீட்டி'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுந
கரு யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர்
தாமரை

வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ
மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்

தாதுதேர் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்
 ௨௦ புரிசுழ லளகத்துப் + புகலேக் கற்றுத்
 திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
 மாலைத் தாமத்து மணிநிரைத்து வகுத்த
 கோலச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து

வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்

௨௫ கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
 விரைமலர் வானியொடு + வேனில்வீற்

நிருக்கு

நிரைநிலை மாடத் தரமிய மேறிச்
 சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
 கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி
 ௩௦ முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
 கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
 வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த

வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன்

மாலையொடு

கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்
 ௩௫ தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்
 தீராக் காதலிற் நிருமுக நோக்கிக்

கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை

¹ குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த

வழுகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு

சு0 ஓ முரிதி னின்னோடு டென்பிறப் புண்மையிற்

நடு. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு மாலையு மயங்கி' என்றார். கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சியால் அவசமாகி.

கக. கண்ணகியும் கோவலனும் (கக) இடைநிலத்திருந்துழித் (உச) தென்றல் (உடு) கண்டுமகிழ்வெய்திச் சிறந்து (உஎ) ஏறியிருந்து (உக) எழுதித்

(நடு) கையற்றென்க்கூட்டுக.

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

சு0. உரிதின் - உரித்தாக.

¹ குழவியென்னும் இளமைப்பெயர் திங்கையடுத்தவருமென்பதற்கு இது மேற்கோள், (தொல். மரபு. கு. உச - பேர், தன். மயில. கு. ந அந்.)

(பி - டி) * 'மாதலித்,' † 'பூவிலேக்கந்து,' ‡ 'வேனில்வீற்றிருத்தறெடுநிலை,' § 'உரிதிதின்னோடு,' 'உரிதினினினோடு.'

சுசு சில ப் ப தி க ர ம்

பெரியோன் றருக் திருதுத் லாகென

¹ வடையார் முனையகத் தமர்மேம்

படுநர்க்குப்

படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகனி

னுருவி லாள் நெருபெருங் கருப்புவி
சுரு லிருகரும் புருவ மாக * வீக்க
மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலிற்
நேவர் கோமான் நெய்வக் காவற்
† படைநினக் களிக்கவத னிடைநினக்

கிடையென

வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை

யின்றியு

ரு மிறுமுறை காணு † மியல்பினி னன்றே

யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின்

முகத்துச்

செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா டு

வீத்தது

மாயிரும் பீலி மணிநிற ** மஞ்சைநின்

சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு

ரு மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக்

கழிந்து

நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச்

செறியவு

மனிய தாமே சிறுபசங் கினியே

குழலும் யாழ் மமிழ்துங் குழைத்தநின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு

கூ0 மடநடை மாதூரின்

11 மலர்க்கையி னீங்கா

துடனுறைவு மரீஇ பொருவா வாயின
நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா

ராட்டுநர்

மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

ச2 - நு. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தலால் அமர்மேம்படுநரதுமுறை
மை இவட்குக் கூறப்பட்டது.

சசு. இவனைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல்
கூறப்பட்டது.

சக - நு2. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும்
குமரவேள் தன்கையில்
வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை வருத்தும்
இயல்பினானன்றே.

நுநு. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். நுக.
செறிதல் - ஒளித்தல்.

நுவு. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இன்பொருளுவமை.

நுஎ. கிளி (சுக) நீங்காவாயின; அதனால் (நுஎ) அளியவென்க.

கஉ. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். காங. மங்கலவணி - இயற்கையழகு

1 'அடையார்...சக்க' என்னும் பகுதி தக்கயாகப்பரணியில், கஉஉ - ஆம்
நாழிசையுரையில் மேற்றோளாகக் காட்டப்பெற்றது.

(பி-ம்.) * 'சுயத்தனன்' + 'படைதினக்களித்தனனதன்' † 'ஓயல்பினன்றே'
‡ 'சுயத்தனன்.' ** 'மஞ்சைசாயற்கு' †† 'தனிர்மலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கைநீங்காததுறைப்பு.'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுரு

பிறிதணி யணியப் பெற்றதை

யெவன்கொல்

சுரு பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு

மெல்லவிழ் மாலயொ டென்னுற்

றனர்கொ

ணை நல்லகி னறும்புகை யன்றியு

மாண்மதச் சாந்தொடு வந்ததை

யெவன்கொ

• நிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி

லன்றியு

எஃ மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை

யெவன்கொ

றிங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை

வருந்தவு

மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற்

றனர்கொன்

மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே

எடு யரும்பேறற் பாவா யாருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ

யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ
உரு தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்

தயங்கிணர்க் கோதை தன்னெடு

தருக்கி

வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல்

வுழிநாள்

வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி

உடு

மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
 விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
 வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண

புரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

சுச. பிறிதணி அணிதலாம் பெற்றபயன் என். [நாற்றம்.

சுசு. எல் - ஒளி, என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார். சுஎ. நானம் -

சுஅ. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை - வந்தவுறவு.

எ0. உற்றதை - உறவு. எஉ. என்னுற்றனர் - என்னபித்தேறினர்.

அக. உலவாமை - ஒழியாமை. அஉ. தருக்கி - மிக்கு.

அச. (பா) பேரிற்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

அரு. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் - துறக்
 தாரைப் பூசித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். அசு. பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லை.

அஎ. வேறுபடுதிருவின் - நானாவிதமான செல்வத்தோடே, வீறு - பெருமை.

அஅ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப் புணர்க்கவென்க.

(பி-ம்) * 'முத்துடன்.'

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் * கிழமையிற் கூ0
 காண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென்.

வேண்பா:

¹ + தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்ந்தா
லெனவொருவார் காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து -
நாமந் தொலையாத விற்பமெலார் துன்னினார்
மண்மே னிலையாமை கண்டவர்போ னின்று.

க - உ. ² உரைசால்.....மாநகர்

(இ - ள்.) புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய அரசரும்
விரும்பும் செல்வத்
தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க
மாநகரென்க.

அரசென்பது, ³ “குழமை யாண்மை” என்னுஞ்
சூத்திரத்து ‘நிலையின
வாயினு, மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்’
என்பதனால் முடிந்தது;
சிறப்பும்மை விரிக்க.

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான.
நகரெனினுமாம். பயம் -
மன்னர் விழைச்சி.

ங - கக. முழங்குகடல்.....கொழுநிலும்

(இ - ள்.) மாநகர், கலத்தானும் காலானும்
நாட்டுதலானே பெறுதற்கரிய

பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய
தேயங்கள்வந்துகடி

ஒருங்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம்
முழங்குகடல்குழந்த ஞாலமுழுதும்

ஒக்கவரினும்
வழங்கத்தொலையாதவளத்தினையுடையதாகலின், அங்ஙனம்
அறத்

தினாகிய பொருளால் * தலைப்படுதானத்தைச் செய்தோ
ரெய்தும் உத்தராகுரு

வினையொக்கும்படி குலத்திற்குன்றாத செல்வர்க்குத்
தோன்றிய பெரியமலர்

போலும் கண்ணையுடையாளும் அவள் காதலிக்கப்படும்
கொழுநனுமென்க.

¹ இவ்வென்பாப் பலபிரதிகளில்லை.

² இந்த “உரைசால் சிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “திருவின் செல்வி
யொடு பெருநில மடந்தையை, யொருத்தி யாண்ட செருவடு திண்டோட், கரிகாற்
பெரும்பெயர் திருமா வளவினைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் நெடுத்த, மாலைத் தாகிய
வளங்கெழு செல்வத், தாறைத் திரட்டியு மாபிரங் குழகளும், வீதுசான் ஞாலத்து
வியலணி யாகி, யுயர்ந்தோ ருலகிற் பயந்தரு தானும், மில்லது மிரப்பு நல்லோர் குழு
வுந், தெய்வத் தானமுந் திருந்திய பூமியு, மைய ருறையுரு மறவோர் பன்னியும்,
விண்ணவ ருலகினி னண்ணிடு நகரமொ, டெண்ணுவரம் பறியா விசையொடு சிறந்த”
என்னும் அடிகள் பதின்மூன்றும், மிதிவைப்பட்டி அழகியசிறீரம்பலக்கவிராயரவர்கள்
வீட்டுச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

* தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. ௫௬.

* தலைப்படுத்தானம் - உத்தமதானம்; "அறத்தி னூற்றிய வரும்பெரும் பொருளைப், புறத்துறைக் குற்றமூன் றுத்தத்தற் றவர்க்குக், கொள்கெனப் பணிந்து குறைபிரத் தவர்வயி, னுள்ளமுவுந் தீவ துத்தம தானம்" என்பது திவாகரம்.

(பி - ம்.) * 'கேண்

மையிற். + தூமப்பணிபலவுந்தோலாதவேலேத்து.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுஎ

அத்தகு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஒழுகும் மனைவியோ டேயெனினுமமையும்.

அரும்பொருளாவன:—¹ "நீரின் வந்த நிமிர்பரிப்

புரவியுந், காலின் வந்த க்ருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுந், குடமலைப் பிறந்த வாரீழு மகிலுந், தென்கடன் முத்துந் குணகடற் றுகிருந், கங்கை வாரி யுந் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுந் காழகத் தாக்கமு, எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும் பிறவும்.

மரியவும் பெரியவும்"

² "

புலவர்"

இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய தாகு என்பதனாற் கலத்தினும் காலினு மென்றார்; கலம்

மென் மனார்

- மரக்கலம்.

கால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிருமரபோரும்
ழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

கலத்தொடுசேறல் பின்னரு

அருந்தவம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தரகுரு - போகபூமி; அஃது அறு
வகைப்படும்; என்னை: ³ “ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண
வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி
யறுவகைப் படுமே” என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து ⁴
போகநுகருமாறு, ⁵ முடிபொருட்டொடர்நிலை யுள் தான
ப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம்

வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டிக.

குலத்திற்குன் றுதல்-பூப்பின்கப்பிரிதல்; அன்றி ⁶ நடுவின்றி நன்பொருள்
வெஃகலுமாம். குலத்திற்குன்றாமை - ⁷ “நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவு
நின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி
நாடிக், கொள்வதுஉமிகைகொளாது

வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப
கொடுப்பதுஉங் குறைகொடாது” என்ப

தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும்
கொழநனுமென்க.

மயன்விதித் தன்ன.....இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்கனந்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடை நிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற் போன்ற மணிக்காலமனிமிசையே இருந்துழியென்க.

¹ பட்டினப்பாலை, கஅஇ - கூஉ. ² தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. கூ.

³ திவாகரம், கஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறந்து போகநகருமாற்றைப் பின்வரும் திவாகரச் சூத்திரத்தா லுணர்க; "பதினா ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப், பன்னீ ராட்டைக் குமரியு மாகி, யொத்த வன்யினு மொத்த நலத்தினும், கற்பக நன்மா நற்பய னுதவ, வாகிய செய்த வத் தளவு மவ்வழிப், போக நுகர்வது போக பூமி."

⁵ முடிபொருட் டொடர் நிலையென்றது, அறமுதலிய நற்பயனைபுங் கூறும் சிவக் கிந்தாமணி முதலியவற்றை.

⁶ திருக்குறள், களக. ⁷ பட்டினப்பாலை, உருக - கஉ.

ச அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை -

நிலம் - நாலாநிலம்.

எழுநிலை; இடை

கச - உரு. கழுநீ ராம்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு குவளையுடைய அரும்புகள் சுரும்பு இயிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் தலந்துண்டு அவற்றின் வேரூய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய

தோட்டிணையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய கோதைபோலும் மாதவிப்
 பூவின் தாதிணையும் ஆராய்ந்துண்டுபோந்து வாண்முகத்து மாதருடைய புரிந்த
 குழற்சியையுடைய அளகத்துண்டாகிய கலைவமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப்
 புகுதற்கு வழிகாணும் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத்
 தாலே ஒழுங்குபடரிரைத்து வகுத்த அழகிணையுடைய சாளரக்குறும்புழையார்
 செவ்வியறிந்து நுழைந்துபுக்க மணவாய்த் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்
 திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன்மிகுதலாலென்க.

சாதிபற்றி ஆம்பலென்றொருவினும் ஈண்டுக்கூறியது சேதாம்பலென
 வுணர்க; இஃது அவற்றோடு ஒருதன்மைத்தாகிய பகற்போதன்மெனினும் அவை
 விரியுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற் கலந்துண்டென்றார். இதழொழக்கப்
 படாதவெனவே செவ்விகூறிற்று; ¹ “தீநீர்ப்பெருங்குண்டுசனைப்பூத்தகுவினைக்,
 கூம்புவிடு முழுநெறி” என்றார் புறப்பாட்டிலும். கோதை-மலை; ஒழுங்கு
 மாம். வெண்டோட்டித்தாழையுமாம்; சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி
 யென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை சண்பகத்தோடு மலர்தலின்
 தோர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தனகமென்பாருமுளர். புகல - புகுதற்கு. ஒடி - ஒருவினை.
 செவ்விபார்த்து நுழைந்து புக்கவென்க. செவ்வி - இவரமகிழுஞ்செவ்வி.

பின்னின்ற உண்டென்பதனை அளேஇ உண்டெனவும்,
 தோர்ந்துண்டெனவும் இரண்டிடத்தும் ஒட்டுக. அன்றி அளேஇ
 வண்டொடுபுக்கதென்றலெனினுமமை யும்.
 மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய
 தென்றல்.

அளேஇ உண்டு தோர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத்
 தும்புக்க தென்றலென்க.

திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிகுதலாலே இடைநிலத்துநின்றும் மேல் நிரைத்துவருத்த நிலங்களில் மணத்தினையுடைய மலர்வாளியோடே காமன்வீற்றிருக்கும் மேனிலமாகிய நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காமன். பகையின்றிக் கல்வியொடு செல்வத் திடை. † நஞ்சுற்றகாம துகர்ந்திருத்தலின், வாளியும் காமனும் வருந்தா திருந்தமை தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை?

¹ புறநானூறு, ககசு. † சீவகசிந்தாமணி, கக.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுக.

¹ “உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற், குறிப்பி
ஒருபொரு ணெறிப்படத்
தோன்றல்” என்பது அணியியலாகலின்.

உஅ - கக.

சுரும்புணக் கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள்,
சுரும்புகளுண்டற்குப்

பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ்
சேக்கைக்கண்ணே கடல்கூழ்
ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும்² ஞாயிறும் திங்களும்

சேர இருப்பக்கண்ட

காட்சிபோல இருந்து கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப்
பெரிய தோளிலே
யெழுதியென்க.

கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே
தொய்யிலொன்றை

யும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின் செவ்வி
கூறுவார், சுரும்புண்க்
கிடந்த வென்றார்.

இனி³ அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து
உண என்பதனைப்

பெயர்ப்படுத்திச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும்
உளவழி அவ்வக்காலத்து

ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும்

மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம்

ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த

தன்மைபொத்த பூஞ்சேக்கை

யெனவுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும்

செவ்வியங்கூறிற்றாகும்.

முதிர்ந்தல் - முற்றுதல்; சூழ்தலுமாம்; * “நீர்முற்றி
மதில்பொருஉம்”

என்றார் பிறரும்; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இல்பொருளுவமம். போல இருந்தென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டிகள்
புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த
வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய
இளக்கத்தையுடைய மாலை
யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும்
சூலைந்தலைய மார்பிலிட்ட
இவ்விருவகைமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரும்
செயலற்ற புணர்ச்சியிறுதிக்
கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய
முகத்தைநோக்கித் தனது
அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத நலம்பாராட்டலென்னும்
பொருள்பொதிந்த
உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல்
- மலர்ச்சி. பிறழ் -
சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா,
தீர்தலென்னும் விடற்பொருண்
மையெதிர்மறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

¹ இச்சூத்திரம் தண்டியலங்காரத்திலும் (பொதுவணியியல், கு. உக.) காணப் படுகின்றது.

² “மதியமு ஞாயிறும் கதிரிரித் தோடித், கடன்ற விசம்பி னுடனின் ருங்கு” (பெருங்கதை, க. நட: உஉ - நட.) என்பதும், “வெங்கதிர்க் கனலியுந் தண்கதிர் மதிய முந் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்” (இறை. சூ. உ - உரை) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

³ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எஅ. ⁴ கலித்தொகை, சுஎ.

௫௦

சிலப்பதிகாரம்

இனிக் குதியாக்கட்டுரை - முன். கருதப்படாத கட்டுரையெனினும் பொருந் தும். ¹ “குதியா விற்ப மெளிதி னின்.....எய்தும்” என்றார்; கட்டுரை - நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.

அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார்.

௩௮ - சக. குழனித் திங்கள்.....ஆகென.

(இ - ள்.) பிறை, இறைவன் இமையவரே த்தாநிற்கத் தன்முடிக்கு அழகு செய்தல்காரணத்தாற் சூடிய பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன் நினக்குத் திருறுதலாகத் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், அப் பிறை நின் னோடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; ²

“உரிதினிற், கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டும்” என
அகப்பாட்டினுங்குறிஞர்.

திங்கட்குழவியென்றது ³ “சொல்லிய வல்ல
பிறவவண் வரினும்” என் னும்மாபியற் புறனடையான்
முடியும். ⁴ “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத் தவும்
படுமே” என்றார்புறப்பாட்டினும். அருமைத்து,
அஃறிணைவினைக் குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது
குடினபிறை இரண்டிகலையாதலின், அதனை
எண்ணுட்டிங்களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து; என்னை ⁵
“மாக்கட னடுவ
ணெண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவெண் டுங்க டோன்றி
விளங்குஞ் சிறுதுத்தல்” என்றாராகலின்.

யாங்குக், கதுப்பயல்

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கரும்பையும் வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக்
கட்கேற்பத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று; என்றது கரும்பிற்கு நிற
னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்குறிஞர்; பிறை திருவொடு பாற்கடலிடைப்
புளையத் திருமகளாகமதித்து.

பிறத்தலின், இவ

அடையார் முனையகத்து.....சக்க

(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த
‘லொன்றையும்’ நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத்

ஒப்பில்லாத கருப்புவில்

திருத்தித் தரக்கடவன்;

அஃது எற்றுலெனின், பைகவாமுனையிடத்தே தம்மை மேம்படுப்பார்க்குப்
படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசர்க்கு இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் ஒதுக்கப்படாத தெவ்வரை அழிக்குங்கால் இவ்ருறுப்பாகிய
படைக்கலங்கொண்டன்றி அழிக்கலாகாமையின், இங்ஙனம் கூறினார். சக்க,
“சத்துவக்கும்” என்றும்போலநின்றது. முனிவராகிய முரட்பகையை அழித்
தற்கு வல்லில்லே வேண்டிதலின், ஒருபெருங்கருப்புவில்லென்றார். என்றது,

¹ அகநானூறு, உ. ² தொல். மரபியல், கு. கக.

³ குறுந்தொகை, கஉக.

⁴ “சத்துவக்கும்” என்றும்போலநின்றது. ⁵ புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து. ⁶ திருக்குறள், உஉஅ.

உ.—முனையறம்படுத்தகாதை.

நிக

காமனுக்குக் ¹ காமநூலும்

² ஆலையும் வில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறி
னார். ஒருபெருங்கருப்புவில்

இருகரும்புருவமாகவென்றது சேமவில்லையுங்
கூட்டி; ³ “வானார்.....வேண்டினான்” என்றாராகலின்.

சக. - அ. மூவா முருந்தின்.....

.இடையென

(இ ின்.) இந்திரன் அசுரரையழித்துச் சுரரைக்

காத்தற்காக எடுத்த

வச்சிரப்புகையை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித்
தாக்கடவன்; அஃது

எற்றுலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப்
முற்பிறத்தலானென்க.

பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா,
முத்தவென்னும் பெயரெச்ச

வெதிர்மறை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும்
மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது

அமிர்தத்தை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ
அமுதாகலின், நினக்குமுன்னர்

வச்சிரம் பிறத்தலாலென்னுமமையும்.

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றகாலத்துப்
பிறந்தவெனப் புரா

ணங்கூறும்; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய்
நடுவுபிடியாயிருத்தலான் அதனிட

ைய நுசுப்புக்கு உவமங்கூறுப.

இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை
கரும்பு வச்சிரமென்னு

மீவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க
உடன்பிறப்புண்மை

யிற் பண்புண்டாகலின் முன்னர்த் தோன்றலினை
உய்த்துரைக்க.

சுக் - ருஉ. அறுமுகவொருவன்.....ஈத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய
சுடரையுடைய நெடிய வே
லொன்றையும் நின்முகத்து மழைக்கண் இரண்டுமாம்படி
ஈதற்குக் காரணம்

வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான்
இறந்துபடுமுறைமையைத் தன்கண்ணுற் காண
வேண்டுதல் காரணத்தானென்க.

“துள்ளுநர்க் காண்மார்” என்றாற்போல.

பெறுமுறையின்றியும் -

அவ்வாறு தான் ஈத்தற்கு உரிமையின்றாகவும். வேலொன்று
இரண்டாகவீத்தல் -

நிருமித்துத்தருதல்; “ஒக்கிய முருகன்
வைவேலொன்றிரண் டனைய கண்
ணுள்” என்றாகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும்
இல்லையாகவுமெனினுமமையும். இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்தந்தன்மை

யெனினுமமையும்.

இவை ⁵ புகழுவமையலங்காரம்; அஃதாவது “

இறையோன் சடைமுடிமே

லெந்நாளுந் தங்கும், பிறையேர் திருத்தலும் பெற்ற - தறைபுன ஸ்கும், பூவல
யந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவையின் னல்குற் பரப்பு” என்னவரும்.

¹ காமநூல் - பூவிசேடம்; இதனை மன்மதத்தந்திரமென்பர்

வடநூலார்; இது மன்

மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்காண்க; “கயக்க ணின்ற பூவின் மிக்க
காமகாண்டங் கன்னல்வில்” (கந்த. காமத்தன. கூஉ) என்பதும் இங்கே கருதற்பா
லது. ² ஆலை - கரும்பு. ³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௫. ⁴ கவித்தொகை, ௪.

⁵ சீவகசிந்தாமணி, கூகூ. ⁶ புகழுவமையலங்காரம் உவமையைப்புகழ்த்தலுமிப்பது.

ருஉ சிலப்பதிகாரம்

இவற்றுட் கப்புலனாய் எழுதப்படும் உறுப்புக்களைப்
பாராட்டி, இனிக் கட்

புலனாயும் ஆகாதுமாய் எழுதப்படாதன பாராட்டுவான்.

ருங் - கூக. மாயிரும்

பீலி..... ஒருவாவாயின

(இ - ள்.) நன்னுதால், மாதே, மயிற்குலம்
பின்னுடைய சாயற்கு எதிர்ந்து

வந்து பொருது தோற்றுத் தண்ணிய
காட்டிடத்தேபோய் ஒழிங்காநிற்கவும்,

அன்னம் மெல்லிய நடையினைக்கண்டு எதிர்ந்துவந்து
தோற்றுத் தீனதுநடை

யழிந்து நல்லநீர்பொருந்தின் பண்ணையிற்
செறிந்தமலரிற்புக்கு மறையவும்,

சிறிய பசிய கிள்ளைகந்தாம் குழலிசையினையும்
யாழிசையினையும் அமுதத்தினை

யும் கலந்து குழைத்தாலொத்த நினது முதிராத
மழலைக்கிளவிக்கு எதிர்ந்து

வந்து தோற்றனவாயும் நின்னை வழிப்பட்டு
அக்கிளவிகற்பக்கருதி நினதுகையி

னின்றும் நீங்காவாய் நின்னுடனே
வெறுப்புத்தோன்றாமல் உறைதலையும் பொ
ருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், அவை
அளிக்கத்தக்கனகாணென்றனென்க.

மாயிரு, ¹ “கோயில்” போலநின்றது ; ²
அதிகாரப்புறனடைவிதி. மா -

கருமை. இருமை - பெருமை. மணி - நீலமணி. ³
சாயல் - மென்மை. தண்

கான் - இழிந்தகாடு. நன்னுதல், ⁴ “எஞ்சிய
விரண்டி னிறுதிப் பெயரே,

நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்” என்பதனால்
நீட்டித்தது. நளி - செறிவு.

செறிதல் - ஒடுங்குதல். குழைத்த, இல்பொருளுவமை ;
⁵ “கரும்புந் தேனும்

மழுதும் பாலுங் கலந்த தீஞ்சொல்”
என்றாற்போல. இனிக் குழைத்த,

குழைவித்தவெண்ணுமமையும் ; வருத்தியவென்பதாம் ;
“குழைமுற்றின வா

ழைக் கொழுங்கனி குழைத்தும்” என்றராகலின்.
மாதா, முன்னிலை; விளி;

“ஒவு முவ்வு மேயொடு சிவனும்” என்பதனான்
முடிந்தது.

அடையவும், செறியவுமே இவை
ஒருவாவாயினவாகலான் அளியவென்க.
கிளியும் இவள்வளர்ப்பனபலவாகலாற்
பன்மைகூறினார்.

கூஉ - ச. நறுமலர்க்
கோதை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) இத்தன்மையையாகிய கோதாய்,
நின்னைப் புனைந்து அழகு
செய்யுமகளிர் குற்றமற்ற நினது புனையாத அழகன்றியும்
வேறுசில அணிகளை
அணிந்ததனாற்பெற்ற உதவி யாதுதானென்றானென்க.

“ஐயா யாகும்” என்பதனாற் கோதை
வணி - மாங்கலியமென்பாருமுளர்.

கோதாயென விளியேற்றது. மங்கல

கூடு - கூ. பல்லிருங்

கூந்தல்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) பவகைத்தாகிய கூந்தலிற் சிலமலரைப்பெய்தலேயன்றி அதன்

மேலும் ஒளிபொருந்தி அவிழ்கின்ற மாலையைப் புனைதற்கு அந்தமாலையோடு அவர்கள் என்ன உதவுடையார்களோவென்றனென்க.

1 சீவகசிந்தாமணி, கடுகு.

5 சீவகசிந்தாமணி, உச்சநாடி.

2 தொல். குற்றியலுகரப்பணரியல், கு. எ.அ.

6 தொல்காப்பியம், விளிமரபு, கு. டி.

3 " உரிச்சொல்லியல், கு. உக.

7 " " " " " " " " " " " "

4 " விளிமரபு, கு. உஎ.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

நா

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்புமுல்லை முதலியவை;
அருச்சுனை மலருமாம்.

சுஎ - அ. நான் நல்லகில்.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய நல்ல
அகிற்புகையை ஊட்டு

தன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு அதனோடு
தமக்குளதாகிய அந்தக்

கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றனென்க.

மான்மதம் - கத்தூரி.

சுசு - எ0.

திருமுலைத் தடத்திடை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய முலைத்தடத்தின்மேல்
தொய்யிலெழுதுதன்

மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு
அவர்க்குண்டான

1. கெழுதகைமை யாதுதானென்றானென்க.

திரு - 2 முலைமேற்றேன்றும் வீற்றுத்தெய்வம். தடம் -
பாப்பு. தொய்யில் -

புத்திக்கீற்று. காழ் - வடம். முத்தக்காழென மாற்றுக.

எக - உ.

திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய மங்கவைணியும்
சின்மலரும் அகிற்புகையும்

தொய்யிலும் பாரமாய் அரும்பவும் வருந்தவும்
இவ்விடத்து இவைகண்டிவைத்

தும் பிறிதணியும்-மாலையும் சாந்தும் முத்தும்
அணிந்தாராகலின், அவர்கள்

என்னபேய்கொண்டார்களோவென்றானென்க.

எஃ. மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்கு
இனிமைபான் மாசற
வோடிய பொன்னை யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின்
இன்பத்தான் முத்தையொப்

பாய்; மரபின் தூய்மைகூறுவான் 3 வலம்புரிமுத்தென்றான்

எசு. காசறு விரையே—(இ - ள்.) உயிர்ப்பின்
இனிமைபாற் குற்ற

மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினைமயாற் கரும்பை

யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.) இனியமொழியையுடைமையால்

தேனையொப்பாய்;

இவற்றாற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும் நாற்றமும்
சுவையும் ஒசையு

மாகலின், * “கண்டிகேட் கிண்டியிர் த் துற்றறியு
மைம்புலனு, மொண்டொடி
கண்ணே யுள்” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

• எடு - அக. அரும்பெறற் பாவாய்.....பாராட்டி

¹ கெழுதகைமை - உரிமை.

² “ஆமணங்கு குடியிருந் தஞ்சுணங்கு பரந்தனவே” (ஔவக. களக.)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” (ஆத்திரையன், பொதுப்பாயாம்ப.).

* திருக்குறள், கக௦க.

நசு சில ப் ப தி க ர ம்

(இ - ள்.) பாவாய், மருந்தே, மடமகளே, தையால்,
நின்னை யான் மணியே¹ யென்கோ! அமுதேயென்கோ!
இசையேயென்கோவெனச் சொல்லித் தொலை யாத

நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த உரையைப்
பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து-மிருதசஞ்சீவினி. இவற்றற்றச்சொல்லியது
என்னையெனின்,— காட்சியின் உயிர்மயக்குறுதலிற்
கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு முயிரை
இமைப்பிற் றருதலின் ஆருயிர்மருந்தேயென்றுங்கூறி,
மலையிடைப் பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிப்பிறவா
மணியே யென்பேனோ! அலையிடைப் பிறக்கும் அமிர்திற்கு
இவ்வடிவின்மையின் அதனிற் பிறவாத அமுதேயென்பேனோ
! யாழ் கட்டு இன்னாதாகலின் அதனிடைப்பிறவாத
இசையேயென்பேனோவெனத்
தெரிதருதேற்றவுவமையென்னுமலங்காரமும், மலை
கடலென¹ விரோதமும், பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமும்
புலப்படுத்தினாரெனவுணர்க.

அஉ - ௩.

தயங்கிணர்.....செல்வுழிநாள்

(இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்குனம்
கோதையொடு தருக்கி மகிழ்ந்து செல்லாநின்றநாளிலே
ஒருநாள்,

¹ தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற்

பரியாயமென்னும் அலங்காரமும், தலையாய
எதுகைத்தொடையின்பமும் புலப்படுத்தினமையுணர்க.

அச - ௯0. வாரொலி.....கண்ணகி
தனக்கென்

(இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்த கூந்தலையுடைய வீரபத்தினியை இருமிதிக்கிழுவன் மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திற்குச் செய்யும் பரிசாரமும் விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த செய்கைகளுமாகிய இவற்றோடுபொருந்திய இவ்வாழ்க்கையைப் * பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத் திக் கைவந்து உயர்ச்சிபெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறே கூட்ட, அதைக் கண்டகண் அங்ஙனம் காட்சிதரும் சிறப்பினையுடைய கண்ணுக்கு இற்பெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை

எல்லாவற்றோடுமொட்டுக.

இதன்கருத்து:—கேண்மையோடெனவே

சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமு மெனவே அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்தலு மென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை, அன்புடைமை, இனியவைக றன்முதலிய இல்லறப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

¹ என்கோ - என்பேனோ. ² மாறனலங்காரம், சூ. ௧௨௨ - உரையைப் பார்க்க. ³ "இளங்கோவடிகள்,

மனையறம்படுத்தகாதையுள், 'தயங்கிணர்...செல்வுழி' என்ற வற்றுள், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்குதல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாகக் குறித்தார்; அஃது இப்பொருளையுள் முத்துறக்கூறிய பொருட்பின்வருதலையுள் அடங்குமென்றாகி," (மாறனலங்காரம், சூ. ௧௯௬ - உரை.)

* “படைப்புப்பல
(புறநானூறு, கடி-அ.)
படைத்துப் பலரோடுண்ண, முடைப்பெருஞ் செவ்வர்”

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

டுடு

கருத்தானன்றே, கோலைக்களக்கா ளுதயிற் கண்ணகியார், ¹
“அறவோர்க் களித்
தலு மந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்,
தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை” என்றதுமென்க.

விருந்

கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி யெனினுமமையும்;
பேரியற்கிழத்தி-கோவ
லன்மாதா. ²

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே

மாதவிக்குப் பலயாண்டு

கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற் கறந்தீரழகாதீதகாதையிலே,
தேவந்தி, ³ “கண்ணகி நல்லாளுக் குற்றகுறை யுண்டென்று” என்புழி
எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள் இளமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பார்ப்
பணத்தோழியாய் மாநாய்கன் மனைவளர்தலின், ஒருகாலத்தே குடிபுக்குச் செல்
கின்றழிப்பிரிவும் ஒருகாலத்தாயிற்றென்பதாகலின், ⁴ “நாலீ ராண்டு நடந்ததற்
பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு
சேறலிற் கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தவெனப் பொருள் கூறலுமொன்று;
இத்தான் மிக்க பலமின்று; ஏற்குமேற்கொள்க. இது போலி.

* செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் தென்றலைக் கண்டு மகிழ்ந்து சிறந்து ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக் கையற்று முகநோக்கிக் குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன் திங்கள் முதலிய வற்றை முதன்முதலில்வரச் சொல்லிப் பஸபாராட்டி மகிழ்ந்து செல்வழி ஒரு நாள் பேரியற்கிழத்தி புணர்க்கக் கண்ணகிதனக்குப் பெருங்கிழமையோடு ஆண்டு சில கழிந்தனவெனக்கூட்டுக.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இது நிலைமண்டலவாசிரி யப்பா.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை

முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களத்தகாதை, எக - ந.

²

கதைத்திறமுரைத்தகாதை, சக.

³ வரந்தருகாதை, அடு.

* இம்முடியிலுள்ள செய்தெனெச்சங்களுட் சிலவற்றைச் செய்வெனெச்சத்திரி பாகக்கொள்க; பின்னும் இங்ஙனம் கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மூன்ருவது அரங்கேற்றுகாதை.

1 தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர்-மகனீர்

நு

சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்திய

பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண்

மடந்தை

கூத்தியதமைதி கூறுகின்றது:—

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை;

தெய்வத்தன்மையையுடைய வரை; உருபுதொக்குத்
தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன்.

அருள - அவன் சாபமிட்டருள.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை யெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமோதி அருளாற்
சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிதவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர
சிதவனொடென்றதனாற் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும்
சாபநீங்கிப் போனாளென்க; ² “திருந் திய.....வாகிவந்
தனென” என்றாராகலின்.

ங. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது - இப்படியால் ஒப்
பில்லாத சிறப்பினையுடைய வானவர் மகளிர்; ஆவார் - தனியிலார்; உருப்பசி
வந்து சாபத்தாற் பிறக்கையால் அவள்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென்
றாராயிற்று. அவருள்,—

ரு. சிறப்பு - வரிகை. செய்கை - தொழில்.

சு. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு. பெருந்தோண்மடந்தை - மக
ளிர்க்குத் தோள்பெருக்கை இலக்கணம்; என்னை? ³ “அகலல்குறேள் கண்
ணென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

¹ “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” என்புழித் தெய்வவரையென்று ஒட்
டித்தெய்வத்தன்மையுடையவரையெனப் பொருள்தருகின்றது இன்னொசைதருதற்கு
மாலென்பதொழும் ஒட்டினாற்போல”-(தொல். புணரியல், சூ. ௯ - ௩.)

² அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதலிறதிகளிட்டிங் கொடுக்கப்பெறும் சூத்
திர முதலியவற்றின் முழுவடிவங்களை அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காண்க.

³ கவித்தொகை, ௧௦௬.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை

தாதவிழ் புரிசுழன் மாதவி தன்னை
 1 யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
 கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம
 ௧0 லேழாண் டியற்றியோ ரீரா ருண்டிற்
 1 சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி
 1 யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

எ. தாதவிழ் புரிசுழல் மாதவி தன்னையென்றது -
 பூக்கள் தாதுக்களை

அவிழ்க்கும் புரிந்த குழலையுடைய மாதவியாகியவள்தன்னை.

அ - க. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது -
 கூத்தும் பாட்டும்

அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றி னுள்ளும்
 ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧0. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராருண்டில் - மையுண்
 கண்ணி மடந்தைமற்ற

வளை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்றைக் காண்போர் காண
 அரங்கிற் சிரமம் இரு

பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இப்படியாற்
 பன்னீராண்டுபிராயம் புக்கபின்பு.

௧௧. சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி -
 வீரக்கழலினையுடையகோ

முன் கரிகாற்பெருவளத்தான்

அவையரங்கேறிக் காட்டல்வேண்டி யென்றவாறு.

இனி, ஆடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

கஉ - உரு. இருவகைக்

கூத்தின்.....ஆடற்கமைந்த வாசான் தன்

ஞெடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று

சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு

வகைப்பட்ட அக்கூத்தினது இலக்கணங்களையறிந்து

பலவகைப்பட்ட புற

நடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும்

வல்லனாகி அல்லிய முத

லாகக் கொடுகொட்டி ஈறுகக்கிடந்த

பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக்

களுக்குரிய பாட்டுக்களும்

அவற்றுக்கு அடைத்தவாச்சியக்கூறும் நூல்களின்

வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும்

பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே வந்த

தூக்குக்களும் தம்மிற்குடி நிகழுமிடத்துப் பிண்டி பிணையல்

எழிற்கை

தொழிற்கையென்னும் அந்தநான்கினையும்

நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு

பாட்டையறிந்து அக்கூத்தினிடத்துக்

கூடைக்கதியாகச்செய்தகை வாரக்கதி

விற்புகுதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்ததை
 கூடைக்கதியிற்புகுதாமலும் புறக்
 கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும்
 அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல்
 நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும்
 தம்மில்விரவாதபடியும் செலுத்த
 வல்ல ஆடலாகிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை.
 என்சொல்லிய வாறோவெனின்,—

கட. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம் எனவிலை; “மார்க்க மென்
 பது வடுகின் பெயரே” இவற்றது இலக்கணமாவது:—“அறுவகை நிலையும்.....
 ஆகு மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்; விரிந்தநூலிற்கண்டுகொள்க.
 இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை இலக்கணத்துடனே பொருந்தக்
 கற்றென்றவாறு.

1 “ஆடல் பாடல் அழகென்பவற்றிற்கனித்த” (திருக்குறள், ௧௧௧ - பரி.)

அ ,

௫௮

சிலப்பதிகாரம்

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற்
 புணர்த்துப்

பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்

௧௫ விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க
வறிந்தாங்

கக. பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது -
நகைக்கூத்து முத லாகப் பலவகைப்பட்ட புறநடங்களையும்
வேந்துவிலக்கும் படைவிடைக்கும் ஊர் விலக்குமென்று
சொல்லாரின்ற விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்
வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தல்; என்றது
பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக் கும்படியை.

விலக்குறுப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி,
சந்தி, சுவை, சாதி,

குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம், சொல்,
சொல்லின்கூறுபாடு, வண்

ணம், வரி, சேதமென இவைபதினாலும்; என்னை?
“விலக்குறுப் பென்பது...

.....ஈரே முறுப்பே.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கச - ௫. பதினொராடலும்.....அறிந்தென்றது -
அல்லியமுதற் கொடு
கொட்டி ஈறுகக்கிடந்த
களும் அக்கூத்துக்களின்

பதினொருகூத்தும், அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்
விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த கீர்ச்சியக் கூறுகளும்
நூலின்வழியே விளங்கவறிந்து.

கசு.

அவற்றுள், பதினொ ராடலாவன:—“கடைய.....பதினோர்
கூத்து”

இவை தெய்வவிருத்தி; இரண்டு
கூறுபடும்:—“அல்லியம்.....ஆறு”;

“துழிகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல
அமரராடின. இவை

யிற்றின்விரிவு நூல்களுட்காண்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும்
புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருக்
களுமென்றவாறு.

அகக்கூத்திற்குரிய உருவாவன
பத்தெட்டும்.

:—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீரக இரு

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன :—தேவபாணி
முதலாக அரங்கொழி

செய்யுளந்தமாகச் செந்துறை
விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டிமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த
வாச்சியக்கூறுகளு

மென்றவாறு.

அவை: கீதானுகம், நிருத்தானுகம், உபயானுகமெனவிலை.

இவற்றுள், கீதானுகம் - கீதத்துக்குவாசித்தல்; நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டுக்கும் வாசித்தல்.

கரு. விதிமாண் கொள்கையின்

விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில்

விதித்தவழியே விளங்கவறிந்து.

ஆங்கென்பது, அசைச்சொல்.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

நுகு

காடலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்குங்
கூடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

கசு, ஆடலுமென்றது - அகக்கூத்தினும்
புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு மென்றவாறு.

கீற்று கடி சரிமுதலாகத் தேசிக்ஞரியகால்களும், சுற்றுதல்
எறிதல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்குரிய கால்களும்,
உடற்றுக்குமுதலாய உடலவார்த்தனை யுமுடைய
அகக்கூத்துக்குரியன.

நங்குச் சிங்களமென வழங்கிவருகின்ற கூத்துச்

சொல்லிற்றிலரெனின், “சிங்கள.....மெய்தும்”
என்னுஞ்சுத்திரத்தால் அதற்கு வேறுகால்க
னின்மையினென்பது ; ¹ பாலைக்கு நிஸமில்லாததுபோல
வென்க.

புறக்கூத்திற்குரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை
பிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினோராடலுமான
கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும்
புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான
எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என
எண்வகைப்பட்ட பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும்,

அரைமாத்திரையுடைய ஏக

தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிஸாசனமீராகச்சொன்ன
நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாள

வொரியல் தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்
தப்பாணியிறதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார

முதலாயினவுமென்றவாறு.

தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத்துக்கு, துணிவுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக் கென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்றவாறு.

கள். கூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டிம் தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்தா முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும் பாடுவிக்குமிடத்தா மென்றவாறு.

1. தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு.
உ - உரை. (பி - ம்.) * 'நெறியிற்'

கூ0 சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந்
தொழிற்கையுந்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு

காலேக்

உ0 கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்

பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு
மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
உரு யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னெடும்

கஅ. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை,

பாதாகைமுதலாகஇருபத்துநான்கு .

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை,

அஞ்சலிமுதலாகப் பதின்மூன்று.

எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும்
கையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும்

பிணையலும் புறக்கூத்திற்குரிய
அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று
மறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது -

கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ0 - உக. கூடை செய்தகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்தினி
டத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டியிழ்புகாமலும், இரட்டியிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியிறகைத்தொழில் மார்க்கத்திழ்புகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்

தொழில் தேசியப் புத்தாமலுங் களைதலென்றமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும்
தேசிக்கூறுதலானும், இரட்டியும் இரட்டக்கிரட்டியும் வடுகிற் கூறுதலானு
மென்றமாம்.

உஉ - கூ. பிண்டி.....களைதலென்றது - புறக்கத்தினிடத்துப்
பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும், பிண்டியென்றது தொழிற்கையென்று
மறிந்து ஆடல்நிகழ்மிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய நிகழ்மிடத்து
ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது - குரவைக்கத்திற்குரிய
கால்களும் வரிக்கத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற
வாறு; “குரவையென்பது.....இயல்பிற்கும”, “வரியென்பது.....
வழங்கல்” என்பவாகலின்.

உரு. ஆடற்கமைந்த வாசான்றன்
ஞெடுமென்றது - இக்கூத்துக்களை
இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும்
ஞெடுமென்றவாறு.

ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாசிரிய

கூ.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூக

யாழங் குழலுஞ் சீரு மிடறந்
தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ

டிவற்றி

னரிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

யாழ்ப்பாணம்.....இசையோன்றானும் - யாழ்ப்பாணம்
வங்கியப்பாடலும், இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும்,
மிடற்றுப்பாடலும்,
மந்தமாகிய சரத்தினையுடைய தண்ணுமையும்,
அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதி

ரோடலென்னுங்கூத்துக்களும் வல்லைய இவற்றுடனே
சேரச்செய்த உருக்

களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும்
புணர்க்கவும்வல்லைய

இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம்
நான்கினையுமமைத்துத்

தேசாந்தரங்களிற் பாடல்களையுமறிந்து அந்தப்பாடல்கள்
இசையுணும்படியை

யுமறிந்து இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் ஈழம்
வரவுகளும் இவற்றுக்கு

அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திக்குமிடத்துக்
குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே

வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லையுள்ள
இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை;
என்சொல்லியவாரோவெனின்,—

உசு. யாழ்ப்பாணம் - “கோட்டின
தமைதியும்.....வகையே” என

முடிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணமென்றவாறு.

குழலுமென்றது - பருமையும் நீளமும்
இலக்கணத்துடனமைந்து விர

விடையிட்ட விர லுளர் துளையும் ஊது துளையுமுடைத்தாய்ச்
சுரபேதங்கள் நிலை

சூலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டுநின்ற
வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - “செம்முறை.....நிமிர்த்தல்”
என்றுசொல்லப்படா

நின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும்
இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை

நிலையினையும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படையகத்துந்
தாய்தாகக் காட்டுந்தன்

மையுமென்றவாறு.

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய
மூச்சைக் காலாற்கிளப்பிக்

கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி இரண்டெனப்பகுத்துப்
பண்ணீர்மைகளைப் பிறப்பிக்கப்பட்ட பாடலியலுக்கு
அமைந்த மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உள. தாழ்குரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
குரலினையுடைய தன்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அதக்கத்துப் புறக்கத்துப்
பதினோராடலென்று

சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி;
இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனேயென்ற
வாறு.

உள - அ. இவற்றினிசைந்த.....பதித்தென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட

கத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை
இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

கூஉ சிலப்பதிகாரம்

வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு
ளியக்கித்.

நூ தேசிகத் திருவி னோசை
கடைப்பிடித்துத்

தேசிகத் திருவி னேசை யெல்லா
 மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
 கனியது குறிப்பு மாடற் றெகுதியும்
 பகுதிப் பாடலுங் *கொளுத்தாங் காலை
 ௩௫ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
 மசையா மரபி னிசையோன் றுறு
 மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
 தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உக. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறையென்னப்
 படாரின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் பொருளாயமைந்த
 இயக்கநான்கினையு
 மமைத்தென்றவாறு.

௩௦. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல்
 திரிசொல் திசைச்
 சொல் வடசொலென்று சொல்லப்படாரின்ற சொற்கள்
 இசைபூணும்படியைக்
 கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

௩௧ - ௨. தேசிகத்.....ஆகியென்றது -
 இச்சொற்களிற் புணர்ப்
 புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர
 உணரவல்ல அறிவினையுடை

யனுகியென்றவாறு.

௩௩. கவியதுகுறிப்புமென்றது - இயற்புலவன் நினைத்த
வாறு.

கோட்பாடுமென்ற

ஆடற்றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனீடும்
வாவுகளின் தொகுதியு
மென்றவாறு.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு
அமைந்த பாடற்பகுதியு
மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை
ஆசிரியன்குறிப்புக்கும்
பாடலுள்ளிட்டனவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - ௬. வசையறு.....தானுமென்றது - இச்சொல்லைப்பட்டவற்
தைக்குற்றந்தீர்ந்த நுல்வழக்கால் வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு
மென்றவாறு.

இசையுடன்படுத்து இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
அறிவினனுகி விரிக்கும்
இசையோனென்க.

இனிக் கவிஞனமைதி கூறுகின்றது:—

௩௬ - ௮. இமிழ்கடல்..

.....ஆகியென்றது - ஆரவாரத்தினையுடைய கடல்
சூழ்ந்தநிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும்

குணக்கும் வேங்கடங்குமரி
 தீம்புனற்பெளவ்மெனத் தமிழோரால்
 எல்லைகூறப்பட்டாரின்ற தமிழ்த்தேசத்தா
 ரறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.
 (பி-ம்.). * கொளுத்துக்காண்

ந.—அரங்கேற்றுகாதை. கூங்
 வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி

ச0 னாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்

திசையோன் வக்கிரித்
 திட்டதை யுணர்ந்தாங்
 கசையா மரபி ன்துபட வைத்து
 * மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
 * நாத்தொலை வில்லா நன்னூற் புலவனு
 சரு மாடல் பாட லிசையே தமிழே

நக - ச0. வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது

• வேத்தியலென்
 றும் பொதுவியலென்றும் இரண்டிகூறுபாட்டினையுடைய
 நாடகநூல்களை நன்
 ருக்க கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சக - ௨. இசையோன்.....வைத்தென்றது -
 இசைப்புலவன் ஆள
 த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும்
 முடிவும் நிறைவும் குறை
 யும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறையும்
 நீர்மையுமென்னும்
 பதினொருபாசுபாட்டினுமறிந்து அவன் அவை
 தாளநிலையில் எய்தவைத்த
 நிறம் தன் கவியினிடத்தே
 தோன்றவைக்கவல்லனையென்றவாறு.

சக - ௪. மாற்றோர் செய்த.....புலவனுமென்றது
 - சத்துருக்களாற்
 செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து அவைதோற்றதபடி
 வசையின் மொழி
 களால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்லதூல்களையுணர்ந்த
 புலவனுமென்றவாறு;
 “இன்ன.....தருமே” என்றாராகலின்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து.
 அறிந்து தொலைவில்
 லாத புலவனென்க.

இனித்தணினுமையாசிரியன்மைதி கூறுகின்றது:—

சரு - ௫௫.

ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது - எல்லாக்கூத்துக்க
ளும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும்,
வடவெழுத்தொரீஇவந்த

எழுத்தாலேகட்டப்பட்ட ஓசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும்,
எல்லாப்பண்களும்,

இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்துக்குக்களும்,
இவையிற்றின்முடங்களும்,

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல்
வடசொலென் னுஞ்சொற்களுமென்று

சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை
இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிட

த்த நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக
உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக்கவும்வல்லையு இப்படி
நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்
இயைந்தநடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள அமைந்தகரணத்தாற் குறியறி
ந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற் குறைநிரப்புதலும் அக்கருவிகளின்
மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையின்இரந்திரந்
தோன்றாதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து

இவ்வழியின்பின், 'மாத்திரை யறிந்து மகிழ்தரு மரபின்' என ஓரடி மிகுதியாக
ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது:-

கூசு

சிலப்பதிகாரம்

பண்ணை பாணி தூக்கே முடமே

தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து

கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று *

மிகுத்தாங்கு

வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி
 ௨௦ வாங்கிய வாரத் தியாழுங் குழுவு.
 மேங்கிய மிடறு மிசைவன. கேட்பக்
 கூருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து +

சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக்
 கருவிமினையும் அரியதொழி

வினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இதுபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாறோவெனின்

;—

சுரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளு

ம்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட

பதினோராயிரத்துத்தொள்

ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும்;

அவையாவன: “உயி

ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து

கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே

கட்டப்பட்ட வாக்கி

யக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகங்களுமென்று

சொல்லப்படாநின்ற மூன்று

தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்

நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா

நின்றபண்ணும், பண்ணியற்றிறமும், திறமும்,
திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

தூக்கென்றது - செந்துக்குமுதலாய

வழுதூக்குக்களும்.

முடமென்றது - இவையிற்றின் குற்றங்களும்.

சுள. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்

திசைச்சொல் வடசொ

லென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்பிரயோகம்.

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கண்வழியே நுண்ணிதாக வறிந்தென்றவாறு.

ஒன்பதும் இலக்

சஅ - கூ. கூடையிலத்தைக்.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்
கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ
றும் இரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக்
கவும் வல்லையென்றவாறு.

இர-இஉ. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில்
யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி
கேட்போர்க்குச் செவிகொள்ளாரிங்கத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்த காணத்தாற்
குறியறிந்து சேரவாசிசுவல்லையென்றவாறு.

(பி - ம.) * 'மிகுத்துவா' + 'செய்தி'

௩. — ஆரங்கேற்றுகாதை.

கூரு

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் பட்டமைச்
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்து

ருரு மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின்

முதல்வனுஞ்

சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின்

* வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்

ருக. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின்
குறையை நிரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்
இரந்திரந்தோன் மூமற் செய்கை.

௫௪. சித்திரக்கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும்
- இவ்வணத்துஞ் செய்யு மிடத்துக் கைத்தொழில்
அழகுபெறச்செய்து காட்டவல்லவென்றவாறு.

௫௫. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட கூறுபாடுகளில் ஒன்றும்
முறைவின்றியேயிருக்கும்
தண்ணுமைக் கருவிபாசிரியனுமென்ற வாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்
தண்ணுமைமுதல்வ னென்க.

இனிக் குழலோனமைதீ கூறுகின்றது:—

௫௬. சொல்லிய வியல்பாவது -
நூல்களிற்சொன்ன முறைமை யென்ற

வாறு.

௫௭ - எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும்
வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாநின்ற இரண்டுகூற்றிணையுமறிந்
தென்றவாறு.

இவற்றுள், சித்திரப்புணர்ப்பாவது -
இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின்
மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது
- இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல் வல்லொற்று வந்துழி
மெல்லொற்றுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

ருள. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது - புணர்க்கத்தக்க
பாட்டலாகிரியனை
பொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

ருஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரலுளரந்து
ஊதுந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும்
கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும்
இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹ நூற்றுமுன்றுபண்ணீர்மை
களையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக் காட்டவல்லனாகியென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாமுட்டி. கனிட்டன் - சிறுவிரல்.

¹ கூஅ - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி * ம்) * 'மயலறத்தெரித்தாங்கெற்றிய'

சு

கூகூ சிலப்பதிகாரம்

கேற்றிய குரலினி யென்றிரு நரம்பி
கூ0 நெுப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்
பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து
தண்ணுமை முதல்வன் நன்னெடும்
பொருந்தி

வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்
கிசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை

சுரு வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
யின்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து

ருக - சு0. ஏற்றிய குரலினி.....ஆகியென்றது -
பதினாற்கோவையி னிடத்துக் குரனரம்பிரட்டிக்கவரும்
அரும்பாலையும் இனிநரம்பு இரட்டிக்க வரும்
மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத பாலைகளையும்
இசைதூல்வழக்காளே இணைநரம்புதொடுத்துப்பாரும்
அறிவினையுடையனென்றவாறு.

சு.க. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது -
னெறியினையறிந்தென்றவாறு.
பண்ணுதலமைந்த முழுவின்கண் சு.உ.

தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது
தண்ணுமையாசிரியன்றன் னெடும் பொருந்தியென்றவாறு.

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

சு.க. வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில் இளிக்குப்பெயர்;
என்னை? எல்லாப்பண்ணிற்கும் அடிமனையாதலின்.
வண்ணமென்றது - நிறம்; நிறத்தினையுடைய

பட்டடையென்றவாறு; இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க

ஆங்கென்றது, அசை.

சுச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது -
இக்கிரமத்தினாலே பண்களை யாழ்மேல்வைத்து
அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பை
யென்றவாறு.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற
பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமணி நுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது -
யென்றவாறு.

அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி சுசு.

இன்புறவியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட
பாட லியல் வழக்கெல்லாம்
இரதம்பொருந்த நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.

இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும்
முறையுமுதலான பண் ணிலக்கணம் பதினென்றினையும்
நிரம்பவைக்கவல்லனாயென்றவாறு.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூஎ

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாங்
கீர நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன் றுனு
எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி
னேரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்
எரு கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும்

பொற்புடைத்

தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்
தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

கூஎ. (பா) வாரநிலத்தைக் கேடின்று பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம்
கூடைதிரளென்று சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும்
முதனடை மிகவும் தாழ்ந்த
செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும்
முடுகியநடையினையுடைத் தாதலானும், இவைதவிர்ந்து
இடைப்பட்டவாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும்
இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும், கூடைப்பாடல்

சொற்செறியும்இசைச் செறிவுமுடைத்தாகலானும்,
சிறப்புநோக்கி இவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப் பாடலை
அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லையென்றவாறு.

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் -

இடைநிலம். கூஎ - அ. ஆங்கு ஈர

நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது - பாடலிடத்
துச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல் எழுத்தை
எழுத்தாகஇசைக் குங்குழலோனென்றவாறு; அன்றியும் ச ரி க
ம ப த ரி என்பாடுமுள்.

கூக. வழுவின்றிசைக்குங்

குழலோன்றானுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை
இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல
வங்கியவாசிரியனு -மென்றவாறு.

அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து
பொருந்தி வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப்
பார்த்து இசைக்குங் குழலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

எ0 - எக. ஈரேழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது

- ஆயப்பாலையாய்

நின்ற பதினாற்கோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப் பாடலியல்பு ஒத்த
மைந்த சிறப்புடைத்தாகலினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்
பாலை அரும்பாலை கோழிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையென்று சொல்ப
பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்து
நிரம்பநிறுத்திக்காட்டல் காரணமாகவென்றவாறு.

எ2 - அ. வன்மையிற்கிடந்த.....அவள்வயிற்

சேரவென்றது - “தார பாகமும்.....என்மனார் புலவர்”

என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே வரப்பட்ட பாலை

காஅ

சிலப்பதிகாரம்

வேளை மகளிருங் * கிளைவழிச் சேர
அ0 மேல துழையினி கீழ்து கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திறுதி யாதி யாக வாங்கவை
பெறுமுறை வந்த † பெற்றியி னீங்காது
படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலைபெனக்
அரு குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற்

நிரிந்தாங்

கிளிமுத லாகிய ‡ வெதிர்படு கிழமையுங்
கோடி விளரி மேற்செம் பாலைபென

நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுதானமாய் வலிந்த நிலைமையினைபுடைய தாரம்பெற்ற இரண்டலகில்
ஓரலகையும் விளரிப்பாலையின் முதல்தாரமாதலின் மே

னிற்கிற குரனரம்பு

பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில்
அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை

யாக் கிதுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று.

அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகை

யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி

துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாற்

பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்;

பன்னிருபாலையினுருத்

தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் ¹ பண்கள்

நூற்றுமூன்றாதற்குக்

காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்றது, “தன்ன

மும்.....வழிப்படர” என்னுஞ்

சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எக ஏனை மகளிருங் கிளையுழிச்

சேரவென்றது-இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய

தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு.

கூட்டும்படி:—

அ0 - அக.

மேலதுழையினி.....செம்பாலையாய்தென்றது - உழை

முதற் கைக்கிளையி றுதியாக் மெலிவுநான்கும் சமமேமும்.

வலிவுமுன் றுமாய்ச்

செம்பாலையாதென்க.

அஉ - கூ. இறுதி யாதி.....

நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப் பெறு

முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - ஞ. படுமலை

செவ்வழி.....திரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளைகுர

ளாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்குரலாய்ச் செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாய்
அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்தென்றவாறு.

அசு - கூ. முன்னதன் வகையே.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற
படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரிகுரலாக விளரிப்பாலையும், இளி
குரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இளநரம்பு இரட்டித்த நிலைமையினையுடைத்தாய்
இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

¹ பக்கம், சுரு. (பி - ம்) * 'இளவயிற்சேர' † 'பெற்றித்தீங்காது' ‡ 'எப்படு'

கூ.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூகூ

கூ0 னிணைநரம் புடையன வணைவுறக்

கொண்டாங்

கியாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமை யோனுட

கரு நெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின்

வழாஅது

மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர்

கொண்டு

புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய

நெடுங்கழைக்

கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது

கொண்டு

நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்

கரு கோலள விருபத்து நால்விர லாக

க0. இணைநரம் புடையன வணைவுறக்

கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்

கோவைப்பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்

பாலையும் இளிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல
அல்லாத ஐந்துபாலையும்

உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும்
கைக்கிளைகுரலாகப் படுமலைக்குக்

கைக்கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச்
செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தம்பெய்தும்

தாரம்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும்
விளரிகுரலாக விளரிப்

பாலைக்கு விளரிபெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - உ. யாழ்மேற்

பாலை.....மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்

பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக்
கோடிப்பாலைமுதலி

யன வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கங - ச. வலிவு.....புலமையோனென்றது -

இப்படியால் வலிவும்

மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற

தானநிலையினைபுடைய இசைக்

கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவுகெடாமலும்

பண்ணீர்மை முதலாயின

குன்றமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு

அமைந்த எழுத்துக்களால்

இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

எக. நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த

புலமையோனென்க.

கச. உடனென்றது -

ஆடலாசிரியன்முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

இனி, அரங்கினமைதி கூறுகின்றது:—

கரு - சு. எண்ணிய நூலோர்...

.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது-எண்ணப்

பட்ட நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின்
வழுவாதவகை அரங்குசெய்

யத் துவர் வரி வளை பொருத்தன்முதலிய நிலக்குற்றங்கள்
நீங்கினவிடத்திலே

நனந்தெரிந்து இவ்விடமென்று வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

கள - கலா. புண்ணிய

நெடுவரைப்.....நால்விசைகவென்றது - பொதி

யில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிகாதி உயரவளர்ந்த
முங்கிலிற் கண்ணெடு கண்ணிடை ஒருசானுக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்

(பி - ம்) * 'வலிய'

எ

சிலப்பதிகாரம்

வெழுகோ லகலத் தெண்கோ னீளத்

தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தா்கி
யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின் பல

கை

வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக

கட்டு வேற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்

தோற்றிய வரங்கிற் றெழுதன + ரேத்தப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக்

கெடுத்தாங்

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல்
உத்தமன்கைப்பெருவிரல்

இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல்
நறுக்கியென்றவாறு ;

“ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, லுத்தமன்
பெருவிர லிருபத்து

நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோற்குறிப் புணர்ந்த,
தண்டாக் கேள்வித்

தலைவர் கிளந்தனர்” என்றாராகலின்.

கடுக - உ.

எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - அக்கோலால்

ஏழுகோலகலமும் எட்டுக்கோல் நீளமும் ஒருகோல்

குறட்டுபரமுமாயென்க; . என்னை ?
“அக்கோலேழகன் று.....உயரவுமுரித்தே” என்றாராகலின்,

க0க-சு. உத்தரப்
பலகை:.....அரங்கிலென்றது-தூணத்துக்குமீதுவைத்த
உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து
அகலத்துக்கிட்டபலகைக்கும் இடை

நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு
இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்

பொருந்த வகுத்த வாயிலிரண்டினையுடையதாகச்செய்த
அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும்
புறப்படச்சமைத்தவாயிலும்
மெனக்கொள்க.

க0க. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட
தூலிற்சொல்லுகிற
படியே எல்லாவிலக்கணமும் தோற்றின அரங்கென்க.

க0க - எ.
தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தணர்
அரசர் வணிகர்
(சுத்திரரென்று சொல்லப்படாநின்ற

நா.லுவருணத்திப்பூதரையும் மேனிலத்

தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க எழுதி வைத்தென்றவாறு ;

என்னை ? “ கூறிய வரங்கில்.....இயற்பிற் றாமே
” என்றாராகலின்.

கூவு. துணிழற்.....கெடுத்தென்றது - துண்களினிழல் நாயகப்பதி
யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை
பேற்றி பென்றவாறு.

(பி. ம.) * ‘பலகையோடொங்கின்’ + ‘ஏத்தி’

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

எக

¹ கொருமுக வெழினியும் பொருமுக

வெழினியுங்

கக0 கரந்துவர வெழினியும் புரிந்துடன்

வகுத்தாங்

கோவிய விதானத் துரைபெறு

நித்திலத்து

மாலேத் தாமம் வளையுட னூற்றி

விருந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி

லரங்கததுப

3 2 பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த
ககடு சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி
கொண்டு

கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி *

மண்ணிய

நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம்

போக்கிக்

ககக - க0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது -

இடத் தூணினிலையி

டத்து ஒருமுகவெழினியும்

இரண்டிவலத்தூணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழி
னியும் மேற் கரந்துவரவெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே
வகுத்தென்றவாறு.

ககக. ஒவியவிதானத்து - சித்திரவிதானமான
பலதொழில்களையுமுடைத்
தாகி.

ககக - 2. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது -
நல்லவாகிய முத்துமாலை களாற் சல்லியும் தூக்குமாக
நாற்றியென்றவாறு.

ககக.

விருந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது - அழகினுற்
புதுமைத்தாகச்

சமைத்த அரங்கினகத்தென்றவாறு.

ககசு. வகுத்தனர் கொண்டு (க௦௭) வைத்து (க௦௮)
எடுத்து (க௧௦) வகுத்து
(க௧௨) நாற்றிக் (க௧௩) கிடந்த அரங்கமென்க.
நாற்றுதற்கு இடமாகிக் கிடந்த அரங்கமென்க.

ககசு - ௩.

பேரிசைமன்னர்.....நனிகொண்டென்றது -
பெரியசீர்த்

தியையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து
புறங்கொடுத்தவழிப் பறிக்கப்பட்ட
அழகிய நற்கொற்றக்குடையின்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்
கொண்டென்றவாறு.

என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து
மாற்றுவேந்தரெயிற்புறத்து

வெட்டினமூங்கிலும் புண்ணியவரையின் மூங்கிலும்
மாற்றரசர் குடைக்காம்பு
மாமென்.....

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.
ககசு - ௭. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது -
கண்கடோறும் நவரத்

தினங்களாற் கட்டி இடைநிலங்களைச் சரம்பூநதமென்னும்
பொற்றகட்டாலே

செறிய் மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாறாகக்கட்டுவது.

¹ "எழினி தானே மூன்றென மொழிப", "அவைதா, மொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும், கரத்துவர லெழினியு மெனமு வகையே" (சீவக. சுஎடு-ந. மேற்.)

² இவ்வடிமுதலியவை
வியவற்றை ஒத்துள்ளன.

இந்தால் உஅ - ஆம் காதையிலுள்ள சுஅ - ஆம் அடிமுத
(பி - ம்.) *நண்ணிய'

எஉ

சிலப்பதிகாரம்

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி
லிந்திர சிறுவன் சயந்த னாகென

கஉ(1) வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்து
நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னோடை
யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர்

கொண்டு

கஉ(2) முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப

வரைசொடு பட்ட வையும்பெருங்

குழுவந்

தேர்வலஞ் செய்து கனிகைக் கொடுப்ப
வூர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன்

வைத்தாங்

ககஅ - ௨௦. காவல்வெண்குடை.....

....தலைக்கோலென்றது - இத்தலைக்

கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைத்து

மந்திரவிதியாலேபுகித்து

வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே காப்பமைத்து

இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாதற்குக்காரணம் ¹ மேலே சொன்னோம்.

க௨க - ௨. புண்ணிய

நன்னீர்.....மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணி

கை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு

புண்ணியதீர்த்தங்களினீரைப் பொற்குடத்தி

லையெடுத்துக்கொண்டுவந்து இத்தலைக்கோலை

அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலே

களுஞ் சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லப்போந்த (௨௫) நாடகவாசிரியன் முதலாளே (௧௧௩) அரசு
ங்கத்தின்கண்ணே (௧௨௮) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (௧௨௧) பொற்கூடத்தால்
(௧௨௨) நீராட்டியபின்பு மாலைசூட்டியென்க.

௧௨௩. நலந்தருநாளாலென்றது - நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (௧௨௨) மண்ணியபிள்ளை ரென முன்னேசேர்க்க.

௧௨௩ - ச. பொலம்பூண்டு.....கொண்டென்றது - பொற்பட்
டத்தையும் ஆபரணங்களையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்கையில் வாழத்
துடனே கொடுத்தென்றவாறு.

௧௨௫ - அ. முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்வைத்தாங்கென்றது - வீர
முரசுமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும் மந்திரி புரோ
கித சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வைரா
பதத்தினையும் உடன் கொண்டு வலஞ்செய்து தேரின்மேலின்ற பாடுவானது கை
யிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினக்கொண்டு நகரியைவலமாகவந்து
அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்புகமாக வைத்தபின்னென்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு.....தக்க தென்ப” என்றார் செயற்றியனார்.

¹ இப்புத்தகத்தின் ௭௪ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩. — அரங்கேற்றுகாதை.

௭௩

சியல்பினின் வழாஅ விருக்கை
முறைமையிற்

கந.0 குயிலுவ மாக்க * நெறிப்பட நிற்ப
வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கெனப்

பொருந்தி

யிந்நெறி +வகையா லிடத்தூண் சேர்ந்த

தொன்னெறி யியற்கைத் தேறிய

மகளிருஞ்

கந.0 கீரியல் பொலிய நீரல நீங்க

வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
பாடிய வாரத் தீற்றினின் நிசைக்குங்
கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங்

இனி, அரங்கிலேபுதுந்து ஆடுகின்ற

இயல்புகூறுகின்றது:—

கந.க. இயல்பினின்.....முறைமையினென்றது

= வரிசைக்கேற்ற இருக்

கைமுறைகளிலே இருந்தபினென்றவாறு.

கந.0. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது -

குயிலுவக்கருவியாளர் நிற்கக்கடவ

முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:— “ஆடிட முக்கோல்.....நிலையிட மொருகோல்” என்று கூறின் முறைவழுவாதேநிற்கை.

சூயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர்.

ககக - ௨.

வலக்கான்முன்.....பொருந்தியென்றது - நாடகக்கணிகை யாகிய அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடாது வலப்பக்கத்துத் தூணி டத்தே சேர்தல் வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககக - ச. இந்நெறி

வகையா.....தோரியமகனிருமென்றது - மாதவி வந்தேறியின்றபடி இடத்தூணிலையாகிய ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய மடந்தைமுதலாயினருமென்றவாறு.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்; என்னை?

“இந்நெறி வகையால்.....தோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய மகளே” எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

ககரு - கூ.

சீரியல்.....பாடவென்றது - நன்மையுண்டாகவும் தீமை

நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

வாரமிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம்,

ஒரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்

யுள்; அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

* கௌ - அ. பாடிய வாரத்து.....கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப் பாடலின் ஈற்றிலேநின்று கூடி இசைக்கப்படாநின்ற கருவிகளெல்லாமென்ற வாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவென்ன:—

(பி. ம்.) * 'தெறிபட' † 'வசையில்' ‡ 'இயற்கையிற்சேரியமகளும்'

30

எசு

சி ல ய் ப தி க ர ம்

சீழல்வழி நின்ற தியாமே

யாழ்வழித்

கசு0 தண்ணுமை நின்றது தகவே

தண்ணுமைப்

பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு

கூடிநின் * நிசைத்த தாமந் திரிகை

யாமந் திரிகையோ டந்தர மின்றிக்

கொட்டிரண் டெடையதோர் † மண்டில

மாகக்

கசு௫ கட்டிய † மண்டிலம்

பதினென்று போக்கி

வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம

ககக. குழல்வழி நின்றதியாழேயென்றது -
 வங்கியத்தின்வழியே நின்
 மது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.
 எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்று
 மட்டமும் யாழ்வழித்தெனக்
 கொள்க.

ககக - ச0. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது -
 யாழ்ப்பாடலின்வழியே

தண்ணுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

கச0 - சக. தண்ணுமைப்

பின்வழிநின்றது முழவேயென்றது * மத்தளக்

கருவியின்வழியே குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.

கசக - 2. முழவொடு கூடநின்றிசைத்ததாமந்

திரிகையென்றது - முழ

வொடுகூடநின்ற வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது

ஆமந்திரிகை யென்னுங்கருவி

யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது - இடக்கை. நின்றது

கருவியென்னுது ஓசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல்

சொல்லிற்றிலராலெனின், வாரப்பாடல்

பாடியபின் னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கச்சு. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன சூயிலுவக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிற்பவென்றவாறு.

நிழலும்போல ஒன்றாய்

கச்சு. கொட்டிரண்டுடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது அக்கு இரண்டுபற்றுக வென்றவாறு.

• ஒரு தாளத்

கச்சு. கட்டிய மண்டிலம் பதினென்று போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினெருபற்றுகே தேசிக்கத்தை ஆடிமுடித்தென்றவாறு.

கச்சு. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச் செய்கை நாடகநூல்களிலமைந்த முறையாகலான், அம்முறை வழுவாமலென்றவாறு.

* “குழல்வழி யாமெழித்த தன்னுமைப் பின்னர், முழுவியம்ப லாமத் திரிகை” (சீவக. கஉச, சுஎடு, த-மேற்); “குழலெழிதி யாமெழித்த தன்னுமை.....ஆமத் திரிகை” என்று சுத்தநாறுடையாரும் சொன்னார்” (இறை கு. ௪௦ - உரை, மேற்.) (பி - ம்.) “இசைத்ததியாமத்திரிகை” † “மண்டலம்” ‡ “வந்தமுறைமைபின்”

௩. — அரங்கேற்றுகாதை.

லந்தரக் கொட்டெ னடங்கிய * பின்னர்
மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வகுத்துப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே

கரு0 னான்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
மூன்றளந் தொன்று + கொட்டி யதனை
யைது மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்றை
யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்

கசுஎ. அந்தரக் கொட்டெ னடங்கிய பின்னரென்றது

... ..

அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும்
இதற்குப்பெயர். இந்த ஒத்து ஆடியபின்னரல்லது
உருவுகாட்டிகை வழக்கல்லவென்றவாறு;

என்னை? “முகமா டிதறிரி யோகப் பொருட்டே”
என்பதனாற் காண்க.

கசுஅ - க. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய்
நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகெடாதபடி ஆளத்தி
யிலைவத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை
முடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத் உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்
இசைப்படுத்தியும்மிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம் பிரகலை எனவிலை.

நா ஹுதுப்டம் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன; அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது - மூன்றெத்துடைய மட் டத்திலேயெடுத்து ஓரொத்துடைய ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்ற வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக ஷடைத்தே” என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித்தொத்தலுமேயாகலின், தேசிக்கடறெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.

இனி, மார்க்கங் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக் காட்டினாற்போல இரட்டிக்கிரட்டியாக ஆடியென்றவாறு.

(பி - ம்.) * ‘பின்னறமீத்திறப்பபாமை வர்த்தனைவருத்தம்’ † ‘கொட்டியவதனை’
 னையந்நுமண்டலத்தால்

கடுகு கூறிய வைந்தின் கொள்கை போலப்
 பின்னையு மம்முறை * பேரிய பின்றைப்
 பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் †
 வகுத்தென

நாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்துக்
 காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த

கசு௦ னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்
 வழமைத்

தலைக்கோ லெய்தித் தலையரங் கேறி
 ‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னாயிரத்
 தெண்கழுஞ்

சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

கடுகு = சு. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்றது - சொல்லிப்போந்த

தேசியோல வடுகும்

§ மட்டத்தாளமுதலாக ஏகதாளம் அந்தமாக வைசாகநிலை
 யிலே ஆடி முடித்தபின்னரென்றவாறு;

என்னை? “வைசாக.....வரையார்” என்றாராகலின்.

கடுகு. பொன்னியல்.....வகுத்தெனவென்றது -

பொலிவினையுடைத் தொரு பொற்கொடியானது
கூத்தாடினாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது -
தாண்டவம் நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்று
கூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்பது புறநடத்தை யாதலின்,
அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை வழுவாமல்
அவிநயங்காட் டிப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாவின்
வழுவாமல் ஆடிக்காட்டினனா தலினென்றவாறு.

அன்றியும், நாட்டிய நன்னூல்.....
காட்டினனாதலின் - இக்காதையிற் கூறிய முத்தமிழ் வகையும்
காட்டினனாதலினென்றுமாம்.

கக௦. (பா) இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்
வழாஅதென்றது - இம் மாதவியுடைய கூத்துக்கும்
பாட்டுக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலைபுடனே
கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

முறைமையாகிய ஆயிரத்தெண்

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப”
என்றாராதலின்.

இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே
தலைக்கோலையித்யென்று மாம். பச்சைமாலேக்கிடை
ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப்

கசுக. தலைக்கோலெய்தியென்றது - வரிசைக்குத் தக்கபடி தலைக்கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலைபரங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேறப்பெற்றென்றவாறு.

கசுஉ - ௩. விதிமுறை.....பெற்றனளென்றது - இந்நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின், இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றுளென்றவாறு.

(பி - ம்.) 'பெயிரிய' † 'வருத்து' ‡ 'விதிமுறையாகிய', 'விதிமுறையாக' § 'அடதாளம்'.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

எஎ

நூறுபத் தடுக்கி யெட்டுக்

கடைநிறுத்த

கசுரு வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென்
மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக்

கொடுத்து

¹ நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்
பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி

னிறுத்த

கஎ௦ மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு

மணமனை புக்கு மாதவி தன்னோ
 டணைவுறு வைகலி நயர்ந்தனன் மயங்கி
 † விடுத லறியா விருப்பின் னாயினன்
 களநு வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக
 மறந்தென்.

—:—

ககூந. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது -
 ஒருநாளேக்குப் பரியமாக
 வென்று அரசனாற் பெறப்பட்டாளென்றவாறு.
 பெறுகை - பெறநினைப்பிடுகையுமாம்.

ஆயிரங்கழஞ்சு பரியத்திற்கும்,
 எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்து.
 அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும்
 அந்தப்படியே பரிய
 மாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.
 ககூச - கூ.

நாறுபத்தடக்கி...பான்மையினிறுத்தவென்றது - இப்பொன்
 தந்து இம்மாலையாங்குவான்
 மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி
 மான்விழிபோன்ற நோக்கிணையுடையாளோர்
 கூனிகைக்கொடுத்தநகரியிற்பெருந்
 தெருவிலே விலைக்குவிற்பாரைப்போல்வதோர்
 பண்பினான்றுத்தவென்றவாறு.
 இவளுக்குப்பரியமென்னாதே

மாலைக்குப்பரியமென்றது இடக்கரடக்கு.

கசுநு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன்.
இம்மாலை இராசாவின்
பக்கற்பெற்ற பச்சைமாலை.

கஎ0 - எஉ. மாமலர் நெடுங்கண்...மண
மனைபுக்கென்றது - பெரியதாமரை
மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம்
ஆயிரத்தென்கழுஞ்சு
பொன்னையுங்கொடுத்து வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே
மனையிலே புகுந்தென்றவாறு.
மாதவியுடைய மண

கஎஉ - ச. மாதவிதன்னேடு.....

.விருப்பினனாயினென்றது - இக்கோவ
லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து மயங்கியிருந்து மனையை
யும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத விருப்பத்தையுடையனாயினென்றவாறு.
கஎநு. வடுநீங்கு.....மறந்தெனென்றது - குற்றமற்றசிறப்பினை
யுடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.
என்னென்றது, நற்றகை.

—:—

¹ பெருங்கதை, க, கடு: உகக. (பி-ம்.) * 'அற்றுப்பத்து' † 'விடுதலியா'

௭௮

சிலப்பதிகாரம்

வேண்பா.

எண்ணு மெழுத்து மியலைத் தும் பண்ணாக்கும்
பண்ணின் ற கூத்துப் பதினென்று — மண்ணின்மேற்
போக்கினுள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினு லாடாங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ

மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையையுடைய

பெரியவரையென உருபு

தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி - அகத்தியன்;
வரை பொதியிலாத.

லும், திருமுனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு என்னை?

இமயமும் இறைவனு

மாகற்பாலவெனின், — அற்றன்று; மேல், ¹ “திருமுனி
யருள், வெய்திய சாபத்

திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற்றுனத்துச் சாப நீங்கிய”

என இக்கூறையி

லும், ² “நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை வாரம்
பாடலு, மாயிரங் கண்

னோன் செவியக் கிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி,
மங்கல மிழப்ப லீனை

மண்மிசைத், தங்குக விவனெனச் சாபம் பெற்ற, மங்கை
மாதவி வழிமுதற்

னோன்றிய, வங்கர வஸ்துல்” எனக் கடலாகூறையிலும்

கூறினாராதலானும்,

நான்முகத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி ஸ்ருந்திற்
லகத்தியன், சுந்தர மணி

முடி யிந்திரன் மகளை, மாணு விதலோய் வேணு வாகென,
விட்ட சாபம் பட்ட

சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ யென்று,
மேவினன் ரெழுது

மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்குத்
தியர்க்குத், திருந்திய தலைக்

கோற் றுணர் தீருமென், நவனினி துரைப்ப வாகிவர்
தன்னென்” என்றாராக

லானும் பொதியிலும்

அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள
வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற்
சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய
பொதியின்மலைக்கண் திரு

முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ³ சாபம்
இந்திரசி துவனோடே அம்

முனியருளத் தலைக்கோற்றுனத்த நீங்கிய மாறுபடுதலிய சிறப்பினையுடைய
அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிசொடுபொருந்திய உருப்
பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற் குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி

னையும் தாதுகள்விழும் பூக்களையுடைய கடைகுழன்றுசுருண்ட குழலினையு
முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர்தோள் பெருத்தல் மரபாதலின். என்னை?

* “அகலல்கு றோள்கண்ணென மூவழிப் பெருகு” என்றாராகலின்.

¹ சிலப், அரங்கேற்றுகாதை, ௧-௩. ² சிலப், கடலாடுகாதை, ௧௮ - ௨௩.

* இத்திரனவைக்களத்து ஒருவரையொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவராத்
சாடம்பெற்ற சயத்தனும் உருப்படசியும் முறையே வித்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி
நகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறத்தனரென்று, “வானவர் கோமான் வானிடை யிரு
ந்து” என்னும் ஆசிரியப்பாவாற் சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரதநாலாசிரியர் கூறினர்.

* கவித்தொகை, ௧௭௮. (பி - ம்.) * “பண்ணமைந்தகூத்து”

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

எக

அ - கூ. ஆடலும் பாடலும்.....குறை

படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தும் பாட்டும்

அழகுமென்றுசொல்லப்பட்ட இம்முன்றி னுள்ளும் ஒன்றுங்
குறைவுபடாமல்,

இவை குறைவுபடாமைக்குக்

காரணமுடையளாகலினென்க.

௧௦ - கக. ஏழாண் டியற்றி.....வேண்டி

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து ஏழாண்டு

இயற்றுவித்துப் பன்னிரண்டில் வீரக்கழல்கூழ்ந்த காலிலை
யுடைய சோழன்கரிகாற் பெரு வளத்தானுக்கு
அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை விரும்பியென்க.

என்னை? “பண்ணியம்வைத் தானைமுகன் பாதம்
பணிந்துநாட், புண்ணிய வோரை
புகன்றனகொண்—டெண்ணியே, வண்டிருக்குங் கூந்தன்
மடவரலை யையாண்டிற், றண்டியஞ்சேர் விப்பதே சால்பு”
எனவும், ¹ ‘வட்டணையுந் தூசியு’ மண்டலமும்
பண்ணமைய, வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்தியபின்—
கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கினரச், சோதித்
தரங்கேறச் சூழ்” எனவும், “நன்னர் விருப்புடையோ
ணற்குணமு மிக்குயர்ந்தோள், சொன்ன குலத் தாலமைந்த
தொன்மையளாய்ப்—பன்னிரண்டாண், டேய்ந்ததற்பி னூட
லுடன் பாடலழ கிம்மூன்றும், வாய்ந்தவரங் கேற்றல்
கூறினார் யாதசேனாபதியார்.

வழக்கு” எனவும்

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான்
றன்னொடும்

(இ - ள்,) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின்

இலக்கணங்களை யறிந்து பல வகைப்பட்ட புறநடங்களையும்

விலக்குறுப்புக்களைச் சேரப்புணர்க்கவும் வல்ல னாகி
 அல்லியமுதற் கொடுகொட்டியீராகக்கிடந்த
 பதினொருகூத்துக்களும் அக் கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும்
 அவற்றுக்கு அடைத்த வாச்சியங்களின் கூறுகளும் தூல்களில்
 விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும்
 தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குக்களும் தம்மிற்குடன
 நெறியையுடைய அகக் கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின
 நிகழ்த்துமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை
 தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கிணையும்
 தூலினகத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து
 நிகழுமிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்தகை
 வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை
 கூடைக்கதியுட்புகாமலும், புறக்கூத்தினிடத்து
 ஆடனிகழுமிடத்து அவிரயநிகழாமலும், அவிரயநிகழு
 மிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும் வரிக் கூத்தும்
 தம்மில்விரவாத படியுஞ் செலுத்தி அமைந்த
 ஆடலாசிரியனுமென்க.

இது பொழிப்புரை.

௧௨. இருவகைக் கூத்தாவன:—வசைக்கூத்து,
 புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல்,
 பொதுவியல்; வரிக் கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து; சாந்திக் கூத்து, விநோதக்

¹ சிவகசிந்தாமணி, சுளங் - ந. மேற்.

(பி - ம.) * 'பண்ணமைய வெண்மையான், மட்டிட னீரானுண் டெய்தியபின் -
 வட்டணயுங், தேக்'

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து,
தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை
விரிந்தநூல்களிற்காண்க.

கஉ. ஈண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும்,
விநோதமும். என்னை?

¹ “அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென்,
ரூய்ந்துற வகுத்தன

னகத்தியன் ருனே” என்றாராகலின்.

² “சாந்திக் கூந்தே தலைவ * னின்ப, மேந்திரின்
ரூடிய வீரிரு நடமவை,

சொக்கமெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்படே
மென்மனார் புலவர்”என்

பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச்
சாந்திக்கூத்தெனப்படும்.

இவற்றுள்,—

சொக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது
நூற்றெட்டுக்காணமுடைத்து.

மெய்க்கூத்தாவது:— தேசி வடுகு சிங்களமென
மூவகைப்படும். இவை

மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின.

இவை அகச்சுவைபற்றி

யெடுத்தலின், அகமார்க்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன. “குணத்

தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார் குணநூலுடையார்; ¹ “அகத்தெழு

சுவையா னகமெனப் படுமே” என்றார் சயந்தநூலுடையாருமெனக்கொள்க.

அவிநயக்கூத்தாவது:— † கதை தழுவாது பாட்டின துபொருளுக்குக்

கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.

நாடகம் - கதைதழுவிவருங் கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம்,

நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்றது:—காமமும் வென்றியும்

பொருளாகக் குரவைச்செய்

யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும்

ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்

தாடுவது; ² “குரவையென்பது.....இயல்பிற் றென்ப”

என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கலிநடமென்றது - கழாய்க்கூத்து.

குடக்கூத்தென்றது - மேற்பதினொராடலுட்
காட்டப்படும்.

கரணமாவது - படிந்தவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் நுண்மையும்

மாயமுமுதலாயினவற்றை

உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவையெய்து ஆட்டுவிப்பது.

இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்;
அஃதாவது விதாடக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

வசை - வேத்தியல், பொதுவியலென

நூல்களிற் கண்டுகொள்க.

இரண்டிவகைப்படும்; அவைமுந்து

¹ சீவகசித்தாமணி. ளௌஉ - ந. மேற். ² இப்புத்தகம் உள் - ஆம் பக்கம் பார்க்க.
(பி - ம்.) * 'அவிதயம்' + 'நிருத்தக்கை'

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அக

வெறியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற
அத்திறக்கூத்துக்களும்.

கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்னை? “எழுவகைக் கூத்து மிழிகுலத் தோரை,
யாட வகுத்தன னக

கத்தியன் றுனே” என்றாராகலின்.

இவற்றின் இலக்கணங்களாவன:— ¹ “அறுவகை நிலையு மைவகைப்

பாதமு, ² மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும், ³ வருத்தனை நான்கு ⁴ நிருத்

தக்கை முப்பது, மத்தகு தொழில வாகு மென்ப.” இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கா. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து, வசைக்கூத்து, விநோதக்

கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென்பது பகருங்
யே விநோத மாகும்” என்றாராகலின்.
காலை, வென்றி வசை

“அவற்றுள், மாற்றா னெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு,
மேற்படக் கூறும்.

வென்றிக் கூத்தே.”

“பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லவ
னாதல் வசையெனப்
படுமே.”

⁶ “எனவிலை தாளத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடைத்து, வென்றி
விநோதக் கூத்தென

விளம்புவார்.” இதன்கருத்து: கொடித்தோர்வேந்தரும்
குறுநிலமன்னருமுதலாக

உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுங்
கூத்தென்பதாம்.

விலக்கினிற்புணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு
பொருந்துவித்து ;

¹ அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, ந.
வைசாகம், ச. மண்டலம்,

டு.ஆலீடம், கூ.பிரத்தியாலீடமென்பன.

² ஐவகைப்பா தமாவன:—க.சமநிலை, உ.உற்கழதம், ந.
சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம்,

டு. குஞ்சிதமென்பன.

³ அங்கக்கிரியைபதினாறுவன:—க.சரிகை, உ. புரிகை, ந.
சமகவி, ச. திரிகை,

டு.ஊர்த்துவகலிகை, கூ. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம்,
அ. சுவத்திகம், கூ. உல்

லோலம், கௌ.ரூர்த்தனம், கக.வேட்டனம், கஉ. உபவேட்டனம்,
கக. தானபதப்பிராம்

விருத்தம், கச. உசேஷபணம், கடு. அவசேஷபணம், ககூ.
நிகுஞ்சனமென்பன.

⁴ வருத்தனைநான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ.
உபவேட்டிதம், ந. வியாவர்த்தி

தம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

⁵ நிருத்தகங்கைமுப்பதாவன:—க. சதுரச்சிரம், உ.
உத்துவீதம், ந. தலமுகம், ச.

சுவத்திகம், டு.

தவத்திரம், கூ.

விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரேசிதம், எ. அராளகடகாமுகம், அ. ஆவித்
 சூழுகம், கௌ. இரேசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கட. பல்லவம், கங.
 திதம்பம், கச. கசதந்தம், கரு. இலதை, கசு. கரிகை, கள. பக்வஞ்சிதம், கஅ. பக்
 பிரதியோகம், கக. கருடபக்கம், உௌ. தண்டபக்கம், உக. ஊர்த்துவமண்டலி, உஉ.
 பக்வமண்டலி, உங. உரோமண்டலி, உச. உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, உடு. முட்டிச
 ச்சுவத்திகம், உசு. தனிப்பதுமகோசம், உள. அலபதுமம், உஅ. உற்பணம், உசு.
 இலனிதை, ஈௌ. வலிதையென்பன. இவை, சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய
 தமிழ்ப்பரதநூலிற் காணப்பட்டன.

6 வென்றிக்கூத்தும் வசைக்கூத்தும் தாள

கக

இயல்புடையனவென்றபடி.

அஉ சிலப்பதிகாரம்

இன், சாரியை; மூன்றனுருபு

ஐந்தனொடுமயங்கிற்று.

வென்றிக்கூத்துமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட

புறநடங்களையும் வேந்து

விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று

சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய

பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வருவனவற்றுடனே

பொருந்தப்புணர்த்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு

வரவுவகுத்தல்.

விலக்குறுப்பாவன:—பதினான்குவகைப்படும்; அவை

1 பொருள், யோனி,

விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம்,

அவிநயம், சொல், சொல்

வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிலை;

என்னை? “விலக்குறுப் பென்பது விரிக்குங் காலைப்,
பொருளும் யோனி
யும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ்,
சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ்சத் துவமு, மவிநயஞ்
சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு
முளப்படத் தொகைஇ,

யிசைய வெண்ணி னீரே முறுப்பே” என்றாராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்;

என்னை? “அறம்பொரு

ளின்பம் லீடென நான்குந், திறம்படு பொருளெனச்

செப்பினர் புலவர்” என்றா

ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற்
பெயர்வேறுபடும்.

அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம்,
அங்கமெனப்பெயரவாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகரணப்பிர
கரண, மாடிய பிரகரண

மங்க மென்றே, யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னேரே” என்றார் மகிவாணனாரும்.
 “அறமுத னுன்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னுடக முன்னே னாகும்”
 எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணி
 கர் சாதியென் றறைப” எனவும், “அறமேற் சூத்திர ரங்க மாகும்” எனவும்
 சொன்னார் சேயிற்றியனார். இவை நான்கும் நாடகமென்றதிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்
 மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்த
 லும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன்
 தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிலை;

என்னை? “உள்ளோற் றுள்ளது மில்லோற் றுள்ளது, முள்ளோற் கில்லது
 மில்லோற் கில்லது, மெள்ளா துறைத்தல் யோனி யாகும்”

என்றாராகலின்.

விருத்தி நான்குவகைப்படும்:—அவை சாத்துவதி,
 திபெனவிலை.

ஆரபடி, கைசிகி, பார

இவற்றுள்,—சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத்
 தெய்வமானிடர் தலை
 வராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக
 வது.

வீரராகியமானிடர் தலைவராகவீரு

கைசிகியாவது:—காமம் பொருளாகத்
 வது.

¹ இப்படித்தம், சக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அந

பாரதியாவது:—கூத்தன்

உரைத்தும் வருவது.

தலைவனாக நடன் நடி பொருளாகக் காட்டியும்

இச்சொல்லப்பட்ட நால்வகை விருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த மூன்று விருத்தியும்போலப் பிரிதின்றலைவர் பிரிதுபொருள்பற்றி விருத்தி கூறுது. பொருளாலே விருத்திகுறுமெனக்கொள்க.

சந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம், துய்த்தலெனவிலை.

பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு,

இவற்றுள் முகமாவது:— ¹ எழுவகைப்பட்ட

உழவினாற் சமைக்கப்பட்ட

பூழியுளிட்டவித்துப் பருவஞ்செய்து முளைத்து

முடிவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்குனம் முளைத்தல் முதலாய் இலைதோன்றி நாற்

ரூய்முடிவதுபோல்வது

கருப்பமாவது:—அ ந்நாற்று
முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட்
பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிரிந்து போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர்
திரண்டிட்டுக் காய் தாழ்ந்து
முற்றி விளைந்துமுடிவதுபோல்வது.

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை
அறுத்துப் பேர்ரிட்டுக் கடா
விட்டுத் தூற்றிப் பொலிசெய்து கொண்டிபோய் உண்டு
மகிழ்வதுபோல்வது.

இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை.

கூவை

ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை

வீரச்சுவையவிநயம், பயச்சுவையவி

நயம்,

இழிப்புச்சுவையவிநயம்,

அற்புதச்சுவையவிநயம், இன்பச்சுவையவி

நயம்,

அவலச்சுவையவிநயம்,

நகைச்சுவையவி நயம்,

நடுவுநிலைச்சுவையவி

நயம், உருத்திரச்சுவையவிநயமென; அவற்றுள்,—

“வீரச்சவை யவிநயம் விளம்புந் காலை, முரிந்த
புருவமுஞ் சிவந்த கண்
ணும், பிடித்த வாளுந் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதிஞ்
சுருட்டிய நுதலுந்,

திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை, பெண்ணை
செல்லா விகழ்ச்சியும்
பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

“அச்ச வவிநய மாயுந் காலை, யொடுங்கிய வுடம்பு
நடுங்கிய நிலையு, மலந்
கிய கண்ணுந் கலங்கிய வுளனுந், கார்துவர லுடைமையுந் கையெதிர்
லும், பார்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

மறுத்த

‘இழிப்பி னவிநய மியம்புந் காலை, யிடுங்கிய
கண்ணு மெயிறுபுறம் போ
தலு,
மொடுங்கிய முகமு முஞ்ஞாந் காலுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ்
சொன்னி

ரம் பாமையு, நோர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே.”

“அற்புத வவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த
கையது, மெய்மமயிர் குளிப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்விய திமைத்தலும்
விழித்தலு மிகவாடுதன், றையமில் புலவ ரறைந்தன. ரொன்ப.”

1 ஆரம்பத்திற்கு ஏழங்கமுண்டென்று வடநாலாரிற் சிலர் ஆறவராதலின் அதற்
குப்பொருந்த எழுவகைப்பட்ட உழுவென்றார்

“காம வலிநயங் கருதுங் காலைத், தூவுள் ளுறுத்த
வடிவுந் தொழிலுங்,

காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல்
சிறுநிலா வரும்பலு,

மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென்
கிளவியுங்; கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலத் தவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு
புணர்ந்த கண்ணீர்

மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும், பீடழி
யிடும்பையும் பிதற்றிய

சொல்லு, நிறைகை யழிதலு நீர்மையில் கிளவியும்,
பொறையின் ழுதலும் புண
ர்த்தினர் புலவர்.”

“நகையி னவிநய நாட்டுங் காலை, மிகைபடு
நகையது பிறர்நகை யுடை

யது, கோட்டிய முகத்தது....., விட்டுமுரி புருவமொடு
விலாவுறுப் புடையது,

செய்வது பிறிதாய் வேறுசே திப்பதென், றையமில் புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிநயங், கோட்பா
டறியாக் கொள்கையு மாட்

சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாரிய விழியும், பிறழ்ந்த
காட்சி நீங்கிய நிலையுங்,

குறிப்பின் முகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகைமிக
வுடைமையுந் தண்ணென

வுடைமையு, மளத்தற் கருமைபு மன்பொடு புணர்தலுங்,
கலக்கமொடு புணர்ந்த

நோக்குங் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப்
புலவர் ”

¹ உருத்திரச்சுவை
யவிநயம்.....

² அஃதாவது விறலென்பது;
சத்துவமென்பாருமுளர். அச்சத்துவந்தான்

³ பத்துவகைப்படும்.
என்னை? மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க
மடுத்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல்,
வெதும்பல், சாக்காடு,

குரற்சிறைதவு எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புவரையறை; ஆவது,
சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன்

பதினும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெய்ம்மைத்தாய்
வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால்
அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே

அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றற் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி

மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தழு

வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி
ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால்

தோற்று முடம்பில்; உடம்

பின்மிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும்
கண்ணில்; கண்ணின்

மிகத்தோற்றும் கண்ணின்கடையகத்தென்றவாறு.

4

சாதிபாவது.....

¹ உருத்திரச்சுவையிறயக்குத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இல்லை. அச்சுவையின்

மெய்ப்பாடுகளை, “கைபிசையா வாய்மடியாக் கண்ணிவ்வா
வெய்துயிரா, மெய்குலையா

வேரா வெகுண்! டெழுந்தான்” என்பதனாலுணர்க.

² அஃதென்றது அச்சுவையுணர்வு உள்ளத்து
நிகழ்ந்தவழித்தோன்றும் மேற்

உறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

³ இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடதூல் விதிக்கு மாறாக உள்ளன.

⁴ நிமத்தமுறையே சுவையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரிய சாதி பத்துவகைப்
படும்; அவை, தாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், முமம், வியாயோகம், சமவா
காரம், வீதி, அங்கம், நகாமிருகமெனவிலை.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

அநு

தறிப்பாவது - சுவையதன்கட்டோன்றுவது.

சத் துவாவது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அவிநயமென்றது - பாவகம்; அஃது

இருபத்துநான்குவகைத்து; வர

லாறு:—வெகுண்டோனவிநயம், ஐயமுற்றோனவிநயம், சோம்பிணோனவிநயம்,

களித்தோனவிநயம், உவந்தோனவிநயம்,

அழுக்காறுடையோனவிநயம், இன்ப

முற்றோனவிநயம், தெய்வமுற்றோனவிநயம்,

ஞஞஞயுற்றோனவிநயம், உடன்

பட்டோனவிநயம், உறங்கிணோனவிநயம்,

துயிலுணர்ந்தோனவிநயம், செத்தோ

னவிநயம், மழைபெய்யப்பட்டோனவிநயம்,

பனித்தலைப்பட்டோனவிநயம்,

வெயிற்றலைப்பட்டோனவிநயம், நாணமுற்றோனவிநயம்,

வருத்தமுற்றோனவி

நயம், கண்ணோவுற்றோனவிநயம், தலை

நாவுற்றோனவிநயம், அழற்றிறம்பட்

டோனவிநயம், சீதமுற்றோனவிநயம்,

வெப்பமுற்றோனவிநயம், நஞ்சுண்டோ

னவிநயமெனவிலை. அவற்றுள்,—

“வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புந் காலை, மடித்த
வாயு மலர்ந்த மார்புந்,

துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங், கன்றின
வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடு

தலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”

“பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய
முற்றோ னவிநய முரைப்

பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும்
பேசா திருத்தலும்,

பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்றிசை நோக்கலு,
மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி
றோரே.”

“மடியி னவிநயம் வகுக்குந் காலை, நொடியொடு
பலகொட் டாவிமிக

வுடைமையு, மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுங்,
காரண மின்றி யாழ்

ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த
செலவோ, டணிதரு புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“களித்தோ னவிநயங் கழறுங் காலை, பொளித்தவை
யொளியா னுரைத்த

வின்மையுங், கவிழ்ந்துஞ்

சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந் தளர்ந்தும், வீழ்ந்த சொல்

லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுங், களிகைக் கவர்ந்த
கடைக்கோடுக் குடைமையும்,
பேரிசை யாளர் பேணினர் கொளலே.”

“உவந்தோ னவிநய முரைக்கும் காலே, நிவந்தினி
தாகிய கண்மல ருடை
மையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி
னகன்ற முறுவனகை
யுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு,
மொருங்குட னமைந்த
குறிப்பிற் றன்றே.”

“அழக்கா றுடையோ னவிநய முரைப்பி, னிழுக்கொடு புணர்ந்த விசைப்
பொரு ளுடைமையுங், கூம்பிய வாயுங் கோடிய வுரையு, மோம்பாது விதிர்க்குங்
கைவகை யுடைமையு, மாரணங் காகிய வெகுளி
யுடைமையுங், காரண மின்றி

மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த
விடும்பையு மேவரப், பொலியு

மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்.”

“இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிநய மியம்பிற்,
றுன்ப நீங்கித் துவர்த்த

யாக்கையுந், தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு,
மயங்கி வந்த செலவு

நனி யுடைமையு, மழகுள் ளுறுத்த சொற்பொலி
 வுடைமையு, மெழிலொடு
 புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுங், கலங்கள்சேர்ந்
 தகன்ற தோண்மார் புடை
 மையு, நலங்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”
 1 “தெய்வ முற்றே னவிநயஞ் செப்பிற், கைவிட்
 டெறிந்த கலக்க முடை
 மையு, மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி
 ளுடைமையுந், துடித்த புருவமுந்
 துளங்கிய நிலையுஞ், செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த
 செருக்கு, மெய்து மென்ப
 வியல்புணர்ந் தோரே.”

‘குஞ்ஞை யற்றே னவிநய நாடிற், பன்மென்
 றிறுகிய * நாவழி வுடை மையு, நுரைசேர்ந்து கடம்பும்
 வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போல வுணர்வி
 லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும்,
 விழுத்தக வுடைமையு
 மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும்
 பிறவு, மேவிய தென்ப
 விளங்குமொழிப் புலவர்:” இஃது ஏழுறுமாக்கள்விநயம்.

“சிந்தையுடம் பட்டோ னவிநயந் தெரியின்,
முந்தை யாயினு முணரா

நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த
வருத்த கரும நிலைமை

யுஞ், சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு
மென்ப பொருந்து

மொழிப் புலவர்.”

“துஞ்சா நின்றோ னவிநயந் துணியி, நெஞ்சுத
லின்றி யிருபுடை மரு

ங்கு, மலர்ந்துங் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு,
றலு மாகும்.”

மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாழ்

“இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிநய மியம்பி,
நென்றிய குறுங்கொட்

டாவியு முயிர்ப்புந், தூங்கிய முகமுந் துளங்கிய
வுடம்பு, மோங்கிய திரிபு

மொழிந்தவுந் கொளலே.”

“செத்தோ னவிநயஞ் செப்புங் காலை, யத்தக
வச்சமு மழிப்பு மாக்கலுந்,

கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப்,
போந்ததுணி வுடைமையும்

வலித்த வறுப்பு, மெலிந்த வகடு மென்மைமிக

வுடைமையும், வெண்மணி

தோன்றக் கருமணி கரத்தலு, முண்மையிற் புலவ
ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ னவிநயம் வகுக்கி, னிழிதக
வுடைய வியல்புநனி

புடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும்
படாத்தை, மெய்பூண் டொடிக்

கிய முகத்தொடி புணர்த்தலு, மொளிப்படி மனனி
லுலறிய கண்ணும், விளியி

னுந் துளியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுங், கொடுகிவிட்
டெறிந்த குளிர்மிக வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி
தலு முண்டே.”

யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்றா னெழு

“பனித்தலைப் பட்டோ னவிநயம் பகரி, னடுக்க முடைமையு நகைபு
நிலைமையுந், சொற்றளர் திசைத்தலு-மற்றமி லவதியும், போர்வை விழைதலும்
புந்தினோ வுடைமையும், † நீரூம் விழியுந் சேறு
முனிதலு, மின்னவை பிறவு
மிசைந்தனர் கொளலே.”

1 சிலப்பதிகாரம்.

நா. - ஆம் காதை, நா. -

ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * நாவளி † நீராம் விழியும்.

நா. — ஆரங்கேற்றுகாதை.

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய, மெச்ச மின்றி யியம்புங் காலைச், சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னக், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

“நாண முற்றே னவிநய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கை யும், வாடிய, முகமுங் கோடிய வுடம்புங், மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

கெட்ட வொளியுங் கீழ்க்க னோக்கமு,

“வருத்த முற்றே னவிநயம் வகுப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க னுடை மையுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுங், கூர்ந்த வியர்வுங் குறும்பல் லுயாவும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“கண்ணோ வுற்றே னவிநயங் காட்டி, எண்ணிய கண்ணீர்த் துளிவிரற் றெறித்தலும், வளைந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலையோ வுற்றே னவியஞ் சாற்றி, னிலைமை யின்றித் தலையாட் டுடை மையுங், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர விடுக்கிய துதலும் வருந்தி, பொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து மென்ப செந்நெறிப் புலவர்.”

“அழற்றிறம் பட்டோ னவிநய முரைப்பி, னிழற்றிறம் வேண்டு நெறிமை யின் விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு நீருஞ் சேறு முவத் தலும், பணிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையலு, துனிவிர லீர மருநெறி யாக்க லும், புக்க துன்பொடு புணர்ந்த யாக்கையுந், தொக்க தென்ப துணிவறிந் தோரே.”

சீத முற்றே னவிநயஞ் செப்பி, னேதிய பருவர லுள்ளமோ மிழத்தலு, மீர மாகிய போர்வை யுறத்தலு, மார வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முரன்று முயிர்த்து முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி னவிநயம் விரிக்குங் காலைத், தப்பிச் சடைப்பிடித் தன்மையுந்

தாகமு, மெரியி னன்ன வெம்மையோ டியைவும், வெருவரு மியக்கமும் வெம்

பிய விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு, மோருங் காலை யுணர்ந்தனர்.

கொள்ளே.”

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும், பஞ்சியின் வாயிற் பணி

துரை கூம்பலுந், தஞ்சு மாந்தர் தம்முக நோக்கியோ, ரின்சொ லியம்புவான

போலியம் பாலையும், நஞ்சுண் டோன்ற னவிநய மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனிற், புல்லுவழிச் சேர்த்திப்

பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப” எனவரும்.

இனி, சொல்வருமாறு:—அது மூன்றுவகைப்படும்;

உட்சொல், புறச்

சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

அவை நெஞ்சொழிகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல்.

தானே கூறலென்பன்;

ஏன்னை? “நெஞ்சொழி கூறல் கேட்போர்க்குரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறலென, மம்மூன் மென்ப செம்மைச் சொல்லே” என்றாராகலின்.

அஅ

சிலப்பதிகாரம்

சொல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம்,
சுரிதகம், வண்ணம், வரிதக

மென்.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சுரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நாளுன்கடியான் வருவது.

வரிதகம் - முப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

ஏன்னை? “சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி,
வண்ண நாளுன்கு வரிதக மெண்ணுன்கென், மெண்ணிய

வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே” என்ற
ராகலின்.

வண்ணம் ஒருவகையான்
மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை
வண்ணம், வனப்புவண்ணமென, அவற்றுட்
பெருவண்ணம் ஆராய்வரும்.

இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும்.
வனப்புவண்ணம் “நாற்பத்தொன்
ராய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி,
உள்வரி, புறவரி, கிளர்
வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென.
என்னை? “கண்கூடு

காண்வரி யுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற
வுரைப்பிற், காட்சி

தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோளென, மாட்சியின் வருஉ
மெண்வகை நெறித்தே”

என்றராகலின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் ¹
கானல்வரியிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்கூத்தென்பாருமுளர்;
என்னை? “சிந்துப்

பிழக்கை யுடன் சந்தி யோர்முலை, கொந்தி கவுசி
குடப்பிழக்கை, தகந்தன்பாட்-

பாலங்காட் டாண்டி பருமண னெல்லிச்சி, சூலந்
தருநட்டந் தூண்டிலுடன்-

சீலமிகு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி,

பாண்டிப் பிழுகைக்

யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாகேசன்
காமன், மகிழ்சிந்து

வாமன ரூபம் - விகடநெடும், பத்திரன் கொற்றி

பலகைவாள் பப்பரப்பெண்,

டத்தசம் பாரந் தகுணிச்சங்-கத்து, முறையீண்

டிருஞ்சித்து முண்டித மன்

னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபரவு, பத்தன்

குரவையே பப்பறை

காவதன், பித்தனொடு மாணி பெரும்பிழுகை -

யெத்துறையு, மேத்திவருங்

கட்களி யாண்டு வினையாட்டுக், கோத்த பறைக்குடும்பு

கோற்குத்து - மூத்த,

கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி, யழகுடைய

பண்ணிவிக டாங்கந் -

திகழ்செம்பொ, னம்மனை பந்து கழங்காட லாலிக்கும்,

விண்ணகக் காளி விறற்

கொந்தி - யல்லாத, வாய்ந்த தனிவண்டு வாரிச்சி

பிச்சியுடன், சாந்த முடைய

சடாதாரி - யேய்ந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந்

தனிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந்,

தொக்க தொழிப்புனைந்த ** சோனாண்டு - மிக்க,

மலையாளி வேதாளி வாணி

குதிரை, சிலைபாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற், திருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குள்

1 காவல்வரிக்கு அடியார்க்கு நல்லாரியற்றிய உரைகிடைத்திலது; ஆனாலும் இத் தூல், அ - ஆம் காலை எச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையிற்கண்ட மேற்கோள்களாலும் கண்கூடுவரிமுதலிய எட்டன்பகுதிகள் தன்கு விளங்கும்.

§

(பி.ம. .) * 'தூற்பத்தொன்பது.' † 'கத்தியின்பாட்டு' ‡ 'படுமனனெனல்வி, பள்ளிவிக்கட்டாங்கத்' ** சொன்னாண்டு.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அக

றயிற்பெண், டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுகத்துப், பல்லாங் குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தந் தோள்வீச்சு நற்சாழ - லல்லாத, வுந்தி யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி, குந்திவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ, தாடுங் களிகொய்யு முள்ளிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும் படுபள்ளி - நாடறியுங், கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங் குணலையே, தஞ்சாத சும்மைப்பூச் சோனக - மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக், கோத்த வரிக் கூத்தின் குலம்" என்றாராகலின்.

சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து; என்னை? "ஆரியந் தமிழெனுஞ் சீரநட மிரண்டினு, மாதிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடு வது சேதமென் றாகும்" என்றாராகலின்.

இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள் யாதோவெனின்;—தலைவன் செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும் அக்கதையை நடாத்தியும் முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ௫.

கொடுகொட்டி

பதினேராடலும்.....அறிந்தாங்கென்றது - அல்லியமுதற்
நாயக்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத்

துக்களின்
மைப்பட்ட

விகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும்,
நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

மாட்சி

கச. பதினேராடலாவன:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்விறதை கந்தன்,
குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ்—சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப்
பாவையரன் பாண்டரங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டுகூறுபடும்; என்னை? “அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம்
பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றூட லாறு”, “துடிகடையம் பேடு மரக்காலே
பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லேந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னாழற் ததற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவிடையோ னாழற் ததற்குறுப், பொட்டிய நான்கா
மெனல்.”

“அறுமுகத்தோ டுடல் குடைமற் ததற்குப்,

பெறு முறுப்பு நான்கா

மெனல்.”

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனாக்,

கடைக்குப் வைந்துறுப்

பாய்ந்து.”

“பாண்டரங்க முக்கனா னுடிற் றதற்குறுப், பாய்ந்தன வாறு மெனல்.”

“நெடியவ னுடிற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.”

* “துடியாடல் வேன்முருக னுட லதனாக், கொடியா வுறுப்போ ரைந் தாம்.”

(பி - ம்.) * ‘துடியாடனங்கை யெழுவரதாடல்’

கஉ

சீ0

சிலப்பதிகாரம்

“கடைய மயிராணி யாடிற் றதனாக், கடைய

வுறுப்புக்க ளாறு.”

“காமன தாடல்பே

“மாபவ ளாடன்

னன்கு.”

டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னுராயி னன்கு.”

மரக்கா லதற்குறுப்பு, நாமவகை யிற்சொலுங்கா

“பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம னொன்றுடனே யொன்று.”

“புரமெரித்தல் சூர்மாத் துளைபடுத்தல் கஞ்சு, னுரனெரித்தல் வானனைவா னுய்த்தல் - பெரிய, வரன்முத லாகவே லன்முதன். மாயோ, வாறு” எனக்.....கண்டுகொள்க.

னமாமுத லாடிய

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும்
களுமென்க.

புறநாடகங்களுக்கும் உரியஉருக்

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப்
யுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—

பிரபந்தவுரு ஈறு

கந்தமென்றது-அடிவரையறையுடைத்தாய்

ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது....

.....
பிரபந்தமென்றது-அடிவரையறையின்றிப் பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக அரங்கொழி
செய்யுளிறுகவுள்ள செந்துறைவிகற்பங்க ளெல்லாமென்க.

கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அமைந்த
மென்றவாறு.

வாச்சியக்கூறுகளு

அவை கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன.

கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசிப்பது.

அவற்றுள்,—

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திற்கு வாசிப்பது.

உபபாங்கம் - இரண்டிற்கும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

கசு. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினும்

மென்றவாறு.

புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு

கீற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிக்ருரிய கால்களும், சுற்றுதல் எறிதல் உடைத்தல் முதலாகிய ² வடுகிற்குரிய கால்களும், உடற்றுக்குமுதலாகிய ³ உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துக்குரியன.

¹ தேசிக்ருரியகால்கள், உச:-க. கீற்று, உ. கடிசரி, ந. மண்டலம், ச. வர்த்தனை, இ. கரணம், சு. ஆல்டம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்புரியம், கூ. களியம், கரு. உள்ளம், கக. கட்டுதல், கஉ. கம்பித்தல், கந. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கடு. வாங்குதல், கசு. அப்புதல், கஎ. அனுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்தாதல், உரு. நெளிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புருதல், உந. சுற்றிவாங்குதல், உசு. உடற்புரிவு.

² வடுகிற்குரியகால்கள், கச:-க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், ந. உடைத்தல், ச. ஒட்டுதல், இ. கட்டுதல், சு. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், கூ. முறுக்கல், கரு. அனுக்கல், கக. வீசல், கஉ. குடுப்புக்கால், கந. கத்தரிக்கைக்கால், கச. கூட்டுதல்.

³ உடலவர்த்தனை, கூ:-க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைநெறித்தல், ந. சுழித்தல், ச. அணைத்தல், இ. தூக்குதல், கூ. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், கூ. குவித்தல், வெனவிலை, "மெய்சாய் விடைநெறிவு மேற்கழிவோ டாங்கணைத்தல், கைதூக்ககைசுத்தல் கலைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தலிலை சித்தளமா மென்று, தெரித்தனர்தண்டமிழோர் தோற்று." (சுத்தானந்தப்பிரகாசம்.)

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

ககக.

எண்டுச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலராலெனின், "சிங்கள மிருவகை நிலையினு

மெய்தும்” என்னுஞ்சுத்திரத்தான் இதற்கு வேறு
கால்களின்மையினென்க; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை,
சாரியை, பிரமரி இவை முதலாயினவும், பதினோராடலிற்
கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும்;
புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

கசு. பாடலுமென்றது - ² பண்ணன்முதலிய
எட்டுவகைப்பட்ட குறிக் கோளும், “இன்பந் தெளிவே
நிறையோ டொளியே, வன்சொ லிறுதி மந்த முச்சமென,
வந்த வெட்டிம் பாடலின் பயனே” என்றுசொல்லப்பட்ட
எண் வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு; “கொட்டு
மசையுந் தூக்கு மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்
” என்றாராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள்; கொட்டு
அரைமாத்திரை; அதற்குவடிவு, க; அசை ஒருமாத்திரை
; அதற்குவடிவு, எ; தூக்கு இரண்டுமாத்திரை;
அதற்குவடிவு, உ; அளவு மூன்றுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ஃ
எனக்கொள்க.

என்னை? “ககரங் கொட்டே யெகர மசையே, *
யுகரந் தூக்கே யளவே யாய்தம்” என்றாராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு:—கொட்டாவது

- அமுக்குதல்; அசையா வது - தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது
:--தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது --தூக்

கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும்
வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப்
பதினாறுமாத்திரையுடைய

பார்வதிலோசனமீரூகச் சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும்
புறக்கூத்திற்குரிய;

ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும்
தாளவொரியலென் பனவும், தனிநிலையொரியலென்பனவும்,
ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப்

பாணியீரூகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களும்,
முதனடைவாரமுதலா யினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கசு. தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்துக்கு, மதலைத்
துக்கு, துணிபுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்

துக்கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; என்னை? “ஒருசீர் செந்துக் கிருசீர்
மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாலே, யெழு
சீர் நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

கள. கூடிய நெறியினவென்றது - முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும்
தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து
முதலாயினவென்க.

¹ பாலைக்கு நிலமின்மையை, தொல்காப்பியம், அகத்தியையல், கு. உ - உரை
யிற்காண்க.

² சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி. க. (பி - ம.) * “வரைத்”

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கஅ. பிண்டியுமென்றது - ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகற்பமாகிய உட்சொல்,

புறச்சொல் ஆகாயச்சொ

லென்னு மூன்றினையும், அநியத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்யு முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும் மிடறும் சரீரமுமென. என்னை? “அவைதாங், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென், நெய்தீமுன் பமை த்த விவையென மொழிப” என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டிவகைப்படும்;

இணையாவினைக்கையும் இணைக் கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும் வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை

இரட்டைக்கையென்னு மிவற்றை, இவ்வகையோடும் ¹ ஆண்கை ² பெண்கை ³ அலிக்கை ⁴ பொதுக்கையென்னும் நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை?

“மெய்ப்பெறத் தெரிந்து மே லாராய்ந்த, கைவகை தன்னைக் கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கை யென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திசி னோரே”, “.....மொழிநரு முளரே”, “இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ திணைக்கை யாகும்” என்று பிறநூம்

கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று
வகைப்படும்; அவையபதாகை-க, திரிபதாகை-உ, கத்தரிக்கை-ங,
தூபம்-ச, அராளம்-ரு, இளம்பிறை-சு, சுகதுண்டம் - எ,
முட்டி-அ, கடகம்-க, சூசி-கௌ, கமலகோசிகம்-கக, காங்கு
லம்-கஉ, கபித்தம்-கங, விற்பிடி-கச, குடங்கை-கரு,
அலாபத்திரம் - கசு, பிரம் - கள, தாம்பிரசூடம் -
கஅ, பிசாசம் - கக, முகுளம் - உௌ, பிண்டி - உக,
தெரிநிலை - உஉ, மெய்ந்நிலை - உங, உன்னம் - உச,
மண்டலம் - உரு, சது - ரம்-உசு, மான்றலை-உள,
சங்கு-உஅ, வண்டு-உக, இலதை-கௌ, கபோதம்-கக,
மகரமுகம் - கஉ, வலம்புரி - கங என. என்னை? “இணையா
வினைக்கை யியம் புங் காலே, யனைவுறு பதாகை திரிபதா
கையே, கத்தரிக்கை தூப மராள மிளம் பிறை, சுகதுண்
டம்மே முட்டி கடகஞ், சூசி பதும கோசிகந் துணிந்த, மாசில்
காங் கூலம் வழுவறு கபித்தம், விற்பிடி குடங்கை யலாபத்
திரமே, பிரமரந்

¹ ஆண்கைமுதலிய நான்கன்வகையினை

வரும்வெண்பாக்கினால் உணர்க— க. “முட்டி சிகர
மலர்பதுமஞ் சந்தஞ்சம், வீட்ட சிலந்தி மிகுசூசி - ஒட்டிஞ்,
சதுரம் பதாகந் தருதிரிப தாக, மதிகமுறு மாண்கைநவ மாம்.”

² “கடகஞ் சுகதுண்டங் காங்குல மன்னு, மடைவரம்
பிறைக்கை யராளந் - தடமருவு, மன்னபக்கந் தாம்பிர

சூடமொடு மான்றலையே, யின்னவெட்டும் பெண் னாகு மே.”

3 “சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுகுளங் கத்தரிகை,
விற்பனஞ்சேர் கோசங்க வீத்த
முட - னற்புத்தமே, யாகுமலிக் கைக ளாதென் றுரைப்பரே,
பாகனைய சொல்லாய்
பரிந்து.”

4 “உன்னமா மண்டில.....வலம்புரியே, மெய்த்நிலையாஞ்
சங்கிலதை மேம்பட
வே - மன்னிவரு, தூமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார்
பொதுக்கையென்த், தாமமுதங்
குழலாய் தான்” இவை சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலுள்ளன.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை.

சுரு

தன்னோடு தாம்பிர சூடம், பிசாச முகுளம் பிண்டி
தெரிநிலை, பேசிய மெய்த்
நிலை புன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்றலை சங்கே
வண்டே, யதிர்வி லிலதை
கபோத மகரமுகம், வலம்புரி தன்னோடு முப்பத்து மூன்றென்,
புலவ ரிசைத்தன ரென்ப” என்றாராகலின்.

நிலங்குமொழிப்

இவற்றிள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய்
ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்
பெயராயிற்று.

பிணையல் - இணைதலாதலால் இணைக்கையாயிற்று.
ஆதலாற் பிண்டியும்
பிணையலுமென்றாரெனக்கொள்க.

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமுன்று
வகையினுள், -

பதாகைக்கையாவது - நான்குவிரலும் தம்முள்
ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல்
குஞ்சித்தநிற்பது; என்னை? “பதாகை யென்பது பகருங்
காலைப், பெருவிரல்
குஞ்சித் தலாவிர னான்கு, மருவி நிமிரு மரபிற் றென்ப”
என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின்
உரைபெருகுமாதலின், விடுக்கப்
பட்டன; விரிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க.

(க)

திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் ¹ அணிவிரல்
முடக்குவது; என்னை?

“திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி
னணிவிரன் முடக்கினஃ,
தாமென மொழிப வறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்.

(உ)

கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய
அணர்விரற்புறத்ததாகிய

நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்தநிமிர்ப்பது ;
என்னை? “கத்தரி கையே

காண்டக விரிப்பி, னத்திரி பதாகையி னணியின்
புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட

விட்டுநிமிர்ப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(ங)

தூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பாதிப்படவளையநிற் . பது ; என்னை? “தூப மென்பது

துணியுங் காலை, விளங்குகத் தரிகை விரலகம்

வளைந்து, துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே”

என்றாராகலின்.

(ச)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச்
சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த

விரன்முன்றும் நிமிர்ந்துவளைவது ; என்னை? “அராள
மாவ தறிவரக் கிளப்

பிற், பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி,
விரல்கண் முன்று நிமிர்த்

தகம் வளைத்தற், குரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே”
என்றாராகலின்.

(ரு)

இளம்பிறை: “சுட்டும்² பேடு³ மநாமிகை சிறுவிர,
ஸொட்டி யகம்வளைய

வொசித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற் றென்ப.”

(சு)

சுகதுண்டம்:—“சுகதுண்ட மென்பது
தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு

வீரலும் பெருவிர ரூனும், மொட்டி யுகிர்நுனை கௌவி
முன்வளைந், தநாமிகை

முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, ரூன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித்
தென்ப.” (எ)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - தடுவிரல்; இதுபேடியெனவும் வழங்கப்படும்.

³ அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

முட்டி:—“முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச்,
சுட்டு நடுவிர லநாமிகை

சிறுவிர, லிறுக முடக்கி யிவற்றின்மிசைப்
பெருவிரன், முறுகப் பிடித்த

முறைமைத் தென்ப.”

(அ)

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலைப், பெருவிர
னுனியுஞ் சுட்டுவிர

னுனியு, மருவ வளைந்தவ் வுகிர்நுனி கௌவி, யொழிந்த
மூன்றும் வழிவழி

நிமிர், மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.”

(க)

சூசி:—“சூசி யென்பது துணியுங் காலை, நடுவிரல் பெருவிரலென்றிவை

தம்மி, லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர,
வொழிந்தன வழிவழி முடங்கி

நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே.”

(க0)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை,
யொப்பக் கைவளைத்

தைந்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றாகும்.”

(கக)

காங்குலமாவது - மூன்றுவகைப்படும்;

குவிகாங்குலம், முகிழ்காங்குலம்,

விரிகாங்குலமென. என்னை? ¹ “காங்கு லம்மே
கருதுங் காலைச், சுட்டும்

பேடும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டிமுன் குவிய
வநாமிகை முடங்கிச், சிறு

விர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் கூல
முந்துற மொழிந்த, குவி

காங் கூலங் குவிவிழந் ததுவே”, “மலர்காங் கூல
மதுமலர்ந் ததுவே.” (கஉ)

கபித்தமாவது - சுட்டுவிரனுணியும் பெருவிரனுணியும்

உகிர்நுனை கௌவிப்

பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது;
என்னை? “கபித்த

மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டுப் பெருவிர
லொட்டிதுனி கௌவி, யல்ல
மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே” என்றராகலின்.

(க௭)

விற்பிடி:—“விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச்,
சுட்டொடு பேடி யநா மிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால்
வளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதி
யிற் றாகும்.” இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர்.

(க௮) குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கூட்டி
உட்குழிப்பது; என்னை?

“குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி
யுட்குழிப் பதுவே”
என்றராகலின்.

(க௯)

அலாபத்திரமாவது -
சிறுவிரன்முதலாகியவைந்தும் வளைந்துமறிவது;
என்னை? “அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப், புரைமையின்
மிகுத்த சிறுவிரன்
முதலா, வருமுறை யைந்தும் வளைந்துமறி வதுவே”
என்றராகலின். (க௯)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும்
தம்மிற்பொருந்தி வலஞ்
சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும்
சிறுவிரலும் பின்பே

வளைந்துநிற்பது ; என்னை? “பிரமர மென்பது பேணுங்
காலை, யநாமிகை நடு
வீர லறவுறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால்
பெருவிர, லொட்டிய
நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டு வளைந்துபின்
கலின்.

“ரோன்றிய நிலையே” என்றாரா
(கௌ)

1 ஶாங்குலமென்றது குவிநாங்குலத்தை.

௩.—அரங்கேற்றுக்காதை.

கூடு.

தாம்பிரசூடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பெருவிரலும் தம்மில்
நுனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
முடங்கிநிமிர்வது ;
என்னை? “தாம்பிர சூடமே சாற்றுங் காலைப், பேடே
சுட்டுப் பெருவிர னுனி
யொத்துக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின்
முடங்கி நிமிர்நிற்
பதுவே” என்றாராகலின்.

(கஅ)

பிசாஹாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி
ஒழிந்த மூன்றுவிரலும்
தம்மிற்பொலிந்துநிற்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும்;
அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப்
பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,
அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலுநுனியிற்
பெருவிரலகப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி
உகிர்விட்டுநிற்பது.

உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்
உகிர்நுனை கொளவிநிற்பது.

என்னை? “பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி, னகநிலை முகநிலை யுகிர்
நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப”, “அவைதான், சுட்டு
விரலுனியிற் பெருவிர லகப்பட, பொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, யவ்விர
லுனிகள் கொளவிப் பிடித்தல், செவ்வி தாகுஞ் சிறந்த

யுகிர்நிலை, யுகிர்நுனை

கொளவிய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னிமிர்த்தலம்
என்றாகலின்.

மூன்றற்குந் தகுமே”

(கக)

முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவிந்து
உயர்ந்துநிற்பது;

என்னை? “முகுள மென்பது மொழியுந் காலை, யைந்து
விரலும் தலைகுவிந்
தேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித் தாகும்” என்றாராகலின்.

(20)

பிண்டியென்றது - சுட்டுவிரல் பேடிவிரல்
அநாமிகை சிறுவிரல் ஒட்டி
நெகிழமுடங்க அவற்றின்மேலே குறுக்கிடப் பெருவிரல்
கட்டி விலங்கி விரல்வழி
முறையொற்றல்; என்னை? “பிண்டி யென்பது பேசுந்
காலைச், சுட்டுப் பேடி
யநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ முடங்க
வவற்றின்மிசை, விலங்குறப்
பெருவிரல் விட்டுந் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை
யொற்றலு மியல்பே”
என்றாராகலின்.

(21)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து
குஞ்சித்துநிற்பது; என்னை?
“தெரிநிலை யென்பது செப்புந் காலை, யைந்து விரலு
மலர்ந்துகுஞ் சித்த,
கைவகை யென்ப கற்றறிந் தோரே” என்றாராகலின்.

(22)

மெய்ந்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது;

என்னை? “மெய்ந்

நிலை யென்பது விளம்புந் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை
பேடொடு சுட்டிவை,

யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டன்மிசைப், பெருவிரல்
சேரும் பெற்றித் தென்ப”

என்றாராகலின்.

(உரு) உன்னமாவது - சிறுவிரலும்

பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்று

விரலும் விட்டு நிமிர்வது; என்னை? “உன்ன நிலையே
யுணருந் காலைப், பெரு

சுசு சிலப்பதிகாரம்

விரல் சிறுவிர லென்றிவை யிணைய, வருமுறை
மூன்று மலர்ந்துநிமிர்
வதுவே” என்றாராகலின்.

(உசு)

மண்டலம்:—“மண்டல மென்பது மாசறக்
கிளப்பிற், பேடு னுனியும்

பெருவிர னுனியுந், கூடி வளைந்துதம் முகிர்நுணை
கொவி, யொழிந்த மூன்று

மொக்க வளைவதென, மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந்

தோரே” என்குராக

லின்.

(௨௫)

சதுரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும்
அணிவிரலும் தம்முட் சேர்ந்து

இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச் சிறுவிரல்
பின்பே நிமிர்ந்துநிற்பது;

என்னை? “சதுர மென்பது சாற்றுங் காலை, மருவிய
மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளை

யப், பெருவிர லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச், சிறுவிரல்
பின்பே நிமிர்ந்த செவ்

வியி, னிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே”
என்குராகலின். (௨௬)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும் சிறுவிரலுமொழி
ந்த மூன்றும் தம்மில்

ஒத்துஒன்றி முன்னே இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை? ‘
‘மான்றலை யென்பது

வகுக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக
மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர

லென்றிவை நிமிர்ந்து, வருவ தென்ப வழக்கறிந் தோரே”
என்குராகலின். (௨௭)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த
நான்குவிரலும் வளைந்துநிற்பது;

என்னை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச்,
சிறுவிரன் முதலாச் செறிவிர

னான்கும், பெறுமுறை வளையப் பெருவிர னிமிர்ந்தாங்,
கிறுமுறைத் தென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின்.

(உஅ)

வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும் வளைந்து
துனியொன்றிச் சிறு
விரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ்
வளைந்துநிற்பது; என்னை?

“வண்டென் பதுவே வருக்குங் காலை, யநாமிகை
பெருவிர னனிமிக வளைந்து,
தாதுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி
னிமிர மற்றைய வளைந்த,
பாவின தென்ப பயன்றெறிந் தோரே” என்றாராகலின்.

(உக) இலையையாவது - நடுவிரலும்

சுட்டுவிரலும் கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்
றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும்
வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்து

நிற்பது; என்னை? “இலைய யென்ப தியம்புங்
காலைப், பேடியுஞ் சுட்டும்

பிணைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை
குறுகக், கடையிரு விரலும்

பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நன்னெறிப்புலவர்”
என்றாராகலின். (கூ)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற் பெருவிரல்
விட்டுநிமிர்வது; என்னை?

“காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய
பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்”

என்றராகலின்.

(௩௧)

மகரமுகமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும்
நிமிர்ந்துகூட ஒழிந்த
மூன்றுவிரலும் தம்முளொன்றி அதற்குவேராய்நிற்பது;
என்னை? “மகரமுக

மென்பது வகுக்குங் காலைச், சுட்டொடு பெருவிரல்
கூட வொழிந்தவை,
யொட்டி நிமிர்ந்தாங் கொன்று வாகும்” என்றராகலின்.

(௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும்
பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம்
வளைந்து ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்து இறைஞ்சிநிற்பது;
என்னை? “வலம்புரிக்

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௯௭

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - நுய்ய, வொருநாடி
நின்றியங்கி யுந்திமே லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின்
வந்து.”

கையே வாய்ந்த கனிட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற
நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன் றடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல்,
விட்டுநிமிர்ந் திறைஞ்சும் விதியிற்றென்று, கூறு வர்
தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின்.

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றாம்
பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவினைக்கையெனினும்
ஒற்றைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெனினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையுமென்க.

கஅ. பிணையலுமென்றது -

இரட்டைக்கையுமென்றவாறு.

அஃதாவது, இணைக்கை. அது பதினைந்துவகைப்படும்.

அவையாவன :— அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி,

பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற் கடகம், சுவத்திகம்,
கடகாவருத்தம், நிததம், தோரம், உற்சங்கம், புட்பபுடம்,
மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தமானமென்றிவை;
என்னை? “எஞ்சுத லில்லா - வினைக்கை யியம்பி, லஞ்சலி
தன்னொடு புட்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ் சலியே கபோதந்
கற்கடகம், நலமாஞ் சுவத்திகங் கடகா வருத்த, நிததந் தோர
முற் சங்க மேம்பட, வுறுபுட்பபுட மகராஞ் சயந்த,
மந்தமில் காட்சி யபய வத்த, மெண்ணிய வருத்த மானந்
தன்னொடு, பண்ணுங் காலைப் பதினைந் தென்ப” என்றாராகலின்.
அவற்றுள், —

அஞ்சலியென்றது - இரண்டிகையும் பதாகையாய்
அகமொன்றுவது;

என்னை? “அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பி, நெஞ்ச
லின்றி யிருகையும் பதா

கையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன, ரந்தமில்
காட்சி யறிந்திசி

னோரே”

(க)

புட்பாஞ்சலியாவது - இரண்டிகையும்

குடங்கையாய்வந்து ஒன்றுவது; என்னை? “புட்பாஞ் சலியே
பொருந்தவிரு குடங்கையுங், கட்டி நிற்குங் காட்சிய
தென்ப” என்றாராகலின்.

(உ)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையும் பதுமகோசிகமாகக்
கூட்டுவது; என்னை?

“பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு
மியைந்துநிற்பதுவே” என்று
ராகலின்.

(ங)

கபோதமென்றது - இரண்டிகையும்
கபோதமாகக்கூட்டுவது; என்னை? “கரு
துங் காலைக் கபோத வினைக்கை, யிருகையுங் கபோத
மிசைந்துநிற்பதுவே”
என்றாராகலின்.

(ச)

கற்கடகமென்றது-தெரிநிலைக்கையிரண்டும்
அங்குலிபிணைந்து வருவதெனக்
கொள்க; என்னை? “கருதுங் காலைக் கற்கட கம்மே,

தெரிநிலை யங்குலி யிருகை
யும் பிணையும்” என்றாராகலின்.
(ந)

(பி - ம்.) * ‘இணையாவிணக்கை’

கரு

கூஅ சிலப்பதிகாரம்

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிற் பொருந்திய
பதாகை யிரண்டையும் மணிக்கட்டிலேற்றி வைப்பது; என்னை?
“சுவத்திக மென்பது சொல்லங் காலை, மணிக்கட் டமைந்த
பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட் டேற்றி வைப்ப தாகும்”
என்றாராகலின்.

(சு)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டிகையும் கடகமாய்
மணிக்கட்டிக்கு ஏற இயைந்து நிற்பது; என்னை? “கருதிய
கடகா வருத்தக் கையே, யிருகையுங் கடக மணிக்கட்
டியைவது” என்றாராகலின்.

(ஏ)

நிடதமாவது - முட்டியாக இரண்டிகையும்
சமஞ்செய்வது; என்னை? “நிடத மென்பது நெறிப்படக்

கிளப்பின், முட்டி யிரண்டுக்கையுஞ்சமமாகக், கட்டி நிற்குங்
காட்சித் தென்ப” என்றாராகலின்.

(அ)

¹ தோரமாவது - இரண்டுக்கையும் பதாகையாக்கி
அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “தோர
மென்பது துணியுங் காலை, யிருக்கையும் பதாகை யகம்புற
மொன்ற, மருவிமுன் ருழும் வழக்கிற் றென்ப” என்ற
ராகலின்.

(க)

உற்சங்கமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு
ஒருகை அராளமாக்கி இரண்டுக்கையும்
மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “உற்சங்க மென்ப
துண ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந்,
தெரிய மணிக்கட்டிலேற்றிவைப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(க0)

புட்பபுடமாவது - குடங்கையிரண்டும் தம்மிற் பக்கங்
காட்டி நிற்பது;
என்னை? “புட்பபுட மென்பது புகலுங் காலை, யொத்த விரண்டு
மியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப” என்றாராகலின்.

குடங்கையு

(கக)

மகரமென்றது - கபோதமிரண்டுக்கையும்
அகம்புறமொன்றவைப்பது; .
என்னை? “மகர மென்பது வாய்மையி னுரைப்பிற்,

கபோத மிரண்டு கையு மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென்
 றுரைத்தனர் புலவர்” என்றாராகலின். உச்
 சித்தமென்பதும் இதன துபெயர்.

(கஉ)

சயந்தமென்றது.....

(கங)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சுறநோக்கி நெகிழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “அபயவத்
 தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின், வஞ்சமில் சுக
 துண்ட மிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி
 நெகிழ்ந்துநிற்பதுவே” என்ற
 ராகலின்.

(கச)

வருத்தமான மாவது - முகுளக்கையிற் கபோதக்கையை
 எதிரிட்டுச் சேர்ப்
 பது; என்னை? “வருத்த மானம் வகுக்குங் காலை, முகுளக்
 கையிற் கபோதக்
 கையை, நிகழ்ச் சேர்த்து நெறியிற் நென்ப”
 என்றாராகலின்.

(கரு)

இச்சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும்
 பிணையற்கையெனக்கொள்க.
 இணைக்கையெனினும் இரட்டைக்கையெனினும்
 பிணையலெனினுமொக்கும்.
 இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமென்க.

ங. — அரங்கேற்றுகாதை.

கூக

கஅ.

டுங்கை.

எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது: எழிற்கை -
தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

அழகுபெறக்காட்

உம்மைபாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது.

பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டுங்கை;
யழகே தெரிழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை
ரூராகலின்?

என்னை? “அவைதா, மெழிற்கை
கவியிற் பொருளா கும்மே” என்

கக. தொண்ட வகையறிந்து: கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும்
பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும்
அகக்கூத்துக்குரியகையென்றும்றிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின் வரவு
நிகழுமிடத்தென்க.

செய்ததை.....களை தலுமென்

றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிற்செய்த
கைத்தொழில் இரட்டை

யிற் புகாமலும் இரட்டையிற்செய்த கைத்தொழில்
ஒற்றையிற்புகாமலுங் களை

தல். இன்னும் தேசியிற் கைத்தொழில் மார்க்கத்துப்
புகாமலும். மார்க்கத்

துக்கைத்தொழில் தேசியிற்புகாமலும்

களைதலென்றுமாம்; ஒற்றையும் இரட்

டையும் தேசிக்கூறுகளானும் இரட்டையும்

இரட்டைக்கிரட்டையும் வடுகிற்

கூறுகளானுமென்க.

உஉ - ஈ. பிண்டி

செய்ததை.....களை தலுமென்றது

புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது -

பொருட்கையென்றும், பிணையென் றது -

தொழிற்கையென்றுமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவிநய
சிகழாமலும் அவிநயநிகழு

மிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைதல்.

உஈ. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது

- குரவைக்கூத்திற்குரிய

கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில்

விரவாதபடியே கூத்தை

நடத்தியென்க.

“சூரவை.....இயல்பிற்
மென்ப.”

“வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த
நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு,
மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல்.”

உரு. ஆடற்கு.....தன்மொடு மென்றது -
இக்கூத்துக்களை இப்படி
யால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும்
வல்ல ஆடலாசிரியனோடு
மென்றவாறு.

அறிந்து புணர்த்து விளங்கவறிந்து அறிந்து
னென்க.
செலுத்தி அமைந்த ஆசா

[இசையாசிரியன் அமைதி.]

உசு-நசு. யாழங்குழலுஞ்.....இசையோன்
முனும்.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தாளக் கூறுபாடுகளும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்தமாகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக் கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்னுங் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையுமறிந்து அந்தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புல வனீடுவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிந்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நால்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உசு. யாழுமென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நால்வகைப்படும்; அவை:—பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ்,

செங்கோட்டியாமென்பன. இவை நாலும் பெரும்பான்மைய; சிறுபான்மையான்

வருவனபிறவுமுள, என்னை? “பேரியாழ் பின்னு மகராஞ் சகோடமுடன், சீர்பொ

வியுஞ் செங்கோடி செப்பினார் - தார்பொலிந்து, மன்னுந்
திருமார்ப வண்கூடற்

கோமானே, பின்னு முளவே பிற" என்றாராகலின்.

இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இரு
பத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதினா
லும், செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழுங்கொள்ளப்படும்; என்னை? "ஒன்று மிருபது

* மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னான்கும்

பின்னேழுந் - குன்றாத, நால்

வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை
நூலோர் விதி" என்

ருராகலின்.

இனி இவ்வியாமென்னும் ஒன்றிற்கு அமைந்த
பலவுறுப்பாகிய "கோட்டின

தமைதியுந் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின்
வகையு மாடகமுந், தந்

திரி யமைதியுஞ் சாற்றிய பிறவு, முந்திய நூலின் முடிந்த
வகையே" வகுக்கப்

பட்டனவெல்லாம் கானல்வரியில், "குற்றநீங்கிய யாழ்"
என்பதன்கண் விரி

யக்கூறுதும்.

உசு. குழலுமென்றது -

வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம்,
வெண்கலம், செங்காலி,

கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்னை? “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கல
மே, பாங்குறுசெந் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண லுவந்த கழைக்
கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து” என்றாராகலின்.

இவற்றுள் மூங்கிலிற்செய்வது உத்தமம்;
வெண்கலம் மத்திமம்; ஏனைய

அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம்
வலிது; மரம் எப்பொழு

தும் ஒத்துநிற்கும்.

(பி - ம.) “ஒரேழ்மேற்பத்துடனே திற்பதினேழு நேடுங்காற்”

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

க0க

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றாற்
கொள்ளப்படும்; கருங்காலிவேண்டுமென்பது பெருவழக்கு.
இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து
நாலுகாற்றுமயங்கின் நாதமில்லையாமாதலான் மயங்
காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமின்றி
ஒருபுருடாய்ப்புக்க பொரிய மரத்தைவெட்டி
ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிழலிலே ஆறஇட்டு
வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல்
போழ்ந்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின்
இலக்கணவகையான் வங்கியஞ்செய்யப்படும்; என்னை?
“உயர்ந்த * சமதலத் தோங்கிக்கா னுன்கின், மயங்காமை
நின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரந் தன்னை

முதறடிந்து, குற்றமில்லோ ராண்டிற் கொளல்” என்ற ராகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:—நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவில். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதி மரணி றுத்திக்கடைந்து வெண் கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுகத்தையடைத்து வலமுகம் வெளியாகவிடப் படும்; என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு நாலேந்தாஞ் சுற்றளவு, நல்விரல்க னுல ரையா நன்னுதலாய் - மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி + தூம்பிட மாய, வளை வலமேல் வங்கிய மென்” என்ற ராகலின்.

இனித் துளையளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல். இதிலே தூம்புமுகத் தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாய்விட்டு இம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம்விட்டு வளை வாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒருவிரலகலம் கொள்ளப் படும்; என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்னும் - பெருவிரல்க, னுலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய், கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் கூறு” என்ற ராகலின்.

இவ்வங்கியம் ஊதுமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்ததுளையை முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றி வாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன:—இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்று விரலும், வலக்கையிற்

பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆக ஏழுவிடம் மென்க.
என்னை? “வளைவா யருகொன்று முத்திரையாய் நீக்கித்,
துளையேழி னின்ற விரல்கள் - விளையாட், டிடமுன்று
நான்குவல மென்றூர்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய்
வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வங்கியத்த ஏழுதுளைகளில் இசைபிறக்குமாறு:—அஃது எழுத்தாற்
பிறக்கும். எழுத்து, ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழெழுத்தினையும்
மாத்திரைப்படுத்தித்தொழிசெய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:—சட்சம், ரிடபம், கார்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம்,
தைவதம், ரிடாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்;

(பி. ம்.) * ‘சுமநிலத்’ † ‘தூபமிடமாய்’

க02 சிலப்பதிகாரம்

என்னை? “சரிக மபதநியென் றேழெழுத்தாற் றுனம்,
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந்
தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ், சூழ்முதலாஞ்
சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்.

இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

உசு. சீருமென்றது - “செம்முறை யுறழ்பே மெய்ந்நிலை கொட்ட, னீட்ட
னிமிர்த்தல்” என்றுசொல்லப்படாரின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு
வகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையிலேயும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்
படப்படுத்துத் தூய்தாகக் காட்டுந் தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும்;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

அஃதன் நித் து ளவகையோத்தீ னுள்ளுங்காணலாகும்.

உசு. மிடறுமென்றது - * சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தின்
மத்திமத்து, நாதமுத

லாமெழுத்து நாலாகி - வீதி, வருவாத்தாற் றுனத்தால்
வந்து வெளிப்பட்,

டிருவாத்தாற் றேற்ற மிசைக்கு” என்பதனாலுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள
பூதமாவன: மண்

நீர் தீ வளி வானெனவிலை; என்னை? “மண்ணுட
னீர்நெருப்புக் கால்வான

மென்றிவைதா, மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து -
நண்ணிய, மன்னர்க்கு

மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னவர்கோ
மானே தெளி”

என்றாராகலின்.

இப்பூதங்களைந்தானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானை மாணுக்கன் பணிந்து
பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக
வுடைத்து; நீர் நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாக
வுடைத்து; காற்று ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது
ஒருருவுண்டில்லைபன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறி
யன்றே, யப்பரிசு மண்ணென்று நீர்நாலா - மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு

காற்றம் பரமொன்று, வேயாருந் தோளி விளம்பு” என்பதனால் மண் ஐந்து பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று இரண்டுபயனுடைத்து; வான் ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ டொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றீராதலால் இவ்வைந்தின்கூட்டம் உடம்பாவது

“மெய்வாய்கண் முக்குச் செவியெனப்

எவ்வாறோவெனின்,—இதற்குவிடை,

பேர்பெற்ற, வைவாயு மாயவற்றின்

மீதடுத்துத் - துய்ய, சுவையொளி யூரோசை

நாற்றமென் றைந்தா, லவை

முதற் புற்கலமாம்” என்பது. இது புத்தங்கள்

பரிணமித்து உடம்பாமன்று

கூறுகின்றது:—

புத்தங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண்

உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்;

தீக் கண்ணாயும், காற்று முக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும்

நின்று உடம்பாம்.

(மீ. மீ.) * ‘சுரீரவீணை’

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல்
 ஐந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைந்தினுமேறி,
 மண்ணால் உடம்பு ஊரூயும், நீரால் வாய் சுவையாயும்,
 தீயாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும்,
 வாணற் செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும்
 மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி ஒன்பு மயிர்
 தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர் மூளை சுக்கிலம் நிணம்
 உதிரமெனவைந்து.

“பசிசோம்பு மைதுனங் காட்சிநீர் வேட்கை,
 தெசிகின்ற தீக்குணமோ றைந்து - மொசிகின்ற, போக்கு
 வரவுநோய் கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசும், வாக் குடைய காற்றின்
 வகை” என்பது தீயின்குணமும் காலின்குணமுமுணர்த்து
 கின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு மைதுனம் காட்சி
 நீர்வேட்கையெனவிலை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய்
 கும்பித்தல் பரிசுமெனவிலை காற்றின்
 குணம்.

“ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா
 வுலோபமுட னிவ்வைந்தும் - பாங்காய, வண்ண
 முலைமடவாய் வானகத்தின் கூறென்று, ரெண்ணி
 மிக நூலுணர்ந்தோ ரெண்.” இஃது
 ஆகாயத்தின்குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம்
 மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிலை. இப்பூதகுணம்
 இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

“ஒப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன், தப்பா
 வியானன் சமான

னே - யிப்பாலு, நாகன் தனஞ்செயன் கூர்மன் கிருகரன்,
நீதிலாத் தேவதத்தனே” என்பது
தசவாயுக்களையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன்
அபா

னன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன்
கிருகரன் தேவதத்தன்
தனஞ்செயனெனவிலை.

“இடைபிங் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற
சிங்குவை சங்கினி

பூடாவோ, பங்குரு கன்னி யலம்புடை யென்றுரைத்தார்,
தங்குதச நாடிக

டாம்.” தசநாடிகளாவன:—இடை, பிங்கலை, சுமுமுனை,
காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குரு, கன்னி,
அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ ரைந்தாய்ப் பொறியைந்தாய்,
வாதனையோ ரையைந்

தாய் மாருதமு - மேதகுசீர்ப், பத்தாகு நாடிகளும்
பத்தாகும் பாரிடத்தே,

முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது
பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க

ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின;
பொறியைந்தாவன:—செவிமுதலாயின;

புலனைந்தாவன:—சத்
தமுதலாயின;வாதனையையைந்தாவன:—நரம்புமுதலிய
ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும்,

போக்குமுதலிய ஐந்தும்,

வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன:
—பிராணன்முதலியபத்தும். தசநாடிகளாவன:—இடை
பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரத்து எழுபத்

திராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்கூட்டின் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை
சுழுமுனையென்னும் மூன்றுநாடிகளுமாய் நடுவுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்
டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகை
யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் நூற்றிருபத்தைந்து

சுவாதமாய் ஒருசுவா

க0ச

சிலப்பதிகாரம்

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு
நாலங்குலி தேய்ந்து எண்

விரலடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க.

மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை *
எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூ

றென்றறிக.

அபானவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெய்விக்கும்.
உதானன் கண்டத்தானத் தில் நிற்கும். வியானவாயு
போக்குவரவு செய்து இயங்கப்பண்ணும். சமான

வாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும்
பிரித்து எழுவகைத் தாதுவின்

கண்ணும் கலப்பிக்கும். கூர்மன் இமைப்பும் விழிப்பும்

உறக்கமும் உணர்ச்சியும்

பண்ணும். நாகன் விக்கலிடுவிக்கும். கிருகரன் கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும்.

தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும். தனஞ்சயன் பிராணன் போன

பின்னும் உடம்பைவிடாதேறின்று மூன்றாநான் உதிப்பித்து உச்சந்தலையிற் பிற்

கூற்றிலே மூன்றுநெற்கிடை வெடித்துப்போமென்றறிக. நாடிகள் எழுபத்திராயிரத்திலும் தசநாடிகள் பிரதானமெனக்கொள்க.

என்னை? “இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும் பிராணன், புடைநின் றபானன்

மலம் போக்குந் - தடையின்றி, புண்டனகீழாக்கு முதானன் சமானனெங்

குங், கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு” எனவும், “கூர்ம னிமைப்புவிழி கோளு

கன் விக்கலாம், பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் - போர்மலியுங், கோபங்

கிருகரனாங் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத், தேவதத்த னாகுமென்று தேர்” எனவும்,

“ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போய்க், கழிந்தாலும் பின்னுடலைக்

கட்டி - யழிந்தழிய, மூர்நா ளுதிப்பித்து முன்னியவான் மாவின்றிப், பின்னா

வெடித்துவிடும் பேர்ந்து.” எனவும் இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரும்

சுறிஞராகலின்,

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும்
வாயுக்களானும் நாடி

களானும் பரிணமித்துச் சுக்கில சரோணிதங்களாலே
உடம்புகொண்டு இரு

வினையும் தன்னகத்தடக்கி உயிர்பிறக்குமென்றறிக.

“துய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்று றங்குலியா,
மெய்யெழுத்து நின்றி

யங்கு மெல்லத்தான் - வையத், திருபாலு நாற்பதோ
டேழ்பாதி நீக்கிக், கரு

வாகு மாதாரங் காண்” என்பது இசைக்குப்
பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்

த்துகின்றது:—

சரீரத்தளவு தன்கையால்

தொண்ணூற்று றங்குலம்; இதனுள் மேலே

நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழே

நாற்பத்தேழரையங்குலமும்விட்டு நடுநின்ற

ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இதன்மேலே

நால்விரல்விட்டுப் பின்னாதாரநின்

றியங்குமெனக்கொள்க.

“ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்து, மூதார்ந்த
மெய்யெழுத்து முன்

கொண்டு - போதாரு, முந்தி யிடைவளியா

யோங்குமிடை பிங்குலையால், வந்து

மே லோசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

க௦௫

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றுய்ப, வொருநாடி.
நின்றியங்கி யுந்திமே

லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

இனி ஆளத்தியாமாறுணர்த்துகின்றது:—“மகரத்தி
னொற்றூற் சுருதி விர

வும், பகருங் குறினெழல்பா ரித்து-நிகரிலாக், தென்னா
தெனாவென்று பாடுவரே

லாளத்தி, னன்னாவிச் சொல்லின் வகை.”
முதலிற்பாடுமிடத்து மகரத்தினொற்

றாலே நாதத்தை உச்சரிக்குமாறு பகரிற் பாரித்து
முற்கூறிய நாதத்தினைத் தொ

ழிற்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தாலும்

நெட்டெழுத்தாலுஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்சு பாரணையென்று பெயர்பெறும்.
அச்சுக்கு எழுவாய் குற்

மெழுத்து. பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்ச
தாளத்துடனிகழும்.

பாரணை கூத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னாவென்றும் *
தென்னாவென்றும் இரண்ட

சையங்குட்டித் தென்னாதென்னாவென்றும் பாடப்படும்.
இவைதாம் காட்டா

ளத்தி, நிறவாளத்தி,
பண்ணுளத்தியெனமுன்றுவகைப்படும்.

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும்.
நிறவாளத்தி நிறம்குலையா

மற் பாரணையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே
கருதி வைக்கப்படும்

“குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து,
நின்றார்ந்த மந்நகரந் தவ்

வொடு - நன்றாக, நீளத்தா லேழு நிதானத்தா
னின்றியங்க, வாளத்தி யாமென்

றறி” என்பது ஆளத்திக்கு
இன்னும்படுவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:—

குன்றாக்குறிலைந்துங் கோடாநெடிலைந்துமென்றது
குற்றெழுத்தாலும் நெட்

டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று. குற்றெழுத்தைந்தாவன:—அ
இ உ எ ஓ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ எனவிலை. நின்றார்ந்த
வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெட்டெழுத்தினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வும்

தவ்வுமென மூன்றெழுத்துமல்லா மற்றையெழுத்துக்கள் ஆளத்திக்கு வரப்
பெறா எ - று. இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம் சுத்தத்திற்குரித்து;
நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்வினம் தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுத்தினதம் ஆளத்தியாய்ப் பின்
இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை? “பாவோ டீணத் லிசை
யென்றார் பண்ணென்றார், மேவார் பெருந்தான மெட்டானும் - பாவா, யெடுத்
தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப், படுத்தமையாற் பண்ணென்று பார்.” பல
இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால் இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளுட்டாலும் பண்ணிப்படுத்தலாற்
பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சும் மிடறும்
நாக்கும் மூக்கும் அண்ணாச்

சூம் உதும் பல்லும் தலையுமெனவிலை.

கிரியைகளுட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல்
நலிதல் கம்பிதம் சூழலம்

ஒலி உருட்டு தாக்கு எனவிலை.

இங்ஙனம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும்
இசையுமாகிய இவற்றைப்

பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

கசு

—கூசு

சிலப்பதிகாரம்

உள. தாழ்குரற் றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
குரலினையுடைய தண்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்க.

அவையான:—பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை
கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை,
தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவளையம், மொந்தை, முரசு, கண்ணிடு தூம்பு,
நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், விரலேறு, பாகம்,
உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத்
தோலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகள்.

என்னை? “பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை, சீர்மிகு
மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை
கணப்பறை, தமருகந் தண்ணுமை தாவி றடாரி, யந்தரி
முழவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை முரசே கண்விடு
தூம்பு, நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க, மாசி றகுணிச்சம்
விரலேறு பாகந், தொக்க வுபாங்கந் ¹ துடிபெரும்
பறையென, மிக்க தூலோர் விரித்துரைத் தனரே” என்றார
ாகலின்

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு
புறப்புறமுழவு * பண்ணமை

முழவு நாண்முழவு காலேமுழுவென எழுவகைப்படும்.

அவற்றுள் அகமுழுவாவான் :—முன்சொன்ன²
உத்தமமான மத்தளம்

சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா
வெனவிலை.

அகப்புறமுழுவாவன் :—முன்சொன்ன மத்திமமான
தண்ணுமை தக்கை

தகுணிச்சமுதலாயின.

புறமுழுவான் :—முன்சொன்ன அதமக்கருவியான
கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழுவாவன் :—முற்கூறப்படாத
நெய்தற்பறைமுதலாயின.

பண்ணைமமுழுவாவன் :—முன்சொன்ன
வீரமுழவுநான்கும். அவையா

வன் :—முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலையெனவிலை.

நாண்முழுவாவன் :—நாட்பறை; ஆவது நாழிகைப்பறை.

காலேமுழுவாவன் முன் துடியென்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம் :—மத்து ஓசைப்பெயர்;
இசையிடனாகிய கருவி

கட்கெல்லாம் தளமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும்
பாடலெழுத்தான் உள்ளே

பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே
பிறத்தலானுங் இதனை[†] நான்

முகனென்பார்.

சல்லிகையென்றது - சல்லென்ற
 ஓசையையுடைத்தாதலாற் பெற்ற
 பெயர்.

¹ முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டிலது.

² "தரித்த மதங்க மோடு மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த கரடிகையே பேரி - யுரத்த, படகங் குடமுழுவம் பாய்காய வேழு, மடைவே முதற்கருவியாம்" என்பது சுத்தானந்தப்பிரகாசம். (பி - ம்.) * 'பன்மைமுழவு', † 'நான்முகனுமென்றவாறு'

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

க௦௭

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும் இடக்கையெனினுமொக்கும்; அதற்கு ஆவினுடைய வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால். ஆவஞ்சியென்று பெயராயிற்று; குடுக்கையாகவடைத்தலாற் குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாற்செய்தலின் இடக்கையென்றுபெயராயிற்று.

கரடி கூத்தினுற்போலும் ஓசையையுடைத்தாதலாற் கரடிகையென்று பெயராயிற்று.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின் முதற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளவைத்ததாகலின்.

கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டட்டுக்கு உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாதனேக்கித் தண்ணுமையொன் றையுமே கூறினார்.

உ௭. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப்.

புறக்கூத்துப் பதிலேராட லென்று சொல்லப்படாநின்ற
ஆடலுடனே எ - று.

ஒடி, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடிவென் கிளவி யுடனிகழ்
வாகும்” என்றாரா

கலின்.

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு.

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்த.....படித்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் சுவைபொரு
ந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகி எ - று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருளியக்கியென்றது - செந்துறை
வெண்டிறை என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் உரிமைப்பொருளா
யமைந்த இயக்கம் நான்கிணையுமமைத்தென்றவாறு.

கஉ. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரி
சொல் திசைச்சொல் வடசொலென்று சொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசைபூனும்
படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கக - உ. தேசிகத் திருவின்.....அறிவினனாகி யென்றது-இச்சொற்
களிற் புணர்ப்புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
அறிவினையுடையனாகி எ - று.

கக. கவியது குறிப்புமென்றது - இயற்புலவண்ணந்த கோட்பாடுமென்க.
ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் மேல்வரவுகளின் தொகு
தியும் எ - று.

கச. பகுதிப்பாடலுமென்றது -
இவற்றின்பகுதிக்கு அமைந்த பாடலு
மென்றவாறு.

கொளுத்துங் காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை
ஆசிரியன் குறிப்புக்கும்

பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும்
சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

க௮ சிலப்பதிகாரம்

கூடு - கூ.

வசையறுகேள்வி.....இசையோள்முனுமென்றது -

இச்

சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த நால்வழக்காலே
வகுக்கவும் விரிக்கவும்

வல்ல பாடனாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்து இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
உணர்ந்த அறிவினனாகி

விரிக்கும் இசையோனென்க.

[கவிஞன் அமைதி.]

கூள - சூ.

இமிழ்கடல்.....நன்னூற்புலவ்னும்

கூள - அ.

இமிழ்கடல்.....தன்மையனாகியென்றது - ஆரவாரத்தை
யுடைய கடல்கூழ்ந்தநிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும்

குடக்கும் குணக்கும் வேங்

கடம் குமரி தீம்புனற்பெளவமெனத் தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லைகூறப்பட்ட தமிழ்த்

தேசத்தாரறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனாகி எ - று.

சக - ச0. வேத்தியல்.....பிடித்தென்றது -

வேத்தியலென்றும்

பொதுவியலென்றும் கூறப்பட்ட

இரண்டிகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை

நன்றாகக் கடைப்பிடித்து எ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும்,
பிறிதுகூறுவாருமுளர்.

அவை முடிந்ததூல்களிற் கண்டுகொள்க.

சக - ௨. இசையோன்.....அதுபட
வைத்தென்றது - இசைப்

புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும்

முறையும் முடிவும் நிறை

யும் குறையும் கிழமைபும் வலிவும் மெலிவும் சமனும்

வரையறையும் நீர்மையு

மென்னும் பதினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து

அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள

நிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே

தோன்றவைக்கவல்லனாய் எ - று.

சக - ௪. மாற்றோர் செய்த.....நன்னூற்

புலவனுமென்றது -

பகைவராற்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து அவை

தோற்றதபடியிலே

வசையின்மொழிகளான் நாடகக்கவி செய்யவல்ல நல்ல
தூலைவல்ல புலவ

னும் எ - று.

“இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற், நேற்று

மாந்த ராரியம் போலக்,

கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றார்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து

அறிந்து தொலைவில்

லாத புலவனுமென்க.

[தண்ணுமையோன் அமைதி.]

சடு - றுடு. ஆடல் பாட

லிசையே.....முதல்வனும்

(இ - ள்.) எல்லாக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் எல்லாஇசை
களும் வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக்

கூறுபாடுகளும் எல்லாப்பண்களும் இருவகைத்தாளங்களும் எழுவகைத்தாக்குக்
களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய நால்வகைச்சொற்களு

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

க0க

மென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை நுண்ணிதாக உணர்ந்து ஒரோருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத் துப் பெறும் * இரட்டியைப் பாகவுருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியு மானங்கழிக்கவும் வல்லையு இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களிச் சாய்ப்பாடலும் குழ லின்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக் கொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து மற்றைக் கருவி களிற் குறைநிரப்பதலும் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத் தும் இசையில் இரந்திரந்தோன்றாதபடியே செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத் தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லையு அழகுதக்க தண்ணுமைக் கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

சநு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும் எ - று.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய எல்லாப்பாடலியல்பும் எ - று.

இசையென்றது - நரப்படைவாலுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத்

தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும் எ - று.

அவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யள வுரைத்தவைம் பாலினு, முடறம் பியலிசை யேழுடன் பகுத்து, மூவேழ் பெய்தந்.....,தொண்டு மீண்ட பன்னீ ராயிரந், கொண்டன றியற்றல் கொளைவல்லோர் கடனே” என்னும் சூத்திரத்தாலுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே உறழ்ந்து கட்டப்

பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று சொல்லப்பட்ட மூவகைத்

தமிழ்களும் எ - று.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்
நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா

நின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிற்மும் திறமும் திறத்திறமும்
எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தாள் விகற்பங்களும் எ
- று.

தூக்கென்றது - செந்தூக்கு முதலாய ஏழு
தூக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ - று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய
நான்குசொற்கூறிய சொற்

பிரயோகமும் எ - று.

என்றிவையாசினுணர்ந்தென்றது -

என்றுசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும்

இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக அறிந்து எ - று.

ஆச - சிறுமை.

ஆசின்றென்பது பாடமாயிற் குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க; என்னை?
1 "ஆசே சிறுமையுந் குற்றமு மாகும்" என்றாராகலின். இன்றியென்றது
இன்றாயிற்று; செய்யுளாதலின்.

1 திவாகரம்.

(பி - ந்.) * 'இரட்டியேயாய்ப்பாகவுரு', 'இரட்டியை ஒப்பாக'

சஅ - க. கூடை நினைத்தை.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்
கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெடுமாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும்
இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானம் கழிக்க
வும் வல்லனாய் எ - று.

ரு0 - ருஉ. வாங்கிய வாரத்து.....சேர்த்தியென்றது - இட்டடி நிகழ்ந்த
உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இழைந்து நடக்
கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ளத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்தகரணத்தாற்
குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

ருக. ஆக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளிற்
குறையைநிரப்புதல்.

அடக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை
அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரம்

தெரியாமற் செய்வதென்க.

ருச. சித்திரக்.....செலுத்துமென்றது -
இவ்வனைத்தும் செய்யுமிடத்

துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டும் எ - று.

ருரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட கூறு

களில் ஒன்றும் குறையின்றியேயிருக்கும்
தண்ணுமைக்கருவியாசிரியனும் எ-று.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்
தண்ணுமைமுதல்வனு
மென்க.

[குழலோன் அமைதி.]

நக - சாக்.

சொல்லியவியல்பிற்.....குழலோன்றானும்

நக. சொல்லியவியல்பினென்றது -
நூல்களிற்சொன்ன முறைமையா
லேயென்க.

நக - எ. சித்திர
வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்
சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட்
சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின்
மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப்
பண்ணீர்மைநிறுத்தல். வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது
:—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின்மேலே வல்
லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல
நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

நக. புணர்ப்போன்பண்பினென்றது -
பாடலாசிரியனையொத்த அறிவினை
யுடையனாகியென்க.

நக. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது -

வங்கியத்து விரலுளர்ந்

தூதர் துளைகள் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
ஆரோகணமாதலானும்

கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும்

இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால் ¹
நாற்றுமுன்று பண்ணீர்

மைகளையும் தந்திலைஞலையாமற் காட்டவல்லனாயென்க.

¹ இப்புத்தகம் ககஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

ககக

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிறுவிரல் ஆங்கு
- அவ்விடத்து.

நுக - சு0. ஏற்றிய குரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது -
பதினாற்கோவையினிடத்துக் குரனரம்பு இரட்டிக்கவரும் அரும்பாலையையும்,

இனிநரம்பு இரட்டிக்கவரும் மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத
பாலைகளையும் இசைதூல்வழக்காலே இணைநரம்புதொடுத்தப்பாடும் அறிவினையு
முடையனாயென்க.

சுக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது -
பண்ணுதலமைந்தமுழுவின்

கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

சுஉ. தண்ணமை.....பொருந்தியென்றது -
தண்ணுமை முதல்வ

னுடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்துமிடமும்
பொருந்தியென்க.

சூ.க. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல்
வைத்தாங்கென்றது.....

பட்டடை - நரம்புகளில் இளிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற்
கும் அடிமணையாதலின். வண்ணம் - நிறம். இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க.
ஆங்கு, அசை. இளிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைத்தெனக்கூட்
டினுமையும்.

சூ.ச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது
- அங்ஙனம்வைத்து

அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய
பாட்டினியல்பையென்க.

சூ.நு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற
பண்வரவுகளுக்குச் சுரம்

குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு
அயல்விரவாமல் நோக்கி

யென்க.

ஒற்றல் - நினைதல்.

சூ.சூ. இன்புற வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக்
காட்டப்பட்ட பாட

லில் இயன்ற * அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும்
முறையுமுதலாய பண்

ணிலக்கணம் பதினென்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

சுள. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம்
கூடை திரளென்று

சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடை
த்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்
ந்து இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடை
த்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறியும் இசைச்செறியுமுடைத்தாகலா
னும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்த
வல்லையென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.

நிலம் - இடம்.

(பி - ம்.) * 'வழக்கெல்லாம்'

கக2

சிலப்பதிகாரம்

சுள - அ. ஆங்கு.....எழுத்தாகவென்றது -
பாடலினிடத்துச் சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள்

சிதைபாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக்குங் குழலோனென்க.

அன்றியும் ச ரி க ம ப த ி யென்பாருமுளர்.

சுக. வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன்றானுமென்றது -

இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில்
வழுவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியத் தானுமென்க.

அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து

பொருந்தி வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து
இசைக்குங்குழலோனென்க.

[யாழ்சிரியன் அமைதி.]

௭0 - கூசு.

ஈரேழ் தொடுத்த.....புலமையோனுடன்

௭0 - எக. ஈரேழ்

தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்

பாலையாய்வின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது

செப்பமுடைத்தாய்ப் பெண்டிர்க்குரிய தானமுடைய

பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான். இதிலே

சம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை¹

கோடிப்பாலை விள ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட

ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்புதொடுத்து நிரம்ப நிறுத்திக்

காட்டல்காரணமாகவென்க.

௭௨ - அ. வன்மையிற்

கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமுங் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கிளை

கொள்ள நிற்ப, முன்னர்ப்பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும்,

விளரிசூர லாகு மென்மனார் புலவர்” என்

னுஞ்சூத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய்

வலிந்தநிலைமையினைமுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில்

ஒரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான் மாய்மெலிவினிற்கும்

குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம் பில்

அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத் தாரந்தான்

கைக்கிளையாயிற்று. அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஒரலகையும்

பண்டை விளரியிலேசுட்ட அவ்விளரி துத்த நரம்பாயிற்று.

இப்படிப் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்
மொய்ப் பண்கள்² நூற்றுமூன்றதற்குக்
காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்
தாரமென்றார்; “தன்ன முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர”
என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எக. ஏனை.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப் பெண்டிற்குரியதான
மாகிய பதினாற்கோவையிலே பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு.

சுட்டும்படி:—

¹ இதனை இக்காலத்துக்கொடிப்பாலையென வழங்குகின்றனர்.

² இப்புத்தகம் ௧௧0 - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை.

௧௧௩

அ0 - அக.

மேலது.....செம்பாலையாய்தென்றது - உழை
முதற் கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும்
வலிவு மூன்றுமாய்

உழைமுதலாகச் செம்பாலையாய்தென்க.

அ௨ - ௩. இறுதி

யாதி.....நீங்காதென்றது - தாரமுத

லாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அ௪ - ௩.

படுமலை.....திரிந்தபினைன்றது -

கைக்கிளைஞர

லாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம் குரலாகச்செவ்வழிப்பாலையும்,
அரும்பாலையும் தற்கிழமை திரிந்தபினைன்க.

குரல்குரலாக

அரும்பாலைக்குக் குரல் நரம்பு
இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அசு - சு,

முன்னதன்.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்

படியே தாரம் குரலாகக் கோழிப்பாலையும், விளரி
குரலாக விளரிப்பாலையும்,
இனி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாய் மேற்செம்பாலை
இனிநரம்பிரட்டித்த

நிலைமையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சமைந்த
பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்
றவாறு.

கூ0. இணைநரம்பு.....கொண்டாங்கென்றது
- இப்பதினாற்கோவைப்

பாலைநிலையினும் பண்ணின்றநிலையினுமிரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்பாலை யும் இனிகுரலாகிய
மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன ஐந்துபாலையும் உழை
குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை
குரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்
கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்

துத்தம்பெய்தும் தாரம் குர
லாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக
விளரிப்பாலைக்கு விளரி
பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - உ. யாழ்மேற்

பாலை.....முறை மெலியவென்
றது - யாழினிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின
இடமுறைமெலியவும் குழலினி
டத்துக் கோடிப்பாலை முதலாயின வலமுறைமெலியவும்
பாடப்படுமென்ற
வாறு.

கக - ச. வலிவு

மெலிவும்.....உடனென்றது - இப்படியால்
வலிவும் மெலிவும் சமனுமெனப்படாநின்ற
தானநிலையினையுடைய இசைக்கூறு
பாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும் பண்ணீர்மை
முதலாயின குன்
றமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த
எழுத்துக்களால் இசை
செய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த

புலமையோனென்க.

[அரங்கின் அமைதி.]

கூடு - ககநு. எண்ணிய நூலோர்.....

..அரங்கத்து

கூடு - கூ. எண்ணிய

நூலோர்.....கொண்டென்றது -

எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின்
வழுவாதவகை அரங்கு

செய்தற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நிலம்வழுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—“தந்திரத் தரங்கிங்

கியற்றுங் காலை, யறனழித்

தியற்ற வழகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை
வாற்றி, நாற்றமுஞ்

கூடு

ககசு

சிலப்பதிகாரம்

சுவையு மதுரமு மாய்க்கனந், தோற்றிய திண்மைச்
சுவட துடைத்தா, யென்

புமி கூர்ங்கல் களியுவ ரீளை, துன்ப நீறு துகளிவை
யின்றி, பூரகத் தாகி யுளை

மான் பூண்ட, தேரகத் தோடுந் தெருவுமுக நோக்கிக்,
கோடல் வேண்டு மாட

ரங் கதுவே” என்பது; தந்திரவழி அரங்கு இவ்வுலகத்துச் செய்யுமிடத்துத்

தெய்வத்தானமும் பள்ளியும் அந்தணரிருக்கையும் கூபமும் குளனும் காவுமுதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினையுடைத்தாய் நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி குழிக்கொத்துக் கல்லப்பட்டமண் நாற்றமும் மதுரநாடி இரதமும் மதுரமாகித் தானும் திண்ணிதாய் என்பும் உமியும் பரலுஞ்

சேர்ந்தநிலம் களித்தரை

உவர்த்தரை ஈனத்தரை பொல்லாச்சாம்பற்றரை
பொடித்தரை என்னுசொல்

லப்பட்டன ஒழிந்து ஊரின் நடுவணதாகித் தேரோடு
மலீதிகளெதிர்புகமாக்

கிக்கொள்ளல்வேண்டுமென்க.

நிலந்தான் வன்பால் மென்பால் இடைப்பாலென்று
முன்னுவகைப்படும்.

அவற்றுள்

வன்பாலாவது குழியின்மண் மிகுவது.

மென்பாலாவது குறைவது.

இடைப்பாலாவது ஒப்பு.

ஈண்டு இவை பெரும்பான்மையாற் கொள்ளப்படும்.

அதுவேயென்ற இலேசினானே துவர்ப்புப்

பயமும், புளிப்பு நோயும்,

காழ்ப்புப் பசுநீடுதலும், கைப்புக் கேடும், உவர்ப்புக்

கலக்கமும்பண்ணுமாதலான்

நீக்கப்பட்டன.

என்னை? “ உவர்ப்பிற் கலக்கமாங் கைப்பின்வருங்

கேடு, துவர்ப்பிற பய

மாஞ் சுவைக - ளவற்றிற், புனிநோய் பசி காழ்ப்புப்
பூங்கொடியே தித்திப், பளி

பெருகு மாவ தரங்கு” என்றார் பரதசேனபதியார்.

இதனுள் நாற்றமென்பன கொள்ளிலையும்

செந்நெல்லும் சண்பகமும்

சுரபுண்ணையுமெனவிவை. ஒழிந்தன தீமைப்பாஸ.

இங்ஙனம் ஒருவகையான் அரங்கிற்கு நில்வருத்துக்கொண்டென்க.

கௌ - ௧00. ² புண்ணிய..... விரலாகவென்றது - பொதியின்மலை

முதலாய புண்ணியவரைப்பக்கங்களிலே நெடிதாடி உயரவளர்ந்த மூங்கிலிற்
கண்ணெடு கண்ணிடை ஒருசாணை வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்சொல்லு
கின்றபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரலில்
இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நறுக்கியென்க.

¹ ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய வரங்கு சமைக்குங் காலைத்,
தேவர் குழாமுஞ் செபித்த பள்ளியும், புள்ளின் சேக்கையும் புற்று நீங்கிப், போர்க்
களி யானைப் புரைசா ராது, மாவின் பத்தியொடு மயங்கல்செய் யாது, செருப்
புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி, துண்மை புணர்ந்த திண்மைத் தாடி, மதுரச்
சுவைமிகு உ மதுர நாரித், தீரா மாட்டி நிலத்தொடு பொருத்திய, வித்திறத்த
தாரு மரங்கினுக் கிடமே.”

² “அரங்கி னுயரமுமகலமு நீளமும், பொருத்த நாடி புரைக்குங் காலைப், பெருத்
தண் மால்வரைச் சிறுகழை கண்ணிற், கண்ணிடை யொருசாண் வளர்த்தது
கொண்டே, இருபத்து நாலவிரற் கோலன வதனா, லெழுகோ லகலத் தெண்கோ
ளீளத், தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாடி, புத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை,

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

ககரு

என்னை? “ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி,
லிருபத்து நாலுள, கோலே கோடஸ் குறியறிந் தோரே”

னுத்தமன் பெருவிர

என்றாகவின்.

இதனுள் அனுமுதற் பெருவிரலளவு உயர்ந்துவருமாறு : அஃது எட்டுக் கொண்டது தேர்த்துகள் ; தேர்த்துகள் எட்டுக்கொண்டது இம்மி ; இம்மி எட்டு

டுக்கொண்டது எள்ளு ; எள்ளு எட்டுக்கொண்டது கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

நெல்லு ; நெல்லு எட்டுக்

உத்தமராவார் : கழிய நெடுமையும் கழியக்

குறுமையுமில்லார்.

கலக - உ. எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - இக்கோலால் எழுகோலெலமும் எண்கோனீளமும் ஒருகோற் குறட்டியரமுமுடையதாயென்க.

எண்ணை? “அக்கோ லேழுகன் மெட்டு நீண்டு, மொப்பா லுயர்வு மொருகோலாகு, நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின், முக்கோ ருறு முயரவு முரித்தே” என்றார் சேயிற்றியனார்; “அக்கோ லொருகோ லனவுறக் கல்வி, மிக்க கம்மியர் வடகலை விதிமுறைக், கூறின ரன்றியுங் குறிவகைக் கேற்றன, வேற்கச் செய்க வியல்புணர்ந் தோரே” எனக்கூறினருமுளர்.

கலக - கூ. உத்தரப்பலகை.....அரங்கிலென்றது தூணத்துக்கு மீது வைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிட்டபலகைக்கும் இடைநின்றநிலம் நான்கு கோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்பொருந்தவகுத்த வாயில் இரண்டிணையுடைத்தாகச்செய்யப்பட்ட அரங்கினிடத்தென்க.

கலரு. வாயிலிரண்டென்றது

:—அரங்கிற்கு

மைத்தவாயிலெனக்கொள்க.

உட்புகவும் புறப்படவுஞ்சு

‘ஏற்ற’ என்றதனால் கரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுளர் குழிஞைப்பள்ளியும், அரங்கமும், அதனெதிர் மன்னர் மாந்தரோடிருக்கும் அவையரங்கமும், இவற் றினைச் சூழ்ந்த புவிரிறைமாந்தர் பொருந்தியகோட்டியும் முதலாயின கொள்க.

க0க. தோற்றியவரங்கென்றது - இப்படியாகச் சை மக்கப்பட்டு நூல் சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோற்றியவரங்கென்க.

க0க - எ. தொழுதனரேத்த.

.....மேனிலைவைத்தென்றது— அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட ¹ நால்வகைவரு ணப்பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க வைத்தென்க.

வைத்த விடைநில நாகோ லாகப், பூதரை யெழுதி மேனில வைத்து, நத்தி யென் னுந் தெய்வம மமைத்துத், தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்து,.....
.....கோவும் யானையுங் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாங்குடைப் புருடா மிருக மும், யாவையு மெழுதி பிந்நிலம் விளங்கப், பாவையர்கீ ளியற்றுவ தரங்கெனப் படுமே” என்றார் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலும்.

¹ நால்வகைவருணப்பூதங்கள் : க. வச்சிரதேகன். உ. வச்சிரதந்தன். ஈ. வரு ணன். ச. இரத்தகேசுவரன்.

என்னை ? * கூறிய * வறுப்பிற் குறியொடு
புணர்ந்தாங், காடுநர்க்கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை,
வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற
லியல்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும்
மாலையும் சாந்தமும் பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம்
அழற்படுகாதைக்கண்ணே, விரித்துக் கூறுதும்.

உ

க0அ. தூணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது -

தூண்களின் நிழல் நாயகப் பத்தியின்கண்ணும்
அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட நிலை
விளக்குநிறத்தியென்க.

என்னை ? “விளக்கியல் வனப்பு” என்றாராகலின்.

க0க - க0.

ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது -

இடத்தூணிலேயிடத்தே

உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்தூணி
டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும்,
மேற்கட்டுத்திரையாகக் கரந்துவரலெழினியும்
செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாய்நிற்பது ஆகாயசாரிகளாய்த்
தோன்றுவார்க்கெனக் கொள்க; என்னை ? “முன்னிய
வெழினிதான் மூன்று வகைப்படும்” என்றார் மதிவாணனார் ;

“அரிதரங்கிற், செய்தெழிணி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற்
பூதரையு, மெய்த வெழுதி யியற்று” என்றார்
பாபதேவபதியாரும்.

ககக. ஓவிய விதானத்தென்றது.
சித்திரவிதானத்தைபுழுடைத்தாயென்க.

ககக - ௨.

உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன்
குரு அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை
செந்நீர்மையென்னும் புகழ்மையைத்
தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலையென * சரியும்
தாக்கும் தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது -
புதுமையுடைத்தாகச் சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய
அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து
நாற்றிக்கிடந்த அரங்க மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - ௨௮. பேரிசை மன்னர்.....

வைத்தாங்கு

ககச - ௨௮. பேரிசை மன்னர்.....கொண்டென்றது - பெரிய புகழை
புடைய அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய இயல்பினை
புடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மிளைக்கண்

வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்று மாம.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

ககள

இது கூறிற்று, வேத்தியலும்
பொதுவியலுமாகலான்.

இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கி லுமாம்.
ககசு - எ.

கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்ணோ
றும் நவமணிகளாற்கட்டி இடைநிலங்களைச்
சாம்பூநதமென்னும் பொற்றகட்
டாற்செறியு மலக்கமாகக்கட்டியென்க.

மலக்கம் - மாறு.

என்னை? “புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங்
கழைகொண்டு, கண்ணி

டைக் கண்சாண் கனஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு
சாண்கொண்டு நீராட்டி

நன்மைபுனை, நாளிற் தலைக்கோலை நாட்டு”, “ஆவ
தகத்தியனார் சாபத்தா னன் மூங்கில்” என்றார்
பரதசேனபதியார்.

ககஅ - ௨௦.

காவல் வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது -

அரசன் கோயிலிலே காப்பமைத்திருத்தி
இந்திரன்மகன் சயந்தனாக நினைத்து
மந்திரவிதியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலையெ
ன்க

சயந்தனாதல் ¹ முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

கடக - ௨. புண்ணிய நன்னீர்...

.....மாலையணிந்தென்றது -

நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணிய
நதிகளினீரைப் பொற்

குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப்
பின்பு மாலையுஞ் சூட்டி
யென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன் முதலாயினார்
அரங்கத்தின்கண்ணே

இத்தலைக்கோலைவைத்துப்
பொற்குடத்தானீராட்டியபின் மாலையூட்டியென
இயைக்க.

கடக. நலந்தருநாளாலென்றது - இதற்
குப்பொருந்திய நல்லநாளினு
லென்க.

அவையாவன :—பூராடம் கார்த்திகை
பூரம் பரணி இரேவதி திருவாதிரை

அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிலை.

நாளென்னது 'நலந்தருநாள்' என்ற இலேசினால்

இராசிமுதலியனவும்

கொள்க.

இராசிகளாவன :—இடபம் சிங்கம் துலாம்
தற்கடகம் விருச்சிகம் மிதுனம்
எனவிலை.

என்னை ? “ பூராடங் கார்த்திகை பூரம்
பரணிகலஞ், சீரா திரையவிட்டஞ்
சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிடப மரிதுலை
வான்கடகம், பேசிய தேண்மிது

னம் பேசு” என்றார் மதிவாணனாரும்.

நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கடக - ச. பொலம்பூண்... ..

.....கொண்டென்றது -

பொன்னாற்செய்த பூணையும் பட்டத்தினையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்
கையிலே வாழ்த்துடனுகொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தகம் எ.அ - ஆம்பக்கம் டார்க்க.

ககஅ சிலப்பதிகாரம்

கடரு - அ. முரசெழுந் தியம்ப.....

.....வைத்தாங்கென்றது - வீர

முரசுமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க
அவையேயன்றிப் பலவாச்சி

யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்
கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ்
செய்து தேர்மிசைசுநின்ற கவியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ஊரை
வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை

எதிர்முகமாகத் வைத்தபி
னென்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா, லணியுங் கவினு மாசற வியற்
றித், தீதுதீர் மரபிற் றீர்த்த நீரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொட
லையு மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப், பிண்ட முண்ணும்
பெருங்களிற்றுத் தடக்
கைமிசைக், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெடுத்த

தார்த்து, முரசு முருடு முன்

முன் முழங்க, வரசு முதலான வைம்பெருங் குழுவந்,
தேர்வலஞ் செய்து கவி

கைக் கொடுப்ப, ஆர்வலஞ்செய்து புகுந்த பின்னைத்,
தலைக்கோல் கோடறக்க தென்ப” என்றார் சேயிற்றியனார்.

[அரங்கிற்புதந்து ஆடுகின்றநியல்பு.]

கஉக - எடு.

இயல்பினின் வழாஅ.....மனையகமறந்தென்.

கஉக. இயல்பினின்.....

.....முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி

யோர்யாவரும் வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே
இருந்தபின்னரென்க.

கஉ௦. குயிலுவ.....நிற்பவென்றது -

குயிலுவக் கருவியாளர்தாம்

நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆடிட முக்கோ லாட்டுவார்க்

கொருகோல், பாடுநர்க்

கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட

மொருகோல்” என்று

நூலிந் கூறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்.

ககக - உ. வலக்கான் பொருந்தியென்றது -
நாடகக்கணிகையாகிய அரங்கேறுகின் மமாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட
விட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடன வலப்பக்கத்தாணிடத்தே சேர்
தல் வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககக - ச. இந்நெறிவகையால்..... மகளிரு
மென்றது - மாதவி வந்தேறிநின்றபடியே இடத்தாண்நிலையிடமாகிய ஒருமுக
வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையைபுடைய தோரிய மடந்தையரு
மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர் ; “இந்நெறி வகையா விடத்
தான் சேர்வோ, பொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ
லரிவை குணத்தொடு பொருந்தி, நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோள்,
* சொலப்படு கோழத்த தோரிய மகளே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

(பி - ம்.) - * ‘இயற்படு’

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.*

ககக

ககக - சு. சீரியல் .. . பாட வென்றது
- நன்மையுண்டாகவும்

திமைநீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் இரண்டினையும்
பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத்

தாளவியல்பு பொலிவு

பெற அவதாளநீங்கவென்றுமாம்.

வாரமீரண்டாவன: ஓரொற்றுவாரம்,

ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும்

இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

கருள் - அ. பாடியவாரத்து... ..

..கருவிகளெல்லாமென்றது-

தெய்வப்பாடலின் இறுதியிலேநின்று கூடி

இசையாநிற்கும், கருவிகளெல்லா

மென்றவாறு.

இக்கருவிகள்

எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின்,—

கருக. குழல்வழிநின்றதியாமேயென்றது -

வங்கியத்தின்வழியேநின்றது

யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, மிடற்றுவழியது யாழாகலான்

மிடற்றுவழிப்பாடலும் குழல்

வழித்தெனக்கொள்க.

கருக - ச0. யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது

தகவேயென்றது - யாழ்ப்

பாடலின்வழியே அதற்குத்தகத் தண்ணுமையாகிய

மத்தளநின்றதென்க.

கச0 - சக.

தண்ணுமை.....முழவேயென்றது - மத்தளக்கருவியின்

பின்வழியே குடமுழாநின்றதென்க.

கசக - 2. முழவொடு.....ஆமந்

திரிகையென்றது - முழ

வொடுகடி நின்ற வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது
ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவி
பென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிசைத்தது
கருவியென்னுது ஓசையென்க.
அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலரெனின்,
வாரப்பாடல் பாடியபின்ன
ரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசந. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது -
இவ்வாமந்திரிகையோ
டே முன்சொன்ன குயிலுவக்கருவிகளனைத்தும் பருந்தும்
நிழலும்போல ஒன்றாய்
நிற்பவென்றவாறு.

கசச. கொட்டி... ..ஆகவென்றது -
ஒருதாளத்திற்கு இரண்டு
பற்றுகவென்க.

கசநு. கட்டிய.....போக்கியென்றது -
பஞ்சதாளப்பிரபந்த
மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு
இரண்டுபற்றுகப் பத்தும்
தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றுலே
தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

கசக. வந்த.....வழாமலென்றது -

இப்படிச் செய்கை நாடக

தூல்களினமெந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை
வீழுவாமலென்க.

கசஎ. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய

பின்னரென்றது.....

கஉ௦

சிலப்பதிகாரம்

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும்
ஒத்தென்றும் கூறுப. இந்த ஒத்து ஆடினபின்னரல்லது
உருக்காட்டுதல் வழக்கல்லவென்ப; என்னை? “முகமா நுதிரி
யோகப் பொருட்டே” என்றாராகலின்.

கசஅ - கூ. மீத்திறம் படாமை...

.....பண்மேலென்றது - மங் கலப்பண்ணாய்
நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப்பண்ணை
அளவுகோடா தபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு௦ நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது -

மங்கலச்சொல்லினை புடைத்தாய் நாலுறுப்பும்
குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்
இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும்
நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம்,

பிரகலையென்பன. ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும்

குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்
றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை

இரண்டாமடியே நற்றடியாகப் பாடிமுடிவன. அவை
மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியதீனையென்றது -
அதனை மூன்றெழுத் துடைய மட்டதாளத்திலே எடுத்து
ஒரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித் தென்க.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய
மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கத்தெல்லாம் மண்டிலநிலையாதலின்,
ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னை? “கொண்ட தேசிப் பகுதி
தே” என்றாராகலின்.

யெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத்

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு
ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தொத் தலுமேயாகலின்
அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருகூ. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின் னையென்றது -
முதனடையினும் வாரத்தினும் தேசிக்கத்தெல்லாம்
ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறு.....போக்கியென்றது

- பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட்
டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும்

கிரட்டியாக ஆடியென்க.

தேசியிலொத்தைக்காட்டினுற்போல இரட்டிக்

கருரு - சு. கூறிய வைந்தின்.....பின்றையென்
பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல வடுகும் மட்ட தாளமுதலாக ஏகதாள
மீராக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னரென்க.

¹ இதவழவுகள் மூன்றென்பர் சுத்தானந்தப்பிரகாசமுடையார்; மூன்றாவன்:
உக்கிரம், துருவை, ஆபோகமென்பன. துருவையென்றது துருமையெனவும் ஆபோக
மென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

௩.—அரங்கேற்றுகாலை,

கஉக

என்னை? “வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்”
என்றாராகலின்.

கரு௭. பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன்
வகுத்தெனவென்றது -

பொன்னுனியன்றதோர் பூங்கொடி
கூத்துநடித்தாற்போலவென்றவாறு.

கரு௮ - சு. நாட்டிய நன்னூல்.....

ஆதலினென்றது - தாண்டவம்

நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்றுகூறுபாட்டினும்
நாட்டியமென்றது புற

நடத்தையாகலின், அதனை நூல்களிற்சொன்ன

முறைமை வழுவாமல் அவி

நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
நெறிவழுவாமல் ஆழக்

காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....ஆதலினெ
ன்றதற்கு இக்கதையிற்

கூறிய முத்தமிழ்வகையையும்
காட்டினுளாதலினென்றுமாம்.

கடுக - கூ0. காவல் வேந்தன்.....

.....வழாமைபென்றது - அர

சன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும்
அழகுக்குமேற்ற முறைமை

யினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

என்சொல்லியவாறுமோவெனின்,—நாடகமகள்
அரங்கேறக்கண்ட அர

சன் அவள்மேற் காமக்குறிப்புடையனாதலியல்பு.
அங்ஙனம் மாதவியாடல்

பாடல் அழகென்னுமிவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும்
செவிகளிப்பக்கேட்டும்

நெஞ்சமழிந்து காமக்குறிப்புமீதாரவும் நாம் இவளை
வரையின் நவைபிறக்கு

மென்பதுகருதி வரையானாயினு னென்பதாம்.

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு

அடையாக்கினுமமையும். அன்றி,

இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமலை; அதனால்
தன்கூத்தும் பாட்டுமென்

ஹும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின்
ஒன்றும்நீங்காமலென்றமாம். இயல்பி
னின் - இயல்பினால்.

கசு.க, தலைக்கோலெய்தியென்றது - தன்வாரி
சக்குத்தக்கபடியே தலைக் கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.
தலையரங்கேறியென்றது-முன்னரங்குமுதலிய
எல்லாமுதன்மையும் பெறு
வதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

கசு.உ - ஈ. விதிமுறை.....பெற்றன
என்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க்
குத் தலைவாரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன்
பரிசும்பெறுகை நூல்வழக்காத
லின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன்
பரிசும்பெற்றாளென்றவாறு.

என்னை? “முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு,
மெட்டொடு புணர்ந்தவா
யிரம்பொன் பெறுப” என்றாராகலின்.

ஒருமுறையாகப் பெற்றனள் - ஒருநாளேக்குப்
பரிசமாகவென்று அரசனாற்
பெற்றனளென்க.

பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம்

பரிசுத்துக்கும் எண்கழுஞ்சு

மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

கக௩. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி
அதுவே பரிசுமான தென்க.

கக

க22 சிலப்பதிகாரம்

கக௪. நூறுபத் தடுக்கி எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது
- நூற்றைப்பதின் மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே
எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

கக௫ - க. வீறுயர்பசும்பொன்... ..
நிறுத்தவென்றது - வீறுபெற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னை
விலையாகப்பெறுவது இம்மாலை; இம்மாலைபெற்ற
பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூடுநர் மாதவிக்கு
மணமகனாதலையுமென்று சொல்லி மான் போன்ற
நோக்கினையுடையாளோர்கூனிகைக்கொடுத்து நகரியிற்
பெருந்தெருவிலே விலைக்கு விற்பாரைப்போல்வதொரு
பண்பினால் நிறுத்த வென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரிசுமென்னது மாலைக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார்.
வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற பசியபொன்; ஆவது கிளிச்
சிறை. மாலை - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மாலை. இது
படிக்கட்டளை.

மாமலர்நெடுங்கண்..மணமனைபுக்கென்றது -
 திருமலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற
 கண்ணையுடைய மாதவி யுடைய பரிசுமாலையைக் கோவலனெ
 னப்படும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே அவன்மனையிற்சென்
 றுபுக்கென்றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

களஉ - ச. மாதவி

தன்னோடு.....ஆயினனென்றது - இங்குனம்புக்க
 கோவலன் மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே
 அயர்ந்தனனாய் மயங்கி அவளை நீங்குதல்
 கூடாதவிருப்பினையுடையனாயினனென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலறியா - விடாத;
 ஒருசொல்

களடு. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்றது-குற்றமற்ற கற்புச்
 சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும்
 இசையோனும் இயற் புலவனும் தண்ணுமையோனும்
 குழலோனும் யாழோனங்கூடி வகுத்தனர் கொண்டு
 தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக்
 கிடந்த அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச்
 செய்து ஏந்தி அணிந்து
 கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின் நிற்ப ஏறிப் பொருந்
 திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய நீங்கப் பாட இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம்.
 நின்றது; நின்றது; நின்றது; நின்றிசைத்தது;

பதினொன்றுபோக்கி அம் முறைபோக்கி வகுத்தெனக் கடை
பப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப் பெற்றனள்;
பெற்று நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து
மயங்கி மறந்து விருப்பினனாயினென்க.

பா, நிலைமண்டிலம்.

ந.— அரங்கேற்றுகாதை
முற்றிற்று.

நான்காவது

அந்திமாவஸச்சிறப்புச்செய்க
ராதை.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுரவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன்

கொல்லெனத்

௫ திசைமுகம் † பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பணித்துத்

திரைநீ ராடை யிருநில மடந்தை

¹ யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலேக்

கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப

க0 வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம்

பற்றி

வலம்படு தானை மன்ன ரில்வழிப்

புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்

முழுதுணை ‡ துறந்தோர் தனித்துய

ரெய்தக்

§ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ்

வெய்தக்.

உ. திகிரி - தேராழி.

ரு - கூ.

திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் - மலராகிய
கண் ; கண்ணீர்-களளாகியநீர். பனித்தென்றார், மாலைக்காலத்துப்
பனியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன் ; என்றது ஆதித்தனை.

க. கறை - கடமை.

க0 - கக. அறைபோகு குடிகள் - சீழற்றுப்போன
குடிகள். விருந்தின் மன்னர் - வேற்றரசர் ; இன், போல.

தாழ்தல் - தங்குதல்.

கறைகெழுகுடிகள் கண்ணகிமுதலான

தாழ்துணை திறந்தோர்க்கு உவமை;

விருந்தின் மன்னர் மாதவிமுதலான

காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்குவமை.

¹ சிலப். உள: கருஉ. (பி - ம்.) * 'யாங்குளன்கொல்.' †

'பயந்தி.' ‡ 'இழந்தோர்.'

§ 'காதலர்ப்புணர்ந்தோர்களிமகிழ்பெய்த.'

கஉச

சிலப்பதிகாரம்

கடு ¹ குழல்வளர் முல்லைபிற்

கோவலர்தம்மொடு

மழலைத் தும்பி வாப்பைத் தூத

வறுகாற் குறும்பெறிந் தரும்புபொதி

வாசஞ்

சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற

வெல்வளை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப

உ0 மல்லன் மூதூர் மாலைவர் திறுத்தென
விளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத லாகலி
னந்தி வானத்து வெண்*பிறை

தோன்றிப்

புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந்

தோட்டிப்

கநி - சு. குழல்வளர்முல்லை.....ஊத -
கோவலருதும் குழலிலும்

வளர்கின்ற முல்லையிலும் கோவலரும் தும்பியும்
வாய்வைத்தாத, இது நிரல்

நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர்குழலினுண்டாகிய
முல்லைப்பண்ணை..... பூவிலே தும்பி
ஊதவென்றுமாம்.

கள - உ0. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு.
குறும்பென்றார், தென்றல்
தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்யத் தான் நடுவே புகுந்து
உண்டலான். சிறு

காற்செல்வன் - மந்தமாருதமாகிய செல்வன்.
இறுத்தென - இறுத்ததாக.

அ - உ0. அல்லற் காலையிலே பிரிந்தோர் துயரெய்தப்
புணர்ந்தோர் மகிழ்

வெய்தத் தும்பினத வாசத்தைச் செல்வன் தூற்ற மகளிர்
விளக்கெடுப்ப விருந்

தின் மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

உச. மாலையைக் குறும்பென்றார்,

¹ இடைநின்றகாலம்பார்த்து வருதலான்.

உசு. மீனரசு - மீனாகிய அரசு;

அரசனொளப்படுமிடமும் அரசெனப்

படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; நிலா.

¹ "குழல்வளர்.....ஊத் என்புழிக் குழல்வளர்முல்லைபென்று
கூறிய பொருளே ஆயருதங்குழலிலே எழுந்த முல்லைபென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே
கிடந்த முல்லைபென்னும் பூவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டிற்கும் பிரிவில
வாய் நின்றவாறுகாண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற்
கூறுதற்கண் இரண்டுபொருளை

உணர்த்துதல் வழுவேனுமமைகவென அமைத்தார்; இதனை
உவமவியலுள், 'ஒரீஇக்

கூறலும்' என்னுஞ்சூத்திரத்துச் செய்யுட்டு
இலக்கணமாகக்கூறுமாறும் உணர்க.

இங்ஙனம் சான்றோர் செய்யுட்களுட்பல விடத்தும் வருமாறுணர்க" (தொல். எச். கு.
கச. த); "குழல்வளர்.....ஊத்" இதுசொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது"
(இ - கொ. கு. கஉச - உரை.)

² "இளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு, மருநரை யுருமிந்
பொருநரைப் பொருச்"

செருமாண் பஞ்சவர்" (புறநா. 101) ³ கலித்தொகை, ககஅ -
அ.

(பி - ம்.) * 'பிறைத்தோன்றி'

சு.—

அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை. கஉரு

உரு பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்
தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை *

யவிழந்த

பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு
ரு¹ லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த
² நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா

முற்றத்துக்

கலவியும் புலவியுங் காதலற் களித்தாங்

கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்

ரு³ குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர்
தன்னொடு

குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து

² வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத்

தாமரைக் கொழுந் முறித் தாதுபடு
செழுமலர்க்

(உரு) பிறை தோன்றி (உசு)

மீனரசாளுதலாலுண்டாகிய விளக்கம்;

பிறை, மாலைக்குறும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச்
சந்திரனாட்டையாண்ட விளக்கத்திலேயென்க.

உஅ. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

ரு0. அந்துகின் மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த
மேகலை.

ருரு. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே
முயக்கம்கூறியது.

ருசு. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த
ஒப்பினையைத் திருத்தல்.

(உசு) வெள்ளிவிளக்கத்து (ருக) நிலாமுற்றத்துப் (உஅ)
பொலிந்து (ரு0) அசைந்தனவருந்தக் (ருரு)
கோவலற்கெதிர்தலாற்(ருசு)கோலங்கொண்டமாதவி யென்க.

ருரு - சு. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டிசருக்கரை ;
கண்டிசருக்கரை யோடு அகிலைப்புகைத்தல் மரபு.

ருள. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய
சிலாவட்டம்.

¹ "திலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண்
வின் பயன்றுய்த்தும்" (பட். ககச.)

முற்றத்து" (நெடுநல். கூடு); "வெண்ணில

¹ "வடவரை தந்த வான் கேழ் வட்டம்" (அகநா. ஈசு.)

(பி - ம்.) * 'மலர்ந்த' † 'ஐந்துகில்' ‡

'காதலர்க்களித்தாஅங்கு' § 'முயிதாது

கடகா

சிலப்பதிகாரம்

சு௦ காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர்ப் படலை பருஉக்கா ழாரஞ்
¹ சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்
சுரு காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த
வஞ்செஞ் சீறடி * யணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்

கொங்கை முன்றிற் குங்கும

மெழுதான்

௫௦

² மங்கல வணியிற் + பிறிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ்

காதின

டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச்
செங்கய நெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்

௫௫

தவள வாணகை கோவல நிழப்ப
மையிருங் கூந்த நெய்ப்பணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்

றியுங்

§ காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக

³ ஆதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி

கக - சக. தாமரைக் கொழுமுறியினையும்

அதன் மலரினையும் குவளையை

யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமலை.

இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமலைக்குப்

படலைமாலையென்றுபெயர்.

சக - க. படலை ஆரம் இவை சிந்தி வேறுபட்ட.

சுந்தரம் - அழகு.

(௩௪) மாதவியன்றியும் (௪௬) (பா)

காவியங்கண்ணார் (௩௬) அகிற்புகை.

துறந்து (௪௪)மலிந்து மயங்கிக் (௪௬)

களித்துயிலெய்தவென்க.

௪௭. சீறடியைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும்

இவ்வாறுரைக்க.

௩௦ - ௩௨. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.

குழையைத்துறந்து வடிந்து

தாழ்ந்த காது. (பா) வியர்ப்பு இரிய -

கூட்டமில்லாமையின் வியர்வுநீங்க.

௩௭. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையுடைய

நினைவு.

(௪௭) சிலம்புமுதலியன (௪௮) நீங்க (௩௬)

நெய்யணிமறப்பச் (௩௭)

செயலறவையுடையளான கண்ணகியென்க.

௩௮. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள்

தக - கண்டார்க்கு நோவுதக.

கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர். நோ

¹ "சுத்தரக்கண்ணத்து" (சிலப். ௩. ௧௩௩) ² (சிலப். ௨. ௬௩ - ௪) ³ மணி. ௨. ௪௩. (பி - ம.) * 'அணிச்சிலம்பு' + 'பிறிதணியணியான்' † 'அன்கவானுதல்' ‡ 'காதலிற்'

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

க௨௭

க௦ வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து
கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து
மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவளையொடு தண்செங்-கழுநீர்
கூடு வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்

துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் * செறித்த
விணையணை மேம்படத் திருந்துதுயில்

பெருஅ

துடைப்பெருங் கொழுநரொ டேற் காலத்
திடைக்குமி மெழறிந்து கடைக்குழை

யோட்டிக்

௭௦ கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத்

துறைப்ப

வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை

” யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்ணறற் கூந்தற்

சூக. அடைத்து - அடைப்ப.

சூசூ. துணைபுணரன்னத்துவியினென்றார்;

“பலவன்னத்துவி போலே” என்றமையாஃ. அந்த
அணைக்கிட்ட பஞ்சின்மென்மைக்கு.....

சூஅ. தங்குளையுடைய கொழுநரோடி ஊடுதலையுடைய
காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளம் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளம்
அணையிலே கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(ருஎ) கண்ணகியன்றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (சூஎ)
இணையணைமேம்படத் திருந்துதுயில்பெறுது (சூஅ) முன்பு
ஊழனகாலத்து (எக) விலங்கினிமிர்ந்த நெடுங்கண்
இப்பிரிந்தகாலத்துப் புலம்பாலுண்டாகிய
முத்துறைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாட்டமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும்,
ஆம்பனாறும் நறுவிரையையும் தாமரையாகிய
செவ்வாயையும், அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய பொய்கை
யாகிய பெண்.

¹ “துண்புண ரன்னத்தின் றாவிமெல் லணையசை இ”

(கலித்தொகை, எஉ.)

‘ஆம்பனாறுந்.....செவ்வாய்’ என்புழி,

‘தேம்பொதி நறுவிரையாம் பனாறுந் தாமரைச் செவ்வாய்’ என இளங்கோவழிகள் பாடிய அந்திமாலைச்சிறப்புச் செய்காதையினும் கண்டவை பென்றுணர்க” (மாறனலங்காரம், சூ. ௧௦௪-உரை.)”

(பி - ம்.) * ‘சிறந்த’

௧௨௮

சிலப்பதிகாரம்

எடு பாண்வாய் வண்டு ¹ நோதிறம் பாடக்

* காண்வரு குவளைக் கண்மலர்

விழிப்பப்

² புள்வாய் முரசுமொடு பொறிமயிர்

வாரணத்து

முள்வாய்ச் சங்க ட முறைமுறை யார்ப்ப

வுரவுரீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி

௨௦ யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு
மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சார்
விரைமலர் வானியொடு கருப்புவில்

லேந்தி

மகர வெல்கொடி மைந்தன் றிரிதர

நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எந் -

ணைப்பாட,

அ. வண்டாகிய பள்ளியுணர்த்துவான் புறநீர்மையென்கின் ற்பண்
குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப. புள்வாயாகிய முரசம். முள்
வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக.

யென்றார்,

உரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை ஒத்தஊர். துயிலெடுப்பி
பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை காமனூல்வருதலால்.

அ0. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம்; தலை -

இடம் ; இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின், பகல். மதுரைக்காஞ்சியில், “மற்றை யாமம்
பகலுறக் கழிப்பி” என்பதுமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் - எல்லாருந்துஞ்சும்
அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்திரைப்பொழுதும் துஞ்சாமல்.

எந் - அ0. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு

போம்வைகறையென்க.

அக - ந. இரவும்பகலுந்துஞ்சான் மைந்தன்
திரிதரவென்க.

(௩௪.) மாதவியன் திரியும் (௪௬) காவியங்கண்ணார் களித்துயிலெய்தவும் (௫௭) கண்ணகியன் திரியும் (௫௮) பிரிந்தமாதர் (௫௯) உயிர்த்து ஒடுங்கிக் (௬௦) கழிந்து (௬௧) குறுங்கண் அடைத்து (௬௨-௬) ஆரம் முலைக்கண் அடையாதுவருந்தக் (௬௪) கழுநீர் (௬௫) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (௬௭) கண்டியில்பெறாமல் (௬௮) உறைப்ப (௬௯) வண்டிபாடக் (௭௦) குவளை விழிப்ப (௭௧) ஆர்ப்ப (௭௨) இரவுபோம் வைகறையளவும் (௭௩) யாமத்தும் பகலும்தஞ்சானாகி (௭௪) மக ரக்கொடி மைந்தன் (௭௫) வானியொடு வில்லையேந்தித் (௭௬) திரிதலானே (௭௭) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

¹ நோதிரு மென்பதே சரியான வழவமென்று தோன்றுகின்றது; பரி. ௧௧௦ - ஆம் பத்தும் பார்க்க.

² சிலப். சு: ௧௧௫ - ௬. ³ 'மதுரைக்காஞ்சி,' ௬௫௩;

(பி - ம.) * 'காமருகுவன்' † 'முறையெழுத்தார்ப்ப'

௪.—அந் திமலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

௧௨௬

௧ - ௨.

விரிகதிர் பரப்பி.....காணேன்

(இ - ள்.) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் திகிரியானாண்டவிளிவில்லாதோனை ஈண்டுக் காண்கின்றிலே னென்க.

ஒரு

கதிர் - ஆரும், கிரணமும் முழுதுமென்னுமுற்றுமமை தொக்கது. ஒரு தனித்திகிரி ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தோழி; சக்கரமுமாயிற்று; சிலேடை. இவன் ஓராழியான் ஏழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத்

தேராழியைத் திகிரி
யென்றார். ஆண்ட திகிரியையுடைய
உரவோனென்னுமமையும்.

ந - ச.

அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண் நல்லரினாவை விரிக்கும்
திங்களாகிய செல்வன் எவ்விடத்துள்ளானோதானென்றென்க.

அத்து, ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை. நிலா -
ஒளி. அம், புறன
டையாற்கொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. ²
திங்களஞ்செல்வன்:

¹ “காலமுலகம்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள்,
ஞாயிறுதிங்கனென்பன உயர்திணை
மேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், ⁴ “நின்றாங்
கிசைத்த லிவணியல்
பின்று” எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறுபெற்றுநின்று
உயர்திணையாயிசைத்

தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், ⁵
“இசைத்தலு முரிய வேறி
டத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல்
உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய, ஈறு
திரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழியென்றாகலின்,
இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங்
களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும்
இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே
விதியென்க. கொல், ஐயம்.

ந - அ. திசைமுகம்

பசந்து.....அல்லற் காலே

(இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய

நிலமடந்தை தன்கொழுநனைக்

காணுது திசையாகிய தன்முகநான்கும் பசப்பூரப்பட்டு
மலர்க்கண்கள்நீர்வார

மெய்ம்முழுதும்பனித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற
இடுக்கட்பொழுதிலென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசந்து -
பொன்னிறங்கொண்டு. முழு

மெயும் - மெய்முழுதுமென்றுமாறுக. பனித்து -
நடுங்கி, பனிகொண்டு;

பனியென்பதொருநோயுமுண்டு; அது
குடநாட்டுவழக்கு; பனி பெய்யப்

பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப் பனிபெய்யுமாகலின்.
அரசு - தன்கொழுந

னாகியபகலோன்; அரசென்பதனை,
“குழமையாண்மை” என்னுஞ் சூத்தி

ரத்து ‘நிலையின் வாயினும்’ என்பதனான்முடிக்க.
கெடுத்து - காணப்பெறுது;

“எற்கெடுத்திரங்கி” என்றாற்போல. அலம்வரும் -
சுழலும். அல்லற்காலே -

இடுக்கட்பொழுதில். பசந்தென்றார்,
மாலேக்காலத்துப்பரந்த பச்சைவெயிலே;

1 தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், கு. கக௦. 5 தொல்.
 கிளவியாக்கம், கு. சு௦.
 2 சிலப். அ: இசு ஆம் அடியின் உரை. 6
 " இள.
 3 தொல். கிளவியாக்கம், கு. இஅ.
 7 மணிமேகலை, கு. நக௦.
 * " " " கு. இசு.
 கள

கந௦ சிலப்பதிகாரம்

1 "செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன" என்றார்
 மதுரைக் காஞ்சியினும். இக்காலத்து இதனைக்
 காடுகிழாள்வெயிலென்ப. செம்மலர்க்கண்கண் முழுநீர்
 வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர்
 முழுதும் வாரவெனவும், சிவந்த மலர்போலும்
 கண்களிரண்டும் நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப்
 பொருண்மைகாண்க.

க௯ - க௨.

கறைகெழு குழிகள்.....மன்னரினீ
 (இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிறையையறிந்து
 பொருந்தியிறுக்கும் இறை க்குழிகள் துயரமுற அங்குனமிருது
 குதும்புசெய்யும் வில்லேருழ்வனா ஒருதலை யாகப்பற்றி
 வெற்றிபொருந்திய தானைமன்னரில்லாத இடமறிந்து
 அவர்நில மெல்லாங்கெடும்படி புதிதாக வந்துவிட்ட

குறுநிலமன்னரைப்போலவென்க.

கறை - கடமை; ² “கறைபன் னீரான்
பிடன்விடுமின்” என்றார் சிந்தாமணியினும். கெழு, ³
“முடிகெழுவேந்தர்” என்பதனுள் முடித்தாம். துயரு
றுதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைத் தலைமேற்
கைவைக்கவென்னும் தொழி னிகழ்ச்சியாற் கூறினார்; ⁴
“கையால் வயிறுதுக்குவார்” என்றும்போல. அறை போதல் -
கீழறுத்தல். ஒடி, ஐ. வலம் - வெற்றி. இவ்வழி -
இல்லாதகாலத்தே; இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று.
புலம் - அவர்நிலம். இறுத்த - வந்து விட்ட; ⁵ “சேனை
யிறுத்தவாய் போல” என்றாராகலின். விருந்து - புதுமை.

கங் - ௨௦.

தாழ்துணை துறந்தோர்.....மாலைவந் திறுத்தென

(இ - ள்.) தம்மனத்திற்றங்கிய கொழுந்தம்மைப் பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்
கறைகெழுகுடிகளைப்போல ஒடுங்கித் துயரமுறத் தம் காதலரைப் புணர்ந்திருக்
கின்றமகளிர் அறைபோகு குடிகளைப்போலத் தருக்கி மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழ
லிலேவளர்கின்ற முல்லைபென்னும் பண்ணிலே கோவலரும் குழலிலே வளர்கின்ற
முல்லைமலரிலே தும்பியும் வாய்வைத்தூத அரும்புகள் உள்ளடக்கிய வாசத்தை
இடையிடையேபுக்கு வண்டிகளுண்ணுதபடி கடிந்தோட்டித் தென்றலஞ்செல்
வன் அதனை மறுகெல்லாந்துற்ற ஒளிவளையையுடைய மகளிர் இருவகைவிளக்கு
மெடுப்ப வளமிக்க மூதார்க்கண்ணே விருந்தின் மன்னரைப்போல மாலைபென்னுங்
குறம்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை - தோட்டிணையென்றுமாம். களிமகிழ்வு, விளைத்தொகை, குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்; முல்லை - மலரும், பண்ணும். முல்லையில், சாரியைநிற்ப உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டில் ஒருசாதி. ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது. ஊதுங்குழலினும் முல்லையினும் கோவலரோடு தும்பி வாய்வைத்தாதவெனினுமமைபும்; இது நிரனிறை. எல் - ஒளி. மல்லல் - வளன். அதுகாலைக்குறும்பென்றார், தென்றல் தளிர்ப்பித்தம் பூப்பித்துஞ்செய்ய அவற்றைத் தான்புகுந்துண்டலான். சிவகாற் செல்வனென்றதை¹ முற்கூறியவாற்றான்முடிக்க.

¹ மதுரைகாஞ்சி, சகக.

² சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௬.

³ சிலப், பதிதம், சக - உரை.

⁴ சீவகசிந்தாமணி. உகடு.

⁵ கலித்தொகை, ௧௦௮.

⁶ இப்புத்தகம், பக்கம், ௧௨௬.

சு.—அந்திமாலேச்சிறப்

புச்செய்காதை. ககக

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில் தனித்துயரெய்தக் களிமகிழ்வெய்த வாய் -

வைத்தாத மறுகிற்றூற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலே வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - சு. இளைய ராயினும்.....

...வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராய்த்தான் இளையராயினும்

பகைவேந்தரை முற்றக்கடிய

வல்ல செருளின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே

முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப்

பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை,

தான்தோன்றி வருத்தத்தைத்

தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஓட்டி
அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்

ளியகதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன்
நாட்டையாண்ட வெண்மையை
புடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத்
தென்னர்குலத்திற்கு முதலாகை

யாலேயெனினுமமையும். சோமகுலத்தென்னரென்னாது
தென்னர்குலச்சோம

னென்றார்; அவன், அளியினொத்து வலியினும் தெறவி
னும் ஒவ்வாமையானும்

குறையும் நிறையும் மறுவுமுடைமையானும் இவர்க்கு
அவை இன்மையானும்

உயர்ச்சிநோக்கி. பிறை¹ தென்னர்குலமாதலின், வளவர்
குலத்து இரவியாண்ட

நிலமழிய வந்துவிட்ட மாலைக்குறும்பை எறிந்து ஓட்டி
ஆண்டதென்க அன்றி

ஓட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை ஆண்டதெனினுமமையும்.
அந்தி - மாலைப்பின்

பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னாது
வெண்பிறையெனப் பண்படுத்

தமையான்,² எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச்
செவ்வானத்து வெண்பிறைதோன்

றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம். மாலையைக்
குறும்பென்றார்; இடை

நின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின்.

குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை

அறுத்தோட்டி. பான்மையிற்றிரியாது -
அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்

போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும்
ஒருபொருடோன்றும். மீனரசு - சந்
திரன்; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி
மீனிராச்சியமெனினுமமையும்.

உள - நடச.

இல்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்
(இ - ள்.) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த
தாழிக்குவளைமுதலிய பல

பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று
அழகேந்திய அல்குறன்னிடத்

தில் துகில்செல்லப்பட்டுச் செந்துகிர்க்கோவையாகிய
மேகலை அசைந்தனவாய்

இரங்காநிற்க நிலாவினது. பயனைக்
கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலர்

முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற்
கலவியையும் மறுகாற் புலவியை

யும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க நெஞ்சத்தோடு
கோவலனை எதிரேற்று

முயங்கி அம்முயக்கத்தால் முன்குலைந்த ஒப்பனையைப்
பின்னும் வேட்கை

விளைக்குங் கோலமாகத் திருத்திய மாதவியன்றியுமென்க

இல்வளர் - மனைவளர். ஒடு, எண்ணெடு.

சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சப

னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை. துகின்மேகலை
- துகின்மேற்குழந்த

1 “சேர்ந்தார் புறங்கொண்டு செந்நிலத்
தான் றனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுந்தே”

தன்றுதிண் டோர்மறித்துப், பேர்ந்
(இறை. கு. சக - உரை - மேற்)

2 தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. சக.

கநஉ

சிலப்பதிகாரம்

மேகலையென்பாருமுளர்.

இடக்கரடக்கிக்கூறினார்.

அசைந்தன வருந்த நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென
எதிரியெனவே முயக்கம்கூறினார். இனி, சென்று
அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி,

அகன்றேந்தல்குலிடத்துத் துகின்மேற்
சூழ்ந்தமேகலை அசைந்தனவாய் இரங்கவெனினுமமையும்.

மேகலை - பவளக்

கோவை எட்டினாற் செய்தது; 1 “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழும்கோவை”
என்றாகலின்; 2 “தவழும் புதல்வரை யொருகையாற் றழீஇப், பவழஞ் சேர்
ந்த பல்கா ழல்குலர்” என்றார் கதையினும்.

விளக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக்

கோலங்கொண்ட மாதவியென்க.

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும்,

இளமையுங்கூறிற்று.

பொலிந்தெனவே அழகும்

௩௫ - கூ.

குடதிசை மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ள்) மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறியோடே கீழ்த்திசையிட்டத் துண்டான அகின்முதலியவற்றும் புகைக்கும் புகையைத்துறந்தென்க.

குடதிசை அயிர் - யவனதேச்சத்து அயிர்; அயிர்
திசையகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை;

- கண்டுசுருக்கரை. குண

வெள்ளயிர், காரகிலென்

பனவற்றுட் செய்யுளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க. அகிலென்றது, ஆகு
பெயராத் புகையை; "இருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப" என்றார்
நெடுநல்வாடையிலும். புகையுறுப்பு ஆறுளவாகவும் தலைமைபற்றி இவ்விரண்
முனையும் கூறினார்.

௩௭ - அ. வடமலைப்

பிறந்த.....சந்தனமறுக

(இ - ள்.) வடதிசைக்கண்ணதாகிய இமய

மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத்

திலே தென்றிசைக்கண்ணதாகிய

வென்க.

பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல்

வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஓளியையுடைய சிலாவட்டம், ⁴ “வடவரைதந்த வான்கேழ் வட்டம்” என்றார், * நெடுநல்வாடையிலும். மறுக - சுழல; அரைக்கவென்றபடி. அகிறுதந்து சந்தனமறுகவென்க. இவற்றின் விரோதமு முணராக.

நக - சக.

தாமரைக் கொழுமுறி.....கனித்துயி லெய்த

(இ - ள்.) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன்

மலரினையும், குவளையை

யும், கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே கலந்துதொடுத்த படலைமையுடனே

கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள

விய பூஞ்சேக்கையிடத்து அங்ஙனம்புணர்ந்த உபகரணப்புணர்ச்சியிறதியில்

¹ (பா) “என்கோவைமேகலகாஞ்சியெழுகோவை, பண்கொன்கலாபம்பதினா - கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை பென்றுணர்நபாற்று.”

² பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சந - ஊர்தீயிட்டது, கசடு-க.

³ நெடுநல்வாடை, நக. ⁴ நெடுநல்வாடை, (பா) நக.

(பி - ம்.) * ‘பெருங் குறிஞ்சியிலும்’

ச. - அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காலை.

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம் காதன்மிகுதியான் மயங்கித்
தமது ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காலிபோலும் கண்மலர்களைப் பொரு
ந்தவைத்து இன்பக்களியான அனந்தஸ்கூடவென்க.

கொழுமுறி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது விகாரத்தாற் காமருவென
நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி
வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம். பைந்தளிர் - பச்சிலை.

படலை - இலைத்தொடை. பருடக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்.
சுந்தரம் - நிறம். அனைஇ - கலந்தது. சிந்துபு அனைஇயென
மாறுக. மயங்கினர்மலிந்து - மயங்கினராய்க்
காதன்மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம்.
களித்துயில் - இன்பத்துயில்.

சௌ - னௌ. அஞ்செஞ் சீறடி.....

கண்ணகி யன்றியும்

(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு
பெறுதொழிய, அல் குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை
பெறுதுநீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர்
பெறுது பிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண்
தன்னையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெறுதுமறப்ப, னுதல்
சிறப்பைத் திலகம்பெறாமலிழப்ப, தன்னைக்கூடினாற்பெறுந்

தன்னையணியுஞ்

தவளவாணகை

கையக் கோவலன்பெருது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுங்
கூந்தலின்மணத் தைப் புழுகுநெய் பெருதுமறப்ப, இவை
இங்ஙனமாம்படி தான் எழுதாளாய் மகிழாளாய்க்
காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தையுடையளாகிய
கண்ணகியன் நியுமென்க.

துகில், அல்குற்கு அடை; ¹“துப்புறம்
தொண்டைச் செவ்வாய்” போல நின்றது. மேகலை -
எண்கோவை. கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல
வணியிற்பிறிதணி - மங்கலவணியின்வேளுனவணி. கொடுமை -
வளைவு. வடிந்து வீழ்காதினளென்பது அணியாமையினும்
பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர் பிரிய, விகாரம். அன்றி
வியர்ப்பு இரியவென்னுமமையும்; இரிதல் - நீங் குதல்.
நெய் - புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப
இழப்பவென்பன பரியாய வாய்பாட்டான்வந்து
இழப்பவென்னும் பொருளவாயின. இவ்வினை யெச்சங்களை
எழுதாள் மகிழாள் காதினளென்னும்
வினைப்பெயரான்முடித்து இப்பெயர்கட்குப்
பண்பொட்டுவிரித்து இவற்றைக் கையற்றவென்னும் பெய
ரெச்சத்தோடுமுடித்து இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும்
பெயரோடுமுடி
த்து இதனையுடைய கண்ணகியென்க.
வென்றதனான் அவன்பிரியவென்பதாம்

இனித் தவளவாணகை கோவலனிழப்ப வுக்கு
; ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரி ரோடு

உடம்பட்டனவென்று முனிந்து
குழையையுந் துறந்தகாதினள்

ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்ப இவற்
எழுதாள், மகிழாளாதலான் இவையும்
பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற்
கையற்றநெஞ்சினையுடைய கண்ணகியென
உரைப்பினுமமையும்; ¹

“அருங்கல.....அதிக்கினாள்” எனவும், ²

“மஞ்சுகூழ்.....சீறினாள்” எனவும்

சிந்தாமணியினுங்கூறினாராகலின்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭. ² சீவகசிந்தாமணி, ௧௩௭௨,

௧௩௭௩.

கநசு

சிலப்பதிகாரம்

௩௮ - எக. காதலர்ப் பிரிந்த.....

.....புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும்,
தம் காதலரைப்பிரிந்த

மாதர் பிரிவாஸ் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற
துருத்தியின் உலேழுக்குப்போல

அழலெழ உயிர்த்தனராய்ச் செருக்கடங்கி

இவ்விளவேணிற் காலத்திற்கு அமைந்த

நிலாமுற்றத்தில் மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கை

மந்த இடைநிலத்து
 ஒடுங்கி ஆண்டுத் தென்றலுநிலவும்புகாமற்
 சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன
 மும் முத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறுது வருந்தக்
 குவளை செங்கழுநீர்
 முதலிய குளிர்ந்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய
 பூஞ்சேக்கையிற் பள்ளித்தாமமாய்
 மேவப்பெறாமல் வருந்தத்தன்சேவலோடுபுணர்ந்த
 அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி
 யான் உருகியுதிர்ந்த வயிற்றின்மயிர் எஃகிப்பெய்த
 பல்வகையணைமீதே மேன்மை
 பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும்
 களித்துயிலைப்பெறாமல் அவரோடு
 முன்பு ஊடியகாஸத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து
 கடைநின்றகுழையைத்
 தூரந்து ¹பெருமையும் உரனுமுடைமையாற்
 கலங்காதநெஞ்சமும் கலங்கும்படி
 கடைசிவந்து குறுக்கிட்டுப்பிறமும் நெடியகண்கள்
 அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை
 முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுத்தைச் சிந்தவென்க.
 நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு -
 துருத்தி; வெளிப்
 படை. அஸர்தல் - பரத்தல். ஆகத்துமுலையென்க;
 முலையாகமுமாம். கழிய வென்பது ஈண்டு
 வருந்தவென்பதாயிற்று. துணை - சேவல். தூவி - மயிர்.
 இணையணை - பலவான அணை; ²

“ஐந்துமூன்றடித்த” என்றாகலின். திருந்து
 துயில் - முற்கூறிய களித்துயில். உ
 டைப்பெருங்கொழுநர் - தங்கனையுடைய
 பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன்
 ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள்
 ளம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம். விலங்கிநிமிர்
 - குறுக்கிட்டுப்பிற
 மும். நிமிர்நெடுங்கண், வினைத்தொகை. புலம்புமுத்து
 - துன்பக்கண்ணீர்;
 உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்; புலம்பு -
 தனிமையுமாம். உறைப்ப -
 உகுப்ப

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து
 அடைத்து வருந்தக் கழியப்
 பெறுது முத்துறைப்பவென்க.
 எஉ - கூ.
 அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப
 (இ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும்
 தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்ப
 னாறும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய
 கூந்தலினையுமுடைய
 பொய்கை யென்பாள், பாண்தன்மையைத்
 தம்மிடத்தேயுடைய வண்டிகளாகிய
 பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற்
 பள்ளியெழுச்சிபாட,

அழகுவரும் குவையாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; ³

“துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்” போல;

பண்ணுமாம். நாதம் - தோன்றும்; ⁴ “அருமணி

மரகதத் தங்க னூறிய”

எனச் சிந்தாமணியிலும், “மரகத மணிக்கயத் தங்க
னூறிய, வழனிற்

¹ தொல். களவு. கு. எ. ² சீவக. அருஅ.

³ சீவக. கௌ. ⁴ சீவக. கஅரு.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

காநு

பொன்னித ழாயிரம் விரித்து” எனக் ¹ கதைநிலும்
கூறினாராகலின். தேம்-

இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லமணம். பாண்
- பாண்சாதி. நோ

திறம் - நொந்ததிறம்; ஆவது புறநீர்மை. அது,
பாலேப்பண்ணி ன் றிறமைந்

துள் ஒன்றென்க; என்னை? “தக்கராக நோதிறங் காந்தார
பஞ்சமமே, துக்கங்

கழிசோம ராகமே - மிக்கதிற் - காந்தார
மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்
முர், பூந்தாரகத்தியனார் போந்து” என்பவரகலின்.

சுவனைக்கண்மலர் - சுவனையாகிய கள்ளையுடையமலர்
; சுவனைக் கண்மலரு
மாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும்,
கண்விழித்தலுமாயிற்று

இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய
ஆம்பனாறும் செவ்வா யெனி.
னுமமையும்.

இனிப்பெண்பாலாதலிற் பண்தோற்றும்வாயென
வாய்க்கு அடையாக்கலு
மொன்று. பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாய்க்கு
அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இயையும்.
அன்னமென்றதுமுதல் விழிப்பவென்
னுந்துணையுங்கூறியவிலை
உருவகமென்னுமலங்காரமென்றுணர்க்.

எஎ - அச. புள்வாய் முரசுமொடு..... ..
.நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப்
புள்ளொலியாகிய முரசுடனே

கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக் கடல்போலும்
பரப்பையும் ஒலியையு

முடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி அல்லற்காலை
வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து

நின்று நீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற
அரையிருளினும் ஓர்யாமத்

தினும் அரையாமத்தினும் ஒருகணப்பொழுது
ந்துஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித்

திருதருதலானே இந்நகரம் மிகவும் காவல்சிறந்ததென்க.

2 “நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்”

என்றார் புறத்தினும்; 3 “கைச்

சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்”
என்றார் சிந்தாமணி

யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப -
தத்தம் இனமரபினார்ப்ப; இன், உவமருபு. 4 “

‘துயிலெடை’ என்பவாகலின், எடுப்பியென்றார்; பிரிந்
தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனால்

வருதலின். இரவு தலைப்பெ

யருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; 5 “இளந்தவல்ல”
என்னுமதிகாரப்புற

னடையால்; “தடவுத்திரை” போல
வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம்.

பெயரும்-நீங்கும். காறும்-அளவும். அரையிருள் -
இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-

ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை;

இருபெயர்க்கண் வந்தது.

பகல் - அரையாமம். ⁸ “மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி” என்றார் மருரைக்

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, கஅக. ³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௯௦.

⁴ “சூத் ரேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல்., புறத்திணை. சூ. நகச;)

“பயில்பூம் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை, ச: தனாவினுத்தது.)

⁵ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எஅ. ⁶ மதுரைக்காஞ்சி, ஈடுந.

கடகூ

சிலப்பதிகாரம்

காஞ்சியுள்ளும்; பசுத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்ப எடுப்பித் தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும் தஞ்சாராம்படி காமன்

எந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல் மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் தஞ்சானென்றுபாடமோதி, ¹ காமன் லின், நகரம் காவல் சிறந்ததெனினுமமையும்.

தஞ்சானாய்த் திரிதருத

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி
ஆசிரியப்பா.

அளவடியான் முடிதலின், 'நிலைமண்டில

வேண்பா.

கூடினார் பானிழலாய்க் கூடார்பால் *

வெய்யதாய்க்

காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே

- கூடிய

மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வாணார்

மதிவிரிந்து

போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை
முற்றிற்று.

¹ "பூமென் கணையும் பொருகிலைபுங் கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுங் கருவூர" (சிலப். இ: சக, அடியார். மேற்) (யி - ம்.) * 'வெய்தாபுத்தங்காவலன்'

இந்திரவிழுவெடுத்தகா

தை.

அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி
ரு யுதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் க்விரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
க0 பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
² கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்

க - ௨. மலையாகியமுலையையுடைய ஆகத்துப்
பேரியாறுகிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (௨)
யாற்றை ஆரமாக

வும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (௩)
மண்ணகமடந்தையுடைய (௪) இரு

ளாகிய படாத்தை நீக்கியென்க.

கூ. உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி -

ஆதித்தன் ; கதிரைப்பரப்ப.

எ. வேயாமாடம் - தட்டோடிட்டுச்

சாந்துவாரப்பட்டன; நிலாமுற்றமு

மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.

அ. மான்கட்காலதர் - மான்கண்போன்ற சாளரம்.

கூ. கயவாய் - புகார். க0. யவனர் - சோனகர்.

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் - கடலோடிகள்.

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும்
அலைவாய்க்கரை.

1 "மணிமுலைப் பணத்தோண் மாநில மடந்தை,
யணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம்
போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்று" (சிறுபாண்.
க - ந.)

2 சிலப்பதிகாரம், கூ: கந0.

கஅ

கநஅ

சிலப்பதிகாரம்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையும்

கடு பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும்

பட்டினு மபிரினும் பருத்தி நூலினுங்

கட்டு நுண்வினைக் காருக ரிருக்கையுந்

தூசுந் துகிரு மாரமு மகிலு

மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

உடு மருங்கல வெறுக்கையோ

டளந் துகடை யறியார்

வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்

பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு

கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்

¹ காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்

உடு மீன்விலைப் * பரதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்

பாசவர் வாசவர் + மைந்நிண் விலைஞரோ

டோசுநர் செறிந்த ஜன்மலி யிருக்கையுங்

கரு. வண்ணம் - தொய்யிலெழுதுவன.

கச. புதை - மயிருக்குப் புதைக்கும் அகின் முதலாயின; - அவையாவன:—
“அஞ்சனக் கட்டி யரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போ ரைந்து.”
விரையாவன:—“கோட்டம்.....விரை.”

கள. காருகர் - நெய்வேலார்; அச்சக்கட்டிகள்

முதலாயினோருமாம்.

உ௦. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம்.
இவ்வளவென முடிவறியாத.

அளந்துகடையறியா.

உக. வளம் தலைமயங்கிய -

பலவளங்களும் தலைமயங்கிய.

உஉ.

பகுதிப்பண்டமொடு

- இங்ஙனஞ்சொன்ன பலபண்டங்களுடனே.

உங. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

உச. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணருமார்.

கூவியர் - அப்பம்சுடுவார்.

உசு. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்; சூட்டிறைச்சிவிற்பாருமாம். வாச
வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை:—“தக்கோலம்.....ஐந்து:”

பன்னின விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்.

உஎ. ஓசநர் - பரவர்; மீகாமர், எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

¹ இவ்வழிமுதலியவற்றுடன் "பன்மீன்விலைஞர்" (மணி. ௨௮ - ஆம் காலைத், அடி-
 ௩௬) என்பதுமுதலியவற்றை ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) * 'பரவர்' † 'பன்னிண விலைஞர்', 'பைநீநிண

விலைஞர்.'

௩.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

௧௩௩

கஞ்ச காரருஞ் செம்புசெய் குநரு
 மரங்கொஃ றச்சருங் கருங்கைக் கொல்லருங்
 ௩௦ கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்
 பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
 தன்ன காரருந் தோலின் றுன்னருங்
 கிழியினுங் கிடையினுந் * தொழில்பல பெருக்கிப்
 பழதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்கருங்
 ௩௫ குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும்
 வழுவின் றிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
 மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுஞ்
 சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு

மறுவின் றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
 ௪௦ கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
 பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
 மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உஅ. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விற்பார்; கண்ணூர். (பா) செம்புசெய்து
 ஞர் - செம்பு கொட்டுவார்.

உக. கருங்கை - வலியையுடைய கை.

கா. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள். மண்ணீட்டாளர் - சுதையாற்
 பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; ¹ “மண்ணோ டியைந்த மரத்
 தினையர்” என்றாராகலின்; குயவருமாம்.

கக. (பா) பொன்செய்புலவர் - உருக்குத் தட்டார்;
 கலந்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

அரிப்பாருமாம். நன்

கஉ. துன்னகாரர் - பாணர். தோலின் துன்னர் -

செம்மார்.

கக. கிழி - சீலை. கிடை - கிடேச்சு.

கச. பழுதில்செய்வினைப்பாஸ்கெழுமாக்கள் -

இவையிற்றூற்பொய்க்கொண்
 டை முதலியன செய்பவர்.

கசு. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

கௌ. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

௩௮-௧. (பா) சிறு குறு.....பாக்கமும் - இங்ஙனங்கடறின இவர் ஒழிந்த
பிறதொழில்களையுடையவர்களோடும் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

சு0. கோவியன்வீதி - செண்டு வெளிப்புறத்தெரு ;

இராசமார்க்கமெனினு
மாம.

சக - ௨. வாணிகர் மாடமறுகு -
பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

வணிகர்குடியிருப்பு, மறையோரிருக்கை -

¹ திருக்குறள், ௭௭௭. (பி - ம.) * 'கழிபலபெருக்கி.'

கசு0

சிலப்பதிகாரம்
வீழ்குடி யழுவரொடு விளங்கிய

கொள்கை

யாயுள் வேதநுங் காலக் கணிதரும்

சுரு பால்வகை தெரிந்த பன்முறை

யிருக்கையுந்

திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ
டணிவளை போழுந ரகன்பெரு வீதியுஞ்

சூதர் மாகதர் * வேதா ளிகரொடு
நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு

கண்ணுளர் ,

௫௦ காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
பயிரொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக்

கருவியர்

நகைவே மூம்பரொடு வகைதெரி

யிருக்கையுங்

கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர்

௫௫ நெடுந்தே ருருநர் கடுங்கண் மறவ
ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா

யிருக்கையும்

சச. ஆயுள்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் -
கணியர் ; காலத்தை
எண்ணியிடுவார்.

சசு. திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார்;
வேகடிகளுமாம்.

சுள. வீனேபோழுநர் - சங்கறுப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார்.

மாதகர் - இருந்தேத்துவார்;

பட்டுக்கள். வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்.

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழுகையார். கண்ணுளர்

- சாந்திக்கூத்தர்.

ரு0. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர்.

ஆடற்கூத்தியர் - அகத்

கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

ருக. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். ஏவற்

சிஸ்தியர் - குற்றேவன்

மகளிர்.

ருஉ. குயிலுவர் - தோற்கருவி துளைக்கருவி

நரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியா

ளர். பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும்

கொட்டுவார்.

ருங. நகை வேழம்பர் - [சாரமாணிகள்.]

ருச. பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர்;

பண்ணுவாருமாம். களிற்றின்பாகர் -

யானைப்பாகர்.

நடு. தேருருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

நக. பாயிருக்கை - பரந்தவிருப்பு.

(பி - ம.) * 'வேதானியர்.'

நு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.
கசுக

பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப்

பாக்கமு

மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
கூ0 விருபாற் பகுதியி * னிடையில மாகிய
தடைகால் யாத்த மிடைமரசு † சோலைக்

கொடுப்போ ரோதையுங்

கொள்வோ ரோதையு நடுக்கின்றி
நிலைய நாளங் காடியிற்

சித்திரைச் ¹ சித்திரைத் திங்கள்

சேர்ந்தென

கூடு ² வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை
யொழிக்கெனத்

தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த
காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்
³ புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை
மடையும்

பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

ருள. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிதப்பிற்
பெரியோரென்க.

ருள - அ. பெருமையையுடைய பெரியோர்திரண்ட
பாடலைமந்த சிறப்

பிற் பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

ருக - கூடு. மருவூர்ப்பாக்கமும்
பட்டினப்பாக்கமுமென இருவகைத்தாகிய

ஊரின்நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது,
அவற்றிற்கு இடைநிலம்

வெளிப்பட்டுப் பொதுப்புடக் கிடத்தல்கருதி.

கூக. கடை காலயாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த.
மிடைமரச் சோலை - மர

நெருங்கின சோலை.

கூக - ந. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட
மரச்சோலையையுடைய
நாளங்காடியென்க.

கூச. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென
- சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்தென்கையால்;
சித்திராபூரணையென்க.

கூரு. உற்றதை - இடையூற்றை.

கூள. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல்.

பீழகை - பலிபீழகை.

கூஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன.
நோலை - எள்ளுருண்டை.

விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

கூக. பொங்கல் - கள்ளு.

¹ நன்னூல், மயிலை. சூ. களரு - மேற்.

² சிலப்பதிகாரம், இ: எக.

³ சிலப்பதிகாரம், கட: கள, - (பி - ம்.) *

கசஉ

சிலப்பதிகாரம்

எ

துணங்கையர் குரவைப ரணங்கெழுந் தாடிப்

பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்

1 பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி

வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

மாதர்க் கோலத்து வலவையி

னுரைக்கு

எடு

முதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர

மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்

பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு

முந்தச் சென்று முழுப்பலி பீடிகை

வெந்திறன் மன்னற் குற்றதை

யொழிக்கெனப்.

அ பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம்

கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோற்
பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி

யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரமுவத்துச்
சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை

எ0. துணங்கை - சிங்கி; என்னை? “பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யழிக்
கத், தொடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.” குரவை - கைகோத்தாடிதல்;
“குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்.” அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.

எக - கூ. (ப1) நிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையுநீங்கி மன்னனுக்கு
வசியும் வளனும் சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசீகரம்.

எச. மாதர்க்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட ஒப்பனை. வலவையின்
- சமத்தால்; நாணிலிகள்போல வென்றுமாம்.

எடு. மூதிற் பெண்டிர் - மறக்குழமகளிர்.

பெயர - அவர் பலியிட்டிப் போனவள்விலே.

ஓதையின் - ஆரவாரத்துடனே.

(சு) அவிரொளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் (சுஅ) புழுக்கல்முதலாயினவற்றைப்
(சுஎ) பீழிகையிலே (சுக) சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணியும்
பகையுநீங்கி (எக) மன்னனுக்கு (எக) வசியும் வளனும் சுரக்கவெனப்
(எடு) பெண்டிர்நின்று (எக) வாழ்த்திப் (எடு) பெயரவென்க.

எசு - கூ. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர் முற்படப்போய் முழுப்
பலி பீழிகையிற் பலிகொடுத்து ஒழிப்பாயாகவென்று பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ0. வலிக்குவரம்பாடுகெனல் - வலிக்கு எல்லையாடுகென வஞ்சினங்கூறல்.

அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பஸ்வேறபரப்பு - பஸ்வேலையுமுடைய பரப்பு.

அரு. களங்கொண்டோர் - வென்றோர். அழுவம் - பரப்பு.

அச - சு. சூர்த்து.....வைத்து - அச்சத்தைச்செய்து கடை
சிவந்த கண்ணினையுடைய தலையை அறுத்து நற்பலிபீடிகையிலேவைத்தென்க.

¹ மணிமேகலை, க: எ0 - எங்.மு.

நு.—இந்திரவிழுவரெடுத்தகாதை.

கசந

அஹீ வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
நற்பலி பீடிகை நலங்கொள வைத்தாங்

குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி

கூ0

நிருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெறுஅச்
செருவெங் காதலிற் ¹ நிருமா வளவன்

ஹாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணூர்ப் பெறுகவிம்
மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு தோளெனப்
புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்நா
கூடு ளைசவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்
பகை+விலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
விமைபவ ருறையுஞ்
சிமையப் பிடர்த்தலைக்

கொடுவரி † யொற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு
மாரீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
க00 கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு
மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்

பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபழு
மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த

நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இனி அரட்சன்செய்தி கூறுகின்றது:—

கசு. புண்ணியதிசை - வடக்கு.

கரு. நசைபிறக்கொழிய - என்னினைவு
மேற்போகாது பின்னிட்டுொழிய.

கசு. பகை விலக்கியது - பகையாய்த் தடுத்தது.

கஅ. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து.
பெயர்வோற்கு - மீள்
வோலுக்கு.

க00. இறைகொடுத்த - திறையாகக்கொடுத்த. பந்தர் -
முத்தின்பந்தர்.

க0உ. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்;
பகைப்புறமென்பத

னைப் பகைபுறமென்றது விகாரம். கொடுத்த -
முன்பகையாய்ப் பின்திறை
யிட்ட. பட்டிமண்டபம் - ஒலக்கமண்டபம்.

க0ங. உவந்தனன்கொடுத்த - ஓ மித்திரனாய்க்கொடுத்த.

க0ச. தோரணவாயில் - தோரணத்தைபுடையவாசல்.

¹ பட்டினப்பாலை, உகக.

(பி - ம்.) * 'வரைப்பினென்' † 'விலக்கியது' ‡ 'எழுதி', 'ஏற்றி' § 'மித்துரு'

கசுசு

சிலப்பதிகாரம்

க0டு பொன்னினு மணியினும் புனைந்தன
வாயினு

நுண்வினைக் கம்மியர் காணு மரபின
துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ

ருதவிக்கு

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின

விவைதா

கக0

மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து
மரும்பெறன் மரபின் மண்டப மன்றியும்
வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த

கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதிக்
கடைமுக வாயிலுங் கருந்தாழ்க் காவலு
முடையோர் காவலு + மொரீஇய வாக்க

ககடு கட்போ ருளரென்றிற் கடுப்பத்

தலையேற்றிக்

கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயா

துள்ளுநர்ப் பணிக்கும் வெள்ளிடை

கூனுங் குறஞ் முழுஞ் செவிடு மழுக்குமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்

க9௫ - கூ. இவைதாம் பொன்னானும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் கம்மியராத் காணப்படாதன; இவர்களுடைய முன்னோர்செய்த உதவிக்குப் பிரதியுபகாரமாக மயன்நிருமித்துக்கொடுத்தன; இவை தனித்தனி இத்தன்மைமவாயினும் தம்மிற்புணர்ந்து ஏத்தப்படுமென்க.

கக0. அன்றியும் - இங்ஙனம் சொல்லப்படுமுன்றிடமன்றியும்.

ககக. வம்பமாக்கள் - புதியோர்.

தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதிய.

கக௨. கண் - அவ்விடத்து. எழுத்துப்படுத்த -

இன்றோது பொதியென

எழுதி இலச்சிணையிட்ட.

கக௨ - கூ. பொதியிணையுடைய

கடைமுகத்துவாயிலும் கருந்தாழாகிய

காவலும்.

கக௪. உடையோர்காவல் -

இவற்றையுடையோர்காவல். ஓரீஇயவாகி -

நீங்கினவாகி.

ககடு. கட்டோர் - களவுகாண்போர்.

ககஎ. பணிக்கும் - நடுக்கும்.

ககக - எ. புதியோர் தம்முடைய பெயர்பொறித்த
தனத்தைக் களவு

கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்ததனத்தைத் தங்கள் தலையிலேவைத்துச்சுழன்று
திரிகிறதன்றிக் கொண்டிபோகக் கொடாமையான் நினைத்த கள்ளரைநடுக்
கும் வெள்ளிடைமன்றமென்க.

(பி - ம்) * 'பொறித்துக்' † 'ஒரீஇயதாக'

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசடு

கஉ௦ பழுதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்று
வலஞ்செயாக் கழியு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுங்குதுய ருற்றோ
சூழல்வாய் நாகத் தாரெயி றமுந்தினர்
கஉடு கழல்கட் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்
சூழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கு
நிழல்கா னெடுங்க னின்ற மன்றமுந்
தவமறைந் தொழுகுந் தன்மையிலாள

ரவமறைந் தொழுஞ் * மலவைப் பெண்டி

கந்0 ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
+ பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றுளரென்
கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு

வோரெனக்

காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப்

க2க. இலஞ்சி - மதி.

ககஅ - உக. கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர்
வியாதியாளர் முழுகிவலஞ் செய்ய நன்னிறம்பெறும்
இலஞ்சிமன்றமென்க.

க2உ. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டி.
மயற்பகையுற்றோர் - மயக்கமா கிய பகையையுற்றோர்.

க2ச. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். க2௪.
நிழல் - ஒளி.

க2உ - எ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருமுற்று
அழுந்திப் பட்டோர் சூழ்ந்து வணங்க நீங்கும்
ஒளிகாலைப்பட்ட கல்லுரின்றமன்றமென்க.

க2அ. தவமறைந்தொழுகல் - தவத்திலே மறைந்து
தவமின்றி ஒழு குதல்.

ககக. அவமறைந்தொழுகும் அலவைப்பெண்டிர் -
மறைந்து அவமேயொழுகும் அலவைப்பெண்டிர்.

கக௦. அறைபோகமைச்சர்-கீழறுக்கும் அமைச்சர்.
பிறர்மனைநயப்போர் - பிறர்மனைவியை விரும்பினோர்.

ககக. பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்காரர்.
புறங்கூற்றாளர் - புறங் கூழுவோர்.

கக௨. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

கக௩. காதநான்கும் - ஊர்குழந்த
நாற்காதவட்டகையும்.

(பி - ம்.) * 'அவலப்பெண்டிர்,'

† 'பொய்க்கரிமாக்கள்'

கக

கசசு

சில ப்பதி காரம்

பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமு

கக௫ மரைசுகோல் கோடினு மறங்கூ றவையத்
துரை நூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினு
நாவொடு நவிலாது நவைநீ ருகுத்துப்
பாவை நின்றமூஉம் பாவை மன்றமு
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து
கச௦ 2 மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுறீஇ

வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு
முரசங்

கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி

வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய
கோட்டத்துக்

கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
கசடு தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக்
கோட்டத்து

மங்கல நெடுங்கொடி வானுற வெடுத்து

கநச. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற நாற்சந்தி.

கஉஅ - கச.

லகப்படுத்திப்பூதம்

தன்மையிலாளர்முதல் ஆறுவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி
புடைத்துண்ணும் சதுக்கமென்க.

ககக. ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.

ககஎ. நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல்.

நவை - குற்றம். குற்

றத்துக்காகக் கண்ணீருக்குக்கையால் நவநீரென்றார்;
புதியநீரென்பாருமுளர்.

நவநீரென்றுபாடமோதிப்

ககநு - அ. கோஸ்கோடினும் உரைநூல்கோடி

வாரம்பற்றினும் வாய்

திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும்

பாவையையுடையமன்றமென்க..

ககள - சர. இவ்வைந்துமன்றத்திலும்

பலியிட்டென்க.

அச - கசர. பீடத்திலே தலையைவைத்து முரசு

வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

முழக்கி மண்டபமுதலிய

கசக. வச்சிரக்கோட்டம்

கிற முரசு.

- வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்; இவ்விடத்திருக் கசஉ.

கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடராகியதலை.

கசக. களிற்றரசுவயங்கியகோட்டம் -

ஐராபதநிற்குங்கோயில்.

கசடு.

தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

கசக - சு. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை. ஐராபதநிற்குங்கோட்டத்
திலே கொண்டுவந்து யானையிலேயேற்றி விழவின் முதலுமுடிவுமறிவித்துக் கற்
பகநிற்குங் கோயிலிலிருந்தகொடியை வானிலேசெல்லவெடுத்தென்க.

¹ “பூதமுண்டது புடைத்துண்ணும்”

(தொல். கிளவி. கு. ௫௮ - இளம். சே. ந.)

(சூளா. சுயம். சந); “பூதம்புடைத்தது”

² சிலப். சு. கள.

௫.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கசுள

மரகத மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய

பவளத் திரள்காற் பைம்பொன்

வேதிகை

நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத்

தியாங்கணுங்

கடு கிம்புரிப் பகுவாய்க் கிளர்முத்

தொழுக்கத்து

முங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்
தோரண நிலையுடைய தோமறு பசும்பொற்

பூரண சூம்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை
கருநூ தூமயிர்க் கவரி¹ சுந்தரச் சுண்ணத்து
மேவிய கொள்கை வீதியிற் செறிந்தாங்
² கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு
மரசு குமரரும் பரத குமரருங்

கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் றொகுதிய
ககூ0 ரிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங்

கீண்டி

யரைசுமேம் படிவிய வகனிலை மருங்கி

கசள. குயிற்றிய - செய்த. கசஅ.

காலையுடைய.

கசள - அ. மரகதமணியொடு வயிரத்தைக்
குயிற்றிய திண்ணை.

கரு0. கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாய். கிளர்முத்து -

அதன்வாயினின்றும்

புறப்பட்டமுத்து.

கருக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; “செங்கய
விரட்டைதிருவார்சுடர் கணடி,
பொங்கு கொடி வார்முரசந் தோட்டிபுணர் கும்பம்,
மங்கலங்க ளெட்டும்.”

கசுஎ - ருசு ‘மரகதமணியொடு’ என்றதுமுதலாக
‘மேவியகொள்கை என்
றது’ ஈறாக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசுக - ருசு. கடைமுகமெல்லாம்,
கிம்புரிப்பகுவாயினின்றும் புறப்பட்ட. தாகப்பண்ணின்
முத்தொழுக்கத்தினையுடைய தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும்
பம் பாலிகை விளக்குப் படாகை கவரி சுண்ணம்
இவற்றையுடைய வீதியென்க;
சினையின்றொழில் முதன்மேலேறிற்று.

கருஎ. ஐம்பெருங்குழுவுமென்பேராயமும்:—“
சாந்துபூத் கச்சாடை
பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தார் -
வேந்தர்க்கு, மாசனம்
பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்ச, ராசி
லவைக்களத்தா ராந்து.”

² மணிமேகலை, க. கள; பெருங்கலை, உ: டி.சு; தொல்.

செவ்விய. இள - ந.மேற்.

³ சீவகசிந்தாமணி, உ.ச.அ.எ.

கசஅ சிலப்பதிகாரம்

லுரைசான் மன்னன் கொற்றங்
கொள்கென்

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட

ககரு தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி
பெருந்துறைப்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்

¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு

கள0 மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு

மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாழ்மையின்

கௌநீ நான்மறை மரபிற் தீமுறை யொருபா
 1 னால்வகைத் தேவரு மூவறு கணங்களும்
 பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
 வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபா
 லறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்

ககௌ. ஆட்டி - ஆட்ட.

(ககௌ) அகநிலைமருங்கில் தம்மரசனை
 மேம்படுத்தற்கு (ககௌ) ஈண்டி (ககௌ) வேந்தன்
 கொற்றங்கொள்வானாகவெனவாழ்த்தி (ககௌ) அரசுதலைக்
 கொண்ட (ககௌ) குடத்தினீரை (ககௌ) இவ்வீதியிலே
 அடையச்செறிந்து (ககௌ) ஏற்றிச் (ககௌ) சாற்றி (ககௌ)
 எடுத்துப் (ககௌ) புரவியர் களிற்றின் தொகுதியர் (ககௌ)
 தேரினராய் (ககௌ) அரசுகுமாரரும் வணிககுமாரரும்
 (ககௌ) ஆட்டவென்க.

ககௌ. பெரியோன் - மகாதேவன்.

ககௌ. வால்வளை மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

ககௌ. தீ முறை - ஓமம்.

ககௌ - எரு. இக்கோயில்களிலே ஓமஞ்செய்யாநிற்க.

ஒருபால் - ஒருபக்கம். ககௌ. நால்வகைத் தேவர் -

வசுக்கள், திவாகரர், உருத்திரர், மருத்துவர்;

ஆதியங்கடவுளர்.

கனக. அறவோர் பள்ளி - அருகர்தானம்.
காக்கிறவிடம்.

அறனோம்படை - தருமம்பாது

1. "தல்லிழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்" (சிலப். கச: எ.);
2. முருகு. கச: எ. (பி - ம.) * 'மாமறை'

10.—இந்திர

விழுவூரெடுத்தகாதை. கச: க

கடி0 புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத்
தானமுந்

* திறவோ நுரைக்குஞ் செயல்சிறந்
தொருபாற்

கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்ன
ரடித்தளை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்

கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்
கடி0 புண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ
டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந்
தொருபான்

முழவுக்கண் பெயிலாது முடுக்கரும் வீ
தியும்

விழவுக்களி சிறந்த வியலு ளாங்கட்
காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல் ரெய்தா
கக௦ மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
ழல்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலே
¹ தாழிக் குவளை + சூழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற்
பொலிந்து

கஅ௦. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

களக - அ௦. (பா) அறவோர் பள்ளியிடத்து

அறங்காத்தலையும், சத்திரமுத

லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களைபும்

நல்லோருரைக்கும் செயல்சிறந்தது

ஒருபக்கமென்றுமாம்.

கஅ௩. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.

கஅ௬. இசைசிறந்தொருபக்கம்.

களஅ-அஅ. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்களிசிறந்த
வியலுளெனக்கூட்டுக.

சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

கஅஅ. வியலுள் ஆங்கண் - அகன்றவூரிடத்து.

(கஅ௬) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (கக௬)
'நன்மொழி தீனத்து' என்றது இறுதியாகக் கோவலனோடு

மாருதத்துக்கு ஒத்தபண்பு.

கஅசு - கூ0. காதற்கொழுநனை.....

.....மாதவியென்றது சிலேடை;

காதலிக்கப்பட்ட தன் கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு
அநுரூத அழகிய

வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும்,
எல்லாரும் காதலிக்கும் கொழுவின நனையாந்தன்மையைவிட்டு
முதிர்ந்து அலராகாத வளைந்த தளிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி. கண்ணகி பிரிந்து
அலரெய்தலாற் பிரிந்து, அல

ரெய்தா மாதவியென்றார். குருக்கத்தி

அநுரூமை செவ்வியழியாமை. ககக - கூ. முல்லை,

மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர் இவை பயின்ற
கோதையாகிய பிணையல்.

1 "தாழியுண் மலர்ந்த தன்செங் குவளை, பூழுறு
நறுமடோ தொருகையிற்

பிடித்து" பெருங்கதை, க: 0. அள - அ; "தாழிவாய்க்குவளை"
(சீவக. அநக.)

(பி. ம.) * 'துறவோர்'

+ 'தன்செங்கழுநீர்'

கரு0

சிலப்பதிகாரம்

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்

கரு0 பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட்

டமர்ந்து

நாண்மகிழ்நுக்கை நாளங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து
நகையா டாய்த்து நன்மொழி

திளைத்துக்

உ00 குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகர்ப்

பரத்தரொடு

திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
விளிவாய் வண்டினொ டின்னிள

வேணிவொடு

மலய மாருதந் திரிதரு மறுகிற்
கருமுகில் சுமந்து குறுமுய

வொழித்தாங்

உ00 கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி

ம.மு.மு.தி

யங்கண் வானத் தாவுப்புக்கை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு

முண்டுக்கொ

னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் தாவலைத் திருநீர் மாந்தி

உக0 மீனேற்றுக் கொடியேர்ன் மெய்பெற

வளர்த்த

வான வல்லி வருதலு முண்டுக்கொ
லிருநில மன்னற்குப் பெருவளங்

காட்டத்

திருமகள் புகுந்ததிச் செழும்பதி

யாமென

வெரிநிறத் திலவழு முல்லையு மன்றியுங்

ககௌ. பூவின் மிகுதிபற்றிக் கானமென்றார்.

ககரு - எ. பொழில்வினையாட்டு விரும்பி

நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்

இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற்
செவ்விமணத்திலேபுகு.

ககஅ. புலராதி - புலராமை. ககக. ஆயத்தி -
ஆயத்தோடே.

உஊ. பரதர் - தூர்த்தர்.

கஅஅ - உஊ. வியலுளாங்கண்
மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்
ந்து புக்குச் சிறந்து திளைத்துப் பரத்தரொடு
பாணரொடு திரிதரும் கோவலன்
போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

உகஊ. மெய் - வடிவு.

உஊஅ - கஊ. திங்களாகிய நிலத்திலே
அமுதமாந்தி மெய்பெறவென்க;
உகக. ஆமென - ஆமெனக்கருதி.

உகஉ - க. இப்பதியிலே திருமகள்
காட்டவென்க.

புகுந்தகாரணம் மன்னனுக்கு வளங்

உகச. அன்றி - இவையேயன்றி.

நு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை

கருக

உகடு கருநெடுங் குவளையுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த

லஞ்சிப்

1 பல்லுயிர் பருகும் பசுவாய்க் கூற்ற

உஉ0 மாண்மைபிற் திரிந்துத நருந்தொழி
நிரியாது

நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங்
கோட்டிப்

பண்மொழி நரம்பிற் நிவனியாழ்
மிழற்றிப்

பெண்மையிற் திரியும் பெற்றியு
முண்டென

2 வருவி லாள நொருபெருஞ் சேனை
உஉடு யிகலம ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட்

கணவரொ

டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு

புணர்ந்த

வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்
உளம் மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக்
சுவளைப்.

போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய
செங்கடை

விருந்திற் தீர்ந்தில தாயின் யர்வது

உகசு - எ. உள்வரிக்கோலம் - கிருத்திரிமவேடம்.
கோலத்து - கோலத்

தோடே. உறுதுணை - திருமகள். தாமரையானது
தன்வடிவொழிய வேறொரு
வடிவுகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் -
பண்ணைச்சொல்லுகின்ற யாழ்நரம்பு

போல.

உஉங. உண்டுகொலென வேரோரிடைச்சொல்
வருவிக்க.

உஉச - டு. (பா)
ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி - பரத்தையரை
மாறுபட்ட பூசற்கண்ணே அலைத்து எதிரே நின்று

தடுத்தது.

அன்றியும், விலங்கி விலக்கி; புலவியாலே
கூடாதமகளிரைப் போகாம

லெதிரே நின்று தடுத்து இங்ஙனம் புகழ்ந்து புலவியைத்
தீர்த்தென்றுமாம்.

உஉரு - கூ. (பா) அவரெழுதுவரிக்கோலம் -
தொய்யில். முழுமெய்யு

முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது -
புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உரு0 - கூ. குவளைப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

உருஉ. யாவதும் - சிறிதும்.

¹ சிலப்பதிகாரம், எ: ௧௦.

² சிலப்பதிகாரம், உ: ௪௪.

மருந்துந் தருங்கொலிம் மாநில
வரைப்பெனக்

கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா
உரு ஞள்ளாக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளாக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்

கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு

முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ

ருகுத்தன

வெண்ணுமுறை யிடத்தினும்
வலத்தினுந் துடித்தன

உசு விண்ணவர்
கோமான் விழவுநா ளாகத்தென்.

உரு. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். உரு.
நல்வினை - விழா.

(உரு) மறுகிடத்துத் (உரு). திங்களுமுண்டோ;
(உரு) வல்லிவருதலு
முண்டோ; (உரு) கமலம் திரிதலுமுண்டோ; (உரு)
பெற்றியுமுண்டோ
வெனச்சொல்விச் (உரு) சேனையாகிய

பரத்தையரிடத்துப் - போகாமல்

(உஉரு) விலங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு (உஉசு)

எழுதுவாரிக்கோலத்

தைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறுவித்துப் பின்பு (உஉஅ)

ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த

(உஉக) மனையுறைமகளிர் (உஉஅ) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு

விருந்தொடுபுக்க கணவர் (உஉச) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.

(உஉஎ)

உருரு. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

உருஎ - கூ. கருங்கணென்றது, கண்ணகிக்குப்

புணர்ச்சியில்லாமையால்;

நிறைகரந்து துன்பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன;

செங்கணென்றுரைத்தது,

மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதும்பலால்; அகத்து

நிறைகரந்தொளித்து இன்

பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு நிறைகரத்தல்

- கற்பாற் பரிகாரப்

பட்டதாதல்; ஆற்றுமை மிகுதி கூறிற்று.

மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்கரந்து

காமத்தாலே நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு

அழுகைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ

கைக்கண்ணீர்; எண்ணுமுறை - எண்ணினவடையே. பின்பு கண்ணகிக்குக்

கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்டிடித்தன; மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டா

கையால் வலக்கண் துடித்தன.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருந்

க - கூ. அலைநீ

ராடை.....மலர்கதிர் பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும்

மலையாகியமுலையினையும் அம்முலை

யாகத்துப் பெரிய யாளுகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய
கூந்தலினையுமுடைய இட

மகன்ற பரப்பினையுடைய ¹ அரசுகெடுத்தலம்வரும்
நிலமடந்தை அல்லைக்கா

லைப் பசந்துவாரப் பணித்துப். போர்த்த இருளாகிய
படாத்தைத் தன் கதிர்க்கை

களானீக்கி ² அவிரொளி உதயமால்வரையு
ச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப்

பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச்
சாதியொருமையாற்கூறி

ஞர்; “பொதியிலு மிமயமும் புணர்முலை யாக”
என்றார்கதையினும். ஆரப்பேரி

யாற்று, பேர்யாற்றூரமெனப் பாடமாற்றுக; ஆரம் -
முத்துவடம். மாரி -

முகில். அகன்பரப்பு, வினைத்தொகை. புதைத்தல் -
போர்த்தல்; மலைநாட்டு

வழக்கு. போக - அகல. உலகுவிளங்கவிரொளி -
உலகுவிளங்குதற்குக்காரண

மாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு.
மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி,

பரப்பவெனத்திரிக்க. வாளாது மண்மடந்தையென்னுது
கண்ணகன்பரப்பின்

மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறினார்,
அத்தன்மையானைப் போர்த்த

நீலப்படாத்தைத் தன்தேசினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு.
எனவே செம்பியன்

மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,
வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.)

வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம்

பெய்த சரக்கறையும்,

வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. ² மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களும்
- (இ - ள்.) மானின்

கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்களையுடைய
மானிகையிடங்களும்,

காலதா - சாளரம்.

கக - கடு. கயவாய் மருங்கில்.....யவன

ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில்
தம்மைக்காண்போர்கண்களை மேற்போக

விடாமற்றதிக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத
மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,, கக - உ. கலந்தரு

திருவின்.....இலங்குநீர் வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால்
தாம்பிறந்த நிலத்தை

விட்டுப்போந்த பரதேசிகள்பரையும்
ஒருநிலத்தாரைப்போலக் கலந்து செறிந்
திருக்கும் அலைவாய்க்கரையிருப்பும்,

கங். வண்ணமும்—(இ - ள்.)
தொய்யிற்குழம்பு முதலியவும்,

¹ இங்கே தந்துரைத்தவற்றை

அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்ணதை அ - ஆம் அடி.
முதலியவற்றிற் காணலாம். ² சீவகசிந்தாமணி,
உஉகக - ந. மேற்.

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணமும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—(இ-ள்.) குளிர்ந்த

நறியபசங்கூட்டும்,

கசு. பூவும்—(இ - ள்.) விடுபூத் தொடைப்பூக்
கட்டிப்பூவென்னும்

மூவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: ¹ “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை,

யார மகிலுறுப்போ

டாறு” எனவிலை.

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.)

தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன: ² “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார,

விரை” எனவிலை.

மொட்டிய வைந்தும்

கரு. பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ -

ள்.) இவற்றை விற்ப

வராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடங்களும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ண
முதல் விரையீருவுள்ளவற்றை விற்பவராய்த் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்
தெருவுமென்க.

கசு - எ. பட்டினு.

மயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) பட்டுநூலானும் எலிமயிரானும்
பருத்திநூலானும் துண்ணிய

தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும்

பட்டுச்சாவியரிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுள். காருகத்தொழில் இருவகைத்து;
“பருத்திநூல் பட்டுநூலைத்தாடை யாக்கலுஞ், சுமத்தலும் + பிறவுங் காருக
வினைத்தொழில்” என்றாகலின். இவற்றுள் ஈண்டுக் கூறியோர் முன்னையோர்.

கஅ - உக. தூசுந் துகிரும்.....நனந்தலை
மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டும் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற முத்தும்
ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொற்பணியோடே இலக்கங்
காண்டோர் ஓரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும்
மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - உ. பால்வகை தெரிந்த.....கூல வீதியும்

(இ - ள்.) பகுதிவேறுபடத்தெரிந்த முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு என் வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்றும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

1 “நேர்கட்டி செந்தே விரியாசல் கவிபூர, மார மகிழ்வுப்போ லாந்து, எனக்காட்டுவர் நச்சினுர்ச்சினியர் (சீவக. ௫௩௪.)

* பிங்கலந்தையையர்வகை, எ.அ. 5 திவாகரம் ௧௨ - வது.

(பி - ம்.) * “அச்சுக்கொட்டிகள்,” 1 “அகழ்த்தலுங்.”

௫—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருரு

எண்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு வரகுதி கூ; சாமை, யிறுங்கு

* தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே” எனவிறை. இனிக் கூலம் பதினெண்.

வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர்; என்னை? 1 “பதினெண் கூலமு முழுவர்

க்கு மிகுக” என்றாராகலின்; பலசரக்கென்பாருமுளர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,

வண்ணாருமாம்; 2 “காழியர், கௌவைப் பரப்பின்

வெங்வுவர்ப் பொழிப்ப”

என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,

³ “காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார்

பெரும்பாணாற்றினும். கண்ணெடை

யாட்டியர்—(இ - ள்.) கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியரும்,

நொடை-விலை; ⁴ “மீனெடுத்த நெற்குவைஇ”

என்றார் புறப்பாட்டினும்.

உரு. மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.

)மீன்விலையபுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளாப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும்

உமட்டியரும்;

அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—(இ - ள்.) ⁵ இலையமுதிடுவாரும்,

அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்; பச்சிறைச்சி

சூட்டிறைச்சி விற

பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,

அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிஷவங்கம்,
டைந்து” எனவியை.

கப்பூரஞ் சாதியோ

உசு - எ. மைந்நிண
விலைஞரோமி.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) ஆட்டிவாணிகருடனே பரவருஞ் செறிந்த
ஊன்மிக்க இருப்பி

பங்களும,

ஒசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உஅ.

கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக் கண்ணாரும்,

செம்புசெய்குநரும்—(இ

- ள்.) செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொஃறச்சரும்—(இ - ள்.)

மரத்தைவெட்டுந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய

கையைபுடைய கொல்லரும்,

¹ மதிவரணர்நாடகத்தமிழ்தூல்.

² அகநானூறு, அக.

³ புறநானூறு, கசக.

⁴ இலையமுது - வெற்றிலை.

⁵ பெரும்பாணாற்றுப்படை, கஎஎ.

(பி - ம்.) * 'தொறையிராகியென்கலம்.'

கருங்கை சிலப்பதிகாரம்

கருங்கை இருவகைத்து; என்னை? "கொன்றுவாழ்
தொழிலினும் வன்

பணித் தொழிலினுங், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை
யெனப்படும்' என்றாரா

கலின். ஈண்டு வலிய கையைபுடைய
கொல்லருமென்பதாயிற்று.

கூடு. ¹ கண்ணுள் வினைஞரும்—(இ - ள்.)

சித்திரகாரிகளும்,

மண்ணீட்டாளரும்—(இ - ள்.)

சிற்பாசாரிகளும்.

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன
பண்ணுவாரென்றுமாம்; குய

வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சுதை; ² “மண்ணே
டியைந்த ழாத்தனையர்”

என்றாகலின்.

நக. பொன்செய் கொல்லரும்—(இ - ள்.)

உருக்குத்தட்டாரும்,

நன்கலர் தருநரும்—(இ - ள்.)

இரத்தினப்பணித்தட்டாரும்,

நஉ. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ³

சிப்பியரும்,

தோலின் துன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும்,
பறம்பர் முதலாயினுமாம்.

நந - ச. கிழியினுங் கிடையினும்.....

பால்கெழு மாக்களும் (இ - ள்.) கிழி.

கிடையென்பவற்றாற் புட்பம் வாடாமாலை பொய்க்

கொண்டைமுதலிய உருப்பிறக்குந்தொழில்களை
மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற

கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும்,
கிடையால் விலங்கு பறவை

பூ பூங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௩ - எ. குழலினும்
யாழினும்.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் குரன்முதலாயுள்ள ஏழிசையினையும் சரிகம்பதரி யென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத் தினும் நால்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு திறத்தையுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௮ - க.

சிறுகுறுங் கைவினை.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச்செய்து அதனைவரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர் முதல் பெரும்பாணராயுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமும் மென்க.

¹ கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினார்.
கண்ணிடத்தே தந்தொழிலை நிறு

த்துவோரென்பார் நச்சினூர்க்கினியர்; (பத். பக். உகக.)

நீ.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கருள

சு0.

கோவியன் வீதியும்—(இ - ள்.) இராசப்பெருந்தெருவும்,
செண்டிவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுளர்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த
தேரோடும் விழா
வீதியும்,

சக. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.)

கடைத்தெருவும்,

சக - உ. பெருங்குடி வாணிகர் மாட மறுகும்
(இ - ள்.)¹ பெரிய

குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது மாடமானிகைத்தெருவு
ம்,

சஉ. மறையோ ரிருக்கையும்—(இ - ள்.)

பஞ்சக்கிராமிகளுக்கு

மிடமும்,

சக - நு. வீழ்குடி

புழுவரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும்
உழவரோடும் மருத்துவ

தூலோரும் சோதிடதூலோரும் வேறுவேறு
வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமை

யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர்; ² “பகடி புறந்தருநர் பார
மோம்பிக், குடிபுறந்

தருகுவை யாயின்” என்றார் பிறரும்; யாவரும்.
விரும்புங்குடியென்றுமாம்.

³ “உழுதுண்டு.....செல்பவர்” என்பதனாற் கொள்க;
குடியொடும் உழவரோடு

மென்க; அன்றி உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; ⁴
“உழவின் கட் காமுற்று

வாழ்தல்” என்றாராகலின்; வேளாண் ⁵ சாமந்த
ரென்பாருமுளர்.

சக. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ - ள்.)
முத்துக்கோப்பாரும்,

[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.

சக - எ. சிறந்த

கொள்கையொடு.....அகன்பெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய
வளைகளையறுப்பாரும்

வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

வளைபேர்மூன்றென்றது-சங்கறுப்பாரை. அணிவளை,
வினைத்தொகையுமாம்.

வீழ்குடிமுதல் போழுநீரூயுள்ளவர் மிக்க
செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ
னினுமமையும்.

சஅ. சூதார்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதார்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதாளிகரொடு—(இ - ள்.)

வைதாளியாடுவாரென்று சொல்லப்

பட்ட இவரோடே,

¹ பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார்;
கன் பெருமட மகளே' என்றார் முன்னும்; சிலப், உ: எசு.

“பெருங்குடி வாணி

² புறநானூறு, ௩௫.

⁴ திரிகடுகம், சஉ.

³ திருக்குறள், ௧௦௩௩.

⁵ சாமந்தர் - சிற்றரசர்.

[மிட்டையகண்டருமென்ப.]

சக. நாழிகைக் கணக்கார்—(இ - ள்.)

கழகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக்

கவிசொல்லுவார்; “பூமென்

கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் திரியுங்

கருவூரா - யாமங்க,

ளொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று” என; நாழிகைவட்டிலிடுவாருமென்ப; “குதர்வாழ்த்த மாகதர் துவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை மிசைப்ப” என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம்

கொண்ட கோலத்தானும்

கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்;

என்னை? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ

டணியணிந்து, முசிய சுண்ண

முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட்

டசனுக்குங் காளிக்

குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தரும்.” என்பதனானறிக;

மதங்கரென்பாரு முளர்.

நூ. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.)

களத்தாடுங் கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டிகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்குத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கத்தாடும்
பதியிலார்,

நுக. ³ பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.)

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.)

மடைப்பள்ளியாரடியார்,

நுக. பயிஞெழிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.)

தோற்கருவி இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.)

படைக்கும் உற்சவத்துக்குங். கொட்டிவார்,

யாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

நுக. நகைவேழம்பரொடு— (இ - ள்.)

[சாரமானிகளோடே,]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல்

வேழம்பரீராக என்

ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத்தின்வகைதெரிந்த

இருப்பிடங்களுமென்க.

நுச. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய

பரிகளைக் கடவுவாராகிய

† அச்சுவவாரியர்,

களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யானைப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

நுரு. நெடுந்தே நுருநர்—(இ -

ள்.) தேர்ப்பாகர்,

¹ "கடியையர்கவியைதேயோதை" கம்ப. எழுச்சி. எக.

² மதுரைக்காஞ்சி, சுஎஃ - எக.

³ சீவகசிந்தாமணி, உஎஉரு - ந. மேற்.

(பி - ம்.) * 'இராக்கிடை' † 'அச்சுவவாரியர்'

நு. —இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருக

கடுங்கண் மறவர்—(இ-ள்.) சினக்கண்ணையுடைய

காலாட்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்குறிய

முப்படைக்கும் தறுகண்மையை

யுடைய வீரரென்றுமாம்.

நுக. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா

யிருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்டு வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச்
சூழ்விருக்கும் பெரியபரந்த
இருப்புக்களுமென்க.

௩௭ - அ. பீடுகெழு

சிறப்பின்.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக
இருக்கையி றுதியாகிய இருப்பிடங்களை

யுடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினை யுடைய
பெரியோர் திரண்ட பாடலமைந்த

சிறப்பினை யுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

௩௯ - சு. இருபெரு வேந்தர்.....

.கடைகெழு பீடிகை

இதில், (சுச) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் *
சேர்ந்தென” என்பத

னைப் புழுக்கன் முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து
வந்துவிட்ட பாசறையிருப்

புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானும்போல முற்கூறிய
மருவூர்ப்பாக்கமும்

பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டிகூறுபட்ட
ஊர்க்கு நடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய

நாளங்காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய
நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி

ந்த சோலையின மரங்களிற் கால்களே தூணாகக்
கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய

கொடுப்போர் கொள்வோரோதை இடையறாது நிலைபெற்ற
நாளங்காடியென்க.

அந்நாளங்காடித்தெருவின்கண்ணே பூதத்து வாயிற்
பீடிகையென்க. அஃது

எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய
வேலையுடைய முககுந்த

னென்னும் மன்னனுக்குவரும் இடையூற்றை
ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன்

ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின்றும் போந்து
அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டு

போதும்¹ பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட்
பலிபீடிகையிடத்தே

யென்க.

அல்லங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை
நாளங்காடியென்றார்.

சு அ - எந்.

புழுக்கலு நோலையும்.....ஓதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே
நிறைமதிசேர்ந்ததாக அந்

நாளிலே நாணிலிகளைப்போல வாய்சோர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறக்
குடிப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே புழுக்கல்முதலியவற்றையெழுத்து எம்
மன்னனுடைய நிலமுழுதும்
வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க்

போடே பெயரவென்க.

பசிமுதலியனநீங்கி வசிமுதலியனசரக்கவென
குரவையராய் அணங்கெழுந்தாழிக் கொக்கரிப்

¹ இந்தப்பூதம் முசுருத்தன்பொருட்டித் தேவருலகினின்றும் இத்திரவேவரால்
இந்நகரில் வந்துபலியுண்டிருத்தலை, இந்தால், சு - ஆம் காலை எ - ஆம் அடிமுதலிய
வற்றாலும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க. (பி - ம்.) * 'சேரந்தெனவத்தாள்.'

ககூ0

சிலப்பதிகாரம்

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரை
முதலியன; "புழுக்குவ
புழுக்கல்" என்றாராகலின். நோலை - * எட்கசிவு.

விழுக்குடைமடை - நிணச்

சோறு; பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப.

துணங்கை - துணங்கைக்

கூத்து; என்னை? ¹ "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை

யொற்றித் - துடக்கிய நடை

யது துணங்கை யாகும்" என்றாராகலின். இதனைச்

சின்கியென்பாருமுளர். குர

வை-கைகோத்தாடுங்கூத்து.

அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பிறை-உட்பகை.

வசி - மழை; ² "வசித்தொழி லுதவ மாதிரம்

கொழுப்ப." என்றார் பிறரும்;

வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு

எவருங்கா தலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வல
வையின் - நாணிலிகளைப்போல்; ³ வலவைக ளல்லாதார்”
என்றார் பிறரும்;
வல்லபத்தாலென்பாருமுளர். மூதிற்பெண்டிர் -
மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப்
புழுக்கல் முதலியன பீழைக
யிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரம்களிர்.
எசு - அ.அ.

மருவூர் மருங்கின்.....வான்பலி யூட்டி
(இ - ள்.) அந்த முசுக்குந்தன் இருவகைப்

பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப்
பூதத்திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று
தந்தமில் முந்துகூற வலிய வுரவோர் நெருங்கிச்சென்று
தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீழைக
யிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப்
பூதத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொ
டுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும்
வரம்பாகக்கடவரென அவ்வர
சன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே
இக்காலத்து வீரரும் மாக்
களும் கவணினராய்த்தோலோடு வேற்பரப்பினராய்

அமார்க்களப்பரப்பிலே உடற்

கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை
அச்சமுறுத்துக் கடை

சிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது
பசுந்தலை வேந்தன்

கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப்
பீடிகையிலேவைத்த

அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள்
பூண்ட மயிர்க்கண்முரசின்வாயால்
நின்று பவியூட்டியென்க.

தமக்கு வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற்
உயிர்க்கடன்தந்தோம்; கொண்மினென்று

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு.

தோல் - பரிசை; * “மழை

யென மருளும் பஃரோல்” என்றாராகலின்;

கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய்

யுறத்தீண்டி - உடற்கரித்து. அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து -

அச்சமுறுத்து. என்

மது ⁵ “நீண்டபலி பீடத்தி லுறுத்து வைத்த நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்
னினமென் றெண்ணி, பாண்டலைப்புள் ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலு
மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றும்போல்வரும்; [விருத்திச்செய்யுள்];
சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது ஷுக்ரன்
ளிக்கண்; ⁶ “கண்ணுட் டயாற் சுட்டிநீ ருக்கி” என்றார் பிறரும். கருந்தலை -

² திவாகரம், ஒன்பதாவது.

⁴ புறநானூறு, கள.

³ முனிமேகலை, கச: ௫௭.

⁵ கவிங்கத்துப்பராணி, கோயில் பாடியது, கச.

⁶ தாலையார், நன்றியில்செல்வம், அ: ⁶ சீவகசிந்தாமணி: அ௦௭.

(பி - ம்.) * ‘எட்கசி.’

௫.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கசுக

பசுந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த
தலையிற் குலைந்தமயிரை

யும் கோதிமுடித்துக் குருதித்திலைத்தையும் னுதலினே
அணிந்துவைத்தென்ற

வாறு; என்னை? “மோடி முன்றலையை வைப்ப

ரேமுடி குலைந்த குஞ்சியை

முடிப்பரே, யாடி நின் னுகுரு திப்பு துத்திலைத மம்மு

கத்தினி லமைப்பரே” என்

பது; (கவிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி.

மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொ

ருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக் கோட்டிமண்கொண்ட

ஏறு இறந்துழி அதன்

உரிவையை மயிர்சீவாமற் போர்த்தமுரசு; என்னை? ¹ “

புனைமருப் பழுந்தக்

சுத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைசூர
ஹருமூச் சீற்றக் கதழ்விடை.

யுரிவை போர்த்த, துனைசூரன் முரசுத் தானைத்
தோன்றலைத் தம்மி னென்ற;

னனைமல ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது
சேர்ந்தான்” எனவும், “கொல்

லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண்
முரசு மோவில கறங்க”

எனவும் சொன்னார் பிறரும். முரசொடுவான் பலியூட்டி
- முரசுத்தால் உயிர்ப்

பலியூட்டி; என்றது “அடிக்கழுத்தி னுடன்கிரத்தை
யரிவ ராலோ வரிந்த

சிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்தசிரங்
கொற்றவையைத் துதி

க்குமாலோ குறையுடலன் சும்பிட்டு நிற்குமாலோ”
எனவும், “மண்ணினு

ளற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீடிகை வளங்கொள,
விண்ணி னுயகிதன் யாக

சாலைதொறு மீள வஞ்சிலர் மிறைப்பரே” எனவும்வரும்
; இவற்றாற்சொல்லி யவை, “அவிப்பலியென்னும்

புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்க

மான நவச்சவையுள் வீரச்சவையவிநயமுமென்க.

வரம்பாடுகெனக் கவணினர் பரப்பின ராய்த் தீண்டிக்
கொண்டோர் கருந்தலை

கொள்கென வைத்து ஊட்டவென வினைமுடிக்க.

ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னாட் கரிகாலன் செய்தசெயல்
கூறுவார்:—

அக - கூச. இருநில
மருங்கில்.....போகிய வந்நாள்

(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு

எதிர்த்துப் பொருமரசரை

இரண்டிதிசையினும்பெறுத கரிகாலன் போரினே
பேராசையுடையவனாதலின்,

வடதிசை பெருந்திசையாதலிற்

பகைபெறலாமெனக்கருதி ஆண்டுச்சேற்றற்கு

விரும்பி வாளும் குடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து
என்வலிகெழுதோள்

இத்திசையிலாயினும் நண்ணுரைப்

பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடு

தெய்வத்தை மனத்தான்வணங்கி

அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்நாளி

லென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன்

தோளெனப் போகிய அந்நாளிலென்க.

பெயர்த்துப் பெறுக என்

“இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப்புறத்தென்பதாயிற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க; என்றது சேர பாண்டியருடையநாடுகளை.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உஅகக.

² கவிங்க.

கோயில். கடு.

³ மதுரைக்காஞ்சி, எகஉ - ந.

⁴ பு - வெ.

வாகைப்படலம், கடு.

உக

ககஉ

சிலப்பதிகாரம்

இனி இருநிலமருங்கிலென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி
இருகூற்றிலெனினுமமை
யும். வாளும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் -
வாணட்கோள், குடைநாட்கோள்
முரசுநாட்கோ ளென்பன; இவை நாட்
கொண்டுபெயர்த்தல்.. இவற்றுள், வா
ணட்கோடல்:—¹“செற்றார்மேற்
செலவமர்ந்து, கொற்றவா ணட்கொண்டன்று.”

வரலாறு : “அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன,
 நெறிந்திலங் கொள்வா
 ளியக்க-மறிந்திகலிப், பின்பகலையன் றியும்
 பேணு ரகநாட்டு, நன்பீகலுங் கூடை
 நகும்.” குடைநாட்கோடலென்றது:—² “பெய்தாமஞ்
 சரும்பிமிரப் பெரும்புல
 வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட்
 கொண்டன்று.” வரலாறு :

“முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றூனை, துன்னருந்
 துப்பிற் றெழுதெழா -

மன்ன, ருடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்,
 குடைநா ளினைவன் கொள.”

முரசுநாட்கோடலென்றது : ³ “மாசற
 விசித்த.....சங்கிதுசெயலே.”

பிறவும் வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் -
 இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி
 யதிசை - வடதிசை. முகம் - இடம்.

கரு - அ. அசைவி லூக்கத்து.....

.பெயர்வோற்கு

(இ - ள்.) அங்ஙனம்

பொருவாரைப்பெறவேண்டி வடதிசைநோக்கிப்

போகின்றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை

பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்

கிறார்களின்,மனஞ்சலித்து மீளுகின்

றவன்,மடிதலின் றிமேலுஞ்செல்லமுயலும்

என்னுரைச பின்னிட்டொழிய இம்மலை எனக்குப்
 பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக்
 கிறதென முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே
 தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான்
 வேட்டதுபெறாத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற
 கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்
 முயற்சியுமாம். பிறகு -

பிருதக்கென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்க ;

வேருகவென்றபடி. பிடர் - புறக்

கழுத்து. தலை - இடம். ஒற்றி - பொறித்து.

பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன்

னோடு எதிர்த்துவிசக்குதலின் அதனைப்

புறங்காண்டற்கும் அதன்வடபாலும்

தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற

செண்டினாலே அதனை

அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தானெனவுணர்க; என்னை?

“செண்டு கொண்டிகரி காலறொடு காலி லிமையச் சிமைய மால்வரை திரித்
 தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்

பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” எனவும், “கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்
 கோட்டங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்
 பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு” என
 வும் கூறினாராகலின்.

1 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ச.

2 " " " "

3 புறநானூறு, 100.

* கலிங்க, இராச. க., 'இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு
வளத்தோன், வன்றி றற்புலி
பிமயமாலை வரைமேல் வைக்க வேகுபோன்"

என்றார்; பெரிய. திருக்குறிப்பு, அரு.

'நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கககக

ககக - க00. மாநீர்

வேலி.....பந்தரும்

(இ - ள்.) கடலை அரணாகவுடைய

வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான் இடக்கடவ

முறைமையில் திறையாகவிட்ட அவனது

முத்தின்பந்தரும்,

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - 1 * சோணைக்கரை.

இறை - திறை. கொற்

றப்பந்தர் * அவன்றனக்குக் கொற்றத்தான்வந்த
பந்தர்; அது மேற்கூறுப.

அன்றி அக் கொற்றவன்முன்னர்

நிற்கும்பந்தரெனினுமமையும். இவன் உதா
சீனன்.

க0க - உ. மகதநன்
ஓட்டு.....பட்டிமண்டபமும்

(இ - ள்.) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய
மகதவேந்தன் பகையாற் பொ

ருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட
பட்டிமண்டபமும்,

பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்;
ஒலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் -

இடம். இவன் சத்துரு.

க0ங - ச.

அவந்தி வேந்தன்.....வாயினும்

(இ - ள்.) அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க்
கொடுத்த மிகவுயர்ந்த

தொழின்மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு;

“குலப்புடைவை” என்றும்போல
நின்றது. இவன் மித்திரன்.

க0ரு - க0. பொன்னினு

மணியினும்.....மண்டபம்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டமும்
தோரணமுமென்னுமிவை பொன்னு

னும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் துண்ணிய
தொழிலைவுல்ல கம்மிய

ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின் இவை யாராற்
பண்ணப்பட்டனவெனின்,

இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த அம்மூவருடைய தொல்லோர் ஓரோர்காலத்த
ஓரோஒவிடத்துச்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாராக மயனால் நிருமித்துக்கொடுக்கப்
பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க் கூடப்படாதன; இவ்
னுணையான் ஒருநாட்டி ஒருநின்கண்ணே கூடித்தலானும் மயன் நிருமித்தலானும்
பெரியோரான் ஏத்தப்பபிம் இந்த * மண்டபத்தும்,

காண்டல் - பண்ணுதல்; "கோயில் குளங்காண்" என்றும்போல நின்றது.

1 சோனை - ஓர் யாறு. 2 உதாசீனன் -

பகைநட்பில்லாதான்; அயலான்.

* "பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை" (திருவா. சதகம். ச.க.); "ஒட்டிய சமயத்
துயரொருள் வாதிசன், பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறித் தேறுமின்" (மணிமேகலை, க.
க0 - ச.க.) "பன்னருந் கலிதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப. நகர. சுஉ.)

* இவற்றை உட்கொண்டே "வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழீஇய, சித்திரமண்ட
பம்" என்பார், மேல் நடுகற்காலையிலும்; அக - எ. * (பி - ம்.) 'சோனைக்கரை'

ககச

சிலப்பதிகாரம்

கக0. அன்றியும்—(இ - ள்.) இதுவொழிந்தும்,

ககக - ஏ.

வம்ப மாக்கள்.....வெள்ளிடை மன்றமும்

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து இடப் பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலையாலையும் பற்றாயத்துக் கருந்தாழாகிய காவலையும் உடையோர் காத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கள்சிலர் கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப் பொதியைவைத்து ஊரைச் சூழ்விப்பினல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்து விடாதாதலாற் களவென்பதனை மனத்தாற் கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும் வெளியான இடத்தைபுடைய மன்றமுமென்க.

எண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க. எண் - இலக்கம். பலபண்டங்களையும் பொர்திந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர். வம்பமாக்கள் கட்போருள ராயினென்றார், இந்நாட்டி இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம் செல்வராதலாற் செய் யாரெனவும் புறநாட்டிற்குச் சிலர் இம்மன்றின் தன்மையையறியாது களவுசெய்யக் கருதுவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு. தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம் தலையே லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள் ஓரீஇயவாதலான் உளரெனின் அவரைக் கொட்டினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க. பணிக்குமன்றமென இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வம்பமாக்களாகிய உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூனுங் குறளும்.....மன்றமும்

(இ - ள்.) கூனர்முதலாயுள்ளோரும்

தொழுநோயால் அழுகுமெய்யை யுடையோரும்
புக்குமுழுகினவளவிலே பழுதில்லாத தோற்றத்தையுடைய
நல்ல நிறம் பெறுகையினுலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது
யையுடைய மன்றமுமென்க.
ஆடி நீங்கும் பொய்கை

பெற்று வலஞ்செய்த ஆடிக் கழியுமென்க. முழுகினராடியென இருபெய
ரொட்டிப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை மகிழென்பார்க்குக்
காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச் சூழ்ந்தென்னவேண்டிதலின், மகிழினும்
மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - ஏ. வஞ்ச முண்டு.....மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்துட்டவுண்டு பித்தேறினாரும், நஞ்
சையுண்டு நடுங்குதயரமுற்றோரும், அழலும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற்
கூர்த்த எயிறமுந்தக் கடியுண்டாரும், ¹பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேய்ப்பிழக்கப்
பட்டாருமென்னுமிவர்கள் ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுட்னே அத்தயர்கள்
நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோரு நெடிய கல் நாட்டிநிற்கு
மன்றமுமென்க.

¹ "கழல்கண்" முருகு. சக - ந.

“நு—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

ககாரு

மயற்பை க - மயலாகிய பகை. ஆர்-கூர்மை.
கழல்கட்கூளி, விகாரமாக்
கிப் பச்சை சக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய
கூளியெனினுமமைபும்; கூளி -
பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி ; 1 “ நிழன்மணி ”
என்றிற்போல.

கஉஅ - ஈச. தவமறைந்-தொழுகும்.....பூத
சதுக்கமும்

(இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில்
மறைந்துநின்று
அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றி ன்கனொழுகும்
பொய்வேடத்தாரும், தம்மைத்
தம்கணவர் நம்புதற்குப்
பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று வகீகரிப்பினொ
ழுகும் அவைநம்பெண்டிரும், தம்படைகுடி முதலியஐ
ந்தினொடு உயிருறுப்புரி
மைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக்
கீழையெண்ணுமமைச்சரும்,
தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும்
துச்சாரிகளும்,
தமதுநெஞ்சறி பொருளை
வஞ்சித்துப்-பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய்

தமிழ் உழைசின் றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற்
பழிதூற்றுவாருமாகிய
இவர்களே என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்து

அகப்படும்பெயரென அவ்
வூர் நாற்காதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது
கடியகுரலாலுணர்த்திப் பின் அங் னனஞ்செய்வாரைப்
பாசம்கட்டிவர நிலத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலான்
அப்பெயர்பெற்ற பூதசதுக்கமும்,

சதுக்கம் - நாற்சந்தி. தன்மை -
தவத்தோடொற்றுமைப்படுந்தன்மை; அதனையில்லாமையாவது
கடாவொழுக்கம். * அலவல்; விகாரம். அறைபோ
தல் - கீழறுத்தல். பொய்க்கரி - பொய்ச்சான்று. கை -
இடம். காதநான்கு
மென முற்றும்மைகொடுத்தலானே ஊர்
நாற்காதவட்டகையென்பதுணர்க. குரலெடுப்பி
குரலாலுணர்த்தி. "துயிலெடுப்பி"
என்றும்போலநின்றது.

கரு - அ. அரைசுகோல்

கோடினும்.....பாவை மன்றமும்
(இ - ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற்
சிறிதுகோடிற்றாயினும் தரும தூன்முறைமையின்
அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நடுவுநிலைமை கோடி
ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுத நீருகுத்துக்
கண்ணாற்கூறும் பாவை நின்றலான் அப்பெயர்பெற்ற

பாவைமன்றமும்,
அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடு - நாவால்.

கட்கு - ச0. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய
வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற
மீரூவுள்ள உணை மத்திறத்தையுணர்ந்த
சீரியோராலேத்தப்பிடும் ஐவகைப்பட்ட
மன்றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து
ஆழிப் பெயர வைத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும்
பலியிட்டென்க.

1 சீவகசிந்தாமணி, கட்கு. 2 சிலப்பதிகாரம். ச: எக. * (பி

- ம்.) 'அலவை'

கட்கு

சிலப்பதிகாரம்

அன்றியுமென்றவுமையும்
தழீஇயவெச்சவுமையாகலானும்

அப்பலியானமையுணர்க.

மன் றத்துமென் றவும்மையும் இறந்தது
அரும்பலியென் றமையானும் இவையும்

கசக - ச. வச்சிரக்

கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக் கச்சையணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும் இளைய வெள்ளிய ஐராவத நிற்குங்கோயிலிலேசென்று விழுவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மண்முரசு - விழாமுரசு; மண்ணென்றோதி மார்ச்சனையென்பாருமுளர். கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். காஸ்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து. களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசநு - சு. தங்கிய

தொள்கை.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதியகொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்தென்க.

இந்திரன் றங்கிய செருக்கையுடைய தருவெண்ணுமமையும்.

கசஎ - ருசு. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகையாகப்படுத்தி அதன்மீதே செம்பவளத்தாண்களைநிறைத்த பைம்பொற்றிண்ணைகளையுடைய மாளிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பிணையும் அங்காந்தவாயாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசிகைவடிவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறநிறுத்தின வீதி; பசியுபொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

சூயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பிலணியும் பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து. ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடமாயின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை. தோம் - ஈண்டு ஓட்டம். சூயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்கூயிற்றியகாலையுடைய வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலைபெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருசு.

செறிந்து—(இ - ள்.) அவ்வீதியிலேநிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பலியிட்ட

அப்பொழுதே,

1 கசக - உருணிமேகலை, க, உள் - அ.

௩.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

ககௌ

கநிஎ - கூ௦.

ஐம்பெருங் குழுவும்.....ஒருங்கீண்டி.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து

வீதிக்கண்ணே புரவியர்

களிற்றினர் தேரின்ரான அரசுகுமரரும் பரதகுமரரும்

தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று

படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா
பதியர், தவாத்தொழிற்

று துவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங்
குழுவெனப் படுமே”

எனுமிவர்.

எண்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர்,
கனகச் சுற்றங் கடை

காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை
வீர ரிவுளி மறவ,

ரினைய ரெண்பேராய மென்ப” எனுமிவர். இனி ¹

“சாந்துபூ.....அவைக்க

ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அரும்பதவுரையாசிரியர்.

பரதர் - வணிகர்.

கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் -

தேரைக்கொண்டெழுதல்.

கசுக - அ. அரைசுமேம்

படஇய.....விழுநீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான
அரசியல் மேம்படு

வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டரசு
தலையிற் சுமப்பித்துக்

கொண்ட காவிரியிற் பூவின்றாதுமலிந்த பெரிய
சங்கமத்துறையிற் குளிர்ந்த

நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள வியப்ப
எம்மன்னன் கொற்றங்

கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி
விண்ணவர் தலைவனை இந்

நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தர்ம்படி முற்கூறிய

அரசுமாரும் பரதகுமாரும் மஞ்ச

னமாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர்.

உரை - புகழ். சால் - அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிடேககலசம்.

மண்ணகமருள - மண்

ணகம் விண்ணகமாய் மாருட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர்

* இப்படியே அவ்

விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க.

வானகம்வியப்ப - வானகத்துள்

ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று

வியக்க. இனி மருள் மரு

ஞதலாலெனக்கூறி இருதிமத்தோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்து
வியப்பவென்றலு

மொன்று. விண்ணவார்தலைவன் - ஈண்டு
அவன்வச்சிரம். மானதத்தால்

நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்பட்டிய
அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை

நகர்க்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென
உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி
ஆட்டவென்க.

ககக. ² பிறவா யாக்கைப்

பெரியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) என்றும் பிறவாத யாக்கையையுடைய
இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப்

பெரியோனென்னுமமையும்; என்றது அருபி
பென்றபடி.

¹ இப்புத்தகம், கசஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

² ககக - எஅ - "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முத்தலாப், புதிவாழ் சதுக்
கத்துத் தெய்வமீரு, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை, ஊறறி மரபினறிந்
தோர் செய்மின்" (மணி. க: ௫௪ - எ.) (பி - ம்.) * 'இப்படியோ'

ககஅ சிலப்பதிகாரம்

கஎ௦. அறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ்
கோயிலும்

(இ - ள்.) ஆறுமுகத்தையும் செய்யநிறத்தையுமுடைய
முருகவேள்கோயி
லும்,

¹ “மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால் அ
றுமுகமாயிற்று.

கஎக. வால்வளை மேனி வாலியோன்
கோயிலும் (இ - ள்.) வெள்ளிய வளைபோலு
நிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; ² “வலியொத் தீயே
வாலியோனை” என்றார் பிறரும்.

கஎஉ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய

நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

கஎங். மாலை வெண்குடை மன்னவன்

கோயிலும்

(இ - ள்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக்
குடையையுடைய வாச வன் கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன்,
நீலமேனியோனென்பவற்றுள் தொடர்நிலைஇன்
பழம் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

கஎச - டு. மாமுது முதல்வன்.....தீமுறை
யொருபால்

(இ - ள்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய
வேதாவினுடைய வாய் மையிற்றற்பாத நாலாகிய
வேதங்கள்சொன்னநெறி ஓமங்கள் நடந்தன ஒருபக்க மென்க-

கஎசு - அ. நால்வகைத் தேவரும்.....
சாறுசிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும்
பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களு மென வேற்றுமைப்படத்
தெரிந்துவகுக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுள் ரது
விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க.

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர்
வசுக்களெண்மரும், திவா கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர்
பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவருமெனவிவர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர்
விச்சா தரார்குடர்,

பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர்
 சுரார்சா ரணர்முனிவர் மேலாம், பரகதியோர் சித்தர் பல்",
 "காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப் பசாசகண, மேந்து
 புகழ் -மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிமற், போகா வியல்புடைய போகபூமி
 யோருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்" எனவிவர்; ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்
 தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர் அசுரர்
 பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் எனவுங்கொள்க.

¹ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. ௩௫.

² புறநானூறு, ௧௬.

நு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கககக

ககக - அக. அறவோர் பள்ளியும்.....

.செயல்சிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய எல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும்
 புராணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக ஒருபக்கமென்க.

அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறனோம்படை - தருமம்
 போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோயிலுடனே. புண்
 னியத்தானமும் - மற்றுமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ்
 செயல் - புராணம்.

கஅஅ - நு. கொடித்தோர்.....ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரொடு ஏனையோரும்
அடித்தளநீக்குதற்குக் கொடித்
தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம்;
ஒடுவை அசையாக்கினுமமையும்.

கஅச - கூ. கண்ணு ளாளர்.....இசைசிறந்
தொருபால்
கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்;
குழலருமென்ப. கருவிக்
குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார். பண்ணியாழ்ப்புலவர்
- கட்டப்பட்ட
யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும்
கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்க
வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலரிய சிறப்பையுடைய
மென்க.
இசைகள் மிக ஒருபக்க

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத் திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ள்.) கங்குலும் பகலும் இங்ஙனநடக்கலான்,
அடங்குதலின்றிக் குறுந்தெருக்களும் நெடுந்தேர்வீதிகளும்
மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

முழவின் கண்கள்
விழவாற் களிப்பு

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅக) “காதற்கொழுநனை” என்பதுமுதல் (௨௦௩)
துணையும் சிலேடை.

“மறுகில்” என்னுந்

கஅக - ௯௦. காதற்

கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு

(இ - ள்.) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான்

காதலிக்கப்பட்ட கொழு

நனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருறாத அழகிய

வளைந்த மகரக்குழையை

யுடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற்

சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காத

லிக்குங்கொழுவியநனையாந்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து

அலராகாத வளைந்த

அழகிய தளிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.

நனை - அரும்பு. கண்ணகிபிரிந்து

அலரையெய்துதலால் அலரெய்தாத

மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை அலரெய்தாவென்றார்,
செவ்வியழியாமை
பற்றி.

உஉ

கனர சிலப்பதிகாரம்

ககக - டு.

இல்வளர் முல்லை.....பொழிலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல்
கழுநீரையுள்ள பூப்

பயின்ற பிணையலாலே பொலிவுபெற்றுக்
காமத்தாற்களித்து மகிழ்ச்சியெய்தி

அழகிய நறிய விரைபடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை
விரும்பியென்க.

இல்வளர்தலை முல்லைமுதல் மூன்றுக்குமேற்றுக.
மயிலை - இருவாட்சி.

சூழ்தல், வண்டின்றொழில். இதனை விரித்து எங்கும்
ஒட்டுக. கோதையாகிய

பிணையலெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; ¹
'கோதையருவி' போல.

பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவிரையைப்
பொதிந்த பூவையுடைய

பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது
புணர்ச்சி.

ககக - எ. நாண்மகி

ழிருக்கை.....புதுமணம் புக்கு

(இ - ள்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற்

பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின்
உள்புக்கு,-

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின் மிகுதியாற் கான
மென்றார்.

ககஅ - கூ. புகையும்.....நன்மொழி

திளைத்து

(இ - ள்.) அகிற்புகை சாந்தென்னுமிவற்றின்
செவ்விவாய்ப்புமிக்கு

நகைத்து விளையாடும் திரளோடே காமக்குறிப்பாகிய
மகிழ்ச்சிமொழியிலே

இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறாமலென்றபடி.
திளைத்தல் - ஒரு

தொழிலை இடைவிடாதுபயிற்; 'திளைத்தவர் பருகிய'

என்றார் பிறரும்.

உ00 - உ0௩

குரல்வாய்.....திரிதரு மறுகில்

(இ - ள்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும்
வாயையுடைய பாணரோடும்

பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய
கோவலனைப்போல இளியென்னு

மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினோடும்
இளவேனிலோடும் இந்நக

ரிடத்து மந்தமாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும்
மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இனிகூறினார் ; கிளையாதனோக்கி. *

பரத்தர் - கழிகாமுகர். திரி

தருதல் - உலாத்துதல்.

மாதவிதன்னொடும் பயிஸ்பூம்பிணையலாற் பொலிந்த எய்தி அமர்ந்து புக்
குச் சிறந்து தினைத்துப் பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தை
யுடையகோவலனைப்போல வண்டினோடும் இளவேனிலோடும் மாருதம்திரிதரு
மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும்

வினையெச்சங்களைத் திரிதருமென்னும் வினையொடு

முடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும்
கோவலனென்னும் பெய

ரோடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௩௨௩.

² சீவக. ௩௦. (பி - ம்.)

* 'பரத்தர் - பழிகாமுகர்'

௩௩.—இந்திரவிழுவரெடுத்தகாதை.

பாணர்க்கு வண்டும், பரத்தர்க்கு வேனிலும்,
கோவலற்கு மாருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

உரசு

- எ. கருமுகில் சுமந்து..... உண்டுகொல்
(இ - ள்.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும்

அரவாகிய பகை செறுமென்

றஞ்சி ஆண்டுத் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச் சுமந்து
சிறிய முயலையொழித்து

இருமருங்கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே
ஒரு குமிழ்மலையு

மெழுதி இங்ஙனம் ¹ உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும்
இந்நிலத்தே திரிதரு

கின்றது கொல்லோவெனவும்,

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

உரசு - கக. நீர்வாய்

திங்கள்..... உண்டுகொல்

(இ - ள்.) காமன்றன், முன்பு இறைவன்

நுதல்விழியானிழந்த மெய்

பெறுதற்காக ஈரம் வாய்ப்புப்பெற்ற திங்களாகிய
பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப்

புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி
வளரவளர்த்த வான

வல்லி இந்நிலத்தே வருதலுமுண்டாயிற்றேதானெனவும்,
வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி
மெய்பெறவெனினுமமைபும்.

இதனை வானவல்லி என்றார்,
காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின்
னுக்கொடி. உம்மை, சிறப்பு.

உகஉ - எ. இருநில மன்னற்கு.....

.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) வளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக்
காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது
தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர்

இலவமலரையும் பல

முல்லைமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டு கரிய பெரிய
குவளைமலரையும் ஒரு

குமிழமலரையும் பூத்து இங்ஙனங்கொண்ட
உள்வரிக்கோலத்தோடு கனது

அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடிக் கமலம் திரிதலும்

உண்டாயிற்றேதானெனவும்,

கள்ளக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்;
கள்ளையுடைய அக்கமலமென்

பது இயல்பு. ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் -
செல்வமும் அழகும்.

உகஅ - உரு.

மன்னவன்.....பெற்றியு முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ள்.) முன்பு ஓடியொளித்த பருவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு அஞ்சி மறைந்துநின்று பருகவேண்டிக் கடுத்தமுகமும் இடித்தரு லுமொழித்த வாணகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுரு வோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

¹ உள்வரிக்கோலம் - பாண்டவர்போல

வேற்றுருக்கொண்டு நடிக்குங்கோலம்;

(சிலப். அ. அக - அடியார்.)

௧௭௨

சிலப்பதிகாரம்

பருகுகூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒருவாயிற் பருகுகூற்றம்; ப்ருவாய் - அங்ஙன் பருகுங்கால் அங்காக்கும்வாய். தன் அருந்தொழில் திரியாது ஆண்மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும்.

இதன்கருத்து:—கூற்

றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப் பெண்ணுருவால் திரியு

மென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். நாணுடைக் கோலத்து நகை

முகங் கோட்டியென்றது—ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு நாணுடைமைகோட்டல்

அரிதாகலின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு அதனோடு நகைமுகத்தையும்

கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற் கோட்டி மிழற்றிப்
பெண்மையிற்றிரியும்
பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதருமறுகில் திங்களும் வல்லியும்
கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு
முண்டிகொல்? வருதலுமுண்டிகொல்?
திரிதலுமுண்டிகொல்? பெற்றியுமுண்டு
கொலெனக் கூறியென்க.

இது, திங்கள்முதலியவற்றைப்
பொதுமகளிருறுப்போடும் தொழிலோடு
முறுவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

௨௨௪ - ஈச. உருவி லாளன்.....நடுநாள்

(இ - ள்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத

பெரியசேனையாகிய பொதுமகளிர் ஊட

லானாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி
வென்று அவர்போகா

மல் எதிர்நின்றவிலக்கிப் புணர்தலின் அவருடைய
முலைமுதலியவற்றிலெழு

திய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத்
தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே

விருந்தொழிக்க கணவரோடே உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருந்
 திப்புணர்ந்த அருந்ததிபோலும் கற்பையுடைய இல்லறமகளிரை அப்பெருந்
 தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து நீலமணிபோலும்
 இதழையுடைய குவளைப்போதுகள் புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய
 கரியகண்களின் கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்ந்ததில்லையாயின் இப்பெரிய
 நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றேவெனத் தமதுநெஞ்சொடு
 கூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுநாளிலென்க.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து;

ஆடு - வென்றி; என்றது

புலவியாலே கூடாதமகளிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து
 புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி.

எதிர் நின்று விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப்
 போகாமல்விலக்கி. வரிகோலம்,

வினைத்தொகை. முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; ¹ “
 முழுமெயும் புன்க ணுற்

றார்க்கு”. என்றார் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி. தீர்ந்திதை,
 விகாரம். பாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு. மருந்துந் தருங்கொல் இம்
 மாநில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றாக. வரைப்பென்றார், வரைப்பீ
 ளுள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

ஆட்டி விலக்கி உறீஇப் புக்க கணவர்

நடுங்குநாளென்க.

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கௌந்

நிலவரைப்புத் தருங்கொலென்றார், சல்லியகரணி
சந்தானகரணி சமனிய
கரணி மிருதசஞ்சீவினி யென்னும் இவைமுதலிய
மருந்துகளைத்தரும் நில
வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து
தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக்
கூறுதலைக் கண்டோர்கூற
ருக்கி அவர் அங்ஙனங்கூற அக்காமன்சேனையாகியமகளிர்
மாறுபட்டுத் தம்

உறுப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற்போவாரைப்
போகாமல் தடுத்த

லின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொய்யிலுறுதலின்
விருந்தொடுபுக்கவெனி

னுமமையும். “இனி, இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே
மாந்தர் மார்பாற்றள்ளிப்

பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற் பெற்றித்தலாலெனவுமாம்.
இஃது, “உறுத்தலு

மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசசாந்

தொருவர் பூசிற் றெழு

வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை
மலிந்த தன்றே” என்றார்

பிறரும். உடனுறைவுமரீஇயெனவே ஊடறீர்தலும்
ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த

வெனவே காட்டிற்றுஞ்செய்து கதம்படாராதலிற் புலவி
துனியிற் செல்லாது

ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்கிரின்றன.

உநரு - ௪௦. உள்ளக

நறுந்தாது.....விழவுநா ளகத்தென்

(இ - ள்.) ¹ இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து

உள்ளுள்ள நறிய தாதுகள்

மதுவையூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது

அழியப்பொழிய நின்றநடுங்

கும் கழுநீரினைப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும்

மாதவியுடைய செங்

கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே

இதயத்தையொளித்து நீரையுகுத்தன ;

அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும்

துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

‘தாதெறிப்ப’ என்றுபாடமோதித் தாது

ஒலிவிடவெனப் பொருளுரைப்

பாருமுளர். கழுநீர்போலவென்றது, ஊறி நிறைந்து

இதழினின்றும்வழிந்து

சிந்துதலின். நடுங்குமென்றார், மல்கிரின்று

அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண்

செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்மையும்

உண்மையுமுணர்த்தற்கு.

இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல்
இருவார்க்கும் கூட்டமும்

பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளாகத்தென்றார்,
தீர்த்தத்தின்முன்னுள்ளென்பது

உணர்த்தற்கு

¹ சீவகசிந்தாமணி, ககக.

² பண்டைக்காலத்தில் என்னகரத்து விழாக்கொண்டருள
வேண்டுமென்றிரந்த

ஒருசோழன் வேண்டுகோளுக்கு இந்திரன்

உடன்பட்டானென்பதும், அதுதொடங்கி

இவ்வீந்திரவிழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து

நடைபெற்றுவருகின்றதென்பதும் மணி

மேகல் விழாவறைகாதையால் விளங்குகின்றன. இந்திரவிழாவுண்டென்பதை வான்
மீதி, காளிதாசர் முதலியோர் தத்தம் தால்களிற் குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; தச்சிரார்க்
கினியரும், “மருதநிலத்திற்குத்தெய்வமாக ‘ஆடலும்பாடலும் ஊடலும்உணர்த்தலும்’
உள்ளிட்ட இன்பவிளையாட்டி இனிதினுகருமிமையோர்க்கும் இன்ருரலெழிவிக்கும்
இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர்விழவுசெய்து அழைத்தவின், அவன்வெளிப்
படுமென்றார்; அது “வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்த்தமை,

தெய்வத்திற் றேற்றித்

தெளிக்கு” எனஇந்திரனைத் தெய்வமென்றதனானும்

இந்திரவிழாவுரெடுத்தகாதையானு

முணர்க” என்றஎழுதியிருக்கின்றனர் (தொல். அகந். கு. ௩.
உரை.)

(க) மடந்தை (ச) போர்த்த படாத்தைப் போகநீக்கி (சு) ஒளி (டு) உச்சித்தோன்றிப் (சு) பரப்பச் (சுசு) சொரிந்து (எ) ஆழிப் (எடு) பெயர (அசு) நலங்கொளவைத்து (அஅ) ஊட்ட (கக) மண்டபமன்றியும் (கச) மன்றத்தும் பலியுறீஇ (கசஉ) ஏற்றிச் (கசச) சாற்றி (கசசு) எடுத்து (கசு) நன்முத் (கசுஉ) கொள்கென (கசுஅ) ஆட்டக் (கஅஅ) களிசிறந்த வியலுளாங்கண் (உக) திரிதருமறுகில் (உஉக) உண்டுகொலென்று (உஉச) சேனை (உஉடு) ஆட்டி விலக்கி (உஉசு) உறீஇப் (உஉஎ) புக்க கணவர் (உகச) நடுங்குநாள் (உகஅ) உகுத்தனவாகிய (உகஎ) கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும். (உச) விழா நாளாகத்து (உகசு) இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தனவென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவழியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நு—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை
முற்றிற்று.

ஆ ர வ து

க ட ல ா டு க ா தை.

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ்

சேடிச்

கடவுட்குக்

கள்ளவிழ் பூம்பொழிற் காமக்

கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னெடு

விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்

ஊ மென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி

தன்னு

ளிர்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா

ளிதுவெனக்

கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டுண்டிக்

¹ கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த

தொடுகழன் மன்னற்குத்

தொலைந்தனராகி

க0 நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட

வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்

திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

ச (பா) விருந்தாட்டமரும் -

விழாக்கொண்டாடிப்போதும். விஞ்சை

வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

டு செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். கூ.

கொண்டு - கருதி.

அ. கொடுவரியூக்கத்து - புலிவலியால். கோனகர் -
அமராபதி.

க. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - க. அவுணர்
தொலைந்தனராகி.

க0. இவனெஞ்சு இருண்டுமயங்க. நிகர்த்து -
தம்மிலொத்து.

கக. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது
அந்தகாரத்தைப்பண்ணி

வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேல்
அசுரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்
றின பூதமென்க.

கஉ. திருந்துவேலண்ணற்கு - சோழன்பொருட்டாக.

¹ எ - கக = சிலப். டு: கூடு - எ, "கொடித்தோர்த்தானைக்
கொற்றவன் றுயரம்,

வீழ்த்தபூதம்" (மணி. க. கக - ௨0)

(பி - ம.) * 'கோனகர்',

- விருந்துபலி யுண்ணு மிடனுங் காண்கு
 மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்
 கடு தமரிற் * றந்து தகைசால் சிறப்பிற்
 பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த
 வைவகை மன்றத் தமைதியுங் காண்குது
 நாரதன் வீணையந் தெரி பாடனுந்
 தோரிய: மடந்தை வாரம்பாடலு
 உ0 மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
 நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
 மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
 தங்குக விவளெனச் + சாபம் பெற்ற
 மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய
 உடு வங்கர வல்கு லாடனுங் காண்குதுந்
 துவரிதழ்ச் செவ்வாய்த் துடியிடை

யோயே

கங். இருந்துபலியுண்ணுமிடனும் காண்போமென்க.

கச. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து.
 அமரனிற் பெற்று -

அமரனிடத்திலேபெற்று.

கரு. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால்

தரப்பட்டு.

கௌ. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட
மன்றத்தின் சிறப்பு. அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த
இடர்நீக்கி இந்திரனாலேபெற்று இவன்மரபி
னுள்ளோராற்றரப்பட்டுக்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த ஐவகைமன்ற
மும் காண்போமென்க.

கஅ. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை
நயந்தெரிபாடலும் - நயந்தெரியப்
பட்டபாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.

உ௦. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். செவியகநிறைய
- செவியிடம் நிறை
யும்படி.

உக. நாடக முருப்பசி நல்காளாகி -
நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி ஆடலை
விரும்பாளாதலால்.

உஉ-ங. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே
புகுஞ்சாபத்தால் வீணை

சாபம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை
மங்கலமிழப்பச் சாபம்பட்டென்று
மாம.

உச. அவள்வழி வந்தமையின், இவள் பெயரும் மாதவியாயிற்றென்க.

(யி - ம்.) * 'தந்த'. † 'சாபமேற்ற'.

சா.—க ட லா டி க ா னை த.

கீள்

யாமெனச்

கங்கையு

யமரர் தலைவனை வணங்குதும்

சிமையத் திமையமுஞ் செழுநீர்க்

முஞ்சையம் பதியும்¹ விஞ்சத் தடவியும்

நா0 வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளையுட்
காவிரி நாடுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
சொல்லிய † முறைமையிற்

நொழுதனன் காட்டி

மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக்

காண்போன்

௩௫

மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு

கொள்கை

வானூர் மதியமும் ; பாடிப் பின்னர்ச்

சீரியல் பொலிய நீரல நீங்கப்

பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

௪௦ திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட

வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப

வுமையவ னொருதிற கை வேங்கிய
விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி

யாடலுந்

தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்

௪௫ பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமுங்

கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

௨௭. இங்குப் பூசைகொள்ளுகின்ற

இந்திரனைவணங்குதுமென்று.

௩௦. தாங்காவினையுள் - நிலம்பொருத வினைச்சல்.

௩௩. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது

பின்றைக்காட்டி.

௩௩. மாயேன்பாணி - திருமலைப்பாடுந்

தேவபாணி. வருணப்பூதர் -

நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

௩௪. வானூர்மதியம் - சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி.

பாடி - இம்மூவகைப்

பாணியும்பாடி.

௩௫. சீரியல்பொலிய - தாளவியல்பு பொலிவுபெற.

நீரலநீங்க - நீரல்லா

தனநீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

௩௬. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு.

இவளாடுதலாற் பாரதியரங்

கென்று சுடுகாட்டுக்குப் பேராயிற்று.

௩௭. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

௩௮. ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே. ௪௨.

ஒருதிறகை - ஒருபக்கமாக.

௪௩. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே

அரங்கமாக.

* பெருந். ௩. ௩. (பி - ம்.) * 'சாட்டிய' † 'முறையிற்' ‡ 'பாடியபின்னறச்'.

வஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலு
ளல்லியத் தொகுதியு * மவுணற்

கடந்த

மல்லி னாடலு மாக்கட னடுவ

ஓ ணீர்த்திரை யரங்கத்து

நிகர்த்துமுன் னின்ற

சூர்த்திறங் கடந்தோ னாடிய

துடியும்

படைவீழ்த் தவுணர் பையு

ளெய்தக்

குடைவீழ்த் தவர்மு னாடிய

குடையும்

வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து

ஓ நீணில மளந்தோ னாடிய குடமு

மாண்மை திரிந்த பெண்மைக்

கோலத்துக்

காம னாடிய பேடி யாடலுங்

காய்சின வவுணர் கடுந்தொழில்

பொருவுண்

மாயவ ளாடிய மரக்கா லாடலுஞ்

ஓ செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்

திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்

வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு

ளயிராணி மடந்தை யாடிய

கடையமு

மவரவ ரணியுட ன்வரவர்

கொள்கையி

கூடு நிலையும் படிதழு நீங்கா மரபிற்

சஎ. அஞ்சனவுண்ண னுடியவாடல் பத்துள்.

சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்;

யாணையமருப்பொசித்தாடல்.

ருக. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

ருச - ரு. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும்

குடங்கொண்டு வாசுதேவ

ஸுடினது.

ருஅ - கூ. அவுணர் பாம்புந்தேளும்விடத்
ருடினாள்.

தூர்க்கை மரக்காலின்மேனின்

சூ. - சூக. திருமகள், செருக்கோலம்

அவுணர்நீங்கப் பாவையாகவாடியது.

சூ. - சூ. † வாணபுரத்த வடக்குவாயிலிடத்துநின்று
கொண்டு அயிராணியாடிய கடையமும்.

கடைசியர்வடிவு

¹“கடையமயி.....பதினேர்குத்து.” இவை, நிலைநின்றாடல், பதமவீழ்ந்
தாடலென இருவகைய. அவை: “அல்லியம்.....ஆறு.” “துடி.....ஐந்த”

²சிலப். பக். அக.

(யி - ம்.) * ‘அவுணரைக்கடத்தோன்’. † ‘பொருஅமாயவன்’, ‡ ‘வாணபுரத்த’

சூ.—க ட ல ர டி க ர தை.

கனக

பதினே ராடலும் பாட்டின் பகுதியும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக்

காணாய்

தாதவிழ் பூம்பொழி லிருந்தியான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிவளெனக்

எ0 காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ்

வெய்திய

மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய * னன்றியு
மந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்து காண்குறா உம் வானவன் விழவு
மாடலுங் கோலமு மணியுங் †

கடைக்கொள

எஃ லூடற் கோலமோ டிருந்தோ னுவப்பப்
பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு

முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு

எஉ. அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எஉ - கூ. அறியாமரபின்... விழவு - பிறரறியாமல்

வந்துகாணும் விழவு.

(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை

மறைத்துவந்து (உஎ) வணங்குது

நாமெனச்சொல்லிக் (கக) காட்டிப் பின்னர்ப் (கஉ)

புகாரெய்தி (கச) விழாக்

காண்போன் இவற்றைக் (கௌ) காணுயென்று (எ௦)

காதலிக்குரைத்துக் கண்டு

மகிழ்வெய்திய (எக) விஞ்சையனென்க.

(கஅ) நீரலநீங்க (கச) அவரவரணியுடனடிய (கரு)

நிலையும் படிதழும்

நீங்காமரபினையுடைய (கக) பதினோராடலுமெனக்கூட்டுக.

எசு. (பா) ஆடற்கோலம் - மாதவி
பதினேராடலுக்குங்கொண்ட கோலம்.

அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம்.
கடைக்கொள - முடிந்தவள
விலே.

எரு. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன்.

அவனாடுதற்குக் கார

ணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவள் ஆடலிற்
காலநீட்டித்தலாலும்

பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற் பொருமையாலும்
வந்தவெறுப்புமாம்.

உவப்ப - அவனாடநீர்ந்து உவகையெய்தும்படி.

எசு. பத்துத்துவராவன:—“பூவந்தி திரிபலை புணர்செங்
கருங்காலி,.....

துவரே.”; “மாந்தளிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த
முத்தக்காசு” எனவுங்கொள்க.

ஐந்துவிரையாவன:—“நறும்பிசி னாகண் நற்கோட்ட
மாஞ்சி, வெறுங்கண்டில்

வெண்ணை விரை.”; “கோட்டம்.....விரை”
எனவுங்கொள்க.

எள.

முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன:—“இலவங்கம்

பச்சிலை.....

நண்ணு மரத்தை நறும்பிசி - நெண்ணும், குடசம்
வசுவாசி தீம்பூ.....

சண்பகமுகையோ, டெண்ணுன்கு மோமா விகை”

(பி - ம்.) * 'அன்றியந்தரம்' + 'கலுதொள்'.

கஅ0

சிலப்பதிகாரம்

மூறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச
நாறிநுங் கூந்த னலம்பெற வாட்டிப்
அ0 புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே

றாட்டி

யலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சீறடி
நலத்தகு மெல்விர னல்லணி செறீஇப்

1 பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை
அ0 யரியகங் காலுக் + கமைவுற வணரிந்து
குறங்கு செறிதிரள் + குறங்கினிற்

செறித்துப்

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்

நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடிக்
காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய
கூ0 தூமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து
மத்தக மணியொடு வயிரங் டு கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

எஅ. உரைத்த - தேய்த்த. நெய்வாசம் - புழுகுநெய்.

இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக) ஆட்டியென்க.
அ0. புகையிற்.....கூந்தலை -

அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி; அரத்தகமெனவுமாம்.

அங. மெல்விரனல்லணி - கான்மோதிரம்.

அச. பரியகம் - காற்சவடி. தூபுரம் - சிலம்பு.

அரு. அரியகம் - பாதசாலம்.

அகூ. (ப1) குறங்குசெறியணி -

கவான்செறியாபரணம்.

அஎ. முத்தரை - அரையின்முத்துவடம்;

பிறங்கியமுத்து - பெரியமுத்து.

அஎ - அ. முப்பத்திரண்டிவடத்தினுற்செய்த

விரிசிகையென்கின்ற மேகலை

யைப் பூந்துகிலுள்ளுதித்து; உடுத்தல் - சூழுதல். பெரிய
முத்துவடம் முப்பத்

திரண்டையுடைய அரையிலே

பூந்துகிலையுதித்தென்றுமாம்.

அக - கூ. காமர்

கண்டுகை.....தோள்வளையென்றது - கழுத்துவடத்

தீன்பின் தாலிக்கு இரண்டுபக்கமும் பகுத்துப்போந்து
வாருவலையத்தோடு

தொடக்கிக்கிடப்பதோராபரணம்; காமர்கண்டுகையுடனே
மணிநெருங்கின

தோள்வளையத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

கக. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்;
மத்தகத்தையுலைய

சூடகத்துச்சியிலேயுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுதலுமாம்.

கஉ. கைவளை - சந்துக்காரை.

1 அச - இ:—நன். சூ. சடுஉ - மயிலைநாதருரை, மேற்.
(பி - ம்.) * 'ஊறிய,' † 'அமைவர்' ‡ 'குறங்கினுக்கமைத்து'

§ 'சூயிற்றிய.' கூ.—க ட ல ா டி க ா தை.

கஅக

பரியகம் வால்வளை பவழப் * பல்வளை
யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற வணிந்து
கூடு வாளைப் பசுவாய் வணக்குறு மோதிரங்
கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி

மோதிரம்

வாங்குவில் வயிரத்து ¹ மரகதத்

தாள்செறி

காந்தண் மெல்விரல் கரப்ப வணிந்து
சங்கிலி துண்டொடர் பூண்டுரண்

புனைவினை

கூடு யங்கமுத் தகவயி னுரமோ டணிந்து

† கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற †

மறைத்தாங்

கிந்திர நீலத் திடையிடை & திரண்ட
சந்திர பாணி || தகைபெறு கடிப்பினை

கூடு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து

தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி

கூ. பரியகம் [=பாசித்தாமணி]; கைச்சரியுமாம்.

வால்வளை - சங்க

வளை. இதுவும் ஒரோவொன்றிவார்கள். பவழப்பல்வளை -

கடகவளை.

கரு. ² வாளைப்புகுவாய் மோதிரம் - முடக்குமோதிரம்.

கசு. கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணிமோதிரம் -

செங்கேழ்மணியை

புடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின
அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்

மோதிரத்திற்கேற்றுக்.

கஎ. வாங்குவில்வயிரம் - துடங்கின ஒளியையுடைய
வயிரம். மரகதத்

தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவை
மரகதநாயகமாகிய வட்

ட்பூ.

கஅ. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (ப1) நுழைவினை
நுண்ணாண் - நுண்ணிய

தொழிலையுடைய ஞாண்.

க0க - 2. கயிற்கடையொழுகிய கோவை -
கழுத்தாபரணங்களிற் கொக்கி

வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக்
கோத்து முதுகுமறைய

விடும் பிள்ளுவி.

க0க - ச. இந்திரநீலக்கழப்பிணை - நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட
சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய வயிரம்முழுதுங் கட்டின
கழப்பிணை; இவை இரண்டும் இரண்டுகாதிவணிகவன.
க0க. தெய்வவுத்தி - சீதேவி.

1 "மரகதமணித் தாள்செறித்த மணிக் காந்தன் மெல்லிரல்கள்" (இலப். எ. க.)

2 "சுருவேடுறமுதியமோதிரந்தொட்டான்" (கலி. அச.)

(பி - ம்.) * 'பல்வடம்' + 'கயிற்படை' ‡ 'மறைஇ யிந்திர' § 'சிறந்த'

|| 'தகைமணி'

க ௮௨ சில ப்ப திகாரம்.

தொய்யகம் புல்லகந் * தொடர்ந்த
தலைக்கணி
மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து

கூடலு மூடலுங் கோவலற் களித்துப்
கக 1 பர்டமை சேக்கைப் பள்ளியு ளிருந்தோ
ளுருகெழு மூது ருவவுத்தலை
வந்தெனப்.

பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின

ளாகிப்.

கக ௫ பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப

வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட
வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்

தாரணி மார்பனெடு பேரணி யணிந்து
வான வண்கைய னத்திரி யேற
கஉ௦ மானமர் நோக்கியும் வைய மேறிக்
கோடிபல வடுக்கிய கொழுநிதிக்

குப்பை

தெருவின்

கெடுத்தாங்

† மாடமலி மறுகிற் பீடிகைத்
மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக்
கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

க௦௭. தொய்யகம் தலைப்பானே. புல்கைம் -
தென்பல்லி வடபல்லி
தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய
தொடர்ந்ததலைக்கணிகளை.

க௦௮. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.

ககக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது
இடமும்பொருளும் காஸத்
துடன்மயங்கும்.

ககஉ. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே
மயங்கிற்று, பெரு
நீர் - கடல். இரியன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து
போம்பொழுது விளையாடி
சனம்.

ககங. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். ககரு.
புள்வாயொலிப்ப.

ககசு. யாமம் - யாமத்தை. ககஎ.
வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

ககசு. வண்கையன் - கோவலன். அத்திரி
குதிரையில் ஒருசாதி.

- கோவேறுகழுதை. அஃதாவது

கஉ௦. வையம் - தேர்;
கொல்லாவண்டியுமாம்; கூடாரப்பண்டியுமாம்.

கஉங. மலரணிதல் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே

கஉச. வீதி - தூவி.

கூ.—க ட ல ா டி க ா ன த்.

க அந்

கஉரு மங்கலத் தாசியர் தங்கல னெலிப்ப
விருபுடை மருங்கினுந் திரிவனர்.

பெயருந்

திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
மகர ¹ வாரி வளந்தந் தோங்கிய
நகர வீதி * நடுவட் போகிக்
கங்0 ¹ கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் †

மாக்கள்

வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
கூல மறுகிற் கொடியெடுத்து நுவலு
மாலைச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி

‡ வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ்

சுண்ணமும்

கங்ரு

§ பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமுஞ்
செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமுங்

காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு

நொடைநவின் மகடேக் கடைகெழு விளக்கமு

கசு0 மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமு

|| மிலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமு

மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமுங்

கஉஎ. திருமகளிருக்கை - சீதேவிகுடியிருப்பான பீடிகைத்தெருவென்க.
இவை பட்டினப்பாக்கம்.

கஉக. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

ககஉ. கொடியெடுத்து துவலும் -

இன்னவுளவென்று கொடிக்கட்டியெடுத்த
துச் சரக்குக்களது நன்மையையறிவிக்கும்.

ககக. மாலைச்சேரி - ஒழுங்குபட்ட

பரதேசிகளிருப்பு.

ககஎ. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுறுதல் - குடைதல்.

ககஅ. (பா) கூவியர் காரகற் குடைகால்விளக்கு -
லொன்றத் தண்டைக்கடைந்திட்ட விளக்கு.

அப்பவாணிகர் காரக

கடக நொடைநவில்.....கடை -

கசு. [பாரடைவலையுமாம்.]

பலபண்டமும் விற்பார்கடை;

கசு. கலங்கரைவிளக்கம்-திருக்குறிகாட்டிக்கலத்தை அழைக்கிற விளக்கம்.

கசு. (பா) மொழிபெயர் - தேளத்தோர் - பரதேசிகள். ஒழியாவிளக்கு - விழிவிளக்கு.

¹ 'வாரிவளம்.' திருக். கசு. ² சிலப். இ: கசு. ³ "இரவின் மாட்டிய விலங்குடர் குெழி புரவுநீ ரமுவத் தோடுகலங் கரையுந்துறை" (பெரும்பாண். நசு. - இசு.)

†
||

(பி - ம.) * 'தயவுட்' † 'மாக்கள் கலத்திருந்துறையும் விலங்குநீர்வரைப்பின்வேலை' 'வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந்தண்ணமுஞ் சாத்தமும்'. ‡ 'பண்ணயத்தொகுதியும்'. 'விலங்குநீர்'.

கசு

சிலப்பதிகாரம்

கசு

கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு

மெண் ணுவரம் பறியா வியைந்தொருங் கீண்டி

யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்

கடிப்பகை காணுங் † காட்சிய தாகிய

விரைமலர்த் தாமரை

1 வீங்குநீர்ப் பரப்பின்

மருத வேலியின் மாண்புறத்

தோன்றுங்

கரு கைதை வேலி நெய்தலங் கான்ற
பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி

பொருந்தி

நிரைநிரை ஓ யெடுத்த புரைதீர்

காட்சிய

மலைப்பஃ றுரமுங் கடற்பஃ றுரமும்
வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல

விருக்கை

கரு யரசிளங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்
பரத குமரரும் பல்வே ருயமு
மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தர

லெழினியும்

¹ விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால்

வளவன்

கசரு எண்ணுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசசு. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிற்கலத்தல்.

அயிர் - நுண்மணல்.

கருள. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

கருநு - நு0. விளக்கங்களிண்டி
 நுண்மணலில்வீழ்ந்த வெண்சிறுகடுகைப்
 பலரும்காணும் காட்சியதாக; இதனாலே தாமரைபூத்த
 மருதநிலம்போலத்தோன்

மும் நெய்தனில்ம்; கைதவேலியையுடைய
 நெய்தலங்கானல்; விளக்குக்க

ளீண்டிக் கடிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடைத்தாய்
 மருதவேலிபோலத்தோன்று மென்ற இஃது
 இடத்தினிகழ்பொருளின்வினைபை இடத்திலேயேற்றிற்று.

கருக. பொய்தல் - விளையாட்டி.

கரு0 - நுக. விளையாட்டாய்த்துடனேசென்று
 கானலைப்பொருந்தி.

கருஉ. (பா) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக

இடத்திற்குவித்த.

கருக. தாரம் - பலபண்டம்.

(கருஉ). நிரையாகக்குவித்த (கருக) மலைவளமும்
 அலைவளமுமென்க.

கருச. துளங்குகலவிருக்கை - கலமசைகிற
 இருக்கை.

கருஅ. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய
 கடற்பக்கம்.

1 கருக - சு0. "கழாஅர் முன்றுறைக், கலிகொள்
 சுற்றமொடு கரிகால் காணத்"

தன்யதங்கொண்டு" (அகநா. ௩௭௬.)

(பி - ம்) * 'வீளக்கழு, முண்வினைக்கம்மியர் செபவினைவிளக்கழு, மெண்ணு'.
† 'ளாட்சியதாதி'. ‡ 'விளங்குதீர்'. § 'அடுத்த'. || 'சூழ்கால்'.

கா.—க ட ல ா டு க ா தை.

கஅடு

கக௦ ¹ றண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
² சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்

ககடு தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னுங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் † பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி

க௭௦ விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமளிமிசை

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோ னல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்
கோவலன் றன்னெடுங் கொள்கையி

னிருந்தனண்

மாமலா நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கசு0. தண்பதங்கொள்ளும் - புதுப்புனலாடும்.

கருஅ - சுரு. எழினிக்கணுண்டாகிய

வேறுவேறுகம்பலையானது வீறு

பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோடுகூடி
ஒலியாநிற்கவென்க.

கசுந. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

கசுக. ஒவியவெழினி - சித்திரப்பணி

யெழுதினதிரை; ஆவது † மசுகாரி. களக.
மாதவியின்

வருந்துபுநின்ற - வழிவந்ததனால் வருந்திநின்ற.
சேடி.

வசந்தமாலே -

களஉ. செவ்வனம் [=வாதசெபம்.]

(எரு)

துப் (கக0)

ஊடற் கோலமோடிருந்தவனுவப்பக் (க0க) கூடலும் ஊடலுமளித்
பள்ளியுளிருந்தோள் (ககக) உவவுத்தலைவந்ததாகக் (ககந) கடல்

வினையாடல் (ககச) காண்டல்வேண்டி (ககஅ)

(கஉஉ) தெருவினைக் (கஉஎ) கழிந்து (கஉக)

அணிந்து (கஉ௦) வையமேறித்
 நடுவட்போகி (க௭௭) எய்திக்
 (க௭௦) கானலில் (க௭௧) ஆயமொடுபொருந்திப் பின்
 (க௭௨) மணற்பரப்பிலே
 (க௭௩) அமளிமீதே (க௭௪) யாழ்வாங்கிக் (க௭௫)
 கோவலன்றனேழ்நுந்தா
 னெனக் கூட்டிக்.

1 "தண்பதங்கொள்விழுவர்" சிலப். எ. ச. 1 முருகு.
 உ. அகநா. புறநா. உ. உ.
 (பி - ம்.) * 'அகவயிற்பூத்த' † 'பரப்பியோவிய'
 ‡ 'மச்சரி'

உச

கஅ௭ சிலப்பதிகாரம்

க - ச.

வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை வீரன்
 (இ - ள்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண் அகன்றுயர்ந்த
 வடசேடிக்கண்ணே மதுவொழுக மலர்கின்ற

பூக்களையுடையதோர் பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ லும்
நெடிய கண்களையுடைய தனது காதலியுடனேயிருந்து
காமக்கடவுட்கு விழவை விரும்பிச்செய்வானோர்

விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி.
அவிழ்ப்பூ, விலைத்தொகை, காமக்கடவுள் - காமதேவன்.
விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவன்றி யாண்டுதோறும் விரும்பும்
விழவு.

காதலிதன்னொடு அமருமென்க.

நு - கூ. தென்றிசை.....நாளிதுவென
(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள் இருபத்தொன்பதில்
சித்திரைநாளிலே

அவ்விழாமுடிதலின், தென்றிசைப்பக்கத்தி ஒரு வளவியங்கரிடத்து இந்திரவிழ
விற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநாள் மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை
காணெனச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சுட்டினான், அன்றும் சித்திரையாகலின்.
சுண்டுத்திங்க ளும் திதியுங்கூறியது
என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரினின்றும்
போந்த திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும்
வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற் சென்று புக்கு இவன்
இறந்துபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்ளாது
முடிதற்கெனக்கொள்க. அதுயாண்டுமோவெனின்,
வேனிற்காதையினும்
நாடுகாண்காதையினும் காடுகாண்காதை

கட்டுரைகாதையென்னும் இவற் றுள்ளுமெனக்கொள்க.

எ - கந்.

கடுவிசை யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர்
கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந் திரானது நகரைக்காத்த
புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுகுந்தனுக்குத் தோற் றுப்
பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுகுந்தனது நெஞ்சமும்
இருள்கூரும்
புடி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய
பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்து அப்புகாரிலிருந்து

பூதத்தை அவ்வண்ணல்
அது பலியுண்ணும் நாளங்
காடியிடமும் காண்பேமென்றென்க.

இதனை, ‘‘முன்னுளிந்திரன்.....,காவ
ஸுழித்துச் சேவல் கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுதமீட்க
வெழுமோ, னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைதலு, நேரிய
னெழுந்து நீவரு காறுந், தார்கெழு மார்ப் தாங்கலென் கட
னென, வுவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, நின்வழி
யாக்கென நிறீஇப் பெயர்வுழிக், கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண்
டண்புப், பொருதுபோர் தொலைந்

தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனா
 நினைத்து; வஞ்ச மன் றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற
 லரிதெனத் தேறினர் தேறி; வளைத்துத் தொடுத்த வஸ்வர்
 யம்பி, னயின்முகங் கான்ற வாரிருள் வெயிலோ,
 னிருகணும் புதையப்

கா.—க ட லா டி க ரை த.

க அள

பாய்தலி னொருகணு; நெஞ்சங் காணு நிற்ப நின்ற, வஞ்சம்
 பெயர்த்த மாபெரும்
 பூதம்” என்பதனனுமுணர்க.
 என்சொல்லியவாரோவெனின், அங்ஙனம்விட்ட
 அம்பு கண்ணையும் மனத்
 தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற
 முசுகுந்தற்கு அவ்விரு
 ளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள
 அதனான் வஞ்சங்கடிந்து
 அவுணரைக் கொன்றுகுவித்து நின்றானைக்கண்ட
 இந்திரன் அவரை எங்ஙனம்
 கொன்றுகுவித்தாயென்றற்கு அவன்
 இப்பூதத்தின்செயலெனக் கேட்ட இந்

திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக
ஏவுதலின் ஆங்குரின்றும்
போந்து ஈங்குப் புகாரினுளிருந்து பலியுண்ணும்
நாளங்காடியிடமும் காண்
பேமென்பதாம்.

ஏவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க.

கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் -
அமராவதி. மன்னன் -

முசுருந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும்
அவ்விருள் மறைப்ப; சிறப்
பும்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மினோத்துக்கடி.
வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்;

ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த -
போக்கின. பூதம் -

பூதத்தை. அண்ணற்கு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் -
இந்திரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும்
பன்மைக்கிளவியென்க. காண்கும்,

உளப்பாட்டுத்தன்மை; உம், ககரமூர்ந்துவந்தது.
கணங்கொண்டு ஈண்டித் தொலைந்தனராகி நிகர்த்து
விட்ட வஞ்சமென்க.

கச - ஏ. அமராபதி.....காண்குதும்

(இ - ள்.) முன் அசுரரால்வந்த இடர்நீங்க
அமராவதியைக்காக்கலான்

அவ்விந்திரனாற்பெற்று இவன்மரபிலுள்ளாராலே
கொண்டுவந்து பொய்க்கும்

பகுதியின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க
சிறப்பினையுடைய ஐந்து வகைப்பட்ட மன்றங்களின்
பெருமையையும் காண்பேமென்றானென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - முசுருந்தன்.
முன்னோர்; அன்றிக் கரி

காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும்.
பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு

ஆண்டிள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி.
புணர்த்த - அங்ஙனங்கொ

டுத்த இந்திரன்காலமன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும்
புணரும்படி செய்த.

ஐவகைமன்றம் - முன்னர்
இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள்.
அமைதி - பெருமை.

கஅ -

உரு. நாரதன் வீணை,.....ஆடலுங் காண்குதும்

(இ - ள்.) யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழிகையின்பமும் தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை வாரம்பாடலையும், நாடகத்திணையும் உருப்பசி இந்திரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணூர் ஆடுதலும் விரும்பா ளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்கு; இவள் மண்ணிறபோய்ப் பிறக்கவெனச் சபித்தலின், அதனைப்பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவி

கஅஅ சிலப்பதிகாரம்

வழியிற்றேன்றிய அரவுபோலும் அல்குலையுடைய
அவ்விடத்துக் காண்பேமென்றனென்க.

மாதவியுடைய ஆடலையும்

தோரியமடந்தையென்பாள் - ஆடிமுதிர்ந்தாற்

பின்பு ஆடன்மகளிர் காலிற்கு ஒற்றறுத்துப்பாடுமவள் ;
என்னை ? ¹ “இந்நெறி வகையால்..... தோரிய மகளே”
எனவும், ¹ “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய மகளே” எனவும்
கூறியவாற்றானறிக வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும்,
ந்ரொற்றுவாரமுமென்னும் செய்யுள். அவை தாளத்து
ஒருமாத்திரையும் இரண்டு மாத்திரையும் பெற்று வரும்.

உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின்,
³ “வயந்த மாமலை நயந்த முனிவர, நெய்திய வவையி
னிமையவர் வணங்க, விருந்த விந்திரன் நிருந்திழை யுருப்பசி,

பாடனிகழ்க பாடலோ டுங்கென, * வோவியச் சேனன்
 மேவின நெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு தூலொடு
 புணர்ந்த, விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக், கரந்துவர
 லெழினியொடு புகுந்தவன் பாடலிற், பொரு முக
 வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும்
 பாவனை யாகலி, னயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி,
 னோக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னுட
 னெகிழப், பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக, னெல்லா
 நெகிழ் தலி னெல்லா முனிவர, நெருதலை யின்றி யிருவர்
 நெஞ்சினும், காமக் குறிப் புக் கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர
 மணிமுடி யிந்திரன் மகனை, மாணு விறலோய் வேணு வாரகென,
 விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய்
 நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய சாபத்
 துருப்பசி தலைக் கட்டுங், காலைக் கழையு நீயே யாகி, மலையமால்
 வரையின் வந்துகண் ணுற்றுத், தலையரங் கேறிச் சார்தி
 யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யலகி
 லம்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத் தந்திரி
 நாரிற், பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப்
 பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாங்கே, விட்டன னென்ப
 வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனான நிக.

இதனாற் சொல்லியது: நாரதன் கலகப்பிரியனாதலால்
 தனது யாழைப்பகை நரம்புபட இசைத்தலின், தான்

இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும் இவள்
 கலங்கினமைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவளை
 முனிவிப்பான்வேண்டி நம்மை மதியானாயினென

அவளொடும் சாபமிடுகின்றவன் வீணை மங்கலம், மிழக்க;
 மண்மிசைத்தங்கு; இவள் மண்ணிற்போய்ப்
 பிறக்கவெனச் சாபம், இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத்
 தங்குகவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின் வந்ததாகலான்
 இவனும் மண்மிசைத் தங்குகவென்பதாயிற்று; எனவே
 இவன் மண்ணிற்பிறவானாதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்புகையில்

வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த மின்று.
 அங்ஙனம் இவள் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின்
 அதனைப் பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய
 மாதவிவழிப்பெயராய் அவ்வழியிற்றேன்.

¹ எலப்பதிகாரம், பக். ௧௧௮. ² வயந்தமாமை - பொதியின்மை; வயந்தம் -
 தென்றல். ³ ஒலியச்சேனன் - செத்திரசேனனென்னுங்கந்தருவன்.
 (பி. - ம்.) * 'சாபவிடையெமக்கருடவத்தோயென்று'

சா.—க ட ல ா டி க ா தை.

க அக

றிய அரவுபோலுமல்குலையுடைய மாதவியுடைய
 ஆடலையும் அவ்விடத்துக்
 காண்பேமென்றானென்க. ஈண்டுச் சயந்தன் சாபமும்
 விடையுங் கூறுதது,

அரங்கேற்றுகாதைக்கண் ¹ “இந்திர சிவவனோடு,
தலைக்கோற் றுனத்துச்

சாப நீங்கிய” என்றாராகலினெனக்கொள்க. இனி
வீணையைச் சாரீரவீணையாக்கி

மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவள் இக்கடவுள்
யாக்கையொழிந்து மக்களையாக்

கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க.
இனி உருப்பசிக்குச்

சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வார்மேற்செல்லும்
கண்ணோட்டமென்

பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைநோக்கி மகிழ்வார்க்கு அன்பு
சிறத்தலொழிந்து

நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல் நெகிழ்தலும்
மூன்றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன்

அதனை அறியாது சபித்தானென்றலும்
பொருந்தாமையின் அங்ஙனமுரைத்

தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை
வீணைக்குமேற்றுக.

உசு - எ. துவாரிதழ்.....வணங்குதும்
யாமென

(இ - ள்.) (க) வடசேடியிற் (உ) பொழிற்கண்
கடவுட்குக் (ங) காரிகை

யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (ஈ) இதுவெனக்கூறி
(கங) இடனுங்காண்

கும்; (கஎ) அமைதியுங்காண்குதும்; (உரு)
ஆடலுங்காண்குதுமாதலால், துடி

யிடையாய்! யாமும் தலைவனை வணங்குவேம்;
வருவாயாகவெனச் சொன்ன அப்
பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய், ³ “ஆயென் கிளவியு
மவற்றொடு கொள்
ளும்” என்பதனால் முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசைநிறை.
யாமுமென்னுமும்
மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை ³ “என வெ
னெச்சம் வினையொடு
முடிமே” என்பதனால், என்றுசொல்லிப்போந்தெனச்
சொல்லெச்சமாக்கி
முடிப்பினுமமையும்.

உஅ - ஈச. சிமையத் திமையமும்.....
விழாக் காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய
இமயமலையையும் வளவிய நீரை

யுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும்
பதியினையும் விந்தமலைக்குழந்த

அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத
வினையுளினையுடைய

காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃதுஇன்னது
இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி

ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகர்தற்கு வேண்டுநாட்டங்கிப்
பின்பு சிலநாளிற் படப்

பெயையுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து
முன்புசொன்ன முறைமையால்

இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுதனனாய்த்
தன்காதலிக்குக் காட்டி.

வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடக்கின்ற விழவைத்
தானும் காண்கின்
றவனென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவினையுள் -
நிலம்பொருதவினேத்

தல்; ⁴ “வேலி யாயிரம் வினையுட் டாக” என்றராகவின்.
வினேத்தலென்பது

வினையுளென மருவிற்று; புலிப் ⁵ பாய்த்துள்,
தேரைப்பாய்த்துளென்பதுபோல.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, உ - ந.

² தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. கடு.

³ எச்சவியல், ,, சஉ.

⁴ பொருநராற்றுப்படை, உச்சு - எ.

⁵ பாய்த்துள் - பாய்தல்.

௩௫. மாயோன் பாணியும்—(இ-ள்.)

திருமலைப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக்
கொண்டார்; அவற்றுள்,
கொடுகொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி.
பாணியென்றது - பாட்டு.

அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? ¹ “ஏனை
யொன்றே, தேவர்ப் பராவு
தன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றாகலின். அது
முத்தமிழ்க்கும் பொது.

அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற் கொச்சகவொருபோகாய்
வரும். வரும்வழியும்

பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய்
வரும். என்னை?

“கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு
தேவ பாணியும்” என்

றாகலின். அங்ஙனம் வரும் ² தரவினை
நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந்

தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பன்வற்றை
இடைநிலையெனவும், இறுதி

யினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும்

பரவுதற்பொருண்மையாற் பெயர்கொடுத்த

தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க.

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை
கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு

சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபாவென்னும்
இருபகுதியுள் இஃது

இசைப்பாவின் பகுதியென்ப. அது பத்துவகைப்படும்:
செந்துறை, வெண்

மிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம்,
பெருவண்ணம், ஆற்று

வரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபோகுமண்டிலமென.
என்னை? “செந்துறை.

வெண்டிறை தேவபாணிய்யிரண்டும், வந்தன முத்தகமே
வண்ணமே - கந்தரு

வத், தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத்,
தோற்று மிசையிசைப்பாச்

சுட்டு” என்றார் இசைநுணுகீழடைய சிகண்டியாரென்க.
இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும்

சாதியோசைகள் மூன்றினுட

னும் * கீரியைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள்
ஒன்பதுவகையென்ப;

அவை:—சிற்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாதவிருத்தம்,
செந்துறை, வெண்டிறை,

பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிலை. என்னை? “செப்ப
ரியசிற்து திரிபதை சேர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சம்பாத-மெய்ப்பழியுஞ்

வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினேராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: ‘மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன் மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவ, நிலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவ னினநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தவன், முலையுணத் தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன் முடிகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவ, னுலகளைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கின னெளிமலர்க் கழறநு வதற்கினி யழைத்துமே. ” இஃது எண்சீரான்வந்த கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌ சிகம். தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம். சிறுதேவபாணி ஈண்டுக்கூறித் திலரெனி னும் இனம்பட்டிவருதலிற் கூறல்வேண்டிவதாயிற்று. அது வருமாறு: ‘வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதன வேண் மிகவெய்யக், கண்ணளவோர் புல னல்லாக் கன் ல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிற ந்த தேவர்களு மிருடிகளு மெழுந்தோட, வொண்ணுதலாள் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையே’ என்பது.

* இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை முற்கூறியதென்னையோவெ னின், மாயோன் காவற்கடவுளாய் அருளை அருத்தலானென்க.

௩௩ - கூ. வருணப் பூதர் நால்வகைப் பாணியும்—(இ - ள்.) வரு ணப்பூதர் நால்வரையும்பரவும் நால்வகைத் தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு: “அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை

முற்றுக், வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டிபல வாழ்க,
 வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க, பதி னெண் கூலமு
 முழவார்க்கு மிகுக், வரங்கியற் கூத்து நிரம்பிவினை முடிசு,
 வாழ்க நெடுமுடி கூர்கவென் வாய்ச்சொலென், நிப்படிப்
 பலிகொடுத்தி திறைவனிற் றெக்குச், செப்பட வமைத்துச்
 செழும்புகை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத் திப் பூதரை,
 மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியிழைக் குறுமை
 வேந் தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றுழி வேந்தன்,
 கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு மென்ப” என்றார் ம தீவா

ண னுரென்க.

நகூ - ஏ.

நலம்பெறு.....பின்னார்—(இ - ள்.) பல்லுயிர்களும்
 தன்குலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின்
 மதியமும்பாடியென்க.
 ஊர்ந்துசெல்லும்

எனவே

சந்திரனைப்பாடும்

தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற் கூறுதது
 இறைவனை முற்கூறியவாற்றாற் கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்:
 “குரை கடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு

மரணினே, யிரவிரு ளகற்று நில

ககூஉ

சிலப்பதிகாரம்

வினை யிறையவன் முடித்த வணியினை, கரியவன்

மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ

மலர்த்து மவுணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர்
தடிக்க வினையையே”

எனவரும்; பண்ணும் தாளமும் முற்கூறியன.

௩௮. சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க—(இ - ள்.)

அவதாளநீங்கத் தாள

வியல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு.

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென
மாறுக. அன்றி அவதாள

நீங்குதலால் தாளவியல்பு

பொலிவுபெருநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல்
மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

இனி, பதினேராடல் கூறுவார்:—அவை

இருவகைப்படும்: ¹ “அல்லியங்

கொட்டி.....ஆறு”; ² “துடிகடையம்.....ஐந்து”

என்பவாகலின்.

௩௯ - ௪௩. பாரதி

யாடிய.....கொடுகொட்டி யாடலும்

பாரதி - பைரவி; அவளரங்கம் - சுடுகாடு; அவளாடுதலாற்
பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) தேவர் புரமெரியவேண்டுதலால்

வடவையெரியைத் தலையினை

யுடைய பெரியவம்பு ஏவல்கேட்டவளவிலே

அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்து

விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே
உமையவள் ஒருகூற்றின

ளாய் நின்று பாணி தூக்குச் சீரென்னும் தாளங்களைச்
செலுத்தத் தேவரயாவ

ரினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாற்
கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடு

கொட்டியென்னுமாடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பரம்பருடன்.

ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே

திரிபுரம் தீமடுத்தெரியக்கண்டு இரங்காது
கைகொட்டிநின்று ஆடுதலிற் கொடு

மைபுடைத்தாதனோக்கிக்³ கொடுகொட்டியென்று
பெயர்கூறினார்.

* "கொட்டி.....நான்காமெனல்."

சச - ரு.

தேர்மு னின்ற.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ள்.) வாறோராகிய தேரில் நான்மறைக்
கடும்பரிபூட்டி நெடும்புற

மறைத்து வார்துகின்முடித்துக் கூர்முப்பிடித்துத்
தேர்முனின்ற திசைமுகன்

காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை
அணிந்தாடிய பாண்ட

ரங்கக்கூத்தம்,

‘நின்று’ பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க; ⁵
மெனல்.”

“பாண்டரங்கம்.....ஆரூ

சக - அ.

கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன்
ஆடியஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின்
வந்த யானையின்கோட்டை ஓசித்தற்கு நின்றாடிய
அல்லியத்தொகுதியென்னுங்
கூத்தம்,

^{1, 2, 4, 5} இலப்பதிகாரம், பக். அக.

³ கொடுங்கொட்டி கொடுகொட்டியென விகாரமாயிற்றென்பர் தச்சினார்க்கினி
யர்; (கவி. கூடவுள்.)

கூ.—க ட ல ா டி க ா தை.

கூகந்

தொகுதியென்றார், முகம் மார்பு கை கால்களின்
வட்டனை அவிநயமுதலி

யன விருந்தும் தொழில்செய்யாது நின்றலின்; “ஆட லின்றி
நிற்பவை யெல்லா

மாயோ னுமும் வைணவ நிலையே” என்றார்;

அல்லியமென்பதனை அவிப்பேடென்

பாருமுளர்; ¹ “அல்லியம்.....ஆறு மெனல்.”

சஅ - கூ. அவுணற் கடந்த மல்லி னுடலும்

—(இ - ள்.) வாணனா

கிய அவுணனை, வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற்சென்று

அறைகூவி உடற்

கரித்தெழுந்து அவனைச் சேர்ந்தவளவிலே சடங்காகப்பிடித்து

உயிர்போகநெரித்

துத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுணனெண்ணத்தைக் கடந்த; ²

“நெடியவன்.....

ஐந்தாம்.”

சக - நுக. மாக்கட னடுவண்.....ஆடிய

துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவுநின்ற சூரனது

வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தை

யறிந்து அவன்போரைக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண்

திரையே அரங்கமாக

நின்று துடிகொட்டியாடிய துடிக்கத்தும்,

நிகர்த்து - நேரொத்து; ³

“துடியாடல்.....ஐந்தாம்.”

நூ - ந. படைவீழ்த் தவுணர்.....ஆடிய

குடையும்

(இ - ள்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த

படைக்கலங்களைப்

போரிற்கு ஆற்றாது போகட்டு வருத்தமுற்றவளவிலே
முற்கூறியமுருகன் தன்

குடையை முன்னேசாய்த்து அதுவே ஒருமுகவெழினியாக
நின்றாடிய குடைக்

கூத்தும்,

பையுளையத் ஆடியவெனவியையும்; *

“அறுமுகத்தோன்... ..எனல்.”

ருச - ரு. வாணன் பேரூர்.....ஆடிய

குடமும்

(இ - ள்.) காமன்மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகள்

உழைகாரணமாக வாணன்

சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும்
நகரவீதியிற்சென்று நிலங்

கடந்த நீநிறவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும்,

இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும்

குடங்கொண்டாடினது; “குடத்

தாடல்.....ஆய்ந்து.” இது விநோதக்கூத்து
ஆறினுளொன்றென்

றுணர்க; என்னை? “பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம்,
விரவிய விநோதம் விரிக்

குங் காலேக், சூரவை கலிநடங் குடக்கூத் தொன்றிய, காரண

நோக்குத்தோற்பா

வைக்கூத், தென்றிலை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்,
வென்றியும் வநோதக்

கூத்தென விசைப்ப' என்றாராகலிள்.

ருசு - எ. ஆண்மை,.....பேடி யாடலும்

(இ - ள்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த

பெண்மைக்கோலத்தோடு காம

முடிய பேடென்னுமாடலும்;

1, 2, 3, 4, 5 சிலப்பதிகாரம், பக். ௮௬.

௨௫

ககசு

சிலப்பதிகாரம்

ஆண்மைத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் துகரும்பெற்றியும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆண்மை திரிந்தவென்பதனால் தாடியும், பெண்மைக்கோலத்தென்பதனால் முலைமுதலிய பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது. ஆண்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னை? * “சுரியற் ருடி மருள் படு பூங்குழற், பவளச் செவ்வாய்த் தவள வொண்ணகை, யொள்ளரி நெடுங் கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறை துதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை, யகன்ற வல்கு லந்துண் மருங்கு, லிகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகள்முன் னாடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடுகாண் குறரும்” என்றராகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டிக் காமன் சோநகரத்தாடியது; * “காமன தாடல்.....நான்கு.”

இ - கூ. காய்சினவவுணர்.....* மரக்கா லாடலும்

(இ - ள்) காயும் சினத்தையுடைய அவுணர் வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொடுந் தொழிலைப் பொருளாய் மாயோளால் ஆடப்பட்ட மரக்காலென்னும் பெயரையுடைய ஆடலும்,

மாயவள் - தூர்க்கை. அவுணர் உண்மைப்போரான் வேறலாற்றாது வஞ்சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்து அவன் அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின், மரக்காலாடலாயிற்று; * “மாயவளாடல்.....நான்கு.”

சூ - கூ. செருவெங்

கோலம்.....ஆடிய பாவையும்

(இ - ள்.) அவுணர் வெவ்விய போர்செய்தற்குச்

சமைந்த போர்க்கோலத்

தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்ச் செய்யோளாகிய திரு

மகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாடலும்,

கோலநீங்கவென்றார், அதற்கேற்பப் பொராது அஞ்சி
யவிதலின்; ⁵ “பாவை
.....ஒன்று.”

கூஉ - கூ. வயலுழை.....ஆடிய
கடையமும்

(இ - ள்.) வாணனுடைய முற்கூறிய
பெரியநகரின் வடக்குவாயிற்கண்
உளதாகிய வயலிடத்தேநின்று
அயிராணிமென்னுமடந்தை ஆடிய கடைய
மென்னு. மாடலும்,

அயிராணி - இந்திராணி. கடையம் -
கடைசிக்கத்து; ⁶ “கடையம்.....
ஆறு.”

கூச - ஏக. அவரவ ரணியுடன்.....விஞ்சைய னன்றியும்
(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன் அவரவரு
டைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாலும் வீழ்ந்தாலுமாகிய அவரவரை
¹ மணி. கூ. ௧௧௧-௨௩. ^{2,4,5} சிலப்பதிகாரம், ப. கூ. ³ “மாயஞ்செய் வானவுண்ணீர்
வீழ நங்கை மரக்காண்மேல் வாளமனை யாடும் போலும்” என்பர்பின்னும்; சிலப். ௧௨.

கூ.—க ட ல ர டி க ர தை.

௧௧௧௩

நீங்காத மரபினையுடைய பதினொருவகைப்பட்ட ஆடலும்
அவ்வாடல்கட்கேற்ற
பாடல்களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த
மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்
றைப் புலப்படக் காண்பாயாக;

அன்று கள்ளவிழ்ப்பும்பொழிற்கண்ணையிருந்து
நின்னோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி
இவள்காணென்று தன்
காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சிமிக்க
மேம்பாடுதக்க மரபினை
புடைய விஞ்சையனும், அவனன்றியும்,
எஉ - ஓ. அந்தரத்

துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப

(இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய
தேவரெல்லாம் உள்வரிகொண்டு
வந்து காணப்படும் இந்தவிழவும் மாதவியாடலும்
அவ்வாடற்குச் சமைந்த
கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழகும் முடிதலின்
அதனாற்பிறந்த வெறுப்போ
புருந்த கோவலனுவக்கும்படி,
அந்தரத்துள்ளோர் - விச்சாதரருமாம். மானிடர்
தம்மைக்காண்டல்

பொருமையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவளா
டலும் கோலமும் தனது

அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிக்கைக் கைக்கொண்டு
விடுதலாலே பிறர்க்கும்

இவ்வாறுமென்னும்

வெறுப்போடிருந்தானென்னுமமையும். ஊடலோடென்
னாது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடலை முகம்
காட்டுதலின்.

எசு - கூ.

பத்துத் துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி

(இ - ள்.) வாசனெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய
கூந்தலைப் பத்துவகைப்

பட்ட துவரினாலும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினாலும்
முப்பத்திருவகைத்தாகிய

ஓமாலிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீராலே
நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன :—“பூவந்தி
திரிபலை புணர்கருங்

காலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே.”

ஐந்துவிரையாவன :—¹ “கொட்டந்.....

விரை.” முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன :

“இவைங்கம் பச்சிலை கச்சோல

மேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக
மதாவரிசி தக்கோல நன்

னாரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுதீர் - போகாத,
கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங்

கண்டில்வெண்ணை, யொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான்றி -
துத்தமொடு, வண்ணக்

கச் சோல மரேணுக் மாஞ்சியுட, நெண்ணுஞ் சயிலைக

மின்புழுகு - கண்ணு

நதும், புண்ணைநறுந் தாது பலியுகிர் பூஞ்சரளம், பின்
னு தமாலம் பெருவகு

ளம் - பன்னும், பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கொடி வேரி,
கதிர் நகையா யோ

மாலிகை” என்னுமிவையெனக்கொள்க; என்னை? “ஓரை விரையினு மீரைந் துவரினு, மாறைந்தின் மேலிரண் டோமா லிகையினு, நாறைந் கதுப்பி னுனமு நன்குரைஇ,
பூதின நன்னீ ருவந்தன ளாட்டி” என்றாகலின்.

அரசு - அக.

புகைபிற் புலர்த்திய.....சேறாட்டி

(இ - ள்.) அங்கனமாகிய நீராளுட்டிப்
பொலிவினையுடைய புகையிற்
புஸர்த்திய கூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த
வகைதோறும் மான்மதத்தின்
கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௩௮.

கிசுகிசு.

சில ப்ப திகாரம்

மான்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு; சுவாதுமாம்.

அஉ - ஈ. அலத்தக

முட்டிய.....நல்லணி செறீஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த
சேறழக்கேற்ற நலத்தகும்

மெல்லிய விரலிடத்தே செறிக்கப்படும்
நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி,
கான்மோதிரமுதலியன..

அச - ஈ. பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும்
சதங்கையும் காற்சரியு

மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி
அணிந்தென்க.

பரியகமாவது - “பொன்னிதழ் பொதிந்த பன்னிற
மணிவடம், பின்னிய

தொடர்த் பெருவிரன் மோதிரந், தன்னொடு தொடக்கித்
தமனியச் சிலம்பின்,

புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே.” என்னை?

“அவ்வாய் மகரத் தணிகிளர்

மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக நூபுர,
மொய்ம்மணி நாவின் முல்லை

யங்கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுங் காலுக் கணிந்தாள்”
என்றார்.

அக. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து - (இ - ள்.)
குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உடஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை
முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசிகையென்
னுங்கலையை நீலநிறங்கிளரும் பூத்தொழிலையுடைய
நீலச்சாதருடையின்மீதே
உடுத்தென்க.

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலங்
கார, நிறங்கிளர் பூந்துதி
னீர்மையி னுடஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகா,
ழறிந்த தமைவர வல்
குற் கணிந்தாள்” என்றார்.

அக - ௯௦.

காமர் கண்டுகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையுடன்
நீங்காமற் பொற்றொட
ராற்பிணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

காமம், காமரென விகாரம். தூமணி - முத்து.

என்னை? “ஆய்மணி

கட்டி யமைந்தவிலைச் செய்கைக், காமர் கண்டிகைக்
கண்டிரண் முத்திடைக்,
காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற,
வேய்மருண் மென்றோள் விளங்க
வணிந்தாள்” என்றார்.

கக - ச. மத்தக

மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே

பத்திகளில் வயிரங்களழுத்

தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும்
செம்பொன்னுற்செய்த வளையும்

நவரத்தினவளையுத் சங்கவளையும் பவழவளையுளும்
என்னுயிவற்றை ஐதான.

மயிரையுடைய முன்கைக்குப்

பொருத்தமுற அணிந்தென்க.

கா.—க ட ல் ர டி க ர ஐ த.

பரியகம் - சரியுமாம். வால்வளை -

ககௌ

வெள்ளிவீளையுமாம். பவழப்பல்வளை -
 கைவடமுமாம். என்னை? "புரைதபு சித்திரப்
 பொன்வளை போக்கி, ஸெரிய
 வீர் பொன்மணி பெல்லென் கடகம், பரியகம் வால்வளை
 பாத்தில் பவழ, மரி
 மயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்" என்றார்.
 அரியகை முன்கைக்கென்ப
 தூஉம் பாடம்.

கூடு - அ. வாளைப்

பகுவாய்.....அணிந்து
 (இ - ள்.) வாளைமீனின்று அங்காந்தவாயை
 வணங்குதலுறுவிக்குநெளி
 யும் சிவந்தஒளி உச்சமாகக் கதிராரும்
 மாணிக்கப்பீடமும் பக்கத்தேவளைந்து
 திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மரகதக்
 கடைசெறியும் பிறவுமாகிய
 இவற்றைக் காந்தண் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள்
 மறையும்படியணிந்து,
 பகுவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினாகியபெயர்.
 கேழ்கிளர்மணி, அஃது,
 எக்கேழெனிற் செங்கேழ்கிளர்மணியென்க. வாங்குவில்
 - வளைத்துக்கொள்
 னும் ஒளி.

கூக - ௧00. சங்கிலி.....அணிந்து

(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நேர்ஞ்சங்கிலியும் பூ
ணப்படுஞானும் என்னு
மியற்றோடு கைபுணையப்பட்ட தொழில்களையுடைய
சுவடி சரப்பளிமுதலா
யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே
முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

க0க - உ.

கயிற் கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஆரமீராயுள்ள
அணிகட்கெல்லாம்,
தலையொன்றாய்க் * கொக்குவாய்ப் படுகண்டொடக்கிய
பன்மணிக் கோவையால்
துக்கமாகச் செய்யப்பட்ட பின்னாலியாற் சிறுபுறத்தை
மறைத்தென்க.

கயிற் கடை - கொக்குவாய். ஒழுகிய கோவையென்க.
சிறுபுறம் - பிடர்;

“சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுண் புனைவினைத், தொங்க
லருத்தித் திருந்துங்

கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் நகையொரு காழெனக்,
கண்ட பிறவுங் கழுத்

துக் கணிந்தாள்” என்றார். ஆங்கு, அசை.

க0௩ - ௩.

இந்திர நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின
இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின
வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த
காதினிடத்தே அழகு
மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை? “நூலவ ராய்ந்து நுவலருங்
கைவினைக், கோலங் குயின்ற
குணஞ்செய் கடிப்பினை, மேலவ ராயினு மெச்சும்
விறலொடு, காலமை காதிற்.
கவின்பெறப் பெய்தாள்” என்றார்.

க௦௭ - அ. தெய்வ
வுத்தியொடு.....அணிந்து

(பி - ம்.) * ‘கோக்கிவாய்’: கோக்குவாய்,
முண்டு.

கோக்கிவாயென்றும் படித்தற்கு உட

(இ - ள்.) சீதேவியாரென்னும் பணியுடன வலம்புரிச்சங்கும் பூர்ப்பா
ளையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமியையும் தம்மில் தொடர்ந்து ஒன்றான
தலைக்கோலத்தைக் கரிய பெரிய ஒதிக்கு அழகுறும்படி.

யணிந்தென்க.

செழுநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னை? “கேழ்கிளர்

தொய்யகம் வாண்

முகப் புல்கைஞ், சூளா மணியொடு பொன்னரி மாலையுந், தாழ்த்தரு கோதையுந்
தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய ரொத்தான்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச்

செநீஇ அணிந்து

செறித்து உடஇத் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து

கரப்பவணிந்து ஆர.

மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து

மாண்புறவணிந்தென்க.

க0க - க0.

கூடலும்..... இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும்

கோவலற்களித்துப் படுக்கை

யமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவளென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது, ¹

எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்

பெண்மையும் நானும் அழிந்துவந்து சூறையுற்றுக்

கூடுந்துணையும் நீயிர் பிரி

வாற்றியிருந்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது.

துன்பத்தை யளித்தல்.
ஊடலையளித்தல் - அதனான்வருந்

ககக - ச. உருகெழு
மூதூர்.....வேண்டின ளாகி
(இ - ள்.) விழவிற்குக் கொடியெடுத்தநாண்முதல்

நாலேழ்நாளும் விழவு
நடந்து பிற்பைநூன்று கொடியிறங்கி
விழாவாற்றுப்படுத்த பிற்பைநூன்று
உவாத் தலைவந்ததாக மாற்றார்க்கு உட்குதலைப்
பொருந்துவிக்கும் மூதூரினின்
றும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க
விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட
லவிழாநின்ற கைதை புண்ணைமுதலியவற்றையுடைய
கழிக்கானல்பொருந்திய
கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே
வேண்டினளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் -
நீர்ப்போரில் வெற்றி
தோல்விகாண்டல். வேண்டினள் - காண்டற்குத்
தானும்போகக் கோவலனை
வேண்டிக்கொண்டாள்; எனவே அவனும் உடம்பட்டமை
உணர்த்திற்று.

ககரு - ௨௦. பொய்கைத்
தாமரை.....வைய மேறி

(இ - ள்.) அங்கனம் வேண்டி அவனும்

உடம்பட்டவளவிலே பொய்கை
களில்
லான்

தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள் அச்சேக்கையை நீங்குத
வாய்விட்டிப் புலம்பாரிற் பவைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள்
அறிவிக்க வைகறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை
வெள்ளியவிளக்கம் கடியாரிற் க அக்காலத்தே மதாணிமுதலிய
பேரணிகலங்களையணிந்து முகில்போலும் வண்
கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாகிய
அத்திரியேற் அத் தாரணிமார்
பனேடு போதற்கு மானின் பார்வைத்தன்மைபொருந்திய
ளும் வையத்தின் ஏறியென்க.
நோக்கினையுடைய

1 "எண்ணில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப், பெண்ணின் மிக்கது பெண்ணை
தில்லியே" (சீவக, ௧௬௮.)

சு. — க ட ல ா டு க ா தை.

௧௧௧௧

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்னும்
செயவெனெச்சங்கள் ஏற ஏறியென்

னும் வினைகொண்டுமுடிந்தன. வாளாது
வாரணமென்றமையால் ¹ இருவகை வாரணமுங்கொள்க.
அத்திரி-கோவேறுகழுதை. வையம்- * கொல்லாப்பண்டி.
கடக - ஏ. கோடிபல வடுக்கிய.....செவ்வனங்
கழிந்து

(இ - ள்.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப்
பலகோடிமேலடுக்கப்பட்ட வள விய நிதித்திரையுடைய
மாடங்கண்மலிந்த மறுகினையுடைய பீடிகைத்தெருவின் கண்
மலரணிதற்குக் காரணமாகிய மைவிளக்கோடே
மாணிக்கவிளக்குக்களையு மெடுப்ப அவ்விடத்தே தாசியர்
மலரையும் அறுகையும் நெல்லையும் மங்கலமா கச் சிந்தி
இருமருங்கினிடத்தும் தம் கலனொலிப்பத்
திரிந்துபெயர்தலைச்செய்யும் திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய
அவ்விடத்தை வேறுகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு -
ஏனைத்தெரு. மணி - அழகுமாம். கொடி, அறுகுக்கு அடை.
அருமென்னுமும்மை தொக்கது. மங்க ளம் - அழகுமாம்.
அங்காடியின் செல்வமிகுதிசூறுவார் திருமகளிருக்கையென்
றார், கழிதற்கருமையிற் கழிந்தென்றார்.

தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை
யென்க.

கடஅ - கூ. மகரவாரி.....போகி

(இ - ள்.) கடலினதுவளத்தைக் கொணர்தலான்
உயர்ச்சிபெற்ற நகரத் தெருவினூடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன .

கநூ - நூ. கலந்தரு

திருவின்.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவினையுடைய

தமதுதேசங்களைவிட்டுப் போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட
வெண்மணலையுடைய அலைவாயிருப்பிற் பல வகைக்கூலமுங்
குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுளதென்று
கொழுகளெடுத்துச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட
சேரிகளைப்போய் நெய்தலங்கானலை யெய்தி யென்க.

வாலுகம் - வெண்மணல். வேலை விரிதிரைப்பரப்பின்
வாலுகத்தையுடைய மறுகென்க. எடுத்துநுவலும் -
எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

கநூச - நூ. வண்ணமும்.....விளக்கமும்

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும் சாந்தும்

மலரும் சுண்ணமும் பண்ணிகார வருக்கங்களுமென்னும்
இவற்றை விற்போர்வைத்த விளக்குக்களும்,

கநூச. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை

விளக்கமும்

(இ - ள்.) திண்ணகத்தாற் செய்யுந்தொழில்களைவல்ல

பணித்தட்டார் பணிபண்ணுமிடங்களில்வைத்த
விளக்கங்களும்,

¹ இருவகை வாரணம் - சங்கு, கோழி; (சிலப். ச: எள - அ.)
பி - ம்.) * 'கோவாலவண்டி.'

உ 00

சிலப்பதிகாரம்

கந.எ. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்றற்கு
முறைமுறையாகவைத்த விளக்
குக்களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

கந.அ. கூவியர் காரகற் குடக்கால்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) காரகலையுடைய அப்பவாணிகர்
குடத்தண்டிஸ்வைத்த விளக்குக்
களும்,

கந.கூ. நொடைநவின் மகடேக் கடைகெழு
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும் மிலேச்சமகளிர்
தம்கடைகளில்வைத்த

விளக்குக்களும்,

கச0.

இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர்
விளக்குக்களும்,

கசக. இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடையேறுபட்டதேயத்து
நிலையறியாது ஒடுங்கலங்களை

அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,

கசஉ. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும்
வலையையுடைய பர

தவர் திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

¹ “முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச், செம்மீ
னிமைக்கு மாக விசம்
பின்” என்றார் பிறரும்.

கசங. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடை வேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர்

பிறதுறைகளிற் போகா

மற் பணைகளைக் காலாகநாட்டி அதன்மீதே
மண்ணிட்டெரிக்கும் தீநாவென்னும்
விளக்குக்களும்,

கசச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களையுடைய
பண்டசாலைகாப்போரிட்ட
விளக்குக்களும்,

கசரு - ரு. எண்ணுவரம்

பறியா.....நெய்தலங் கானல்

(இ - ள்.) வரம்பறியப்படாவாய் இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெல்
லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றிமிசுதலாலே இடையைக்கலந்தாலொத்த மண

லின்மீது இட்டவெண்சிறுகுகும் புலப்படக்காணுங் காட்சியையுடையதாகிய,
மிக்க கீர்ப்பரப்பில் விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தி
னும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை வேலியாகவுடைய நெய்தலிசத்தில்
கழிக்கானற்கண்ணெயென்க.

¹ புறநானூறு, சுரு.

கா.—க ட லாடுகா தை.

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல்.

இடி - மா. இடிக்கலப்பென்றார், தெள்ளாதமாவை. ஈரயிர்
 - மிகவும் நுண்ணிய

மணல். வீங்குநீர்ப்பரப்பில்
 தாமரைவேலிமருதத்திற்குேன்றும் கைதேவேலி
 நெய்தலங்கானலென்க.

கருக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி
 பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது
 விளையாட்டுமகளிருடனே

பூங்கொடிபோல்வாள் விளையாடச்
 சென்றுபொருந்தியென்க.

கருஉ - ச. நிரைநிரை.....கலவிருக்கை
 (இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற

காட்சியையுடைய மலை

தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய வளம்
 இடந்தோறும் மயங்

கிங்கிடக்கின்ற கலங்களசைக்கின்ற கடற்றுறைமுகங்களிற்
 சோலைசூழ்ந்த இருப்

பிடத்தே,

துளங்குதல் - அசைதல்.

கருரு - அ. அரசினங்
 குமரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய
 உரிமைச்சுற்றமும் பாதகுமாரரும்
 அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும்
 ஆடன்களிரும் பாடன்களிரும்
 ரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,
 வணிககுமாரர்க்கு உரிமையென்றதது அவர்
 புனலாடல் மரபன்மையின்.
 பரிசனங்களிரும் சிலதியர்முதலாயினோருமென்பார்
 பல்வேறுயமென்றார். ஆடு
 களம் - அரங்கு; பாகுகளம் - கண்டம்; இவை அடை.
 தோடு - தொகுதி;
 இதழையுடைய பொழிலிடத்தெனவுமாம்.

கருஅ - கூஉ. சூழ்தர
 லெழினியும்.....தோன்றி

(இ - ள்.) சூழ்தருதலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய
 தொகுதியும் வேறு
 வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பலையும்
 விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய
 புகழையுடைய இக்கரிகால்வளவன்
 புதுப்புனல்விழவுகொண்டாடும் தலைநாட்
 போலே இவ்விழவினின்றுதிக்கட் புனலாடிடங்களும்
 வீறுபெறத்தோன்றாநிற்க
 வென்க.

தோடு கம்பலையும், எழினி கோலமும் தோன்றவென

எதிர்நிரணிமை; எழி

னிக்கோலம் - உருக்கள். தோன்றி,
தோன்றவெனத்திரிக்க.

ககங் - இ.

கடற்கரை.....ஒலிப்ப

“(இ - ள்) அவையேயன்றிக் கடலினது கரையைக்
குத்தியிடிக்கும் காவேரிப்
புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய;
நால்வகைவருணத்தி
லுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி
ஓரோசையாய் நின்றொ
லிப்பவென்க.

ககங் - எச. கடற்புலவு.....மாதவி
தானென்.

உச

உ0உ

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப, கடலினது புலால் நாற்றத்தைக்
கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைதையாற் சிறையாகச் சூழப்பட்ட நடுவ
ணுவாகிய புன்னைநீழலில் அழுக்கற்ற
மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை
வளைத்து மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால்

அமளிமிசையே, வருந்தி

நின்ற வயந்தமாலைகையதாகிய நல்லயாழை வாங்கிப்

பெரிய மலர்போலும்

நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன் றன்னெடும்

சேரவிருந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தைவிளைத்
தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ்; எனவே, மேல் துன்பத்தை விளை
விக்குமென்பது கருத்து. செவ்வனம்வாங்கியென்றார்,

பின்னர் ஊடலோடு

வாங்குதலின்.

வெள்ளிமால்வரைச்சேடிக்கண் விருந்தாட்டயரும்

விஞ்சைவீரன் இட

ஹங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதம்; ஆடலுங்காண்குதம்; வணங்குதம்
யாமெனக்காட்டிப் பின்னர்ப் புகார்மருங்கெய்திக் காட்டிக் காண்போன், காண்பு.

மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெய்திய

அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்

துள்ளோர் வந்துகாண்குறும் விழவும் ஆடலும் கோலமும்

அணியும் கடைக்

கொள இருந்தோலுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து

செறித்து உடஇத் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து

கரப்பவணிந்து ஆரமோடணிந்து சிறுபுற மறைத்து

அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து அளித்து இருந்தோள்

உவவுவந்

தென வேண்டினளாகிப் புலம்பக் காட்டக் கடிய

அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ் வனங்கழிந்து நடுவட்போகி

மருங்குசென்றெய்திப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவ

லன்றன்னொடும மாதவி

வெண்காலமனிமிசை இருந்தனளென வினைமுடிக்க.

இது, நிலைபாண்டிலவாசிரியப்பா.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்டோட்டு

மாலேத் துயின்ற மணிவண்டு—காலேக்
களிறறவந் * தாதாதத் தோன்றிற்றே காமர்
தெளிநிற வெங்கதிரோன் றேர்.

கா.—கடலாடுகொதை

முற்றிற்று.

(பி. - ம்.) * 'தாததிர்ப்பத்'

ஏழாவது
காநல்வரி.

—♦—
கட்டுரை.

க. சித்திரப் * படத்துட் புக்குச் செழுங்
கோட்டின் மலர்புனைந்து

1 மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல்
வனப்பெய்திப்

பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்

றித்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற்

ரொழுது வாங்கிப்

பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்த றைவரல்

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமகளிர் - கலியாணமகளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செவ்வனம் வாங்கி”

என்று வைத்து இக்

காதையிலும் ‘யாழ்கையிற்றொழுதுவாங்கி’ என்றது

கதைத்தொடர்பு அறிவித்

தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க.

குற்றமாவன :—ஆதவவாதவயசாயபென்பன;

என்னை? சிந்த மாணியி

லும், * “நோய் நான்கு நீங்கி” என்றார்.

இசையெழுவும்

எண்வகையாவன:—பண்ணல்முதலாயின; அவற்றுள்,—

பண்ணலாவது :—“வலக்கைப் பெருவிரல்

குரல்கொளச் சிறுவிரல், விலக்

கின் றிளிவழி கேட்டும்..., இணைவழி யாராய்ந்

திணைகொள முடிப்பது, விளைப்

பரு மரபிற் பண்ணலாகும்”, “பரிவட் டணையி னிலக்கணந்

தானே, மூவகை

நடையின் முடிவிற ஐகி, வலக்கையிருவிரல்
 வனப்புறத் தழீஇ, யிடக்கை விரலி
 னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்ற
 தாகியு; நடையொடு
 தோன்று நயத்த தாகும்.”, “ஆராய்த லென்ப தமைவரக்
 கிளப்பிற், குரன்முத
 லாக விணைவழி கேட்டு, மிணையி லாவழிப் பயனொடு
 கேட்டுந், தாரமு முழை
 யுந் தம்மிற் கேட்டுந், குரலும் விளியுந் தம்மிற் கேட்டுந்,
 துத்தமும் விளரியுந்
 துன்னறக் கேட்டும், விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டுந்,
 தளரா தாகிய தன்
 மைத் தாகும்.”, “வைவ லென்பது சூற்றங் காலை,
 மையறு சிறப்பின் மன

1 “மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யின்ன” (பொருந. கக.)

2 இ-கரு. ‘பாடற்றொழில்களாவன:—யாழின்கண்

வார்தல்முதலிய வெட்டும் பண்

ணல்முதலிய எட்டும்’ (குறள். இளந - பரிமேல்);

‘கலைத்தொழில்களாவன:—பண்ணல்

..... குறும்போக்கென்ற எட்டும்’ (வேக. க-இள - ந.)

3 சிலப்பதிகாரம், க: கஎஉ. 4 வேகசிந்தாமணி,

எஉ௦.”

(பி - ம்.) * ‘படாம்’ † ‘கோட்டிமலர்’ ‡

‘இத்திறத்தகுற்றம்’

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
வெண்வகையா லிசையெழீஇப்
பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து

¹ மரகதமணித் * தாள்செறிந்த

மணிக்காந்தண் மெல்விரல்கள்

பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் +
மிசைப்படா

² வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்

சீருட னுருட்ட றெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டும் படாஅ தாகியு,
நடையொடு தோன்றி

யாப்புநடையின் றி,யோவாச் செய்தியின் வட்டனை
யொழுதிச், சீரேற் றியன்று

மியலா தாகியும், நீர்வாகு நிறைய தென்ப.”,
“செலவேனப் படுவதன் செய்கை

தானே, பாலை பண்ணை திறமே கூடமென, நால்வகை
யிடத்து நயத்த தாகி,

யியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப், பதினே
ராடலும் பாணியு மியல்பும்,

விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.”,
“விளையாட் டென்பது

விரிக்குங் காலைக், கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாநு,
மளவிய தகைய தாகு

மென்ப.”; “கையு மென்பது கருதுங் காலை,
யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்

சுவையுஞ், செவ்விதிற் றேன்றிச் சிலைத்துவர லின்றி,
நடைநிலை திரியாது நண்

ணித் தோன்றி, நாற்பத் தொன்பது வனப்பும்
வண்ணமும், பாற்படத் தோன்

றும் பகுதித் தாகும்.”; “துள்ளற் கண்ணுங் குடக்குத்
துள்ளுந், தள்ளா தாகிய

வுடனிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாங் துறும்பே
கீ காகும்.” இவை

யெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - பண்கூற்றிற்
குற்றந்தீர்ந்து.

மரகதமணி.....போல -

மரகதமணிமோதிரங்கள் - செறிந்த விரல்கள்
பாடுகின்ற வண்டி, ன்களைகளை யொப்ப.

வார்தல்

வடித்தல்.....செவியினோர்த்து:—வார்த்தலென்றது.
- சுட்டு

விரற்செய்தொழில்; வடித்தலென்றது - சுட்டுவிரலும்

பெருவிரலுங்கூட்டி

நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்;
உந்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி

வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும்
நிரலிழிபட்டதுமென்

றறிதல்; உறந்தலென்றது

- ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்

தல்; உருடலென்றது - இடக்கைச்சுட்டிவிரல் தானேயுருட்டலும் வலக்
கைச் சுட்டிவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடுபெருவிரற்கூட்டியுருட்டலும்
இருபெருவிரலும் இயைந்ததுருட்டலுமெனவரும்; “தேருட்டலென்றது

செப்புக் காலை, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டி மடை
யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுங்

1 “மரகதத் தாள்செறி காத்தண் மெல்லீரல்
கரப்பவணிந்து” (சிலப். கூ. ௧௪-அ.)

2 “வாரியும் வீழ்த்து முந்தியு முறழ்த்தும்” (பொருந.
உக.)

(பி - ம்.) * ‘தாள்செறித்த’

+ ‘மிசைப்படாதது வார்தல்’

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உரு

லேருடைப் பட்டடையென விசையோர்
வகுத்த

வெட்டு வகையி னிசைக்கர ணத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்

தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்

கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்

காவிரியை நோக்கினவுங் கடற்கானல்

வரிப்பாணியு

மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த ரெடங்குமன்.

வேறு.

உ.

¹திங்கண்மாலேவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய்
வாழி காவேரி

கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந் துலகினி லொழிந்தசெய்கையும், வேட்டது
கொண்டு விதியுறநாடி” எனவரும்.....இவை

இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்

துட்காணவோதீதுட்காண்க.

கோவலன்கை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித் தான்
முற்படவாசியாதே

அவன் தலைமைதோன்ற கொடுத்தான்.

ஏவலன் பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது
இதனைவாசியென்று

விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளமியாதென்று
யான் அறியவறுகின்றே

னென்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க; ஏவலன்,

தன்மையொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்த நீட்டவென்க.

இனி வரிப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும்
செயலும் பாணியும் ஒரு

நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லைப்பட்ட எட்டணியல்பும்
ஆறணியல்பும்பெற்றுத்

தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயல்பும்
முடமுமாகமுடிந்து கருதப்பட்ட

சந்தியும் சார்த்தம், பெற்றும் பெறாதும்வரும்.
அதுதான், தெய்வஞ்சுட்டி

யும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவற்றுள், தெய்வஞ்சுட்டிய
வரிப்பாட்டுவருமாறு:— “அழலணங்கு

தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து,
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து

நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும், நிழலணங்கு
முருகுயிர்த்து நிரந்

தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றமாயிற், நெழலணங்கு மன்புடையார் குழொளி
யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது கூடைச்செய்யுள்; “கூடை யென்
பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி, நான்கடி யஃகி நடத்தற்கு

முரித்தே.”, “வார மென்பது வகுக்குங் காலை,
நடையினு மொலியினு

மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந்
தொன்மைத் தென்ப.”

இவை அடிவரையாட்டன.

இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு வருமாறு :—“திங்கள்
காவேரி” என்பதுபோல வருவது.

மாலே.....

1. “திங்கள்... ..காவேரி” என்பது, நடைமிகுத் தேத்திய
குடைநிழன்மரபிற்கும்

செங்கோலிற்கும் மேற்கோள், தொல். புறத்திணை. கு. ௧௬.
-த. ௧.

(பி. - ம்.) * ‘பட்டைவகை செவியோர்த்து’

† ‘பின்பணியாகனம்’

௨௦௬

சிலப்பதிகாரம்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (௧)
மன்னு மாலே வெண்குடையான் வளையாச் செங்கோ லதுவோச்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய்
வாழி காவேரி. [சிக்

கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல் கயற்கண்ணாய்
1 மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (௨)
ச. 1 உழவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை 2 தண்பதங்கொள்
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய்
வாமி காவேரி

விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த
வெல்லாம் வாய்காவா
மழுவ ரோதை வளவன் றன். வளனே வாழி
காவேரி. (௩)

வேறு.

ந. 4

கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
யரியஞ்சுள்பொய்த்தாரநிலரென்றேழையம்யர்ந்*கறிகோமைய

2. கயலாகியகண்ணையுடையாய் ;
புலவாதொழிந்தது மாதர் பெருங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

ந. கன்னி - குமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழுவர் - புதுப்புனலாடுவார்.

வாய்காவாமழுவர் -

[ஏறி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும் வீரர்.

இவை மூன்றும் ஆற்றுவர். வண்ணம்,
ஒழுதுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி,
முகமில்வரி, படைப்புவரியென மூன்று
வகைப்படும். வரிப்பாட்டிக்கு முகமாக நின்றலின்,
முகமெனப்படும்; என்னை?

“நிலமுத லாகிய வுலகியல் வரிக்கு, முகமாய் நின்றலின்

முகமெனப் படுமே”

என்றாராகலின். அம்முகமுடைவரி முன்றடிமுதலாக
எழுடியீராக வரும்;

“சிந்து நெடிவஞ் சேரினும் வரையார்.”

முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்து

ஏனையுறுப்புக்களான் வருவது. படைப்புவரியாவது - எல்லாவுறுப்பும் ஒன்
றானும் பலவானும் வெள்ளையானும் ஆசிரியமானும் கொச்சகம்பெற்றும் பெரு
தம் வேறுவேறுகி.....வருவது.

இவற்றாள்; “திங்கண்மலை” முதலாயினமூன்றும் முகமுடைவரி. இவை
கண்டன கூறிற்றுக யாழினிட்டபாட்டு. [ரென்க

டு. பொய்த்தாரென்றது, முன்னிலைப் பார்க்கை; காட்டிப்பொய்த்தது

1 ‘மன்’ மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன். சூ. ௪௩௬-
மயிலை; டி - வி. சூ. ௨௬௬. (சூ. ௨.)

2 இது, குறின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; யா-வி. ஒழிபு.

3 “தன்பதங்கொன்றந் தலைநான்” சிபி. க: ௧௬௦.

4 டு - எ. “கரியமலர்.....புகாரேயெம்மார்” - இதுமுதலிய மூன்றாம் புளரித்
தலைவியெனக் கூறியவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௨-த); “கரியமலர்.....
காரிகைமுன்...” எனச் செய்யுட்குட் பலதொகையும்

விராய்வந்து ஒருசொன்னடைய

வாய்த் தம்மை முடிபுடனவற்றோடு முடிந்தன.” (தொல்.

(பி - ம்.) * ‘அறிகோவைய’

எச்ச. சூ. ௨௪ - த.)

எ.—கா ன ல் வ ரி.

௨௦௭

விரிகதிர்வெண்மதியுமீன் கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளைப்
புரிவளையுமுத்துங்கண் *

டாம்பல்பொதியவிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

சு. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண்
டெம்பின் வந்தா

ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்ப்தையாங் +
கறிகோமைய

மாதரார் கண்ணு மதிநிழனீ ரிணைகொண்டு
மலர்ந்த நீலப்

போது † மறியாது வண்டேச லாடும் புகாரே
யெம்மூர். (உ)

எ. ¹மோதிமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசை
ந்தமுரல்வாய்ச்சங்க

மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிப்ப
மாழ்கியைய

கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டோச்சங்குவளைமலைப்
போது ‡

சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

சு. எம்பின்வந்தார் ஏதிலர் தாமாகியென
முன்னிலையைப் படர்க்கை
வாய்ப்பாட்டாற் கூறினார்.

எ. பரிந்து - அறுத்து. அசையக்
கொண்டோச்சமென்க. குவளைமலைப்
போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக்
கிடக்க அவ்வூரி லுள்

சாரர்க்கண் கண்ணென்று ஐயுற்றுப் போகாத புகாரென்க.

அன்றிக் கடைக்

கணிக்கவென்றது - குவளையானது

மாலேக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்

போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச் சிறங்கணித்த

கண்ணென்று தம்

பேதைமையாற் பார்த்து நின்றலான் நாங்களும்

பேதையமென்றுமாம்.

இவைமூன்றும் தோழி தலைமகன் முன்னின்று
வரைவுகடாயவை ;

கையுறைமறையெனினுமமையும்.

இவை சார்த்துவரி:—“பாட்டிடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரொடுஞ்,
சார்த்திப் பாழற் சார்த்தெனப் படுமே” இங்குப்பாட்டிடைத் தலைவன் - சோழன்.

அததான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.
அவற்றுள், முகச்சார்த்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீறாக வரும்; இடை நான்
கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சார்த்தாவது:—“முரிந்தவற.....,
குற்றெழுத்தியலாற் குறுகிய நடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்
டுங், குற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்.” கோச்சகச்சார்த்து:—கொச்சகம்
போன்றுமுடியும்.

இவற்றுள், இவை மூன்றும் முகச்சார்த்து.

1 இச்செய்யுளின்பின்,

“சரியமலர் நெடுங்கண்”, “காதலராசி” என்பவை சில

பிரதிகளில் முறையே காணப்படுகின்றன.

(பி - ம்) * 'ஆம்பன்மலகும் புகாரே' † 'அறினோவைய'
‡ 'புறங்கணிப்ப'

§ 'அறியாமல் வண்டு'

உ௦அ சிலப்பதிகாரம்
வேறு.

அ. ¹ துறைமேய்வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத
தோற்ற மாய்வான்
பொறைம

லிபும்புண்ணைப்* பூவுதிர்ந்து நுண்டர்துபோர்க்குங்கான
† னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண்

செய்த

வுறைமலியுய்யாநோ யூர்சுணங்குமென்முலையே
தீர்க்கும்போலும்

ஈ.

² நிணங்கொள்புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத

§ நலைக்கிடாகக்

கணங்கொள்வண்டார்த்துலாங்கன்னிந் றுஞாழல்

||கையிலேந்தி

மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற்
முண்டோ

ரணங்குறையு மென்ப தறியே னறியேனே
லடையேன்மன்னே

க0. * வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின்
மலர்கை யேந்தி

விலைமீனுணங்கற்பொருட்டா
கவேண்டுருவங்கொண்டுவேரூர்

கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்குற்றம்
வாழ்வ.

தலைநீர்த்தண் கான லறியே னறியேனே
லடையேன் மன்னே.

அ. மணலிலேதோய்ந்து. உறைமலி - மலியுறையால்;
உறை உய்யானோய் -

மருந்தாற்போக்கமுடியாதனோய். போலும், ஒப்பில்
போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலைமகளது
காதன்மிகுதி குறிப்பிடு

னறிந்து கூறியது.

இது முகமீலவரி.

கூ. தலைக்கீழி - ஒருவியாசம். இது

கழற்றெதிர்மறை.

க0. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

¹ இச்செய்யுள், தலைவியின்கண்ணுலுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணேம்ருந்தாம் (திருச்சிற். க அக) என்பதற்கும், தலைவினை வியத் துறைத்தபாங்கன் பின்னர்ச் சிந்தித்தற்கும் (இறை. சூ. க-உரை), பாங்கன் தலைவியை வியத்தற்கும் (நாற்கவி. களவு. சூ. உரை, தி - வி. சூ. 100-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது; தக்கயாகப்பரணி, கடை திறப்பில், உள-ஆம் தாழிசையுரையிலும் மேற்கோளாகக்

காட்டப்பெற்றுள்ளது.

² இச்செய்யுள், இயலிடங்குறலென்னுந் துறைக்கும் (இறை. சூ. க - உரை), இடையடி குறைந்து வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. கடுக - பேர்), சுற்றயலடி குறைந்து வந்ததற்கும் (அ. அ. அ. கடுக - ந) மேற்கோள்;

³ 'கன்னிதனுஞ்ஞாழல்': தொல். கிளவி. சூ. உள - செ. ந.

மேற்.

⁴ "பல்துயிர் பருகும்.....உண்டென" (சிலப். இ: உகக - உக) என்பதும், "கன்னி தீர் ஞாழல் கழிப்பூங் கானல் பாண்கண்ட, பொன்னங் கொடியை யின்றே ரில்ல போதுமால், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, யின்ன தொன்று படைத்த தாயி னெவன்செய்கோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்புதோக்கற் பாலன.

(பி - ம்.) * 'புலுதிர்தன்' † 'நிறைமலிவான் முகத்துநீன் கயற்கண்' ‡ 'படு புலாணுணங்கிப்புள்' § 'புலாணுணங்கு முன்றினின்னு' || 'தலைக்கீடாக் கணங்கொள்' || 'கையிலுன்றி'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

வேறு.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்தழுகந் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்நர் சீறார்க்கே
யங்கணைர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே.

(க)

கஉ. எறிவளைக * ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்குற்றங் காணீர்
கடுங்குற்றங் காணீர் கடல்வாழ்நர் † சீறார்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே.

(உ)

கங. புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக்

கண்டார்க்

‡ கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீர்
ரணங்கிதுவோ காணீர் ரடும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண்

டதுவே.

(ங)

வேறு.

கச. பொழிறரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதறு திருமொழியே பணையின

வனமுலையே

முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே

ஓ யெழுதரு மின்னிடையே யெனையிடர்

**செய்தவையே. (க)

கரு. திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் ++

விரியிடமே

விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு

பொழிவிடமே

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும் தொழிலெழுதி. தீர்ந்தமுகம் - பணிக்குறையற்றுக் கைவிட்டமுகம். ஓ, வியப்பு. காணீர் - பாரீர்.

கஉ. எறிவளை - அறுக்கும்வளை; அன்றிக் கரையிலே
புமாம்; வளைகள்முழங்க, இவையிற்றைப்பார்த்து ஓடும்

திரையெறிஈறவளை

கண்ணையுடையாள்.

வேற்கண் - வேற்கண்ணையுடையாள்; ஆகுபெயர். அன்றியும்,.....“நீள்கட
லிடை யவைவன்வழி புழுவா” என வளையாபதியினுங்குறினர்.

கங. அலவ - அலந்தலைப்பட.

பெண் - பெண்வடிவு.

பிணங்குமைம்பால் - செறிந்தமயிர்.

இவைமூன்றும் தமிழளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட

தலைவியை நோக்கித் தலை

மகன் கூறியவை.

இவை நீலவரி; “முகமு முரியுந் தன்னொடு முடியு,
நீலயெனப் படுமே.”

நிலையை யுடையது

(பி - ம்.) * ‘ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடும்’ † ‘சேனார் மடங்கெழு’ ‡ ‘அலவ
னாய்’, ‘அலவனோய்’, § ‘எழுதரிய மின்னினை’ ** ‘செய்தவையே’ †† ‘விரி
விடமே விரைவிரி தருமலரே’

உள

உக0

சிலப்பதிகாரம்

* மருவிரி புரிசுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய ளிணைவிழியே யெனையிடர்.†

செய்தவையே. (உ)

கக. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி

தருபொழிலே

தளையவிழ் நறுமலரே தணியவ டுரியிடமே
முளைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே

! யிளையவ ளிணைமுலையே யெனையிடர்

செய்தவையே.

(ந)

வேறு.

கௌ. ¹ கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வாரின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
ஓ மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழவல் கண்டாய்.

(க)

கஅ. கொடுங்கண் வலையா ||

லுயிர்கொல்வா னுந்தை

நெடுங்கண் வலையா ** லுயிர்கொல்வை

மன்னீயும்

வடங்கொண் முலையான் ++ மழைமின் னுப்

போல

|| துடங்கி யுகுமென் னுசப்பிழவல்

கண்டாய்.

(உ)

கக. ¹ ஒடுந் திமில்கொண் ஓடு டுயிர்கொல்வா

நின்னையர்

கோடும் புருவத் ||| துயிர்கொல்வை

மன்னீயும்

கச - சு. ஏகாரம், எண்ணேகாரம்.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப

உற்றதுரைத்தவை.

இவைமூரீவரி; “எடுத்த வியலு மிசையுந்
தம்மின், முரித்துப் பாடுதன்
மூரியெனப் படுமே.”

கன. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின்று. இடர்புக்கு
- இடரிலேகிடந்து;

இடையிழவல் - இடையிழவாதேகோள்; என்றது
நின்தமரும் நீயுஞ்செய்கிற

கொடுமையாலே இடை முரியவுங்கடும்; அதற்கு
உப்பகையாய்த் துணைக்

காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடையைப்
பரிகரியென்றவாறு; என்

வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை
மூன்றற்குமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உனக்குப்
பெருமையாவது பிறரெவ்வம்

பார்த்தல்; ‘பாரா’ எனப் பாடமாயின், தான்
பெருக்கமுதமதனாற் பிறரெவ்வ

மும்பாராத முலையென்றும்; எவ்வமுமென்னுமும்மை
தொக்கது.

1 பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; (தொல்.

கனவு. கு. கக - தி.)

இச்செய்புள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரியென்று சில மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

* இரத்துபின்னில நின்றற்கு இது மேற்கோள்; தாற்கலி. கு. கஉஎ - உரை.

(பி - ம்.) * 'மருவிரி தருகுழலே' † 'செய்தலிவையே' ‡ 'இளவளரிளமுலையே' யெனவிடர் செய்தலிவையே' § 'இடர்புகுருமின்னிடைவே' || 'உயிர்கொள்வா னுந்நை' ** 'உயிர்கொள்வை நீயும்' †† 'மறைமின்' ‡‡ 'துடங்குமினமென்னுந்நை' §§ 'உயிர் கொள்வர்' ||| 'உயிர்கொள்வை நீயும்'.

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகக

பீடும் பிறரெவ்வம் * பாராய் முலைசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழுவல் கண்டாய்.

(ந)

வேறு.

உ1). ¹ பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
சுவளை யல்ல கொடிய கொடிய.
உக. புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கழுவாள் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கழுவாள் செங்கண்
வெள்ளே லல்ல வெய்ய வெய்ய.
வே ம.

(சு)

(ந)

(அ)

உக. சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்
சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வா

இவைமுன்றும் புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற்
புணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக் கூறியவை.

உடு. குவளையல்லை - நிறம்பற்றிக்
குவளையென்னவேண்டா.

உக. அன்ன நடப்ப - அன்னம்.
இந்நடையைப்பார்த்து நடக்கும்படி;
அன்றி, நடைக்கு அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் -
மிகுதியும் கூர்மையும்.

நீழனடப்பாள் கண்கள் மிகவெய்ய; ஆகலாற் கூற்றமென்க.

உஉ. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமூன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட

பாங்கன்சொல்லியவை; புணர்ந்து

நீங்குவான் விடுத்தலருமையான் ஆற்றாநாயத்
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிய

வையுமாம்.

உங. விளையாட்டி விருப்பினால் ஓடுவானைக்கண்டு
நின்னடையுடனெக்கு

மென்று சொல்லுவார் புலவராயினும் இவள்
விளையாட்டொழிந்து தன்னியல்

.....னீயொவ்வாய்; அதனாற் சேராதேகோள்.

இது ¹காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் ஏமஞ்சாலா
இடும்பையெய்தி
யோன் சொல்லியது.

¹ இச்செய்புள்முதலிய மூன்றும் நிலவரியென்றும், துள்ளலவரியென்றும், துள்ளலோசையென்றும் மூலமட்டும்உள்ள சிலப்பரதிகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

² தொல்காப்பியம், அகத்திணையல், கு. இர. (பி. ௨௨.) * 'பாறமுலை'

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

* யூர்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சேரன் மடவன்னஞ் சேர
னடையொவ்வாய்.

கட்டுரை.

உச. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட
மாரெனடுங்கண் மாதவிய
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் றன்னிலை
மயங்கினுனெனக்
ஓ கலவியான் மகிழ்ந்தாள்போற் புலவியால்
யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் || குறிப்பினள்போற்
கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர்
மனமகிழ்க்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்தீகண்டத்தாற்
பாடத்தொடங்குமன்

வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ
வாடை யதுபோர்த்துக்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய்
வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி
நடந்தவெல்லா நின்கணவன்

றிருந்து செங்கோல் வளையாமை

யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உசு. பூவர் சோலை ** மயிலாலப் புரிந்து குயில்க
ளிரைப்பாடக்

காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்தாய் வாழி
காவேரி

காமர் மாலை ‡‡ யருகசைய நடந்த வெல்லா
நின்கணவன்

நாம வேலின் றிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி

உள. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந்

காவேரி. (உ)

தாயாகி

யூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி

காவேரி

கள - உசு. இவையேழும் கீணநிலைவர்.

உசு. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருக்கள் களவில் தலைமகன் கூற்றூதலால் இவன்
தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்
தான்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும் வேறுகுறிப்புடையான்
போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும் கானல்வரிப்பாணி
ளென்க. கலம் - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

பாடத்தொடங்கினு

உரு. ஒல்கி - பெண்மையாலேயொதுங்கி.

வனையாமையேயெனத் தேற்

தேகாரம் வருவிக்க; (உசு - எ) மற்றைய ஏகாரங்களும்

அதனை யறிந்தேனென்க.

இன்னவெனக்கொள்க.

உசு. வேலின் திறங்கண்டென்றது, பிறரால்வருத்தம்

இல்லையென்றவாறு.

உஎ. பகல்வெய்யோனென்றது, சூரியவங்கிசத்தவனாதலால்; நடுவை
விரும்புவானென்றமாம். இவை மூன்றும் ஆற்றுவரி.

(பி - ம்.) * 'ஊர்நிரை நீரோதமுழக்கி' † 'சென்மட' ‡ 'ஆங்குத்தினைநிலை
வரிக்காள்வரிப்பாணிகேட்டு' § 'கலவியாழின்' || 'குறிப்பினனாய்க்கானல் வரிப்பா
டற்பால்' ¶ 'கண்டத்தாள் பாடுமன்' ** 'மயிலாடப்பிழிந்து குழல்களிசை பாட'
†† 'அருகிலய' ‡‡ 'அருகாட'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகரு

பூழி யுய்க்கும் பேருதவி * யொழியா தொழுக
லுபிரோம்பு

மாழி யாள்வான் பகல்வெய்யோ னருளே
வாழி காவேரி. (ரு)

வேறு.

உஅ. தீங்கதீர் வாண்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ
லொவ்வா வேனும்

வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன்
போல் வருதிரைய

வீங்கோதந்தந்து
†விளங்கொளியவெண்முத்தம்விரைசூழ்கானற்
பூங்கோதை கொண்டு விலைஞர்போன் மீளும்
புகாரே யெம்மூர்.

உக. மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர் பாக்கத்து
மடவார் செங்கை

யிறைவளைக ழீற்றுவதை † யேழைய
மெங்ஙனம்பாங் கறிகோ

நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன நீள்புன்னை
யரும்பிப்பூத்த[மைய

பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலு தும்புகாடு
ரயெம்மூர்

ந.0.

உண்டாரைவென்னருளுனொளியாப்பாக்கத்துளுறையொன்றின் நித்
தண்டாநோய் மாதர்

தலைத்தருதி||யென்பதியாங் கறிகோமைய
வண்டா றிரையழிப்பக் கையான்

மணன்முகந்து மதிமேனீண்ட

புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர் கடறுர்க்கும்
புகாரே யெம்மூர்.

உஅ. மணிமுறுவல் - நல்லமுறுவல்.
செவ்வாய்முறுவலைவ்வாவேனும்.
வாங்கும் - கொள்ளும். மான்மகன்போல் - மயங்கின
மகன்போல்; காமன்

போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம்
வெண்முத்தத்தைத்தந்து பூங்கோதையைக்
கொண்டு; ஓதம், எழுவாய்.
இது கையுறைமறை.

உக. மறையின்மணந்தாரை - அப்படிமணந்த
மடவாரை. அன்னம்
அரும்பிப்பூத்த புன்னையிலே ஏறியிருக்க நிறைமதியும் மீ
னுமெனக்கருதி ஆம்பல்

மலருமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே மலர்தல்பெற்றும்.
இங்ஙனம்கூறிற்று;

மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; ¹ “உடைதிரை
முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்
கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்” என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனுமென்று கண்டார்கருதப் புன்னையிலே
அன்னமேறிற்றாக
வண்டு ஆம்பலையுதுமென்க.

கூ0. உண்டாரை வெல் நறு - உண்டவர்களைக்
கடுமைசெய்யு நறு. ஊடுறை

ளியா. - உண்டவூணைமறையாத; [இன்றியொளியாத.]

இவையிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூடிப் பின்பு

வாரா வரைவென்றிற்

குத் தோழிகூறியவை. இவை மூன்றும் சார்த்துவர்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உகடுஉ.

(பி - ம்) * 'ஒழியாதொழிதலுலளேம்பும்' + 'விளங்கொவீர்' + 'ஏழையெரவ்நனம்
பாங்கறிகோவைய' § 'கொம்பேறி' || 'என்பதையாங்கறிகோவைய'

உகசு

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

நக. ¹ புணர்துணையோடாடும்

பொறியலவ் னோக்கி

பிணர்ததையும் பூங்கான லென்னையு நோக்கி

யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச்

சேர்ப்பன்

* வணர்சுரி யைம்பாலோய் வண்ண

முணரேனல்:

(க)

நக. ² தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம்

மானறேரு

மெம்மை நினையாது + விட்டாரோ

விட்டகல்க

வம்மெ னிணர வடும்புகா ளன்னங்கா

ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்.

(உ)

நாநா. 3 புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென்

கண்ணேபோற்

றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா

↓ லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங்

கனவினுள்

வன்கணூர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ.

(ங)

நக. ஆடும் - விளையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு

வண்ணம்.

தன்னேவிட. சேர்ப்பன்

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்

குறைநயப்பித்தது.

நஉ. விட்டாரோ: ஓகாரம், ஒழியிசை. தண்ணளியும்

தாமும் தேருமெனப்

பின்பு சிலசொல்லப்புக்கு அதனைக் காதன்மிகுதியாற்

கலங்கி விட்டாரென்றாள்.

உயர்திணையையும். அஃ. நிணையபுமெண்ணி

உயர்திணையான்முடித்தார் தண்.

ணளியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு.

மறக்கமாட்டேமென்.

றது ஒருசொல்.

நா, துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய்
நெய்தாலென்றாள், தன்கண்
துயிலா துவருந்த அது கவற்சியின் நித்துயிறலின்
கள்ளுண்மிமயங்கினாயாத
லாற் கேட்டும் சொல்ல மாட்டாயாயினாய், எய்துங்
கனவினுளென்றாள்,
உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

¹ இது, வன்மொழியார் கூறல்முதலியவற்றிற்கு
மேற்கோள், (இறை. சூ. ௧௦.
உரை, தொல். களவு. சூ. உரு - இளம். ந.) “நீ
கண்டனையெனின்” (திருச்சிற். அச)
என்பதும், “பாடுஞ்சிறை வண்டு” (இறை. சூ. ௧௦ - உரை.
மேற்) என்பதும் இச்செய்
யுருடன் ஒப்புதோக்கற்பாலன.

² தலைமைப்பொருளையும் தலைமைப்பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்பொருள்
வினையால் முடித்ததற்கும் (தொல். களவு. சூ. ௧௧ - சே. பிர. ௧௧ - உரை; இ - வி. சூ.
உகஅ - உரை), கோதனவற்றைக் கேட்பனபோலக் கூறியதற்கும் (தொல். செய்.
சூ. உ௦௦ - ந.) இதுமேற்கோள்.

³ தொல். களவு. சூ. ௧௧ - ந; இறை. சூ - ௧௦
மேற்கோள்.

- உரை, தாற்கலி. சூ. கசு - உரை

(பி - ம்.) * 'வணரொலியைம்பாலாய்' † 'விட்டனரே'

‡ 'இன்கண்வாய்'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகரு

நகசு. 1 * புள்ளியன்மான் நேராழி போன
வழியெல்லாந்

தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்
றென்செய்கோ

தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்
றெம்மோடங்

குள்ளாரோ டுள்ளா † யுணராய்மற்
றென்செய்கோ. (ச)

நகரு. 2 நேர்ந்தநங் காதலர் † நேமி நெடுந்திண்டே
நூர்ந்த வழிசிதைய ஆர்கின்ற வோதமே
பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
யீர்ந்தண் டிறையே யிதுதகா தென்னீரே.

(ரு)

நகசு. 3 நேர்ந்தநங் காதலர் † நேமி நெடுந்திண்டே

மூர்ந்த வழிசிறைய ஐர்ந்தாய்வாழி கடலோத
மூர்ந்த வழிசிறைய ஐர்ந்தாய்மற் றெம்மொடு
தீர்ந்தாய்போற் தீர்ந்திலையால் வாழி

கடலோதம்.

(சு)

வேறு.

நள. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து
நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு
கடற்சேர்ப்பு

புண்ணைப்பொதும்பர் மகரத்தின்
கொடியோனெய்த புதுப்புண்க
ளெண்ணைக்காண வகைமறைத்தா ||
வண்ணைக்காணி நென்செய்கோ.

கச. புள்ளின் இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாவின்கடுமைகூறிற்று;
* “புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான” என்றார் பிறரும்.

சங்குள்ளார் - அய
லாராகிய அலர்துற்றுவார்; என்மனம் விட்டுப்போகாத
தலைவரென்றுமாம்.

உள்ளாய் - அவர்கூற்றிலே
நிற்கின்றாயாதலால்என்றோயறியாய்; என்செய்வே
னென்றாள். ஓகாரம், ஈற்றகை.

கரு. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்தின.
ஒதங்களுராரின்றன.

கக. தீரந்தாய்போற்றீர்ந்திலை - உறவுபோலிருந்து
உறவாயிற்றிலை; காரி
யத்தால் வேறுபட்டாய்.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இவை தீணைநிலைவரி.

கௌ. புதுப்புணைன்றது, தலைவி மேன்மேல்
வருந்துகின்றவருத்தத்தை.
என்செய்கு - என்செய்வேன்.

¹ இது "நேர்த்தநங்காதலர்" என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய இரண்டு செய்யுட்
களுக்கும் பின்னர்ச் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௨௦௦ - இளம். த.
மேற்.

* இறையனாகப்பொருள், கு. ௭ - உரை, மேற்.

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. ௫௩.

(பி - ம்.) * 'புள்ளிமான்றேர்' † 'உணர்ந்தாய்'
‡ 'தேமியொடுந் திண்டேர்'
§ 'தலஞ்சால்' || 'அன்னைகாண்கில்'

உககா சி ல ப் ப தி க ர ம்

கௌ. வாரித்தரள நகைசெய்து
வண்செம்பவள வாய்மலர்ந்து
சேரிப்பரதர் வலைமுன்றிற் றிரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

1 மாரிப்பீரத் தலர்வண்ண
மடவாள் கொள்ளக் கடவுள்வரைந்

* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியி
னென்செய்கோ.

நகை. புலவுற்றிரங்கிய துநீங்கப்
பொழிற்றண்டலையிற் புகுந் துதிர்ந்த
கலவைச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு
கடற்சேர்ப்ப

பலவுற் + நெருநோய் துணியாத
படர்நோய்மடவா டனியுழப்ப

வலவுற்றிரங்கியறியாநோ யன்னையறியி
னென்செய்கோ. (ந)

வேறு.

சுர. இளையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான்
மறைந்தனனே

களைவரும் புலம்புநீர்! கண்பொழீஇ
யுகுத்தனவே

தளையவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட்
ளெதாங்கொல்

வளைநெகிழ் வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மலை.

(ச)

சுக. கதிரவன் மறைந்தனனே

காரிருள் பரந்ததுவே

யெதிர்மலர் & புரையுண்க னெவ்வநீ
நகுத்தனவே

புதுமதி புரைமுகத்தாய் || போனார்நாட்
ளெதாங்கொன்

மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுங்கி வந்தவிம்

மருண்மாலே. (டு)

நாஅ. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து.

கடவுள்வரைந்து - கடவுளரைவழி
பட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

நாக. புலவுற்றிரங்கியது -

புலான்றமுற்றுவருந்தியது; துனியால்

இரங்குதலுமாம். நீங்க - புலான்றநீங்க. கலவை -
பலவுங்கலந்தது. செம்மல்.

பழம்பூ. பலவுற்று - பலநோயிலே பொருந்தி, பல
துன்பங்களுமுறுதலால், ஒருநோயிற்றுணியவொண்ணாத
நினைவையுடைய நோயை மடவான் தானே

யறிந்து அனுபவிக்க; படர் - நினைவு. அலவுறுதலும்
இரங்கலும் ஒருவரறியப்

படாத நோயை. அன்னையறியாத நோய். நோய் காரணமாக

அலவுற்றென்க.

இவைமூன்றும் அலரறிவுநீஇ வரைவுகடாவியவை.

சு(1). இளையிருள் - இளையவிருள்; விகாரம்.

வந்தநீர்.

களைதற்கரிய வருத்தத்தால்

சுக. எதிர்மலர் - செவ்விமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த

மலரென்றுமாம்.

தோற்றுகின்றமலரென்றுமாம்.

1 “மாரிப் பீரத் தலர்சில கொண்டே” குறுந். சுஅ.

(பி - ம்.) * “ஆரிக்கொடுதோய்செய்தார்” † “ஒருநீர்”

‡ “புரையுங்கண்” || “புணர்ந்தார்தாட்டு”

‡ “கண்டொழி”

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உகள

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே * பகல்செய்வான் மறைந்தனனே
 நிறைநிலா நோய்கூர நெடுங்கணி ருகுத்தனவே
 துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்நாட் ளெதாங்கொன்
¹ மறவைபா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மலை. (சு)

வேறு.

சா. கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
 பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
 பொய்த லழித்துப் போன ரவர்நம்
 மையன் மனம்விட் டகல்வா ரல்லர்.

சச. கானல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
 நீநல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
 நீநல் கென்றே நின்ற ரவர்நம்
 மாணோர் நோக்க மறப்பா ரல்லர்.

சடு. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
 † நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர்
 † நென்ன னோக்கி நின்ற ரவர்நம்
 பொன்னோர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர்.

வேறு.

சக. அடையல் குருகே யடையலெங் கான
லடையல் குருகே யடையலெங் கான
லுடைதிரைநீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையா
யடையல் குருகே யடையலெங் கானல்.

(க)

சஉ. பாட்டங்கின - ஒலித்தல்டங்கின. நிறைநிலா - நிறுத்தனில்லா
வாய். நோய்கூர-நோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். [தவை.

இவை மூன்றும் பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய
தலைமகள் தோழிக்குரைத்

இவை ஆறும் மயங்குதினைநிலைவரி..

சக. பொய்தலழித்து - வினையாட்டைமறப்பித்து;
“சேர்ப்பே ரீரனே யலவற் பார்க்குஞ், சிறுவினே யாடலு
பெருந்துயர மாகிய நோயே” என்றிற்போல.

* நற்றிணைப்பாட்டில்
மழுங்க, நினைக்குறு

சச. என்றேநிற்கை - என்றுசொல்லியேநிற்கை. நம்பார்வையென்றான்,
வேற்றுமையின்மையால். மாணர்நோக்கம் - மாணையொத்தபார்வை.

சரு. பொன்னேர்சுணங்கின் - பொன்தோற்றுகின்ற
சுணங்குபோல.

இவைமூன்றும் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல்; ஆற்றாவித்தற்
பொருட்டுத் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததூஉமாம்.

இவை மூன்றும் சரயல்வரி.

சக. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால்,

எம்கானவில் வந்தடை யாதேகோளென்றாள். இது காமமிக்க
கழிபடர்கிளவி.

¹ "மறவை" புறநா. ௪௪. ² தத்தினை, கடக.

(பி - ம்.) * 'பகற்செய்வான்' † 'நின்னோர்நோக்கி நின்றார்'
உஅ

(க)

(உ)

(ங)

உகஅ

சில ப் ப தி கார ம்

வேறு.

சுள. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னருங்
காந்தண் மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்
நீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை

பிசையெழீஇப்

பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப்
பெயர்த்தாள்.

வேறு.

ச.டி. துளையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான்

மலை

யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன்

னீயேற்

கொளவல்லா யென்னாவி கொள்வாழி

மலை.

(க)

ச.கூ. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி னீழ
லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்

மலை

யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்றா

வேந்த

னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னாதி

மலை.

(உ)

நீ.

* பையுனோய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்விழ
வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மாலே
மாலேநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின்
† ஞாலமோ நல்கூர்ந் ததுவாழி மாலே.

(ந)

சஎ. ஆங்கனம்பாடிய - அவன்பாடினாற்போல்பாடிய. மெல்விரல் -
மெல்விரலாலே. பண்ணு - பண்ணை.

சஅ. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினார்பாடும் பண்ணுதலால். இது,
¹ “விளரிப்பண் கண்ணினார் பாணர்” என்று வந்ததுபோலும்; நெய்தற்கு இரங்க
லும் இரங்கனியித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;

நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இளி கிளையிற்கோடல்: நின்றநரம்பிற்கு ஆறு
நரம்புகை; அது கூடமென்னுங்குற்றம்; இளிமுதலாகக் கைக்கிளையாறுவதும்;
இளிக்குக் கைக்கிளை பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே பகைநரம்பிலே
கைசென்று தடவ. கொளையல்லாய் - கொள்ளுதலை வல்லாய் நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி. உயிர்ப்புறத்தாய் - உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று
வேந்தன் - நொச்சியான். எயிற்புறத்துவேந்தன் - உழிஞையான். வேந்த
னோடி - வேந்தற்கு.

நு. இவ்வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப. நீயென்றதும், அவரென்றதும்
கொடுமைகுறித்தி. ஞாலம் நல்கூர்ந்ததென்றாள், தன்னோய் எல்லார்க்கும்
ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; ‘தான்சாக உலகு கவிழும்’ என்னும் பழ
மொழிபோல.

இவையென்றும் மாலிப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

¹ பு - வெ. தும்பை. கக. (பி - ம.) * ‘பைதனோய்’ † ‘ஞாலமே’

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உககூ

வேறு.

நீக. தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன் மருண்மாலே

* தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு

கிளவியாற்

பூக்கமழ் கானலிற் † பொப்சஞ்சுள்

பொறுக்கென்று

மாக்கடற் றெய்வநின் மலரடி வணங்குதும்.

நீஉ. எனக்கேட்டு,

கானல்வரி யான்பாடத் தானென்றின்மேன்

மனம்வைத்து

¹ மாயப்பொய் பலகூட்டு மாயத்தாள்

பாடினானென்

† யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவர்

துருத்ததாகலி

னுவவுற்ற திங்கண்முகத்தானைக் கவவுக்கை

னெகிழ்ந்தனனாய்ப்

பொழுதீங்குக் கழிந்ததாகலி நெழுதுமென்

றுடனெழா

தேவலாள ருடன்குழ்தரக் கோவலன்றான்

போனபின்னாத்

தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத்

தொலியவித்துக்

கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்

காதலனுட னன்றியே || மாதவிதன்

மனைபுக்காள்

ஆங்கு,

மாயிரு ஞாலத் தரசு தலைவணக்குஞ்

சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்

மாலை வெண்குடை கவிப்ப

வாழி மால்வரை ** யகவையா வெனவே.

நக. மாலை - மாலையை. தூக்காது - நம்மைவருத்துமென்று

கருதாது.

துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகிளவியால் -

துணிதற்குக்காரணமான நல்ல வார்த்

தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியேனென்றல். இது,

வரைவுநீட்டித்தவிடத் துத் தலைமகன்

சிறைப்புறத்தாளுக்கக்கூறியது. இது கோச்சகம். முகநிலை

முரி

கனாற் பயந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம்

தன்னகத்தடக்கி ஒருநெறிப்

படுத்தலாற் கொச்சகமெனப்படும். அது,

வெள்ளையானும், அகவலானுமுடி

யும்.

இவை, முடிவிலீவரி.

இஉ. என்றிவள் பாடக்கேட்டுச் சொல்லுவான்]:—நான்

கானல்வரி

பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேஎன்னையொழியப்பிறிதொருபொருண்மேல்மனம்
வைத்து, மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பாடினாள் என்று.

ஆங்கு, அசை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது உள்ளேயகப்
படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ—கானல்வரி முற்றிற்று.

1 "மாயப்பொய்ம்மொழி" அகநா. சு.

(பி - ம்.) * 'தாக்காயது துணிந்த துயரெஞ்சு'† 'பொய்ச்சூழறுக்கென'‡ 'யாழ்
மேல்வைத்து' § 'ஒலியலித்த' ¶ 'மாதலிதன்மனைபுக்களன்' 'மாயிரு' ** 'அகவயினங்கென்'

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.

நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோன் பெளவமுந்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு

மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுன்ற புகாரு

௫. மரைசவீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய

¹ * வின்னிள வேனில் வந்தன னிவனென்
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றாத னிசைத்தன னாதலின்

க௭. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை

புகரறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடிமிடை சோலைக் குயிலோ நென்னும்
படையுள் படுவோன் † பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டினுட்

க௫. கோவல னூடக் கூடா தேகிய

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை

க. நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோன்பெளவம் - குமரிக்
க - 2. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தினநாடு. [கடல்.

ந - கூ. நகரம் நான்கினுமாக வீற்றிருந்த மன்னனாகிய

மாரன்.

எ. வேனில் - வேனிலரசன்; ஆஃ. நினை

உயர்திணையாகக்கூறிற்று.

கூ. இளங்காற்றுகுயது தன்.
 குயிலோனுக்கு இசைத்தனன்.
 க௦. காமன்சேனை - மகளிர்.

கஉ. கொடி - படர்கொடி. குயிலோன்,
 உயர்த்துக்கூறிற்று.

கங. படைபுள்படுவோன் - காமன்
 படைச்சிறுப்பிள்ளை; படைக்கிழவன்

சிறுக்கன்; காளமூதி. பணிமொழி - மாருததுதன்
 பணித்தமொழி.

¹ சிலப்பதிகாரம். அ. இள, பிரயோக. சக - உரை, மேற்.

(யி - ம.) * 'இன்னினவேனில் வத்ததிவணை' 'வத்தனாக' † 'பண்மொழி'

அ—வேனிற் காதை.

உஉக

¹ * தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சுந்துந்
 உ௦. தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய † வாதலிற்
 கொங்கை முன்றிற் சூங்கும வளாகத்து
 மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி
 யதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி

மதுர கீதம் பாடினண் மயங்கி:

உரு. யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி
நன்பா லமைந்த விருக்கைய ளாகி

கக - ௨௦. தன்கடனி றுக்குந் தன்மையவாதல் -

முத்தும் சந்தும் வேனிற்

காலத்துப் பூண்பனவும் பூசுவனவுமாய்ப்
பயன்படச்செய்தல்.

உக. முன்பு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
கொங்கைமுன்றிலாகிய

பரப்பு; முலைக்கு முற்றம், மார்பெனினுமொக்கும்.

உக - ௨. (எ) வேனிலரசனுக்குக் கையுறையாக
வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்

பூசியும்மென்றபடி; கையுறை - பாகுடம்.

உக. பின்பு அதிராமரபின்பாழ்கை வாங்கினுளென்க;
அதிர்தல் - துளங்கு

தல்; அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

உச. மதுரகீதம்பாடினள் - மிடற்றுக் கருவியாலே
முந்துறப்பாடிப் பின்பு

யாழ்க்கருவியோடு பாடத்தொடங்கினுளென்க.

மதுரகீதம் பாடினண் மயங்கி: தாரங்குரலான
மேற்செம்பாலையென்

னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி அப்பண்ணையே

யாழினும்பாடின

ளென்றவாறு.

இதனாற்போந்த பொருள்:—நிலம் கலம்.

கண்டமென்னும் நெறி மூன்றி

னும், “கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக் கின்பங்
கொடுப்பதுமது...,

பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ் சோல்லகத்தீயகூத்திரத்
தானும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும் செம்பாலைப்பண்ணை யாழினும்
பாடினெனவுங்கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண்
விருத்தியாவது - இருபத்தொரு

கோவைமுதலாக நானாற்கோவையீராகக்கிடந்த
கோவைகளுள் ஒன்பான்கோவை

யில் மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது, ‘தலையின தாரஞ்
செய்யுந் தாரம்’ என்

பதனாற்பெற்றும். ஒன்பான்கோவை: “தொண்டு படு
திவலின் முண்டக நல்

யாழ்” என ஆசிரியமாலையுள்ளும் கண்டிகொள்க.

¹ தஞ்சைவாணன்கோவை, கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * ‘தென்கடன்’ † ‘ஆகலின்’

சேர்த்தி

* வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு

யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்
செம்பகை யார்ப்பே + கூட மதிர்வே
நு. வெம்பகை நீக்கும் விரகுளி யறிந்து

பிழையா மரபி னீரேழ் +

கோவையை

யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்

கட்டி

யிணைகிளை பகைநட் பென்றிந் நான்கி

னிசைபுணர் குறிநிலை பெய்த டே

காக்கிக்

௨௫ - சு. ஒன்பான்.....விருக்கைய ளாகி: “ஆதிப்பா.....ஒன்
பான் விருத்தி.” அவற்றை, தலைக்கண் விருத்தியாவது - “முதற்க னெதிர்...
தோற்றமும்.” பாழ்வாசித்தற்குச் சூத்திரம்:—“நல்லிசை மடந்தை.....வினய
மாட்டுதல் கடனே” என்பது; வினயம் -

தேவபாணி.
கை

உள - அ. வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மிசை
நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவியென்றவாறு.

வைத்து இடக்

பதாகையாவது - “பெருவிரல் குஞ்சித் தேனைய
நான்கு, நிரலே நிமிர்த்தல்
பதாகை யாகும்”

“மாடக மென்பது வகுக்குங் காலைக்,

கருவிளங் காழ்ப்பினை நால்விரல்
கொண்டு, திருவியல் பாலிகை வடிவாக் கடைந்து,
சதுரமுன் முகத் துளையிடற்
குறித்தே.”

உக - கூ. செம்பகை.....அறிந்து:

இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு
முறைமையையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை -
நரம்பிற்கலப்பு; ஆர்ப்பு -
நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு -
கம்பித்தல்.

கக - உ. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது

- உழைமுதலாகக் கைக்

கிளையீராகப் பண்ணியென்றவாறு. இனி விளரி தாரம்
குரல் துத்தம் கைக்கிளை

உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர்,

“கண்ணிய கீழ்முன் ருகி

மேலு, நண்ணல் வேண்டு மீரிரண்டு நரம்பே.”

“குரலே துத்த மினியிவை

நான்கும், விளரி கைக்கிளை மும்முன் ருகித்,

டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னேரே.”

தளராத் தார முழையிவை யீரிரண்,

நக - ச. இணைக்கினை.....நோக்கியென்றது: இணை - இரண்டுநரம்பு;
“இணையென்ப.....அளவினவென்ப.” கிளை - ஐந்துநரம்பு; “கிளையென்ப
படுவ.....ஆகுமென்ப.” பகையென்றது - ஆறும் மூன்றும்; “நின்ற.....
கூடமாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நாலா
நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணரங் குறிநிலை எய்தநோக்கியென்க.

(பி - ம்.) * ‘விலக்கைபதாமை’ † ‘அதிர்வே கூட்டம்’ ‡ ‘கோவையுமுழை முதற்
கைக்கிளை யீரேழ்காட்டியினை’

அ.—வே னி ற் க ா தை.

உஉந

நடு. குரல்வா யினிவாய்க் * கேட்டன

என்றியும்

வரன்முறை மருங்கி † னைந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ ருகவுந்

குரன்முத லாகவுங் குரலீ ருகவு
மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு
சு0. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

நுநு. குரல்வாய்... ..கேட்டனள்:

குரன்முதலாகவெடுத்த இனி
குரலாக வாசித்தாள்.

கேட்டனள் - செவியாலே அளந்தாள்.

(நக) வரன்முறைமருங்கிற் (நுநு) கேட்டனளென்க.

நக. வரன்முறையாவது - முன்கூறினவகையே

ஐந்தாநரம்பா முறைமை

யின், இனி குரலாக ஏழுநரம்பும் வாசித்தாளென்க.

நஅ. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும்

வாசித்தாளென்றவாறு.

நக - சக.

அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஒத்த கிழமை புயர்குரன்

மருதந், துத்தமும் விளரி

புங் குறைவுபெற னிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“ஊர்க திண்டே ரூர்தம் கின்னே,

நேர்க பாக நீயா வண்ணம்.” நரம்புக்குமாத்திரை

பதினாறு.

“புறநிலை மருதந் குரலுழை கிழமை, துத்தங்

கைக்கிளை குரலா மேனைத்,
தாரம் விளரி யிளிநிறை வாகும்.”

இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொய்கை யூரன்
கேண்மை, திங்க ளோர்நா ளாகுந் தோழி.” நரம்பு
பதினாறு.

“அநுகியன் மருதங் குரல்கிழமை கைக்கிளை, விளரி
யிளிகுர னிறையா
மேனைத், துத்தந் தார மிளியிவை நிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“வந்தா னூரன்
மென்றோள் வளைய, கன்றாய் போது காணாய் தோழி.”
நரம்பு பதினாறு.

“பெருகியன் மருதம் பேணுங் காலை, யகநிலைக் குரிய
நரம்பின திரட்டி.

¹ நிறை குறை கிழமை பெறுமென
மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லூர்.....

நோவவெம்முன், சொல்லற் பாண சொல்லுங் காலை,
யெல்லி வந்த நங்கைத்

கெல்லாஞ், சொல்லுங் காலைச் சொல்லு நீயே.”
நரம்பு முப்பத்திரண்டு.

“முன்னு மளிகண் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு
வரைதோறும், பன்னு சார

லையெய்க்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன
மோசை பலவாகி முழு

தும் வேறாய் மிடறென்றாய்த், தென்ன வென்னு
தென்போல.”

மிசைவளர்த்துப் பண்ணு மாறு

அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி:— உழை
இளி விளிர் உழை கைக் கிளை குரல் உழை குரல் தாரம்
உரைப்பிற்பெருகும்.

இளி தாரம் துத்தம் இளி உழை. 'இவை

¹ பரிபாடல், கள: கடி.

(பி - ம்.) * 'கொண்டனள்' † 'ஐந்தினுமெட்டினுங்குரல் குரலாகவும்'

உஉச சி ல ப் ப தி க ர ர ம்

மூவகை

* யியக்கமு முறையுளிக் கழிப்பித்
திறத்து வழிப்பேஉந் † தெள்ளிசைக்

கரணத்துப்

புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச்

தாரத்துட்டோன்றும் உழை; உழையிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இளி
பிறக்கும்; இளியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிளைபிறக்கும். "தாரத்துட்டோன்று.....தோன்றும்பிறப்பு."

சஉ. மூவகை.....கழிப்பி

பென்றது:—மூவகையியக்கமாவன - வலிவு

மெலிவு சமம்;....."சமமெனப் படுவது தேசிக்கு

வருமே.”

சச. புறத்தொரு..... மயங்கியென்றது -

புறநிலைமருதப்பண்ணில்

மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள்

புறநீர்மையில் மயங்கியென்

றுரைப்பாருமுளர்.

சக - ச. திறப்பண்பாடுகின்ற ஏல்லை அப்பண்ணுக்கு

அடைத்தபாட்டின்

புறத்தொருபாணியென்பது - நால்வகைச்சாதியாகிய

பெரும்பண்களையாக்கி

அதன்வழிப்பிரிந்த திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே

பிரிவிண்கண் வேனிற்பாணி

பாடநினைந்தாள்; பொழுது கண்டு கலங்கினாளாதலாலே

காலப்பண்ணுக்கு அமை

த்த பாட்டுமொழிய வேறுசில விரவினவென்க.

முற்பட மிடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின் மேல்

வைப்பதாகலின், ஈண்டு

மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலர்; அது¹ “பருந்து

லும்” என்பதனாற்கொள்க.

மதனிழலும் பாட்டு மெழா

(எ) வேனிற்காலம் வந்தது; (க0) காமனுக்குப் பரிகரமாயுள்ளோர் (கக) போர்க்கோலங் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப் படையழைக்கும் (கஉ) குயிலோ னென்னும் (கங்) படைச்சிறுக்கன்கூறக் (கச) கானலந்தண்மிறைக்கண் கடலா டப்போயிருந்துழிக் (கரு) கோவலனுடப் பிரிவாளாய்த் தன் மனையின்கணிநுந்த (கசு) மாதவியும் விரும்பி (கஎ) மாளிகையின் (கஅ) வேனில்கொண்டாடும் பஞ் சரத்தினிருந்த (கக) முத்தையும் சந்தனத்தையும் (உக) வளாகத்துக் (உஉ) கையுறையாகவேந்தி (உங்) இயல்பின் வழாத யாழை வாங்கித் தொழுது கைக் கொண்டு] வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்ணை (சஉ) இயக்கி (உச) பிடிற்றி ஒற்பாடுதலும் (சச) பண்முறைமைகெட மயங்கினுளென்று கூட்டுக.

இனி (உஎ) 'வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி' என்பதுமுதலாக (சச) 'புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி' என்பதீறாக முன்னர்ப்பாடிய ஒன்பாண்கோவையின் மேற்செம்பாலைப் பண்ணொழிந்து பதினாற்கோவையாகிய சகோடயாழை வாங்கி வலக்கையைப் பதாகையாக்கி அக்கையால் கோடு அசை யாதபடியிடித்த இடக்கைநாலுவிர்லும் மாடகத்தை புறப்பிடித்துச் செம்பகை யும் ஓர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாகிய பகைநீங்க முறைமையிற்பிழையாத் நரம் பிறை பதினாறு நரம்பினையும் உழைமுதற் கைக்கினையிறுவாயாக "மெலிவிற

¹ சீவகசிந்தாமணி, எக0.

(பி - ம்.) * 'இயக்கிமுறை' † 'தென்விசைக்காணத்து'

அ.—வேனிற்காலதை.

உஉரு

ச0. சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுகை வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைந்த வஞ்செங் கமுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை யெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத் தியாத்த முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டு

௫௦. விரைமலர் வாளியின் வியனில மாண்ட
 வெருதனிச் செங்கோ லொருமக னுணையி
 னொருமுக † மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சுந்
 திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி
 ‡ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றனேஇ || யயலது

௫௫. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி

கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு
 மின்னிள வேனி லிளவர சாள

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த்

தோன்றிய

கெல்லை மந்தக் குரலே” என்பதனால் உழை குரலான மந்தமும், “வலிவிற்
 கெல்லை வன்கைக் கிளையே” என்பதனால் கைக்கிளையிதவாயான வலிவும் இனை
 கிளை பகை நடப்பின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக் குரல்நரம்பினையும்
 யாழிற்கு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இனிநரம்பையும் முற்பட ஆராய்ந்து இசை

யோர்த்த அதன்முறையே அல்லாத நரம்புகளையும் ஆராய்ந்து இசையோர்த்துத்
 தீதின்மையறிந்து உழைமுதலாகவும் உழையீராகவுமென மந்தமுதலாகவும்
 மந்தமீராகவும் குரல்நரம்பு மந்தமானபோது குரல்நரம்பே முதலுமுடிவுமாக

வும் அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும் அருகியன்மருதமும் பெருகியன்மருத
 முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (பா) விளைநிலம் பெற வலிவு
 மெலிவு சமமென்னும் மூவகை இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்துபாடிப்
 பின்னர் மாத்திரைகுறைந்ததிற் பண்ணைப்பாடுமேல்லைக்கண் அப்பண்ணை இனி
 தாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய் அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

சுரு. தமால்ம் - பச்சிலை.

சுள. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ. இடைநிலம் - தொடைநடு.

சுள - கூ. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில் இடையிடையிற் கட்டித் தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

ருஉ. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கன்றி.

ருஉ - கூ. உலகெலாந்தொழும் திருமுகமென்றது, காமஞ்ஞையாதலால்.

ருச. அலத்தகம் - அரத்தகம் ; சாதினிலங்கம். சேறு - குங்குமமும் அங்குமும் தேய்த்த குழம்பு. [கொண்டு]

ருச - ரு. அத்தோட்டிக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை எழுத்தாணியாகக்

ருள. இளவரசாளன் - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம்.) * 'மல்விகை விரியலொடு' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அன்றியுமலகு'
§ 'அத்தகம்' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்துணைப் புணர்க்கும்' ** 'அத்தியம்போதகம்'
உக

உஉசு சி ஸ ப் ப தி க ர ம்

திங்கட் செல்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்

கூ0. புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப்
படுப்பினுந்

தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு
நறும்பூ வாளியி னல்லுயிர் கோட

லிறும்பூ தன்றிஃ தறிந்தீ மின்னென
வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போகப்

கூரு. பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற்

றனாவா யவிழ்ந்த தனிப்படு காமத்து
வினாயா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்
பசந்த மேனியள் படருறு மாலையின்

* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்த்

எடு. தூமலர் மாலையிற் றுணிபொரு ளெல்லாங்

† கோவலற் களித்துக் கொணர்க லீங்கென

மாலை வாங்கிய † வேலரி நெடுங்கண்

கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத்

திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

எடு. § குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங்

கொண்ட

மாதர் வாண்முகத்து மதைஇய

நோக்கமொடு

நிக. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

சுஃ. பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்கிற இல்லிலே

புணர்ந்து ஊடன்

முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்.

சுக. தணத்தல் - நாடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும்

நீங்குதல்.

சுஉ. (பா) நறும்பூ வாளி நல்லுயிர்

சுந. அறிந்தீமின் - அறிமின்.

கோடல்:—நறும்பூவாளி, எழுவாய்.

சுநி. இவையிற்றைப்பழிக்கும்.

[தன்னுதல்.

சுசு. தனாவாயவிழ்ந்த - தனை கட்டவிழ்ந்துகூலந்த ; என்றது தன்வரைத்

சுசு - எ. காமத்தையுடைய மழலை ; விளையாமழலை - வெளிப்படாமழலை.
முற்றாமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

(சுசு) தாழைப்பூந்தோட்டிற் (நுநு) பித்திகைமுகையை
எழுத்தாணியாகக்
கொண்டு (சுஎ) எழுதினாளென்க.

சுஅ. படருறுமலை - நினைவுகூரும் மலைப்பொழுது.
சுசு. வசந்தமலை - சேடி.

சுஎ - எக. இத்தன்மையளாய் ஊடல்தவிரந்து,
தூதும் விடுத்தாளென்க.
கோவலனுக்கு ஓலையும்

எஉ. நெடுங்குண் - வசந்தமலை.

(பி - ம்)* 'வயத்தமலைவருதென' † கோவலர்க்குணர்த்திக்கொணர்க' ‡ 'வேலெறி'
§ குழையுங்குயிலும்

அ.—வேனிற் காதை. ௨௨௭
காதலிற் றோன்றிய கண்கூடு வரியும்

புயல்சுமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர் மதியத்துக்
 கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்விபிற்
 ௨௦. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய
 நாகிள முத்தி னகைநலங் காட்டி
 1 வருகென வந்து போகெனப் போகிய

கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
 மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்
 ௨௫ சிந்தைநோய் சுருமென் சிறுமை நோக்கிக்
 கிளிபுரை கிளவியு மடவன் நடையுங்
 களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச்
 செருவே னெடுங்கட் சிலையர் கோலத்
 தொருதனி வந்த ஷள்வரி யாடலுஞ்
 ௩௦. சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்
 † கலம்பெரு துகப்பினள் காத னோக்கமொடு
 திறத்துவே ருயவென் சிறுமை † நோக்கியும்
 புறத்துநின் ருடிய புன்புற வரியுங்
 கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு
 ௩௫ மொருகாழ் டு முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
 மின்னினை || வருத்த நன்னுத னோன்றிச்
 சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்

எள. கண்கடுவரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு; இஃது ஒருவர்கூட்ட
 வன்றித் தானேவந்து நிற்குநிலைமை.

௨௨ - ௩. அழகைவந்து போகச்சொல்லிப் போகியநடம்;

பல்காலும்வந்து காணும்படி நடித்தநடம்.

அரு - கூ. வருத்தமறிந்து தன்வடிவுகரந்து சிலதியர்வடிவுடன்
யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வடிவுமறைத்தல்.

தமரநீ

கஉ. திறத்துவேறுகிய சிறுமை :

தென்க.

இவள் நீக்கத்து ஆற்றாமை கூறின்

கக. புறவரி - இவனுடனணையாது வாயிற்புறம்பேரின்ருமய் நடிப்பு.

கசு. தோன்றி - வந்தணுகாதே புறவாயிலிலேறின்று.

கஎ. சிறுருறுந்தொழிலியர் - சிலதியர். மறுமொழியுய்ப்ப - மறுமாற்றம்
சொல்ல.

¹ அஉ - கூ. தக்கயாகப்பரணி, உசு - உரை, மேற்.

(மீ - ம்) * 'வருந்தியபொழி' † 'கலம்பொருதுகப்பு' ‡ 'தோக்கிப்புறத்தி'
§ 'முத்தமுஞ்செழுமுலை' || 'வருந்த'

உஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு *

களவியி

னிநுபுற மொழிப்பொருள் கேட்டன

ளாகித்

க00' தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்
கிளர்ந்துவே றுகிய கிளர்வரிக்

கோலமும்

பிரிந்துறை + காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
யென்னுறு + கிளைகட்குத் தன்னுறு

துயரந்

தேர்ந்துதேர்ந் துரைத்த தேர்ச்சிவரி

யன்றியும் "

க00' டு வண்டலர் கோதை மாலையுண்

மயங்கிக்

கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
மடுத்தடுத் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள்

வரியு

மாடன் மகளே யாதலி னுயிழை

க00' பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி

தனக்கென

வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை யெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் கிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ி மாலை

க00 - க00. புணர்ச்சி நிமித்தமாகப் புலந்து தன் சிலதியர்க்குச் சொல்லி
விட்டவார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்து சொன்னனாகக்கொண்டு
தான் நடத்துப்போன நடம்.

க0௩ - ச. தேர்ச்சிவரியாவது - தன்னுறவுமுறையார்க்குத் தன்விதனங்களை
விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

க0௪. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும், உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம் பலருங்காணும்படி நடத்த நடம்.

க0௫. எடுத்துக்கொள்வரியாவது - கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து
பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடத்த நடம்.

எ - க0௫. “வரியென்ப படுவது நெறித்தே”, “அவற்றுள், கன்
கூடென்பது தன்மைத் தென்ப”, “காண்வரியென்பது தன்மைய
தாகும்”, “உள்வரியென்பது ஆதிதற்குரித்தே”, “புறவரி யென்பது...
..... விடைபெறு வதுவே”, “கிளர்வரியென்பது நிற்பதுவே”, “தேர்ச்சி
யென்பது... தேர்ச்சிவரி யாகும்”, “காட்சி யென்பது பரிந்துநிற்
பதுவே”, “எடுத்துக் கொள்... எடுத்துக்கொளே.”

வரியென்றது, நடத்தை.

க0௬. (ப) மகளை: ஐ, இடைச்சொல். ஆயிழையென்றது, கூனியை;
இவள் வசந்தமாலை; அண்மைவிளி.

(பி - ம்.) * ‘கிளவியிருபுறம்’ + ‘காலத்தம்’ † ‘கிளருக்குத்’ ‡ ‘வண்டமர்கோதை’
|| ‘வரியன்றியுமடுத்தேத்து’ ¶ ‘மாலைபுத்தோடலர்’

அ.—வே னி ற் க ா தை.

உஉ௬

தோடலர் கோதைக்குத் துணைந்துசென்

றுரைப்ப

ககரு¹ மாலை வாரா ராயினு மாணிழை

காலைகாண் குவமெனக் கையறு

நெஞ்சமொடு

பூமல ரமளிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

வேண்பா.

க.

செந்திர மன்ரவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக

* மைந்தா ரசோக மடல்விழக்—கொந்தா

ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ லின்று
வளவேன்ற கண்ணி மனம்.

உ. ஊழினி² ரெல்லா முருவிலான் றன்னனை

† கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேனற்பா ணிக்கலந்தாண் மென்பூந்

திருமுகத்தைக்

காணற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

(கஅ) வேனிற் பள்ளியேறி (உக) யாழ் கைவாங்கி (உச) மயங்கி (சஅ) மாலை யின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக) தாழைப்பூந்தோட்டிலே (சுஎ) எழுதி (சுக) அம்மாலையை வசந்தமாலையைக்கொடுத்து (எக) அவனைக்கொண்டுவருக வென, (எஉ) அவள் (எக) சென்று கொடுத்துழி, கோவலன் வரியைப்பராட்டி இப்பண் (கக) பாடுபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டு (ககஉ) இரங்கிச் (ககச) சென்றுரைப்ப (ககரு) வாராராயினும் (ககசு) காலையாண்டோமென்ச். செயலற் றுப் (ககஎ) பாயலிற் பொருந்தாது வதிந்தனனெனக் கூட்டிக்.

க. மைந்து - அழகு. கொத்து, கொந்தென,
மெலிந்தது.

இது, கூனி ஒலைகொண்டு செல்லுகின்ற காலத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லி யது; கோவலனுக்கு அவள் சொல்லியது உமாம்.

உ. இக்காலத்தில் அவள் செய்தபடியைக் கோவலனுக்கறிவிக்கின்றாள்:—
சாற்ற நீடிய காலலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்; இதனைக்காணென்று கோவலன். கையிலே ஒலையை நீட்டினான்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, சுஅக, த. மேற்.
² எல்லாமென்பது, சிறப்பான்மை முன்னிலைக்கண்வருமென்பதற்கு இதமேற் கோள்; தொல். பெயர். கு. கக - த, இ - லி, கு. ககக - உரை, "பொதுமபுதொ றல்கும் பூங்க னிருங்குயில், கவறுபெயர்த்தன்ன நில்லாவாழ்க்கைபிட்டு, டகறலோம்பு யினறியுடையிரெனக், கையறத்தறப்போர்க் கழறுவபோல.....துவல" (தந். உசக) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. (பி - ம்) * 'மத்தாரசோகம்' † 'கழநிரென்று'

குன்றமும்.....புன்னன்ஞாட்டு

நெடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோள் - பெண்பாற்பெயராத் துமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெயராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் தொடியோள் நதியுமெனஞது. பௌவமுமென்றது என்னையெனின், முதலாழியியுதிக்கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச் சங்கத்து அகத்தியனரும் இறையனரும் துமாவேளும் * முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நீதியின்கீழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும் முதுநாராயு முதுநருதம் களரியாவி னாயுமுள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்திற்குரியாண்டு¹ இரீயினார் காய்சினவழிமுதம் கடுங்கோன்றியுள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட் கவியரங்கேறினார் எழுவர், பாண்டியருள் ஒருவன் சயமாகீர்த்தியனாகிய நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தோல்காப்பியம் புலப்படுத்தி இரீயினான். அக்காலத்து அவர்நாட்டித் தென்பாலுமுகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளியென்னுமாற்றிற்கும் துமரியென்னுமாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும் இவற்றின் நீர்மலிவானென

மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும்

நாடும் ஏழ்துன்றநாடும்

ஏழ்மதுரைநாடும் ஏழ்முன்பாலைநாடும் ஏழ்பின்பாலை

ஏழ்துண்காரைநாடும் ஏழ்துறும்பனைநாடுமென்னும்

இந்த நாற்பத்தொன்பதுநாடும் துமரி கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழி

தலாற் குமரியாகிய பௌவமென்றாரென்றுணர்க. இஃது என்னை பெறுமாறெனின்,² “வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறுது, பஃறுளி யாற்றுடன்

பன்மலை யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள” என்பதனாலும், கணக்காமலர்மகரர் நக்கீரனருரைத்த இறையனாப்போருளுரையாலும், உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையாலும் பிறவாற்றானும்பெறுதலும், அஃது அற்றாக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை தெற்கின்கட் குமரிக்கடலெனக் குறியாற் கூறினவர்கீழ்பான் மேல்பாற்கு எல்லையுடையது எனையோவெனின், நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும் தென்பாற்கெல்லை குமரிப் பொளவமென்றுங் கூறினமையான் ஒழிந்ததிசைசுட்கு ஒழிந்த பொளவம் எல்லை யென்பதாயிற்று; என்னை? “வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பொளவமென், நிந்நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே” என்றார் சிகண்டியநாமகலின். அன்றியும் ‘வடதிசைக்கண் வடிகொழிந்த திரிபுடைமொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லை கூறி ஒழிந்த திசைமூன்றிற்கும் திரிபின்மையாற் கடலெல்லைகூறினாரெனினு மமையும.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமரிக்கடலும், கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய குளிர்ந்த புனலையுடைய நல்ல நாட்டிடத்தென்க.

¹ இரீயினர், பிறவினை. ² சிலப்பதிகாரம், கக. ௧௮ - ௨௦. ³ “வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக.” (பி - ம்.) * ‘முரிஞ்செயர்’

அ. — வேனிற் காதை.

உருக

௩ - எ. மாட மதுரையும்.....வந்த திவனென

இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும் அடை.

(இ - ள்.) மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும்

புகாருமென்னும் நான்கு

நகரிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யானையும்

சேனையும் இச்சொன்ன

முறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழமைந்த சிறப்பினைபுடைய மாராணிய மன்னனுக்கு மனமகிழுந்தணையாகிய இன்பத்தைத்தரும் இளவேனிலென்னும் இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்; விரைவு; என்ன? ¹ “வாராக் காலத்து நிகழும் காலத்து, மோரான்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்” என்றாகலின். இஃது என்சொல்லியவாறே வெனின், காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி கிள்ளையும், யானை அந்தியும், சேனை மகளிருமாதலால் தேர் தென்னர்காவலும், புரவி ² கிள்ளிகாவலும், யானை சேரமன்காவலுமாக்கித் தானும் தன்சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பது கருத்த. அஃது, ³ “உருவி லாள நெருபெருஞ் சேனை, யிலகம் ராட்டி யெதிரின்று விலக்கி” என்பதனாலும், ⁴ “மகர வெல்கொடிமைந்தன் சேனை, புகரறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோல்” என.மேற்கூறுதலானுமுணர்க, “தின்பரித் தென்றலந் தேருந் தார்புனை, வண்புரிக் கிள்ளையு மாலை யானையுங், கண்கடைப் படுகொலைக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புகுந்தன விரதி காந்தனே” என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

அ - கூ. வளங்கெழு பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ள்.) வளமைபொருந்திய பொதியத்து முனிபயந்த இளங்காலாகிய துதன் குயிலோனுக்கு

இசைத்தன னாதலானே காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம், கோலங்கொண்மினென்னும் பொருள்பயப்பப்

பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலை யென்னும்

பாசமையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும் சின்ன மூதி

காற்றதுதன்

தனக்குப் பணித்தமொழியைச் சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றுதன் - தென்றலாகியதுதன் ; இளையகாற்றுதனென்று
 மாயிற்று; ⁵ காற்றுதன் - ஓட்டன் சேனை - மகளிர். கோலங்கோடல் - அக்கா
 லத்திற்கேற்பனவுகித்து முடித்துப் பூசிப் பூனுதல்; போர்க்கோலமென்றுமா
 யிற்று. படையுள்படுவோன் - சின்னமுதி; “சேனையுள் படுநரை யானையி
 னேவி” என்றார் கதையிலும், பணிமொழி - காற்றுதன் பணித்தமொழி. பணித்
 தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; ⁶ “மண்டல மேபணி யாய்” என்பது
 போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.

கச - அ. மடலவிழ கானல்.....பள்ளி யேறி

¹ தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. சச.

² சிலப். அ: க0 - கக.

³ கின்னி - சோழன்.

⁴ உகூஉரு.

⁵ சிலப்பதிகாரம், இ: உஉச-இ.

⁶ திருச்சிற்றம். களஎ,

உருஉ சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்ணே
 மடலவிழுங்கான

லிடத்துக் கோவலனோடி ஊடுதலாலே தமிழளாய்த்
 தன்மனையிற்புக்க கரிய

மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவி
 அதற்குவிரும்பிப் பருவத்திற்குப் பொருந்த
 வானிலேயுறவுயர்ந்த மேனிலையில் ஒருபக்கத்து

நிலாமுற்றத்தே
யேறியென்க.

வினையாட்டினுள்ளென்றார், வினையாட்டுப்பூசல்
வினையாயிற்றென்னும் வழக் குப்பற்றி.

கஅ - உஉ.

மாணிழை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ள்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட

இழையினையுடையாள் முத்தும் சந்

தும் அக்காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் கடனாக
இடக்கடவ திறையாகலான்

முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால்
அங்கரிக்கப்பட்ட முலைமுற்ற

மாகிய பரப்பிலே அம்முத்தையும் சந்தையும்
கையுறையாக ஏந்தியென்க

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும்
பூசியுமென்பதாயிற்று.

காணிக்கைகாட்டுவார் காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து
காட்டுவாராகலிற்

கொங்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முலைக்குமுற்றம்
மாப்பு.

உங - சு. அதிரா மரபின்.....இருக்கைய
ளாகி

(இ - ள்.) மாதவி பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி

ஏறிப் பூண்டு பூசி.

ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய
பதுமாசனமென் னும்

ஆசனத்திருந்து கோவைகலங்காமரபிணையுடைய யாழைத்
கையில்வாங்கிக் கண்

டத்தால் முந்தற மதுரகீதமாகப்பாடி அதுமயங்கிக்
கலத்தாற் பாடத் தொடங்.

கினவளென்க.

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநூலுள்
நிற்றல் இருத்தல்

கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின்விகற்பங்கள்
பலவுள். அவற்றுள்

இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லையென
இருபகுதிய. அவற்றுள்

திரிதரவுடையன:—யானை தேர் புரவி பூனைமுதலியன;
திரிதரவில்லையென்பது

வகைப்படும். அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம்,
ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம்,

அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம்
எனவிலை; ஏன்னை?

“பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகம்,
தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாகுந், திரிதர வில்லையிருக்கை யென்ப” என்றாராகலானும், ¹ “பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னு,

ளெண்மெய்ப் பாட்டினு ளிரக்க மெய்நிறீஇ, யொண்வினை யோவியர் கண்
ணிய விருத்தியுட், டலையத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத்

தாரணம் கெய்தி" எனப் பெருங்கதைபுட் கூறினமையானுங்கொள்க.

இனி நாடகநூலார் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையறையாற்றுகிறித் தொகைவரையறைகூறுவார், அவற்றை ஒன்பதினடக்கினரெனவுணர்க; என்னை? "ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருத்தி" என்றாராகலின்.

1. பெருங்கதை,

தருமதைச்சம்பந்தம், சச - அ.

அ.—வே னி ற் க ா தை.

உநந்

அவற்றான்;
தலைக்கணவிநதீயாவது - பதுமாசனம். இதனற்சொல்லி
யது, அதிராமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப்
பதுமாசனமாகவிருந்த
வள் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக
மானதத்தானோக்கி எதிர்முக
மாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினொன்பது. என்னை?
"முதற்க ணெதிர்
முக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய தோற்றமும்"
என்றாராகலின்.

யாழ்வாசிக்குமுறையை, "நல்லிசை மடந்தை
நல்லெழில் காட்டி, யல்லி
யம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற

தீஞ்சுவை நல்பாழ்,

மெய்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின்
வாங்கி யிடவயி னிரீஇ,

மருவிய வினய மாட்டுதல் கடனே” என்பதனுந றிக;

வினயம் - தேவபாணி.

உஎ - அ. வலக்கைப் பதாகை.....மாடகந்
தழீஇ

(இ - ள்.) வலக்கையைப் பதாகையாகக்
கோட்டின்மிசையேவைத்து

இடக்கைநால்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவினென்க.

பதாகைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த
விரலெல்லாம் நிமிர்த்

தல்; என்னை? “எல்லா விரலு நிமிர்த்திடை யின்றிப்,

பெருவிரல் குஞ்சித்தல்

பதாகை யாகும்” என்றாராகலின். மாடகம் -

வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்

¹ ஆணியென்பதனுட்குறினாம்.

உக - ௩௦.

செம்பகை யார்ப்பே.....விரகுனி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும்

செம்பகை தாழ்ந்த

விசை = இன்பமின்றியிசைத்தல் ; ஆர்ப்பு

மாத்திரையிறந்த சுருதி = ஒங்க

விசைத்தல் ; கூடம் இசைநிறவாதது = தன் பகையாகிய

ஆறாநரம்பினிசையிற்

குன்றித் தன்னேசைமழுங்கல்; அதிர்வு
நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க.

இதனை, “இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம் பகைய
தாகுந், சொன்ன

மாத் திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே,
மன்னிய விசைவ ராது

மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென
நாட்டி னாரே” என்

பதனாக்கொள்க; இது பஞ்சபாரதீயம்.

அன்றி, ² “செம்பகை யென்பது பண்ணோ மிளரா,
வின்பமி லோசை

யென்மனார் புலவர்”, “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிற்
திசைக்கும்”, “கூடமென்

பது குதியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது

மழுங்கியிசைப் பதுவே”, “அதிர்

வெனப்படுவ திழுமென வின்றிச், சிதறி யுரைக்குந
ருச்சரிப் பிசையே” எனக்

கூறினாருமுளர். இவைநான்கும் மாக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்;
என்னே? “நீரிலே

நிற்ற லும்குதல் வேத னிலமயக்குப், பாரிலே நிற்ற
லிடிவீழ்த னோய்மரப் பாற்

படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட
மதிர்வுநிற்றல், சேரினோர்

பண்க ணிறமயக்குப் படுஞ் சிற்றிடையே” என்றார்.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட பனகநரம்புநான்கும்
புகாமல் நீக்கும்விர
கைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்க.

நக - உ. பிழையா மரபின்.....இறுவாய்க்
கட்டி

¹ சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, பக். ௨௦௩.

² சீவகசித்தாமணி, எகசு - கூ. உரை. மேற்.
௩௦

உருசு சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மயங்காமரபிணையுடைய
இப்பதினாற்கோவையாகிய சகோட
யாழை உழைகுரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன்முதலேழினும் முற்றேன்றியது தாரம்;
“தாரத்துட் டோன்று
முழையுழை யுட்டோன்று, மோருங் குரல்குரலி
னுட்டோன்றிச் - சேருமினி,
யுட்டோன்றுந் துத்தத்துட் டோன்றும் விளரியுட்,
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு” என்பதனால், தாரத்தில்
முதற்பிறப்பதாகிய உழைகுரலாய்க் கைக்கிளை
தாரமாகிய கோடிப்பாலை முதற்பிறக்கக் கட்டியென்க.

நடந - ச. இணைகளை.....எய்த நோக்கி
 இணை களை பகை நட்பென்று சொல்லப்பட்ட நான்
 கினும்; இணை-இரண்டு
 நரம்பு; என்னை? “இணையெனப் படுவ கீழு மேலு, மணையத்
 தோன்று மளவின
 வென்ப.”

களை-ஐந்துநரம்பு; என்னை? “கையெனப்
 படுவ கிளக்குங் காலைக், குரலே
 யினியே துத்தம் விளரி, கைக்களை யெனவைந் தாகு
 மென்ப.”

பகை - ஆறும்மூன்றும்; “நின்ற நரம்பிற்
 காறு மூன்றஞ், சென்றுபெற
 நிற்பது கூடமாகும்.” கூடமெனினும்
 பகையெனினுமொக்கும்.

நட்பு - * நாலுநரம்பு.....

(இ - ள்.) இந்நான்கனுள்
 இசைபுணருங்குறிநிலையைப் பொருந்தநோக்கி
 யென்க.

நடந. குரல்வா யினிவாய்க் கேட்டனள்—(இ
 எடுத்து இளிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

- ள்.) குரல்முதலாக

இனி வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்றார். ‘

‘குன்றாக் குரற்பாதி

தாரத்தி லொன்று, நடுவ ணிணைகளை யாக்கிக் -
கொடியிடையாய், தாரத்தி

லொன்று விளரிமே லேறடவந், நேரத் ததுகுரலா
நின்று.” என் - னின்,

உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைநிற்க
இடமுறைதிரியுமிடத்துக் குரல்குரலாயது

செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாதிபும் தாரத்திலொன்
றும் இரண்டின் அந்

தாரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே நின்ற ஓரலகை
விளரியின்மேலேறடவிளரி

குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம். இம்முறையே துத்தம் குர
லாயது செவ்வழிப்

பாலையாம். † இனி குரலாயது அரும்பாலையாம்.
கைக்கிளை குரலாயது மேற்

செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம்.
என அந்தரமைந்து

நீக்கி உறழ்ந்து கண்கொள்க. இவ்விடத்தில் தார
நரம்பின் அந்தாக்கோலைத்

தாரமென்றது “தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப்படர”
என்னுஞ்சூத்திரவிதியா

னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடித்து
தூற்றுமூன்று பண்ணும்

பிறக்கும்; அவற்றுள் செம்பாலையுப்பிறக்கும் பண்கள்:—பாலையாழ், நாகராகம்,
ஆகரி, தோடி, கௌடி, கார்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரியெனவிலை.
பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின் அவற்றை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க

“நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாற்படு திறனும்
ப... ணெனப் படுமே”

என்றார்.

(பி - ம்.) * ‘தாலாதரம்பு; கிளை ஐந்தாதரம்பு, பகை ஆறாதரம்பு.’ † ‘விளரிசூரலாயது’

அ.—வேனிற் காதை.

உருநு

ருநு - சு. அன்றியும்.....ஏழினும்

(இ - ள்.) அங்கனம் இளிகூரலாக வாசித்தலையென்றி

முற்கூறியவகையே.

ஐந்து நரம்பான முறைமையின் ஏழுநரம்பும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

ருள - சக. உழைமுத

லாகவும்.....நலம்பெற நோக்கி

உழை குரன்முதல் உழை குரலீருவுள்ள

நான்கிற்கும் அகநிலைமருதமுதற்

பெருகியன்மருதம் ஈருவுள்ள நான்கும் நிரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்த முறையே உழைகுரலாய

கோடிப்பாலை அகநிலை

மருதமாகவும், உழைஞரலாய்க் கைக்கிளைஞரலாய்
 மேற்செம்பாலை புறநிலைமருத
 மாகவும், குரல்ஞரலாய் செம்பாலை
 அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாய்த்
 தாரங்குரலாயவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும்
 இச்சொல்வப்பட்டசாதிப்
 பெரும்பண்ணையும் ஓசையினிமைபெறே
 நாக்ஞயென்றவாறு.

சஉ. மூவகை யியக்கமு முறையுனிக் கழிப்பி

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும்
 மூவகைப்பட்டசுருதியும்
 நிற்குநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழிலைக்
 கழித்தென்க.

சங - ச. திறத்து
 வழிப்படுமம்.....பூங்கொடி மயங்கி
 (இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள
 இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட்
 புறநிலைமருதப்பண்ணை வாசித்தலிலே மயங்கியென்க.

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும்
 திறத்திற் மயங்கியென்று
 மாம்.

சரு - எக.

சண்பக மாதவி...!.....கொணர்க வீங்கென
(இ - ள்.) அங்ஙனம் கண்டத்தினும்

கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய

பூங்கொடி பசந்தமேனியளாய் நறியவாளியாலே
பெரியநிலமுமுதைபுமாண்ட

ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனாகிய
காமராசனையாலே ஒரு

முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு
முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும்

தொழுதிதைஞ்சப்படும் அவன்திரு

நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய

ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த
பூவின் மணமாறுபடும்

செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி
எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த

தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய

வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயல

தாகியதோர் பித்திகையினது கொழுவியமுகையாகிய

எழுத்தாணியைக் கையில்

வாங்கிக்கொண்டு அதனைச்செம்பஞ்சின்குழம்பிற்றேய்த்து உதறி எழுதுகின்ற
வள் உலகின்மிக்க உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழுந்துணையாடி புணர்விக்கும்
இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால் நெறிப்படச்செய்யான்;
அவனையன்றியும், அந்திப்பொழுதின்கண்ணே அரும்புகின்ற விரகவிதனத்தின்
மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும் இன்றுண்டான பண்பன்றிப்
பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலாற் புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும்

தணந்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவாளியாலே இன்பறகருமுயிரைக்கொண்டு
விடுதல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை அறிமினென்றுகொண்டு அறு

உருக

சிலப்பதிகாரம்

பத்துநால்வகைக்கலைகளும் வழிபட்டுப் புகழ்ந்தொழுக
அவற்றுட் பண்களும் திறங்களுமாகிய அவை
புறங்கூறப்படுநாவில் முற்றாத மழலைச்சொல்லோடே
அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நினைவுமிகும்
மாலேக்காலத்தே வசந்த மாலையை வருகவெனவழைத்து
இம்மாலையிலெழுதிய பொருளையெல்லாம்
கோவலற்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே
கொணர்வாயாகவென்று ளென்க.

தமாலம் - பச்சிலை. கருமுறை - பித்திகை. கத்திகை
- தொடைவிசேடம். இடைநிலம் - தொடைநடு.
தாழைமுடங்கல், இருபெயரொட்டிமாம். போக் கும் -
பேர்கவிடும். செவ்வி - மனோரதமுமாம். அஸத்தகச்சேறு -
செம்பஞ்சுக் களி.

¹ திங்கட்செல்வன் - “கால முலகம்”
என்னுஞ்சூத்திரத்துள் ஞாயிறு திங்களென்பன
உயர்திணைமேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும்,
“நின்றங் கிசைத்த லிவணியல் பின்று” எனவே

நின்றமுறையானே ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல்
 இவணியல்பின்மெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், “இசைத்தலு முரிய
 வேறிடத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல்
 உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய ; ஈறுதிரிந்து வாய்பாடு
 வேறுபட்டவழி யென்றாராகலின், இதுவும் ஈறு திரிந்து
 திங்கட்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு
 வருவனவற்றிற் சூம் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய
 செல்வனெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.
 செவ்வியனல்லன்: செம்மை - நடுவு நிலைமை ;
 “செவ்வியான் கேடும்” எனவும், “செவ்விய ரல்லார்”
 எனவுங்கூறினமையின். பொழுதிடைப் படுப் பினும் -
 சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும் ;
 என்றது ஊடல் நீட்டப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஒதன்
 முதலியவற்றாற்சென்று குறித்துக் கூறும் பருவம் பொய்த்தல்.
 வாளியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் -
 காமலின்பத்தைகருமுயிர். இறும்புது - புதுமை.
 அறிந்தீமின் - அறி மின்; பகுதிப்பொருள் விசுதி.
 புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான நா; புறங்கூற்று
 - நிகரல்லார் தம்பொருமையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு
 பவாகலின் இவையுங்கூறின; இவற்றைப்
 பழிக்குநாவெனவுமாம். தனைவா யவிழ்ந்த - கட்டுக்குலைந்த;
 என்றது தன்வரைத்தன்றாதல்; என்னை? “பஞ் சிறை
 கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை
 கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வல்குல், வெஞ்சிறைப்
 பள்ளி யாக விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க
 லாதார் தம்பரி வொழிக வென்றான்” என்றார் பிறரும்.

தனிப்படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய்
அரிதாய் அகத்தே சுட இருக்குங்காமம். விளைதல் - முற்றுதல்.
மழலையின் - மழலையோடே. படருது மாலை - நினைவுமிகுமாலை;
படர் - துன்பமுமாம். துணிபொருள் * மறத்தலால்
வருந்தண்டம்; திருவாணைக்குமேலாய ஆணை
இல்லையென்பதுவழக்கு. அளி

த்து - இனிமையாற்கொடுத்து; “உணர்த்தியு மண்ட மாணியி னிறைஞ்சும்”
என்ப. கத்திகையிடைநிலத்திலயாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்த.

¹ சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௨௯, பார்க்க. ² திருக்குறள்,
௧௧௯௯.

³ தாலடியார், புல்லறிவான்மை, ௨.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, ௧௫௩௮.

* (பி. ம.) ‘இறுத்தலால்’

அ.—வே னி ற் கா தை.

௨௩௭

தணிபொருளென்பதற்குத் தீர்ந்தபொருளென்னுமமையும். அளிக்கவென்னுது அளித்துக் கொணர்கவென்றான், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி அதன்புறக்கழுத்திற்கேன்றிய திங்களென்றிற் பிறையாம்; ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் ¹ “வைகறை யாமத்து, மீன்றி கழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு னின்ற கடைநாட் கங்கு, லாழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப.....நெடுங்கடைகழிந்து” என்பதனும் பூருவபக்கத் துப் பதினாமைப்பக்கமாதலான் அதனோடும், ² “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண, வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே றுமெனு, முரையு முண்டு” என்பதனோடும் பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறுகூறுதல் பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும் முடிவும் கடனாட்டிம் புல்வியும் புறப் பாடும் வதிச்செலவும்பொறையுயிர்த்திருப்பும் நிறைபதிப்புகலும் தீதுறுநாளும் ஊர்தீப்பாடும் முதனடுவிறுதியாகக் கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட் கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவாள், தந்தைதாய் ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாகிய

மாலையென்னும்பாணையின் பிடரிற்றிற்றந்த

செவ்வென்றொளென்னுமமையும். செவ்வியனல்லை

புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந்

தார்க்கும் ஒருதன்மையனல்லென்னுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையளாகிச் சேர்த்தித்

தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக்

கேட்டனள் ; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச்

செவ்வியளாகி அனைஇக்

கைக்கொண்டு எழுதிக் கூஉய் அளித்துக் கொணர்க

நங்கென்றொனை வினை

முடிக்க.

௭௨ - ௩. மாலை வாங்கிய.....கோவலற் களிப்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மாதவிசுற
அம்மாலையவாங்கிய வசந்தமாலை
போய் எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகினைபுடைய
கோவலனைக்கண்டு அவ
னுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.
போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

௭௪ - ௭. திலகமு

மளகமும்.....கண்கூடு வரியும்

இனிக் குரவையும் வரியுமென்னுமிரண்டனுள்,
வரிகுறுவார், அதனை
இவள் தொழிலாகச் சார்த்திக்கூறுகின்றார்:—

வரியாவது - அவரவர் பிறந்தநிலத்தன்மையும்
பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன்
மையும் தோன்ற நடத்தல்; என்னை?
“வரியெனப்படுவது.....வழங்
கல்” என்றாராகலின்.

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி,

உள்வரி, புறவரி,

கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி,
எடுத்துக்கோள்வரியென; என்னை? “கண்
கூடு.....நெறித்தே” என்பவாகலின்.

1 சிலப்பதிகாரம், க: ௧ - அ. 2 சிலப்பதிகாரம், உக: ௧௧௨ - க.

உருஅ

சிலப்பதிகாரம்

அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரியதரிசனம்; அஃதாவதுகாட்சி; அஃது ஒரு
வர்கூட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை? “கண்கூடென்பது கரு
துங் காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத்
தென்ப” என்றாகலின்.

(இ-ள்.) சிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாக்கக்கொண்ட நிலைமுதலியவற்றை
புடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநோக்கத்தோடே என்மேற் காதலையுடையாள்

போற் றோன்றி முதற்கண் எதிர்முகமாகநின்ற நடித்த நடிப்பும்,

எஅ - அரு. புயல்சுமந்து.....காண்வரிக் கோலமும்

“காண்வரி யென்பது காணுங்

காலை,

தந்து நீங்குந் தன்மைய தாகும்.”

வந்த பின்னர் மனமகிழ் வுறுவன,

(இ - ள்.) புயல்சுமந்துவருந்திக் கதிரைப்பொழியும்

மதியிடத்தே கயல்க

ஞலாவித்திரிகின்ற

செவ்வியோடே

பாணைப்பொதிந்த

பவளத்தைத்திறந்து ஒளி

யைத்தருகின்ற முத்தையொத்த

நகைநலத்தைக்காட்டி

வருகவெனவந்து போக

வெனப்போகிய

கரிய

நெடிய

கண்ணாளுடைய

காண்வாரியென்னுங்கோலமும்,

இளமுத்தென்றார், ஒளிபெறுதல்கருதி.

இளநாகீன் முத்தெனினுமமைமயும்.

அச - க.

அந்தி மாலை..... உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேற்றுருக்கொண்டுநடித்தல்; என்னை? “உள்வரி யென்ப துணர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிறிதோ ருருவங், கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதற் சூரித்தே” என்றாராகலின்; பாண்டவர் பிறிதுருவங் கொண்டதுவழி. மண்டலமாக்களாவார், அரசர்.

(இ - ள்.) யான் ஊழிப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலைவந்ததாகப் பிரிவாற் றுமலிரங்கி என்சிறைதனோய்மிகும் வறுமையைத் தானறிந்து கிளியொத்த கிளவியையும் மடப்பம்பொருந்திய அன்னத்தையொத்த நடையினையும் களித்த மயின்போலுஞ் சாயலினையுங்கரந்தனளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனது சிலதியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து நின்றநடித்த உள்வரியென்னு நடிப்பும்.

கூ0 - கூ௩. சிலம்புவாய் புலம்பவும்.....புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடனணையாது புறத்துநின்று விளையாடுவது ;
என்னை ? “புறவரி யென்பது புணர்க்குங் காலை, யிசைப்ப வந்து தலைவன்முற்
படாது, புறத்துநின் ருடி விடைபெறு வதுவே” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) கலங்களைப் புணையவும்பெறாத துசுப்பினையுடையாள் சிலம்பு
வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும் என்றகாதலையுடையாள்
போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால் தன்மைதிரிந்த எனது
வறுமையையறிந்தும் என்னுடனணையாது புறம்பேரின்றுநடித்தநடிப்பும்,

துசுப்பினள் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு

புறவரியிடமா
நோக்கியும் நின்றாடிய
புறவாயுடையவை.

கூ௪ - கூ௧. கோதையுங் குழலும்...கிளர்வரிக் கோலமும்

அ.—வே வ னி ற் க ா தை த.

௨௩௯

கிளர்வரியென்றது - நடுகின்றார் இருவருக்கும்
சந்துசொல்லக் கேட்டுநிற்
பது ; என்னை ? “கிளர்வரி
தோன்றி யவர்வா, யிருபுற

யென்பது கிளக்குங் காலை, யொருவ ருய்ப்பத்
மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற் பதுவே” என்றாரா
கலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன்

பின்னிடையைவருத்தத் தோன்றி

வந்தணுகாதே புறவாயிலேவந்துநின்று சில்தியர் வார்த்தைகேட்டு மறுமாற்றஞ் சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லைக் கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு

தளர்ந்தமேனியினையும்

அழகியகூந்தலினையுமுடையாள்

புலவியாற்போகின்றாள்போல நடித்துப்போன

நடிப்பும்,

இதனாக்கறியது : யான்புணர்ச்சிநிமித்தமாகப் புலந்து தன்சில்தியர்க்குச் சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்துசொன்னேனாக நடித்துப்போன நடிப்பென்றபடி.

க0௨ - ச. பிரிந்துறை

காலத்து.....தேர்ச்சிவரி யன்றியும்

தேர்ச்சிவரியென்றது - நாயகன்கிளைக்குத் தன்முன்பங்களைத் தேடித் தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? [“தேர்ச்சி யென்பது தெரியுங் காலேக்,] கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவார்குன், பட்டது முற்றது நினைஇ யிருந்து, தேர்ச்சியோ மிரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) நான் பிரிந்துறைபொழுதில் தான் பிரிவாற்றாது வருந்தின ளாகப்பாவித்து எனது மிக்க கிளைக்குத் தனது மிக்க துயரத்தைத் தன்மயக் கத்தாலே தேர்ந்துதேர்ந்து சொல்கின்றாளுகநடித்த நடிப்பும்; அதுவன்றியும்,

க0௩ - சு. வண்டலர் கோதை

.....காட்சி வரியும்

காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்தத்தைப்

பலருங்காணும்படி நடித்தல்;

என்னை? “காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலேக், கெட்ட

மாக்கள் கிளைகண்

டவர்முனர்ப், பட்டது கூறிப் பரிந்துநிற் பதுவே”
என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) வண்டலர்த்துங்கோதையையுடையாள்

மாலைக்காலத்தின்கண்

ணையங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும்

தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடிப்பும்,

க0௭ - அ. அடுத்தடுத்தவர்முன்.....

...எடுத்துக்கோள் வரியும்

எடுத்துக்கோள்வரியென்றது - தான் கையறவெய்தி

வீழ்ந்தாளாகவீழ்ந்து

பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்தல்; என்னை?

“எடுத்துக் கோள் யிசைக்

குங் காலே, அடுத்தடுத்தித் தழிந்து மாழ்கி யயலவ,

துக் கோளே” என்றாராகலின்.

ரெடுத்துக் கோள்புரிந்த தெடுத்தி

(இ - ள்.) அவர் முன்பு தான்

மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை அவர்

எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கோள்வரியென்னுந்நடிப்பும்,

க0௯ - க0. ஆடன் மகளே.....பைந்தொடி

தனக்கென

(இ - ள்.) ஆயிழாய்! பைந்தொடி நாடகமகளாதலான் இங்கன நடித்தல் அவட்கு இயல்பன்றோவென்று கூறவென்க.

உசு0

சிலப்பதிகாரம்

இவற்றாற்கூறியது: முன்பு தான் இவளோடு கூடியும்

ஊடியும் செல்கின்ற

காலத்து இங்மன நடித்த நடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய

கண்குடுமுதல் எடுத்துக்

கோளீரூயுள்ள வரி எட்டினோடும் சிலேடித்துக்கூறிய

கோவலன் நாடகமக

ளிர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமை யன்றோவெனச் சொல்லி

ஒலையை மறுத்தா

னென்பது.

ககக - ச.

அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.) அழகினை யுடைய பொற்றோடணிந்த

திருமுகத்தையுடைய

ஆயிழையெழுதிய அழகிய தாழந்தோட்டுத்

திருமுகத்தைக் கோவலன்

மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய

வசந்தமாலை மாத

விக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடி - பொற்றோடும்,
விரைவு.

தாழந்தோடும். துணைவு-

ககடு - அ. மாலை வாரா

ராயினும்.....மாதவி தானென்.

துணைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனான் ஆற்றாளாகியதலைவியை ஆற்று
வித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட
மொழிகின்றாளாகலின், இன்னும் இம்மலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா
யினும் காலைப்பொழுதில் ஈண்டு நாம்

காண்போமெனச் சொன்னாள்; சொன்ன

வள் தானிருந்தமரைமளிக்கண்ணே செயலற்ற

நெஞ்சத்தோடி வீழ்ந்தாள்; வீழ்ந்

தவள் அமளிமிசையே இமைபொருந்தாமற் கிடந்தனள்;

அவள் யாரெனிற்

கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப

அவன் பாடிபெற்றனவென்றுசொல்லி

மறுப்ப அதனைக்கட்டுரைத்தவருக்குக்

காண்குவமெனச் சொல்லிப் பொருந்தாது

வதிந்தனளென்க. வதிதல் - தங்குதல்; பொருந்தாதுவதிதல் -

தன்கொழுநனைக்

கூடாதுவதிதலுமாம்.

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பர.

ஊழனி ரெல்லாகாண்.

(இ - ள்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோரில் ஊழனவர்களை!
நீயிரெல்லாம் அநங்கன் திருவானையே; கூடுமினென்று குயிர்குலங்கள் சாற்றி;
இங்ஙனம் பிரிந்து சால்நீயிதலால் ஆற்றாளாகி
இளவேணிற் பொழுதில் நின்றோடு
கலந்தாளுடைய மெல்லிய பூவினெழுதிய திருமுகத்தை,
கானலிடத்து அவன்;
பாடிய பாட்டிற்கு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென்று
ஒலையை நீட்டினுளென்க.

அ.—வேணிற் காதை

முற்றிற்று.

ஒனபதாவது

க னு த் தி ற மு ரை த் த க
ர ஐ த.

¹ அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை

² நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகன்மாய்ந்த
மாலை மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்

கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள
மேலோர்நான்

⑩ * மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் றுன்சோர மாலதியும்
பார்ப்பா நெடுமனையா னென்மேற்
படாதனவிட்

டேற்பன கூறுரென் றேங்கி மகக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யானைக்
கோட்டம்

க0 புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்*வாயி
லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம்
வேற்கோட்டம்
வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான்
வாழ்கோட்ட

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - ந. தூவி விளக்கேற்றியென்க.

ந - ச.

இரவிற்கோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்குஆம்படி
நொய்தானவை உடுத்தும் புனைந்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (பா) மேலைநாள் - முன்னோர்நாள்.

சு. சோர - சாய.

எ. படாதன் - இல்லாதன்.

க. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம்
நிற்குங்கோயில் ; சாந்திகரைக் கோட்டமெனினுமாம்.

கௌ. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர். பகல்வாயில் -
பகற்றோற்றுக்கிறவாயில் ; கீழ்த்திசை.

கௌ - கக. உச்சிக்கிழான் - சூரியன்; அன்றி,
பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான்-

பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென்றுமாம்.
ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகை லாயம் நிற்கும்கோயில்.
வேற்கோட்டம் - முருகன்கோயில்.

கௌ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்கிறகோயில்.
புறம்பணையான்-

மாசாத்தன் ; புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று.

¹ க - உ: மூலம். அ - கௌ.

² க - கக: சிலப். கௌ: எ.அ - ஊ.

³ சிலப். க: சக.

(பி - ம்) * 'வாயினுச்சி'

கக

உசஉ

சிலப்பதிகாரம்

¹ நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம்
புக்கெங்குந்

தேவிர்கா னெம்முறுநோய் * தீர்மென்று
மேவியோர்

கடு பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தானாக்
கேசம் படியோ ரினங்கொடியா † யாசிலாய்
* செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர்

வரங்கொடார்

பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே
கையிற்

படுபிணந்தா வென்று பறித்தவன்கைக்

கொண்டு

உரு சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற்
சென்றாங்

கிடுபிணந் தினனு மிடாகினிப்பேய் வாங்கி
மடியகத் திட்டாண் மகவை யிடியுண்ட

மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதானாக் கச்சாத்த

* † னஞ்ஞைநீ யேங்கி யழலென்று முன்னை

உரு யுயிர்க்குழவி காணையென் றக்குழவி
யாயோர்

குயிற்பொ தும்பர் நீழற் குறுக
வயிர்ப்பின்றி

மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்

தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலா யீ

மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட்

கேள்வித்

கரு. நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான
அருகர்கோயில். நிலாக்கோட்

டம் - சந்திரன்கோயில்.

கரு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற
ஐயன்கோயிலிலே.

கசு. ஏசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி. ஓர்
இளங்கொடியாய் -

ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கசு. படுதல் - உண்டாதல்.

(பா) பறித்தாள் - பறித்து.

உஉ. மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத்
திட்டான்' என்றாராத
லால்.

(கசு) பிணந்தாவென்றுசொல்லிப் பறித்து (உஉ)

வயிற்றிடத்திட்டா

ளென்க

உள, மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து;
புடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென் றுமாம்.

மடியாகியபுடைவையை

-
- 1 தொல்காப்பியம், தொகை. சூ. கக - ந. மேற்
 - 2 செவ்வைச்சூடுவார்பாகவதம், ௧௦-ஆம் கந்தம், கக.
 - 3 அஞ்ஞை - அன்னை; தணிகை. சீபரி. ஐசுக.

௧௦-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

- 4 நான்மணிக்கீழகை, கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம.) * 'தீர்மினென்மேலி' † 'ஆசிலாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

கூ—களுத்திறமுரைத்தகாதை.

உசாந

௧௦ துறைபோ யவர்முடிந்த பின்ன
ரிறையோனுந்

தாயத்தா ரோமும் வழக்குரைத்துத்

தந்தைக்குந்

தாயர்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து

மேயநாட்

டேவந்தி யென்பாண் மனைவி யவளுக்குப்

பூவந்த ஷுண்கண்-பொறுக்கென்று

மேவித்தன்

நூ + மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து

நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் !

தூமொழி

யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்

தீர்த்தத் துறைபடிவே நென்றவனைப்

பேர்த்திங்நன்

மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன்

மேலிட்டுக்

சு0 கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள்

வாட்டருஞ்சீர்க்

கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்

மெண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி

யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடு தூஉய்ச்

சென்று

பெறுக கணவனோ டென்றான் பெறுகேன்

௩௦. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

௩௧. தாயத்தார் - ஞாநிகள்.

௩௨. கடன் - உதகக்கிரியை; பலிகன்மம் (117)

மேவினான் - மேயினவன். ௩௩. பூவந்தவுண்கண் -

பூப்போலுமுண்கண். பொறுக்கென்று - பொறுப்

பனவாகவென்று; தெய்வயாக்கையாதலாற்

பொறுதென்று பொறுப்பித்தா

னென்க. மேவி - கூடி.

௩௪. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகன்மவனை
யென்க.

௩௫ = ௪௦. கணவன் துறைபடிவேனென்று

அகன்மனனாதலால், அவனைப்

பெயர்த்து இங்ஙனம் மீட்டித்தருவாயென்று உலகத்து
ஒன்றன்மேலிட்டிச்

சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் தூவியிருப்பாள்.

௪௨. இனையளாய் - வருத்தத்தளாய்; இனைதல், ஈறுகுறைந்து இனையா
யிற்று.

௪௩. தூஉய்ச் சென்று - இதற்குப்பரிசுரமாகச் சாத்தற்குத் தூவிப் பின்பு
கண்ணிபாற்சென்று; கண்ணியிடத்தே தூவியென்பாருமுள்.

கரு - ச. சென்று பெறுக கணவனோடென்றான்: கூட்டமென ஒரு சொல் வருவிக்க; கணவனொடுகூட்டம் பெறுக; உருபுநிற்கப் பொருடொக் கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு பெறுகவென்றான்.

(பி - ம்.) * 'கடன்செய்து' † 'மூவாவெழினலம்'
வனகன்றனனாப்போய்'

‡ 'தாமெரிழியாளார்த்தகண்'

உசச சிலப்பதிகாரம்

சடு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கனவின
லென்கை

பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட்
பட்டேம்

பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ஞாநிடுதேனிட்

டென்றன்மேற்

கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென்
றதுகேட்டுக்

ஊ காவலன் முன்னர்யான் கட்டுரைத்தேன்
காவலனோ

நீக்குற்ற நீங்குமொன் றுண்டா
 லுரையாடேன்
 நீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடஇ
 நீக்குற்ற
 முற்றேனொ நெற்ற வுறுவனோ டியானுற்ற
 நற்றிறங் கேட்கி னகையாகும்
 பொற்றொடஇ
 ௫௫ கைத்தாயு மல்லை கணவற் கொருநோன்பு
 பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற்
 போய்க்கெடுக வுய்த்துக்
 கடலொடு காவிரி † சென்றலைக்கு
 முன்றின்

சடு. கடுக்கும் - ஐயுறும். கனவினாள் - கனவினிடத்து.

சக. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக.
 வர் தொழிலுமாம்.

போய்ப்பட்டேமென்று இரு

சஅ. இடுதேனிட்டி - தேன்கொட்டப்படுவார்

காணாமல் தேளல்லாத

தொன்றை மறைய மேலே போகட்டிப்

பயப்படப்பண்ணுதல்; தேனென்று

பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

சக. கோவலற்குற்றதென்றது,

பழிமொழியாதலால்.

சஅ - கூ. என்றன்மேற் கோவலற்கு
உற்றதோர்தீங்கென்று சொல்ல;
சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

நூ - நுக.

காவலனோர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டால் - காவலன்பாடும்
ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால். உரையாடேன் - பொல்லாக் கனுவாதலால்
உனக்குச்சொல்லேன் ; ¹ “உரையா, ரிழிதக்க காணிற் கனா” என்றாராத
லின்.

நூ. தீக்குற்றம் - கொடியகுற்றம் ; அஃதாவது
முலைநுகியெறிதல்.

நுக. உறுவன் - மிக்கோன் ; என்றது கோவலனை.

நச. நற்றிறம் - இருவரும்

தேவலோகம்புகுதவுள்ள நன்மை. நகையாரு
மென்றாள், அதன்மிகுதிநீனைந்து. எனவென
ஒருசொல்வருவிக்க.

நூ. கைத்தல் - அவனாஸ் வெறுக்கப்படுதல்.

நசு. உய்த்து - நீரையுய்த்து.

சச - நசு. என்றது : நீசொன்னபடியே கூட்டம்பெறுவேன் ; ஆயினும்
ஓரையமுண்டு, கண்டகனுவாலேயென்று கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனாக்
கொண்டு வருந்தவேண்டா ; நீ அவனாஸ் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல.

கூ—கலத்திறமுரைத்தகாதை.

உசுரு

மடலவிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுள்

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டர்

துறைமுழ்கிக்

கூடு காமவேள் கோட்டர் தொழுதார் +

கணவரொடு

தாமின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார்

போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்

யாமொருநா

1 ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கல்

வாயிழையாள்

2 பீடன் றெனவிருந்த பின்னரே நீடிய

கூடு காவலன் போலுங் கடைத்தலையான்

வந்துநங்

கோவல னென்றாளோர் குற்றினையாள்

கோவலனும்

பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன்

பைந்தொடி

வாடிய மேனி வருத்தங்கண் || டியாவுஞ்
 சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிக்
 எ() குலந்தரு வான்பொருட் குன்றந் தொலைந்த
¹ விலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன

௩௮ - க.

சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமுமென்னும் பேரையுடையன ;
 முற்று.

௩௯ - கூ. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக

ஒருநோன்பு தப்பினாய் ;

அதற்குப் பரிகாரமாவது இந்தக்குண்டம் படிந்தாடிக்
 கோட்டந்தொழுதல் ;

தொழுவார் கணவரொடுகூடி இன்புறுவரென்று சொல்ல,
 கண்ணகியும்.

கூச. பீடன்மெனவிருந்த

யன்மென இருந்தகாலே.

பின்னர் - குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமை

௪௦ - கூ. காவலன்போலும் கோவலன்

கடையிடத்தானென்று மாறி

யுரைக்க; அன்றித் தூரத்தே பார்த்து ஐயுற்று

நங்காவலன்போலுமென்று

அவன் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து

கோவலனென்றொளனினுமாம்; கோவ

லன்வந்து நங்கடைத்தலையான்; அவன்றான் நெடுங்காலம்
நம்மை நீங்காக்
குறிப்பிணையுடையனென்றொளனினுமமையும்.

சுசு - எ. சிலதிகூறுதலும் கோவலன் உட்புகுந்து.

(சு) கொடியிடையார்தாம் கோலங்கொள்ளாரிற்க,
கோவலன் (சுஎ) பாடமைசேக்கையுட்புகுக்கென்க.

அக்காலத்தே (சுசு)

சுசு. சலம் - பொய். சலதி - பொய்ச்சி.

ஆடி - அனுபவித்து.

எடு. குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தாரால்

தரப்பட்டபொருள்.

எக. இலம்பாடு - வறுமை.

¹ தொல். புள்ளி. கு. உக - ந, டு உரிச். கு. சுஉ - ந, இ - வி. கு. உஉக,
உஅக - உரை, மேற்.

* (யி - ம்.) 'குண்டத்துறை'

† 'கணவனெடு'

‡ 'பீடன்றெனவுரைத்தபின்னரே'

|| 'யாதும்'

† 'ஆதேமோவென்ற'

உச்சு.

சிலப்பதிகாரம்

நலங்கேழ் முறுவன்கைமுகங் காட்டிச்

* சிலம்புள கொண்மெனச் சேயிழை கேளிச்

சிலம்பு முதலாகக் சென்ற கலனே

என † மெந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன்

மலர்ந்தசீர்

மாட மதுரை யகத்துச்சென் றென்னோடிங்

கேடலர் கோதா : யெழுகென்று நீடி

வினைகடைக் கூட்ட வியங் டு கொண்டான்

கங்குற்

கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

வேண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்

மாதவிதன் சொல்லே || வறிதாக்க—முதை

வினைகடைக் கூட்ட வியங் டு கொண்டான் கங்குற்

கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

எசு. சிலம்பு முதலாகவென்றான்,
 வாணிகஞ்செய்வதற்கு; முதலீடென்ப
 ராகலான். சென்ற கலன் - முன்பு வாங்கியழித்த
 ஆபரணம்.

எரு. உலந்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எசு) மதுரையிடத்துச்சென்று (எரு)
 ஈட்டுதலுற்றேனென்க.

எசு. நீடி - நெடுங்காலநின்று.

எசு. வியங்கொண்டான் - வினையினது ஏவலைக்
 கொண்டான்.

எசு - அ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எசு - க. கங்குலை இடத்துநின்றும் சுடர்

போக்குவதன் முன்னென்க;
 என்றது, இருளிலேபோதல்பற்றி.

“காதலிகண்ட”

மாதவிதன்சொல்லை வறிதாக்கவென்றது, வேனிந்நாளை யிற்
 1 ‘கால்காங்குவம்’ என்றவார்த்தையை. முந்தை

மூலையாயிற்று.

சிலப்பதிகாரம், அ: ககக.

(யி. - ம்.) * சிலம்புகொண் மோவெனச் சேயிழைகே
ளிந்தச் சிலம்பு † உலத்த
பெரும்பொருளீட்டிற்றேன் ‡ 'எழுகென்னமுதை' §
¶ 'கொண்டார்'
'கொண்டார்' || 'வறிதாக்கி'

க. — கருத்திறமுரைத்தகாதை.

உசௌ

க - ச. அகனகர்.....தாங்கொள்ள

(இ - ள்.) கொடியிடையார், அகன்ற மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த
மாலைக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த முல்லையின்து ஒளிமலரை நெல்லோடே
துவி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடே

எடுத்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு ஆம்படி கொழுநர்மார்பைத்
தமது முலையாற் பொருந்துதற்கேற்ற கோலங்களைக் கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றதி, மகாக்குழைமுதலிய மணியும் பூனும் மதாணியுமுதலிய அணியும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய பணியுங்களைந்து நொய்யனவே புனைந்தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செய்தல். அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனினுமமையும். நிகர் - ஒளி; ¹ “நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப” என்றார் கதையினும். பக்ல், ஆகுபெயர். மாய்தல் - மறைதல்; ² “கனிதுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி” என்றாற்போல. மணிவிளக்கம், உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை; தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும் போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனம் தூவியமகளிர்தாம். ³ “நெல்லு மலருந் தூஉய்க் கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யபர” என்றார் நெடுநல் வாடையினும்.

ச - சு. மேலோர்நாள்.....பாலகன் றுன்சோர

(இ - ள்.) முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது மாற்றாள் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச் சங்காலுட்ட அப்பால் விக்குத ளாலே தன் கையிலே அக்குழவி மரிக்கவேன்க.

பால் - ஆன்பாலுமாம். பாலகனென்பது காலவழக்கு.

சு - அ. மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

சோர்தல்-மரித்தல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலகன் மரித்தலானே, அம்மாலதியும் பார்ப்பா னோடு அவன்மனைவியும் என்மேல் அடாப்பழி கூறுதலொழித்து ஏற்பனகூரு ராதலால் இதற்கு என்செய்கேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடு, எண்ணொடு. படாதன - ஒழிந்து.

அடாதன. விட்டு- க.

அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ள்.) தேவர்தரு

நிற்குங்கோயில், வெள்யானைக்கோட்டம்—(இ - ள்.)

ஐராவதநிற்குங்கோயில், க0.

புகர்வெள்ளைநாகர்தங்

கோட்டம்—(இ - ள்.) அழகினையுடைய பலதேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர்.

¹ இந்தவாக்கியம், அகநானூறு, கக - ஆம் பாடலில் கஉ - ஆம் அடியாகவும் காணப்படுகின்றது.

² மதுரைக்காஞ்சி, உசஎ.

³ நெடுநல்வாடை, சந - ச.

உசஅ சிலப்பதிகாரம்

க0 - கக. பகல்வாயிலுச்சிக்கிழான்கோட்டம்—(இ
திசையிற்றோற்றுகின்ற சூரியன்கோயில்,

- ள்.) கீழ்த்

பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுகிறவாயில்; ஆவது

கீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான்-

பகற்பொழுதிற்சூரியோன்;

இனிப்

பகற்பொழுதிற்கு

வருவாயுள்ளவனென்று
மாம் ; சூரியன்கோயிலென்றபடி.

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ள்.) இறைவனுராகிய
கோயில்,

கைலாயநிற்குங்

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.)

முருகவேள்நிற்குங்கோயில்,

வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

வச்சிரப்படைநிற்குங்கோயில்,

¹ புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.)

சாதவாகனன்கோயில்;

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று;
மோசை” என்றார் சிந்தாமணியினும்.

“புறம்பணை யியம்பு

கங. நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

அருகன்கோயில்,

என்னை? “துக்கந் துடைக்குந் துகளறு காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடி கணங்களை, யொக்க வடிவீழ்ந் துலகியல் செய்தபி, னக்கதை யாழ்கொண் டமை வரப் பண்ணி” என்றார் வலையாபதியிலும்.

நிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,
இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய

கோயில்களெங்கும்புகுந்து,

கச - ௫. தேவிர்காள்.....பாடு

கிடந்தாளுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவள், தெய்வங்களே! எமது மிக்க இந்நோ யைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாது போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பால் வரங்கிடந்தாளையென்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; ¹ “தேவாதி தேவ னவன்சேவடி” என்ற ராகலின். தேவிர். இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று, ஈற்றுமிசையுகரம் கெட்டது. ² பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச் சமய சாத்திரத்தருக்கக் கோவை; என்னை? “பண்ணாற் றிறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

¹ “குமியப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இடுமுத்தப் பூத னிருப்பப்-படுமுத்தம், புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணியாய்க், கென்ன முறைய ளிவள்” என்னும் பழஞ் செய்யுளின்பொருள் (தொல். செய். கு. ௧௧௮ - உரை, மேற்.) ஈண்டு அறியற்பாலது.

² சீவகசிந்தாமணி, அடு. ³ சீவகசிந்தாமணி, க.

⁴ “பாசண்டத் துறைபு மிவற்றுட் பலவாம், டேசுந் ரெண்ணூற் றறுவகைப் படுமே” திவாகரம், ௧௨ - வது.

கூ.—கலுத்திறமுரைத்தகாதை.

உச்சு

நறுவகைக் கோவையும் வல்லவன், விண்ணு நியங்கும் விறலவ ராயினுங், கண்
னாறி நோக்கிக் கடுங்கை செய்வான்” என்றார் வளையாபதியினுமாகலின்
இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப்
பயின்றவனாதலின், * மகாசாத்திர

னென்பது அவற்குப் பெயராயிற்று. சாத்தற்கு,
உருபுமயக்கம்; இது, ¹ “மணற்
கீன்ற” என்றும்போலின்றது. கிடந்தாளுக்கு -
கிடந்தானை; இயல்புமாம்.

இப்பொருட்கு ஆசிரியென்றுசொல்லியென ஒருசொல்
வருவிக்க.

ககூ - உஉ. ஏசும்படியோர்.....மகவை

(இ - ள்) சுகிகாட்டுக்கோட்டத்து

இடுபிணந்தின்னும் இடாகினிப்பேய்

ஏசும்படி ஓரிளங்கொடியாய்த் தூங்கிருளிற்சென்று
அங்குப் பாடுகிடந்தானை

நோக்கி ஒன்றினும் குற்றமற்றவளே, கேளாய்;
முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யா

தோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொய்யன்று;
மெய்யெனச் சொல்லி

அங்கனம்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைதப்பார்க்கத்
தந்துகாணெனச் சொல்லா

நின்று பறித்து அவள்வாங்கி மடியகத்திட்டாளென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு. பிறரைப்பழிக்கும் வடிவைவடிவையதொரு பெண்வடிவுமாம். சுகோட்டுக்கோட்டம் - * சக்கரவாளக்கோட்டம். துங்கிருள் - செறிந்தவிருள்; யாவரும் துஞ்சமிருளுமாம். இடுபிணம் - குழியிலிடுபிணம்.

மடி - வயிறு; * “படியை மடியகத் திட்டான்” என்பதனுமுணர்க. மடி யகத்திட்டான் - விழுங்கினான். மக, * “குழவியு மகவு மாயிரன் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே” என்பதனாற் கூறப்பட்டது; பாலகனென்பது.

காலவழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட.....தையலாள்
(இ - ள்.) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல
ஏங்கியழுகின்ற தைய

லாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்னாய், நீசெல்கின்ற
வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரி.

டத்து உயிரோடுகிடக்கின்ற
குழுவியைக் காண்கின்றிலையோவென, அவள் அது
செய்ய. ஏங்கி அழுகின்றாய்! அழாதொழியென்று தான்
அக்குழவியாய் அவ்வி டத்துச்சென்று கிடப்ப, அவள்
வஞ்சக்குழுவியை ஐயமின்றித் தன்குழவி

யென்றெடுத்து வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோய்த்
தாய்கையிற் கொடுத்

தாள்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அத்தையலாளென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றாற்போல
இடிக்கப்பட்டதனை இடி

யுண்டதென்றா; உண்டல் - உறுதல்.

உஅ - கூஉ. தூய.....மேயநாள்

(இ - ள்.) அக்குழுவியாய இறையோனும் இரும்புந்தாயமறையோனுக்குப்
பின்செல்லும்பிள்ளையாய் மிக்க கல்விகளையும் அவற்றின் பொருட்கள்வி
களைபுக் கற்றும் தரித்தும்

துறைபோய்த் தந்தைதாயரிற் தந்தபின்னர் அவர்க்கு

¹ அந்நாளும, உகஉ.

² இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்

பண்டைக்காலத்து மயிலால் நிரும்பிக்கப்பட்டது;

இதன்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆறுவது காஸ்தயிற்காண்க.

³ நான்மணிக்குழகை, கடவுள்வாழ்த்து, உ.

(பி - ம்.) * 'மகாசாத்தனென்பது.'

* தொல்காப்பியம், மரபியல், கு. உக.

உரு0

சிலப்பதிகாரம்

நீர்க்கடன் முதலியவஞ்செய்து தன்தாயத்தாரோடும் ² வெஸ்வழக்குரைத்து
எட்டியாண்டு தன் மனைவியோடேகூடிநடந்தபின் ஒருநாளிலென்க.

வான்பொருட்கேள்வி-மறைதூலும் அங்கமும். துறைபோதல் -¹ அதற்குத் தகநிற்றல். மாணியாயெனவே செளளமும் உபநயனமும், துறைபோயெனவே கல்விசேள்விமுதலிய பிரமசரியங்காத்தலுங்கூறி, மேல், “தேவந்தியென் பாண்மனைவி” என்பதனான் விவாகமும் காருகத்தமுங் கூறினமையுமுணர்க. இறையோனும்; உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே, தன்மனைவிக்குப் பொருட்குறைபாடிஸ்லாமற்செய்து என்பதாயிற்று. இறையோனும் அவர் மடிந்த பின்னர் கடன்கழித்து வழக்குரைத்தென்க. தாயரென்றார் மாலதியையும் கூட்டி. மேயநாள் - மேவியநாள்; இவனைத் தீவலஞ்செய்து² நாலீராண்டு கழிந்த பின்னர்; ‘மேவினாள்’ என்று பாடமோதித் தன்னை மேவினவனென்று பொருளுரைப்பாருமுளர்.

௩௩ - சு. தேவந்தி யென்பாள்.....நீங்குதலும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூடிநடந்த தன்மனைவியாகிய தேவந்தியென்று பெயர்கூறப்படுவாளுடைய பூவின்மன்மை தலைவந்த மையுண்டகண்கள் இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு பின்பு அவனைமேவித் தனது எக்காலத்தும் முதிராத இனைய அழகினதுநலத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எம்கோட்டத்து வாவெனச்சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெனச்சொல்லி நீங்கினாளுகவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை காணப்பொறுதாகலின் இவள்கட்குப் பொறுக்கக்கடவதென்று நிரூபித்துக்கொண்டான்; ⁴ “அந்தரத்துள்ளோ ரறியாமரபின், வந்து” என இதனுள்ளும், ⁵ “கரந்தரு வெய்திய கடவு ளானரும்”, ⁶ “தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரு, நாலேழ் நாளினும்” என யணிமேகலை யுள்ளுங் கூறினமையானுமுணர்க. இனி உண்கணென்பதனை முன்னிலை விளியாக்கி இம்மறையை நீ பொறுக்கவென்று சொல்லிக்காட்டினுனெனினு மமையும்.

ஆண்டு ஆசிகூறுவாள்

இனி, கண்ணகிபானண்ணிச் சென்று தூவிக் கணவனோடு
வாழ்வுபெறுத
வென்றாளெனினுமமையும். வாடு வாட்டென விகாரம்;
வாடிதல் - குறைதல்;
குறைதலரியவெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால்
வாட்டுதலரியவென
வுமாம். இனைதல் இனையாயிற்று; விகாரம். கணவனோடு
- கணவனை.

சச - ஐச.

பெறுகேன்.....நகையாகும்

(இ - ள்.) செறிதொடஇ, நீ

இங்ஙனங்கூறுதலாற் பெறுவேனாயினும் என்

னெஞ்சம் ஐயறுகின்றதுகாண்; அஃது எற்றலெனின்,

நெருநற் கங்குற் கனவின்

கண் என்கொழுநன் என்னைக் கைப்பற்றினனாய்ப்போக

யாங்கள் ஒரு பெரிய

பதிக்கட்புக்கோம்; அங்ஙனம்புக்க பதியிடத்தே எங்கட்கு

ஏலாததோர் படிற்று

ரையை அவ்வூரார் இடுதேளிடுமாறுபோல

என்மேலிட்டனர்; அங்ஙனம் அவரி

டப்பட்ட அப்படிற்றூற் கோவ்லற்கு ஓர்

தீங்குற்றதென்று பிறர் சொல்லை

கேட்டு அதுபொருது அவ்வூரசன்முன்னர்,
 செல்லாதேன்சென்று வழக்கு
 ரையாதேன் வழக்குரைத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு
 அவ்வூர்க்கும் உற்ற
 தோர்திங்குண்டு; ஆனாலும் அவை தீக்கனுவாதலான்
 நினக்குரையேன்; இங்ங
 னம் தீவினையுற்ற என்னோடு பொருந்திய
 மிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற்
 றிறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு
 நகையைத்தருமென்றுசொல்ல
 வென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடியென்னுமுரிச்சொல்
 றுறுதிரிந்தது; ¹ 'போற்றி
 னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்,
 மேற்றுதல் யார்க்கு மரிது' என்றும்போல. ² அது,
 "ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே" என்பதனான்முடிந்தது.
 கனவினாற்
 கடுக்குமெனி னுமமையும்.
 லாததொன்றை மறையக்

இடிதேளிடுதல் - தேளிடப்படுவார் காணாமே தேளல்
 கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப்பண்ணு
 தல்; பாய்ச்சுத்தேளென்பாருமுளர். என்றன்மேல்: தன்,
 அசை. என்றன்மே

லென்றாள், பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத்
தான் சுமந்துகொற்றலா
னென்னுமமையும். தீங்கென்று அது கேட்டு -

தீங்கென்று சொல்ல அது கேட்டு;

சொல்லவென ஒரு சொல்வருவிக்க. ஒடு, எண்ணெடு; வேறுவினை ஒடுவுமாம்;
ஆவது காவலன் மரணமும் ஊர்தீப்பாடும். உம்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்
மை. உரையாடேனென்றாள்; ¹ “உரையா ரிழித்தக்க காணிற் கன” என்பது பழ
மொழியாகலின். தீக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது முலைதிருகியெறிதல்.
நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றாள், இது கிட்டாத
தொன்றாகலின். எனவென ஈண்டும் ஒரு சொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், ௧௧௧.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. அக.

³ பழமொழி, ௧௮௨.

உருஉ

சிலப்பதிகாரம்

நூ - ௧௪. பொற்றொடஇ.....பின்னரே

(இ-ள்.) பொற்றொடஇ, நீகண்டகனாக்கொண்டு வருந்தவேண்டா;
நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல; நின்கணவன்காரணமாக
ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே தப்பினாய்; அதனால்
உள்ளதீங்குமிக்கன; அத்தீங்கும் கெடுவனவாக; காவிரி
தன்நீரைக்கொண்டுசென்று கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும்
சங்கமுதத் தயலதாகிய பூவினிதழவிழும் நெய்தற்கானலிடத்து
இரண்டு தடாகமுள்ளன; அவை யாவையென்ற ¹
சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன;
அவற்றின் துறைகளின்முழங்கிக் காமவேள்கோட்டத்திற்புக்கு

அவனைத் தொழுதாராயின், அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள
நாளெல்லாம் தம்கணவரோடும் பிரி வின்றியிருந்து
இவ்வுலகத்து இன்பமுறுவர்; மறுமைக்கும் போகபூமியிலேயும்
போய்ப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்றி
மூன்றுபல்லங்காலம் இன்பதுகர்வ ராதலான் அவற்றை யாமும்
ஒருஞானு ஆடக்கடவேமென்று சொன்ன தேவந் திக்குக்
கண்ணகி அங்கனம் துறைமூழ்கித் ³ தெய்வந்தொழுதல்
எங்கட்கு இயல்பன்மென்று சொல்லி இருந்தபின்னாகவென்க.

³ “காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவற்கை
தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகவின், இங்ஙனங்கூறினாள்.
இக்குண்டமிரண்டிற்கும் இவ்வுலகத் தின்புற
லும், போகபூமியிற்பிறத்தலும் நிரனிறையாக்கலுமொன்று; அவற்றை,
காமத்திணையேரி” என்றார் பட்டினப்பாலைமலர்

* இரு

சூச - சூ. நீடிய காவலன்.....குற்றினையாள்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின்றவளவிலே

குறுந்தொழிலினை யாள் காவலன்போலுங் கோவலன் நீடிய
நம்கடையிடத்தானென்றொளென்க.

அன்றித் தூரத்தேபார்த்த ஐயுற்று நம்காவலன்போலுமென்று அவனனு
கின்விடத்த ஐயந்தீர்ந்து கோவலனென்றொளெனினுமமையும் இனி, நம்கோவ
லன் வருகின்றவரத்து நம்மை நெடுங்காலம் காப்பான்போலே
ருளெனினுமமையும்.

சுசு - ஏக, கோவலனும்.....தருமெனக்கென்ன

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கடைத்தலையானுன கோவலனும், ⁵ கொடியிடையார் தாம் விளக்கங்காட்டிக் கோலங்கொள்ளாரிற், அக்காலத்தேவந்து பெருமையமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது பைந்தொடியுடைய மேனிவாட்டமும் நெஞ்சுவருத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும் பொய்த்தியோடுங்கூடி ஆடிய ஒழுக்கத்தினானே நம் குலத்திலுள்ளார் தேடித்தந்த மிக்க நிதிக்குன்றமெல்லாம் அவன்பொருட்டால் தொலைந்தன; அதனான் இல்லாமையுண்டாதல் எனக்கு நாணத்தருகின்றது காணென்னவென்க.

¹ இங்கேகூறிய சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெண்காட்டி ன்ள சோமதீர்த்தமும் சூரியதீர்த்தமுமாமென்று சிலபெரியோர் கூறுகின்றனர்.

² "தெய்வத்தொழாஅன்கொழுநற் ரெழுதெழுவான், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" திருக்குறள், ௫௫.

⁴ பட்டினப்பாலை, ௩௬.

³ சிவகசிந்தாமணி, ௧௫௬௮.

⁵ இக்காலை அடி, ௩ - ௪.

கூ.—கலத்திறமுரைத்தகாதை.

௨௫௩

பாடு - படுக்கையுமாம். சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி. ஆடுதல் - உடனாதல். குலந்தருவான்பொருள் - தொன்றுதொட்டிவருகின்றபொருள். இன்று நாணுத்தருமென்றது, 'கெட்டால் மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - ௩. நலங்கேழ்.....கொண்மென

(இ - ள்.) இவ்வாறு அவன் தன்னைப்போற்றி இலம்பாடு நாணுத்தருமென்றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்து கூறினதாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினத்து இன்னும் சிலம்பு ஓரிணையுள்; அவற்றைக் கொண்மினென்றொளன்க

சிலம்புளவென்றாள், இவையொழிந்த கலனெல்லாம் தொலைதலால். இவை அணியாதிருத்தலின் அவன்றியானாகக்கருதினும் அவன் தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைநினைந்து கூறினாளென்க. புலந்துகூறினாளென்ற கற்பின் தன்மையன்றும்.

எந் - கூ.

சேயிழை கேள்.....கால்சீயா முன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கருதியசேயிழாய்! கேள்;

நீசொன்ன இச்சிலம்பை

நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு முன்பு

நான்வாங்கியழித்தகலையும் கெட்ட

பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன்; அஃது

எவ்விடத்தே சென்

றெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால், கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குநின்றும் என்னோடு எழுவாயாக வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தான்செய்த தீவினை நெடுங்காலநின்று நெஞ்சை ஒருப்படுத்திதலானே அவ்வினையினது ஏவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கென்ற கங்குலை அவ்விடத்தினின்றும் சுடர்! போக்குவதன்முன்னே யென்க.

சீத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா.....உற்றேனென்பதற்குக் கலனைச் சிலம்பானும் பொருளை முதலானும் ஈட்டிதலுற்றேனென்றானென்னு மமையும்.

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது மாலதிகதையையும் தேவந்தி கதையையும் கலந்துகூறிற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி நடந்ததேனும் முந்நான் கடியினிறந்துவருதலான் நெடுவெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதலுணர்க்.

வெண்பா.

காதலிகண்ட.....கால்சீயா முன்.

இவட்கு மேற்கூட்டமின்மையாற் ¹ கருநெடுங்கண்ணென்றார்; கனவு
சொல்லை வறிதாக்க வினைகடைக்கூட்ட வியங்கொண்டானென்க. சொல்லைவறி
தாக்குதல் - வேனிற்காதையிற் காலைகாண்குவமென்றசொல்லைப் பயனின்
றுக்குதல்.

கூ.—கனவுத் திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கு: உகௌ.

பத்தாவது.

நாடுகாண்காதை.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
லூழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப

ரு. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
னீணெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த

† மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

க. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் - விளங்குதல்.

உ. வெண்மதி நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

ங. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே

நின்றநாள்; ஆவது
பூருவபககம்.

ச. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத்
நெஞ்சை ஓட்ட வெனவுமாம்.

தூர்ப்பு; வினைசெலுத்தி

டு. ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகிய கவரி.

எ. தாளொடு குயின்ற் தகைசால் சிறப்பெனவே தாள்முதலான உறுப்
பெல்லாமடங்கின; தாளொடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே
தாளோடே பண்ணுதல்.

அ. வாயிலென்றது, ஆகுபெயரார் கதவை.

முதலான தோரணவாயில்.

வாயினெடுங்கடையாவது -

(சு) துணையெனத்(பா)திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இன
மல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் (அ) வாயில்.

க0. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாபோதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலாற் பணையைந்தோங்கியவென்றார்.

(ப - ம்.) * 'தாழொடு குயிற்றியதகை' † 'மணிவனன்'

'க0.—நாடுகாண்காலைத.

உருடு

யணிதிகழ் நீழ லறவோன் திருமொழி

யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று

மிந்திர விகார மேழுடன் * போகிப்

கரு. ¹ புலவூண் டிறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் † தடக்கிய கொள்கை

மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் †

குழீஇய

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்

² சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி

உ0. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு

மனறத்துப

* பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர்

கொழுநிழ

னீரணி ஓ விழவினு நெடுந்தோர்

விழவினுஞ்

சாரணர் வருடந் || தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

கஉ. திருமொழி - தருமம்.

கங. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர்
சாற்றல்-ஆகமத்தைச்

சொல்லி விளங்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

கச. இந்திரவிகாரம் - இந்திரன் நிருமித்தது.
ஏழுடன்போகி என்றது -

இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையடைவே
கழிந்துபோயென்றவாறு.

கரு. (பா) புலையுன் - மச்சமாங்கிசம்.

கரு - எ. (பா) விரதத்தோடே அடங்கிய.

கொள்கையையுடைய விழுமி

யோரென்க.

கடி. ஐவகைநின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திக்கும்.
ஐந்துகோயிலாய்நின்ற -

கோயில்.

கக. சந்தியைந்து - ஐஞ்சந்தி; அவையாவன:
பஞ்சபரமேட்டிகள் தெரு.

அவர்:—அருகர், சித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள்,
சாதுக்கள்.

உ௦. இவர்கள் சுடினமன்று.

உஉ. நீரணிவிழவு - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம்,
சங்கிரமம், புதுப்புன

லாட்டெனவுமாம். தேர்விழவு - திருநாள்.

உச. உலகநோன்பிகள் - உலகவழக்கொடு
பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர்

இல்லைத்தையுடைய சாவகர்.

1. 'புலவுத்துறந்த நோன்புடையாராகலாற்
பொய்குறார்' தொல். மரபு. கு.

கச - பேர்.

1 கக - உ௦: "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உஉ௦.

சிலப். பதிகம், ச; உக - ௫=சிலப். கடு: கடுஉ - ச.

(பி - ம்) * 'போக்கிப் புலையுண் றிறத்த' † 'அடங்கிய' ‡ 'குழியைவகை'
 § 'வீழுவனம்' || 'தஞ்சியுண்டாகலினாலக'

உருகா

சிலப்பதிகாரம்

உரு. விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது
 வலங்கொண்டு

மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு
 1 முலக * விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்

கலையி லாளன் காமர் வேனிலொடு
 மலய மாருத † மன்னவற் கிறுக்கும்
 ௩௦. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
 2 ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்

தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
 காவிரி வாயிற் ‡ கடைமுகங் கழிந்து
 குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி
 ௩௧. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி

னுழைந்து

காவதங் கடந்து § கவுந்திப் பள்ளிப்

பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
 ணிறுங்கொடி துசப்போ டினைந்தடி வருந்தி
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

(உ௦) இம்மன்றிற் (உ௧) பிண்டிழிலிலே (உ௨) இட்ட (உ௩) சிலாதை
 மென்க.

உ௬ - எ. வாயிலுக்குவமம் மலை; தெருவுக்குவமம்
 யாறு. உலகவிடை
 கழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்;
 இடையே கழிதலால் இடைகழி.

தெருவொழுங்குக்கு
 உஅ. கலை - சரீரம்; அன்றிக்
 காமனென்றவாறுமாம்.

கலையிலாளனென்றது, கலைகளினின்றான்

உ௭. மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் - இறையிடும்.

௩௦. மரப்பந்தர் - சோலை.

உஅ - ௩௧. காமன் வேனிற்காலத்தையும் தென்றலையும் சோழனுக்குத்
 திறையிடும் பொழிலையுடைய எயில்; இலவந்திகை - நீராவி; எயில் - சுற்று
 மதில்; சோலையையும் பொய்கையைமுண்டைய எயில்.

௩௨. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப்போம்
 னப்பெருவழியுமாம்.

பெருவழி; திருமஞ்ச

௩௩. காவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

நசு. குடதிசைக்கொண்டி - மேற்கு நோக்கி.

நரு. வடபெருங்கோடி - வடகரை.

நசு - எ. கவுந்தியடிகள் பள்ளியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

¹ உலகவிடைகழி: புதநா. களடு.

² இலவத்திகை, சிலப். சசு: எசு - அஉ அடியார். விசேடவுரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்) * 'இடைகழிஇயொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முகங்கு
மதிக்குடதிசைக்கொண்ட' § 'கவுந்திடன்னியோர் பூமரப்'

க0.—நாடுகாண்காலைத்.

உருஎ

ச0. முதிராக் * கிளவியின் முள்ளெயி நிலங்க
மதுரை மூதூர் யாதென வினவ

வாறைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்

நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத்

திருந்த

சரு. † காவுந்தி யையையைக் கண்டடி.

தொழலு

முருஷங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் திருமொழி பிறழா நோன்பு

முண்டயீ ரென்றே ஷறுக னுளரிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென
௫௦. ஷரையாட் டில்லை ! யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள்

வேட்கையேன்

பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா

காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்

கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

ச௨. ஆறைங்காதம் - முப்பதுகாதம்;

ஆறைங்காதமென்றான், அவட்கு

அறுகாதம் ஐங்காதமென்றற்போலத் தோன்ற.

ச௩. கூந்தல், பெயர். நக்கு - நகைத்து; நகுதல்

சோக கருணதசை

தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்.

ச௪. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே

பள்ளியகம்.

சுள. பெருமகன் - அருகதேவன்.

சஅ. உறுகணாளரின் - துன்பமுறும்

பாவமுடையார்போல; மிடியாள

ஈர்ப்போலவென்றுமாம்.

சக. கடைகழிந்து - வாசலைவிட்டு.

ரு0. உரையாட்டில்லை -

சொல்லலாவதொன்றில்லை; ஒன்று - ஒருவாசகம்.

ருக. மூதூர்க்கண்ணே பொருளீட்டும் வேட்கையேன்;

பொருள்வரைதல்

வேட்கையென்க; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்;

இன்னதற்கு மேற்பட்

டது தானத்துக்கேயென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை :—

ருஉ. பரற்பகை உழக்கமாட்டா. ருங.

காடும் நாடுமாகிய வழிகடக்க.

ருச. அரிதிவள் செவ்வியென்றது - இவள்

செவ்வியின் மென்மையால்

நடக்குந்தன்மையிலுள்ளதாம்.

அறிஞர்யாரோ-வல்லளாகவுமடுக்குமன்றோ.

(பி-ம்) * 'இளவீழுவளையிது' † 'காவுந்திகையைக்கண்டு' ‡ 'உபர்தலத்தீர்'

நா/நா

உருஅ

சிலப்பதிகாரம்

ரு. வுரிய தன்றிங் கொழிகென வொழியீர்

¹ மறவுரை நீத்த மாசறு * கேள்விய
ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர்

மதுரைக்

கொன்றிய வுள்ள முடையே † னாகலிற்

கூ0. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த்

தேனெனக்

கோவலன் காணாய் கொண்ட விரநெறிக்

கூரு. கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

வெயினிற்ம் பொறாஅ மெல்லியற்

கொண்டு

பயில்பூந் தண்டலைப் டு படர்குவ

மெனினை

மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த டு தாதுசோர் பொங்கர்

எஃ. பொய்யறைப் படுத்துப் போற்று

மாக்கட்குக்

கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி நொதுங்கினர்

கழிவோர்

முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு

மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்

ருஅ - க. மதுரைக்கு ஒன்றியவென்றதற்குப்
வருவிக்க.

போகவென ஒருசொல்

கூக. என - என்று கோவலன் சொல்ல.

கூச. காணாய் - பாராய். கொண்டநெறி -

வழிக்கொண்ட நெறியிடத்து;

இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி.

சுரு. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

சுஎ. (பா) படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும்
உளப்படுத்தி.

சுஅ - எக. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர்.

போற்றா மாக்கள் -

பரிகரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர்

பரிகரியாமாக்கட்குத்

துன்பந்தரினுந்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல் பெற்றும்,

தாதுசோர் பொங்க

ரென்றலின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.

எக. (பா) மேஸ்துங்குகிற

எச. வலயம் - தோட்டம்.

பழமாகியபகையிலே முட்டினுமுட்டுவர்.

¹ சுஎ - ஏ - சிலப், கக: சுச - இ. ² சீவக. கசகச - த. மேற்.
பி - ம்.) * 'சேவ்வியறவுரை' † 'ஆதலின்' ‡ 'படர்குவமாயின்.' § 'தாதுசோர்'

க0.—நாடுகாண்காலைத்.

எரு. செஞ்சுளைப் பலவின் பரற்பகை யுறுக்குங்

கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூநா றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கெளவிய நெடும்புற வாளை

அரு. மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புசூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ் ரெய்திக்

அரு. குடங்கையி னெண்ணி கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந் ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய

கிடக்கை

நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ் ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு

கூரு. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா ணலவ்னு நந்தும் போற்றா
தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
றழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணு
வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு

கூடு. மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா
தோம்பெனத்

எள. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோகில்.

எக. நீர்நாய், எழுவாய். அஃ. விஸங்க - குறுக்காக.

அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவகுரெய்தி -
அறிவுமயங்கி.

அசு. குறுதல் - பறித்தல்.

கஃ. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை;

கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கக. துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.

கக - க. அவையையும் நத்தையையும் போற்றாது

முறையாகஇடுகிற அடி யொதுக்கத்தினாலே உறுநோய்
அவையிற்றுக்கு உண்டாமாயின், அப்பாவம்,
தாங்கவொண்ணு.....தபடியால் கடற்கரைவழியன்று.

கரு. அயல்பட - வேறுபட. கள்.

ஒம்புகவென்ச்சொல்லி.

உகூர சி ல ப் ப தி க ர ம்

தோமறு * கடிஞையுஞ் சுவன்மே

லறுவையுங்

காவுந்தி யையைகைப் பீலியுங் கொண்டு

கூர. மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை
யாகெனப்.

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர்

புரிந்தோர்.

கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி.

தோன்றினும்

விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்

கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்கூர

லேற்றொடுஞ்.

கரு. குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ்
சுரப்பக்

குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு மூரமொடு

கடல்வள நெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே + யல்ல
கக0. தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல்

செல்லாக்

கழனிச் செந்நெற் கரும்புகுழ் மருங்கிற்

பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
கம்புட் கோழியுங் கணைகுர னாரையுஞ்
ககரு. செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு

முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்

கக. அறவை - தோளிலிடம் உறி.

க00. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய
மொழி - உபதேசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

தெய்வம்; பொருண்

கௌ - கடுக.

டெய்வம் நமக்கு

குறுகாதோம்பெனக் காவுந்தி கொண்டு மொழிப்பொருட்
வழித்துணையாகவென் றுசொல்ல வழிபோகப் புரிந்தோர்.

க0உ. கரியவன் - சனி, புகைக்கொடி - தாமகேது.

சனி தாமனோடுகூடினும்.

க0சு. தாரம் - சந்தனம் அகிஸ்முதலாயின.

க0எ. கடல்வளன் - "ஓர்க்கோலை.....ஐந்து." எதிர - வளத்தோடு
எதிர்க்கையாலே; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர. கயவாய் - புகார்.

க0க. ஒவதுத் தவிர்ந்து.

கக0. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. ககக. பிழா

- இடர்.

ககச. கம்புட்கோழி - ஒருசாதி. ககசு.

நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை.

ககஎ. உள்ளமுரலும் - உள்ளலும் ஊரலும். புதா -

காணரையுமாம்.

பெருநாளை; மரக்

¹ ககச - சு: பூக்களின் குரல் = பதிந். அச.

(பி - ம்.) * 'கழகை'

க0.—நாடுகாண்காலைத.

உகாக

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் பேரல்ப்

பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வேர்தையு

கஉ0. முழாஅ துண்டொளி யுள்புக் கமுந்திய

கழாஅமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்

சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற

குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

கூவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்

கஉ0. கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி

யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே

யன்றியுங்

கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்

தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து

சேருடு கோலமொடு வீறுபெறத்

தோன்றிச்

கநா. செங்கய நெடுங்கட் சின்மொழிக்
கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய் விருந்திற்

பாணியுங்

கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங்

கலந்து

விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர்

*கைதொழ

கநா. வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வறுத்த

¹ + பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப்

பாட்டுந்

தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட

நெடுத்த

மண்கணை முழுவின் மகிழ்சை

யோதையும்

கஉஉ. சொரிபுறம் - தினைவையுடைய முதுகு.

காரான் - எருமை.

கஉங. குமார்க்குடி - அழியாக்கூடு.

கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்
துணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉரு. கருங்கைவினோரூர் - பள்ளர், பறையர். களமர் -
உழுக்குழவேளாளர்.

ககஉ - ரு. அறுகையும் குவளையையுங்கலந்து
கதிரோடு தொடுத்தமால்
யை ஏரிலே சூட்டிப் பாருடைப்பனர்போல் ஏரொடுநின்றோர்;
சூட்டக்கலப்பை
யிலே சூட்டியென்றுமாம்.

ககக. அரி - அரிந்திடு சூடு.

ககௌ. முகவைபாடிதல் - பொலிபாடிதல்; முகவையென்றார், நெல்லு
முகந்துகொடுக்கப்படுதலாலே; ¹ “புகர்முகமுகவை” போல.

¹ ‘பெருஞ்செய்த்நெல்வின்: புறநா. ககரு: கரு; தன். கு. உ. அக-மயிலை. மேற்.

² புறநானூறு, கௌக. (பி - ம.) * ‘கைதொழுது; † ‘பெருஞ்செய்த்நெல்வின்’

கசடு. பேர்யாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா
ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன்
கொற்றமொடு

மழைக்கரு அபிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின்
மறையோ ராக்கிய * வாவுதி நறும்புகை
கசடு. யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுரூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
¹ ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர்

கொற்றமு

கடு. முழவிடை விளைப்போர் பழவிற் றுளர்களும்

பொங்கழி யாலேப் புகையொடும் பரந்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கடு. பன்னாட் டங்கிச் சென்ன னொருநா
ளாற்றுலீ யரங்கத்து ி லீற்றுலீற் றுகிக்

கச0. யாதறடைகரைகளிலே இவ்வோசைகளை
முறையிற்கேட்டு. நீரின் -
நீர்மைபுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுகையுமாம்.

கசக. கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய்.

கசஉ. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை

இடத்திலேயுடையகொடி.

கசங. மழைக்குக் கருப்பமாவது தூமம். அட்டில் -
ஓமசாலை.

கசஉ - ஈ. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும்
விலே விளங்கிய சாலையென்க.

தோற்றுவித்து அவ்வள

கசச. (பா) வானவருண் - சோற்றாவி; அவியிடுகிற
ஆவி.

கசந. இறை - இறப்பு.

கசஅ. காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.

(கந0) விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கந0)

பழவிதலுர்களும்.

கசக. புரப்போர் - காக்குமரசர்.

கநக. பொங்கழி - தூற்றப் பொலி. பரந்து - பரக்க.

கநஉ. மங்குல் - இருட்சி.

(கசஎ) மறையோரிருக்கையும் (கந0) பழவிதலுர்களும் (கநஉ) மலையிற்
சேன்றும் (கநங) நாடென்க.

(காக) வழிப்படர்புரிந்தோர் (கடுந்) செல்லுநாளான் ஒருநாளென்க.

கடுந். ஆற்றுவீரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை; அது சீரங்கம்; ஆற்றுவியென்பாருமுள்.

¹ திருக்குறள். காசு - பரி. மேற்.

(யி - ம்) * 'வானவீதமம்புகை' † 'வீற்றுவேருகி.'

க௦.—நாடுகாண்காலைத்.

உகந்

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து
வானவ ருறையும் பூநர் நெருநுசிறைப்
பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

கக௦. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்
பெருமக னதிசயம். பிறழா வாய்மைத்

தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்
பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே

கக௦. கண்டறி கவுந்தியொடு காலுற
வீழ்ந்தோர்

வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
சின்தை விளக்கிற் நெரிந்தோ னாயினு

மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய

வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

கஎ௦. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் க்வுந்தி காண
¹ யொழிகென வொழியா தூட்டும்

வல்வினை

யிட்ட வித்தி னெதிர்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ண
கடுங்கா னெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன

கஎ௫. வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்க
ளறிவ னறவோ னறிவுவரம் பிகந்தோன்

செறிவன் சினேந்திரன் சித்தன் பகவன்

றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்

கஉ௦. சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்

கருள. மரம்பயில் அடுக்கம் - மரச்செறிவு ; அடுக்கம்
அரங்கத்துக்கு அடு

த்தவிடமுமாம்.

கருஅ. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

ககூஉ. ஐயர் - முன்சொன்ன உலகநோன்பிகள்.

ககூக. முன்புசொன்ன சாரணர்தோன்ற.

“ஐயர்”² பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருந்து
தருமஞ்சாற்றுதல்

சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர் இங்கேதோன்றவென்க.

ககூள. சிந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது

திரிகாலஞானத்தை.

ககூஉ. வித்தின் - வித்துப்போல.

¹ சிலப், பதினம், இள. ² இக்கூதை உச - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

றத்துவன் சாதுவன் சாரணன் காரணன்
சித்தன் பெரியவன் செம்ம நிகழோளி
யிறைவன் குரவ னியல்குண னெங்கோன்

ககூரு. குறைவில் புகழோன் * குணப்பெருங்
கோமான்

சங்கர னீசன் சயம்பு சதுமுக
னங்கம் பயந்தோ னருக ன்ருண்முனி
பண்ணவ னெண்குணன் பாத்தில்

பழம்பொருள்

விண்ணவன் வேத முதல்வன் விளங்கொளி

ககூ0. யோதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது
போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரெனச்
சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்

காவுந்தி கைதன் கைதலை மேற்கொண்
டொருமுன் றவித்தோ னோதிய ஞானத்

ககூரு. திருமொழிக் கல்லதென் செவியகர்

திறவா

காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்னு

வைவரை வென்றோ னடியினை யல்லது
கைவரைக் காணினுங் காணு வென்க

உ00. ணருளறம் பூண்டோன் திருமெய்க்
கல்லதென்

பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தா
தருக ரறவ னறிவோற் கல்லதெ

னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

மலர்மிசை நடந்தோன் மலரடி யல்லதென்

உ00. நலைமிசை யுச்சி தானணிப் பொருஅ

திறுதியி லின்பத் திறைமொழிக் கல்லது

கஅஅ. எண்குணமென்றது: அநந்தஞானம், அதந்ததரிசனம், அநந்தவீரி
யம், அநந்தசுகம், அநந்தநாமம், நிட்களம், நிராயுஷ்யம், சத்பாவனையெனவிலை.

ககக. பிறவிப்பொதியறை - பிறவியாகிய துவாரமில்லாத அறை.

ககச. ஒருமுன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம்.

ககஅ. ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள்.

ககஅ - க. மற்றைத்தேவர் இணையடிகளைக் கையிடத்தே காணினும்;
அந்நியமாகிய சமயத்தேவர்களைக் காணினுமெனவுமாம்.

உ00. திருமெய்க்கு - திருமெய்ப்பொருட்டு.

உ0உ. (பா) அருகன்றவோர் - இருடிகள். உ00. தலைமிடத்து.

உ0க. இறுதியிலின்பம் - அநந்தசுகம்.

(பி - ம) * 'குணப்பொருட்'

மறுதர வோதியென் மன்முடை பெயரா
தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக்

கேட்டதற்

கொன்றிய மாதவ ரூயர்மிச்ச யோங்கி

உக௦. நிவந்தாங் கொருமுழ நீணின் நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
றந்தர மாறாப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகென்ப பணிர்தன்ர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காணிரிப் பேர்யாற்று

உக௧. நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கண்வனு மாதவத் தாட்டியுந்
திதுதீர் நியமத் தென்கரை பெய்திப்

போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி

¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யான்னெடு

உஉ௦. ² கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்
காமனுந் தேவியும் போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டந் கற்குவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட
னாற்றுவழிப் பட்டோ ராரென் வின்வவென்

உஉ௧. மக்கள் காணீர் மானிட யர்க்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென்

அடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்

உஃக. உயர்மிசை - சிலாவட்டம். ஒங்கி - எழுந்திருந்து.

உஃக. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

உஃக. கீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்; போகி - அதனாலேபோந்து.

உஃக. வம்பப்பரத்தை: வம்பு - புதுமை; பரத்தைத்தன்மைக்கும் புதிய

வயு வறுமொழியாளன் - பயனிலசொல்லுவான்.

உஃக - உ. காமனும் தேவியும்போலும் இவராரெனக்கருதி; போதும்
உய்யின்போலி.

உஃக. நோற்றுணல் - பட்டினிவிட்டுணல்.

உஃக. ஆற்றுவழி - நெறியிடத்து.

உஃக. மானிடயாக்கையரென்தது - நீங்கள் நினைத்த காமனும் தேவியு
மல்லரென்றவாறு.

உஃக. பரிபுலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.

சிலப்பதிகாரம், தக: ௧௩, * தோல்: முதற்குத்திரவருத்தி, மேற்.

(பி - ம.) * சென்மதி

உஃக

சிலப்பதிகாரம்

திமொழி கேட்டுச் செவியகம்

புதைத்துக்

உஃக. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுமிவ ரென்புங்

கோதையை

முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி

யாகெனக்

கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
உரு. குறுநரி நெடுங்குரற் கூவினி கேட்டு

நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன்

பிழைத்தோர்க்

உசு. குய்திக் கால முரையீ ரோவென
வறியா மையினின் றிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை

யொதுங்கிப்

பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னை யுருவம் பெறுகலீங்

கிவரெனச்

உசு. சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ்

சிறப்பிற்

காவந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனார் புரிந்தென்.

உகசு. பட்டதையறியார்-மனத்தில் இவர்
லால் அறிந்திலர்.

(கவுந்தியடிகள்) நினைத்ததாத

உகடு - ச0. பின்பு அறிந்தபடி: அவர் கண்முன்னே

நரியான படியாலும்,

பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து

இவரல்லது வேறுசாபமிட

வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலேவந்ததென்று இவர் (கோவலனும்
சண்ணகியும்) அறிந்தார்; அறிந்து உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.

உசஉ. நொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது காவல்வேண்டாத அர
ணைன்றவாறு.

உசந. படர்நோய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய்.

உசஎ - அ. முறம் - சளகு. வாரணம் - யானை, கோழி; புறத்தே
சிறையையுடைய கோழி - உறைபூர்; வாரணம், ஆகுபெயர். யானையைக்
கோழிமுருக்கலால் கோழிபென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சயித்த கோழி
தோன்றினவிடம் வலிபுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து அதன்பெயராலே
சோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கியவதனால் புற
ம்பே சிறையையுடைய கோழிபென்றாயிற்று.

¹ முறஞ்செவி வாரணம்; கவி. உஉ.

க.0—நாடுகாண்காதை.

உகஎ

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளந்
தொடிவிளங்கு தடக்கைச் சோழர்குலத்

துதித்தோ

ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்
பழவிறன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

நு. விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
* மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தந்
தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறப்பும்
பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதலு

க0. மரங்கு மாடலுந் தூக்கும் வரியும்
பரந்திசை † யெய்திய பாரதி விருத்தியுந்
திணைநிலை வரியு ‡ மிணைநிலை வரியு
மணைவுறக் கிடந்த யாழின் றொகுதியு
மீரேழ் சகோடமு மிடநிலைப் பாலையுந்

க. அறன் - தருமாசனம். மறன் - இமயத்துப்புலிபொறித்தது; (சிலப்.

நு: கௌ-அ;) ஆற்றல் - அமராபதிகாத்தது. (சிலப். சு: கச.)

ச. மூதூர்ப்பண்பு - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பண்பு.

நு. விழவு - இந்திரவிழவு. விண்ணவர்வரவு -
தேவர்கள்வரவு.

எ. கூழின் பெருக்கம்-கவரிச்செந்நெற்காய்த்தலையிற்
கூட்டின் நெற்சொரி தல்; (சிலப். க0: க2/க-ச.)

சு - எ.

நாட்டுக்குடி - உழவிடைவினைப்போர்; (சிலப். கல: கரு.)

அ. காவிரிச்சிறப்பு - ஆற்றுவரி; (சிலப். எ: உ-ச; ஷே
ஷே உரு - எ.)

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் -
மழைக்கருவுயிர்த்தல்; (சிலப். கல: கசக.)

கல. அரங்கு மாடலும் -
அரங்கேற்றுக்காதையிற்குறின.

(பா) தலைவரியியல்பு - “திங்க ள் மாலே” முதலான
முகமுடைவரிகள்;
(சிலப். எ: உ - ச.)

கக. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாதையிற்குறிற்று;
(பதினேராடல்)

கஉ. திணைநிலைவரி - “புணர் துணையோடாடும்”
என்றன்முதலாயின;
(சிலப். எ: கக.)

இணைநிலைவரி - அல்லாத.....நிலைவரிமுதலாயின.

கக. (பா) யாழின்பகுதி - வேனிற்காதையிற்சொன்ன
கைக்கிளை” (கஉ) முதலாயின.

“உழைமுதற்

கச. (பா) இடைநிலைப்பாலை—“கோழிவிளரி மேற்செம் பாலை” முதலாயின;
(சிலப். ந: அ.அ.)

(பி - ம்.) * ‘ஒழியாவீன்பத்தவருடை’ † ‘ஏத்திய’ ‡ ‘கிணநிலை’

உகாஅ சிலப்பதிகாரம்

கடு. தாரத் தாக்கமுந் தான்றெறி பண்ணு -
மூரகத் தேரு மொளியுடைப் பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள்

வைப்போ

டொன்றித் தோன்றுந் * தனிக்கோ

ணிலைமையு

மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த

உ0. புகார்க்காண்டம் முற்றிற்று.

வேண்பா.

காலை யரும்பி மலருங் கதிரவனு

மாலை மதியமும்போல்

வாழியரோ—வேலை

யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலைப்

புகழா லமைந்த புகார்.

கடு. தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணும் :

“புறத்தொரு பாணியிற்
பூங்கொடி மயங்கி” என்றதுமுதலாயின; (சிலப். அ: சச.)
கசு. ஊரகத்தோர் -

இந்திவிழுவூரோடுத்தகாதையிற்சொன்ன ஊரின்
வண்ணம்.

ஒளியுடைப்பாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய
யின;—(சிலப். க0: ககக.)
விருந்திற் பாணி” முதலா

கள. பிறபொருள்வைப்பு -முதலாயின.

முதலாவது

புகாரீக்காண்டம் அரும்பதவுரையுடன்

முற்றிற்று.

க0.—நாடுகாண்காலைத்.

உரைகள்

க - ந. வான்கண் விழியா.....கடைநாட்
கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிற்குக் கண்ணாகிய ஆதித்தன்

தோன்றிவிளங்காத வைகறை

பென்னும் யாமத்திடத்து மீனோடி அழகுபெற்றொழுகும்
வெண்மதியானது விசும்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள்
கடைக்கணின்ற கங்கும்பொழுதி

லென்க.

என்பது அந்தச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதி நாள் - சோதி,
திதி - மூன்றாம்

பக்கம், வாரம் - ஞாயிறு. இத்திங்களிருபத்தெட்டிற்
சித்திரையும் பூரணையும்

கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி ¹ “நாலேழ் நாளினும்”
என்பதான் இரு

பத்தெட்டினாளும் விழாநடந்து கொடியிறக்கி வைகாசி
இருபத்தெட்டினிற்

பூருவபக்கத்தின் பதின்மூன்றாம் பக்கமும் &
சாமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில்

நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற்

செவ்வாய்க்கிழமைபும

கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைமதிப்
பதினாலம்பக்கத்து வைகறைப்

பொழுதினிடத்து நிலைபட்ட அ

ந்தரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது பூருவ

பக்கமென்பது தோன்றக் 'காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு'
லென்றார்; ³ "குண

முதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற், தேய்வன கெடுகநின்
றெவ்வ ராக்கம்', ⁴ என இருண்மதியென்றார்

மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் - இறைவன்கண்

ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது

செய்யாத வைகறை, ஆகு

பெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல் - அறையாயிற்று;

³ 'பொறியறை' போல. ⁴

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப:—(இ -

ள்.) முன்செய்த

தீவினை முறையானேவந்து இவனுள்ளத்தைச்

செலுத்துதலானேயென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

ஈ - அ. ஏழகத் தகரும்.....நெடுங்கடை

கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகினமாகியகவரியும்

தூய மயிரிணையுடைய

அன்னமுமாகியவிலை ஒன்றோடொன்று
 இனமல்லவாயினும் இனம்போலே
 விடாது திரியும் தாளோடுகூடப் பண்ணப்பட்ட
 பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை
 புடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக்
 கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய
 தலைக்கடை. தகர்முதலியன
 இவள் வளர்த்தனவாகலின், இவளைத்
 தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவு
 மாம்; வாயிற்கணைமுதினவற்றை
 இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும்.
 தாளோடுகுயின்றவென்றார், போர்க்கதவாகலின்
 இனியினகாமற் பண்ணுகின்ற
 ஓபாதே கூடப்பண்ணுதலான். ஏழகத்தகர்முதலியன
 இருபெயரொட்டிப் பண்
 புத்தொடை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார்,
 மனையின்பெருமையும்
 காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி, இவன் அன்று
 கழிந்தானெனினுமமையும்.

¹ மணிமேகலை, க. அ. ²
 மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - கூ. ³ திரிக்கீகம், கடு.

* இவ்விசேடவுரையிலுள்ள காலவரையறை

பொருத்தரத்திபோல் தோற்று
மெது; ஆயினும் பிரதிகளிவன்னவாமே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உள0

சிவப்பதி காரம்

அ - க0. ஆங்கு.....வலஞ்செயாக்கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணையின்மீதே அறி
வோடு துயில்கொள்ளும் மணிவண்ணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய திருமாள்
கோயிலை வலஞ்செய்து கழிந்தென்க;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அணி - அழகு. அறிதுயில்
- யோகரித்திரை.

மணிவண்ணன், பெயர்.

கக - ச. பணையைந் தோங்கிய.....ஏழுடன்
போகி

(இ - ள்.) ஓங்கிய ஐந்துபணையினையும் பசிய இலையினையுமுடைய¹ மா
போதி நிழலிலெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தை
ஆகாயசாரிகள் மறைபவிருந்தோதி யாவர்க்கும் விளங்கப்பொருளுணர்த்தப்படும்
² இந்திரானிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேழினையும் அடைவேதண்டி அவற்றைக்
கழிந்துபோயென்க.

அவை அவ்வூர்ப்³ புத்தசைத்தியத்து இந்திரன் நிருமித்தனவாகிய ஏழு

ரங்கு. மாபோதி ஐந்துபணையது... .. இயல்பு. திருமொழி - ஆகமம். அறை
ந்து சாற்றுதல் - 4 பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல். விகாரம் - கையாற் கருவி
யாற்பண்ணாது மனத்தால் நிரூபித்தல்.

கரு - உரு.

புலவூன்றிறந்து.....தொழுது வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாகிய ஊனைத்துறந்து
பொய்கூறுமையாகிய விரதத்தோடு

பொருந்தி 5 அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு
அறநூன்முதலியவற்

றையறிந்து ஐம்புலனையுமடக்கிய
கோட்பாட்டையுடையராய் உண்மைவகை

புணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட ஸ்ரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகள்
நிலைபெற்ற ஐந்து

சந்தியங்கூடிவந்து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய மன்றிற் பூவைபுடைய
பிண்டியினது அழகுளிரும் நிழற்கண்ணே விழு அயனாதிகளிலும் விழவுகளி
லும் ஆகாயசாரிகள் வரத்தகுமென் று சாவகரெல்லாம்
கூடியிடப்பட்ட விளங்

காநின்ற ஒவியையுடையசிலாவட்டத்தை
இவர்கடொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலவூண் - புலாலோடே உண்ணுமுனுமாம்.

புலையூண் பாடமாயிற் புலையருண்ணுமுணென்க.
விரதத்து - விரதத்தோ

டே. அவலம் - அழுக்காறு அவாமுதலியன. அறிந்து -

அறியப்படும் அறநூல்

களை அறிந்து. - பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:—அருகர்,
சித்தர், உபாத்தியாயர்,
ஆசிரியர், சாதுக்களெனவிவர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத்
தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து
ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுளர். பொன் பொலிவாதலன்றிப்
1 மாபேதி = மஹாபேதி ; கௌதமபுத்தருக்கு
ஞானோதயமான இடத்துள்ள
அரசமரம்; “போதிமூலம்” (மணி. ௩௦ : ௧௦) என்பதன்
* இலா. ௦. ௩. ௧௦.
குறிப்பைப்பார்க்க.

* புத்தசைத்தியம் - பௌத்த வித்தியாசாலை; புத்தஞாலயமுமாம்.

* பாடமோதல் - மூலத்தை விளக்கச்சொல்லுதல்.

* “அழகான நவாவெருளி பிள்ளைச்சொ ளுக்கு, மீழுகூர் வயன்ற தறம்” திருக்
குறள், ௩௦.

௧௦.—நாடுகாண்காலைத்.

உளக.

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகணையான்

எப்பொழுதும் பொற்பூவைப்
பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற்
படுத்தது. நீரணி
விழவு - அபிடேகவிழுவெனினுமமையும்.

உசு - எ. மலைதலைக்

கொண்ட.....ஒருங்குட னீங்கி (இ - ள்.)

மலையிடத்தே தலையையுடையதோர்

பெரியயாறுபோலும் உலகி லுள்ளோராயவர் போக்குவரவு

செய்தற்கு அமைந்த ஊர்வாயிலை அக்காலத்துப்

போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில். இடையேகழிதலின்,
அவ்வாயில் இடைகழி

யாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும் அதனோடு
மணந்துகிடந்ததெரு

வை ஆறுகளும் உவமித்தார்.

உஅ - ஈ. க. கலையி லாளன்.....எயிற்புறம்

போகி

(இ - ள்.) மன்னவற்குக் காமன் வேணிலோடு

தென்றலையும் திறையாக

இடிதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல
மரநிழலையுடைய இலவந்

திகையினது எயிற்குப் புறத்திலேபோயென்க.

கலையிலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர் -

அழகு. பந்தர் - நீழல்.

இலவந்திகை - நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை. அஃது அரசனும் உரிமையு.

மாடுங் காவற்சோலை; ¹ “இலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, இலக மன்னவ

னுழையோ ராங்குளர்” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

௩௨ - ௩. தாழ்பொழி லுடுத்த

.....கடைமுகங் கழிந்து

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புனலாடப்போம் பெரிய

வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிவின்ற வாயிலையும் கழிந் தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார்; காலையில் நாணீராடுவோர் பிறர்முகநோக்காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரென்றற்கு.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.) மேற்றிசையை நோக்கிக்.

கொண்டு,

௩௪ - ௩. கொழும்புனற்

காவிரி.....பொழிநுழைந்து (இ - ள்.)

வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரையிற்

பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் -
கழிதல் ; அன்றி இளமரக்காவாதலால்.

தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

நாடு - சக. காவதங் கடந்து.....வினவ

(இ - ள்.) நறிய ஐவகைக் கடந்தலையுடையாள் அந்நனம் காத்தென்று
சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று கவுந்தியழகனிருக்கின்ற பள்ளிக்கு

¹ மணிமேகலை, க: சடு - கூ.

உஎஉ

சிலப்பதிகாரம்

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்று
பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடை
யும் அடியும் மிகவும்வருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்து முற்றாத மழலை
மொழியாலே கூர்த்த எயிறிலங்க மதுரையென்னுமூதூர் யாதுதானென்று
கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம் ; பகுதிப்பொருள்விசுதி.

பொதும்பர் - மரச்செறிவு ;

கோடரமென்றுமாம்.

சஉ - ந. ஆறையம்

காதம்.....நக்கு

(இ - ள்.)

நீ கூறிய மதுரை நம்

அகன்றநாட்டிற்குமேல், ஆறையங்காவதம்

காண், இனி அண்ணிதென்றுகூறி நக்கென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறு காதம்
ஐந்தென்றற்போலிருத்தற்கு ஆறையங்காதமென்றான். நகுதல் - ¹ துன்பநகை.
கூந்தல், விளி.

சச - நு.

தேமொழி.....தொழுவும்

(இ - ள்.)

அங்ஙனம்வினவின

தேமொழிதன்னோடுசென்று தவவேலிக்கணி

ருந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம் ; ஸ்ரீகோயிலின்
ஒருபக்கமுமாம்.

அ - சநு. கழிந்து கழிந்து போகிக் கொண்டு
நீங்கிப் போகிக் கழிந்து

ஹழைந்து கடந்து பொருந்தி நக்குக் கண்டு
அடிதொழுதலுமென்க.

சசு - க. உருவங் குலனும்.....கருதிய வாரென

(இ - ள்.) இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும்
சூடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும்.

இறைவனுலிங்குடைய விரதந்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒரு
தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல நுமதிடத்தைக்கழிந்து வருவ
தற்குக் கருதியதென்னோவென்று கேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன் . திருமொழி -
அவனருளிச்செய்த ஆகமம்.

உறுகணுளர் - மிடியாளரென்பாருமுளர் . கடைகழிதல்
இவர்க்கு மரபன்மை
யிற் கழிந்தென்றார்.

இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தன வெனிணும்
சிறப்புப்பொருண்மை
தோன்றநின்றன.

௫௦ - ௫௧.

உரையாட்டில்லை.....வேட்கையேன்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர்உத்தரமில்லை;
ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய மூதூரிற்
சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடையே
னாயினேனென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்கூறியில் ²

“சென்ற கலனோ, நினைந்தபொரு ளீட்டித லுற்
தேன்” என்றானாகலின், அதனை வரைபொருளென்றான்.
இனி நியாயத்திற்

கோ.—நாடுகாண்காதை.

உளந்

தேறும்பொருளெனினுமமையும்; அன்றி, இதற்கு இத்துணைப்பொருட்கு மேற்பட்டதே தானம்பண்ணக்கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுளர். எனவென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்:—

நூ - ச. பாடகச்சீறடி.....அறிகுநர்

யாரோ

(இ - ள்.) இனி அங்ஙனங்கருத்தாயின், இவள்சீறடிகள் பருக்கையாகிய - பகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடுநாடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத்தற்குஇவள் செவ்வி ஏற்றதன்று; இனி ஊழ் என்செய்துமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து: அடி பரற்பகையுழுவா; வழி காடிடையிட்டநாடு; இவள் அதற்கேற்றதன்மையளல்லை; இனி ஊழ் என்செய்யுமோ? இதனை யார்நியவல்லாரெனப் பரிவுறல்தோன்றநின்றது.

நூ. உரிய தன்றிங் கொழிகெனவொழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே யன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை ஒருங்குகொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று யாமொழிப்பவும் ஒழிகின்றிலீராயினீரென்றாரென்க.

ஒழிக்கெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறினானின்,
¹ தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ண நோன்போ மியிர்ப்திப் பெயர்த்த
தம்” என நீரீப்படையுள் மாடலன் கூறுதலானும், அடைக்கலக்காதையில்,
² “தன்குல வான,மரும்பொருள் பெறுநரின் விரந்தெதிர் கொண்டு, கருந்தடங்
கண்ணியொடு கழமனைப் பதித்துவ, நுடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு,
மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கல் தந்தேன்” எனவும், ³ “தாயு நீயே யாகித்
தாங்கு” எனவும், ⁴ “மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்” எனவும் ஒருபொழு
திற்கு இத்துணை ஒம்படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்
பயனாலே சபித்தலன்றிக் காஸவுணர்ச்சியின்மையுணர்.

சூக - கூட. மறவுரை நீத்த.....நீர்த்தேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடைய
வர்தம் னுலகேட்டு அந்த ஆகமப்படியே அறிவீனையேத்துதற்குத் தெற்கின்
கணுள்ள தமிழ்நாட்டின்கண்ணதாடிய குற்றந்தீர்த் மதுரைக்குப்போதற்கு
முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதவின், யான்போதுவேன்; நீரும் போது
மினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தி, அடிகளே! நீரே இங்
னம் அருள்செய்வீராயின், இவ் வளைபொருந்திய தோளினையுடையாளுடைய
தயரெல்லாம் இப்பொழுதே போக்கினென்னேறேவென்று சொல்லவென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்றது ஒரு வழக்கு. ஏகாரத்தை இசைநிறை
யாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு; ⁵ “தொடிக்கட் பூவை” என்றாகலின்.

¹ சிலப், உள்: எக - அக.

² சிலப், கடு: கடு.

³ “ கடு: கஉ - கூ.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, கூகஉ.

⁵ “ ககஉ.

உளது

சிலப்பதிகாரம்

நீத்தென்றும் பாடம்.

சுசு - டு. கோவலன் காணாய்

...பலகேண்மோ

(இ - ள்.) கோவலனே ! நாம்

போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிடத்து

வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை
நீயறியாய்; ஆதலால்,

யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென்றூரென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி -

வடகரைவழி. மோ, முன்னிலை

யசை.

சுசு - எக. வெயினிறம் பொருஅ.....காட்டினுங்
காட்டும்

(இ - ள்.) வெயிலின து நிறத்தைக்

கண்ணாற்பார்க்கவும் பொருத இம்மெல்

லிய இயல்பினையுடையானைக்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும்
தண்டலையூடு போகக்

கடனெவமென்பேமாயின்; அவ்விடத்து நினைப்பிளக்கும்படி
இடங்கொண்டு கீழ்

வீழ்ந்த வள்ளிக்கிழங்கை அகழ்ந்துகொண்டகுழிகளைச்
சண்பகமரங்கணிறைத்த

பூந்தாதுசேர்ந்தபொங்கர் பொய்க்குழிப்படுவித்து
அவ்விடங்களை அறிந்து பாது

காத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய

துன்பத்தைக் காட்டுதலைச்

செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

பொங்கர் - ஈண்டு வாடற்பூ. அதுபோர்த்தலாற்
பொய்யறைப் படுத்தென்

றார்; ¹ “பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு” என்ப
மேலும். கையறுதுன்

பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.
பொங்கர் படுத்துக் காட்டு
மென்க.

எஉ - ஈ.

உதிர்பூஞ் செம்மலின்.....முட்டினு முட்டும்
(இ - ள்.) அங்ஙனமுதிர்ந்த செம்மற்பூ மறைத்த

குழியுள்ளவழி நாடு

தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப்
பழுத்து விண்டு தேனொழு

கும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிநுந்து
பகைபோல முட்டுதலைச்

செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித்
தெங்கம்பழம் முட்டுமெனினு

மமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டுவரென்றது பாடமாயின்,
கழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வா

ரென்க; உம்மையை ஐயவும்கையாக்கிப் பொருளுரைக்க.
படர்குவமெனினே

யெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு
கூறினார், உலகியலாகலான்.

எச - னு. மஞ்சளமிஞ்சியும்.....பகையுறுக்கும்

(இ - ன்.) அஃவாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், ஆண்டு மஞ்சள்
முதலியன தம்மில் தலையங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்தி
தோறும் பலவின் செஞ்சுள்களினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள்
மெல்லுக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பாலும் பகையாயுறுக்குமெனினும்கை
யும்; உறுக்கும் = உறுத்தும்.

¹ சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவரி, "செம்பொன்வேங்கை"

கரு.—நாடுகாண்காலைத.

உஎரு

என்றகருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையான்
முற்றிப் பருவஞ்

செய்தமுனை சருகின்மறைந்துகிடந்தவற்றோடு பாலும்
உறுத்துமென்றதாம்.

எசு - ஏ. கயனெடுங் கண்ணி.....படர்குவ
மெனினே

(இ - ள்.) கயல்போலும் கண்ணிணையுடையாள்
காதலிக்கப்பட்ட கேள்வ
னே! அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய
கரைவழியன்றி வயல்வழியே
போகக்கடவேமென்பேமாயின்,

எள - அக. ஆங்கு.....காரிகை

(இ - ள்.) தம்மிடத்துமலர்ந்த
பூக்களின்மணம்கமழாரின்ற ஞுளங்களில்
நீர்நாய் பொருகின் தகயல்கள் வெருவியோடவோட்டித்
கௌவப்பட்ட நீண்ட
முதுகையுடையவாளை மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவிற்
குறுக்கிடப்பாயுமாயின்,
இக்காரிகை கலங்குதலை அடையவுங் கூடுமென்றாரென்க.

நீர்நாய் கௌவியவாளை பொருகயலோட்டிப்
பாயினெனினுமமையும். இத
ஞற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாய்காணினும்,
இடையே பொருகயல்கள்
உகனக்காணினும், வானை பாயக்காணினும், மலங்கு
மிளிரக்காணினும் மனத்திற்
கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென்றதாம்.

அக - ௫. ஆங்கண்.....கொள்ளவுங் கூடும்

(இ - ள்.) அஃதன்றியும், ¹ கரும்பல்லது
காழன்மையான் அவ்விடத்து
உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேனடைகள் முற்றி
நெருங்குதலானே தேன்
அழிந்தொழுகிச் சுரும்புகூழப்பட்ட பொய்கையின் நல்ல
நீரோடு சென்று
கலந்துவிடும்; ஆதலான் அதனை அறியாமல் தணியாத
நீர்வேட்கையான்
இவள் தன்குடங்கையான் முகந்துகொண்டு
பருகவுங்கூடுமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது;
என்னை? ² “குடங் கை.....உட்குழிப்பதுவே”
என்றாராகலின். இதனாற்சொல்லியது: நமது ³ தரிசு னத்துக்
கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்றதாம்.
எனவே

ஊனையும் உடன்கூறிற்றும். மேலும் இவ்வாறு
வருவனகொள்க.

அக - கூ. குறுந ரிட்ட.....இடுதலுங் கூடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட
குவளைப்பூவுடனே தம்
மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டின்ம்

மதுமயக்கத்தாற் போக அறியாது
உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை வழிச்செல்வருத்தத்தாலே
நீர்

உணர்வுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங் கூடுமென்ற
ரென்க.

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலையுபகாமற் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூ0 - கூந. எறிநீ ரடைகரை.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது அடைகரைவழியே
போகக்கடேவேமென்பேமாயின், அவ்வடைகரை நீரிலுள்ளனவாகியு பொறி

¹ "கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனிக்கும் பழனதாடும்" சேவக. உகூ0உ.

² சிலப். பக். கூச. ³ தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

உள்கு சிலப்பதிகாரம்

களினழகையுடைய அலவனும் நந்தும் உள்ளவழியறிந்து
பாதுகாவாது முன்பு

நடக்கு முறைமையான் அடியிட்டுநடக்குநடையின்
அவைதாம் உறக்கடவ

நோயை நம்மாலுறுமாயின் அதனால் நமக்குவரும்
கொலைப்பாவம் நம்மால்
தாங்கவுமொண்ணாது;

எறிநீர் - வாய்த்தலையினின்றும் குதித்துவரும்
வாய்க்கானீர். இயக்கம் -

வழி. நந்து - ஈண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் -
நடை. நோயென்றார்;

கொலையென்று வாக்காற்கூறவுமாகாமையின்.
 இக்கொலைப்பாவும் ஒன்றானும்
 கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண்
 நரகத்திலுறுந்துன்பமும் நம்
 மால்தாங்கலாமளவிற்தன்றென்பதனான், உம்மை
 எச்சவும்மையாயிற்று. அடை
 கரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கூச - எ. வயலுஞ் சோலையும்.....குறுகா
 தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றித்
 தோட்டமுமடங்கிற்று. வயலும்
 சோலையுமென்பனவற்றைக் கூறியமுறையானே
 எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்ளு
 வாருமுளர்.

(இ - ள்.) ஈண்டுக்கூறியவயலும் ஆண்டுக்
 கூறியசோலையுமல்லது வேறு

படக்கிடக்குநெறி மேல் நாம்செல்லுகின்ற
 இடத்தில்இல்லை; ஆதலான், நெறித்த
 குஞ்சியையுடையாய்! நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே
 அவ்வவ்விடங்களைக்

குறிப்பானறிந்து அவை * அபகாரங்களுராமற்
 பாதுகாப்பாயாகவென்றாரென்க.

வெய்யோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமையும்.
 காட்டினுங்காட்டும்; முட்டினுமுட்டும்;

பரற்பகையுறுக்கும்; கலங்கலு

முண்டு; கொள்ளவுங்கடும்; இடுதலுங்கடும்;
தாங்கவுமொண்ணு; ஆகலாற்

குறியறிந்து அவையவை குறுகாதோம்பென்றாரென்க.

இங்ஙனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார்,

வருணனைகளையும் உடன்கூறினா

ரென்க. இத்துணையும் கவுந்தியடிகள் தமது
பள்ளிக்கணிருந்துகூறினாரென

வுணர்க. வயலுமெனவே வாய்க்காலுமடங்கிற்று.

கஅ - க0க. தோமறு

கடினையும்.....வழிப்படர் புரிந்தோர்

(இ-ள்.) கவுந்தியடிகள்.

கடினமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமந்திரமே

நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல,

அவரோடு பழித்தலரிய

ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் - குற்றம். கடினா - ஐயக்கடினா. அறுவை

- தோளிலிடுமுறி

மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண்மொழியாகியதெய்வம்;

மந்திரம்; சு ஸி சூ உ ஸா = அ சி ஆ உ சா.

ஆவது ¹ பஞ்ச

இனிக் கொண்டென்றதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து
அடிகளிதுசெய்ய
இவர்கள் துணையாகவென்றாரெனினுமமையும்.

¹ இத்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சதமஸ்காரமென்பர் சைனர்.

² “ஐயம்புகூஉந்தவசிகழிஞ” நாலடியார், ககை. கூ.

(பி - ம்) * ‘அபசாரங்கள்’

க0.—நாடுகாண்காதை.

உள்ள

க0உ - கக. கரியவன் புகையினும்...ஒலித்தல்
செல்லா

(இ - ள்.) கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம்
மீனமென்னுமிவற்றி

ஞாமி மாறுபடினும், ஆகாயத்தே தூமக்கோளெழினும்,
விரிந்த கதிரையுடைய

வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணே பெயரினும்
காற்றுப்பொருடும் குடகவரை

யினது உச்சிக்கண்ணே கடிய குரலையுடைய உருமேற்றோடு
சூன்முதிர்ந்த பரு வப்புயல் தன்பெயலாகிய வளத்தைச்
சுரத்தலானே அவ்வரையிற்பிறந்த பல

பண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர்,
முகத்தைக்குத்தியிடிக்குங்

கடல் தன் வளத்தைக்கொண்டு எதிர்தலானேதேங்கி,
வாய்த்தலைக்கிட்ட கத

வின்மீதெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்புனலொலியல்லது
ஆம்பிமுதலாயின

ஒலித்தல்செல்லாவென்க

கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை,
நுட்பம், தூமமென்னும்

¹ கோட்கணன்கினும் தூமக்கோள்; ² “மைம்மீன் புகையினுந்
தூமந் தோன்றினுந்,

தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்” என்றார்
பிறரும். கால்பொருநிவ

ப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியேறு. பஃரூரம் -
பல்தாரம்; பலபண்டம்.

எனவே மலைவளையிற்று; ஆவன் ³

“தக்கோலந்.....சாதியோ டைந்து.”

கடல்வளனாவன: “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம்

வெண்முத்த, நீர்ப்

படு முப்பினே டைந்து”

கடுவரல் - முடுகிவரும்வரவு. ஓ தாம்பிற்கதவு;
இனி ஒவுதல், விகாரத்

தால் ஒவென நின்றதெனவுமாம்; இதற்கு இறத்தல் ஈண்டுத்
தவிர்தன்மேற்று.

ஆம்பி - பன்றிப்பத்தர். கிழார்-பூட்டைப்பொறி. பிழா-
இடா, ⁵ “நீர்த்தெவ்வு

நிரைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத்,
தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற்,

கயமகைய வயனிறைக்கு, மென்றொடை வன்கிழார்”
என்றார் பிறரும்,

இனிக் கரியவன்புகையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவு
மாம். இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படரினும் சுரப்ப எதிர நீர் வாய்த்தலை
ஒலிநந்தொலிக்குமொலியல்லது ஆம்பிமுதலிய ஒலித்தல்செல்லாமைக்குக் கார
ணமாகிய காவிரியென முடிப்பினுமமையும். புகையினும் தோன்றினும் படரினு

மென்ற உம்மைகள், மழை பெய்தொழில்மாற இவற்றில் ஒன்றே அமையு
மாகவும் இவையெல்லாம் சேரினும் கடல்வளனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரி
யின்சிறப்பை விளக்கிற்றலிற் சிறப்பும்மைகள்.

ககஉ - ஈ. கழனி.....கானத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தல்செல்லாக்
கழனிபிற செந்நெலும் கரும்

புஞ்சூழ்ந்த இடத்தையுடைய
நீர்நிலைச்செறுவிலுண்டாகிய தாமரைக்காட்டி லென்க.

¹ இவற்றைக் கரத்துறைகோட்களென்பர். ² இடா - இறைகூடை.

³ புறநானூறு, கிதள்.

⁴ மதுரைக்காஞ்சி, அக - கந்.

⁵ கிலப், பக். கடுநி.

உளஅ சிலப்பதிகாரம்

ககச - கூ. கம்புட் கோழியும்.....பரந்த

வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன

வெல்லும்போரைவல்ல அரசரிருவர்

பொருமிடம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்

ஒலியையுமுடையன

வாய் ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி-கானாங்கோழி;
நிலவண்மையாக்கிக்காட்டுக்கோழியென்பாருமுளர். நீர்நிறக்காக்கை-நீர்க்காக்கை.

உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீர்மேலுர்தலினால், ஆகுபெயர். புள்ளு-
கணந்துட்புள். போதா - பெருநாரை, மரக்கானாரை; புதா, விகாரம், வெல்

போரும், முனையிடமும் வினைத்தொகை. குழுஉக்குரல் -
பலவாயொன்றான
ஒசையு மாம்.

கஉ0 - உச. உழாஅ துண்டொளி.....

காய்த்தலைச் சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்பபாத சேட்டுக்குழியிற் சேற்றி னுட்புக்கு அழுந்திய
கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை தன்
தினையையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதலுற்ற அழி
வற்ற புரிக்கூட்டினின்ற வளவிப பவவருக்கத்துநெல்லுக் கவரித்தொங்கல்போல
வினைந்துகிடக்கின்ற செந்நெற்கதிர் த்தலையிடத்தே

சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

கஉ1 - கூ. கருங்கை.....ஒலியே

யன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நெற்சொரிதலானே வினைஞரும்
ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

களமருங்குடி

கருங்கை - வலியகை. வினைஞர் - பறையர், பள்ளர் முதலாயினார்.
உழவர்கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

களமர்-

கஉ2 - நக. கடிமலர்

களைந்து.....விருந்திற் பாணியும்

(இ - ள்.) காலையின் முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற்றை நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வீளந்தவீளையையுடைய தோளும் முலையாகமுந்தோய்ந்து சேருமிகோலத்தொடி அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல்போலும் பெரிய கண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கள்ளை உண்டு தொலைத்ததனானுண்டான பண் நிற்றத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டிமென்க.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக் கடிமலர்களைந்து முடிநாறழுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழு நீர்முதலைப்பறித்து மறித்து அதன்மீதே முடியினுற்றைப் பருந்துநட்டெனினு மமைபும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேருமிகல் - களித்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது - முலைமேற்றெறித்த சேறு கோட்டிமண் கொண்டாற்போன்றிருத்தல்; * “வாரிய..... கொள்ளா முலை” என்றும்போல. சின்மொழி - இழிந்தமொழி; சிலவானமொழியுமாம்.

* முத்தொள்ளாயிரம்: “வாரிய பெண்ணை வருகுரும்பை வாய்த்தனபோ, லேரிய வாயினு மென்செய்யும்-கரிய, கோட்டானைத் தென்னன் குனிரசாத் தனியகல்வ, கோட்டிமண் கொள்ளா முலை”

க0.—நாடுகாண்காலைத.

உடுகை

விருந்திற்பாணி - தம் இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமை

யும்; இதனைப் பெருமுனையென்பாருமுளர்.

கநஉ - னு.

கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும்

(இ - ள்.) செந்நெற்கதிரோடே அறுகையும்
சுவனையையும் கலந்து

தொடுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பாரை
இரண்டாகப் பிளப்பாரைப்

போஸ்ப் போற்றுவார்தொழப் பொன்னேர்சூட்டினின்றோர்
ஏரைப்பாடும் ஏர்

மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் பாடும் ஏர்மங்கலமுமென்க.

கநக - எ.

அரிந்துகால்.....முகவைப் பாட்டும்

(இ - ள்.) நெல்லையரிந்து போரிட்டார்
சூட்டைக் கடாவிடுதலானுண்டான
முகவைப்பாட்டும்;

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின்,
முகவையாயிற்று.

கநஅ - கூ.

தெண்கிணைப் பொருநர்... ..மகிழ்சை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? ¹ “தண்பனை
வயலுழவனைத், தெண்கிணை

வன் றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு: “பகடுவாழ்
கென்று பணிவயலு

ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித்—துகடுடைத்துக்,

குன்றுபோற் போர்விற

குஞ்சில்வளம்பாட, வின் றுபோ.மெங்கட் கிடர்” எனவரும்.
கிணை - தடாரி; புட்
பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய
கிணைப்பொருநர் செருக்குதலோ

டெடுத்த மார்ச்சுணையையுடைய திரண்டமுழவினது
யினதுஒலியும்,

கேட்டோர்மகிழும் இசை

கசடு - சக. பேர்யாற்று.....ஆவலங் கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாற்றடைகரையிலே
இவ்வோசைகளை முறையிற்கேட்டு

நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான
வருத்தத்தை நெஞ்சிற்
கொள்ளாராயென்க.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமொலியும்

விருந்திற்பாணியும் ஏர்மங்கலமும்

முகவைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமென்னுமிவற்றைப்
பேர்யாற்றடைகரைக்

கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலா லுண்டான

விரும்பத்தானே நெஞ்சில் அவலம்

கொள்ளாராயென்க.

கசஉ - எ.

உழைப்புலிக்கொடி.....இருக்கை யன்றியும்

(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தேரை
யுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்கும் கருப்பத்
தைத் தோற்றாவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையினுண்டான மறையோரா
னாகப்பட்ட தேவருனாவின் ஆவ இறையுயர்ந்த மாடமாகிய அகங்களுக்கும்

¹ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௩௨.

உஅ௦

சில ப்ப தி கார ம்

போர்த்தலானே மஞ்சுகூழ்ந்த மலைபோல
மாட்சிமைமப்படத்தோன்றும் மங்கல
மறையோரிருப்பிடங்களும், அவையன்றியும்,

கசஅ - ௫௫. பரப்புநீர்.....சென்னை
ளொருநாள்

(இ - ள்.) இரப்பவர்குற்றத்தையும்
புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி

னிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய
ஊர்களுமாகிய இவ்விரு
வகையூர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு

நடக்குநாட் காதமென்னும்

எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப்
பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற
நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற் பாகுகாய்கின்ற புகையாற்
பரக்கப்பட்டி இருட்சி

யையுடைய முகிதவழ்ந்த மலைபோலத்தோன்றும்
பழவிதலூர்களுமென்க.

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும்
கொற்றத்தையும் அழலினும்

உழலினும் விளைப்போரது இருக்கையும் ஊர்களுமென்க.

¹ காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற் கங்கையின்
புதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வ

ரென்றார்; அன்றியும் ² “மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி”
என்பதனுங்கொள்க.

தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றுமூர்களுமெனவியையும்.
அவ்வூர்களை இடை

யிட்ட நாடென்க. உடன்கண்டென்றார்,
இந்நாட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு

தொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி
உழவிடைவிளைப்போரென்க.

கருக - கூடு.

ஆற்றுலீ யரங்கத்து.....சாரணர் தோன்ற

(இ - ள்.) ஆற்றை மறைக்கும் அரங்கத்தில்

வேறிடத்தில்லாத தன்மைத்

தாய் வளைந்த மூங்கின் முள்ளால் வளைக்கப்பட்ட

வேலியையுடைய மரம்பயின்ற

செறிந்தசோலையில் தேவருறைதற்கொத்த

பூப்பொருந்தியதொருபக்கத்தே பட்

டினப்பாக்கத்து ¹ வான்பெருமன்றத்துப்

பிண்டிநீழற்கண்ணே உலகநோன்பிக

ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமகனும்செய்யப்பட்ட அதி

சயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய தரும

வொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் ² சாரணர் அப் பட்டி

னப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவென்க;

அதிசயமூன்றாவன: சகசாதிசயம்,

மென்பன.

கர்மகஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசய

வீற்றுவீற்றுகி உடுத்த ஒருசிறைச்

சாரணர்தோன்றவென்க.

¹ 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி' என்று
யரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற்காண்க.

கூறினார் நச்சினூர்க்கினி

² சிலப்பதிகாரம், எ: உள.

³ வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே தந்துரைத்தவற்றை, இக்காலை
உரு-ஆம் அழ். முதலியவற்றிற்காண்க.

* சாரணர்-சமணமுனிவர், அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்க்சாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகை
பர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

கூ0.—நாடுகாண்காலைத்.

உஅக

ககூச - கூ. பண்டைத்
தொல்வினை.....கொள்ளான்

(இ - ள்.) முன்செய்த பழவினையெல்லாம்
கெட்டோடுகுவென்று உட்

கொண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த
கவுந்தியடிகளுடனேசென்று அவ ரடியிலே தலையுறவீழ்ந்தார்;
அம்மனம்வீழ்ந்தவர் ஈண்டிவந்தது தனது விளங்
கிய கோட்பாட்டையுடைய¹ அவதிஞானத்தால்
தெரிந்தவனானும் ஆர்வமும்

செற்றமும் தன்னைவிட்டுப்போம்படி நீக்கிய²
வீரனாகலாலே இவர்க்குவருந்
துன்பத்திற்குத் தான்வருந்தானாகியென்க.

¹ கண்டறிகவுந்தியென்பதனானும்
காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

ஒடி, ஒரு வினையொடு.

கஎ0 - எக.

கழிபெரு.....வல்வினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி,
யாவரானும் ஒழிக்க

ஒழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துநிற்கின்ற தீவினையைக்
காணயென்றாரென்க.

காணாய் - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு, நீ
* 'உரிய தன்றீந்

கொழிக' எனவும் ஒழியாது

ஊட்டுந்தீவினையெனினுமமையும்.

கஎஉ - ந. இட்ட வித்தின்.....ஒண்ண

(இ - ள்.) வினையிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெ
திரந்து கண்கூடாக

நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ண;
அதுபோல இதுவும்

ஒழிக்க வொழியாதென்றாரென்க.

* 'உறற்பால... ..தணிப்பாருமில்"
என்றாகலின், தீவினைதன்

னையேகூறினுமமையும். உம்மை, எச்சவும்மை.

கஎச - ந. கடுங்கால்.....உடம்பிடை
யுயிர்கள்

(இ-ள்.) கடவுட்காற்றையுடைய
நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும்

படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற
உயிர்களுமென்றாரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் துன்பமும் வருங்கால் யாவரானும்
ஒழிக்கவொண்ணாவென்பது உம், யாக்கைநிலையாமையம் இவர்தம்பால் உறுவது
கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார்;
நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

களசு - கூக.

அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

¹ அவதிஞானம் - அதீதகதமானபரிஞ்ஞானம்; அக்தாவது தன்னுடைய
முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

² வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர்
ஒருமையாற்கூறினார்.

மூத்தோரேயாதலின், வீரனென

³ இஃது, 'உரிய தன்றிக் கொழிகென வொழியீர்' (இக்காதையில் 60 - ஆம்
அடி) என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

⁴ சிவப்பதிகாரம், ௧0: 60.

⁵ தாலடியார், பழவினை, ௪;

100

களள். அறிவன்—(இ - ள்.)

எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடை

யோன்,

அறவோன்—(இ - ள்.)

அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடை

யோன்,

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.)

யாவருமறியப்படும் அறி

வெல்லையைக் கடந்தோன்;

களள். செறிவன்—(இ - ள்) எல்லாவுயிர்கட்கும்

இதனையுள்ளவன் ;

சலியாதவனென்றுமாம்.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக்

கன்மங்களையும் சயித்

தவன்;

அவையாவன ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம்,

வேதநீயம், மோக

நீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம்,

அந்தராயமெனவிறை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருத்கிருத்தியன் =

செய்யவேண்டுவன

வற்றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கன்மங்களைக் கழுவின்வனுமென்ப.

பகவன்—(இ - ள்.) கேவலஞானி,

களஅ. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு

அடியாயுள்ளவன்,

தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத் தேவர்க்கும்

தலைவனாக எண்ணப்

பட்டவன்,

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம்

தாளுயுள்ளவன்,

களக.

பொருளன்—(இ - ள்.) ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன்;

உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்; புதியவனுமென்ப.

புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும்

அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ0. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக்

கீழ்ப்படுத்தியவன்,

தேவன்—(இ - ள்.)

தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

¹ ஞானாவரணீயமுதலியவெட்டிம் காதி அகாதியென
நாற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

இருவகைப்புட்டு, நாற்று

² கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்தவ்ஞஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன:—
க. மதிஞானம் - சுபாவபுத்தி; உ. சுருதஞானம் - தூதுணர்ச்சி; ஈ. அவதிஞானம் -
தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ச. மனப்பரியயஞானம் - தன்னுடைய முற்
பிறப்பையும் பிறநுடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ஞ. கேவலஞானம் - திரிகால
வுணர்ச்சி.

க0.—நாடுகாண்காதை.

உஅ௩

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டுக்கிற்கு
நாயகனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.)

குணத்தையுடையவன்; வதம் - ¹ விரத
முமாம்.

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய
உலகிற்கு விளக்கா
யுள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—(இ - ள்.)

தத்துவங்களை யுடையோன்,

சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒடுங்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ளவன்

=காரணபூதன்,

கஅங. சித்தன்—(இ-ள்.) எண்வகைச்

சித்திகளை யுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும்

பெரியவன்,

செம்மல்—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திகழொளி—(இ - ள்.) விளங்கும்

ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. ² இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும்
தங்குகின்றவன்,

சூரவன்—(இ - ள்.) சூருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்.) இயல்பையே
குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.) எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—(இ - ள்.)

நிறைந்த புகழையுடை

யோன்,

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.) குணங்களைச் சம்பத்
தாகவுடையவன்,

கஅசு. சங்கரன்—(இ - ள்.)

சகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,

நசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,

சயம்பு—(இ - ள்.) தானேதோன்றின்வன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.)

நான்குமுகன் = அதிசயத்தோடுநான்

¹ வீரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம், சிஷுவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், குணவிரதம்:—திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அநர்த்தத்தண்டவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

² இறை - தங்குதல்.

உஅச சிலப்பதிகாரம்

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.) ¹

அங்காகமத்தை யுண்டாக் கினவன்,

அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,

அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபர மூர்த்தி,

கஅஅ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.)

எட்டுக்குணங்களை யுடையோன்,

எண்குணமாவன்:—அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம்,

அநந்ததரிசனம், அநந்த

சுகம், கிரந்தாமம், கிரக்கோத்திரம், கிராயுஷ்யம்,

அழியாவியல்பெனவிலை.

பாத்தில் பழம்பொருள்—(இ - ள்)

பகுத்தற்கரிய புராணப்

பொருளாயுள்ளவன்; ஓட்டமற்ற

பொன்னையொப்பானென்று

மாம்.

கமுக. விண்ணவன்—(இ - ள்) சுவர்க்கவாசி,

வேத முதல்வன்—(இ - ள்.)²

ஆகமமூன்றிற்கும் முதலா

யுள்ளவன்,

விளங்குகொளி—(இ-ள்.)

அஞ்ஞானவிருணீங்க விளங்குமொளி,

ககூ0 - கூக. ஒதிய வேதத்து.....பொதியறை

யோரென

(இ - ள்.) இந்நாமங்களை யுடையோனாலோ தப்பட்ட

ஆகமமாகிய விளக்

கொளியைப் பெற்றாற்போந்தே துவதல்லை யாவரும்

பிறவியாகிய சிறையினின்

றும் போகமாட்டாரென்றாரென்க.

³ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

ககூ2 - ஈ. சாரணர்.....மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணரருளிச்செய்த

உண்மைமொழியைக்கேட்டித்

தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது

கைகளைத் தலைமேல்வைத்துக்

கொண்டு நின்றுகூறுவார்:—

ககூ3 - ஈ. ஒருமூன்று.....செவியகந் திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக் கெடுத்தவனானோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல்லது பிறிதொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவென்றாரென்க.

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

¹ அங்காகம், கஉ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாம்.—க. ஆசாரங்கம், உ. குத் திரகிருதாங்கம், க. ஸ்தானாங்கம், ச. ஸமவாயாங்கம், இ. வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்த்யங்கம், க. ஞாத்தருதாங்கம், எ. உபாஸகாத்தியயனாங்கம், அ. அத்தக்கிருதத்சாங்கம், கூ. அதுத்தரோபபாதிகத்சாங்கம், கஃ. பிரச்சிதவியாகரணங்கம், கக. விபாககுத்திராங்கம், கஉ. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

² ஆக்மஸூன்றவன்: அங்காகம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமமென்பன.

³ இது புழக்கையெனவும் வழங்கும்; மணி, ந: கூடு; உக: கூடு.

கூ.—நாடு காண் காலை த.
உஅடு

ககக - எ.

காமனை.....நவிலா தென்னு

(இ - ள்.) என்றாவும் காமன்செயலை

வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு

வகைப்பட்ட நாமம் நவிலினல்லது பிறிதொன்றனை நவிலாதென்றாரென்க.

ககஅ - கூ. ஐவரை

வென்றோன்.....காண வென்கண்

(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட

இந்திரியங்களையும் வென்றவ

ஹுடைய அடியிணைகளைக் காணினல்லது பிறிதொரு
தேவரடியிணைகளைக் கைய

கத்தேகாணி னும் காணுவென்றாரென்க.

ஐவர், செறலின்கண் திணைமயக்கம். இனிக்
கைவரைகாணினும் பாட

மாயின், கைவரைகாணல் கண்விழித்தலாக்கி
விழித்திருப்பினும் காணுவென்க.

உ00 - உ0க. அருளறம் பூண்டோன்.....

.பொருந்தாது (இ - ள்.) எனது

பயனற்றயாக்கை அருளால் அறத்தைப்பூண்டோ

ஹுடைய திருமேனிப்பொருட்டிப் பூமியிற்பொருந்தினல்லது
பிறிதொன்றற்குப்

பொருந்தாதென்றாரென்க.

அருளறம், உம்மைத்தொகையுமாம்.

உ0உ - ஈ. அருக

ரறவன்.....குவிபா

(இ - ள்.) எனது இருகையும் அருகார்க்கு
அறத்தைக்கூறுவோனாகிய

அறிவன்பொருட்டி என்சிரத்தின்மிசையே குவியினல்லது
பிறிதொரு தேவர்

பொருட்டிக் குவியாவென்றாரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உரச - ரு.

மலர்மிசை.....பொருஅது

(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதே

நடந்தோனுடையமலரடி

யாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது
பிறிதொன்றையும் அணியப் பொருதென்றாரென்க.

உரச - எ.

இறுதியி லின்பத்து.....பெயராது

(இ - ள்.) என்மனமும் ஈறிலின்பமாகிய

அநந்தசுகத்தைதயுடைய இறைவ

னருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப்
புடைபெயரினல்லது

பிறிதொருமொழியையோதிப்

புடைபெயராதென்றாரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

உரச - கரு.

என்றவ னிசைமொழி.....பணிந்தனர் போந்து

(இ - ள்.) தம் கையைத் தலைமேற்கொண்டுநின்று,
கவுந்தியடிகள், திறவா;

நவிஸாது; காணு; பொருந்தாது; குவியா; பொருது; பெயராதென்றுகொண்டு
அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக் கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத்
திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழவுயரம் மேலா
நின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவென்றுகூறி அந்தர

வழியாக விரைந்துசெல்கின்றவரைநோக்கித் தொழுது பாசங்கள் அறுக
வென்று பணிந்தன ராயப் போந்தென்க.

உஅசு சிலப்பதிகாரம்

உகச - அ. காரணி பூம்பொழில்.....

பூம்பொழி லிருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த பொழிலையுடைய

காவிரியாகிய பெரியயாற்

நிற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும்
பள்ளியோடத்தேறிப்போய்த்

தென்கரையைச்சென்றெய்திப் போதுகள்
குழந்துகிடக்கின்றதோர் பொலி

வினையுடைய பொழிலிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதினென்க.

உகக - உ0. வம்பப்

பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) ¹இடங்கழிகாமத்தளாகிய

குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவ

னுங்குடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்ததோர்

பொழிலிடத்தே அணுகின

ராய்ச் சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய

பரத்தைத்தன்மையையுடையாள்; குண்டமென்ற

படி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி
சொல்லித்திரியும் பரத்தை
யென்றுமாம். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்;
விடனென்றபடி.

உஉக - உ. காமனூந் தேவியும்.....அறிசுவ
மென்றே

(இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும்
இரதியையுமொக்கு

மீவர்களை யாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று
சொல்லியென்க.

இனி, இவ்விடத்துவந்தவிவர் காமனும் தேவியுமே;
அல்லராயின், யாரே

னக் கேட்டறிசுவமென்றாரென்னுமமையும்.

இப்பொருட்குப் போலி ஒப்பில்

போலி. ஈங்கிவர்: ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டஈங்கு:
ஈங்கு - இப்பொழுது.

உஉங் - ச. நோற்றுணல்
யாக்கை.....வினவ

(இ - ள்.) * உவாமுதலிய விரதநாட்களிற்
பட்டினிவிட்டுண்டலான் மெலி

ந்தயாக்கையையும் துண்ணிய தவத்தையுமுடையீர்!
நும்மொடுகூடி வழிவந்த

இவர் யாரென்று வினவவென்க.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வழியிற் கூடிவந்தோர்.

உஉச - கூ.

என்மக்கள்.....³ பரிபுலம் பினரென

(இ - ள்.) அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும்
வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள்

இவர் என்மக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காமனும்
தேவியுமல்லர்; மானிடயாக்.

கையர்; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவருழைச்செல்லாதே
விடப்போமினென்றுரைக்க.

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம்.

உஉஏ - அ.

உடன்வயிற்றோர்கள்.....கற்றறிந் தீரென

(இ - ள்.) நூல்களையுங்கற்று
அதன்பயனையுமறிந்தவரே! ஒருவயிற்று

உடன்பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாய்க்
கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்

கற்றநூல்களிற் சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற்

சொல்லுமென்று

ரென்க.

¹ இடங்கழிளமும் - மிக்காமம்; மணிமேகலை ௧௮ - வது காதை, ௧௧௬.

² "ஒவா திரண்டேவவு மட்டியும் பட்டினிவிட்டு" சீவகசிந்தாமணி, ௧௫௪௭.

³ "பரிபுலம் பினனிவன், ருனே தமிழன் வந்தனன்" மணி. ௧௬ : ௫௭ - ௮.

30.—நாடுகாண்காலைத்.

உஅஎ

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி; இவ்வாறே நீர்
கற்றனவுமென்பதாம்.

உஉக - 30. தீமொழி கேட்டு

.....உரையீரோவென

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக்
கேட்டலாற் செவியைப்

புதைத்துக் கண்ணகிநடுங்க, என்பூங்கோதைபோல்வானை
இவரிகழ்கின்றனர்;

இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில்
துழைந்துதிரியும் முதுநரி

யாகக்கடவரெனக் கவுந்தியடிகளிட்டசாபம்

தவத்தின்வினாவாகிய சாபமாதலால்

அவரைச் சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம்

வினைந்தபடியையறியாராகிய

கோதையும் நம்பியும் குறியறியினது

நெடியகுரலாகக்கூவும் விளியைக் கேட்டு

நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்கநெறியினின்றும் நீங்கியோர்

நீர்மையல்லாதனவற்

றைச்சொல்லினும் இஃது அவர் அறிவின்மையாற் கூறியதன்றோவென்று
உயர்ந்தோர் தமதறிவான் உணரவேண்டும்; செய்தவத்தீர், உம்முடைய திரு

முன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத்
தருளீரென்று கூறவென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி - ஓரி.

நடுங்கியென்றார், தம்பொருட்

டாகவினாதலின். ஓகாரம், இசைநிறை. அடிகள்
மனத்தால் நினைத்திட்டசாப

மாதலாற் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம்
அறியாதவர்கள் அவர்சொன்ன

இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது வேறு
சபிக்கவுரியாரின்மையானும்

உய்திக்காலமுரையீரென்றார். விளி - ஓரிக்குரல். 'நெறியி
னீங்கியேயார் நீரல

கூறின; மறியா மையென் றறியல் வேண்டும்'
கோள். பின்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

என்னுந்துணையும் அவருட்

உசக - ரு.

அறியாமையினின்று.....சாபவிடை செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளான்வரும்
துன்பமென்பதனை அறிந்து

கூறுமையானே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர்
உறையூர் மதிப்புறமாகிய

காவற்காட்டிற்குறிந்து பன்னிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம்

துன்பமுழந்தபின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப்

பெறுவாராகவெனச் சாடவிடைசெய்தென்க

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காணம் தவஞ்செய்தபெற்ற மக்
கப்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு; எனவே
¹யாகாவாராயினும் நாகரத்தல் வேண்டுமென்பதாயிற்று; “ஆக்கப்படுக்கும்.....
வெல்லுமாதே” என்பதாஉமாயிற்று. நொச்சியொருபுடையென்றது வேறு
அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; ²“நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என்
றதமது. இழிபிறப்பு - விடைகின்பிறப்பு. முன்னேயுருவம் - வம்பப்பரத்தை
பும் வறுமொழியானனுமெனவுமாம்.

உசநு -

(இ - ள்:)

அ. தவப்பெருஞ் சிறப்பின்.....புக்கனர் புரிந்தென்.
தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும்
கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்த

¹ திருக்குறள், கடவு.

² “ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலநகத்
தப்பிக்குல், காக்கப் படுவன வித்திப் பைத்தினு, தாக்கல்ல நிலை நனிலெல்லு மாறே”
(வண்பாபதி.) ³ அகநானூறு, கடவு.

உஅஅ

சிலப்பதிகாரம்

புறத்தே சிறையையுடைய கோழியென்

ஸுநகரின் கண்ணே விருப்பத்தோடு
புக்காரென்க.

வாரணம் - கோழி ; ஆவது உறையூர்.

முற்காலத்து ஒருகோழி யானே

யைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது
பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கிய
வதனாற் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளர் ; அந்
தன்று ; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலைடை ; புறத்தே சிறையையுடைய
கோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும் ; ¹ “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்”
என்ப மேலுமாகலின்.

பணிந்தனர்போந்து எய்தி இருந்துழிச் சென்றோர்

வினவப் புரிபுலம்பின

ரெனக் கடவதுமுண்டோ கற்றறிந்தீரெனச்

செவியகம்புதைத்து நடுங்க முது

நரியாகெனக் கட்டியதாதலின் உரையீரோவெனப்

பெறுக ஈங்கிவரெனச்

சாபவிடைசெய்து கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும்

புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது எல்லாவடியந் தம்முளொத்துமுடிதலின்
யப்பா.

நிலையண்டி லவாசரி

க0.—நாடுகாண்காதை

கட்டுரை.

க - உ. முடியுடை.....உதித்தோர்—மூவேந்தருள்ளும் சோழர் குலத்த உதித்தோருடைய; மூவர் - சோழர் பாண்டியர் சேரர்.

ங. அறன்—“அறனும்படை” என்றது; [இந்திர. களக.] தருமா சனமென்பாருமுளர்.

மறன்—“இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யொற்றி” என்றது; [இந்திர. கள - அ.]

ஆற்றல்—“கோநகர் காத்த” என்றது; [கடலாடு. அ.]

ச. மூதார்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“புகாரேயாயினும்” என்றது; [மங்கல. கக.]

ரு. விழவுமலிசெறப்பு—“விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டி” என்றது; [இந்திர. ககஅ.]

விண்ணவர்வரவு—“அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்துகாண் குறையும் வானவன் விழவு” என்றது; [கடலாடு. எஉ - க.]

எ. குடி—“இரட்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர்” என்றது; [நாடுகாண். கசக - டு.]

¹ சிலப்பதிகாரம், கசக. க.

கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு,
கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய” என்றது; [நாடுகாண். கஉக - ச.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித்

தீதுதீர்சிறப்பு — “கரியவன்

.....ஒலிக்கும்” என்றது; [நாடுகாண். க0உ - க.]

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல்

பொழிதல் — “மழைக்கரு

வ்யிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின் மறையோர்” என்றது;

[நாடுகாண். கசக - ச.]

க0. அரங்கு — “நூனெறி மரபி னரங்கம்”

என்றதும், “தோற்றிய

வரங்கில்” என்றதும். [அரங்கேற்று. கக, க0க.]

ஆடல் — “ஆடலும்” என்றது; [அரங்கேற்று.

கக.]

நூக்கு — “நூக்கும்” என்றது; [” கக.]

வரி — கண்கூடுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள எட்டு

வரியும்; [வேனிற். எச - க0அ.]

கக. பாரதி விருத்தி — நாடகவுறுப்பாகிய பாரதிவிருத்தி; அது கட

லாடுகாதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பதினோராடலும்; [கடலாடி. ௩௬ - ௬௩.]

௧௨. திணைநிலைவரி—“கடல்புக்கு” என்னும் கவிமுத்தல் “சேரன் மடவன்னம்” என்பதிருதியாகவுள்ள ஏழும்; [கானல். ௧௭ - ௨௩.]

இணைநிலைவரி—சார்த்துவரி முதலாகிய பலவரிகளால்வருவன. [கானல்வரியிற்காண்க]

௧௩. யாழின்றொகுதி—“சித்திரப்படம்” முதல், “பட்டடை” ஈறாக வுள்ளன; [கானல்வரி, ௧.]

௧௪. ஈரேழ்சகோடம்—“ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வி” என்றது; [அரங்கேற்று. ௭௦.]

இடநிலைப்பாலை—“குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்” என்றது; [வேனிற். ௩௩.]

௧௫. தாரத்தாக்கம்—“குரலீராகவும்” என்பதனால், தாரம் குரலாகிய விளிப்பாலைபிறக்குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௩௪.]

தான்றெரிபண்—அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியன்மருதம், பெருகியன்மருதமென்னும் பண் நான்கும் தெரியுந்திறன்; [வேனிற். ௩௬ : ௪௦.]

௧௬. ஊரகத்தோர்—“மகர வாசிகை.....வீதி” என்றது; [இந்திர. ௧௩௧ - ௬.]

ஒளியுடைப்பாணி—“சீரியல் பொலிய” என்றது; [அரங்கேற்று. ௧௩௩.]

௧௭

௨௯௦

சிலப்பதிகாரம்

௧௭. என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட

இவைகள் யாவும்,

கள - அ.

பிறபொருள்.....நிலைமையும்

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த
தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்,

வைப்போடே பொருந்தித்

கக - ௨௦. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம்
மூற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்றியது.
முற்

முதலாவது
புகார்க்காண்டத்தின்

அடியார்க்குநல்லாருரை
முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மதுரைக்க ரண்டம்.

கக. —காடுகாண்காலைத்.

திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக
குடைக்கீழ்ச்

செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ

லிருந்த

வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கித்
டு. † கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
கன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்

க௦. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று

வைகறை யாமத்து † வாரணங் கழிந்து

வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித் தோன்ற

க. திங்கள்மூன்றடுக்கிய -

மூன்றுதிங்களை அடுக்கினாலொத்த.

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனரை.

உ - ச. (ப) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த அறிவன்; சிறந்தகோதை
பெனக்கூட்டினுமாம்.

ரு. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

க. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்; ஆற்றின்குறையென்
பாருமுளர்.

க. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச. இருக்கை - இருப்பிடம்.

(சு) அரங்கத்திற்கண்ட (ஏ) சாரணர்சொன்ன தருமவுரையைக் (ரு) கட
வுளர்க்கு (அ) மொழிந்து (கக) வாரணங்கழிந்துவழிக்கொண்டு (கச) இன
மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

(பே - ம.) * 'குளிர்நிலை' † 'சத்தம்பள்ளி' ‡ 'வாரணங்காட்டவெய்யவன்'

வளநீர்ப் பண்ணையும் வானியும்
பொலிந்ததோ

ரிளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி
கடு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை

யூழிதொ * னூழிதொ றுலகங் காக்க

¹ வழியிற் றன்னள வரசர்க் † குணர்த்தி

வழுவே லெறிந்த வான்பகை பெர்ருது

* பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை
யடுக்கத் துக்

உ௦. குமரிக் † கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள

வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு

தென்றிசை பாண்ட தென்னவன் வாழி

திங்கட் செல்வன் நிருக்குலம் விளங்கச்

செங்கண் யிரத்தோன் நிறல்விளங் காரம்
உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி
முடிவனை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்
நிடியுடைப் பெருமழை & மெய்தா தேகப்
பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப

மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன்
வாழ்கெனத்

ரு. தீதுதீர் சிறப்பிற் நென்னனை வாழ்த்தி
மாழுது மறையோன் வந்திருந் தோனை

பாது நுமழ ரீங்கென் வரவெனக்
கோவலன் கேட்பக் குன்றச் சிறப்பின்
மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ

(ச) வணங்கி (அ) மொழிந்து (கச) கானத்திருக்கை புக்குழியென்க.

கள. அடியில் தன்னளவு அரசர்க்கு உணர்த்தி - கடலினளவை அடியாளே
இன்ன அளவினது இதுவென்று அரசர்க்குக்காட்டி; அன்றி அடியினுலே
தன்பெருமையை அரசர்க்கு அறிவித்தென்பாருமுளர்.

கஅ. வேலானுமெறிந்தபகை.

உ௦. கோடி - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள - வளைந்தகடல்கொள்ளுகை

உக. முதல்வன் - இந்திரன்; இந்திரன்சென்னிமுடியிலே, வளையுடைத்
தோளென்க.

¹ கள - உஉ: "மலிதிரை யூர்த்துதன் மண்கடல் வெளவலின், மெலிவின்றி மேந்
சென்று மேவார்நா டிடம்படப், புலியொடு வின்னீதகிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கென்
டை, வலியினுள் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்" கவித்தொகை, ௧௦௪.

² பகறுவியாது: புறநானூறு, உ.

(பி - ம.) * 'ஊழியுலகி' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொடுக்' § 'பெய்யாதே' || 'வியுடன்'

கக.—காடுகாண்காலைத.

உகந

௩௩. னீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்

பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல

¹ வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை

யருந்திறற்

பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த

விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் †

துருத்தித்

௪௦. திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்

வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு

மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை

² விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்கனும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து
சுரு. மின்னுக்கோடி யுடுத்து விளங்குவிற் பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்

தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

ரு. பொலம்பூ ட வடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டெள்ளேன்
றென்னவ னாட்டுச் சிறப்புஞ் செய்கையுங்

௫௫. கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
 வாழ்த்திவந் திருந்தே னிதுவென் வரவெனத்
 தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
 மாமறை ஓ முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி
 கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்
 கூ0. கோத்தொழி லானரொடு கொற்றவன் கோடி
 வேத்திய விழந்த வியனிலம் போல

௫௨. (பா) கண்கள் என்னுள்ள தைக்கலக்குதலானே; கண், எழுவாய்.
 ௫௪. தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம். கூ0. தொழிலாளர் - மந்திரிகள்.

1 "பின்னலிர் சுடர்மணி யாயிரம் விரித்த; கவைநா வருந்தலைக் காண்பின் செக்
 கைத், தாவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனும்" பரி. ௧௩.

* சங - ௫௧. "பருவம் வாய்த்தவி னிருவிசம் பணித்த, விருவேறு மண்டிலத்
 திலக்கம் போல, நேமியும் வரையும் மேத்திய கைபாற், கருவி பின்னலி நிலங்கும்
 பொலம்பு, ணருவி யருவி னரமொ டணித்ததின், நிருவரை யகலம்." பரி. ௧௩.

(பி - ம்) * 'விரித்தலை' + 'தருந்தியுட்டிருவம்' ‡ 'ஆடைபொலித்ததோன்
 நிச்' § 'முதல்வன்'

உகூசு

சிலப்பதிகாரம்

வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர்

வேந்தன்

முனலந் * திருகத் தன்மையிற்

குன்றி

நிரிந்து

நுறுத்துப்

கொள்ளுங்

மயக்கமு

கிடந்தவிந்

புக்காற்

னேந்திய

கவர்க்கும்

யோமையும்

முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற்

கூடு. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய

பாலை யென்பதோர் படிவங்

காலை யெய்தினிர் காரிகை † தன்னுட
னறையும் பொறையு மாரிடை

நிறைநீர் வேலியு முறைபடக்

எ0. நெடும்பே ரத்த நீந்திச் சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம்

பிறைமுடிச் கண்ணிப் பெரியோ

வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி

வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி

எஃ. ‡ னலறுதலை மராமு முலறுதலை

பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முனி

மூங்கிலும்

வரிமரற் திரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு

நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று

விளிக்குங்

கானமு மெயினர் கடமுங் கடந்தா

அஃ. லேவன வெண்ணெலு || மறைக்கட்

கரும்புங்

கொப்பூந் திணையுங் கொழும்புன் வரகுங்

சு.ந. நலந்திருக - நலம்வேறுபட.

சு.அ. அறை - கற்பாறை. பொறை -

பொத்தைமலை; சிறுமலை. ஆரிடை -

அருவழி.

சு.க.

நிறைநீர் வேலி - நிறைந்த நீர்க்கு வேலியான ஏரிகரை.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாளுர் ; அவ்வூரிலே

நெடுங்குளக்கரைக்கு

எக. அறைவாய் - அற்றவாய்; சூலம்போலக் கவர்க்கும்.

எரு. அலறுதலை - விரிந்ததலை.

எக. புல்முளி மூங்கில் - தன்மொன்ற மூங்கில். எக. கடம் - வழி.

அரு. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

¹ கச - க: மதுரை. கச - ந; தொல். அகத்தினை. கு. உ - இளம்; டு. டு. கு. உ - ந; தொல். முதற் சூத்திரவிருத்தி; மேற்; கருத்து. சீவக. உகருக.

(பி - ம்.) * 'தீருகி' † 'தல்லியல்பிந்து', 'நல்லியல்பிறத்தையிருந்து அபருவத்து' ‡ 'தன்னொருமறையும்' § 'அலர்தலை', 'அலர்த்தலை' || 'அறைகட'

கக. — காடுகாண்காலை.

உகரு

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக்க கவலையும்
வாழையுங் கமுஞர் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் † சூழடுத் தோங்கிய

அரு. தென்னவன் சிறுமலை ‡ திகழ்ந்து தோன்று

மம்மலை வலங்கொண்டகன்பதிச்
செல்லுமி னவ்வழிப் டு படர் ராயி
னிடத்துச்

செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடந்தாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

கூ0. கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து
திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணே ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்
புண்ணிய சரவணம் ி. பவகா ரணியோ

கூ௫. டிட்ட சித்தி யெனும் பெயர் போகி
விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்
புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்

கூ00. ** பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
†† பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவி
ரிட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி

அஉ. காயம் - வெள்ளுள்ளி.

அடு. சிறுமலையென்றது - ஒருமலை.

அசு. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு. அகன்பதி -

மதுரை. அள. இடத்து - இடப்பக்கத்து. கூ. கடம்
 - பாலைநிலத்துவழி. கூக. திருமால்குன்றம் -
 அழகார்திருமலை. கூஉ. ஆங்கு - அப்பிலத்துவாய்.

கூசு. விட்டுநீங்கா - தம்மினீங்கா.

கூஎ. சிறப்பு - விசேடம்; இந்தவிசேடம்
 எக்காலத்துமுள். மூன்றுள் -
 மூன்றுபொய்கையுள்.

கூஅ. பொருந்துதல் - ஆடுதல்.

கூக. விழுதால் - ஐந்திரவியாகரணம். எய்துவீர் - உணர்வீர்.

(பி - ம.) * 'சூழ்ச்சைத்' † 'சூழித்தோங்கித்' ‡ 'திகழத்' § 'பலஇராய்
 விடத்தனசெவ்' || 'தன்பெருங்கா' ¶ 'பவகாரணிய மிட்டகித்தியெனப்பெயர்'
 ** 'பவகாரணியம்படித்தாடுவீர்' †† 'பவகாரணத்துப்'

உகூசு

சிலப்பதிகாரம்

னிட்ட சித்தி யெய்துவீர் * நீரே
 யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி

கூஊ. னேங்குயர் மலையத் துயர்ந்தோற்
 ரொழுது

சுந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா
னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற்

றகன்றலைப்

பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங்

கூந்தற்

கக0. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்
தொடிவளைத் தோளி யொருத்தி

தோன்றி

யிம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு +

மின்றியோர்

செம்மையி னிற்பதுஞ் செப்புமி †

னீயிரிவ்

கக0. ‡ வரைத்தாள் வாழ்வேன்

வரோத்தமை யென்பே

ஊரைத்தார்க் குரியே ஊரைத்தீ ராயிற்
றிருத்தக் கீர்க்குத் திறந்தேன்

கதவெனுங்

கதவர் திறந்தவள் || காட்டிய

நன்னெறிப்

புதவம் பலவுள ி போகிடை கழியன

கஉ0. வொட்டுப் புதவமொன் றுண்டத

னும்பா

வட்டிகைப் பூங்கொடி வந்து தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கிங் ** குரைத்தாற்

க0௭. வந்தனை - வந்தனையோடே.

க0௮. சிலம்பாறென்றது - ஓராறு. அகன்றலை -

அகன்றவிடம்.

க0௯ - கக. பொற்கொடிபோன்ற ஒளியினையும்,

புயல்போலும் ஐங்கூந்த

கையுமுடைய தொழுவனைத்தோளாள் ஒருத்தி கன்னிகாரம்போலத் தோன்றி;
'கன்னிகாரம்போல' என்றார், மதர்ணியணிந்திருத்தலின். கோங்கடியிலே
தோன்றியென்றுமாம்,

கக௨. இம்மைக்கின்பம் - பொருள். மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம்.

கக௩ - ச. இரண்டிமின்றிச் செம்மையினிற்பது - வீடுபேறு.

கக௪. உரியேன்-தொழில்செய்வேன். கக௭. திறந்தேனென்றது, விரைவு.

கக௬. போகிடைகழியன் - நீண்ட இடைகழியிலுள்ளான்.

கஉ0. ஒட்டிப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்.

கஉ௧. வட்டிகையெழுதிய கொடிபோல்வாள்.

கஉ௨. இறுதியிலின்பம் - வீடு.

(பி.-ம்.) * 'திரை' + 'இன்றிச்செம்மை' † 'தீவிர்' ‡ 'வரைத்தாழ்' || 'காட்
புயவத்தெறிப்' ¶ 'போகிடைகழியன்' ** 'உரைத்தீர்'

கக.—காடுகாண்காலைத்.

உக௭

பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய

பொருளுனு

முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே
கஉரு. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
முரைத்தா றுளரெனி னுரைத்த

முன்றின்

கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள் பெயரு
மருமறை மருங்கி னேந்தினு

மெட்டினும்

வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு
கங்ஓ. மொருமுறை யாக ஷுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விரும்பினி

ராடிற்

காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினைபாது † மலைமிசை

நின்றோன்

பொற்றா மரைத்தா னுள்ளம்

பொருந்துமி

கங்ஓ. னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
1 புள்ளணி ‡ நீள்கொடி புணர்நிலை

தோன்றுந்

தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலர்த்

தாளிணை

யேன்று துயர் கெடுக்கு § மின்ப மெய்தி

மாண்புடை மரபின் மதுரைக் ||

கேசுமின்

கசு0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்
கந்நெறிப் படரீ ராயி னிண்டயது
செந்நெறி யாகுந் தேம்பொழி லுடுத்த

கஉக. பேணியபொருள் - மூன்றி னுலொன்றாய்
நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கள்போகின்ற
பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும்

எட்டுமாவன:—பஞ்சாக்கரம், அட்டாக்கரம்.

ககக - உ. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண்
தோன்றும் மரபினவல்ல.

ஆடினால் ஏனையவிரண்டும்

ககச. உள்ளம்பொருந்துமின் - நினைபுங்கோள்.

ககசு. புள்ளணிநீள்கொடி நின்ற நிலைமாதோன்றும்; கொடிபுணர்நிலை -
கொடிமரநிற்கும் திருவாசலுமாம்.

ககஎ. (பா) துணைமலர்த்தாமரை - திருவடி.

ககஅ. கெடுக்குமென்றது, முற்று; கெடுத்தலால் இன்பமெய்தியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

கசஉ. செந்நெறி - செவ்வியவழி.

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, கடுக
(மி - ம்.) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை' ‡ 'தீங்கொழிப்புணர்நிலை'
§ 'இன்பமெய்துவர்' || 'எய்துமின்'
ககஅ

உகஅ சிலப்பதிகாரம்

ஆரிடையிட்ட காடுபல கடந்தா
லாரிடையுண்டோ ராரஞர்த் தெய்வ

கசரு. நடுக்கஞ் * சாலா நயத்திற் றேன்றி
யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநர்த்

தாங்கு

மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப்

பெருவழி

நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண

கரு.

முடொழு தகையேன் போகுவல் யானென
மாமறை யோன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட

† காவூந்தி யையையோர் 'கட்டுரை சொல்லு'

நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யாள்
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியிங்

கில்லை

கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்
கூடு. மெய்ப்பாட் டியற்கையின்

விளங்கக் காண

யிறந்த பிறப்பி நெய்திய

வெல்லாம்

பிறந்த பிறப்பிற் காண யோநீ

வாய்மையின் வழாது மன்னுயி டி

ரோம்புநர்க்

கியாவது

முண்டோ வெய்தா வரும்பொருள்

கக௦. காழுது தெய்வங் கண்டடி பணிய

நீபோ யாங்களு நீனெறிப் || படர்குது

மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி யுணர்த்திக்

குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் றன்னுட
னன்றைப் பகலோ ரரும்பதித் தங்கிப்

ககடு. பின்றையு மவ்வழிப் பெயர்ந்து**செல் வழிநாட்

கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
†† வருந்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் கிருப்ப

கசச. ஆரஞர்த்தெய்வம் - வருத்துந்தெய்வம்.

கசசு. (பா) இயங்குநர்த்தமிக்கும் -
வழிபோவாரைப் போக்குவிலக்கும்.

கசச. இவ்வகைச்சென்றுகிடக்கும்.

கருச. கற்பம் சுப்பமென நின்றது; பிராகிருதம்.

கருரு. மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; பரமாகமத்தில் இந்திரன்
துலினைக் காணலாம்.

1 "இறந்த பிறப்பிற்குஞ் செய்தவினையைப், பிறந்த பிறப்பாலறிக-பிறத்திருந்து,
செப்பும் வினையா லறிக வினிப்பிறந், தெய்தும் வினையின் பயன்" அறநெறி. ௧௯.

(பி. - டி.) * 'சாரா தலத்திற்' † 'காவுத்திகையோர்' ‡ 'இயற்கை' § 'ஓம்பினர்க்கு'
'படர்குவம்' ** 'செல்வுழிதாட்' †† 'வருந்துசெல்'

கக.—காடுகாண்காணைத்.

உசுசுசு

விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண்

மருங்கிற்

புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் †
சென்று

- கௌ. நீர்நசை வேட்கையி னெடுந் துறை நிற்பக்
காணுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென
‡ வயந்த மாலை வடிவிற் றேன்றிக்
கொடிநடுக் குற்றது போல வாங்கவ
கௌ. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கண் டருகுத்து
வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றந்

தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை
யாதலிற்
கோவலன் செய்தான் கொடுமையென்
றென்முன்

- கடி. மாதவி மயங்கி வான் றய ருற்று
மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்

பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட்
டொழியுங்

கணிகையர் வாழ்க்கை கட்டையே போன்மெனச்

செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கண்
கடிநீ. வெண்முத் துதிர்த்து வெண்ணிலாத்
திகழந்

தண்முத் தொருகாழ் தீ தன்கையாற் பரிந்து
|| துனியுற் றெண்ணையுந் துறந்தன ளாதலின்

மதுரை மூதூர் மாநகர்ப் ி போந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங் குரைப்பச்

கசுஅ. இடைநெறி - முன்சொற்றவழிமுன்றினும் நடுவில்வழி; நெறி
பிடையிலேயென்றுமாம். இயவுகொள் - செலவுகொண்ட.

கஎஉ. நயந்தகாதலுடையனாதலால், யான்சொல்வனின் நவதற்கு இவன்
நல்குவானென.

கஎக - எ. யான் மாற்றம் தீதினென்; நீபிழைக்கச்செப்பினாய்.

கஅ௩. மேலோர் - அருந்தவர். தூலோர் - கற்றோர்.

கஅக. பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஒதாது நன்மைதீமையறிவோர்;
ஞானிகளில் உயர்ந்த கூற்றோரென்றுமாம்.

கஅஉ. பிறக்கிடுகை - பின்னிடுகை; என்றது முகம்பாராமை

கஅ௦-அக. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக் கழிந்துபோம் கணிகையர்.

(பி - ம்) * 'இயவுக்கொண்' † 'பொருத்தி' ‡ 'வசத்த' § 'தன்னையிற்'
 || 'தனிவுற்ற' || 'போத்திங்கு'

நூலு

சிலப்பதிகாரம்

கக௦. சாத்தொடு போந்து தனித்துய

ருழந்தேன்

பாத்தரும் பண்பநின் * பணிமொழி

யாடுதன

மயக்குந் தெய்வமில் வன்காட்

டுண்டென

வியத்தகு மறையோன் விளம்பின

ஞாதலின்

வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத் தாலிவ்

கக௧. வைஞ்சி லோதியை † யறிசுவென்

யானெனக்

கோவல னூவிற் கூறிய மந்திரம்

பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்

வனசா ரிணியான் மயக்கஞ் செய்தேன்

புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு
உரு. மென்றிற முரையா தேகென் றேகத்

தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் †

கொணர்ந்தாங்

கயர்வுறு மடந்தை யருந்துயர் தீர்த்து
மீதுசெல் வெங்கதிர் வெம்மையிற்

றொடங்கத்

தீதியல் கானஞ் செலவரி தென்று

உரு. கோவலன் றன்னொடுங் கொடுங்குழை

மாதொடு

மாதவத் தாட்டியு மயங்கத ரழுவத்துக்
குரவமு மரவமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்
விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை
யாரிடை யத்தத் தியங்குந் ரல்லது

உரு. மாரி வளம்பெறு ட வில்லே ருழவர்

சூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி

வேற்றுப்புலம் ி போகினல் வெற்றங் கொடுத்துக்
கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும்

உகடு.

வழிததற குமா வண்ணொ பாவை
**மையறு சிறப்பின் வான நாடி
யையைதன் கோட்ட ி மடைந்தன ராங்கென்.

ககக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே! என்றது, பிறர்க்கில்லாத,
பண்டையாயென்றபடி.

ககடு. அறிஞுவெனென்றுகருதி. உடு. ஒடி, எண்ணெடுவுமாம்.

உடு - கடு. ஆரிடையத்தத்தியங்குநருடைய வளமல்லது மழைவளம்
பெருமறவர்.

௨௦௮ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து ஐயைகோட்டமென்க.

(பி - ம்.) * 'பழிமொழி' † 'அறிவுவெனென்று' ‡ 'கொணர்ந்து வயாவுதமடத்
தைக்கு வகுத்துயர்' § 'வல்லெருமுவர்' || 'மொய்ம்பொடி' ¶ 'பொடிவெற்றி'
** 'மதுவது' †† 'உறைத்தனங்கென்'

கக.—காடுகாண்காலைத்.

௩௦௧

க - ச.

திங்கண்முன்று.....அறிவனை வணங்கி

(இ-ள்.) கோதைகள்

தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய நிழற்கண்ணே முன்று
திங்களையடுக்கிஊற்போலும் திருமுக்குடையினதுகீழ்
யினும் ஒளிசிறப்பவிருந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

இளநாயிற்றினது ஒளி

திங்கண்முதலிய¹ மூன்றெனினுமாம்.

முக்குடையாவன: சுந்திராதித்தம்

நித்தியவினோதம், சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு
தொக்கது; பொருவாம்

பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து -
சிறப்ப, 'கோதைதாழ்.

பிண்டி' என்றார்; ² அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான்

எஞ்ஞான்றும் மாலை

யாகப் பூக்குமாதலின். ஆதியி றேற்றத் தறிவனென்றது ஆதியின்மையைத் தோற்றமாகவுடையனென்றதாம்; எனவே இனஞ்செப்பி அந்தமின்மையை

முடிவாகவுடையனென்பதூஉமாம்;

னென்றவாரும்; எனவே தனக்குப்

ஆகவே ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவ

பிரிதொருவர் முதலாதலில்லாதவனென்

பதாம். இன்னும் இதற்கு யாவார்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினு மமையும். ஆதியிற்றேற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றேன்றிய வனென்க. என்றகருத்து காலத்தின்முற்றேன் றும்பொருள்கள் யாவுமின்மை யின், அதனினும் முற்றேன்றியவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதனாட் (க0: உசஅ) புரிந்த புக்கவர் வணங்கியென்க.

நு - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற மொழிந்தது

(இ - ள்.) முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்துள்ள ³ கடவுளார்க்

கெல்லாம் ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்த அகன்றபொழிலின்கட் சார ணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும் இனிமைபுறமொழிந்தென்க.

⁴ நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார். அந்தில்,

கூறிய ஆற்றுலீயரங்கம்; திருவரங்கமுமாம்.

அசையுமாம். அரங்கம் - முற்

அகன்பொழில் - அம் மரம்பயி

ல்க்கம். சாரணர் - ⁵ பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத் தருமஞ்சாற்றஞ் சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ "ஒளியறி னல்லது, போதார் பிறவிப் பொதி யறையோர்" என்றமொழி; அதனைக் கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....அடங்கி

¹ மூன்றாவது: - சத்திரன், குரியன், அக்கினி.

² இவ்வசொரு மாலைபாகப் பூக்குமென்பதை, "முழாத்திரன் மொய்ம்மலர்த் தாமத் தாழ்த்துமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்த்து வண்டினங், குழாத்தொடு மிறை கொளக் குனித்து கூங்குயில், விழாக்கொள விரித்தது வீரன் பிண்டியே" என்னும் சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௧௨ - ஆம் செய்யுளாணுணர்க.

³ கடவுள் - ஈண்டு முனிவர், "தொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய" என (சக) மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து போழ்தென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய, வெக் கடவுள்" எனத் (க௭) கவித்தொகையுள்கூறியினர்.

⁴ திகத்தன் - அருகன்.

⁵ சாவகர் - சைனர்களில் இல்லறத்தார்;

⁶ திலப்பதிகாரம், ௩௦: ௧௧௦.

இவர்களை மூலாவகரென்பர்.

,, ௩௦: ௧௧௦ - ௧௧௧.

௩௦௨

சிலப்பதிகாரம்

என்றது காலேப்பொழுதில் வாய்மொழிகேட்டு
மாடப்புணைபோகித் தென்

கரையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச்
சாபவிடைசெய்து மாலைப்பொழுதின

கட்புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே
அற்றைறஞான் றுதங்குதல் கூற

வேண்டாதுமுடியும்; முடியவே

வழிநாட்சாவகருணைகின்றவிடத்தே தங்கினு

ராய் ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சுட்டின்,

அவருறைவிடம் கந்தன்

பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை
சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவ

ரென்றது சாவகரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம்
மாதவத்தாட்டி மாண்புற

மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட்
புக்கமையுணர்க. இங்ஙனங்

கூறியது, ¹ “ஆறழங்காதம்” என்றமையானும் ² “காவத மல்லது கடவா
ராகிப், பன்னாட்டங்கிச் சென்னு ளொருநான்” என்றமையானும், ஈண்டும்
“அன்றவருறைவிடத் தல்கின ரடங்கி” என்றமையானும் சிலநாட்சென்றவழிச்

செல்வொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து
ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ
னக்கொள்க.

கடு - கச. தென்றிசை மருங்கிற்.....!.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல்லுதலை
விருப்பமுறுதலானே கோழி

பூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின்றழி
வெய்யேர்ன்வந்து முன்

ளர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த் தான்
தோன்றினாக, வளவிய நீர்

நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியுஞ்சிறந்தோர்
இளமரக்காவின்மண்டபத்தே

சென்று புத்தவிடத்தென்க.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து

அல்கினரடங்கி விருப்புற்று ' வாரணங்கழிந்து
தோன்றினவளவிலே இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி -
விளங்கி; விகாரம்.

கரு - சு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங் காக்க

(இ - ள்.) மன்னர்யாவரினும் மிக்க

பெரியதகையிணையுடைய எங்கோ

வாழ்வானாக; ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை
அவனே காப்பானாக
வென்க.

கள - ௨௨.

அடியிற் றன்னளவு.....தென்னவன் வாழி

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது

பெருமையினதளவை அரசர்க்

குக் காலான்மிதித்துணர்ந்தி வேலானெறிந்த அந்தப் பழம்பகையினைக் கடல்
பொறுது பின்னொருகாலத்த அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ' பஃறுளி
யாற்றுடனே பலவாகிய பக்கமலைகளையுடைய குமரிக் கோட்டையும் கொண்ட
தனல் வடநிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும் இமயமலையினையும் கைக்
கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாக
வென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், க0: சஉ.

² சிலப்பதிகாரம், க0: கடுச - டு.

³ "எங்கோ வாழிய... ...முத்தீர் விழவி னெடியோ, என்னிடப் பத்துவி
மணவினும் பலவே" எனப்புகழுவாரற்றைப் பாராட்டிக்கூறினர் புறப்பாட்டிலும்; க.

கக.—காடுகாண்காலைத்.

நடுந.

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக்
கடன்மேலேற்றலுமொன்று.

அரசார்க்கு - உலகிலரசரெல்லார்க்குமென்க.

வான்பகை - முன்புசெய்த

பகைமை. பஃறுளியென்னும் ஆற்றின்றன்மை ¹

வேனிற்காதையிற்கூறிப்

போந்தாம். கோடு - மலை. கொடுங்கடல் -

இவ்வளவெல்லாந்தந்தகடல். கடல்

எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும் வடபால் தனதாக்கி

மீண்டும் தென்றிசையை

மாண்டவென ஒப்பாக்கலுமொன்று. அடியாலுணர்த்தி

எறிந்த பகைபொழுது

கொள்ளத் தானுங்கொண்டு ஆண்ட தென்னவென்க.

என்றது : அங்கனமாகிய நிலக்குறைக்குச் சோழநாட்டெல்லையிலே முத்
தூர்க்கூற்றழம் சேர்மானாட்டிக் துண்கூற்றழமென்னுமிவற்றை இழந்த
நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உரு - ஓ. திங்கட் செல்வன்.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செல்வனுடைய மரபு மேம்படுத்தற்கு இந்திரன் பூட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய டியன் வாழ்வானாகவென்க.

தனதுமார்பத்தோபூண்ட பாண்

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான் வியங்கோளாக்குவாருமுளர். விளங்கப் பூண்டோனென இயைக்க. ¹திங்கட் செல்வனென்பதற்கு வேளிர்காந்தியில் உரைத்துரைக்க.

உரு - ஓ. முடிவளை யுடைத்தோன்.....வந்திருந் தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வனது சென்னிமுடியிலே வளையை யுடைத்தோனென்று இடியையுடைய பருவமழை தனதுநாட்டிற் பெய்தற்றொழிலெய்தாது ஏகிற்றுகத் தப்பாத விளைபுளாகிய மிக்க வளஞ்சூரக்கும்படி அத்தனை ²விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன் வாழ்வானாகவெனக் குற்றந்தீர்த்த கிறப்பினை யுடைய தென்னவனை இவ்வனம் ஏத்திவந்திருந்த முதமறையோனையென்க.

உரு - ஓ. யாது தும்பூர்.....கோவலன் கேட்ப

(இ - ள்.) அம்மறையோனைநோக்கி; ஆண்டு, தும்பூர்யாது? என்கு நும் வரவு என்னையெனக் கோவலன்வினவவென்க.

உரு - ச. குன்றாச் சிறப்பின்..... உரைப்போன்

(இ - ள்.) மிக்க சிறப்பினையுடைய அம்மறையோன் தான் வருகின்றபொருளை உரைக்கின்றவனென்க.

வருபொருளென்ற பொதுமையான் வருதற்குக் காரணமும் ஊர்ப்பெயருமென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௦.

² சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௬.

³ வேலையெறிந்து கடலை வற்றச்செய்ததும், இந்திரன் பூட்டிய ஆரத்தைப்பூண்ட

தம், இத்திரன்முடிமேல் வளைபச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும்
பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்று திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்.

௩௦௪

சிலப்பதிகாரம்

௩௫ - ௪௦. நீல மேகம்.....கிடந்த வண்ணமும்

(இ - ள்.) நீலமேகம் ஒங்கிய பொன்மலைமீதே
பக்கங்களில் விரிந்து மிகா

மல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனையொப்பத் தனது
படம்விரித்தெழுந்த

ஆயிரந்தலையையும் கிட்டுதற்கரிய திறலையுமுடைய
பாம்பணைப்பள்ளிமீதே

தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திரைவிரியும்
காவிரியாற்றிடைக்குறையிலே

திருமகள்பொருந்திய திருமார்பையுடையோன்
கிடந்தகோலமுமென்க.

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவென்க.

௪௧ - ௫௧. வீங்குநீரருவி.....நின்ற
வண்ணமும்

(இ - ள்.) கொடிவழித்தீர்த்தமுதலிய மிக்க அருவி
நீரையுடைய வேங்கட

மென்று பெயர்கூறப்படும் மலையினுச்சிமீதே ஞாயிறும்
திங்களும் இருமருங்கும்

ஒங்கிவிளங்கிய இடைப்பட்டவிடத்தே நல்ல
நீலநிறத்தையுடையமேகம் தன்

மின்னுகிய புதுப்புடைவையையுடுத்துத் தன்வில்லாகிய
பணியைப்பூண்டுநின்

ரூற்போலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும்
அழகிய தாமரைக்கைய

கத்தே வலனுமிடனுமேந்தி
அழகுகிளருமாரத்தைத் திருமார்பிற்பூண்டு பொற்
பூவாடையையுடுத்து வெளிப்பட்ட சிவந்த
திருக்கண்மலையையுடைய நெடி

யோன் நின்ற கோலமுமென்க.

மேகம் இடைநிலைத்தானத்து உடுத்துப் பூண்டு
நின்றதுபோல ஏந்திப்

பூண்டு பொலிந்து உச்சிமீமிசைத்தோன்றிய
நெடியோன் நின்றவண்ணமு

மென்க. இது மயக்கநிரனிறை உச்சிமீமிசையென
ஒருபொருட்பன்மொழி

சிறப்பின்கண்வந்தன.

ரூஉ - ந. என்கண்

காட்டென்று.....உள்ளேன்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இரண்டுவண்ணத்தையும்

காட்டுவாயாகவென்று

என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெய்தலாலே

ஈண்டுவிந்தேன்; ஆண்டுக் குடக

மலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமுரின்கண் உள்ளவன்

நானென்றானென்க.

என்கண், எழுவாய். ¹ “கண்ணுந் தோளும்”

உள்ளேன் - உள்ளவன் நான்.

என்பதனூற் கண் ணென்றார்.

ஞச

- எ. தென்னவ னூட்டு.....செப்பக் கேட்டு

(இ - ள்.) அத்தென்னவனுடைய

நாட்டிலுள்ளசிற்றப்பும், அவன் கொடை

அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக் கண்கள்குளிரக் கண்டேனாகலான், அவன் புகழை நாவால்வாழ்த்தி வந்திருந்தேன்; என்வரவு இதுவென்றுகொண்டு முத்தியின் நிறத்து மனம்புரிந்தோன் சொல்லக்கேட்டென்க.

ஞஅ - கூ.

மாமறை முதல்வ.....கோவலற் குரைக்கும்¹

(இ - ள்.) கோவலன் பெரிய மறைமுதல்வனே! அந்நிற்க; மதுரைக்குச் செல்லும் செவ்வியநெறியை எங்கட்குக் கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன் இதனைக் கூறுமென்க.

¹ தொல்காப்பியம், இளவியாக்கம், கு. கூஉ.

கக.—காடுகாண்காலைத்.

நடாடு

அது மேற்கூறுவார்:—

கூடு - கூள. கோத்தொழி

லாளரொடு.....காரிகை தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்மையனறிக் குடியோம்பாத

அமைச்சரோடே, நாடோ

றும் நாடி முறைசெய்யாது அரசனும் கோல்கோடலானே, அரசியலிழந்த
அகன்றநிலம்போல முதிர்ந்த வேனிலாகிய உரிய அமைச்சரோடே வெவ்வித
விளக்கத்தோடேயமைந்த¹ வேந்தன்முனும் வெம்மைமிகுதலானே தமது இயற்

கைகெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென்னும் இருதிணையும்

முறைமைதிரிந்து தமது

நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச் சேர்ந்தோரை நடுங்குந்துயரையுறுவித்துப்
பாலையென்பதோர் வடிவைக்கொள்ளும் 'இந்தக்காலத்து இக்காரிகையோடு
வந்தீர்நீரென்றென்க.

பாலைக்கு நிலமின்மையும் முஸ்ஸையும் குறிஞ்சியும் பின்பு பாலையாதலும் முன்னர்ப்¹ பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன. அன்றியும்,² 'வான முர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவி ரங்காட், டிலையில மலர்ந்த முகையி லிலவம்' என முஸ்ஸை முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும்,³ 'சேருங் கணிச்சியோன்... ..வரைபிளர் தியங்குந, ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை' எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும்காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனொடு வேந்தன் திருக்க குன்றித் திரிந்து இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலை யெனக்கூட்டுக. காரிகைதன் னுடன் காலை யெய்தினிரென மாறுக: காலை - காலம்.

சு.அ - எஃ. அறையும்.....கவர்க்கும்

(இ - ள்.) பாறையும் துறுகலும் அருவழியின் நெறிமயக்கமும் பேய்த் தேருமென்னுமிவை அடைவுபுட்கிடந்த இந்தத் தொலையாத பெரிய சுரத்து நெறியைத் தொலைத்துப்போய்க் கொடும்பாணூர் நெடுங்குளமென்னும் இரண் றீர்க்கும் பொதுவாகிய ஏரியினது கரையைக் கழிந்துசென்றால் முடிக்குப் பிறற யைக் கண்ணியாகச்சூழிய இறைவனேந்திய கண்ணறையாகிய வாயையுடைய சூலவேலைப்போல மூன்றுவழி அறிதற்கரியவாம்படி கவர்க்குமென்றனென்க.

பொறையைப் பொத்தையென்பாருமுளர்; ஆவது மட்சிறுமலை ஆரிடை - அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போரும் ஊறுசெய்விஸங்குமுடைத்தாய் ஏற்றிழி லும் கவலைச்சின்னெ றியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியென்றார், பேய்த்தேரை; நீர்போலத் தோன்றுதலின்; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்ற ளுர். இனிக் கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் - கரை; பள்ளமுமாம். நீர்திப் புகவரிதென்பதுதோன்றப் புக்காலென்றார். சூலத்து - சூலம்போல; சாரியை நிற்க உருபும் உவமவுருபும் தொக்கன.

நெறியருமைகூறினான்.

எசு. வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியின்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் கலைப்படுநெறியினுள் வலப்பக்கத்தாய்க் கிடந்த வழியில் நீர் போகத்துணி வீராயினென்றனென்க.

¹ வேந்தன் - குரியன்,

² லெப். பக். கள.

³ அகதா, கக.

⁴ எலித், உ.

எடு - அக. அலறுதலை மராமும்.....பதிச்
செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும்,
உளறிய தலைகளையுடைய

ஓமையும் பொரிந்த தாளையுடைய வாகையும்,
தண்டுமுளிந்த புறக்காழாகிய

மூங்கிலும், வரியையுடையமரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய
கரிந்துகிடக்கின்ற இடங்

களும், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி
அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று

உளைக்குங்காடும், எயினருரையடுத்தவழியுமாகியவவை
கடத்தற்கரிய; அவற்

றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து மலைச்
சாரலிஸ்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்

கும்பருவத்தைத் தன்னிடத்துடைய கரும்பும்
கொய்யும்பருவத்தையுடைய

தினையும் வளவிய புனத்திஸ்விளைந்தவரகும்
வெள்ளுள்ளியும் மஞ்சளும் அழகிய

கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த குலையையுடைய
வரைவாழையும் கழு

கும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமென் னுமிவை தனக்குச்
சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு

ஒங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்னும்

பெயரையுடைய மலை விளங்கித்

தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டு
இடப்பக்கத்து நெறியிற்

சென்று மதுரையிற்புகுமினென்றனென்க.

உலறுதல் - தலைமுளிதல். உழிஞ்சில் -

உன்னமுமாம். புல் - புறக்காழ்.

திரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால்
திரங்கியவென்றுமாம்;

1 'மரையா மரல்கவர்' என்றாராகலின். எயினர் -
மறவர். அறைக்கண் -

வரைந்தகண்ணுமாம். பூந்தினை -

பொலிவினையுடையதினை. காயம் - வெள்

ளுள்ளி. சிறுமலை, பெயர். அகன்பதி - மதுரை.

அள - கூஉ. அவ்வழி.....

பிலமுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப்
போதிராயின் இடப்பக்

கத்துச்

சிறையையுடையவாண்டுகள் செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும்
தாழ்ந்த -

தடத்தோடும் தாழ்ந்தவயலோடும்

குளிரந்தபூங்காவினோடும் அருஞ்சுரங்கள்

பலவும் இடைக்கிடந்த

காட்டுநெறியையுங்கழிந்து திருமால்குன்றத்துச் செல்

லக்கடவீராயின், அவ்விடத்தே மிக்க
மயக்கத்தைக்கெடுக்கும் பிலத்துநெறி
புண்டென்றானென்க.

திருமால்குன்றம் - அழகர்திருமலை.

கஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்பிலத்துக்குள்ளே,
கஉ - எ.

விண்ணோ ரேத்தும்.....முன்றுள்

(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலின் யாவரும் வியக்கத்தகும் மரபினை
புடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி இட்டசித்தியென்னும்பெயர் எங்கும்
பரக்கப்பட்டு இடையருத சிறப்பினைபுடையவாய்த் தம்மிற்சேர்ந்திருக்கின்ற
மூன்றுபொய்கைகளுள்வென்றானென்க.

கஎ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,

கஅ - க. புண்ணிய சரவணம்.....எய்துவார்

¹ கவித்தொகை, கூ.

கக.—காடுகாண்காணைத்.

௩௦௭

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்றோரின்

பொய்கையில் ஆடுவிராயின்

இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட

இந்திரவியாகரணமென்னும் இலக்கணத்தை உணர்
வீரென்றென்க.

இது நினைவின்றிப் பெறும்பேறு.

பொருந்துதல் - ஆடுதல். எய்துதல் - உணர்தல்.

க00 - க0க.

பவகாரணி.....எய்துவார்

(இ - ள்.)

அதுவன்றிப் பவகாரணியென்னும் பொய்கைக்கண்

ஆடுவீரா

யின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை

யுணர்வீரென்றென்க.

முன்னம்பின் னுமாகிய இருபிறப்பையும் உய்த்துணர்தற்குக் காரணமாகிய
இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும் எய்தவுணர்வீரென்றெனினுமமையும். இனிப்
பவமென்பதனை விகாரமாகிப்

பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்கீளென லுமாம்.

க0உ -

ங. இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்.) அதுவன்றி இட்டசித்தியென்னும்

பொய்கையில் ஆடுவீராயின்

நீர் நினைத்தவெல்லாம் எய்துதலையுடையீரென்றென்க.

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து வருந்திப்பெறாமல் நினைத்
துழிப் பெறுவீரென்றெனினுமமையும்.

கரச. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயின்—(இ - ள்.)
மாகிய அப்பிலத்துக்கட்புஞ்சுதலை விரும்புவீராயினென்றனென்க.
அங்ஙன

கரு - எ. ஒங்குயர்
மலையத்து.....மலைவலஞ் செய்தால் (இ - ள்.)
மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள
பெரியோன்சேவடிகளைக் கையாற்றொழுது
மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதித்தலுடனே அம்மலையை
மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை.
வைத்தல் - நினைத்தல் - தியானம் - வந்தனை - ஈண்டுத்
துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு
வலஞ்செய்தாலென்க.

கருஅ:-

கக. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடுமப்படி அறுத்துத்
தாழ்ந்த¹ சிலம்பாறென்னும் அகற்சியையுடைய ஆற்றினது கரைக்கண்ண
தாகிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழ்ந்த மலையையுடையதோர் கோங்கி
விழற்கண்ணே ஒரு பொற்கொடியோலவும், மின்போலவும் புயல்போலும்
ஐவகைக்கந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த தோளினைமுடையாளொருத்தி
தோன்றியென்க.

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின்பெயர். தலை - இடம். இன், உவமவுருபு.
கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு. ஒருத்தி - ஓரியக்கி.

ககஉ. - எ. இம்மைக் கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்கனம் தோன்றினவன் இப்பிறப்பிற்குரியமும் மறுபிறப்பிற்கு
 யமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும் ஒன்றாதன்மையாய்க் கோட்
 சிலம்பாற்றினை நூபுரக்கையென்பார்.

௩௦௮

சிலப்பதிகாரம்

டமின்றி அழிவறங்கிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள் யாவை
 ? அவற்றை நீயி

ருரைமின்; யான் இத்¹ தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்;
 வரோத்தமையென்று

கூறப்படுவேன்; யான் விரைய இவற்றை
 உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்

தொழிற்குமுரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர்,
 உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொ

ழுதே இப்பிலவாயிற்கதவம் திறந்துதருவேனென்று
 சொல்லுமென்றென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறுமைக்கின்பம் -
 புண்ணியம்; செம்மையினிற்

பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவர்க்கு இம்மைமறுமைகட்கு
 இன்பத்தைத்தந்து

பூமியுள்ளவரும் நிற்பதுபுகழென லுமாம்; ² “ஒன்று
 வுலகத்.....தொன்றில்”

எனவும், ³ “இவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண,
துயர்நிலை யுலகத் துறையு

ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்”
எனவுங்குறிஞராகலின். கதவந்திறத்

தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்;
விரைபொருட்கண்வந்தது.

ககஅ - உங். கதவந் திறந்தவள்.....பேணிய
பொருளெனும்.

(இ - ள்.) அவருரைப்பின், அவள் கதவைத்திறந்து
இதுவென்றுகாட்டிய

நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள;
அவைகழிந்தால், இரட்டைக்

கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டு; அதற்கு
மேலாகச்சென்றால் வட்டி

கையிலேயெழுதின பாவைபோல்வானொருத்தி வெளிப்பட்டு
நடில்லாத இன்பம்

யாது? அதனை உரைத்தீராயின் நீயிர்
இம்முப்பொருளினும் விரும்பியபொரு

ளைப் பெறுகிரென்னுமென்றனென்க.

புதவம் - வாயில். போகு - நெடுமை. ஒட்டுப்புதவம் -
இரட்டைக்கதவம்.

உம்பர் - மேல். பூங்கொடி, உவமப்பெயர்; அன்றித்
துவாரவட்டிகையிற் பூங்

கொடி அங்ஙனம் கேட்குமெனவுமாம். இறுதியிலின்பம்

- வீடு. பெறுதீர்,

முன்னிலைப்பன்மை. போலி, ஒப்பில்போலி.

கஉச - ரு. உரையீ

ராயினும்.....நீக்குவ னும்மெனும்

(இ - ள்.) வினாயவள்,

யான்வினாயதனை நும்பேதைமையான் உரையீரா

யிலும் நும்மை வருத்தஞ்செய்யேன்; நீர் போகக்கடவ
நெடுநெறிக்கண்ணே

நும்மைப்போக்குவனென் னுமென்றானென்க.

கஉசு - எ. உரைத்தா

ருளார்.....பெயரும்

(இ - ள்.) அவள் அங்கனங்கேட்டபொருளை உரைத்தாருளராயின், முத
கூறப்பட்ட பொய்கைமுன்றின் கரைக்கட்செலுத்தி அவை இவையென்று
காட்டி மீளுமென்றானென்க.

ஆங்கு, அசை.

கஉஅ - ருஉ.

அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்.) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தனவர்கிய ஐந்தானும் எட்டா
னும் வருமுறைமைப்பட்ட எழுத்தினையுடைய மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்

¹ அடிமையைப் பாதசைலமென்று வடநாலார் கூறுதலின், தாள்வரையென்றார்.

² திருக்குறள், உருக.

³ புறநானூறு, 100.

கக. —காடுகாண்காலைத்.

நூலு

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதித்து
அவற்றுள் வேண்டியதியா தொன்று அதனில்
விரும்பினீராயாடின, அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச்
செய்தோர்க்கும் காணத்தகும்
மரபினையுடையவல்லவென்றானென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பினீராய் ஒன்றினாடின
அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம் பிறிதொன்றினையும் காதலியாதென்றுமாம்.

இன்னும் மற்றவை காண்டகும்மரபினவல்லவென்பதற்கு இவையொழிந்ததீர்த்
தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும் மரபினையுடையவல்லவெனினு
மமையும்.

கநக - அ.

மற்றவை நினையாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்.) அங்நனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை
விரும்பீராயின், அவந்

றை நினையாதே அம்மலைமீதுநின்றேனுடைய
பொலிவுபொருந்திய தாமரை மலர்போலும் தாள்களை
நினைமின்கள்; அங்நனநினைப்பீராயின், அப்பொழுதே

அவனது கருடப்புள்ளெழுதிய கொடித்தண்டு
பொருந்திநிற்குநிலையிடத்தைக்

காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவன்றிருவடிகிலே நுடம்மை
எடுத்துக்கொண்டு பிற

வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்பீரென்பான்
தோன்றுமென்றான்.

கெடுக்கும், முற்று.

கநஅ - கூ. இன்ப

மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்நனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர்ப்
பரமபதத்திற்குச்சேறலு

மெய்யென்று இன்பமெய்தி மாட்சிமைபொருந்திய
மரபினையுடைய மதுரைக்

குச் சென்மின்களென்றென்க.

கச0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்கூடாகக் காணத்தகும்

யிருக்குமென்றானை.

பிலத்தின்றன்மை இத்தன்மையா

கசு0 - சக.

ஆங்கு.....யானை

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற் போதிராயின், இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்த இனிய பொழிஸ்கூழ்ந்த னாரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற் கடத்தற்கரியதோர் மிக்க வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர் தெய்வமுண்டு; அத்தெய்வந்தோன்றி வழிப்போவாரை இடுக்கண்செய்யாது; செய்வதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாலா நயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய அதனைத்தப்பின், அப் பெருவழி போவார்பாவர்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்; ஆதலால் நீயிருஞ்சென் மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணாளுள்களைத் தொழுதகையபுடையே னாகலிற் போருவலென்னவென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்திடன்கிடக்கும் - இம்முன்றுவழியும் - ஒரு பிறிதப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமையும்.

கநு0 - நிக. மாமறை யோன்,.....கட்டுரை சொல்லும்

நகூ0

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போருவலென்ற முதுமறையோன் வாக்கால் வழியின் திறங்களைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள்

ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்;

அஃதியாதெனின்:—

கருஉ

- சுசு. நலம்புரி கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி
(இ - ள்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரிந்த

கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல

வனே! தேவர்களிலும்வைத்து ஆயுக்கற்பத்தினை

மிகவுடைய இந்திரன்றோற்று

வந்த வியாகரணத்தினை எம்முடைய

அருககுமரனருளிச்செய்த பரமாகமங்

களிற் காண்கின் றிலையோ? அஃதுளதாக, நின்

புண்ணியசரவணம்பொருந்துதல்

வேண்டா; அஃதன்றி முற்பிறப்பிற்செய்தவற்றை

இப்பிறப்பிற் காண்கின்

றிலையோ? ஆகலான் நின்பவகாரணி படியவேண்டா;

அஃதன்றி வாய்மையும்

கொல்லாமைபுமென்னும் இரண்டினையும்

வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைகூடா

திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின், நின்

இட்டசித்தியெய்துதல்

வேண்டா; இவை இங்ஙனம்பெறுதலின்,

பிழைப்புகவேண்டுமுறைமை என்கட்கு

இல்லைகான்;

போவாயாக;

நீ காமுற்றுவந்ததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு அடிபணிதற்குப்

யாங்களும் என்கடகு ஏற்ற நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறை

யோனுக்குப்

தினையுடைய

பொருந்துவனவாகிய மொழிகளையுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத்
கோவலனுடனே அற்றைநாள் தங்குதற்கரியதொரு பதியிற்றங்கி
யென்க.

நலம்புரிகொள்கை நான்மறையாள, இகழ்ச்சி.
கற்பமென்பதனைப் பிரா

கிருதத்தாற் கப்பமென்றார்; தேவர்களிடைச்சென்று
கற்பிக்குமிந்திரனென்று

மாம். மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; அதில்
ஐந்திரவியாகரணம் காண

லாம். நூலினையென்னுமுருபு தொக்கது.

இந்தப்பிறப்பில்லு கர்வன முற்பிறப்

பிற்புரிந்த வினைப்பயனென்பதுகருத்து.

கருஅ - கூ. வாய்மை...பொருள்:—¹

“யாமெய்யா.....பிற” எனவும், ²

“கொல்லான்தொழும்” எனவும்

உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க.

இனிக் காழுறுதெய்வம் - காமமுறுந்தெய்வம்; எனவே
காமக்குரோதாதிகளெல்

லாமுடைய தெய்வமென்பதுஉமாயிற்று; கண்டு -

கண்டிவைத்துமென்க.

ககரு - எ(),

பின்னையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முன்னுட்போஸ்ப் பின்பும் தங்கி அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து செல்கின்ற பின்னாட் கரிய பெரிய கண்ணையுடையானும். கவுந்தியடிகளும் வழி நடை வருத்தத்தினாலே வழிப்பக்கத்தேயிராநிற்க, முற்கூறிய இடைநெறிக் கிடந்த செலைவக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கடந்துபோய் ஒருபொய்கைக் கரையிற்சென்று நீரையுண்ணவிரும்பிய வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே நின்றானாகவென்க.

பின்மை - பின்னை. வழிநாள் - மற்றைநாள். வருந்து-வழி. இடைநெறி - நெறியிடையென்று மாறினுமமையும். இயவு - செலவு. நீர்நடைவேட்கை - நீர்மேல்மிக்கவிரும்பம். இது கூறவே பாலைத்திணையின் தன்மைச்சிறப்பு மாயிற்று.

¹ திருக்குறள், ௩௦௦.

² திருக்குறள், ௨௬௦.

நகக

கக.—காடுகாண்காலைத.

களக - டு. கானுறை தெய்வம்.....நீருகுத்து
(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய ஆரஞூர்த்தெய்வமாகிய

வனதெய்வம்

தனது காதன் மிகுதியாற் சென்று கூடக்கருதி

மாதவிமேல் நயந்தகாதலால்

நம்மேல் இவன் அன்புறுவனென்றெண்ணி

அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது

வடிவைக்கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால்
நடுக்கமுற்றதென்

னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணீர்வீழ்ந்து

பொய்க்கண்ணீரையுருத்

தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அன்பின்மையின் உருத்தமை

தோன்ற நின்றது.

சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உருத்தென்க.

கஎசு - கூ. வாச மலை.....வான்றுய ருற்று

(இ - ள்.) இனி மாதவிகுற்றாகக் கொண்டுக்கூறுகின்றவள், வாசத்தை
யுடைய மாலையிலெழுதிய ஓலைப்பாசரத்தில் தவறுடையேனல்லைன்; நீகூறிய
மாற்றங்களிற் சிதைவறுண்டுபோலும்; அதனானே கோவலன் எனக்குக்
கொடுமை செய்தானென்று என்முன்னே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயர
முற்றென்க.

கஅ௦ - கூக. மேலோராயினும்.....பணிமொழி யாதென

இது

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது நன்மைத்தன்மையறிவோரும்
நெஞ்சையொறுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டு
நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில் கடையானதொழிலென்று
சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவியகடையையுடைய கண்களால்
வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விரும்பி முலைக்குப்பூட்டிய வெள்ளிய நிலா

விளங்கும் குளிர்த்த தனிமுத்துவடத்தையும்வெறுத்துப் பூட்டிய தன்கைபாற்
பரிந்து சிந்தித் துறவாவெண்ணுபுர்துற்றதனள்; ஆதலான் நீங்கள் மதுரை

யென்னு முதாராகிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை. வழியிலெதிர்ப்பட்டோர் எனக்குரைத்தலானே ¹ வாணிகச்சாத்தோடுபோந்து தனிமையால் யான்துய ருழந்தேன்; பகுத்தலரிய பண்பையுடையோனே! அதற்கு ஸீயருளிச்செய்யு மாற்றம் யாதென் றுகேட்பவென்க.

பிறக்கிடுதல் - பின்னிடுதல்; ஆவது முகம்பாராமை. வாழ்க்கை - பொய்த் தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போனம் - போனும்; ² "செய்யு ளிற்றுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற்றுகும்" என்பதனாற்கொள்க. மேலோர் - முனிவர். தூலோர் - கற்றோர். பால்வகை தெரிந்தபகுதியோர் - மதிதூட்ப முடையோர்.

ககஉ - ௨௦௦. மயக்குந்தெய்வம்.....வகென்றேக

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட தோவலன் மதியை மயக்குவிக் குந் தெய்வம் இவ் வலிய காட்டிலுண்டென்று அம்மறையோன் கூறினானாத

¹ வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரன்; "சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி" (அ0) எனப்பெரும்பாணாற்றுப்பட்டையிலும், "தாவி. னுக்குடி சாத்தி னெழுந்தவே" (கள்ளி) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

² தொல்காப்பியம், மொழிமரபு, கு. கஅ.

நகஉ சிலப்பதிகாரம்

லான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய ஓதியையுடையானேத்

தெய்வமகள் மானிடமகனென்பதறிவேனெனக்கருதி அவன் நாவிற்கூறியமந்

திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, யான் இவ்வனத்திறநிரிகின் றவியக்கி;

நின்றனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செய்யப் புக்கேன்;

யான்செய்த இப்பிழை யை நின்மனைவிக்கும்
கவுந்தியடிகட்கும் மொழியாது போவாயாகவென்று
சொல்லித் தானும் தன்னிடமே போகவென்க.

தவத்தினும் கற்புச்சிறந்ததாகலின், முற்கூறினார்.
இவர் சாயலும் அறனு.

முடையாரேனும் தவறுகண்டுழிக் கணத்தின் வெகுண்டு
சவிப்பரென்றஞ்சி

அவர்க்கு உரையாதொழியென்று இரந்தாளென்க.

உ0க - உ.

தாமரைப் பாசடை.....துயர் தீர்த்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபின்பு

தாமரைப்பொதியுள் தான் அந்த

விடத்திற் குளிர்ந்தநீரைக் கொண்டுசென்று
நீர்வேட்கையான்வருத்தமுற்ற

மடந்தையது வருத்தத்தைத் தீர்த்தென்க.

உ0ங் - சு. மீதுசெல்

வெங்கதிர்.....அழுவத்து

(இ - ள்.) எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத்

தொடங்குதலாலே பாலேத்

தன்மைநிகழ்கின்ற இக்கானம் இனி வழிச்சேறற்கு
அரிதென்று கோவலனுட

னும் வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும்
மாதவத்தாட்டியும் வழி

மயக்கத்தையுடைய பாலேநிலப்பரப்பின்கண்ணென்க.

தீதியல்கானம் - தீங்காலியன் றகான முமாம்.
௨0௭ - ௧௧.

குரவமும்.....ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்பும் கோங்கும்

வேங்கையும் தம்மில் தலை

மணந்தபொழிக்குழந்த இருப்பிடத்து அரியவழிகளின்

இயங்குவார்கைப்பொரு

ளாகிய வளத்தை விரும்பினல்லை

உழவுத்தொழிலாகவுடைய மறவர்

மழைவளத்தைவிரும்பாத விற்பொழிலையே

கூற்றத்தையொத்த வலியோடே வில்லையேந்

திப் பகைவாழ்விடத்தேபுக, அவர்க்குவென்றியைக்கொடுத்த அதற்கு விலை
யாகிய மிக்க ஆண்மைத்தன்மையையுடைய அவிப்பலியைத் தான்பெறுதற்கு
வழிபார்த்திருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவும்பாவை,
குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சுவர்க்கநாட்டையுடையாளாகிய ஐயைகோட்டத்
தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது ஏந்திப் போகி வெற்றங்
கொடுத்தும் பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு உழவர்க்கென நான்

ஹருபு விரிக்க. முன்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதரமுலத்து விளங்
கிய இருக்கைக்கட கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப் போகிக் கொடுத்த இருக்கும்
குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க. கழிபேரண்மைக்கடன் -
தன்னைத்தானிடம்பலிக்கடன். விழிதுதல் - துதல்விழியென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின், நிலையண்டிலவாசிரியப்பா.

கக.—காடுகாண்காதை முற்றிற்று.

பன்னிர்ண்டாவது

வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
டாறுசெல் * வருத்தத்துச் சீறடி சிவப்ப
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல் வுயிர்த்தாங்
கையை கோட்டத் தெய்யா வெருசிறை

௫. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன † ருப்பால்
வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித்

தாயத்துப்

‡ பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி
§ தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
கையெடுத் தோச்சிக் கானவர் வியப்ப

க௦. விடுமுள் வேலி யெயினர்குட் டுண்ணு
நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடிக்
கல்லென் பேரூர்க் கணநிறை சிறந்தன
வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன

¹ மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

ச. எய்யாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

இ. உப்பால் - மேல்.

ஈ. வழங்குவிற்தடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை; வழங்குவில் - அம்பை
வழங்குமவில்லென்றுமாம். தாயம் - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன்; அஃது கொடுத்துப்
போந்தான். சாலினி - தேவராட்டி.

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடுமன்றம்.

கஉ. கல்லென்பேருர் - கரந்தையருர்கள்.

கங. நிரைகவர்ந்து வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள்

பாழ்பட்டன்.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய

அடித்துப்பறித்தல்.

வழிவளஞ்சுவரவாது; வழிவளம் - போவாரை

¹ கச - இ. கருத்து; கலி. கக: கஉ - ச.

(பி - ம்)* 'வருத்தஞ்சிறு' † 'இப்பால்' ‡ 'பழங்கடன்ற', 'பழங்கட
ளிறத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுந்து மெய்ம்மையினிறத்துக்'

சு0

கரு. தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்
கலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது

சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ எல்லண்
மட்டுண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்
கட்டுண் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாங்
உ௦. கிட்டுத் தலையெண்ணு ! மெயின ரல்லது
சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக் குமரியைச்
சிறுவெள் ளரவின் குருளைநாண் சுற்றிக்

§ குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி
யின்குழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கரு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள்.
அவிந்தடங்குதல் - நிரைகோட
லும் ஆறலைத்தலுமொழிதல் ; இது 'மறக்குடி
அறஞ்செய்யக் கெடும்' என்னும்
வழக்கு.

கஅ. மட்டுண்வாழ்க்கை -

கள் ஞாண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை.

கக. கட்டுண்மாக்கள் - களவேகட்டி

உணவாகவுண்ணுமாக்கள். கடந்தரு

மென்றது சாவினிகூற்று; தாருமென்றது விகாரத்தால்
ஆங்கு - அவ்விடத்தில்.

தருமென்பதாயிற்று.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி
கூறுகின்றார்:—

உ௦. தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயினரல்லது.

உ௧. சுட்டுத்தலைபோகா - நோயாற்செத்துச்

சுட்டுப்போகாத; என்றது

மறங்கூறியதாம்.

உ௦ - உ௧. அன்றியும், மாற்றார்தலையைத் தாங்கள்
வெட்டியிட்டு எண்ணு

மதல்லது பிறராற்

கருதலான விடத்தைப்போகாதவென்றுமாம். அன்றியும்,

மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினர்,

தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிறர்

கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத தொல்குடியிற்

குமரியென்றுமாம்.

உ௨. அரவின் குருளைநானென்றது -

பொன்னுற்பண்ணின பாம்பு;

[“அராப்போத்து” என்பதுபோல உருவமாறிநின்றது.]

உ௨ - கூ. சுற்றிக்கட்டி.

உ௩. இளைஞழ்படப்பை - காவல்குழந்த

கொல்லைத்தோட்டம். இழுக்கிய-

¹ கருத்து: சிலப்பதிகாரம், கக; உகக - க.

² குறந்தொகை, ககக.

(யி - ம்.) * 'சிலதரு' † 'வேண்டுவிராயிற்' ‡ 'எயினர்க்கல்லது' § 'குறிமுறி'

கஉ.—வே வட்டு வ வ ரி.

ககரு

உரு. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது
முளைவெண் டிங்க ளென்னச் * சாத்தி
மறங்கொள் † வயப்புலி வாய்பிளந்து

பெற்ற

மாலே வெண்பற் றுலிநிரை பூட்டி
வரியும் புள்ளியு ‡ மயங்கு வான்முறத்

கூ0. துரிவை மேகலை § யுடஇப் பரிவொடு
கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக்

கொடுத்துத்

திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற மஞ்ஞையும்

கூரு. பந்துங் கழங்குந் தந்தனர் ¶ பரசி

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் **

சார்தமும்

1 புழுக்கலு ++ நோலையும் விழுக்குடை

மடையும

பூவும் புகையு மேவிய விரையு

மேவ லெயிற்றிய ++ ரேந்தினர் பின்வர 2

சு0. வாறெறி பறையுஞ் சூறைச் சின்னமுங்

கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்

கணங்கொண்டு துவைப்ப வணங்கு முன்னிறீஇ

உஅ. மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பற்றாவி - நிரைத்த
புலிப்பற்றாவி.

உக - சு0. வான்புறத்துரிவை -
தூய்புறத்தினையுடைய புலியுரிவை.

கஉ. திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு, கக. தூவி -
சிறகின்மயிர்.

கரு. பந்தும் கழங்குங்கொண்டு சேவித்து.

2 கக - சு0. (பா) பீழகையிற் சென்று

நிலைப்பலிசெய்து.

சுரு. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டும்பறை.
சூறைச்சின்னம் -

சூறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்.

சுரு. (பா) அணங்கு மெய்ந்நிறீஇ - அக்குமரிமேல்
அணங்கையேற்றி.

1 சிலப்பதிகாரம், இ: சு-அ.

* 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு" என்று
ஓரடி சிலப்பரதிகளில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

* மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது; இஃது அடியார்க்குநல்லா
ருரையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ம.) * 'சேர்த்தி' + 'இரும்புலி' † 'மயங்கியவான்' ‡ 'உதித்தி' || 'கையிற்
கொடுத்தி' ¶ 'பின்வர' ** 'சாத்தம்' †† 'தொலையலம்' ‡‡ 'ஏத்தினர்குழ்த்தி'

நகசு

சிலப்பதிகாரம்

விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி

பீடிகைக்

கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு

தேத்தி

சுரு. யிணைமலர்ச் சீறடி * யிணைந்தனள்

வருந்திக்

கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை
! யிவனோ, கொங்கச் செல்வி

சூடமலை யாட்டி

தென்றமிழ்ப் பாவை ! செய்த

தவக்கொழுந்

தொருமா மணியா யுலகிற்

கோங்கிய

நீ. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற்

றுரைப்பப்

பேதுறவு மொழிந்தனண் முதறி

வாட்டியென்

றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத்

தொடுங்கி

விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப
மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ்

சென்னி

நீ. துதல்கிழித்து விழித்த விமையா

நாட்டத்துப்

பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைச்சி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்

தரவுநாண் பூட்டி || நெடுமலை

வளைத்தோ

டுளையெயிற் றுரகக் கச்சடை

முலைச்சி

கூடு. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி

கரியி னுரிவை போர்த்தணங்

காகிய

வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி

சுரு. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்துண்ணும்பலி.

(பா) மலர்ப்பலிபீடிகை யென்றது - கோட்டத்தை.

சுரு - ச. உண்ணுமுர்தி.

பீடிகைக்கு அருகேநிற்கிறகலைப்பரியூர்தியைக் கைதொழுதேத்தி; ஏத்தி - ஏத்த. கலைப்பரியூர்தியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டானே. கலைப்பரி - பரிக்கலை யென்க.

சுரு. 'கொங்கச் செஸ்வி குடமலை யாட்டி'

என்றது - மேற்பட்டு இவளைத்

தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங் கூறினபடியாலே,

இவள் தூர்க்கையாகவேபிறந்

தாளென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (சஉ) அணங்கு
மெய்ந்நிதீஇ (சச) ஏத்தப் பின்னும்

(ரு) தெய்வமுற்று.

(சஎ) 'கொங்கச் செல்வி' என்றதுமுதலாக,
(ரு) 'திருமாமணி' என்ப

தீருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினான்.

¹ இவ்வடி, தக்க. தாழிசை, கூசு - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம்) * 'இளைத்தடிவருந்த' † 'இவளோர்' ‡ 'செய்தவக்' § 'தூங்கி'
|| 'தெய்வரை'

கஉ.—வே வ ட் டி வ வ ரி.

நுகள்

சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட்

கொற்றவை

கூடு, யிரண்டுவே றுருவிற் நிரண்டதோ
ளவுணன்

றலைமிசை நின்ற தையல் பலர்தொழு
மமரி குமரி கவுரி சமரி

* சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை

யையை செய்யவள் வெய்யவாட்

ட்டக்கைப்

எ0. பாங்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
பாங்கலைப் பாவை + யருங்கலப் பாவை
தமர்தொழ வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினை
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே
உரைப் + பாட்டுமடை.

சுரு. இரண்டிவேறுரு - தலை கடாவானவடிவு.

அவுணன் - மகிடாசரன்.

சுஅ. சூலி - சூலத்தையுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை
- மாலின் தங்கை.

எக. ஆங்கலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண்.

அருங்கலப் பாவை - இரத்

தினப்பாவை.

எஉ.

தமர்தொழ வந்த குமரி - எயினர் தொழவந்த குமரி.

எங. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி.

(எச). வாய்ந்ததென்று கண்டார்கூற (எங) அருளினை
ளென்க.

சாலினி சொல்லி ஒப்பித்துப் பந்துமுதலாயின
கொண்டு சிலர் பின்வாரா

நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் பிசெய்து
அப்பலியிட்ட அப்படி

மத்தாள் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த, அத்தெய்வம்
இவண்மேற்பொருந்தி அங்

கிருந்த கண்ணகியைப்புகழ, அதுகண்டு கண்ணகி நாணி
மயக்கத்தான்மொழிந்

தாளென்று தன்கணவன்புறத்து ஒடுங்கி
நகைத்துநிற்பத் தமர்தொழுவந்த குமரிக்கோலத்தமர்ந்த
இளங்குமரியும் கொண்ட வரிக்கோலம். வாய்ந்ததென்று
கண்டார்சொல்ல அருளினளெனக்கூட்டுக.

அன்றியும், மதியின் (பா) வெண்கோடுமுதலாயின இப்பொழுது பிரதி
விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....வரியுறுசெய்கைவாய்ந்ததா
லெனத் தமர்தொழுவந்த குமரியும் அருளினளென்றுரைப்பாருமுளர்.

பண்டு அருளாக்குமரியும் அருளினுளென்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல்.

(பி - ம்.) * 'சூரி' † 'அருங்கலைப்பாவை' ‡ 'பாட்டுமடையாங்கதாள்'

வேறு.

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன

* ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்

சேவு மாவுஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாள்பலி முன்றிலே

செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்

கொம்பர் நல்லில வங்கள் குவிந்தன

பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கிளந்

திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே

மரவம் பாதிரி † புன்னை மணங்கமழ்

குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மே

லரவ வண்டின மார்த்துட னியாழ்செயுந்

திருவ மாற்கிளை யாடிரு முன்றிலே

வேறு.

¹ கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப்
பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ

பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
விறற்றொழில் வேடர் ! குலனே குலனும்

ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்

பையர வல்கு தவமென்னை கொல்லோ
பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
ஓ வெய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

“நாகநாறு”—நாகம் - சுரபுன்னை. (பா) நாமநரந்தம் - நாரத்து.
ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சந்தனம்; ஆத்தியுமாம். சே என்பது ஒருமரம்; உழிஞ்
செலுமாம்; அழிஞ்சிலுமாம்.

“செம்பொன்”—செம்பொன்னை
குவித்தன.

வேங்கை சொரிந்தன. குவிந்தன -

“மரவம்”—மரவம் - கடம்பு ; குங்கும மரமுமாம்.

“கொற்றவை”—கொற்றவை - ஐயை.

¹ இச்செய்யுள் முதலியமூன்றாம் ஆடுதர்ப்புகழ்தலென்று சில மூலப்பிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * ‘யாவும்’ † ‘வேங்கை’ ‡ ‘குலமேகுலமும்’ § ‘வெய்யவெயினர்’

கஉ.—வே ட் டி வ வ ரி.

நகக

பாய்கலைப் பாவை யணிகொண்டு
நின்றவிவ்

வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை
கொல்லோ

வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்
வேறு.

ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி

னூரியுடுத்துக்

கானத் தெருமைக் கருந்தலைமே

னின்றாயால்

வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி

ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி

யேநிற்பாய்

வரிவளைக்கை வாளேந்தி மாமயிடற்

செற்றுக்

கரியதிரி கோட்டுக் + கலைமிசைமே

னின்றாயா

லரியரன்பூ மேலோ † எனகமலர்மேன்

மன்னும்

விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேநிற்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் ‡ தாமரைக்

கையேந்திச்

செங்க ணரிமான் சினவிடைமே

னின்றாயாற்

கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன்

பாகத்து

மங்கை யுருவாய் ¶

மறையேத்த வேநிற்பாய்

வேறு.

ஆங்குக்,

கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத்

தொடுத்த

துன்று மலர்ப்பிணைய றேண்மே

விட்டாங்

கசுரா வாட வமராக காடிய

சுமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாய்கலை” — (பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆணத்தோல்” — நடுக்கின்றியே நிற்பாய், நீ இப்பொழுது இங்ஙனேயின்றி
யென்க.

“வரிவளை” — செற்றென்றது, இப்பொழுது மிதித்துகிற்கின்ற நிலையை.
பூமேலோன் — பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

“கொன்றை” — கூத்துள்படும் - கூத்தாடுமென்கின்றது.

¹ இக்கவிமுதலிய மூன்றும், முன்னிலைப்பரவலாய் மூன்றடுக்கி நான்கடியான்
வத்தனவென்பார்; தொல். செய். சூ. ௧௪௬ - ந.

(பி - ம்.) * ‘பாணத்தோல்’ † ‘கலமிசை நின்றபால்’ ‡ ‘அகன்மலர்’
§ ‘தாமரைக்கண்மேலெத்தி’ || ‘கண்ணுதறன்’ ¶ ‘மறைபோற்றவே நிற்பாய்’
கொன்றையுமரவமுத்

௩௨௦

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

¹ ஆய்பொன் னரிச்சிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு மார்ப்ப வார்ப்ப
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடும் போலு
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மாக்கான்மேல் வாளமலை யாடுமாயிற்
காயா மலர்மேனி பேத்தி வாணோர் கைபெய் மலர்மாரி காட்டும் போலும்

² உட்குடைச் சீறா * ரொருமகனா னிரைகொள்ள வுற்ற காலை
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டும் போலும்
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும்
வேண்டின் வேற்றூர்க்
கட்சியுட் காரி கடிய குரலிசைத்துக் காட்டும் போலும்

³ கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொருமறவன் + கைவி
லேந்திப்

புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப்
போகும் போலும்

⁴ புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் +
போகும் காலைக்

கொள்ளும் கொடியெடுத்தக்கொற்றவையுந்
கொடுமரமுன்செல்லும்போலும்.

. வேறு.

⁵ இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்

தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்தநல்
லானிரைகள்

கொல்லன் றுடியன் கொளையுணர் சீர்வல்ல

நல்லியாழ்ப்

பாணர்த

முன்றி

னிறைந்தன

“ஆய்ப்பொன்”—* மரக்கால் - அசுரர் தன்மேல்
பாம்பும் தேளும் மாயத்தி

னாலே வரவிடுங்கயாற் காலிலே மரத்தைக்கட்டி
வாஸையெடுத்து நின்றாடுங்

கூத்து. வாணோர்கை மலர்பெய்மாரியைக் காட்டும்

“உட்குடை”—வேண்டும் - விரும்பும். காரி -
கருங்குருவி. கடியகுரல் -
நி மித்தம்.

“கள்விலை”—கொள்ளுங்கொடி - தான்

தெரிந்துகொள்ளும் ஆளிக்கொடி.

கொடுமரம் - வில். கொற்றவையும்

கொடியெடுத்துச்செல்லுமென்க. அன்றி

யும் எடுத்தென்றதனை எடுப்பவென்றுதிரித்து இவள்
வில்லையெடுப்பச் செல்லு

மென்பாருமுளர்.

இத்தாழிசைகளிற் போலுமென்றது ஒப்பில்போலி.

நிறத்தையுடைய இளவெயிற்றி.

1

2

3

எல்லாப்பிரதிகளிலும் முதலடி அறுசீராயும் மற்றையடி எண்சீராயும் உள்ளன. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

” உ. * சிலப். கக. உக0 - கஉ.

* இச்செய்யுள் கொடைக்குமேற்கோள்; தொல். புறத்திணை கு; க - ந; இது முதலிய மூன்றாம் தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவந்தனவென்பர்; தொல். செய். கு. கசக - ந.

(பி - ம்.) * ‘ஒருமகனாகொள்ள’ + ‘கைவேலேத்திப்புள்ளவழி’ † ‘போருமாயின்’ ‡ ‘கொடுமரமுஞ்’

கஉ. — வேட்டுவவரி.

நஉக

முருந்தே ிளநகை காணாய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினநிரைகள்
கள்விலை யாட்டினல் வேய்தெரி கானவன்
* புள்வாய்ப்புச் சொன்னகணி முன்றி

னிறைந்தன

கயமல ருண்கண்ணாய் காணாய்நின் னைய

ரயலு ரலற + வெறிந்த நிரைக

ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியர் முன்றி

னினைந்தன

துறைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

* சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி தொழுதே

மடல்வலி யெயினர்நி னடிதொடு

கடனிது

மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலையே

அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின மலரடி தொழுதேங்
கணநிரை ; பெறுவிற லெயினிடு

கடனிது

நிணனுகு குருதிகொ டு ணிகரடு விலையே

“முருந்தேர்”—வேய்தெரி கானவன் - ஒற்றன்.

“கயமஸர்” — நயனின் மொழி -
தாடியையுடைய எயினர்.

நயப்பாடில்லாதமொழி (பா) நரைமுதிர்

துறைப்பாட்டு - வெட்சித்துறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு” — ³ சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் -

ஆதித்தன்வெப்பம் தணி

தல் காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின்
அடிதொடு கடனிது -

குளுற்றகடனிது. விற்றருவிலை - நீகொடுத்த வெற்றிதந்த
விலை.

“அணிமுடி” — அமரர், எழுவாய்.

1 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி, கச.

* “சுடரொடு”, “அணிமுடி”, “துடியொடு” — இவை மூன்றிலுள்ள மூன்றிலுள்ள
வந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபொருளென்பர்; தொல், செய், கு. கசக. ந.

* புறநானூறு சக - ஆம் செய்யுளானும், அதன் உரையானும் திருமுருகாற்றுப்
படை, 40௭ - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட உரையானுமறியலாகும்.

(வி - ம்.) * ‘புள்வாய்ப்புட்’ † ‘எறித்ததல்வாக்கள்’ ‡ ‘பெறும்’ § ‘திகர்தடு’
சக

துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு துவைசெய வெடிபட *
வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு ளடுபுலி யனையவர் குமரிநி
1 னடிதொடு

படுகட னிதுவுகு பலிமுக மடையே
வேறு.

வம்பலர் பல்கி வழியும் + வளம்பட வம்புடை
வல்வி லெயின்கட னுண்குவாய் சங்கரி யந்தரி
நீலி சடாமுடிச்

செங்க ணரவு ! பிறையுடன் சேர்த்துவாய் துண்ணென்
றுடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு கண்ணி லெயின ரிடுகட
னுண்குவாய்

விண்ணே ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு முண்ணை
நஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய் * பொருள்கொண்டு
புண்ணெயி னல்லதை யார்க்கு மருளி லெயின ரிடுகட
னுண்குவாய்

மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்சு
வுருளுஞ் சகட முதைத்தருள் செய்குவாய் ||

வேறு.

மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன் பிறர்நாட்டுக்
கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட

வெட்சி குடுக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு”—படுகட னிதுவென்றது - துடிமுதலாகிய
வாச்சியங்க

ளுடனேசெய்யும் பூசையை. பலிமுக.....மடை - சோறு.

“வம்பலர்”—(பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு”—மருதினடந்து-மருதிடைநடந்து. செய்குவாய், விளி.

இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார் வார்த்தை.

“மறைமுது”—¹ மறைமுது முதல்வன் - மாதேவன். இவன்பின்னர் -
அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்; இவன் வெய்யோன்;
விறவெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன். கட்சி - காடி கரந்
தை - அவர் மீட்குந்தொழிற்.

¹ பரி. அ: எ0; கவி. கூசு; மணி. கஅ: களக.

² “பொருள்கொண்டு புன்செயி னல்லதை யன்போ, டருள்புற மாரிய” கவி. கடு.

³ இக்கருத்தை மறப்பர் நச்சினூர்க்கினியர்; மதுரை. ச0 - ச2 - உரை.

(பி - ம.) ⁴ ‘வருமவரெயினர்கணயமிலர்’ † ‘வனஞ்சரப்ப’ ‡ ‘பிறையொடு’

§ ‘தோட்செயின்’ || ‘மறங்கெழு கிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறங்காற்
தோம்பு கழுங்கொடி. பிறர்தாட்டு’

கஉ.—வே ட் டி வ வ ரி.

நஉந

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்)

அங்ஙன மடைந்தவர் வெங்கதிர்

முறுகுதலாலே,

தண்கதிருமுண்டாதலின்,

வெங்கதிரென்பதுதோன்றக் கடுங்கதி’ரென்றார்.

க -

ரு.

நடுங்களுரெய்தி.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பவகைக்கூந்தலையுடையாள்,
கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகு

தலின் வெம்மைவிளைக்கும் பாலைத்தன்மையையுடைய
நெறியைச்செல்லுத

லால் நடுங்குதற்குக்காரணமான அளுரெய்தி
மெய்வருத்தத்தோடே அடிகள்

கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும்
பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா

ராய் நோய்தணிய அவ்விடத்துளதாகிய முற்கூறிய
ஐயை கோட்டத்துப்

பலரும்புகுந்தறியாததோர் பக்கத்தே
புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

நு. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - ள்.

வழங்குவிற்றடக்கை.....சாலினி

(இ - ள்.) அம்பைவழங்கும் வில்லைக்
கையிலேயுடைய மறவர்குடியிற்

பிறந்த உரிமையையுடைய சாலினியானவள்,

பழங்கடன் - முன்புநேர்ந்தகடன். முழங்குவாய் -
கொக்கரிப்பையுடைய

வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ -

கக. தெய்வமுற்று.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்.) அச்சாலினி, தன தூர்நடுவாகிய
மன்றின்கண்ணே தான் தெய்வத்தன்மையுற்று மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்து மூரிநிமிர்த்த
கைகளை ஒற்றையும் இரட்
டையுமாக்கி அவிநயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு
ஒப்ப அடிபெயர்த்தாக்
கான்வர்வியப்ப ஆடியென்க.

கூட்டுண்ணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - டு.

கல்லென் பேரூர்.....மன்றுபாழ் பட்டன்

அநுநனம ஆடியவள் கூறுவாள :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய
நுங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லை
யுடைய எயினர்மன்றுகள் இன்று பாழ்பட்டன;
திரண்டநிறைகள் மிக்கன.

பகைவருடைய ஊர்களில்

கல் - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி. பட்டது பாடமாயின், ஒருமை
பன்மைமயக்கமென்க.

கச - டு. மறக்குடித் தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அறவனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின், இம்மறக்குடியின் தாயம்பற்றிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகின்ற ஆமெறி குறை ஆகோள் முதலியவற்றால்விளையும் வளங்குன்றி அறக்குடிகளைப்போலச் சினக்குறைந்த செருக்கு அடங்கிவிட்டார்கள்;

இது முன்னிலைப்புறமொழி.

நட்ச

சிலப்பதிகாரம்

கக - எ.

கலையமர் செல்வி.....கொடுப்போ ளல்லன்

(இ - ள்.) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த

வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உண்ணக்கொடுப்பினல்லது நஞ்

சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக் கொடுப்பாளொருத்தியல்லன் ;

கஅ - கூ. மட்டீண் வாழ்க்கை.....தரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும் ஊணையுடையமாக்கள், நஞ்சுற்றத்தி

னுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை நீர் விரும்புவீராயின், செல்

விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற் கொடுமின்களென்று சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமென்றது தருமென விகாரமாகிக் கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு அசை.

இட்டுத் தலை. குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத்
தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும

தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல் அவரிடத்து
முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குழிக் குமரியையென்க.

இனித் தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர்
எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத்

திற்குடப்பட்டு அவம்போகாக்குடியென்றுமாம். இன்
னும் அரசன்சுட்டியமாம்

றரசர் தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென்றுமாம்.
சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - சு. சிறுவெள் ளரவின் குருளை

.என்னச் சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது
குழப்பிறந்த குமரியுடைய

குறிதாக நெறித்தகூந்தலைச் சடையாகக்கட்டி
அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப் பொன்னாணியை
வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகுழந்த

தோட்டப்பயிரையழித்த எனத்தினது
கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய

வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,
வெள்ளரவென்றார், சாதிபற்றி. குருளையென்றார்,
அச்சடையிற்பிறந்தமை

தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டிதலான்; நாண்
பாம்பாயிற்றென்றுமாம்.

இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உள - ௩௦. மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ

(இ-ள்.) கடுங்கண்மையையுடைய வலியுலியை

வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த

பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி,
அதனது வரியும்புள்ளியும்

தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையாகவுடுத்தி;

வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான்
வாயங்காந்துவருதலின், 'வாய்பிளந்' தென்றார்.

௩௦ - ௩௧.

பரிவொடு.....கொடுத்து.

(இ-ள்.) வயிரவில்லை வருத்தத்தோடுவளைத்து

அவள் கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அன்புமாம்.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

கஉரு

கஉ. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ - ள்.) முறுக்குண்ட

கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி,

ஊரிற்றிரிதருமென்றுமாம்.

கங - ரு. பாவையுங்

கிளியும்..... தந்தனர் பரசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு

சேவித்துத் துதித்தனராய்,

பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன. தாவி - சூட்டு.

கீனிதம் - நீலநிறம்.

கசு - கூ. வண்ணமுஞ் சுண்ணமும்.....

.ஏந்தினர் பின்வர

(இ - ள்.) வண்ணமுதல் விரையீரூயவற்றை

ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர். ஏந்தினராய்ப் பின்செல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம்.

புழுக்கல் - அவரை

துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கி. விழுக்குடைமடை

- நிணச்சோறு.

ச௦ - சஉ. ஆறெறி பறையும்.....

.அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற் கொட்டும் பறையும்
சூறைகொள்ளுங்கால்

ஊதுஞ்சின்னமும் துத்தரிக்கொம்பும் குழிக்குழலும்
எறிமணியுமாகியவிவை

தம்மிற்கூடியொலிப்ப இவ்வனைத்தையும் அணங்கின் முன்
னேரிறுத்தவென்க.

நிநீஇ - நிறுத்த.

சந - ச. விலைப்பலி

யுண்ணும்.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய
உயிர்ப்பலியையுண்ணும்

விரிந்த பலிபீடத்தை முந்துறத்தொழுது பின்னர்ச்
செலவையுடைய கலையா

கிய ஊர்தியையுடையானைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

சந - ந. இணைமலர்ச் சீறடி.....

.தெய்வமுற் றுரைப்ப

(இ - ள்) இணையான மலர்போலும் சிறிய
அடிகனெந்தனளாய் வருந்தி

அவ்வருத்தந்தீரக் கணவனுடனேயிருந்த
கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற

விவள் கொங்கநாட்டிணையாளும் செல்வி;
 குடநாட்டிணையாளஞ்செல்வி; தென்
 மமிழ்நாட்டிணையாளும்பாவை; இங்ஙனமாதற்கு
 முற்பவத்திற்செய்த தவத்தின்
 கண்முனைத்த கொழுந்துபோல்வாள்; இவ்வுலகிற்கு
 முழுமாணிக்கம்போன்று
 உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியென
 ச் சாலினி தன்தெய்
 வத்தன்மையான் இங்ஙனம் இவளை மிகுத்துரைப்பவென்க.

கண்ணகி அன்னளாதலை, ¹ 'கொங்கிளம் கோசர்'
 என்றதுமுதலியவற்று னறிக.

நிக - கூ. பேதுறவு
 மொழிந்தனள்..... அரும்பின ணிற்ப .

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாலினிபுகழ்ந்துகூறிய
 அதனைப் பொருதகண்ணகி
 இம்முதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற் கூறினொனக்கருதி நானினால் தன்

¹ சிலப், ௩௦ - ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

கணவனது புறத்தே மறைந்து
அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய சிறுநகை
யோடு நிற்பவென்க.

ருச - ரு. மதியின்வெண்
டோடு.....இமையா நாட்டத்து
(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும்
சென்னியையும், துதலைத்
திறந்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்தினைமுடைய,

ருசு - எ. பவள
வாய்ச்சி.....கறுத்த கண்டி
(இ - ள்.) பவளம்போற்சிவந்த வாயினையும்
வெள்ளிய நகையினையும் கரிய
கண்டத்தினைமுடையாள்,
ருஎ - அ. வெஞ்சினத்து.....மலை

வளைத்தோள்
(இ - ள்.) கடிய சினத்தையுடைய வாசகியை
யை விஸ்வாகவளைத்தோள்,
நாணாகப்பூட்டி மேருவரை

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினார்.

நக. துளையெயிற் றுரகக் கச்சுடை முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு
ஊறும் துளையெயிற்றையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த முலையையுடையான்,

சு0. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ -
கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

ள்.) வளையணிந்த

சுக - உ. கரியி

னுரிவை.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை

மேகலையாகவுடுத்துக் கரியை

யுரித்து அதன்றோலை¹ ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப்

போர்த்தோளென்க.

அணங்கு - வருத்தமுமாம்.

சுக - ச. சிலம்புந் கழலும்.....கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும் வலப்புறத்து வீரக்கழலுமொலிக்கும்

சிறிய அழகியுடைய மேலானவெற்றியையுடைய வாட்டொழில் வாய்ப்புப்

பெற்ற கொற்றவை,

சுக - சு. இரண்டுவே றுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலைவேறான வடிவினையும் திரண்ட தாளினையு
முடைய² விக்கிரமாசுரன் றலையைத்துணித்து அதன்மீதே நின்ற தையல்,

சுக - அ. பலர்தொழும்.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவரும்வணங்கப்பெறும் அலங்கரித்தலில்லா

தோள், அழியாதோள், கௌரநிறத்தையுடையோள், சமரைவல்லாள், சூலத்தை யுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள், மாலானவனுக்குத் தங்கையாயுள்ளாள், இளை - இளியையொப்பாளெனவுமாம்.

¹ ஏளசம் - உத்தரீயம்.

² 'மேதிச்சென்னி விக்ரமன்' திருவாதவூரர், திருவம்டல, ௧௧.

௧௨. — வே ட் டி வ வ ரி.

௩௨௭

சுகை - ஏக. ஐயை செய்யவள்

... அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெய்ய மழுவானைக் கையிலேயுடைய சயமகள், திருமகள், பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும் கலையையுடையபாவை, அழகிய தொழியை யும் கலங்கலையுமுடைய பாவைபோல்வாள்,

௭௨ - ச. தமர்தொழ

வந்த.....வாய்ந்ததா லெனவே

(இ - ள்.) மாலும் அயனும் தொழத்தோன்றிய கன்னிக்கோலத்தினையுடை யாளாய்ப் பொருந்திய அக்குமரியும் தென்றருளினாளென்க.

இச்சாலினிகொண்டகோலம் வாய்ப்புடைத்

சாலினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன;

சிறந்தன; அடங்கி

னார்; ஆதலிற் கடனுணினல்லைது கொடுப்போளஸ்லை;

கடன் றுருமென, குமரி

யைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலிக் கொடுத்து ஏற்றிப் பரசிப் பின்
வரத் துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னர்க் கூந்தலை, செஸ்வி, ஆட்டி
பாவை, கொழுந்து, மணியெனத் தெய்வமுற்றுரைப்ப, கண்ணங் ஓடுங்கி நிற்ப்,
சென்னியையும் நாட்டத்தையுமுடைய வாய்ச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்
தோள், முகைச்சி, ஏந்தி, உடுத்துப் போர்த்தோள், கொற்றவை, தையலாகிய
குமரியும் அருளினளென வினைமுடிக்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நாறு.....பலி

முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை

ஆளுதலுடையாளுடைய பலி
கொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடத்தம் மணநாறும் சுரபுன்னையும் நரந்தையும்
நிரல்படப் பூத்தன; ஆச்சாவும் சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன; சேமரமும் மாமர
மும் செறிந்து பூத்தனவென்க.

செம்பொன் வேங்கை

.....திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவாமும் சடைமுடியினையுடையாளுடைய திரு
முன்றிலில், வேங்கைகள் செம்பொன்னைப்பூத்துச் சொரிந்தன; நல்லிலவந்
களின் கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிந்தருவித்தன; புன்கு பொங்க
ராகிய வெள்ளியபொரிகளைச் சிந்தினவென்க.

குவித்தன, விகாரம் - பொங்கர் - கொம்புமாம்; பொதுளலுமாம்.

மரவம் பாதிரி.....திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாற்கு இனையானது திருமுன்றிலில், மணங்கமழும் வெண்
கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குராவும் கோங்கமுமாகியவிலை மலர்ந்தன ;
இக்கொம்புரின் மீதே வன்முனம் தேனிந்ததோடே யாழினதாவம்போலப்
பாடுமென்க.

அ, இடைச்சொல். இவைமுன்றும் முன்றிற்சிறப்பு.

நட அ சிலப் ப தி க ர ம்

கொற்றவை

கொண்ட.....

.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக்
கொண்டிருின்ற இச்

சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ,
இவள்பிறந்த குடியின்கட்

பிறந்த விற்றொழிலைவல்ல மறவர்குலமே
குலமென்பதூஉமென்க.

ஐயை

திருவின்.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இந்த ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக்
கொண்டிருின்ற இவ்

வரவின்படம்போலும் அஞ்சுலையுடையாள் முன்செய்த
தவம் எத்தவங்கொல்

லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த
அம்பைச்செலுத்தும் வில்லையுடைய

எயினர் குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப்

பாவை.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின் கோலத்தைக்

கொண்டுநின்ற அழகியதொடி

யையுடைய இச்சாலினி முன் செய்த
தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த

குடியின்கட்பிறந்த மூங்கிள்விஸ்ஸையுடைய
எயினர்குலனே குலமென்பதூஉ

மென்க.

இவைமூன்றும், ¹ “வாடா வள்ளி வயவ ரோத்திய” என்பதனான், வள்ளிக்
கூத்து; என்னை? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட முருகனுங்
கண்களித்தான்—பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண்டாடப், பிறமக்
கணைற்றாள் பெரிது” எனவரும்.

ஆணைத்தோல் போர்த்து

.நடுக்கின்றியேநிற்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நான்மறை க்கும்
மறைப்பொருளாய்த் தன்னை

வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழும்புகொழுந்தாய்ச்
சலிப்பின் றிறிங்கின்றீ

புலித்தோலையுடுத்தி யாணைத்தோலைப்போர்த்துக்
கானத்தின்மீதே எருமையின்

கஉ.—வேட்டுவவரி.

நஉக

அரிமானாகிய சினவிடையின்மீதேநின்றாய் ; ஆகையால்,
இஃது என்னமாயமோ
வென்க.

இவைமூன்றும் முன்னிலைப்பரவல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

கொன்றையுந்

துளவமும்.....கூத்துள் படுமே

(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும்

கலந்துதொடுத்த மலர்

செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர்

போரின் கண்ணேவாழும்படி அம

ரர்போரின் கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு

உள்படுமென்க.

இத வேன்றிக்கூத்து.

ஆய்பொன்னரிச்சிலம்பும்.....

.மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ - ள்.) அழகிய பொன்னாற்செய்த

அரிபொருந்தியசிலம்பும் சூடகமும்

மேகலையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சித்தப்பொரும் போரைவல்ல வாள்வுணர் போர்
சாயும்படி நங்கை மரக்கான்மேனின்னு வாட்கூத்தை ஆடாநிற்கும்; அங்ஙன

மாடுமிடத்து வாறோர் இவளுடைய காயாமலர்போலுமேனியை
பொழியும் மலர்மழையை அக்கூத்துக் காட்டாநிராதென்க.

ஏத்துகையாற்

இது கூத்துள்படுதல்.

உட்குடைச் சீறார்.....

.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாற்றார்க்கு உட்குடலைக்கொடுக்கும் சீறாநிடத்துத் தனக்கிணை
யில்லாதவீரன் நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவற்குப் போர்ப்பூவாகிய
வேட்சி மலரைச்சூட்டுதற்கு வெள்ளிய வாளுமுத்தியும் வேண்டும்; அங்ஙனம்
அவளும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப் பகைவருநுழந்த காட்டிடத்துள்ள காரி
யென்னும்புள் தனது கடியருரலாலே அவர்க்குவருங்கேட்டினை முன்னறிவித்த
நிற்குமன்றோவென்க.

வாளுமுத்தி - கொற்றவை. இது கொற்றவைநிலை. அஃதாவது ¹ “ஆளி
மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாங்கலைக் கூனி மலிபடைக் கொற்றவை - மீனி,
யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார், முரண்முருங்கத் தான்முந் தறம்”
எனவரும். இது வேட்சி.

கள்விலை யாட்டி.....செல்லும் போலும்

(இ - ள்.) கள்விற்குமவள் இவன் பழங்கடன்கொடாமையிற் பின் கட்
கொடாது மறுப்ப, அதுபொறுதவீரன் அந்நிலையே வில்லைக்கையிலேந்திப் புன்
ணியித்தமும் தன்கருத்திற்கேற்பச்சேறலிற் பகைவர்நிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப்
போகுதலைச்செய்யும்; அங்ஙனம் போங்கால் தான்கைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி
யையுயர்த்துக் கொற்றவையும் வில்லின்முன்னே செல்லுமன்றோவென்க.

என்பது, ² “அரு அ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன், மறுஅன் மழைத்தடங்
கண்ணி - பொறுஅன், கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை, நெடுங்கடைய

௩௩௦

சிலப்பதிகாரம்

நிலைப்பாற்படும்; என்னை? ² “மறங்கடைக் கூட்டிய
துடிநிலை சிறந்த, கொற்ற
வை நிலையு மத்தினைப் புறனே” என்பதனானென்க. இது
வேட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி.

முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) சீமத்தையுடைய இளையவேட்டுவமகளே!

முன்னாளில் நின்னயன்

மார் கவர்ந்துகொணர்ந்த நல்லஆனிரைகள்,

³வேல்வடிக்குங்கொல்லனும் துடி

கொட்டிம்புலையனும் பாடவும் புணர்க்கவும்

அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும்

என்னுமிவரது முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக்
காண்பாயாகவென்க.

முருந்தேரிளநகை.

கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்துபோலும்

முற்றாதநகையையுடையாய்! நின் னயன்மார்

முன்னாட் கரந்தையாரலும்படி கைக்கொண்டிவந்த

இனநிறைகள், கள்விற்கும்

வளம் நல்ல வேய்த்தொழிலை ஆராயுமவனும்
புண்ணிமித்தங்குறுமவனும் என்று

சொல்பப்பட்ட இவர்கள் முன்றிலின்கணிறைந்தன
; நீ இவற்றைக் காணயென்க.

கயமலருண்

கண்ணாய்.....

...முன்றி னிறைந்தன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்! நின் ஐயன்மார்
அயலவரார் அலறும்படி தலைநாளிற் கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனிறைகள்,
நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து நீண்டதாழையுமுடைய எயினரும்
அங்ஙனமுத்த எயிற்றியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண்
நிறைந்தன ; இவற்

றைக் காணயென்க.

இவ்வமுன்றும்

கோடையென்னுந்துறை.

கண்டார்கூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும்.....விலையே

(இ - ள்.) கதிரவனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி
அவனுடனே சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும் தேவர்களும்
ஆகிய இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செய்யும் நினதடியிணையத் தொழு
தேம்; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினர்பெறும் வெற்றிக்கு விலையாக
நின்னடியைத்தொட்டிச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் துமிழும் சூருதியா
கியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி யமர்த்தம்.....அடுவிலையே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தம்மரசனோடுவந்து பணி தலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவினையுடையாய்! நின் மலரடியைத்தொழு தேம்; நிரைத்திரைப்பெறும் விதையுடைய எயினர்கள் பகையைமீதற்குக் காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நிணத்தோடுகலந்து உகாநின்ற குருதிப் பலியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

துடிப்பொடு சிறுபறை.....பலிமுக மடையே

(இ-ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடித்தலுண்டாகமுழங்க அரையிருளில் எயினர் இருப்பிடத்தினின்றவருகின்றவர் கொல்லும்புலியனை

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ச.

² “வேல்வறுத்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே” புறநா. நகஉ.

³ கொடையென்றுந் துறையாவது:—தாம் கொண்டதிரையை இரவலர்க்கு வரை பாதுகொடுத்த மனம்கிழ்தல்.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

நுக

யவர் முன்னுளில் நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற
கடனாகிய மிடற்றினின்
றுஞ்சொரிகின்ற குருதியாகியபலியைக்
கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவ்வமுன்று ம்

அவிப்பலி; துருதிப்பலியென்பாருமுளர்; என்னை? “நச்
சிலவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை, கைச்சிலையு
நல்கும்பாங் காணேங்
கொன்—மிச்சில்கூர், வாளின்வாய்த் தீண்டாத வார்குருதி
தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை” என வருமாதலின்.

மெய்சாய்ப்பத்,

வம்பலர்

பல்கி.....பிறையுடன்

சேர்த்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி, சடையாகிய முடிமீதே பாம்பைப் பிறையோடேமுடித்தோய்! வழிப்போவார்திக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொருளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு விலையாக இப்பலிக்கடனை உண்பாயாவென்க.

துண்ணென் துடியொடு.....

...இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டும் சாவ ஒருவருமுண்ணாத நஞ்சையுண்டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கென்றிடத் துட்கொட்டுதலோடே பகைவா தஞ்சுதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும் கண்ணோட்டமில்லாதமறவர் நினக்கிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நின்மாமன்செய்த வஞ்சமாகிய மருதினமீதேநடந்து அதனைச் சாய்த்து உருளுதலையுடைய சகடத்தையும் உதைத்தலைச்செய்யுந் வழிப்போவார்பொருள்க்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவர்மாட்டி அருளுதல் சிறிதுமில்லாத எயினரிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமுன்றும் பலிக்கோடை.

மறைமுது முதல்வன்.....விறல்வெய் போனே.

(இ - ள்.) முதியமறைமையுண்டாக்கிய பிரமன்பின்னோனாகிய குறுமுனி பொருந்திய சந்தனம் அகில்முதலிய மாங்கனாற் சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற் பொருப்பனாகிய வெற்றியைவிரும்பும்பாண்டியன் பகைவருடைய முனைவிடமும் அவர்மீட்குந்தொழிலும் பாழ்படும்படி வெட்சியைச் சூழிவானாக வென்க.

¹ 'துறை' என முற்கூறியவதனால், கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடம்பூண்டனம் கொள்ளப்படும்; என்னை? 'வந்த சிரையி னிருப்பு மணியுட, நெந்தலை நின் றலை யார்தருது—முந்துநீ, மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற் றவை கொற்றங் கொடு.'"

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஹுவிசைக் கோச்சதக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

² இதனை ௧௧௦-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

³ பெரும்பொருள் விளக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்கண்டது.

பதின்முன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்த

காதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொருஅள்

படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
நூ. கோள்வ லுளியமுங் * கொடும்புற் றகழா
¹ வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா

வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடுன
க0. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே

பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி † விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைச் கழிதற் கேத மில்லெனக்
சூரவரு நோந்த டு கொள்கையி னமர்ந்து

கடு. கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமையம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பன்மீன் றூனெயாடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்
தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்புஞ்

டு. உளியம் - கரடி. கஉ. நீளிடை - காடு.

கச. சூரவர் - கவுந்தியடிகள்.

கக. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

கக. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை;

வடம்.

¹ “உருமு முரகு தரவுந் தப்பா, காட்டு மாவு முறுகண் செய்யா” பெரும் பாண், ௪௨ - ௩.

(பி - ம்.) * ‘கொம்புந்’ † ‘தென்னவன்காக்கு தாடென்றெங்கதும்’ ‡ ‘வினக்கு திவிடை’ § ‘கொள்ளையிருந்துழி’

கந. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

நகந

௨௦. சீரிள வனமுலை சேரா தொழியவுந்
தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்

போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ரார்மொடு பல்பூங் குறுமுறி

செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

௨௫. மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து

¹ புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற்

சொரிய

வேனிற் றிங்களும் * வேண்டுதி யென்றே
பார்மக ளயா † வுயிர்த் தடங்கிய பின்ன

(பி 7 மீ) * 'வேண்டியின்றே' † 'உயிர்ப்படங்கிய' ‡ 'இறையாட'
§ 'கொட்டி' || 'தீர்த்த'

௩௫. யறவுரை கேட்டாங் * காரிடை கழிந்து
 † வேனல்வீற் றிருந்த வேய்கரி

கானத்துக்

கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப

வரிநவில் † கொள்கை மறைநூல்

வழுக்கத்துப்

புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து

௪௦. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி

தன்னையோர்

திதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
 யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்

நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்

காதலி தன்னொடு ஓ கானகம் போந்ததற்

சுரு. கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி

யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் || திரியக்
கட்புல மயக்கத்துக் || கௌசிகன்

தெரியான்

கோவலன் பிரியக் கொடுந் துய ரெய்திய

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்

ரு. வருந்திறல் வேணிற் கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோர்

பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்

சு. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி. சு. அ.

வரி - பாட்டு.

சு. - சு. மறைநூல் வழக்கத்துப் புரிநான்மார்பர் - அம்பணவர்;

வழுக்கம் - தப்புதல்.

சக. சேமமுள்ளதோரிடத்து இருத்தி.

சஉ. இடுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம்.

சங. நீர்தலைப்படுகை - சுந்திபண்ணுகை.

சள. கட்டிலமயக்கத்து - கண்ணிற்பிரபையற்றதாதலால்; தன் அறிவு மயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான்; பெயருமாம். இவன் மாதவி கடையாயினோரந்தணன்; தெரியான் - அவனோ அல்லனோ வென்று அயிர்த்து.

ருஉ. குருகு - குருக்கத்தி.

சக - ருஉ. கோடையால் எழுந்தபூவெல்லாம் உதிர்ந்து பொலிவழிந்து நின்றதனைக்கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்தனையென்று குருக்கத்தி நீழற்பொருந்தினன்; மாதவி - குருக்கத்தி.

(பி - ம.) * 'ஆனிட' † 'வேனில்' ‡ 'கொள்கையின்மறை' § 'கானம்' || 'தீயியாச்' ¶ 'கோசிகன்மெரியான்'

கங.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ஙஙரு

கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே

யாதுநீ கூறிய வுரையீ † திங்கெனத்

ருரு. தீதிலன் கண்டே நெனச்சென் மெய்திக்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ

1 னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
 மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
 மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
 கூ0. துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
 மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் ; சென்று

கோவலற் றேழிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
 பெருமக னேவ லல்ல ி தியாங்கணு
 மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
 கூடு. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
 பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
 வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
 பசந்த ி மேனியள் படர்நோ யுற்று
 நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

எ0. புடையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
 வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் ** கேட்டுத்

தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்

வருந்துயர் †† நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்

நுநு. தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனை இவன் கண்டேனென்று பொருந்
தினன்; கண்டேனென்றவார்த்தையால் அயிர்த்து.

நுள. (பா) பெருமனைக்கிழாள் -- கோவலன் மாதா.

சுநா. பெருமகன் - தயரதன்.

சுள. இவர்கள் பெயர்ந்தபடியை வசந்தமாலே சொல்சைக்கேட்டு.

சுஅ. மேனியள் - மேனியையுடையளாய்.

எக. துயருற்றோள் - மாதவி. எஉ. தான் - கோசிகன்.

எக. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

¹ இள - சு0 = மணிமேகலை, வ: கந்த - ந.

(பி - ம்.) * 'கேட்டேன்யாது' † 'இன்னெனத்' ‡ 'போகிக்' § 'யாவது
மரசே' || 'மாலமாதவி' ¶ 'மேனிபொடுபடர்' ** 'கண்டு' †† 'நீர்க்கென'

நுநு

சிலப்பதிகாரம்

எநீ கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக
வென்றே

மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது

* மீத்த வோலைகொண் டுடைநெறித்

திரிந்து

தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்

அ0. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை

மாதவி யோலை + மலர்க்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசந்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி

யுணர்த்திக்

அரு. காட்டிய + தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய

துணர்வோ

னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி டு மனக்கொளல்

வேண்டுங்

குரவர்பணி யன்றியுங் குலப்பிறப்

பாட்டியோ

கூ0. டிரவிடைக் || கழிதற் கென்பிழைப்

பறியாது

1 கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி

யுணர்ந்து

தன்றீ திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி.

எசு.

மண்ணுடைமுடங்கல் - இலச்சிணையபுடைய.....

அந. கூழன்காலத்துப் பூசின புழுகுநெய்.

இலச்சிணையிடுவார்.....

யாலிடுவதும் ஒருகுறி ; நாற்றம் அறிவிக்குமாதலின்.

அச. கூந்தல் மண்பொறி -

கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை.

அரு. நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும்

- திருவுளத்து அடைக்கவேண்டும்.

கூ0 - கூக. இரவிடைக்கழிதற்கு யான் செய்தகுற்றம் ஈதென்றறியாது
 நெஞ்சம் கையறுநின்றது; அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதவிகுந்து.
 இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான்செய்தகுற்றம் பாராத
 கையறுநெஞ்சம் கடியல்வேண்டுமென்க.

கூக. இசைமொழி - வாசகம்.

அக - கூக. உணர்வோன் இசைமொழி யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

¹ கூக - உ; தி - கொ. கு. கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்) * 'சய்த்த' † 'மவர்க்கைதீட்ட' ‡ 'காதலிற்' § 'மனங்கொள்'
 'கழிதற்கியான்'

கூக.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

ந.ந.௭

கூக. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தான்

* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி ‡ காட்டெனக் கொடுத்து

கூ00. நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் § பொருந்திய

விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி

மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா ஸ்ணந்தாங்
காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்

க00. ஏ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத்
தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி
†† யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

க00. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு

கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனக்

க00. (பா) எய்தியதுரைத்தல் -

தான்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல்.

க00. நடுக்கங்களைந்து - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு.
அவர் நல்லகம் பொருந்திய - மாதாபிதாக்கள் இதயம்
பொருந்தின.

க00. விதனங்களைதற்கு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க00. அந்தரி - கொற்றவை. க00. பாடும்பாணர் - அம்பணவர்.

க00. செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவர்யாழ்.

கௌ. ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தினும் தாக்குவதோர் கருவி.

கக௨. ஆசான்றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பேராவும் இசைத்தமிழிற்கூறுப.

கக௩. பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(மி - ம்.) * 'எற்பயத்தார்க்கிம்' † 'குரவர் மாண்புடையினையழக்கோகிக்
'கொடுக்கெனக்கொடுத்து' ‡ 'பொருத்தியவ்விடுக்கண்களாதற்கிண்டுடன்'
'கொள்கையின்' § 'பாடுபரணிற்பாங்குறப்பொருந்தி' ** 'யார்த்து'
† 'குரன்முதற்'

சுரு

நகஅ சிலப்பதிகாரம்

கக௫. காழுகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக்க குழம்பு நலங்கொடேய்வை
மாண்மதச் சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
தேமென் கொழுஞ்சே றுடி யாங்குத்
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொ

௫

க௨௦. மாதவி மல்லிகை¹ மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை

பொருந்தி

யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகணிரு மாடத் தெடுத்த

கஉரு. வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன்

கோயிலி

ன ளந் துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்

கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்

கரு0. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் நென்றல் போலா + தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்
* தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந ரில்லென

ககசு. தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு. ககௌ. மான்மதம்

- கத்தூரி.

ககஅ. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க; வாசம்பொருந்திய
மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

கஉ0 - உக. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉஉ - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

கஉஅ. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கடக. கலவைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

கடஅ - கூ. அளத்தற்கரியகலவை
வெளிப்படத்தோன்றி.

கடக - கட. தோன்றிவந்ததென்க. கடச.

நில்லென்பாரில்லை.

3 "மனைமாத், தெல்லுறுமெளவல்" (குறத். கட); "இல்லெழு முல்லையொடு
மல்லிகைமயங்கி" (பெருந். க. கட: எக.) 4 பெரும்பாணாற்றுப்படை, கட - சக.
(பி - ம்.) * 'ஆலங்காடி' † 'சங்கோர்'

கட.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

கடக

கடக.

முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
*. பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்

கருந்தெறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
 பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
 பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
 கச0. காலை முரசுக் கணைகுர + லோதையு

¹ நான்மறை யந்தணர் நவின்ற ! வோதையு
 மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
 மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
 வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்
 கச0. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
 வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
 பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
² கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
 கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கட
 க00. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
 குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
 மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
 சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
 பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கச0. முன்னாண் முறைமையின்-நிலவிலே
 வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டு. கசௌ. (ப.1.)
 அருந்திறற்கடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய தெய்வங்கள்.
 கச0. காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.
 கசக. முனிவர் ³ சத்திர மோதுகிற வோசை.

கசஉ.இருடிகளுடைய சிறுகாலை
அனுட்டானவோசை.

கசங - ச.

வேந்தன்சிறப்புடையராய் வாளோரெடுத்தமுழவு ; வாளோர் -
வீரர்; வீரர்க்கு அரசன் வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு.

கசஎ. பனை - பந்தி. கசஅ. பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசஓ - ஓ. ஆகிய ஆர்ப்பொலி.

கருஉ. திகைம் - மஞ்சாழிமரம்.

கருக - ச. மரவழுதலியன கோட்டுப்பூ.

¹ பரி. பக். களஞ: "தான்மறை" ² பு - வெ. பாடாண். கஅ.

³ சத்திரம் - யசர்வேதசாகையில் அருணத்தில் ஐத்தாம்பிரிவு, கஅ.

(பி - ம்.) * 'பின்னரும்' † 'ஒசையும்' ‡ 'ஒசையொடு'

௩௪௦

சிலப்பதிகாரம்

௧௫௫.

குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
 விரிமல ரதிர லும் வெண்கூ தாளமுங்
 குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
 பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
 ககடு. மிடைந்துகுழ் போகிய வகன்றேந் தல்குல்
 வாலுகங் குவைஇய மலர்ப்பூந் துருத்திப்
 பால்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
 யெதிரெதிர் விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
 கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா

ககடு. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
 விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய நெடுங்கண்
 விரைமலர் நீங்கா வவிரற்ற் கூத்த
 † லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
 புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

கடுக. அதிரல் - காட்டிமல்லிகை. கூதாளம் - கூதாளி,
 தாளி, நறுந்தாளி.

கடுள. குடசம் - வெட்பாலை. கடுஅ. மயிலை -
 கொடிமல்லிகை.

(கடுச) பன்மலர்விரிந்து (கடுக) கோவை யாங்கணும் (ககடு) குழ்போகிய
 அகன்றேந்திய (கடுக) கொடுங்கரையாகிய (ககடு) அல்குல்.

கருக - சு0. வேனிழ்ந் அன்றியும், இப்பிணங்கரின் மணந்த மேகலைத்
கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

கசுக - கூ. துருத்தியாகிய முலை; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி
எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுக்கங்குலையிய மலர்ப்பூந்துருத்தியாகிய கதிரிளமுலை.
-பக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி ஒன்றையொன்று நெருங்குகின்ற துருத்தி.

பால்புடைக்கொள்ளுகையும் பன்மலரோங்குகையும் ஒன்றையொன்று
நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி
எதிரெதிர் (பா.) விலங்கியவென்பதனை இரண்டிற்குமேற்கவுரைக்க. பால்
புடைக் கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

கசுஉ. பன்மலரோங்கியெனவும் பாடம்.

கசுச. கவிர் - முருக்கு; மதி லுக்குப் புறமாதலால்.

கருக - எக. கொடுங்கரையாகிய அல்குலையும் துருத்தியாகிய முலையினை
யும் கவிராகிய வரையையும் முல்லையாகிய ககையையும் கயலாகிய கண்ணையும்

(பி - ம.) * 'அரும்பவிழ்முலை' † 'உலகுபரித்த'

கக. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

கசுக

கஎ0. வையை * யென்ற பொய்யாக்

குலக்கொடி

தையற குறுவது தானறிந் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்

+ புனல்பா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
சஎடு. வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
பரிமுக வம்பியுந் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் † பெயரா தாங்கண்

க.டி0.

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் § தென்றங்
கருமிளை யடுத்த வகழ்சூழ் போகிக்

கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்
க.டி0. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய || மின்றி யறிந்தன போலப்

பண்ணீர் வண்டு ¶ பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்

போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி

அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய வையையென்னுமகள் மலராகிய ஆடையை
முட்டாக்கிட்டு.

களக. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்த நிறைந்த நெடுநீரை
யடக்கி; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

களச. இது நீராறன்று பூவாறு. களச. அரிமுகவம்பி - சிங்கமுகவோடும்.

களச - அ. இயக்குந்துறை - நீருள்ளகாலத்து ஓடம்விடுத்துறை.

களக. மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற் பலருமேறுவாராதலால்
காங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

கஅஅ. கள்நீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம.) * 'என்னும்' † 'புனலாறன்றிது பூம்புனலாறென' ‡ 'பேராத'
'என்றேயருமின' || 'அன்றி' ¶ 'பரித்துடைந்து'

நசுஉ

சிலப்பதிகாரம்

ககூ. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை
காட்டப்

புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்

காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங்

கழுகும்

வேய்த்திரட் + பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை

ககடு. ¹ யறம்புரி ‡ மாந்த ரன்றிச் சேராப்

புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனர்

புரிந்தென்.

கஅக - கூ. ஆரையில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க அசைசுன்றவை,
வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலனை இங்குவாராதே
போவென்று கைகாட்டினார் போன்றன.

(கஅஉ) தகவுடைத்தென்று (கஅங்)
புக்காரென்க.

சூழ்ந்த அகழைப்போகிப் (ககக)

ககக. புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமூதூர் -

புறத்துமூதூர்.

கிய

அவ்விடத்தில் இருடிகள் யோகமிருக்கும் பொழில்முதலியவற்றால் விளங்
இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனர்.

2 ககடு - சு - சிலப், கடு: உ - அ; ககடு - சு.

* 'வாரலென்பது போன்மறித்துகைகாட்டிப்'

† 'பத்தமும்' ‡ 'மாதவரன்றி'

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நகந

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு:—(இ - ள்.) முற் கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும் கூத்தம் முடிந்தபின்னாக வென்க.

பிற்பாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தம்

அடங்கிற்று.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி:—(இ - ள்.) தவத் திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச்சென்று சேர்ந்தென்க.

ந - ச.

கடுங்கதிர் வேனில்.....கானத்து

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையான் இர்தக் கடிய கதிரின்வெம்
மையைத் தன் மெய்யிற்படப்பொருள்; அதுவுமன்றி இவள் சிற்றடியும்
வெய்ய பருக்கையையுடைய இப்பாலேநெறியிற் படிந்திலவென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற்

குஞ்சித்து நடந்தமை கூறினான்.

கு - கூ. கோள்வ லுளியமும்... ..மான்கண் மறலா

(இ - ள்.) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய கரடியும் தாம் அக
ழக்கடவுற்றினை அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம்
மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடிம்புற்றென்றார்.

எ - க0. அரவுஞ் சூரும்.....இசையோ

பெரிதே

(இ - ள்.) முற்கூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும்
உருமும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவனவாயி
னும் செய்யா; செங்கோன்மையையுடையதென்னர் ஆனையாற்காக்கு நாடெ
ன்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிது; ஆகலானென்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுட்கூறினார். ஐவகை
நிலனென்பது எவற்றாற்பெறுதமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லையும்,சூர்
கரடியென்பவற்றாற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாளையும், உருமுவென்
பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகையான்
இவனாட்டி இக்காலத்தவருத்தவது இவ்வெயிலொன்றுமேயென்பதாயிற்று.

கக - ச. பகலொளி தன்னிலும்.....கொள்கையி னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வருத்தம் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடைபைக் கழிதற்கு வரும் ஏதப்பாதி ஒன்றுமில்லையென்று கோவலன் சொல்லக் கவந்தியடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியென்க.

கரு - சு. கொடுங்கோல் வேந்தன்.....பார்த்திருந் தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையையுடைய வேந்தன்குடிகள் அவன்போம் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்குமாறு

நசுசு

சிலப்பதிகாரம்

போல வெங்கதிர்
இவர்கட்கென்க.

படுமமயத்தையும் தண்கதிர்

எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த

கள - அ. பன்மீன்

முனையொடு.....செல்வன் றேன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தென்ன வன் குலத்திற்கு

முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன்

பலவகைப்பட்ட மீன்முனையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய
தோன்றவென்க.

கதிர்களைப்பரப்பித்

கயற்கொடித்தானையுமாம்.

கக - உக.

தாரகைக் கோவையும்.....அடங்கிய பின்னர்
வேண்டுதி, முன் நிலைவினை.

(இ - ள்.) பார்மகள், பாவாய், முன்னுள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில், வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக் குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இளைபழலைகளைச் சேரப்பெறுவாய் ஒழிய வும், பலவகைப்பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர்பற்றருத பூங்குழ லிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய சந்தனத்தனிரோடே பலபூக்களினித மும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாயொழியவும், மலையத்தே முளைத்து மதிரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவினேபூத்து நிலைபெற்ற தென்றலோ டே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்கதிர் நின்மெய்யிற் சொரிதலொழிய வும்வேண்டி இப்பொழுது வேளிற்றிங்கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்பாயே; இராயெனச்சொல்லி வருந்தி நெட்டியிர்ப் புக்கொண்டு அவள் துயின்றபினென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. சிஸசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெருமைநோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின், —மாதவியோடு புலந்துபோதுதலானும், மது ரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினதைலானும், மேற் கவுந்தியடிகளுடன் வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய்புறன்மாத் திராமல்லது புணர்ச்சியில்லென வுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா தேடுகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விதரவில் நாஞ்செல்கின் நெறியிடைப் புலிமறுகும்; பேராந்தை குழுவும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னுது ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மறுகும் - வாய்விடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு;

உறட்ட டட்டெனப் பற்பறைகொட்டல்.

௩௩ - ௩. தொடிவளை.....ஆரிடை கழிந்து

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்துயில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்தநடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை அங்கனங்கூறிக்காட்டி இவன்மனத்

¹ சிலப்பதிகாரம். ச. ௨௨.

௩௩. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௩௪௩

தயரநீங்குதற்பொருட்டு ¹ மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய

மாசுற்ற கேள்வியை

புடையாள்கூறும்

அறவுரைகளைக்கேட்டு

அதனானே

தொலைத்தென்க.

தொலைத்தற்கரிய வழியைத்

தொடி - வளைவு; ¹ “தொடிக்கட் பூவை” என்றாராகலின்.

ரூர், அதனைபுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்.

‘கேள்வி’ என்

௩௪ - எ. வேனல்வீற்

நிருந்த.....கதிர்வர வியம்ப

(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற் காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியை அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகலின், 'வீற்றிருந்த'

என்றார்.

௩௮ - கூ. வாரிநவில்.....பதிச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்டையுடைய நூலணிமார்பருமைவதோர் பதியைச்சேர்ந்தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், * அந்தப்பார்ப்பார் இழுக்கியவொழுக்க முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின், ஊர்க்கயலதோர் நகரிக் கோயிற்பக்கத்தில் சேர்ந்தாரென்க.

௪௦ - சந. மாதவத் தாட்டியொடு.....நீர்தலைப் படுவோன்

(இ - ள்.) அந்தப் புலரிக்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும் ஓரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து அவ்வேலியில் இடிமுள் ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தற்கு நீணெறிக்கண்ண தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

௪௪ - ஏ. காதலி தன்னொடு.....கௌசிகன் நெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியொடு காண கத்தின்கட்போந்ததற்கு உலையிலுதுந்துருத்திபோல நெட்டுயிர்த்து உள் வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறம்பேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கப்புல மயக்கத்தான் அறியாளுயென்க.

உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

௪௮ - னந. கோவலன் பிரிய.....கறக் கேட்டே

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் நிறம்பேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணிற்றலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவிற்காற்றாது காமத் தீயால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திறின்ற மாதலி யைப்போன்று நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத் தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காலத்துவெயிலால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது களைந்து அக்காலவணிமையோடேவருந்தினாய்; மாதலியென்

¹ அறநெறி, ௧௯௪. ² சீவகசித்தாமனி, ௬௧௨. ³ திருக்குறள், ௧௧௧.

நட்சுக சிலப்பதிகாரம்

னும் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஓர்பசிய இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்த

நிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று
அக்கோசிகனென்கிற மதையவன்
கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - * பந்திகோசிகன். 'பாசிலை' என்றார்,
இளவேனிற்கட் செந்தளி
ராயது முதுவேனிற் கு முற்றிப்
பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற.

௫௪ - ௫. யாதுநீ கூறிய
வுரை.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்டகோவலன்

நீ இங்குக்கூறிய

இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென் அசதியாட, இனி
ஐயமுடையேனல்லேன்,

கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு
சென்றுசேர்ந்தென்க.

நக. கோசிக மாணி கொள்கையி
னுரைப்போன்—(இ - ள்.)

கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக்
கூறுகின்றவன்,

௫௭ - அ.

இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம் போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவன்மனைக்கிழத்தியும்
அரிய மணியை

யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து ஒடுங்கியதும்,

நக - கூ.

இன்னுயி ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞர் இனியவுயிரையிழந்த
யாக்கைபோலச்

செயன்மாண்டு துயர்க்கடலிலேயழுந்துகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி

வீடுபெற்றிருந்தவியுயிர் இளமைக்
காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில்
தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத்
தழுந்துமாறுபோல் வெனவுமாம்.

சூக - ௨. ஏவ லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

(இ - ள்.) இருந்திக்கிழவன் தன்சிலைதரை நோக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ்
சென்று கோவலனைத்தேழிக் கொண்டுவருகவென்றானாக அவர் எத்திசைகளி
லுஞ்சென்றதும்,

‘போந்ததும்’ பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவுமென்க.

சூக - ௬. பெருமக னேவல்.....பெரும்பே துற்றதும்

(இ - ள்.) எத்தனைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடை
யைச்செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி
என்றும் என்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளினே
சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்ற
மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும்
அறிவும்பங்கியசெய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - என்மை. அருந்திறல் - இராமன்;
அன்மொழித்தொகையாருபெயர். பேதறவு - அறிவின் நிரிவு.

(பி - ம்.) * ‘பந்தகன்கள்’

கூக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கூசுஎ

கூஎ - ௭௦. வசந்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள்

வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை
வசந்தமாலையாய்க் ' கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய
வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலைத்தை
புடைய மாடத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்த
சேக்கையிடத்தே மாதவி
மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம்.

எக - 'உ.

வீழ்துய ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள்

இடும்பையைக்கேட்டுச் செருக்
கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெய்தித் தான்
சென்றிருந்தசெய்தியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருந்துயர்.

எக - கூ.

இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்னினையடினியத்தொழு
தேன்; எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச்சொல்லித் தன்னை
யாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற் கருமணிபோல்வாளுக்குக் காட்டுவா
யாகவென்று தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய் வந்தது.

எள - அ. ஈத்த. வோலையெகொண்டு.....சென்ற தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனந்தந்த ஓலையைக்கொண்டு

இடைநெறியெங்கும் திரிந்து

தேடியுங்காணாமற் றுன்சென்றதேயங்களும்,

எக - அஉ. வழிமருங்

கிருந்து.....மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய

வழிப்பக்கத்தேயிருந்து செய்தி

களெல்லாம் ஒழிவற வுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும்
நிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலை
புடைய மாதவித்தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அங - சு. உடனுறை காலத்து.....உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்தமண்மேல் மாதவி குறு
நெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே சுடியுறைகின்றகாலத்தே வாச
நெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக்
கையார் கடிதின் விடுவியானாய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட்
கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மையுணர்கின்றவனென்க.

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின் செவ்வியின்மையைப் பொறி
காட்டிற்றெனவுமாம். கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிட
லையான் - மெய்யம்மறந்தும் ஓலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலெனென்றுமாம்.

நட்சு அ சில ப்ப தி கார ம்

அஎ. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில் வீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்
இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

தண்டம்பண்ணினேன்;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க.
பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

இஃது ஒலைமுகப்

அஅ - ௧௨.

வடிபாக் கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்து குற்றந்தீர்த்த நம்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து கற்பையாளுதலுடையவருடனே இரவின் கண் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்த பிழைப்பென்னை? அஃது அறியாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சமுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறதுதொல்லென்று திருவுளம்பற்றல் வேண்டும்; இதுவேயுமன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலையு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர் புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக.

முன்னர், ¹ “கங்கை தன்னிப்புணர்ந்தாலும்” எனவும், ² “மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு” எனவும் ஆண்டிக் கூறினமையின், ஈண்டிக் குலப்பிறப்பாட்டி யெனத்தோற்றவாய்செய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினான். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம், தேசடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிறந்துபடிந் திருதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

கூ - ௫. என்றவ ளெழுதிய... என்றீ தென்றே

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவகை ஏதம்பயக்குமென்று அவளெழுதிய ஓலைப் பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள் தன்னுற்செய்யப்பட்ட தீதினன்; இஃது என்னுற்செய்யப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிநீங்கியென்க.

என்தீது - என்றிலினை.

கூ - ௭. எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற் பொருந்திய வாசகத்தையுணர்ந்து இவ்வோலை தானே என்றநகைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்ஙனம் பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேனொள்க. ³ ‘வடியா... ..போற்றி’ குரவர்பணி விடைகளைத்தவிர்த்ததொருதவறன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடை

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நசுக

கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும்

வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத்

திருவுளத்திற் றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக்

கடிந்தருளுக; இங்ஙனம்

என்பிழைப்பறியாது யான் முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய இவற்றை எறுவின்
ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்
பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றென்க.

¹ குரவர்க்குக் கர்ப்புக்களைக்குறித்துப்

போற்றியென்றன்மரபு. ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப்
பொருந்தியவாறுணர்க.

கஅ - க௦க. மாசில்

குரவர்.....ஈண்டெனப் போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென

உட்கொண்டகோவலன், கோசிக

மாணி, எங்குரவா மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித் தொழுதேனெனச் சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்து, என்பொருட்பாக அவர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்கின்ற இடுக்கனும் நீக்குதற்கு விரைந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டென்க.

சுண்டிதல்

போக்கியென்க.

- விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைதற்கீண்டெனப் எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

க0உ - கூ.

மாசில் கற்பின்.....அறவிபா லீணந்து

(இ - ள்.) குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியழகனிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஓடி, ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதன்வழிக்கண் நின்றது.

க0கூ - இ. ஆங்கு.....பாங்குறச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) அவ்விடத்துத் தூக்கையது வெற்றிபொருந்திய அகரரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

¹ “பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆடி - வெற்றி.

பாண் - பாட்டு.

க0கூ. செந்திறம் புரிந்த—(இ - ள்.) தன்பண்ணியல் அத்திறமாய்த்

தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபிரிந்தவென்க.

என்றது : பண் * பண்ணியற்றிறம் திறம் திறத்திறமென்னுமலை; சம்பூரணம், சாடவம், ஓளடவம்; சதார்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் இவை வழங்கும்; அவற்றுட்செந்திறமென்றவாறு.

செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.) நார்பெரும்பண்ணிற்கும் முதலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதுறுப்பினுள்ளென்க.

* திவகதித்தாமணி, ௧-௮௩. * திருச்சிறந்தம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.

(பி - பி.) * 'பண்ணியம்'

௩௫௦ சிலப்பதிகாரம்

௧௦௭. தந்திரி கரத்தொடு

திவவுறுத்தியாஅத்து—(இ - ள்.) அச்

செங்கோட்டியாழினது அறுவகையுறுப்பினுள்

தந்திரிகரம் திவவென்னும்

இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள்

தந்திரிகரமென்பது

நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய

இருசாணஸ்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும்

ஐம்பத்தோருறுப்பு;

என்னை? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசாணஸ்விர லாகும்”

.....என்றாராகலின். திவவென்பது - நரம்புகளை

வலிபெறக்கட்டும்

வார்க்கட்டு,

க0அ. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி—(இ - ள்.) அவ்வியாழ் ஒற்றென்னு முறுப்பை யுடைத்தாகனானே அவ்வுறுப்போடே பற் றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற்
மென்ப”, “அவைதாம், கோடே திவவே

றெரியி, னறுவகை யுறுப்பிற் றுரு
யொற்றே.....தந்திரி கரமே
நரம்போர் டாறே” என்றார்.

க0க. உழைமுதற் கைக்கினை யிறுவாய்க் கட்டி—(இ - ள்.) உழை
குரலாகவும் கைக்கினை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தியென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்
குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது

கக0 - கஉ. வரன்முறை.....அமைவரக்

கேட்டு

(இ - ள்.) உழைமுன்னர்க்குறிய நூல்களின்
வரலாற்றுமுறைமையான்

வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்துசெல்லும்

கலையையுடைய பாவை

போல்வாளது பாடற்பண்ணை ஆ சானெ ன்னும்

பண்ணியலாகிய நால்வகைச்

சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தான நிற்தென்றவாறு.

* ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி கார்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருஞ்சாதி தசாக்கரி, பெருஞ்சாதி சுத்தகார்தாரமெனக் கொள்க.

பண் நூற்றுமூன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமையும்; என்னை? “எழுத்தே யசையே சீரே யென்றிவை, யிழுக்கி லவைமூன் நிற்கு மென்ப” என்றாகலின்.

ககந. பாடற் பாணி யனைஇ யவரொடு—(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரொடு கலந்துவாசித்தென்க.

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ - ள்.) இங்ஙனம் யாழ் வாசித்தகோவலன். இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை நீர் கூறுமினென்று கேட்பவென்க.

(பி - ம.) * ‘அரசன்சாதி’

கந.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

நடுக

ககநு - அ. காழகிற்

சாந்தம்.....சே. முடி

(இ - ள்.) அகிறசாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பும் நாவிக்குழம்பும் குளிர்ச்சிறலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம் கத்தூரிச்சாந்துமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேற்றையனைந்து.

ககஅ - உக.

ஆங்கு.....பூவணை பொருந்தி

(இ - ள்.) தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மணியின்கண்வளர்ந்த முல்லைபுமெனும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால்நிரைத்த பொலிவினையுடைய அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - கூ. அட்டிற்

புகையும்.....பூம்புகை யனைஇ *

(இ - ள்.) அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிற்புகையும் மைந்தரும் மகளிரும் மயிர்க்கும் ஆகிற்கும் மாலேமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாலேதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையையளவி,

கஉச - கூ. வெல்போர்.....காண்வரத் தோன்றி

(இ - ள்.) இந்திரனாற்பூட்டப்பட்ட விளங்காரின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது கோயிற்கண் யாவரானும் அளவிட்டறியப்படாவாய். இக்கலைவத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகாணுகருமாயிற் பின்னை வீட்டிலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப்பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவையென்க. அவை முன்னர்க்குறியனவும் பிறவும்.

கஊ0 - ஈஉ. புலவர் செந்நா.....வந்தது காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களை புடைத்தாகலிற் பொதியிற்மென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரென்க.

ஆடிப் பொருந்தி அனைத்துத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

கநந - ச. நனிசேய்த் தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதங்குறுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால் மிக்க துரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமுதலார்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச் செல்வார் இந்நீர்மையாரன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்கெல்லினும் நில்லென்பாரில்லையென்று சொல்லவென்க.

கநந - ச. முன்னுண் முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்

(இ - ள்.) அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறற்றைஞான்று செல்லக் கருதியவர் முன்னுண்முறை முறைமைபோலே இரவிடைபிலே கவுந்தியடிக ளுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

நநஉ சி ஸ ப் ப தி க ா ர ம்

கநசு - ச0.

பெயர்ந்தாங்கு.....குரலோதையும்

(இ - ள்.) அரிதாகிய அரித்தற்றொழிலைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரிய கோயிலிடத்தம் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தம் வேறுபட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்லியம் பெயர்ந்த கூடியொலிக்குமொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கணைதல் - செறிதல்.

கசுக. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்—(இ - ள்.) அந் தணர் நான்மறைநவில்விக்கும்வைக்களந்தோறும் மறைக்குவிதித்த மரபின யுடைய சுருதிஞன்றமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

கசஉ.

சிறுகாலையில்

மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்—(இ
மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

- ள்.)

மாதவர்கள்

கசந - ச.

மீளா வென்றி.....நாளணி முழுவமும்

(இ - ள்.) மடங்காத வென்றியையுடைய

வேந்தனாற்பெற்ற சிறப்போடே

வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கு எடுத்த வரிசையையுடைய

முரசுமுதலியவற்றின்

நாளணியோதையும்,

நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கசநு. போரிற் கொண்ட பொருகரி

முழக்கமும்—(இ-ள்.) மறப்

பகைமன்னரைப் போரில்வென்று கொண்டுவந்த

போர்க்களிற்றின்முழக்கமும்,

கசசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்—(இ-ள்.) காட்டிற்

பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின்முழக்கமும்,

கசஎ. பண்ணிலைப் புரவி யாலு மோதையும்—(இ-ள்.) பந்திதோறு
நின்ற புரவிகள் போர்நினைந்து ஆலிக்குமோதையும்,

கசஅ. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்—(இ - ள்.)

கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே
கொட்டுமோதையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்.

கசக - ரு. கார்க்கடல்.....ஆரஞர் நீங்கி

(இ - ள்.) இவையும்பிறவுமாகிய அக்கடலித்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

கடுக - ச. குரவழம்.....பன்மலர் விரிந்து

(இ - ள்.) கரையின்புறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாழமரமும் மருதும் உச்சிச்செலும் திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலைவாசியுடனே பலவகைமலரும்விரிந்துகூழ்ந்தவை மீதுடுத்த பூந்துகிலாகவும்,

கந. —புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நநுந

கடுக - ரு. குருகுந்

தளவமும்.....அல்குல்

(இ - ள்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசட்டையும் மோசிமல்லிகையும் வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிற் படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும் விரிந்து பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்துமன்னினைவை தன்னை மிடைந்துகுழந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுங்கரையாகிய அகன்றேந்தியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேற்பக் கொடுமைசூறினார். மேகலைக்கோவை, வேற்றுமைத்தொகையுமாம். கொழுங்கொடி விரிமலரென்னுமடைகளை ஏற்புழி எங்கும் ஒட்டிக. அம், சாரியை.

கசுக - ந. வாலுகங் குவைஇய.....கதிரிள வனமுலை

(இ - ள்.) அகற்சியையும் பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும் பலமலராகியசுணங்கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய நிறத்தமுலையினையும்,

கசுச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்—(இ - ள்.) கரைக்கணின்று உகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

கசுந. அருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி—(இ - ள்.) அருவிரோடு இடையறாதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையான்,

கசுசு. விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய நெடுங்கண்—(இ-ள்) குறுக்கேமிந்தும் நெடுகவோடியுந்நிரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

கசுஎ. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்—(இ - ள்.) இருமருங்கும் திரைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற அறலாகிய கூந்தலினையும்,

கசுஅ - எடு. உலகுபுரந் தூட்டும்.....பொய்யாக் குலக்கொடி

(இ - ள்.) உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து நுகர் வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையான்; புலவர்நாவிற்குப் புகழ்பொருந்தியவன்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின் திருமகனையொப்பான்; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவான்; பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றுவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவன்;

களக - ௩. தையற் குறுவது.....கரந்தன ளடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும் தன்பங்களைத் தான் முன்னிற்தான் பாலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தன்கண் மல்கிநின்ற னோப் புறத்திழன் அதுகண்டு வருந்துவாரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க.

சுரு

௩௩௪ - சிலப்பதிகாரம்

களச - ௩. புனல்யா

றன்றிது.....தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற்

புனல்மறைதலின் இது புனல்

யாறன்று பூவாறென்றுபுகழ்ந்து மா தரும் கொழுநனும் தொழுது,

களச - ௮.

பரிமுக வம்பியும்.....தென்கரை யெய்தி

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைக் செலுத்
தம் குசிலரமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமும்மென்னும்
இவற்றினேறிப் பலர்போரும் துறையிற்போகாத அதற்கயலதாகிய துறையிலே
கவுந்தியழகஞடனே மரப்புணையிலேபோகி

மதுநாறுமலையையுடைய சோலை
பொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே
சென்றெய்தியென்க.

முன்னர், ¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி

யாளனெடு சாபமுறுதலின்,
ஈண்டு மருங்கிற்பெயராதென்றார்.
பரிமுகமுதலியவற்றைத்

*
தொழிற்பெயராக்கினுமமையும்.

கஅக - ௩. வானவ

நுறையும்.....அகழிசூழ் போகி

(இ - ள்.) தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொ
ண்டுசென்றால் மிகவும்

பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைத்தென்றெண்ணி
அழித்தற்கரிய மினை
சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச் சூழ்போந்தென்க.

மினை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச - அ.

கருநெடுங் குவளையும்.....நடுங்க

(இ - ள்.) குவனையும் ஆம்பலும் கமலமும்,
 தையலும் கணவனும் மேல்
 தனித்து நுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல
 வண்டிகள் இரங்கும்
 பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது
 கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற
 நடுங்காநிற்கவென்க.

பண்ணீர்மையன்றிப் பண்ணீரென்றமையால்
 திறம் பன்னிரண்டனுள்
 நோதிமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய
 நீரெனவுமாம். காலுற - காலி
 லேபுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம்.
 அறிந்தனபோல நடுங்க
 வென்க. ஏங்கியென்னும் செய்தெனெச்சம்
 நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டு
 முடிந்தது.

கஅக - கூ0. போருழந்
 தெடுத்த.....மறித்துக்கை காட்ட

(இ - ள்.) மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த
 புறமதிற்றலையின்கொடி
 கள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழிமினென்பனபோல்

காட்டவெனக.

தம்கையின் மறித்துக்

¹ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௧௬.

² “நண்டுழி வரினு மெங்க ளெழிலுடை பெழிலி வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட்
கல்லாற் படைத்துணை யாக மாட்டான், பிண்டுபோ கென்றென் றத்த வியன்மதிற்
குமிழி தோறுங், காண்டகு பதாகை யாடை கைகளாற் றடுப்ப போன்ற” (வி
பாரதம், வாசுதேவன். ௬) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

கந.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

௩௩௩

அன்றி, வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

ககக - சு. புள்ளணி கழனியும்.....புக்கனார்

புரிந்தென்.

(இ - ள்.) புட்களாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும்
பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும்
வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும்
பொருந்திவிளங்கிய மூதூர்ப்புறமதிலிடத்ததாகி
அறத்தைப்புரியும் தபோதனரன்றிப் பிறர்சேரப்படாத
புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே

மனம்புரிந்து புக்காரென்க.

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர்
முனிவரிருப்பிடம். புரிந்துபுக்கா ரெனப்
பொதுமையாற்கூறினமையின், முன்னர் ந1டுக1
னைதாதைக்கண்ணே,
1. “அறிவனை
தியழகனும்

யேத்த.....ஒன்றிய வுள்ள முடையேன்” என்பதனாற் கவுந்
அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரென்க. பண்ணை - தோட்டங்களும்;
ஒடைகளும்.

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

கக. —புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை

முற்றிற்று.

பதினென்காவது ஊ ர் க ா ண் க ா னை

த.

பண்ணையு

தார்ப்பப்

¹புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குநீர்ப்

²மிறங்குகதிர்க் கழனியும் புள்ளெழுந்

புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை

மலர்பொதிய விழ்த்த ³வுலகுதொழு மண்டிலம்

நீ. வேந்துதலை பணிப்ப வேந்துவாட் செழிய

னோங்குயர் கூட லூர்துயி லெடுப்ப

⁴நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு

ழுவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமழு

மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை ⁵நகரமுங்

கடு. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமு

மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியு

⁶மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன்

கோயிலும்

வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய

க - உ. பொழிலிலும் பண்ணையிலும் கழனியிலும்
ஆர்ப்பவென்க.

ங. புலரிவைகறை - புலருகின்றதாசிய வைகறை.

ச. மலர்பொதி - பெரும்பொதி; மலர்
மண்டிமுமாம்.

பொதியவிழ்தற்குக் காரணமான

டு. (பா.) பனித்தவாள் - பனித்தற்குக்காரணமான வாள்.

எ. நுதலிலேவிழித்த நாட்டத்தையுடைய.

அ. நியமம் - கோயில்.

க. மேழி வலனுயர்த்த
பலதேவர்.

வெள்ளை - மேழியைக் கையாயுதமாக வலனுயர்த்த

¹ க - உ = சிலப்பதிகாரம். கக: ககக - உ.

⁴ மணி. இ: இச.

² "இறங்குகதி லய்வுரு கழனி" புறநா. கஅ.

⁵ செல். க: கௌ.

³ "பலர்புழிஞாயிறு" முருகு. உ.

⁶ எ - கௌ: செல். இ: ககக - எஉ; புறநா. இச: க - கௌ; மதுரை. சஇஇ - அ; மணி. க. இச - இ: இன்னு. க.

கசு.—ஊ ர் க ண் க ா தை.

௩௫௭

கரு. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி

¹ நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையே னாகி

நறுமலர் மேனி நடுங்குதுய ரெய்த

வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து

உ௧. சிறுமை யுற்றேன் செய்தவத் தீர்யான்

றென்னகர் மருங்கின் மன்னர் பின்னோர்க்

கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காறும்

பாதக் காப்பினள் பைந்தொடி யாகலி

னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்

உரு. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு

தவந்தீர் மருங்கிற் றனித்தாய ருழந்தோய்

¹ மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்

றறத்துறை மாக்க டிறத்திற் காற்றி

நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்

௩௦. யாப்பறை மாக்க வியல்பிற் கொள்ளார்

தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலைப்
 பேதைமை கந்தாப் பெரும்பே * துறுவ
 ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலைக்
 கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்
 ௩௫. பிரிதற் றுன்பமும் புணர்தற் றுன்பமு
 † முருவி லாள் னொறுக்குந் துன்பமும்

௧௭. நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினீங்கிய வேசையர்பதிகள்.

௨௩ - ச. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையை யுடையவளாதலால், இவ
 னுக்கு ஏதமுண்டோ; இல்லையென்றதாம்; பாதமாகிய காவ லுண்டாக இவளுக்கு
 ஏதமுண்டோவென்றுமாம்.

௨௬. தவம் - புண்ணியம்; தவந்தீர்மருங்கின் - புண்ணியமுடிந்த கூற்றால்.

௩௦. அறை - அறுதல். இயல்பில் - நன்மைக்கற்றில்.

௩௨. அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்.

௩௩. ஒய்யாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

௩௫ - சு. பிரிதற்றுன்பம் - பிரிதலால்வருந்துன்பம். புணர்தற்றுன்பம் -
 புணர்தல் காரணமாக வருந்துன்பம். இரண்டுகாலத்தும் காமன் ஒறுக்குந்
 துன்பம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௩௭.

(பி. ம.) * 'உறுவாரெய்யா'

² ௨௭ - கூ - மணி. ௨௫: ௪௧ - இக.

† 'உருவில்வியொறுக்குத்'

௩௫௮

சிலப்பதிகாரம்

புரிசுமுன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல

தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
 பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்
 ச0. கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத் துன்பங்
 கண்டன ராகிக் * கடவுளார் வரைந்த
 காமஞ் சார்பாக் காதலி னுழந்தாங்
 கேமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தின
 ரின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராற்
 ச0. றென்று படவருஉந் + தொன்மைத்

தாதலிற்

றுதையேவலின் மாதாடன் போகிக்

காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
 வேத முதல்வற் பயந்தோ னென்பது
 நீயறிந் திலையோ நெடுமொழி யன்றோ
 ரு0. வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்து
 மெல்லிய றன்னுடன் வெங்கா

னடைந்தோன்

காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
 1 தீதொடு படுஞ் சிறுமைய ளல்ல
 ளடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை

நா. உரவோர் - இருடிகள்.

நக - சஉ. மனத்து இன்பமென்று கொண்டோர்

உறும் தம்மளவல்லாத

துன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினர் நீக்கினகாமம்.

சச. (பா) இறந்தனர் - முற்காலத்திற் கழிந்தார்.

சரு. தொன்றுபட வருஉந் தொன்மைத்து - அடிப்பற்றி
பழைமைத்து; முற்று. ஆதலாலென்று மேற்சொல்லுகின்றார்.
வருகின்ற

சக. நெடுமொழி - பெருவாரத்தை.

பழைதாகப் போதுகின்ற

வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்.

ரு0. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

ருக. மெல்லியல் - தமயந்தி. வெங்காண்டைந்தோன்

- நளன்.

ருஉ. காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் - அவள் காதல்காரணமாகப் பிரியத்
கருதியவனல்லன்.

ருஉ - கூ. அவளும் இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப் பிரிவாளுமல்லன்.

1 தீது - பிரிந்தெஞ்சுருதல்; சிலப். க. உள; மணி. உஉ: சக - ஆம் அடிமுத
வியற்றையும் அனந்தின் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' † 'தொன்மையதாகலிற்'

கச.—ஊர்காண்காத.

நடுக

நடு. யிடையிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா யோநீ

யனையயு மல்லை யாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே
கூ0. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
! பொருந் துழி யறிந்து போதீந்

கென்றலு

மிளைசூழ் மிளையொடு ! வளைவுடன்

கிடந்த

விலங்குநீர்ப் பரப்பின் ட வலம்புண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருஞ்
கூடு. ! சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த

வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்

காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு
வாய்திறந் தன்னமதிலக வரைப்பிற்

௭௦. குடகாற் றெறிந்து கொடிநுடங்கு மறுகிற்
கடைகழி மகளிர் காத்தலஞ் செல்வரொடு
வருபுனல்^௧ வையை மருதோங்கு முன்றுறை
விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை

யோங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா

யியக்கிப்

௫௮. அனையை யு மல்லை - அவர்களைப்போல
புமல்லை.

மனைவியைவிட்டுப் பிரிந்தா

௬௨. இளை - அரண்காவல்; மீளை - அதனைச் சூழ்ந்த காவற்காடு.

௬௪ - ௫. யானைபோகலாம்படி கீழ்சுருங்கையாக அதனை மேலிட்டவீதி.
சுருங்கை - கரந்துறை; ஒழுகுநீர் புஞ்சையை ஒருத்தருமறியாதபடி மறைத்
துப்படுத்த வீதிவாய்த்தலை.

௬௭. அயிராமற்புக்கு. ௭௦. எறிந்து, எறிய; கோடை எறிதலால்.

௭௧. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்.

௭௨. மருதோங்கு துறை - திருமருதந்துறை.

௭௪. நீர்மாடம் - பள்ளியோடம்.

1. பரி. உரு: கரச; சீவக. கசஉ; மணி. உய: இ. 2. பரி. கக: கர; கலி. உக: கக.
 (யி - ம.) * 'தீங்கியது' † 'பொருத்தவழியறிந்து போதீன்கென்றபின்'
 ‡ 'விரைவுறக்கிடந்த' § 'வலம்புரியகழி' || 'தீசோடமொடு'

நகூ0

சிலப்பதிகாரம்

எஃ. பூம்புணை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து

தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க்

குவளையுங்

1 * கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற

வடைச்சி

வெண்பூ மல்லிகை விரியலொடு

தொடர்ந்த

† தண்செங் கழுநீர்த் தாதுவிரி

புணையல்

அஃ. கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு

தெக்கண மலயசச் செழுஞ்சே றாடிப்

பொற்கொடி மூதூர்ப் பொழிலாட் ‡ டமர்ந்தாங்

கெற்படு பொழுதி னிளநிலா முன்றிற்

றுழ்தரு § கோலந் தகைபா ராட்ட

அஃ. வீழ்பூஞ் சேக்கை மேலினி திருந்தாங்

கரத்தப் பூம்பட் டரைமிசை யுடிக்

குற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்திச்
சிறுமலைச் சிலம்பிற் செங்கு தாளமொடு
நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலர் வேய்ந்து

கூ0. குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைத்துச்
செங்கொடு வேரிச் செழும்பூம் பிணையல்
சிந்துரச் சுண்ணஞ் சேர்ந்த மேனியி

லந்துகிர்க் கோவை யணியொடு பூண்டு

|| மலைச்சிற கரிந்த வச்சிர வேந்தற்குக்

எடு. புணை - தெப்பம்.

எசு. தாழ்நீர்க் குவளை - * தங்கின நீரையுடைய குவளை; ஆழ்ந்த நீர்க்
குவளை யென்றுமாம்.

எயு. வெண்பூம்ல்லிகை, முதல். விரியல் - பூ.

அக. (பா.) மலையச் செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன்.

(அச) தகைமையைக் (எக) காதலஞ்செவ்வொடு (அச) பாராட்டச் (அடு)
சேக்கைமேலேயிருந்து.

அஎ. குரல் - கொத்து. அஅ. சிறுமலையாகிய சிலம்பு.

(அசு) 'அரத்தப் பூம்பட்டி' முதலாக, (கூக) 'துகிர்க்கோவை' ஈறாகச்
சொன்னவை கார்காலத்துப் பரக்க அணிவன.

கூசு. மலைச்சிறகரிந்த - மலையைச் சிறகரிந்த.

1 முருகு. எடு. * "நீர்கால்பாத்த நிரையிதழ்க் குவளை" (குறுந், ௩௮௮.)

(பி - ம்.) * 'கண்ணெழிற்' † 'தண்பூங்குழை' ‡ 'மெழித்தாங்கு'

§ 'கோவர்தகை' || 'மலைச்சிறையரிந்த'

கசு.—ஊர் காண்காலை த.

நகரக்

கூடு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாடையொடு வருஉங்.
கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்
முகிறோய் மாடத் தகிறரு விறகின்
மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப் *

பமர்ந்து

க00. நறுஞ்சான் தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு
குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்

வளமனை மகளிரு மைந்தரும் விரும்பி
யிளநிலா முன்றிலி னிளவெயி் னுகர

க00.

விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கேர்பு வெண்மழை
¹ யரிதிற் றோன்று மச்சிரக் காலையு

† மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட

வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் ‡ வந்த

கக. கர்ரரசாளன் - கார்காலம்.

கௌ. நூலோர் - சிற்பர்; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய

(கௌ) மாடமென்க.

கௌ : அ. நூலோர்.....மாடம் - ²மயமதமறிவாராற்
மாடமென்றுமாம்.

புகழ்ச்சியையுடைய

கக. தடவு - இந்தளம். க(10). ³சாந்து - அகினைய்.

க0க. குறுங்கண் - சாளரம்.

க0ச. மண்டிலம் - ஆதித்தன்; இவன் தெற்கே மிதுனவீதியிலே இயங்குத
லானே. வெண்மழை - வெள்ளைமேகம்.

க0ரு. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பணிக்காலம்.

க0சு. பரப்பு - கடல். க0எ. வங்காட்டத்தாலே.

க0அ. துகில் - பட்டுவார்க்கம்; நாற்றங்கொளுவுதலால்
ணிநூர். வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய்முதலியன.

இவற்றுடன் என்

க0க. சுமந்து - அவற்றின் நாற்றத்தைச்சுமந்து.

¹ 'அருவித்தோன்றும்' என்று பாடங்கொண்டு, "அருகுதிசை" என்னும் (தக்க.
கசு-) தாழிசையுரையில் இதனை மேற்கோள் காட்டினர்.

² மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பநூல்.

³ சீவக. உசுஎடு - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பே. ம.) * 'அயர்த்து' † 'ஆங்கனமன்றி' ‡ 'வந்து'

சசு

நகூஉ

சிலப்பதிகாரம்

கக0. கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன்

கூடல்

வெங்க ணெடுவேள் ¹ வில்விழாக்

காணும்

பங்குனி முயக்கத்துப் பனியர

சியாண்டுள்ளன்

கோதை மாதவி கொழுங்கொடி

யெடுப்பக்

காவுங் கானமுங் கடிமல ரேந்தத்

ககரு. தென்னவன் பொதியிற்

நென்றலொடு புகுந்து

மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ

மின்னிள வேனில் யாண்டுள்ளன்

கொல்லென்

றுருவக் கொடியோ நுடைப்பெருங்

கொழுநரொடு

பருவ மெண்ணும் படர்தீர் காலேக்

கஉ0. கன்றம ராயமொடு களிற்றின நடுங்க

வென் றூழ் நின்ற குன்றுகெழு

நன்னாட்டுக்

காடுதீப் பிறப்பக் * கணையெரி பொத்திக்

கக0 - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச்செய்யும்

வில்விழவு.

(க௦௭) வங்கலீட்டத்தாலே

தொண்டியிலுள்ளோரிட்ட (க௦அ - கூ) பல

சாக்குக்களைச் சுமந்துவந்து புருந்த (க௧௦) கீழ்காற்றேடுபுருந்து தென்னவன்
கூடலெடுக்கும் (க௧௧) வில்விழாக்காணும் (க௧௨) பங்குனிமாதத்தோடுபொருந்
தின பனியரசென்க; என்றது பின்பனிக்காலம்.

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுருந்து

பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் யாண்டிளன்.

காணும் பங்குனிமாதம்பொருந்திய

க௧௩. கோதை - ஒழுங்கு. க௧௪. யாண்டிளன் -

எங்கேயுள்ளான்.

(க௧௭) எங்கேயுள்ளானென்று (க௧௯) போன

காலங்களைக்குறித்து எண்ணும்.

க௧௮. உருவக்கொடியோர் - கொடியுருவத்தினோர்; வல்லியாகவெழுதும்
கொடியுமாம். உடைப்பெருங்கொழுநொடு - தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(க௧௮) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (௮௫)

(க௧௯) இப்பருவங்களை (க௧௨ - ௭) எங்குளவென்று

வீழ்ப்புஞ்சேக்கையிலிருந்து

எண்ணுகிற காலையென்று

சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத
ணிநூர்.

காலங்களை நினைத்தெண்

ககஅ-க. தூந்துகாலமங்கழிந்தது கூறுகின்றார், 'உடைப்பெருங் கொழுந
ரொடு பருவமெண்ணும் படர்தீர் காலே' என்றார்; என்றது, வேனிற்காலத்தை.

கஉ௦. ஆயம் - நிரை. கஉக. கோடைத்தன்மை (பா) நீடியகுன்று.

கஉஉ. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

¹ வில்விறா. திணைமா. கூஉ; குறுந். கக.

(பி - ம.) * : கனவெரி'

கசு.—ஊ ர் கா ண் க ா தை.

நகூந்

கோடையொடு புகுந்து கூட லாண்ட

¹ வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர

கஉ௦. வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற் கடைநாள்

வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமளியு

² முய்யா னத்தி னுறுதுணை

மகிழ்ச்சியுஞ்

சாமரைக் கவரியுந் தமனிய

வடைப்பையுங்

கூர்துணை வாளுங் கோமகன் கொடுப்பப்

கரு௦. பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்

பொற்றொடி மடந்தையர் புதுமணம்

பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு
கநடு. நறுமலர் மாலையின் வறிதிடங் கடிந்தாங்
கிலவிதழ்ச் செவ்வா யினமுத் தரும்பப்
புலவிக் காலத்துப் போற்று * துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வரோடி' என்றதுமுதல் (அரு) 'வீழ்ப்புஞ் சேக்கை
மேலினி திருந்தி' என்றது இறுதியாக முதலேனிற்காலங் கூறினபடி.

கஉக. கோடை - மேல்காற்று. கஉச. படர் - படர்கை காரணமாக.

கஉச - ரு. ஓசனித்தல் - வெக்கையால் தலையெடுத்தல்; கடைநாள் - வேனிற்
பின்னாளென்றுமாம். வேற்றுப்புலம் படர்தற்கு எடுத்தப்பார்க்கின்ற முதலே
னில் கழிகிறநாளிலே; சிந்தாமணியினும், * "ஓசனிக்கின்ற வன்னம்" என்றார்.

கஉஎ. உய்யானத்த மகிழ்ச்சி - சோலையிலே சேவிப்பாருடனிருந்து வினா
தங்காண்டல்; உய்யானங்களில் உறுதுணையோடு மகிழுமகிழ்ச்சியுமாம்.

கஉஅ. சாமரையிடப்பெறுகையும், பொன்னாற்செய்த வெற்றிலைப்பெட்டி
பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை.

கஉக. கோமகன் - இராசராசன்; பாண்டியன்.

கரு. அப்படிப்பெற்று உடையராதல் - சிலதியர் சூழ்ந்து வாட்பிடிக்கப்
போதல் முதலியன.

(ககஅ) கொழுநரோடி (ககக) புதுமணம்புணர்ந்தென்றுகூட்டிக.

ககச - ரு. வண்டுபொருந்தின இடமன்றியே களிப்பாலே வுறிதிடத்திலும்
மால்கொண்டோச்சி.

¹ தக்கயாகப்பரணியில், இளஉ - ஆம் தாழிசையுரையில் இவ்வடிமேற்கோள்.

² மணிமேகலை, க: இஉ.

³ சீவகசித்தாமணி. உசுஇஉ.

(பி - ம்.) * 'உணர்ந்திக்காவி'

நகசு

சிலப்பதிகாரம்

காவியங் கண்ணார் கட்டுரை * யெட்டுக்கு

¹ நாவொடு நவிலா நகைபடு கிளவியு

கசு0. மஞ்செங் கழுநீர் [†] ரரும்பவிழ்த்

தன்ன

செங்கய நெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத்
திலகச் சிறுதுத ல்ரும்பிய வியருஞ்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச் செல்வரொடு

கசு0. வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்

² [†] சுடும ணேரு வடுநீங்கு சிறப்பின்

முடியர சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை

³ வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு திறத்து

மாத்திரை யறிந்து [§] மயங்கா மரபி

ககஅ. கட்டுரை (பா) எதிக்குநர் -

வார்த்தைசொல்லைப் புகுகின்றவர்.

ககக. நகைபடு கிளவி - களியாற்
வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவிளைவிக்கும்

கேட்டாரை மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும்
நாவாற்சொல்லாத கிளவியுமாம்.

கசஉ. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது

இழிவதாகை.

கசச. செழுங்குடிச்செல்வர் -

அரசரல்லா ஏனையோர்.

கசக - எ. ஒடுவேயாது பொற்றகடுவேயந்தமனை; அன்றியும், சாதிக்கும்
றப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேற்றி ஊர்குழவித்துக் கழித்துவிடுதல் மரபு;
இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குந் கடமனை -
ஆசைப்பட்டு அரசவைகருமனை; அரசர் ஆர்வத்தாடைங்குமனையென்றுமாம்.
அரசொடுங்குமனை; அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று
மாம்.

கசஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்குத்து.

ஒப்ப ஆடுங்குத்து.

பொதுவியல் - எல்லார்க்கும்

1 "தாவொழி நவிலா நகைபடுதிஞ்சொல்" (அகநா. ககா.)

2 பெருங். க. ககா: கடுகு; மணி. கஅ: நந.

3 "வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருநிறத்து" மணி. உ. கஅ. * சீவக. க0க.

(யி - ம.) * 'எடுக்கும்' † 'அரும்பலிழந்தன்ன' ‡ 'சுடுமனோங்குவடி'

§ 'மெழ்தருமாயின்'

கசு.—உளர் காண் கா தை.

ககாநு

க00. னாடலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்

* கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து

நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு .

† மேழ்வகை நில்த்தினு மெய்திய விரிக்கு
மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும்

கருநீ. ² வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்
தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு
நால்வேறு வகையி † னயத்தகு மரபி,
னெட்டுக் கடைநிறுத்த ி வாயிரத் தெண்கழஞ்சு
முட்டா || வைகன் முறைமையின் வழாஅத்
ககூ0. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப் ி பட்டாங்
கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி தாகத்
தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மினையோ ராயினுங்
காம விருந்தின் மடவோ ராயினு
ககூநீ. மேம வைக லின் றுயில் வதியும்

கரு0. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து. வரி - வரிப்பாட்டு. பாணி - தாளம்.
சங்கு - வாச்சியம்.

கரு2. அவினயம்: “நிற்றலியங்கலிருத்தல் கிடத்தலென்,
யவினயக் களனே.” களன் - அரங்குமாம்.

றத்தகுநான்கே

கருநீ. எழுவகை நில்த்தினுமெய்தியவரியாவது - ஆற்றவரி, சார்த்தவரி,
திணைநிலைவரி, மயங்குதிணைநிலைவரி, முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரி
யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான ஏழுநரம்பென்றமாம்.

கருசு. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவள்.....

கசு௦. தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும் தெய்வம்; சீதேவியுமாம். நோக்காகிய வலையிலேபட்டு.

கசுக. பெரும்பிறிதாகை - கையற்றுப்போகை.

(கசு௨) தவத்தோர்களாயினும் வண்டிபோல (கசுக) இவர்கள் நகையின் செவ்விபார்க்கும் காழுகராயினும் (கசு௪) காமத்துக்குப் புதியமடவோராயினும் (கசு௫) தங்கியேபோதவேண்டும் (கசு௭) வீதி.

(கசுக) அரும்பெறலறியும் பெரும்பிறிதாக (கசு௦) நோக்குவலைப்பட்டுத் (கசு௨) தவத்தோர்முதலாயினார் (கசு௫) இன்றுயில்வதியும் (கசு௭) வீதியென்க.

¹ தொல். மரபு. கு. ௯௭ - பேர். மேற். ௭௭ (பா) 'தோரிய மகனிருத்.' (யி - ம்.) * 'கடிசைக்குயிலுவ' † 'எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியது' ‡ 'தவத் தரு' § 'ஆயிரக்கழஞ்சு' || 'வைகலின்' ¶ 'பட்டங்கு' ** 'அறிவுபெரும்'

நகுகு சி ல ப் ப தி க ர ம்

பண்ணுங் * கிளையும் பழித்த

திஞ்சொ

¹ லெண்ணெண் கலையோ நிருபெரு

வீதியும்

வையமும் பாண்டிலு மணித்தோர்க்

கொடுஞ்சியு

மெய்ப்புகு கவசமும் வீழ்மணித்

தோட்டியு

கௌ. மதள்புனை யரணமு மரியா யோகமும்
வளைதரு குழியமும் வால்வெண்

கவரியு

மேனப் படமுங் கிடுகின் படமுங்
கர்னப படமுங் + கர்முனறு

கடிகையுரு

செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத்

தொழிலவும்

கௌ. வம்பின் முடிநவு மாலைபிற் புனைநவும்
! வேதினத் துப்பவுங் கோடுகடை

தொழிலவும்

ககக. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென

இடைக்குறைத்தார். கிளை -

பண்ணின் நிறமுமாம்.

ககக. எண்ணெண்கலையோர் - தளியிலார். இருபெருவீதி - சிறுதனம்
பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி.

ககஅ. ³ பாண்டிஸ் - இரண்டுருளையையுடைய சகடம்; கொல்லாப்பாண்
டிஸ்; பாண்டியென்றுபாடமோதித்
கூடாரப்பண்டியென்பாருமுளர். கொடுஞ்சி-

தோர்மொட்டி.

ககக. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட அழகிய
தோட்டி.

கௌ. அதள்புனை யரணம் - தோற் கைத்தளம்.

அரியாயோகம் - விசாதி.

கட்டுக் கொடுக்குமருந்து; சன்னாக்குமுமென்ப;

அரித்தல்-கெடுத்தல்; பிணியைக்

கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஓளடதமென்றுமாம்.

களக. குழியம் - வாசவுண்டை; கட்டுக்குழியமுமென்ப.

களஉ. எனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு; பன்றிலையுமாம். கிடுகின்படம் -

சிறுகடகு.

களக. கானப்படம் - காடுமுதினகடகு; யானை சிங்கமுதலிய சித்திர
மெழுதினகடகுமாம்; இடத்துநிகழ்பொருளின்ஐயிலை இடத்திற்கேற்றினார்;
பெருவாரல்வலையுமாம். கர்மூன்று கடிதை - காழாற்பிணித்த கடகு; படங்கு
மாம்.

இவை நான்கும் கிடுகின்விசேடம்.

களரு. மாலையிற்புனை - கிடேச்சுமாலை.

களக. வேதினத் துப்பவும் - ஈர்வாளாள் வலியப்பெற்றனவும்; என்றது
சுருங்கருவியாற் பண்ணப்பட்டன. கோடு - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: ககஅ - க; மணி, உ: உக; பெருங். க. கடு: அச - இ.

² பிரபுவங்கலை, மாலையிற்பத்திகதி, கள.

(பி - ம்.) * 'கிளவியும்' † 'காமூன்று' ‡ 'வேதினத்திர்ப்பவுங்கோடு கடைத்
தொழிலவும்'

கசு.—ஊ ர் க ர ண் க ர னை த.

நகூடு

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற்புனைநவும்

வகைதெரி வறியா வளந்தலை மயங்கிய

வரசவிழை திருவி னங்காடி லீதியுங்
கடி0. காக பாதமுங் களங்கமும் * விர்துவு

மேகையு நீங்கி + யியல்பிற் குன்ற

நூலவர் நொடிந்த நுழைநுண் கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே ழொளியவு

மேகையு மாலையு மிருளொடு துறந்த

கடி0. பாசார் மேனிப் பசங்கதி ரொளியவும்

பதுமமு நீலமும் விர்தமும் படிதமும்

விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்

பூச வருவிற் பொலந்தெளித் தணையவுந்
தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டிருவவு

நேர்த்துமுதலான ஐந்தும். சாந்தவும்

- சாந்துக்குறுப்பான முப்பத்திரண்டுறுப்பும்.

(பா) பூவிற்புனைஞ் - மாலைவிகற்பங்கள்.

களசு - எ. தந்தத்தாற்

கடைந்தவை - இரத்தத்திற்குச் செய்தவை சந்தனத்

தாற்செய்தவை - கலவைகூட்டின. பூவிற்புனைந்தவை - மாலை.

களசு. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன்
மயங்கி - மயங்கப்பட்டு.

எண்ணியவற்றை. (பா)

கஅ௦ - அக. காகபாதம், களங்கம், விந்து, இரேகையென்னும் இந்நான்கு
குற்றமுமின்றிக் கோழியும் பலகையுமுள்ளன நல்லவயிரம்.

கஅச - ஐ. ஏகையும் மாலையும் இருளும் மரகதத்துக்குக் குற்றம்;

இக்குற்ற

மற்றுப் பசங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.

கஅசு - எ. பதுமமும் நீளமும் விந்தமும் ப்ஹதமுமாகிய விதிமுறையிற்
சொல்லுகிற குற்றமின்றி விளங்குகின்றவை சாதிமாணிக்கம்.

கஅஅ. (பா) பூனைக்கண்போன்று பொன்னைத் தேய்த்தாற்போன்றவை
புருடராகம்; பூசை - பூனை.

(பி - ம.) * 'வித்ததி' † 'இயற்பிற்'

நகரா சிலப்பதிகாரம்

ககூ. மிருடெளித் தனையவு மிருவே றுருவவு
மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு

வனப்பி

னிலங்குகதிர் விடே * நலங்கெழு

மணிகளுங்

காற்றினு மண்ணினுங் கல்லினு நீரினுந்
தோற்றிய குற்றந் துகளறத்

துணிந்தவுஞ்

ககூ. சந்திர குருவே யங்கா ரகனென
வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியுங்
கருப்பத் துனையவுந் † கல்லிடை

முடங்கலுந்

திருக்கு நீங்கிய ‡ செங்கொடி வல்லியும்
வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் ற்

ரோங்கிப்

உஊ. பகைதெற லறியாப் பயங்கெழு

வீதியுஞ்

சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ்

சாம்பூ நதமென

வோங்கிய கொள்கையிற்

பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு

ரொழித்தாங்

கிலங்குகொடி யெடுக்கு ||

நலங்கிளர் வீதியு

கக௦. இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன நீலம்.

இருவேறுருவினை

யுடையன வயிரேரியம்.

ககக. ஒருமைத்தோற்றம் - ஒரிடத்தே தோற்றல்;

ஒரிடமென்றது, பளிங்கை.

கக௩ - ச. காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும்.

குற்றமென்றது,

முன்புசொன்ன குற்றங்களை.

கக௫. சந்திரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன் -

செந்நீர்முத்து. வட்

டத்தொகுதி - ஆணிமுத்து.

கக௭. கருப்பத் துளை - உள்ளே துளையாகை. (பா)

கல்லை உள்ளேயுடைய வளைவு.

கல்லுடை முடங்கல் -

ககஅ. திருக்கு - திருகல்; இவை
வல்லி - பவளம்.

மூன்றுகுற்றமுநீங்கிய செங்கொடி

உக - க. சாத்ருபம் கிளிச்சிறை ஆடகம்
சாம்பூநதமென்னும் இவை
நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலந்தெரி
மாக்கள் - செட்டியர்.

உச. கொடியெடுத்தல், பொருளெல்லைக்கு.

(பு - ம.) * 'தலக்கேழ்மணிகளும்' † 'கல்லுடைமுடங்கருந்' ‡ 'செழுங்
கொடிவல்லியும்' § 'ஒங்கிய' || 'தலத்தருவீதி'

கச.—ஊ ர் க ர ண் க ர னை த.

நகரக

உரு. நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப் பன்னூ றடுக்கத்து
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
நிறைக்கோற் றுலாத்தர் * பறைக்கட்

பாரைய

ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரக்
உக௦. கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு

கூலங் குவித்த கூல வீதியும்

பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு

¹ மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு

மன்றமுங் கவலையு மறுசூந் திரிந்து

உக௦. விசம்பகடு + திருகிய வெங்கதிர்

துழையாப்

பசங்கொடிப் + படாகைப் பந்தர் நீழற்²

காவலன் பேரூர் கண்டுமகிழ் வெய்திக்

கோவலன் பெயர்ந்தனன் கொடிமதிற்

புறத்தென்.

உ௦௫. நூற்பட்டு - பட்டினூல். உ௦௬ - எ. பலமடி.

உ௦௮ - க. (பா) பறைக்கட்பராரை யம்பணமென்றது;
பட்டமணிந்த வாயையும் பரிய அரையைமுடைய
அம்பணவளவைய; ஆவது அளக்கும் பறைமுதலியன.

உக. கறிமூடை - மிளகுபொதி.

உகஉ. பால்வேறு தெரிந்த - பகுதி

பெயர் பெறு

வேறு தெரிந்த. நான்காய் வேறு

பயம் மறு.

உகக. அந்தி - முச்சந்தி. சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

உகச. கவலை - பலவாய் ஒன்றான முடிக்கு. மறுகு - குறுந்தெரு.

உகரு. விசம்பகடு திருகிய - விசம்பிடத்து முறுகிய.

(உகசு) துகிற்கொடிநீழலிலே (உகசு) திரிந்து.

(ச) மண்டிலம் (சு) துயிலெடுப்ப (சுஎ) யவனர்க்கு அயிராதுபுக்கு (உகஎ) நகரிகண்டு (உகசு) திரிந்து (உகஎ) மகிழ்ந்து (உகஅ) மதிப்புறத்தப் பெயர்ந் தன்னெனக்கூட்டுக.

¹ "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உஉடு.

(பி-ம்) * 'பறைக்கணப்பர' † 'திரிதிர' ‡ 'பதாலை'

சுஎ

புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந் தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னர்ப் புரிந்துபுக்க மூதார்ப்

புறஞ்சேரியிடத்துளவாகிய

பொழில்களிடத்தும் விளங்காநின்ற நீர்நிறைந்த
பண்ணையிடத்தும் வளைந்த

கதிரையுடைய கழனியிடத்தும் உளவாகிய புட்கள்
துயிலெழுந்து, ஆரவாரியா

நிற்பவென்க.

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

௩ - சு. புலரி வைகறை.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்.) வைகறைக்காலக்கழிவும்

புலருதன்முன்னுமாகிய அக்காலத்தே

பொய்கைகளில் தாமரைப்பூவின்முகைகளிப் புரிநெகிழ்த்து
மலர்வித்த ¹ உலக

மெல்லாந்தொழப்பமும் ஆதித்தமண்டிலமானது
பகைவேந்தர் தலைகள் நடுங்க

விதிர்த்தேந்திய வானையுடைய செழியனது புகழானோங்கி
வண்மைமயானாயர்ந்த

கூடலாகியவூரைத் துயிலெடுப்பாநிற்பவென்க.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவென்க.

எ. நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன்

கோயிலும்—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புதைத்தபொழுது
நெற்றியிற்புறப்படவிட்ட
கண்ணையுடைய இறைவன துகோயிலும்,

விழிநாட்டம், வினைத்தொகை; இனி நுதலில்

இமையாநாட்டமென்று

மாம்; காமனைவிழித்த நாட்டமெனவுமாம்.

அ. உவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமும்—

(இ - ள்.) உவணப்புட் சேவலைப் பதாகையாகவுயர்த்த திருமாள்கோயிலும்,
உவணம் - கருடன்..

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்—

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய பலதேவர்கோயிலும்,
வலன் - வென்றியுமாம். மேழி - ஆகுபெயராத் கலப்பை. வெள்ளை -
வெள்ளையோனெனப் பண்புகொள்பெயர்.

கா. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்—

(இ ள்.) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய முருகவேள்கோயிலும்,
சேவற் கொடியென்றார், பெடைக்கொடியைவிலக்குதற்கு.

கக. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின்றுறையுமென உம்மைத்தொகை. அறமா
வது இருவகைத்து; இல்றமும் துறவறமுமென. அவற்றுள் இல்றமெனபது
கற்புடைமனைவியோடு இல்வன்கணிநுந்துசெய்யுமறம்.

அதன் துறையாவன : ¹ தன்னையொழிந்த மூவர்க்கும் துறந்தார்க்கும் தவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும்

¹ முருகு. க. ² திருக்குறள், சக - ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா னை த.

நுக

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும்,
வேள்விசெய்தலும், சீலங்காத்தல்

முதலியனவும், அருளுடன் புமுடையனாதலும், பிறவும்.

இனித் துறவறமாவது, ¹ நாகம் தோலுரித்தாற்போல
அகப்பற்றும் புறப்

பற்றுமற்று இர்திரியவசமறுத்து முற்றத்துறத்தல்.

அதன் துறையாவன :—சரியை, கிரியை, யோகம்,
ஞானமென்பன.

அவற்றுள், சரியை அலகிடல்முதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன.

யோகம் எண்வகைய; ஐவை :—இயமம், நியமம்,

ஆசனம், வளிகிலை,

தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியென்பன.

அவற்றுள், ¹ “பொய்கொலை களவே காமம்

பொருணகை, யிவ்வகை

யைந்து மடக்கிய தியமம்” எனவும், “பெற்றதற்

குவத்தல் ² பிழம்புநனி

வெறுத்தல், கற்பன கற்றல் கழிகநிந் தூய்மை, ³ பூசனைப்

பெரும்பய மாசாற்

களித்தலொடு, பயனுடை மரபி னியம மைந்தே” எனவும்,

“நிற்ற விருத்தல்

கிடத்த னடத்தலென், ரெத்த நான்கி னெல்கா நிலைமையொ, டுன்பம் பயக் குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி னாசன மாறும்” எனவும், “உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந், தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிகிலை” எனவும், “பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை; யொருவழிப் படுப்பது தொகை நிலை யாமே” எனவும், “மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை” எனவும், “நிறுத்திய வம்மன நிலைதெரி யாமற், குறித்த பொருளொடு கொளுத்த வது நினைவே” எனவும், “ஆங்கனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தான்பிற னாகா த் தகையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

ஞானம்

1 (இ - ள்.) அறமும் அதன் றுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய அறவோர்களுடைய இருப்பிடங்களும்,

நாண்டுப் பள்ளியென்றது, அவ்விடங்களை.

கஉ. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) மறமும் அதன் றுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மன்னவனது கோயிலும்,

இதுவும் உம்மைத்தொகை.

அதன் றுறையாவன எழுவகைய; அவை:—வெட்சி, காரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பையெனவிலை. இனி விரிப்பினகலும். “தொகை மறவாதுதறுகண்” என்பதனால் இவையும் இவற்றின் துறைகளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தோயில் நியமம் நகரம் கோட்டம் பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த பரியாய அலங்காரமுணர்க.

¹ "படநாகத் தோலரித்தாற் போற்றறந்து கண்டவர்கெய் பனிப்ப நோற்றிட், மிடனாகவையம்பொறியும் வென்றார்க்கு" (கடுசக) என்றார். சிந்தாமணிவிலும்.

² இக்குந்திரமுதலிய எட்டும், "நாவிருவழக்கிற்பதபக்கமும்" (தொல். புறத். கு. ௨௦. ந) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை பதஞ் சரிபோக்குந்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. ³ பிறம்பு - கட்டம்.

௩௭௨ சி ல ப் ப தி க ர ம்

கந - ச.

வால்வெண் சங்கொடு.....கனைகுர லியம்ப

(இ - ள்.) முற்கூறியவிடங்களிற்

பலவகையாற்பொருந்திய சிறப்பினை யுடைய

காலப்போதின்முழுவம் சங்கத்தோடும்

கொம்போடுமியம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார். வால்வெண்சங்கு, இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஒடி, எண்ணெய்வாய்ச் ¹ கொம்பினொழிபை உணர்த்தியின்றது.

கநு - கூ.

கோவலன் சென்று.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று

ரொழுது நாவானேத்தியென்க.

கவுந்தியடிகளைக் கையாற்

சென்றென்பதனால், அவர் வேறிடத்திருந்தமையும் கொள்கையினென்பதனால் தியானத்தோடிருந்தமையுங்கூறினார். கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு இவர்களுடும் தன்பமுருதிருந்தவெனவுமாம்.

கௌ - ௨௦.

நெறியி னீங்கியோர்.....செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செய்ததவத்தினைபுடையீர்,
 வின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையேனாகி

தவஞ்செய்யாதயான் ஒழுக்கத்தி

மலர்போலும் மெல்லிய மேனியை

புடைய இவன் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னம் கனவினும்

நினைந்தறியாத தேயுத்தே அருவழியிடை எங்குந்திரிந்து

தன்பமுழந்து சிறுமையுற்றேனென் றுனென்க.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குழப்பிறந்தோர் நானுடைமகளிரொடு நீனெறிச் செல்லாரென்பதாகுதி. 'நெறியினீங்கியோர் நீர்மையேனாகி' என்றனென் றுணர்க அன்றி, 'நாடுகாண்காதெக்கன், 'வம்பப்பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு,.....சென்றோர், காமனுந் தேவியும் போலு மீங்கிவரார்' எனவும், 'உடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை, கடவது முண் டோ' எனவுந் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வன இவளை உடன்கொண்டு வருதலான்வந்தனவென்று தன் அறிவின்மையை வெறுத்த நொந்துகூறினுனெனினுமாம். சிறுமை - ஈண்டு அறிவின்மை.

உக - ச. தொன்னகர் மருங்கின்.....அடிகளீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) ⁴ அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என்
றன்மையுணர்த்திவருந்துணையும் இவட்கு ஏதயின்றாகக் காத்தருளவேண்டு
மெனக்கூறக்கருதியவன் தெளிந்து, ⁵ “போதுவல் யானும் போதுமின்” என்ற
வன்றே இவள் தம் பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின், இவட்கு இனி ஓரேத
முண்டோ; இல்லையென்று கையடுத்துக் கூறினாளுவென்க.

¹ கொம்பென்னும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக் கூறப்படும்; “சங்குங்கருங்
கோடும்” பு - வெ. கரந்தை. க.

² சிலப்பதிகாரம், க: உகக - உஉ. ³ சிலப்பதிகாரம், க: உஉள - அ.

⁴ அடிகளென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, “அடிகளுமுளரோ” (சீவக.
கஅஅச.) என்பதனாலும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க: கர.

கசு.—ஊர்காண்காலைத்.

கூளுந்

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும்

இங்ஙனமாகிய தன்மை.

காறு - அளவு. பைந்தொடி, அன்மொழித்தொகை. ஈங்கு

ஏதமுண்டோவென்

முன், முன்னர் இவர் வழித்துயர் நீக்கி இவ்விடம்

தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

உரு - கூ.

கவுந்தி கூறும்..... துயருழந்தோய்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறிய கோவலற்குக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்: முற்
பிறப்பில் நல்வினையமிகச்செய்ததீ அதனையொழிந்து பின்பு சிறிதுதீவினையுஞ்
செய்த பக்கத்தானே நின்னினையையும் தந்தைசெல்வத்தையும்விட்டு நின்காதலி

யோடும் தனித்துத் துயரத்தையுழந்தோனே,

இனிப் பேரின்பத்தைகத்தரும் தவத்தினின்றோர் அதனைவிட்டு இழிதலின்
விளைவாகிய நிரயத்துன்பத்தையுறுதலுமாம். தனித்துயர் - ஒப்பற்றதயரு
மாம். ¹ தீர்தல், விடுதற்பொருட்டு உழத்தல் - அனுபவித்தல்.

உள் - ௩௨.

மறத்துறை நீங்குமின்.....பெரும்பே

துறுவர்

(இ - ள்.) எவ்வுயிர்க்கும் யாவரும் மறஞ்செய்தற்றொழிலினின்றும் நீங்கு
மின்; நீங்கிராயின், அதன்விளைவாகிய துன்பத்தைத் தீவினையுட்டுமென்று

அறங்களைபுணர்த்தும்பெரியோர் ஓக்குந்திறங்களானே
நாவாகிய கடிப்பான் வாயாகியபறையை
அறைந்துசாற்றினும் புண்ணியத்தினுறுதியற்றோர் அதனை
உறுதியாக உட்கொள்ளாராகிப் பின்னர்த் தீங்கையுடைய
வெய்ய வினையோன் றித் துன்பத்தை நுகர்விக்குங்கால் தமது
பேதைமைபற்றாக மிகவும் செயலற்று அழியாவிட்பர்.

மறம் - அகிதம். அறம் - இதம். திறம் -

தீதுநன்மென்னுந்திறம். ² செயல், ஹவு,

எதிரதுபோற்றமென்னுமுத்தியாற் கொள்ளப்பட்டது.

௩௩ - ச. ஓய்யா வினைப்பயன்.....கற்றறி மாக்கள்

(இ - ள்.) கற்கப்படுவனவற்றைக்கற்று அவற்றின் பயனையுணர்ந்தபெரி யோர் போக்கப்படாத தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தைகருங்கால் அதற்கிரங் கிச் செயலறவை நெஞ்சிற்கொள்ளார்; இது நாம்செய்யவந்ததென்று கொள் ளுவரென்க.

ஓய்தல் - போக்குதல்.

இனி, இன்பமும் பொருளும் சிறிது இன்பம்பயந்து பெரிது துன்பம் விளைக்குமென்பதாஊம், அறம் சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிது இன்பம்விளைக்கு மென்பதாஊங்குதுவார்:—

௩௩ - ௪௩. பிரிதற் றுன்பமும்.....தொன்மைத் தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஆகுபெயராத் பெண்டிரும் உண்டியுமென்ற ராகலிற் பிரிதலையும் புணர்தலையும் இரண்டற்குமேற்றுக.

இனி நிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

1 "தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்" தொல். உரி. கு. உஉ.

2 அடி, ௩௪ பார்க்க.

௩௪

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மகளிறைப் புணர்தற்பொருட்டு

முயற்சியான்வருந்துன்பமும் அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப்

பிரிதலான்வருந்துன்பமும் அவை நீட்டித்த விடத்து அ

நங்கனொறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும்

துன்பமேயாம்; இனிப் பொருள்புணர்தற்பொருட்டு

முயற்சியான்வருந்துன்பங்களும் அங்ஙனம்புணர்ந்தபொருள்

பிரிதலான் வருந்துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த

விடத்துக் கட்புனாகாத வறுமை

ஒறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே;

ஆகலின், இவ்விருதிதத்தினுந்தோன்றும் துன்பமனைத்தும்
மகளி ரைப் புணர்ந்து மயங்கினோர்க்குளதாவதல்லது
பற்றற்ற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிடத்திலை;
அங்ஙனமாகிய துன்பங்களை இன்பமெனக்கொண்டோர்
உறக்கடவ இடங்கொள்ளாத்துன்பங்களை மன
த்தானுணர்ந்தனராகி முனிவரால் நீக்கப்பட்ட
இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பற்றுள்ளத்தினின் றுழந்து
துன்பக்கடலிலழுந்திக் கரைகாணப்படாத
இடும்பையையெய்தினோர் இன்று நின்னளவினோரல்லர்;
முன்னும் எண்ணிநந்தோராவர்; பழகிப்போந்த
முறைமையதா தலானன்றேயென்றோரென்க.

பிரிதற்றுன்பம் பெரிதாகலின்

முன்வைத்தாரேனும் புணர்தற்பின்னரது பிரிவாகலின்,
மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது. உருவிலாளென்பதைக் காமன்
மேலும் கப்புலனாக வறுமைமேலுமேற்றுக. இல்லை, முற்று
இறந்தோர் - கழிந்தோருமாம். பவரென்றார்,
தேவரினுமுண்டென்பதுதோன்ற. ஆல், அசை.

இனி, அப்பலருள், தேவரிற்சிநந்தோனொருவனையும்,
னொருவனையும் எடுத்துக்காட்டுவார் :—

மக்களுட்சிறந்தோ

தாதை யேவலின்....., நெடுமொழி யன்றோ

(இ - ள்.) தன் தந்தையேவலானே மனைவியோடும் வனத்திற்போய் அவன் தன்னைப் பிரிதலானே கடிய துன்பத்தைபுழந்தவன் வேதத்திற்குமுதல்வனாகிய நான் முகனைப் பயந்தோனென்பதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ யறிந்திலையோ? அஃது உலகினடக்கின்ற புராணகதையன்றோ வென்றாரென்க.

அறிந்தனையாயின் இரந்தாயென்பது கருதி அறிந்திலையோ வென்றார். நெடு மொழி - புகழ்மாம். இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லை மற்றல் முதலிய புணர்தற்றுன்பமும், பின்னர் அவள் பிரிதலான் வருந்துன்பமும், தசரதன் தனக்கு முழுசூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்தற்பொருட்டு வருந் தன்பமும், பின்னர் அதனைக் கைகேசிலிலக்க அப்பொருள் பிரிதலான் வருந் தன்பமும் என் னெவந்தவாறுணர்க. இது தேவரிற் சிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது.

இர - இள. வல்லா டாயத்து....., சொல்லாயோநீ

(இ - ள்.) நள்ளரூன் முன் புட்கரனெடுபொருத சூதினாயத்தான் மண்ணையும் அரசாட்சியையுமிழந்து தன்மனைவியோடு வெய்யகானகத்தே சென்றடைந்தவன் பிரிதொருபொருண்மேற் சென்ற காதலான் அவனைப் பிரிந்தான் லென்; அவனும் வீதினமையோடு பொருந்தப்பட்டதனும் சிறுமையுறுவானுமென்; ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள்யாமத்தே அவனை உறக்கிடை

கசு.—உளர் காண் காதை.

166

நீத்து நீக்கியது முன் செய்ததீவினையன்றி அம்மட
ந்தைபிழையானென்று

சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின் நீ
சொல்லென்றாரென்க.

இல்லையென்பது கருத்து. இனி, அவனும்
காதலினீங்கிப் பிரிந்தோனல்

லன்; அவளும் காதலியே; அதனாற் பிரிவாற்
சிறுமையுறுவாளுமல்லெனினு

மமையும். ஆயம் - தாயம். மண்ணரசு, உம்மைத்தொகை.
அடவி - மலை

சேர்ந்தகாடி. ஆயிழை - தமயந்தி. இட்டிரீக்கியதெனவே துயிலிடாரீத்தல்
பெற்றும். நீக்கியது, ஏவற்சொல். ஓகாரம், இடைச்சொல். இதனுள்
நான் தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்த்தப்பொருட்டி வருந்துன்பமும்
பிரிதப்பொருட்டுவருந்துன்பமும், சூதாடுகின்றழி அச்சுதுவென்று பொருள்
புணர்த்தப்பொருட்டி வருந்துன்பமும் மண்ணும் அரசமாகியபொருள்கள் பிரித
லான்வருந்துன்பமும் ஈண்டிவந்தவாறுணர்க. இது மக்களிற்சிறந்தோனொரு
வனைக் காட்டியது.

“நெறியி

வினைகடைக்

னீங்கியோர் நீர்மையே னாகிச், சிறுமை யுற்றேன்” என்றதற்கு
கூட்ட வியங்கொண்டான்”, * “ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந்
தரப்ப” என்பவற்றாற் கோவலனை வினை ஏவுதல்பெறப்படலானும், இராமனைத்
தாதையேவுதலானும், நானைப் புடகரனேவுதலானும், இவர் மனைவியரோடு
அறியாததேயத்தாரிடையுழத்தலும்,
லின் உவமைகூறி, இவரினும் உனக்கு

சிறுமையுறுதலும் ஒத்தபண்பினராத
ஒருறுதியுண்டென்றுகூறுவார்:—

இ - க. அணையையு மல்லை.....பெற்றனை யன்றே

(இ - ள்.) இங்கனம் பலவகைத்தாய அன்பமுறுதலின், அவரோடு ஒத்த
தன்மையையாயினும் அவரின் நீ வேறுபட்ட பெரிய நன்மையையுடைய;

அஃதிடாடுனின், நின்காதலி பிரியாதுவாமும் வாழ்க்கையைப் பெற்றனை யன்றோவாதலானென்று தேற்றினாரென்க.

உம்மை, சிறப்பு. அன்றே, அசையுமாம்.

சு 0 - சுசு. வருந்தா தேகி.....போதீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்ஙனம் வருந்தாதே இம்மன்னவன் கூடற்சென்று சாவகநோன்பு நிகழ்த்தற்கேற்ற இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்டிவருவாயாக வென்று சொல்லலுமென்க.

பொருந்துழியறிந்து - விருந்தெதிர்கொள்வாரிடத்தை யறிந்தென்றுமாம். எகிப்போதென இயையும்.

சு உ - ரு. இளைஞழ் மிளையொடு.....மருங்கிற் போகி

(இ - ள்.) கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவற்காட்டோடு தானும் நகரைச்சூழ்தலை உடன்பட்டிக்கிடந்த வஸத்திலேபொருந்திச்சுழலும் இலங்குநீர்ப்பரப்பை யுடைய அகழிக்குப் பெரிய கையையுடைய யானையினமாகிய பலநிரைகள் போக்குவரத்துச் செய்தற்குப்படுத்த சுருங்ககையையுடைய வீதியைக் கழிந்து போகியென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், சு: எஅ.

² சிலப்பதிகாரம், சு: ச.

நுகுகு

சிலப்பதிகாரம்

வலம் - வெற்றியுமாம். இனநிரை - நிரையினம்.

சுருங்கை - கரந்துபடை.

சுசு - எ. கடிமதில்

வாயில்.....அயிராது புக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இளைமுதலியசூழ்ந்த

உயர்ந்த, மதிஸ்வாயிலைக்

காக்குந் தொழிலான்மிக்க கொல்லும்வாழையுடைய யவன
ரால் இவன் புதிய

னென்றயிர்த்தப்படாததன்மையாற்புக்கென்க.

கடி - மிகுதி. யவனர் - துருக்கர்.

போகிப் புக்கென்க.

சுஎ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

சுஅ - சு. ஆயிரங்

கண்ணோன்.....மதிலக வரைப்பின்

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்திரானது

பெறுதற்கரிய மணிக்கலம்

பெய்த

யுடைய

பணிப்பெட்டகத்தைத் திறந்துவைத்தாலொத்த
அகநகர்வரைப்பின் கண்ணென்க.

மதில்வட்டத்தை

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புக்கூறி சுண்டு

மதிலக வரைப்பினென்றார்.

அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார்,

எ0 - எரு.

குடகாற் றெறிந் து.....புனலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) மேற்றிசைக்காற்று விசைத்தெறிதலானே மாடங்களிலெடுத்த கொடிகளெழுந்து ஁டங்கும் மறுகின் கண்ணுள்ளாராகிய பொதுமக்ளிர் தாம் காதலிக்குஞ் செல்வத்தையுடைய காமுகரோடிகுடி¹ இடையருதுபெருகும் புனையுடைய வையையாற்றுத் துறைமுன்னர்ப் பொலிந்துபரந்த இடைக் குறையில் வெளியமணையுடைய அடைகரைக்கண்ணே உயர்ந்தபள்ளியோடத் தோடி நாவாய்முதலியவற்றை ஏறிச்செறுத்தியும் பொலிவையுடைய புனை களைத்தழுவி நீந்தியும் இவ்வாறு புனல்விளையாட்டைவிரும்பியும்,

ஆபுத்திங்களென்பதுதோன்றக் குடகாற்றுக்கூறினார். நானும் மடனும் பெண்மைபவாதலின் இவற்றைக்கழிந்தே கடைகழியவேண்டிதலிற் கடைகழி மகளிரெனப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கூறினார் இவர்க்குக் காதல் பொருளின் கண்ணதாகலிற் காதலஞ்செல்வரென்கூர்; தம்மேற் காதலையுடைய செல்வரோ டெனவுமர்ம்; அம், சாரியை. நாவாய் - தோணிமுதலாயுள்ள சலசரங்கள்.

இது, சிறுகாலமறினும் காலிப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

எசு - அஉ. தண்ணறு முல்லையும்.....அமர்ந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஞீளிர்ந்த நதிய முல்லைமலரும் தாழ்ந்த நீரிழ்ந்த குவளை மலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த நெய்தன் மலருமென்னுமிவற்றைத் தமது கொண்டைகளிலே மிகவைத்துப் புரைக்கச்செருகி மல்லிகையின் மலர்ந்த வெளியபூவோடே ஞீளிர்ந்தசெங்குழிநீரிதழ்களையும் காஸ்நெருங்கக்கட்டிதலால் தலைமலர்ந்தபிணையலைக் கொற்கைக்குறையின்படும் பெருமுத்தாற்செய்த வடத் தோடேபூண்டு தென்றிசைக்கண்ணதாகிய மலையவரையிற்பிறந்த சந்தனக் குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாற்செய்த கொடிகளையுடைய முதார்க்கு அயலதாகிய பொழிவிடத்து விளையாடும் விளையாட்டைவிரும்பி,

¹ "வையையன்ன வழக்குடவாயில்" மதுரை, கடுக.

தாணீர்க்குவளை பாடமாயின், தானையுடைய

நீர்மைக்குவளையென்க. பிணை

யல் - மார்பிலிடுவென. உற - மிக. மல்லிகை
விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்

கணம், வடசொற்றிரிபு. சேருடியென்றார், மெய்ம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற-
முதார்ப்பொழில் - இலவந்திகைச்சோலை. ஆங்கு, அசை. அடைச்சிப்
பூண்டு ஆடி அமர்ந்தென்க. காரை எதிர்பருவமாதலின் முல்லைகூறினார்.

இது, நண்பகற்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - னு. ஏற்படு

பொழுதின்மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஏற்பாடாகியகாலத்தே ஆண்டுரின்றும்போந்து இளநிலாமுன்-
நிற்கண்ணே முன்னர்ப் புனலினும் பொழிலினும் ஆடியினைத்தகோலத்தைத் தம்
கொழுநர் பாராட்டித்தீர்க்கக் கண்டோர்விரும்பப்படும் பூஞ்சேக்கையிடத்தே
இனிமையோடிருந்து,

ஆங்கு, அசை. புணர்ச்சிகூறுவார்,
இனிதிருந்தென்றார். தகை, ஆகு

பெயராற் கொழுநர். தத்தம் மனத்திற்றங்கிய
வெனினுமமையும்.

கோலத்தைப்புனைந்து பாராட்ட

இஃது ஏற்படுபொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அசு - ஊள். அரத்தப்

பூம்பட்டு.....கால மன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாராட்டச்

சேக்கைமேலிருந்து, பூத்தொழிலையு

டைய செம்பட்டை மேகலைமீதேயுதித்துப் பூங்கொத்தை
இடத்தேயுடைய

கூந்தலிலே செங்குடசப்புவைமுடித்துத் தென்னவனது
சிறுமலையென்னுஞ்

சிலம்பின்கட்பூத்த

செந்நறுந்தாளிப்பூவுடனே நறியமலரையுடைய குறிஞ்சி

யினது நாட்புவைச்சூழக் குங்குமநிறத்தையுடைய

செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்

கையினெழுதிச் சிவந்த சண்ணமப்பிய ஆகத்தே செங்கொடுவோரியின் வள
விய பூவாற்கட்டப்பட்ட பிணையலை அழகிய பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்து
திரியுமலைகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய இந்திரனுக்குக் கூடலைச்
செவ்வணியணிந்துகாட்டிதற்குக் காரையாளுமரசன் வாடகக்காற்றோடுவருங்
காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அரை, ஆகுபெயரான் மேகலை. குடசம் - வெட்பாலைவிசேடம். சிறுமலை,
அதன் பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முதற்கேற்றவடை; “அனிவிளவின் காய்” போல.
குங்குமநிறத்தையுடையவற்றை யென்றுமாம். இழைத்து - வரித்து; என
வே எழுதியென்பதாயிற்று. சண்ணம், மேணிக்கடை. குடசமும், குறிஞ்சி
யும், கொடுவோரியுமென்னுமிவை கார்க்காலத்துப்பூவாய்த் தான்விழைந்தனவாத
லாற் காரரசாளன் காட்டவென்றார். கார் - ஈண்டு முகில்; அதனையாளுமரசு -
காலம். காலமும் கடவுளாதலால் தன்வேந்தனுக்குக் கையுறைகாட்டிவான்
கூடன்மகளிரான் ஏந்துவித்துக்காட்டினான்; அவற்கு மகளிரமேல் மிக்க காத

¹ இவ்வந்திகை - யத்திரவாலி; சிலப்பதிகாரம், க: ௩௧ மணி. க: ௪௪ - ௫; “நிறைக் குறினிறைத்துப் போக்குறிந்போக்கும், பொறிப்படையமைந்த பொங்கிவந்திகை” (பெருங். க. ௪௦: ௩௧௧ - ௨.) ² முல்லைப்பாட்டின் இறுதிபெண்பா, க: ³ சிலப்பதிகாரம், க: ௮௫. ⁴ தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. ௫௮.

௪௮

௩௭௮ சிலப்பதிகாரம்

பாஸ்பிரிந்திசையாவெனவும், ¹ “நின்றங் கிசைத்த விவணியல் பின்னு” எனவும்

சூறிவழுவமைக்கின்றவர், ² வேறிடத்து இசைத்தலுமுரிய வென்பதனாற் காரா

சாளனென உயர்திணையாற்கூறினார். இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

க௭ - க௧௧.

நூலோர் சிறப்பின்.....கூதிர்க் காலையும்

(இ - ள்.) சிற்பநூல்வல்லோரானே

சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிறோய

உயர்ந்த மாடங்களிலே மரக்கலந்தந்த அகிலாகியவிதகாலே மடப்பம்வருதலை

யுடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இந்தனம்

காய்தலைவிரும்பி நறிய சாந்

தலைந்தமார்பையுடைய மைந்தரோடுகூடிக் குறிய

கண்களையுடைய சாளரங்

களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர் சிறப்பி என்கிலெனவியைத்து, நூலோர்.

சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட

நேர்கட்டிமுதலாகிய அறுவகைக்கூட்டெனினுமமையும்;

மடவரன்மகளிர்தரு

மகிலெனவுமாம். அமர்ந்து அடைக்குமெனவியையும்.

நம்பியர் - காதலஞ்செல்

வர். குறுங்கண், ஆகுபெயர். இதுவும், மேற்கூறிய

அச்சிரக்காலமும் உயர்

திணைச் சொல்லித்தோதாது அஃறிணையியல்பாற்கூறுவன.

க02 - டு. வளமனை மகளிரும்.....

அச்சிரக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தரும் வளமனையில்

இளநிலாமுன்றிற்கண்ணே

யிருந்து. இளவெயிலே நுகரும்படி விரிந்தகதிரையுடைய

ஆதித்தமண்டிலம்

மிதுன வீதியிலே எழுந்து இயங்குதலானே

வெண்முகில் அரிதாகத்தோன்

றும் முன்பணிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ?

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பத்திற்கு

முதல்வராகலின். இளநிலா -

மாலேப்பொழுதினிலா; அன்றிச் சுகைநிலாவென

முன்றிற்கடையாக்கினுமமை

யும். துகர்தல் - பயன்கோடல். ஏர்பு - எழுதலான்.

வெண்மழை - பனி

மாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

க0சு. ஆங்கதன்றியும்—(இ - ள்.) அந்த முன்பனிக்காலமன்றியும்,
க0சு - கஉ. ஒங்கிரும் பரப்பின்.....பனியரசியாண்டுள்ள

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால்
வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டும் சந்தனமும் வாசமும்
சுருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திரளோடு சமந்துவந்த கொண்டற்
காற்றென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடற்கட்புகுந்து காமவேளுடைய
விஸ்வெற்றி நிகழாநின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்களீருகப்பொருந்திய
பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் எவ்விடத்துளன்?

ஒங்கிரு, இருபெயரொட்டி; பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத்
திற்கு அடையாயிற்று. ஈட்டத்தா - ஈட்டத்தோடு, இனி 'தொகு' என்பதனை
இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க. உரைக்குமாறு:—

அகீல்: ¹ அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகிலென்றுசொல்லப்
பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்.

¹ தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. இசு. ² தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. கூ0.

² இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்தா வழங்காமையால், புலப்படவில்லை.

கசு.—உள ர் க ர ண் க ர னை த.

துகில் : கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தம் -
நுண்டிகில் சுண்ணம்.

வடகம் பஞ்ச இரட்டு பாடகம் கோங்கலர் கோபம்
சித்திரக்கம்மி குருகி கரியல்

பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம் புங்கர்க்காழகம்
சில்லிகை தூரியம் பங்கம்.

தத்தியம் வண்ணடை கவற்றுமடி நூல்பாப்பு திருக்கு தேவாங்கு பொன்னெ
ழுத்து குச்சரி தேவகிரி காத்தூலம் இறஞ்சி வெண்பொத்தி செம்பொத்தி
பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய தொகுதியும்,

ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை
பச்சைவெட்டை அரி

சந்தனம் வேரச்சுக்கொடி யென்றுசொல்லப்பட்ட
பலவகைத்தாயதொகுதியும், ,

வாசம் : அம்பர் எச்சம் கத்தூரி சவாது சாந்து
குங்குமம் பனிரீர் புழுகு , தக்கோலம் நாகப்பூ இவைங்கம்.
சாதிக்காய் வசவாசி நிரியாசம் தைலமென்று
சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்,

கருப்பூரம் : மலைச்சாக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு
இளமார்பு ஆரூர்க்

கால் கையொட்டிக்கால் மார்ப்பற்று வராசான் குமடெறிவான் உருத்தருக்கு
வாழேசு சூடன் சீனச்சூடனென்று பெயர்கூறப்பட்ட பல வகைத்தாகிய
தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.

கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய பின்பணியென்பார் வேள் விஸ்விழாக்
காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைக்கிறார்; காணும் பனியரசெனவியைக்க;
வேள்காணும் பங்குனியெனினுமமையும். ² தொண்டியோர் - சோழகுலத்தோர்.

ககந - ஏ. கோதை மாதவி.....பாண்டுளன் கொல்லென்று

(இ - ள்.) மாதவி கொடியெடுப்பக் காவும் கானமும்
மலரேந்தத் தென்

னவனுடைய பொதியிற்றென்றலோடே

அம்மன்னவனுடைய கூடனகரின் கட்

புகுந்து தாம் மகிழுந்துணைகளைத் தழுவுவிக்கும் இனிய

மரசன் எவ்விடத்துள்ளன்றென்று,

இளவேனிலென்னு

கோதைமாதவி - மாலையோலப் பூக்கும் குருக்கத்தி. கானம் - நந்தனவனம்;
காடுமாம். தழுஉம் - தழுவுவிக்கும்.

ககஅ - கூ. உருவக் கொடியோர்.....படர்தீர் காலே

(இ - ள்.) கொடியுருவினோர் இங்ஙனமாகிய இன்பங்களைக்கருதி அவற்
றவற்று இன்பங்களை நுகர்தற்குவிரும்பித் தம்மைபுடைய பெரியகொழுந்தரோ
டிருந்து அப்பருவவரவை எண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தம்முருவிற் கோலக்கொடியோரென்றுமாம். இவர் புறவீதிமகளிராய்
முற்கூறிய கடைகழிமகளிர். இவர் ஆண்டிக்குறிய காதலஞ்செல்வரோடிருந்து
பருவமெண்ணுகாலையென்க.

¹ இதனால், கீழ்க்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும் பட்டினம் பண்டைக்
காலத்திற் சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; சேரார்க்கு
உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு; புறநா. கள, சஅ -
பார்க்க.

ந.அ.0

சிலப்பதிகாரம்

கஉ0 - உரு. கன்றம்

ராயமொடு.....உறுவெயிற் கடைநாள்.

(இ - ள்.) கன்றுகண்மேவியபிடித்திராளோடே
அவற்றைக்காக்கும் களிற்

நினமும் கண்டுநடுங்கும்படி வெயில் நிலைபெற்ற
மலைசார்நாட்டிக் காடெங்கும்

தீப்பட்டெரியும்படி முழங்கும் அழலைமுட்டிக்
கோடைக்காற்றோடுவந்துபுகுந்து

கூடலைத்தானாண்ட வேனிரசன் தனக்குப்புகவிடமாகிய
வேற்றுப்புலன்களிற்

சேறற்கு முயலாநின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளிலென்க.

கடைநாள் - பருவத்தின்கடைநாள்.

என்றுழிநின்றவென்றார், கால்தொ

டங்கி மாலையளவும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின்.

ஒசனித்தல் - போதற்கு

ஒருப்பட்டு முயறல்; ¹“உடைதிரை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்
கின்ற வன்னம்”

என்றார் சிந்தாமணியினும். ² ஒரோர்தேயத்திற்கு

ஒரொருகாலம் மாறிநிகழ்த

லின் வேற்றுப்புலம்படரவென்றார்.

கஉசு - நக. வையமுஞ் சிவிகையும்.....மணம்

புணர்ந்து

(இ - ள்.) கூடாரப்பண்டியும் கடகத்தண்டும்
பல்லக்குமென்னும் இவ்வரி

சைகள்பெற்றதேயன்றி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமக்கு

உற்றதுணைவனாகிய

அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு வினையாடுமகிழ்ச்சியும்
கவரியும் அடைப்பையும்

உடைவாளுமெடுக்கும்வரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப
அவை எக்காலத்தும்

மாறாதவாழ்வையுடைய மடந்தையர்
நாடோறும் புதியாரோடு மணம்புணர்ந்து,

புதியவரிதயமறிந்து புணர்தலருமையிற் புணர்ந்தென்று
அவர்வல்பங்

கூறினார். இன்னும், புணர்ந்தெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்னர்
இன்பம் விளைத்

தற்கு ஊடனிகழ்ந்தமையுணர்க. உய்யானம் - அரசர்
வினையாடும் காவற்சோலை.

சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டி. புதுமணம்புணர்தல் -
கரணவிசேடமுமாம்.

கநஉ - ந. செம்பொன்
வள்ளத்து.....மாந்தினர் மயங்கி

(இ. ள்.) அங்ஙனம்புணர்ந்த புணர்ச்சியானுண்டாய
வருத்தமகற்றிச்

செருக்கு விளைத்தற்குச் சிலதியர் பொன்வள்ளத்தேந்திய
அழகிய இனிய கட் டேறலைப் பருகினராகிப் பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர்.

வண்டினம்.....வீதியும்

(இ - ள்.) அங்குனமாகிய காவியங்கண்ணார்
மதுமயக்கத்தான் இத்தழின் மறைகின்றவிழிகளைப்
பூவினிதழின் மறைகின்ற தமதினமெனக்கருதிச் சேர்ந்த
பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற் கடியக்கருதியவர்
அவசத்தாற் கைசோர்தலின் அவைமொய்யாத இடங்களைக் கடிந்து முன்னர்ப்
புலவிக்காலத்தே இஸ்விதம்போலும் செவ்வாயின்மீதே இளமுத்துப்போலும்
எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு நெருக்கிய புலவிக்

¹ சேவகசிந்தாமணி, உகடுஉ.

² ஓரோர்தேய்த்திருக்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, “ஊன்
நலிப்பொடித்தாங்கு” (சேவக. உகடுஉ) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

கசு.—ஊர்காண்காலைத்.

நடிக

குறை நெஞ்சிற்கிடந்தது கூறக்கருதிய கட்டுரையை ¹
எண்வகைத்தானத் - தோடு நாவால் நவிஸப்பெறுது
குழறுதலாற் கேட்டோர்க்கு நகைவரத்தக்ககிள
வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீர்க்கீழரும்பை
நெகிழ்த்துப்பார்த்தாலொத்த
சிவந்த கயஸ்போலும் நெடிய கண்ணின் செழித்த
கடையாற் செய்தபூசலும்,
கொலைசெய்த விற்போலும் புருவத்தின்கோடிகள்

உள்வளையத் திலகம்பொருந்

திய சிறிய துதற்கணரும்பிய வியருமாகியவிவை தீருஞ்
சவ்வி பார்த்துவருந்

தும் மேம்பட்ட குடிப்பிறந்த செல்வரோடே
வையத்தைக்காக்கும் அரசரும்.

விரும்பப்படும்வீதியும்,

வரி - வரிப்பாட்டு. புல்லுதல் - இனமென்று
புல்லுதல். என்னை?

1 "ஒருத்தி, கணங்கொண் டவைமூசக் கையாற்றாள்
பூண்ட, மணங்கமழ்

கோதை பரிவுகொண் டோச்சி" எனவும், 2 "ஒருத்தி,
யிறந்த களியா னிதழ்

மறைந்த கண்ணன், பறந்தவை மூசக் கடிவாள் கடியு, மிடந்
தேற்றாள் சோர்ந்

தனள் கை" எனவும் பிறருங்குறிஞர். கட்டுரை -
புலவிக்குறையெல்லாம்

பொதிந்தவுரை. நாவொடு - நாவால். 'குதைவில்'
என்பாருமுளர். கிளவியும்,

பூசலும் வியரும் தீருஞ்செவ்விபார்க்குஞ் செல்வரென்க.
இவர் அரசனைக்

காக்குமகளிர்.

ணேரு கடிமனை வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையாகிய வடுநீங்கும்
செங்கோற்சிறப்பினை

யுடைய முடிசூடிய அரசரொடுங்குவ் கடிமனை; அஃது
எத்தன்மையதாகிய கடிமனையென்னின், — சுடுமண் ஏருத
யென்க.

மனை; அம்மனையில்வாழும் வாழ்க்கை

சுடுமண் - ஓடு. ஓடுங்குதல் - பிறாறியாமலடங்குதல்.
கடி - வரைவு;

மிகுதியுமாம். வாழ்க்கையையுடைய
எண்ணெண்கலையோரென்க. இனி, வடு

நீங்கிய சிறப்பின்புடைமையாற் சுடுமண் ஏறப்படாத
முடியரசொடுங்குகடி

மனையெனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். நண்டு,
சுடுமணென்றது செங்

கலை. வடு - குடிக்குற்றம்; ஆவது ³ பதியிலாரிற்
குடிக்குற்றப்பட்டாரை

ஏழுசெங்கற்சுமத்தி ஊர் சூழ்வித்துப் புறத்திடுதல்மாபு.

கசஅ - ௫௦.

வேத்தியல் பொதுவியல் ஆடலும்

(இ - ள்.) வேத்தியல்

பொதுவியலென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைக்
கூத்தின் தாளவறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காதமரபானே
ஆடுமாடலும்,

இவையிரண்டும் நகைத்திறச்சுவைபற்றிநிகழும்
விதாடகக்கூத்து. இவற்

றை வகைக்கூத்துமென்ப; “பல்வகை யுருவமும்.....வகையெனப்
படுமே” என்றாராகலின்.

¹ எண்வகைத்தான்ம் - தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ், நா, மூக்கு, அண்ண
மென்பன; தொல். பிறப்பு. கு. க - பார்க்க.

² கவித்தொகை, கூஉ.

³ மணி. கஅ; நக - கூ.

ந அஉ சி ல ப் ப தி க ர ம்

கரு. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய

வரிக்கூத்துக்களும்,

அவையாவன:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி
, கிளர்வரி, தேர்ச்சி

வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவிறை; என்னை?
“கண்கூடு காண்

வரி.....எண்வகை நெறித்தே”

என்றாராகலின். இனி, இவ்வரி

யென்பதனை, நிலனும் தொழிலும் தோன்ற நடிக்கும்

வினோதக்கூத்தென்பாரு

முளர்; என்னை? “வரியெனப் படுவது.....
.....வழங்கல்” என்ற

ராகலின். இவற்றின்பகுதி விரிப்பிற் பெருகும்;
வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,
அவை, கொட்டும் அசையும் தூக்கும்

அளவுமெனவிலை; என்னை?

“கொட்டும்அசையும்.....பாணி யாகும்”
என்றாராகலின். அவற்

றுள், கொட்டென்பது அரைமாத்திரை, வடிவு க;
அசையென்பது ஒருமாத்
திரை, வடிவு எ; தூக்கென்பது இரண்டுமாத்திரை, வடிவு
உ; அளவென்பது

மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ; என்னை? “ககரங்
கொட்டே.....ஆய்தம்”

என்றாராகலின். இனி இவற்றின்றொழில்
:—கொட்டாவது அமுக்குதல்;

அசையாவது தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது
தாக்கித்தாக்குதல்; அளவாவது, தாக்கினவோசை நேரே
கொள்க.

மூன்றுமாத்திரைபெறுமளவும் வருதலெனக்

தூக்கும்—(இ - ள்.) தூக்குக்களும்,

அவையாவன :—இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத்தூக்கு, துணிப்புத்தூக்கு, கோயிற்றுக்கு, சிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்தூக் கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களும்; என்னை? “ஒருசீர் செந்தூக்கு.....” என்றமனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

கருக. கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து—

(இ - ள்.) முற்கூறிய ஆடன்முதலியவற்றோடுங்கூடியிசைக்கும் நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,

நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிகளாவன :—மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையென்பன; என்னை? “மத்தளம் தண்ணுமை யிடக்கை சல்லிகையென, வைத்த நான்கு முத்தமக் கருவி” என்றாராகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கருஉ - ச, நால்வகை மரபின்.....தலைக்கோ லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிழையாமலுணர்ந்து நால்வகைப்பட்ட மரபினை யுடைய அவினயநிலத்தினும் ஏழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் சென்றெய்தும்படி கோப்புக்களாவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய ¹ தலைக்கோற்பட்ட மெய்திய அரிவையும்,

¹ சிலப்பதிகாரம், க: ௧௧௧.

’கசு.—ஊ ர் கா ண் கா தை.

௩௮௩

அவற்றுள், அவினயநிலம் நான்காவன :—நிற்றலும்,

இயங்கலும், இருத்த

லும், கிடத்தலுமென்பன ; என்னை ? “கிற்ற
வியங்கல்.....

அவினயக் களனே” என்றாராகலின். எழுவகைநிலமாவன

:—ச ரி க ம ப த நி

என்னுமெழுவகைப்பட்ட எழுத்தடியாகப்பிறக்கும்

குரன்முதலாகிய ஏழும்.

கருநு. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையும்—

(இ - ள்.)

வாரப்பாட்டினைப்பாடும், தோரியமடந்தையும்,

இவள் ஆடிமுதிர்ந்தபின்பு பாடன்மகளாய்; ஆ

டன்மகளிர்காலுக்கு ஒத்

தறுத்துப்பாடுங்கால் இடத்துண்ண்சார்ந்தியலுமவள் ;

என்னை ? “இந்நெறி

வகையால்.....மரபிற் றோரிய மகளே”, * “தலைக்கோ

லரிவை.....

.....தோரிய மகளே” என்பனவற்றுனறிக. வாரமாவது

- பற்று. அஃது

இருவகைப்படும்; ஒரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென.

அவை தாளத்து ஒரு

மாத்திரையும், இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று

வருமெனக்கொள்க.

கருசு. தலைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது
ஒள்கம். இவர் கூட்டக்
கூத்தியர். இவையெல்லாம் முன்னம் அரங்கேற்றுகிறதை
முதலியவற்றுள்
விரித்துக்கூறினவாதலின், ஈண்டும் விரித்துக்கூறுதல்
'கூறியது கூறல்' என்
லுங்குற்றமாமெனின், ஒக்கும்; ஆண்டுக்கூறிய அடிகளே
ஈண்டும் கூறுதலா
னும், இக்காதை ஒன்றையுமே கற்றுணர்வார்க்குப்
ஈண்டும் விரித்துரைக்கப்பட்டன.

புலப்படவேண்டுதலானும்

கருள - கூ. நால்வேறு வகையின்.....

முறைமையின் வழா

(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான
நால்வேறுவகையோடுங்

கூடியாவரும் விரும்பத்தகும் முறைமையினால்

ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்

கழஞ்சீராக நானோறும்பெறும் முறைமையினின்றும்

வழுவாத,

என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல் அழகென்னுமிவற்றாற்பெற்ற சீரின்வழித்
தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை;
1 "ஒப்ப வொன்றாதி யாக வாயிரத்தோரெட்டிராச், செப்பி" என்றார்பிறரும்.

1 சீவகசிந்தாமணி, கௌ - பார்க்க; "ஒன்று முதலாக வோரெட்டிராத்த,
வாயிரங் காறுமாத்த பரிசுத்து...ஏரின மகளிர்" (பெருங் க., கடு: அஉ - இ.)

(பி - ம்.) * "தலைக்கோ லரிவை நாளத்தொடு பொருத்த, மலைத்தரு பாடல்
மாடல் மிக்கோ, மெய்ப்படு கோதைத் தோரிய மகனே"

ந அச சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

ககூ - சுஎ. 1 தாக்கணங்

கணையார்..... இருபெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தீண்டவருத்தும் அணங்குபோல்வாருடைய

கண்ணாகிய வலையி

லகப்பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது

அறிவுமுதலியனகெடத் தவத்

தோராயினும் நல்ல அவிழ்ந்தமலர்தோறுஞ்சென்று
அவற்றின்றேனைப்பருகிப்

பின்பாராதுசெல்லும் வண்டுபோல ஒருவழித்தங்காது
புதுவோர்ப்புணர்ந்து

செல்லும் காமுகராயினும் காமவின்பத்திற்குப்புதியோராய்
முன்புதுகர்ந்தறி

யாத பேதையோராயினும் நாடோறும்
புணர்ச்சிமயக்கத்தோடுகூடிய இனிய

துயிலோடே தங்குவிக்கப்படும் பண்களையும் அவற்றின்
திறங்களையும்பழித்த

இனியசொல்லையுடைய அறுபத்துநான்கென்றுதொகுத்த
கலைகளேவல்லோரா

கிய பதியிலாருடைய இருவகைப்பட்டவீதிகளும்,

அணங்கு - தெய்வமகள். ஆங்கு,
அசையுமாம். நகை, ஆகுபெயராகிய

இடக்கர்; அன்றி அவர் காமக்குறிப்புநிகழ்நகைக்கும்
நகையுமாம். பண் நான்

காவன:—பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்பன.
அவற்றின் திறங்களா

வன:—பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி; அருகு - சீர்கோடிகம்;
பெருகு - நாகராகம்.

குறிஞ்சிக்குப் புறம் - செந்து; அருகு - மண்டிலம்; பெருகு
- அரி. மருதத்திற்

குப் புறம் - ஆகரி; அருகு - சாயவேளாகொல்லி; பெருகு -
கின்னரம். செவ்

வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி ; அருகு - சீராகம் ; பெருகு -
சந்தி. பிறவும் வந்த
வழிக் கண்டுகொள்க.

இருபெருவீதியாவன :—சிறுதனம் பெருந்தனம்.

இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக் கூறி, இனி
அங்காடிவீதிகூறுவார்,

கம்மியர்முதலாயினார் பண்ணிவிற்பன கூறுகின்றார் :—

கக அ. வையமும்—(இ - ள்.)

கொல்லாப்பண்டியும்,

பாண்டிலும்—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,
மணித்தேர்க் கொடுஞ்சியும்—(இ-ள்.)

அழகிய தேர்மொட்டும்

கக கூ. மெய்ப்புகு கவசமும்—

(இ - ள்.) மெய்ப்புகுதற்கிடமாகிய கவசமும்,

வீழ்மணித் தோட்டியும்—

(இ - ள்.) விரும்பப்படும் மணிகளழுத்தின

அங்குசங்களும்,

கள(1). அதள்புனை யரணமும்—(இ - ள்.)

தோற்கைத்தளமும்,

அரியா யோகமும்—

(இ - ள்.) கருவிவிலக்காகப் புனைந்த

அரைப்பட்டிகையும்,

அரிதல்செய்யாத யோகமென்க; வியாதினைக்கெடுக்கும் மருந்தென்று
மாம்.

¹ தாக்கணங்கு: குறள், கடுஅஉ.

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா தை.

நடஅரு

களக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.)

கட்டுக்குழியமும்,

வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும்

வெள்ளிய சாமரமும்,

களஉ. ஏனப் படமும்—(இ -

ள்.) பன்றிமுகக்கடகும்,

கிடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோற்கடகும்,

களங். கானப் படமும்—(இ - ள்.)

கான் மாகியகட்கும், கான் த்துள்ளன வெல்லாம்
எழுதுதலிற்கான் மாயிற்று.

காமூன்று கழிகையும்—(இ - ள்.)

குத்துக்கோல்களும்;

கஎச. செம்பிற் செய்நவும்—(இ - ள்.)

செம்பாற்செய்தனவும்,

கஞ்சத்

தொழிலவும்—(இ - ள்.) கஞ்சத்தாற்செய்தனவும்,

கஎடு. வம்பின் முடிநவும்—(இ - ள்.) புதுமையாக

முடிவனவும், என்றது,

அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன; வம்பு - கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.)

மாலையின்வர்க்கமாகப் புனைவனவும்,

என்றது தூக்குவர்க்கம்; கிடையான்

மாலையிசேடங்களாகப் புனைந்துவித்

பனவும் பூமாலையர்க்கமுமென்ப.

கஎச. வேதினத் துப்பவும்—

(இ - ள்.) ஈர்வார்ட்டொடக்கத்தனவாகிய கருவிகளும்;

துப்பு - கருவி.

கோடுகடை தொழிலவும்—

(இ - ள்.) ஆணைக்கோடுமுதலியவற்றைக்கடையும்

தொழிற்குரிய கருவிகளும்,

களஎ. புகையவும்—(இ - ள்.)

அகிற்புகைக்குறுப்பாயுள்ளனவும்,

அவை “நோக்கட்டி செந்தேன.....ஆறு”
என்பன.

சாந்தவும்—

(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்துக்கு உறுப்பாயுள்ளனவும்;
மெய்ச்சாந்துறுப்புமாம்.

பூநிற் புனைவும்—

(இ - ள்.) பூவாற்புனையப்படும், மாலேவிசேடங்களாயுள்ளனவும்,

களஅ - க. வகைதெரி வறியா.....அங்காடி வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லைப்பட்ட வகைகள் இன்னதற்கு இவையெனத் தெரி
தற்கரிய இவ்வளங்கள் தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப்
படும் செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாக்கறி, இரத்தினக்கடையும் பொற்
கடையுங்கூறுவார்.

கஅ0 - அங். காக பாதமும்.....நலங்கேழொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிர்நீத்திக் குற்றமும் குணமுங்கூறுவார்,

(இ - ள்.) நூலோரார் குன்றுதலையுடையவென்று வரைந்துசொல்லப் பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும் ஏகையு மென்னும் இக்குற்றங்கள் நான்கும். நீங்கிக் குன்றுவாகிய குணங்களை ந்தையும் வருணநான்கினிறங்களையும் இந்திர சாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச் சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவன:—¹ சரைமலம் கீற்று சப்படி பிளத்தல் துளை கரி. விந்து காகபாதம் இருத்து கோடியில்லன் கோடிமுரிந்தன தாரைமழுங்கலெனவிலை; ¹ “சரைமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, துளைகரி விந்து காக பாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரித, ருரை மழுங்க றன்னே, டிராறும் வயிரத் திழிபென மொழிப” என்றராகலின். இனிக் குணங்களைந் தாவன: எட்டுப்பலகையும், ஆறுகோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தராசமு மெனவிலை; ¹ “பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்துங் குணமென் றறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே” என்றார். நால்வகைவருணத் தொளியாவன: ¹ “அந்தணன் வெள்ளை யரசன் சிவப்பு, வந்த வசியன் பச்சை சூத்திர, னந்தமில் கருமையென் றறைந்தனர் புலவர்.” இனி மிக்ககுற்றங்கள் நான்கின் பயனாவன: “காக பாத நாகங் கொல்லும்.” “மலம்பிரி யாத்து நிலந்தரு கிளைகெடும்” “விந்து சிந்தை யிற் சந்தா பந்தரும்” “கீற்று

வரலீனை யேற்றவர் மாய் வர்” எனவரும். இனி வருணநான்கி
ன்பயனாவன :—“மறையோ ரணியின் மறையோ ராகிப்,
பிறவி யேழும் பிறந்துவாழ் குவரே” “மன்னவ ரணியின்
மன்னவர் சூழ, விற்கில வேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும்” “வணிக
ரணியின் மணிபொன் மலிந்து, தணிவற வடைந்து
தரணியில் வாழ்வர்” “சூத்திர ரணியிற் றேகையர்
கண்கநெல், வாய்ப்ப மன்னி மகிழ்ந்துவாழ் குவரே” எனவரும்
ஏகை - இரேகை. இயல் பெனவே பலகை எட்டென்பதூஉம்,
கோடி ஆறென்பதூஉம் பெறுதும். குன்ற
வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடையவெனக்
குற்றநான்கிற்கு

மேற்றுக. நுழைநுண்கோடி - இருபெயரொட்டாய் மிகவும் கூர்த்தகோடி
யென்பதாயிற்று. ஒளியவெனவே குறிப்பெச்சமாய் வலனென்பாயிற்று.

முன்னர் வலனென்பாகிய வயிரச்சாதிகூறி, இனி அவன் * வயிற்றிற்பித்
தத்தைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன் நகைத்தலானுமிழ், அஃது இமவான்முதலிய
பன்மலைகளினும் ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோற்காரமென்று பெயர்பெற்ற மரக
தச்சாதிகூறுவார்.

கஅச - ஓ. ஏகையு மாலையும்.....கதிரொளியகும்

(இ - ள்.) ஏகையும் மாலையுமென்னும் குற்றங்களை இருளென்னும் குற்றத்
தோடேரீக்கின பசுமைநிறைந்த மெய்யையுடைய பசிய கதிரொளிபரந்த
மரகதச் சாதியும்,

திருவால். உடு: கஅ.

(பி - ம்.) * ‘வயிற்றிற்புறத்தைக்’

கசு.—ஊர் காண்காலை த.

ந.அ.எ

இதற்குக்குற்றமெட்டின; அவை:—¹ கருகல் வெள்ளை
கல் மணல் *கீற்று

பொரிவு தராசம் இறுகுதலெனவிலை; என்னை? ‘
‘கருகுதல் வெள்ளை கல்

மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுகுதன் மரகதத்,
தெண்ணிய குற்ற மிலை

யென மொழிப” என்றாராகலின். இவற்றுள், மிக்க
குற்றமுடையன இம்

மூன்றுமென்றாரென்க. ஏகை - இரேகை=கீற்று; .மலை
- தார்; இருள் -

கருகுதல். பாசார் மேணிப் பசங்கதி ரொளியென்ற
மிகையானே குணங்களும்

எட்டென்பதேபெறுதும்; “நெய்த்தல்கிளி மயிற்கழுத்
தொத்தல்பைம் பயிரிற்,

பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், † பத்தி பாய்தல்
பொன்வண் டின்

வயி, ரொத்துத் தெளிதலொ டெட்டிங் குணமே”
என்றாராகலினெனக்கொள்க.

க.அ.சு - எ.

பதுமமு நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்

(இ - ள்.) நூல்களில்விதித்த முறையிற்பிழையாவாய்

விளங்கிய பதும

மும் நீலமும் விந்தமும் படிதமுமென்னும்
நால்வகைச்சாதி மாணிக்க
வருங்கமும்,

விதிமுறைபிழையாவெனவே பிறப்பிடமும், வருணமும், பெயரும், குண
மும், குற்றமும், நிறமும், விலையும், பத்தியுமென்னுமிவையும் பிறவுமடங்
கின; என்னை? “மாணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலேச்,
சமனொளி சூழ்ந்த

வொருநான் கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப்
பெயரும், பன்னிரு குண

மும் பதினறு குற்றமு, மிருபத் தெண்வகை யிலங்கிய
நிறமு, மருவிய விலையும்

பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந்
தோரே” என்றாராகலின்.

இவற்றுள், பதுமம் - பதுமராகம்; சாதாரங்கமென்பதுமது.
நீலம் - நீலகந்தி;

சௌகந்தியென்பதுமது. விந்தம் - குருவிந்தம்;
இரத்தவிந்துவென்பதுமது.

படிதம் - கோவாங்கு; என்னை? “வன்னியிற் கிடக்கும் வருணநாற் பெயரு,
முன்னிய சாதாரங்க மொளிர்தரு விந்தஞ், சௌகந்தி கோவாங்கு தானு
கும்மே” எ-ம், “தாமரை கழுகீர் சாதகப் புடகண், கோப மின்மினி
கொடுங்கதிர் விளக்கு, மாதூனப் பூவிதை வன்னியீ ரைந்து, மோதுசா தாரங்க
வொளியா கும்மே” எ - ம், “திகை முலோத்திரஞ் செம்பருத் திப்பூக், கவிர்
மலர் சூன்றி முயலுதி ரம்மே, சிந்துரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டி, மெண்
னிய குருவிந்த மன்னிய நிறமே” எ - ம், “கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொய்ம்
மலர்ப் பலாசு, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை, யிலவத் தளர்களென்றது
குணமுஞ், சௌகந் திக்குச் சாற்றிய நிறமே” எனவும், “கோவைநற் செங்கல்

¹ திருவால. உடு: உ0, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

² திருவால. உடு: கக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

³ “சாதகப் புட்கண் டாமரை கழுநீர்; கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, வன்னி மாதுளம் பூலிதை பென்னப், பன்னுசா துரங்க வொளிக்குணம் பத்துஞ், செம்பஞ் சரத்தந் திலக முலோத்திர, முயலின் சோரி சிந்துரங் குன்றி, கலிரல ரென்னக் கவர்திற மெட்டாங், குருவிந் தத்திற் குறித்தன நிறமு, மசோக பல்லவ மலரிசெம் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணீ விலவலர் செம்பெனத், தருசென கத்தி தன்னிற மாறஞ், செங்கல் குராமலர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாய்கு நிறமும், இவைபெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார் கலிவாடத்தினும்.

(பி - ம்.) * ‘காந்த’ † ‘வத்தி’

ந அ அ

சிலப்பதிகாரம்

குராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்குங் கோவாங்கு
நிறனே” எனவும் சொன்

னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் உரைபெருகும்;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கஅஅ. பூச வருவிற் பொலந்தெளித்
தனையவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது

உருவினையுடைய பொன்னை மாசறத் தெளிய

வைத்தாலொத்த புருடாகவருக்கமும்,

கஅக. தீதறு கதிரொளித்

தெண்மட் டிருவவும்;—

(இ - ள்.) குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத்

தேன்துளியெனச் சொல்ப

பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

ககூ0. இருடெளித் தனையவும்—(இ - ள்.)

இருளைத் தெளியவைத்தா

லனைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச் சாதிநான்கும், குணம் பதினென்றும், குற்றம் எட்டிமெனக்
கொள்க; என்னை? ¹ “நீலத் தியஸ்பு கிறுக்குங் காலை, நால்வகை வருணமு
நன்னுமா-காமுங், குணம்பதி னென்றங் குறையிரு நான்கு, மணிவோர்

செயலு மறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்; “வெள்ளை

சிவப்புப் பச்சை கருமை

யென், மெண்ணிய நாற்குலத் தில்ங்கிய நிறமே”,

“கோகுலக் கழுத்துக் குவளை

சுரும்ப, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு,..... காயா

நெய்தல் கனத்தல்

பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினென் றுமே” என்பன.

வழிக் கண்டுகொள்க.

இனிக்குற்றம் வந்த

இருவே றுருவவும்—(இ - ள்.) மஞ்சளும் சிவப்பும்

நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

கலந்தாலொத்த

ககூக - ௨.

ஒருமை.....மணிகளும்

(இ - ள்.) ஒருமுதலிற்றோன்றி வேறுபட்ட

ஐந்துவனப்பிளையுடைய

மாணிக்கம் புருடராகம் நீலம் கோமேதகம்

வயிரேயமென்னும் ஒளிவிடுமணி

களும்,

இவை ஒருவயிற் பல்பிறப்பு.

கக௩ - சு. காற்றினு மண்ணினும்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாய்த் தோற்
றிய மிக்ககுற்றங்கள் ஒருதகள்ளவும் இல்லையாதலாலே தெளிந்த ஒளியையுடை
யனவும் * வெள்ளி அங்காரகன்போல வெண்ணீர்மை செந்நீர்மையையுடைய
வாய் உருண்டனவுமான முத்தவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலையென்பன மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும்
குற்றங்கள்பலவுளவாயினுமென்க. சந்திரகுரு - வெள்ளி; வெள்ளி, அங்காரக
னென்பன மிக்க குணமுடையன; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.
வட்டம் - † கவிவட்டம்.

2 திருவால். உடு: கக - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பி - ம்.) * 'சந்திரன் வெள்ளி' † 'நடுவட்டம்'

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா னை த.

ந அக

கக௭ - அ.

கருப்பத் துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்

(இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவும்

கல்லிடுக்கிற்புக்கு முடங்குபட்ட

னவும் திருக்குமுறுக்குண்டெழுந்தனவுமென்னும்
இக்குற்றங்கணீங்கிய செம் மைமிக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த
கொடிப்பவளவருக்கமும்,

இவை மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும்
குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.
இனிக் குணமிக்குக் குற்றங்கணீங்கியன, நிறமும்
உருட்சியும் ¹ சிந்தாரமும்
ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கனியும்
தாதுவழுதுணம்பழமும் போல்வன வெ
னக்கொள்க.

கக்க - ௨௦௦. வகைதெரி.....வீதியும்

(இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின்
பிறப்புமுதல் சிறப்பீறா
கிய வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற்
சிறப்புப்பெற்றோங்கிப் பகை வரால் தெறுதற்றொழிலை
எக்காலத்தும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக்
கடைத்தெருவும்,

பகைவார்தெறுதலைக் கனவிவரினைந்தறியாதவெனவுமாம்.

உக - ௨௦௪. சாதருபங்

கிளிச்சிறை.....வீதியும்

(இ - ள்.) சாதருபமும் கிளிச்சிறையும் ஆடகமும் சாம்பூநதமுமென்னும்

நால்வகைச்சாதிப் பெயர்பெற்றோங்கிய கோட்பாட்டையுடைய பொற்பேதத்
தைப் பகுத்தறியும் பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயு
றுந்துன்பமொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன்
னுள்ளதெனவிளக்கக் கொடி கள் வயின்றோறுமெடுக்கும்

நன்மைபொருந்திய பொற்கடைகளும்,

ஒழித்து, ஒழிப்ப. ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

உரு - எ. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை வீதியும்

(இ - ள்.) நுண்ணிய பருத்தினூலினும் ¹ எலிமயிரினும் பட்டுநூலி
னும் தத்தம் பகுதிகளால் நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய துகில் வருக்கங்களில்
ஒவ்வொன்றை நூறுகத் தெரிந்தடுக்கப்பட்ட அடுக்குப் பலநூறுகிய மடிப்
புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடைவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்துத்தலின், 'நறுமடி' என்றார்.

உரு - கக. நிறைக்கோற் றுலாத்தர்.....கூலவீதியும்

(இ - ள்.) நிறுக்கும் துணர்க்கோலையுடையராய் மறிக்கும் பறையையுடை
யராய் அளக்கும் மரக்காலையுடையராய்த் தரகுசெய்வார் நின்றுழிநில்லாது
எங்கனும் தடுமாறும்படி எக்காலமும் பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும்
நிறுக்கும் வேறு பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூலங்களுங்குவித்த
கடைக்கடைத்தெருவும்,

¹ திருவால. உரு: உரு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

² சிவகித்தாமணி, உரு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பறைக்கப்பாரை - பராரைக்கப்பறையென்க.
என்றது பரிய அரையை

யும் இரும்பால் வாய்மட்டாகக்கட்டின கண்ணுமுடைய
பறையென்றபடி.

அம்பணம் - தாகரளக்குமரக்கால்.
காலமன்றியுமென்றற்கு இரவும் பகலு

மெனவுமாம். கருமை - பெருமை. இதனை
மூடைக்கேற்றுக; கறிக்கேற்றினு

மமையும்; மூடை - பொதி. ஒடு, எண்ணெயிவாய்ப்
பின்னும் சிலபண்டங்

கனிநெழிபை உணர்த்தினின்றது. கூலம் -
நரெண்வகைத்து; என்னை?

“நெல்லுப் புல்லு வரகு...
.....இராகியெண் கூலம்” எனவும், “எள்ளுக்

கொள்ளுப் பயறுமுந் தவரை, கடலை துவரை மொச்சை
பென்றங், குடனிலை

முதிரைக் கூலத் துணவே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு
தெரிந்த.....கொடிமதிற் புறத்தென்.

(இ - ள்.) குலம் நான்காகப்பகுத்தவகையால்
தெரிந்த அந்தணர் அரசர்

வணிகர் வேளாளரெனச் சொல்லப்பட்டாரிருக்கும்
நான்காய்வேறுபட்ட தெருக்

கனம் முச்சந்தியும் நாற்சந்தியும் கோயிலங்காடியும்
பலிபெறும் மன்றிடங்களும்

கவர்க்கு நெறிகளும் தேர்வீதிகளுமாகிய இவ்விடங்களில்
ஞாயிறு விசம்பிண்டு

வாக நின்று முறுகி ஒழிதலின் அதனுடைய
வெங்கதிர்கள் துழையப்படாத

புதிய கொடியும் படாகையுமென்னும்
இவற்றின்பந்தர்நிழலிலேதிரிந்து காவல

னது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்துதலாலே
மறந்து போந்தானென்க.

பொருந்துழியறிதலை

கவலை - முடுக்குவழிகள்.

திருகிய வென்றார். அகநி -

கதிர் மேடவிதியின் கீங்குதலின் விசம்பகடு
நடு திருகுதல் - முறுகுதல்; ¹ “தெறுகதிர்
ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலின்” என்றார் பிறரும். கொடி
- சிறுகொடி. படா

கை - பெருங்கொடி.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்தமண்டலம் துயிலெடுப்ப இயம்பச்
சென்று ஏத்திச்.

சிறுமையுற்றேனென்றலும், கவுந்தியடிகள்,
அனையபுமல்லை; பெற்றனை

யன்றே; வருந்தாதேகிப் போதீங்கென்றலும் மருங்கிப்போகி அயிராதுபுக்கு

மகிழ்தரு வீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காழவீதியும் பயங்கெழுவீதியும் நலங்கி
ளர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும் நால்வேறுதெருவும் அந்தியும் சதுக்க
மும் ஆவணவீதியும் மன்றமும் கவலையும் மறுஞ்மாகிய இவ்விடங்களில்
பந்தர்நீழலிற்றிரிந்து காவலனாரைக் கோவலன்கண்டு மகிழ்வெய்திப் பெயர்ந்
தானென வினைமுடிக்க.

இத ஈலைமண்டிலம்.

¹ அகநானூறு, அக.

பதினேந்தாவது அடைக்கலக்காதை.

¹ நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி

² கடம்பூண் நெருட்டுங் கெளரியர்

பெருஞ்சீர்க்

கோலின் செம்மையுங் குடையின்

றண்மையும்

வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய

கொள்கைப்

நூ. ³ பதியெழு வறியாப் பண்புமேம் பட்ட

மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டாங்

* கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து

திதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு

க(1). மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித்

தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து

⁵ நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை

மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்

மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு

க(2). குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற்

படிந்து

தமர்முதற்

பெயர்வோன் றுழ்பொழி லாங்கண்

வகுந்துசெல் வருத்தத்து வான் றுயர் நீங்கக்

கவுந்தி யிடவயிற் புகுந்தோன் றன்னைக்

கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

உ. கடம்பூண்டு - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியர் - பாண்டியர்.
 சு. ஆங்கு - அப்பொழுதே. (ச) விளங்கிய (சு) மூதூர்.
 கசு. முனிவன் - அகத்தியன்.

¹ "திலத்தருதிருவினெடியோன்" (மதுரை. எகக); "திலத்தரு திருவிந்ராண்டியன்" (தொல். பாயிரம்.)

² கடம்பூண்ல்: மணி. க: எ0.

³ "பதியெழுவுறியாப்பழங்குடி" சிலப். க: கடு; மலைபடு. சஎக.

⁴ சிலப். கக: ககடு - சு; சு: கடு: ககடு-சு.

⁵ "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம்.

நகூஉ

சிலப்பதிகாரம்

உ0. ¹ நாவ லந்தணன் றுனவின்
 றுரைப்போன்

வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சீ ரெய்திய
 மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை

பால்வாய்க் குழவி பயந்தன னெடுத்து

* வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்

உரு. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு

நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று

தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்

² கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட

³ லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னாட்

நா. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகலி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த

விந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா

னுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது
 ௩௫. துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென
 விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த

௨௦. நவின் றுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லுகை.

௨௪. வாலாமை - தூய்மையின்மை.

௨௫.

முதுகணிகையராவார்-பாட்டிமார், தாய்மார்.

௨௬ - ௩௦. எங்கோனென்றது, கோவலன்
 மரபினுள்ளானொருவனை;

புண்ணியதானம் முன்பு செய்து ஒழுகினுதைலால்.

௩௧. நண்ணுவழியின்றி -

கரையைக் கிட்டுமிடமின்றி.

(௨௮) கடலின் இடையிருள்யாமத்துக் (௩௧) கரைகாணுது சிலநாள்
 நீந்திச்செல்ல.

௩௨. இந்திரனேவலால் இத்தீவிலுள்ளாரை அசுரர் வாதியுமற் காத்து
 இங்கு வாழ்வேன்.

௩௪. நீ முன்புசெய்த தானங்களால் வந்தபுண்ணியம் உன்னைவிடாது;
 உறுதி யொழியாது, முற்று.

௩௫. ஒழிகவென் ட்சொல்லி.

1 "தாவலத்தணரருமறைப்பொருளே" பரி. ௧, ௨.

2 மணி. எ. ௩௩ - ௫; ௩௪. ௨௧; ௧௮௧ - ௨; ௩௪. ௨௬; ௧௪-௩௧.

3 உடைகலப்படல்: மணி. ௧௬; ௨௦; ௩௪. ௧௮; ௧௪.

(பி - ம்.) * 'வாலாமைதானங்கிய'

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

நுகந்

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென
வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்

மணிமே கலையென வாழ்த்திய¹ ஞான்று

சு0. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு

செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய

ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
முனங் கொள்ளுந் தகைமையின்

வருவோன்

¹ றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி

சுரு. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்

* பாசுகழிந் தியாங்கணும் பறைபட வருடம்

வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள

வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப் பாளனைக்
கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

ரு. * பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் டடங்கி

* மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்
பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்கனி நடக்கிய கருணை மறவ
பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக

ரு. வெள்ளிய மனையோ ளினைந்துபின் செல்ல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யா ளன்

ங்ள. எங்குல தெய்வமென்றான்; அவ்வுதவிபற்றி. என - என்று கோவ
லன்கூற.

சுக. பொழிய - பொழியாநிற்க.

(சங்) வருவோனாகிய (சரு) மறையோனை.

சக. பாசு - பாகர்.

சஅ. வ்யென - விரைய. தெழித்து - உரப்பி.

நூ. பொய்பொருந்து கை - பொய்பொருந்தின துதிக்கை. கோட்டந்தி-
கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

நூ. கருணைமறவ - இருபாவீரனே.

நூ. பின்னையருமை - ¹ கிரிக்குட்டி. பெரும்பிறிதாலை - மரிக்கை.

நூ. எள்ளியமனையோள் - அவனுள் இகழப்பட்ட மனையாள்.

¹ சச - நூ. மு. மணி. சச; கச - கச; தாவடி. சச.

² மணி. ச; சச. ³ மலைபடு. கௌ. ⁴ சீவக. கயுகய.

⁵ குட்டியென்னும் இன்மைப்பெயர் கிரிக்குமுரித்தென்பர், மயில்தாநீர்; தன்.
கு. கயுக.

நூ

நக்சு

சிலப்பதிகாரம்

கடவ தன்னுநின் ¹ கைத்தூண்

வாழ்க்கை

வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு
கடனறி-மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்

கூ0. பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி

வாணிகர்

மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் கழிபலங் கொண்மி னேவெனு
மருமறை * யாட்டியை யணுகக் கூஉ

யாதுநீ யுற்ற விடீர் தென்னென

கூடு மாதர்தா னுற்ற வான்துயர் செப்பி
யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
கைப்பொரு டந்தென்-கடுந்துயர்

களைகென

வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே

னெஞ்சுறு துயர் + நீங்குக வென்றங்

எ0. கோத்துடை யந்தண ருரை நூற்
கிடக்கையிற்

மீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்

தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்

நுஎ. நின்கைத்துண் வாழ்க்கை - நின் ஒழுக்கத்தினால் நான் உண்டு வாழும்
வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உண்டுவாழ்தல் கடவதன்மென்றுமாம்.

நுஅ. வடமொழி வாசகமாவது ஒருகிரந்தம்; அது,

“அபரீக்ஷயநகர்த்த

வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத் பவதி ஸந்தாபம்
யதா” என்பது.

பராஹ்மணீ நகுலம்

ருக. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

கஉ. கருமக் கழிபலங் கொண்மின் - இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக் கழிக்கும் புண்ணியஞ்செய்து கொண்மின்; என்றது, காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்த பலமென்றவாறு; அஃதாவது, தான்கொன்ற கொலைத்தொழினீங்கப் போன கணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும் பொருளளிக்குங் காரிய மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

கக. (பா) கூவி - அழைத்த.

கச. நீயுற்ற இடர்யாதென; ஈது என்னென - இவ்வேடு என்னென்று சொல்ல.

எ0. நூற்கிடக்கை - வேதவிதி.

எக. தீத்திறம் - கொலைத்திறம்.

1 "கைத்துணை" மணி. கச: க.

(பி - ம) * 'ஆட்டியையழைத்தனன் கூஉ, யாதுநீயுற்றனை யிடரீங்கென்னென'

† 'தீங்குகென்றும் கொத்துடையந்தனனுரை'

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

ககரு

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி

யொல்காச் செல்வத் துறுபொருள்

கொடுத்து

எரு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ

பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த

மற்றவள்

கணவற்கு வறியோ னொருவ

¹ னறியாக் கரிபொய்த்

தறைந்து னும் பூதத்துக்

கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும்

௨௦. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு

கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி

யென்னுயிர் கொண்டங் கிவனுயிர் தாவென

நன்னெடும் ² பூத நல்கா தாகி

நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு

௨௧. பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை

யொழிகளின் கருத்தென ஷயிர்முன் புடைப்ப

வழிதரு * முள்ளத் தவளொடும் போந்தவன்

† சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு கிளைகட்கும்

பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்

௨௨. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம

³ லிம்மைச் † செய்தன யானறி நல்வினை

யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எசு. செல்வத்துறுபொருள் - செல்வத்திலையுற்றபொருள்; செல்வத்தாலே
புற்றவென்றுமாம்.

எடு. செல்லாச்செல்வ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. படிற்றுரை - பொய்ப்பழி. எள. வறியோன் - அறிவில்லான்.

எசு. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அடு. இழக்கும் - நழுவும்.

அசு. உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அசு. கிளைஞரின் - கிளைஞரைப்போல.

கூ0. இல்லோர் - வறியோர். செம்மல் - தலைவன். இல்லோர்செம்மலென்
பதற்கு இல்லறத்தார் தலைவவென்றுமாம்.

1 "அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கிலை" குறுந். ௧௮௪.

2 இலய. இ: ௧௨௮ - ௧௪; மணி. க: ௨௩-௪; ௩௪ ௨௨: ௪௬ - ௫௦.

3 ௧௬-௧. திருக்குறள், ௧௬௬ - பரிமேல். மேற்.

(பி - ம்.) * 'உள்ளத்தஞ்ஞொடு' † 'சுற்றத்தோர்க்குத்தடர்' ‡ 'செய்தயாளறி'

நூல்கள்

சிலப்பதிகாரம்

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன்

போந்தது

விருத்தகோ பால நீயென வினவக்

கூடு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன்

றன்றை

காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னி
னறைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்

கூறைகோட் பட்டுக் கோட்டுமா லூரவு
மணித்தகு புரிசூழ லாயிழை தன்னெடும்

க00. ¹ பிணிப் * பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவு
மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து
² காமக் கடவுள் கையற் றேங்க

வணிதிகழ் ³ போதி யறவோன் றன்முன்
† மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு

க00. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்

கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென

வறத்துறை மாக்கட் † கல்ல திர்தப்

புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகவி

கசு. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே. வினவ -
'உம்மைப்பயன்கொல்' என்றலால் மாடலன்வினவவென்க.

(கஉ)

கரு. குறுமகன் - கீழ்மகன்.

கஅ. கோட்டிமா - பன்றி; எருமைக் கடாவுமாம்.

க00. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - பெருமை = சுவர்க்கம்.

க0க. வாளி - வாளியை. க0உ. கையறவு - செயலறவு.

க0க. போதியறவோன் - புத்தன்.

க0க. கழதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று இவ்விடத்தே வுரும்.

க0க. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

¹ "பிணிப்பறமாதவன்" மணி. உக: கக. ² மணி. 1க: உக.

³ போதியறவோன்: மணி. கக: எக - ச; கஉ: க0க - உ, ககக; கரு: உக, உக;
உஅ: கஎச; உக: உக-ச; க0: க0.

(பி - மீ) * 'அறத்தோர்பெற்றியை' + 'மணிமேகலைபொரு மாதவிதற்ப்பவு
தனவேபோனும்' . † 'அல்லதை யித்தப் புறத்துறைவாழ்க்கை' ‡ 'மருங்கி
னரையிற்'

கரு.—அ டை க் க ல க் க ரை த.

நகர

கக0. னுரையிற் கொள்வரிங் கொழிகநின் னிருப்புக்
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்

மாட மதுரை மாநகர் புகுகென
மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்
கோவலன் றனக்குக் கூறுங் காலை

ககரு. ¹ * யறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற் பெயர்வோ

ளாயர் முதுமகண் மாதரி யென்போள்

† காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ

கக0. மாகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்
கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை
தீதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளளியண்

மாதரி † தன்னுடன் மடந்தையை யிருத்துத்
கேத மின்றென வெண்ணின் ளாகி

கஉரு. மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்

முதையைக் கேட்கிற் றன்குல வாண

ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர்

கொண்டு

கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் || படுத்துவ
ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு

கருக - க0. நின் உரை - மாசாத்துவானென்னும் பிரகாசம்; வணிகர்
நின்பிரகாசத்தாலே நின்னை அகநகர்மருங்கில் வைத்துக் கொள்வரென்றுமாம்.

(க0அ) ஆதலால் - (ககஉ) மதுரையிலே போவென்று (ககரு) மாடலனும்
கவுந்தியும் (ககசு) கூறுநிற்கையில்.

ககஎ. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉஅ. கடிமனைப் படுத்துவர் - காவலையுடைய தங்கள் வீடுகளிலே வைத்
துக்கொள்வர்.

“உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை” பழ. ௨௦௦.

(பி - ம்) * ‘அறத்தரு’ † ‘காவுத்திகையைக் கண்டடிவணங்க வாகாத்
தோம்பியாபயன்’ ‡ ‘தன்னொடு மடந்தையையிருத்தற்கு’ § ‘தங்குலவாழ்தர்’
|| ‘படுக்குவர்’

நகுகு

சிலப்பதிகாரம்

கநு௦. மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந்
தந்தேன்

மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிக்
செங்கய னெடுங்க * ணஞ்சனந் தீட்டித்
தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து
தூமடி யுடஇத் தொல்லோர் சிறப்பி

கநு௦. னாயமுங் காவலு மாயிழை தனக்குத்
தாயு நீயே யாகித் தாங்கிங்
கென்னொடு போந்த விளங்கொடி

நங்கைதன்

வண்ணச் சீறடி மண்மக ளறிந்திலள்

கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன்

றனக்கு
வாடித்

கசு௦. நடுங்குதுய ரெய்தி நாப்புலர

தன்றுயர் காணாத் தகைசால் + பூங்கொடி
யின்றுணை மகளிர்க் கின்றி யமையாக்
1 கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ

மல்லது

பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்

கசுடு. வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப்
பறியாது

நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது

பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு

மத்தகு நல்லுரை யறியா யோநீ

தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு
கடு0. மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்

காணாப படபபைப படடினந் தன்னுட

பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ

கநஅ. அவனைப் புறப்படவிடாமையாலே அவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாள்; இனி, கொப்புளங் கொண்டதென்பாள், 'மண்மகளறிந்திலள்' என்றாள் என்றும், காலின்மென்மைக்குத் தக்கபடி தானும் மெல்கின்றில ளென்றுமாம்.

கநக. காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப் பட்டினம்.

கநஉ. பொதுநீங்கு திருநிழல் - பிறிது மரம்போல ஆதித்தனுடன் திரியாதுநிற்குநிழல்; ஆவது ஆதித்தன் கிரணத்தாற் சாயாதேநிற்றல்.

¹ "கற்புக்கடம்புண்டு காதலன் பின்போநீத...தங்கை" (சிலப். உக: "தற்பயத் தாள்"); "கற்புக்கடம்புண்டு தங்கடன்முடித்த" மணி. உக: அ.

² "காவிரிப்பட்டிபை நன்னகர்" மணி. உடு: கக.

(பி - ம்.) * 'அஞ்சனமுட்டி' † 'பூங்கொழகற்பு'

கநௌ.—அ னை ட க் க ல க் க ா தை த்.

நகுக

¹ லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

* விலகொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளித்

கநௌ. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தம்முன்

² றிருவி லிட்டித் திகழ்தரு மேனியன்

³ றுரன் மாலையன் றமனியப் பூணினை

பாரோர் காணாப் பலர் † தொழு

படிமையன்

கருவிரற் குரங்கின் கையொரு பாகத்துப்
ககூ௦. † பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றேறே
சாவக் ரெல்லாஞ் சாரணர்த் தொழுதிந்
து கியாதிவன் வரவென * விழையோன்

கூறு -

மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
பட்டினி நோன்பிகள் பலர்புகு மணையிலோர்
ககூ௩. மாதவ முதல்வனை மனைப்பெருங் கிழத்தி
யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத்
தூர்ச்சிறு குரங்கொன் றொதுங்கி
யுள்புக்குப்

பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
யுண்டொழி மிச்சிலு முகுத்த நீருந்
க௭௦. தண்டா வேட்கையிற் றுன்சிறி தருந்தி
யெதிர்முக நோக்கிய விற்பச் செவ்வியை

கருகூ. உலக நோன்பிகள் - சாவகர்.

கருகூ. (பா) திருவில் விட்டு - நல்ல ஒளியை விட்டு.

(கருஅ) பாரோர்கண்டறியா (ககூ௦) வானவன் நின்றேறே.

(கருக) ஒருபாகத்துக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற (ககூ௦) வானவன்
வந்து நின்றேறே (ககூ௨) கேட்க இறையோன்கூறும்.

ககூ௩. எட்டிசாயலனென்போன் ஒருவாணிகன் ; எட்டி - பட்டப்பெயர்.
இருந்தோனென்றார் ; தன்மஞ்செய்தவனானும் இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

ககஅ. தன்பாறப்பட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

கஎ௦. தண்டாவேட்கை - பசி.

கஎ௦ - எக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

1. மு. ககக - ச: சிலப்பக: உச - இ. * மு. மணி. க: க௦.

2. மு. கக௭-அ. மணி. க: கக - எ.

3. இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் புரக்க.

(பி - ம்.) * 'இலங்கோளிச்' † 'தொழுதிறப்பினன்' ‡ 'பொருவிறல்'

§ 'யாதிரவரவென'

சு௦)

சிலப்பதிகாரம்

யதிராக் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின்
மக்களி னேம்பு மனைக்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ம்மொழி

யோம்பிக்

கஎ௦. காதற் குரங்கு கடைநா ‡ ளெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி

கடி0. யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந் தோன்றிப்
பெருவிற்ற முனம் பலவுஞ் செய்தாங்

கெண்ண லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு

தீ விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய னெல்லாந்
கடி0. தற்காத் தனித்தோ || டானச் சிறப்பெனப்
பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் ி சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற் ** புணர்ந்த
சாயலன் மனைவி தானந் தன்ன
லாயின னிவ்வடி வறிமி னோவெனச்
கக0. சாவகர்க் கெல்லாஞ் ++ சாற்றினன் காட்டத்
11 தேவ குமரன் றோன்றின னென்றலுஞ்
1 சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் தீ பதியு ளருந்தவ மாக்களுந்

களசு. மொழி - மொழியை. களநு. கடைநாளெய்த - மரிக்க.

களசு. தானமென்றது, முன்பு சாரணர்க்குச் செய்துபோதுகிற தானம்.

களசு. வாரணம் - பூர்வாரணசி.

களசு. (பா) கலிப்பன் - பசுமறையத் தேழுன பொருளுடையவன்.

களசு. ஆரணங்காக - மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு; மிக்க தெய்வப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டென்றுமாம்.

¹ மு. சிலப்பதிகாரம், கக: எ.

(பி - ம்.) * 'தயத்தமக்கவின்' + 'மிகுமொழி' † 'எய்தத்தானஞ்' ‡ 'வின்
ஜோருருவம்' || 'தானப்பயனென்' § 'செய்விற' ** 'புணர்த்து' †† 'சாற்றிக்
ளட்ட' ‡‡ 'தேவர்குமரன்' §§ 'பதியிலருத்தவ'

க'நு.— து டை க் க ல க் க ா னை த.

சு0க

ககநு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா விற்பத்து * முடிவுல கெய்தினர்
கேட்டனை + யாயினித் தோட்டார்

குழலியொடு

நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே

உ00. கவுந்தி கூற வுவந்தன ளேத்தி

வளரிள வனமுலை வாங்கமைப்

பணைத்தோண்

1 முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை
நங்கையொடு சென்ற ஞாயிற்றுச் செல்சுட
ரமயத்துக்

கன்றுதே ராவின் கண்குர லியம்ப
உரு. மறித்தோ ணவியத் துறிக்கா வாளொடு
* செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ

மிளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்
‡ கருவிர லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
§ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்
உக0. காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
தூண்டிலுந் || தொடக்கு * மாண்டிலை யடுப்புந்

ககடு. தன்மெறல் வாழ்க்கை - தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம் பொ
துப்பட்டவாழ்க்கை; பொதுநிலப்பட்டோராகிய சாவகர்.

ககஅ. தோடார்முழலி, தோட்டார் குழலியென விகாரம்.

உ0உ. முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய நங்கை.

உ0ங். சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்சுட ரமயம் - இதனை
யுடைய மாலைப்பொழுது; விழுந்தஞாயிற்றுச் சுடர் செல்லுகின்ற பொழு
தின்கண்.

உ0அ. (பா) கருவிறல் - கொடியவெற்றி.

உ0க. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா; சாணகங்கரைத்துக் காய்கிற
மிடாக்களுமாம்.

உக0. இருப்புவட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடுகூடை - இடங்கணிக்கல்
வீசுங் கூடை.

உகக. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு. ஆண்டலையடுப்பு - ஆண்டலைப்

- ¹ "முனைவளரினதகையே" (சிலப் எ. ௧௬); "முனையெயிறும்பி" மணி. ௪: ௧௦௦.
- ² "உறிக்காலூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவல்" பெரும்பாண். ௧௭௧.
- ³ "செறிவனையாய்ச்சியர்" சிலப். ௧௬: ௭.
- ⁴ ௨௦௭-௧௬: இவ்வடிகள், திருக்குறள், எசுந - பரிமேல். மேற்கோள்; "வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண்புடைய கடிமதில்" மணி. ௨௮; ௨௩ - ௪.
- ⁵ "ஆண்டலையணங்கடுப்பின்" மதுரை. ௨௬.
- (பி - ம்) * 'உயருலகு' † 'ஆயிற்றோட்டவர்' ‡ 'தருவீரர்க்குடையுள்'
- § 'பரிவுறதெய்யும்' || 'தடக்குமாண்டலையடக்கலுங்'

டுக

௪௦௨

சில ப்ப தி கார ம்

கவையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு
மையவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்
சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு

௨௧௫. ¹ மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்
கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி துடங்கும்

வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற்

புணர்ந்தென்.

௨௧௨. கவை - கவைக்கோல். கழு - கழுக்கோல்.

புதை - அம்புக்கட்டு;

மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணியுமென்ப. புழை - ஏவறை.

அணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றுந்
துலாம்; அப்புப்பற்றுக்கை தூக்கிற்றென்பாருமுளர்;
சிற்றம்புகளை வைத்த
எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட்³ பொதுக்கும்

ஊசி; பொய்யூசியென்று பாட
மோதி, மாற்றாரைக் கையைப் பொய்யாக்குமூசியெ
ன்பாருமுளர்.

உகச. சிரஸ் - சிச்சிலி. பணை -

வேய்வடிவாகப்பண்ணி வைப்பது; முர
சென்பாருமுளர்; குதிரைப்பந்தியுமாம்.

உகந. எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே வீழாது
எடுக்கவிடுமரங்கள்; [சீப்பு=விசை]; கதவோடு பொருந்தின மேலிற்றுமுமாம்;
நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்து மேலையெழுப்புகையால், எழுவுஞ்
சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரம்.

உகசு. கோல் - விட்டேறு. குந்தம் - சிறுசவளம்.

உக௭. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி; நாள்தோறுஞ்செய்த
வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்.

உகக. கோவலர்மடந்தை - இடைச்சிபான மாதரி.

(உகக) கோவலர்மடந்தை அடைக்கலங்கொண்டகொள்கையோடு (உகஅ)
வாயிஸ்கடந்து தன்மனை புக்காளென்க.

¹ “ஏணியுஞ் சீப்புமாற்றி, மாண்வினையானையு மணிகளைத் தனவே” (புறநா. ௩௦௫); “சீப்புள் ரூறுத்துத் தின்னெழுப் போக்கிக், காப்புள் ரூறுத்த கடிமதில் வாயில்” பெருங். க. சக: ௧௧௩ - ச.

² பொதுக்கும் - துணைக்கும்; “அண்டத்தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பிஞ வாயும்” கம்ப. இரணிய, ச.

(பி - ம.) * ‘கடந்துதன்’ † ‘கோவலன்மடந்தையொடு கொண்கவிற் கிறத்தென்’

சு௦சு

சிலப்பதிகாரம்

தமர்முதல் - தமரிடம். வகுந்து - வழி; ¹

“வரைசேர் வகுந்திற் கானத்

துப் படினே” என்றார் மலைபடுகடாத்தினும். இடவயின் - இடத்திள்.

வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட் கவு

ந்தியிடவயிற் புகுந்தோனென்க.

உ௦. நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்

:-

(இ-ள்.) நாவாற் சொல்வன்மையையுடைய

அந்தணன், நீ இங்ஙனம் வரு தற்குக் காரணம் யாதென்று

இவனைவினவித் தானுரைக்கின்றவனென்க.

உக - எ. வேந்துறு

சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு

(இ - ள்.) கரிகாலன்கொடுத்த மிக்க
தலைவரிசையாற், சிறந்தபுகழினைப்

பெற்ற மாவின்றளிர்போலும் மேனியையுடைய
மாதவியாகியமடந்தை மேற்

பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய
குழுவியைப் பயந்தெடுத்து

வாலாமையாகிய நாட்கணீங்கியபின் மிகவும்
பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவி

மகட்கு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம்
மகிழ்வுற்றுச்சொல்லிய மங்கல

மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசௌசம். முதுகணிகையர் - தாயத்தாராபெண்டிர்;
அவர் * சித்திராபதிமுதலாயினார். முன்னர்க் குழுவியென்றதன் பொதுமை
/ நீங்க 'மகட்கு' என்றார். நாட்டுதும், பன்மைத்தன்மை. நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உஅ - ஈஎ. இடையிருள் யாமத்து.....

.பெயரீங்கிடுகென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே எறியுந்திரைகளையுடைய கடலிடத்து இடையிருள்
யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையப்பட்ட எங்கோன் முற்பவத்திற் புண்ணியத்
தையும் தருமதானத்தையும் செய்தோளுதலின் தன்னையனுகும் இடையூறு
ஓரிடத்துமின்றி

அக்கடலிடையே * சிலநாணீந்துழி, ஒருதெய்வந்தோன்றி,

இத்தீவினுள்ளாரை அரக்கர் வாதைபன்னுமல் இந்திரனேவலாலே பாதுகாத்து
வாழ்கின்ற யான் கிந்துயர் கண்டு அதனைப்பொழித்தற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா

தொழிக; என்பெயர் மணிகைகளைகாண்; என்னுலன்றியும் நீ முன்பண்ணிய தானமிகுதியான்வரும் புண்ணியமும் நின்னைவழியாதாகலான், நீ இத்தன் பத்தினின் றுநீங்கி இக்கடலினின் றும் ஏறுவாயாகவெனச் சொல்லித் தன்விஞ் சையால் ஒரு திடரிப்பெயர்த்து இடிம்பையைத்தீர்த்த * எங்குலதெய்வத்தி னுடையபெயரை ஈங்கு நீரிடிமினென்று நீ சொல்லவென்க.

கரைகாணுக்கடலென்பார் பெருங்கடலென்றார்; எங்கோன் - எம்மரபில் முற்பட்டான். முன்னுள்ளென்பதனை உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய தானமென்பதனோடுமொட்டிக. நண்ணுவழியின் றியென்பதற்குக் கரைசேரு

¹ மலைபடுகடாம், உசஉ.. ² சித்திராபதி - மாதவியின்தாய்; மணி. உ: 80 - எக.

³ சிலநாளென்றது எழுநாள்; மணி. உ: 88.

* இதனை, "திரையிரும் பெளவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக், கோவலன் உறியிக் கொடியிடை தன்னையென், னாமஞ் செய்த தன்னு ணன்னிருட், காமன் கையிற் கடுதவையறுக்கு, மாபெருத் தவக்கொடி யின்றனை யென்றே, நனவே போலக் கன வகத் தரைத்தேன்" (மணி. எ: 88 - 94) என்பதனாலுமறிக.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா னை த.

சுரு

பிடமின்றியென்றுமுரைப்பார். புண்ணியதானம், உம்மைத்தொகை. தானத் துறுதி - தானப்பயன்; ஆவது புண்ணியம். விஞ்சையிற்பெயர்த்தென்பதற்கு இக்கரையிலே மீளவுந்தந்தெனினுமமையும். எங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தை

யுண்டாக்கியதெய்வம்; இன்னும் விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்தவென்
பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போய்பொருளும் [கல்வியும்] வஞ்சமறத்தந்த
இடும்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்; ¹ 'விஞ்சைகள் வல்
லேன் விளிந்தநின் ரோழரொ, டெஞ்சிய வான்பொரு
ளெல்லா மிமைப்பினுள்,

வஞ்சமொன் நின்றி மறித்தே தருகுவ, னெஞ்சிற் குழைந்து
நினைபன்மி னென்
றன்" என்றார்பிறரும்.

நங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும், இந்நகரிடத்தெனவும்,
இப்படி விபத்தி
னின்றுமெடுப்பதற்கெனவுமாம்.

வந்தேன்; அஞ்சல்; உறுதியொழியாது; நீங்கி
ஒழிகெனப் பெயர்த்துத்
தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

ந.அ - சக.

அணிமே கலையார்.....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிந்தமேகலையையுடைய அநேகங்கணிகையர்கூடி மணிமே
கலையென்று பெயர்கூறி அரசனையும் நகரையும்வாழ்த்திய அற்றைநாளிலே
நிறைந்த அழகையுடைய மடந்தையாகிய மாதவியுடனே செம்பொன்னாகிய
மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாநிற்கவென்க,

சஉ - எ. ஞான நன்னெறி.....கைக்கொள்

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பொழியாநிற்க, ¹ வீட்டுகைஞ்சேர்த்தகு நல்லநெறி
யாகிய ஞானத்திற்குத் தானெல்லையாகிய மறையோனெருவன் தன்மூப்பான்
யாக்கைவளீந்து நடைதளர்தலால் தான்பிடித்த தண்டினையே காலாக்ஷுன்றிக்
கூனினயாக்கையையுடையனாய்த் தானங்கொள்ளுதற்குத் தன்னைமதித்துவரு

கின்றவனைப் பாகர்செயலைக்கழிந்து எங்கனும் பறைகொட்டவருகின்ற மதவே
கத்தையுடைய யானை சினத்தார் கைக்கொண்டதாகவேன்க.

சஅ - னூ. ஒய்யெனத் தெழித்தாங்கு.....கருணை மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மறையோனைக்கைக்கொண்டவனவிலே யானையை
அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே, சென்றுசேர்ந்து தன்
கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில் தான்புக்கவளவிலே யானை கையால்
வளைப்பப் புரைபொருந்திய வளைந்த கையினின்றும்நீங்கி வெளிய கோட்டிலே
யடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சை
யனைப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்கசினநீங்காத மத்தையுடைய
களிற்றை யடக்கிய கிருபாவீரனே !

¹ சேவகசிந்தாமணி, ௮௨௦.

² "தானத்தார் போகத் தவத்தார் சுவர்க்கமா, ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு"
(சிவபஞ்ச. ௧௬); "ஞான முன்னிய தான்மறை யானாகைத், தான மென்னத் தழைத்
தது நீத்தமே" (கம்ப. ஆற்ற. ௮.) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

ச௦௬ சிலப்பதிகாரம்

¹ ஒய்யென்பது யானையைப் பாகர் வையும

ஆரியமொழியெனினுமமையும்;

² "அண்ணலங் களிற்றை வையா" என்றார் பிறரும்.

இனி விரையத் தெழித்

தெனினுமமையும்; தெழித்தல் - பிரித்தலுமாம்;

குடநாட்டார்வழக்கு. பொய்-

புரை. பொரு - பொருந்தின; விகாரம்.

முடங்குகையையுடையகோடெனினு

மமையும். மை - மஞ்சுமாம்;

முகபடாத்துக்குவமையாக்குக. பிறழ்தல் -

நீங்குதல்; . ' 'மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முத்தார்
என்றார் பிறரும். கருணை - அருள். மறம் - வீரம்.

மருப்பிடைக் குளித்து'

கைக்கொளத் தெழித்து ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி

இருந்து அடக்கிய
மறவவென்க.

ருச - ஏரு. பிள்ளை நகுலம்...

.....செல்வ

(இ - ள்.) தான்வளர்த்தகீரி

தன்பிள்ளையைக்காத்திருந்ததாக, ஒரு பாம்ப

ணுக அதனைக் கௌலித்துணித்த குருதிவாயோடு

தன்வரவுபார்த்து எதிர்கொண்

டதனைத் தன்பிள்ளையைக்கடித்ததெனக்கருதித்

தன்கையின் மனையாற்புடைக்க

அது மரித்தலாலே வடதிசையைநோக்கிக் கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை
மனைவி பின்செல்லப் பொறுதிகழ்ந்து நின்னொழுக்கத்தின் உண்டி மனையறத்
தின்னகன் வாழும் வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று; ஆதலான், வடமொழிவாசக
மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும் மாந்தர்கையகத்தே

நீகொடுக்கவெனச் சொல்லி அவன்போக,

பீடிகைத்தெருவினும் மாடமறுகினும்
 பிறர்மனைகளினும் போகிமீளத்திரிந்து கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும்
 அருமறையாட்டியைக்கூவி நீ இங்ஙனமாதற்கு நீயுற்றவிடர்யாது? இக்கூறிய
 தியாதென்று கேட்ப, அம்மாதர் தான் கொலைசெய்தலாற் கொழுநன்பிரிய
 அவனைக்கானது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக்கூறி இத்திறமாகிய பொருளையெழுதிய
 ஏட்டின் வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருளைத் தந்து எனது கடிந்துயரைக் களைக
 வென்றுசொல்ல, அஞ்சாதொழி; நின் துயரை யானேகளைகேன்; நின்னெஞ்
 சின்மிக்கதுயரத்தை இனி நீங்குவாயாகவெனச் சொல்லி அப்பொழுதே தருமா
 சனத்தோருரைத்த னூல்வழியே அப் பார்ப்பனிக்குளதாகிய கொலைப்பாவநீங்கு
 தற்குத் தானத்தையுஞ்செய்து அவள்துன்பநீக்கிக் காட்டுநெறிக்கட்போன
 கணவியுங்கூட்டி அவர்க்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத் தளராத * பலபடைப்பா
 கிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையு¹ கொடுத்தது வேள்வியையுஞ்
 செய்வித்த தொலையாத செல்வனே!

வடதிசைப்பெயர்தல் - கங்கையாடப்போதல். கை - ஒழுக்கம்; கையா
 னுன் டொழுகும் இலவாழ்க்கையெனவுமாம். வடமொழி - ஆரியம். வாசகம் -
 கவி; ஆவது “சுவரீக்ஷு நகது²வ்ய³ கது⁴வ்ய⁵ ஸு⁶பரீக்ஷிதம் -
 பஸூர ஶீவதி ஸனோபம் *ஸு⁷ர ஷுணீ நக⁸வ்ய⁹ய¹⁰ய¹¹” [அபரீக்ஷய

¹ “ஒப்பெனப் பெறவருங் குஞ்சரமேறலின்” சீவகசித்தாமணி, கஅநக.

² சீவகசித்தாமணி, கஎஅ.

³ “படைப்புப் பலபடைத்து” புறநா. கஅஅ.

⁴ கோவலன் கொடையிற்சிறத்தவனென்பது. “கொடைகெழு தாதை கோவ
 லன்” (மணி. உத: ௩.) என்பதனாறு மறியலாகும்.

(பி - ம்.) * “ஸு⁷ர ஷுணீ நக⁸வ்ய⁹ய¹⁰ய¹¹” (பிராஹ்மண்யா நகுலாதிய.)

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரிசுதிதம், பச்சாத் பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ
 நருஸ்யதா.] என்பது. ஏடு - இக்கவியையெழுதியவேடு. மறுகி - சுழன்று
 கருமக் கழிபலம் - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம். கருமம் - அவள்கொன்ற
 கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது போனகணவனைக்கூடுதல். பலங்கொள்கை -
 அவன் வரும்படி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருட்டுதல். தீத்திறம் - கொலைத்
 திறம். ஒல்காச்செவ்வமுடையோளுதலாலே¹

உறுபொருள்கொடுத்தென் றுமாம்.

ஏசு - கூடு.

பத்தினி யொருத்தி.....இல்லோர் செம்மல்

(இ - ள்.) ஒருபத்தினி பொய்ப்பழியெய்துதற்கு அறிவிலாதானொருவன்
 அவள் கணவனுக்குப் பொய்ச்சான்றேறுதலாலே² தவமறைந்தொழுகுவோர்
 முதலாகிய அறுவகையோரையும் புடைத்துண்ணும்

பூதத்தினுடைய கரியபா சத்தினிடத்தே அவனகப்பட

அங்ஙனம் அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்படாநின்ற

தயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே விரையத்தான்புகுந்து,
 பூதநாதனே, நினக்குணவாக என்னுயிரைக் கைக்கொண்டு இவனுயிரைத்தருவா
 யாகவென்றிரப்பவும், பூதம் நல்காதாய் இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது
 நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுறைமை

என்பாலில்லை; ஆத லால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக;

நின்முன்பே இவனைப்புடைத்துண்பே னெனப் புடைத்து

விழுங்கிற்றாக; அதனால் நெஞ்சுழிந்த இடம்பையோனொடு

மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுற்றத்தினுள்ளார்க்கும் தொடர்புபட்ட³ கிளைகட்
 கும் நெஞ்சாற்பற்றிய நின்கிளைஞரைப்போல அன்புபட்டிப் பசியாகியபிணி
 யைத்தீர்த்துப் பல்பாண்டு பாதுகாத்த இல்லத்தோர்தலைவனே!

படிநு - பொய், அறியாக்கரி - பொய்க்கரி. தவ்வை -

தாய், நரகன் - நாகிற்கேதுவான வினையையுடையவன்.

தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன், கடகளிறடக்கிய தருணை மறவ!
நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செல்வ! பல்யாண்டுபுரந்த இல்லோர்செம்மலெனப்
புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான்:—

கக - ச. இம்மைச் செய்தன்நீயென வினவ

(இ - ள்.) கோபால! யானறிய இப்பிறப்பிற்செய்த வெல்லாம் நல்வினை
யாகவும் இம்மாணிக்கக்கொழுந்துடன் நீ போந்து ஒருதனியுழந்தது உம்மைத்
தீவினைப்பயனோதானென்று வினவினவளவிலேயென்க.

உம்மை - முற்பிறப்பு. ஒருதனியுழந்தல் - உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்
தகுமாமணி-முழுமாமணிக்கம். கொழுந்தென்றான்; அவளினமைபற்றி. விருத்த-
ஞானவிருத்தனே.

கரு - கருசு. கோவலன் கூறும்.....கடிதீன் குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன் உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிற்குக் கோவலன்கூறு
வான்:—ஒருகீழ்மகனால் இக்காவல்வேந்தனுடைய இந்நகர்தன்னிலே மனம்

¹ திருக்குறள், எடுக. ² சிலப். இ: ௧௨௮ - ௧௪. ³ தாயத்தார்.

சு௦௮ சிலப்பதிகாரம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள் நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த
கூறையிறர்கொள்ளப்பட்டுக் கோட்டியையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி
பெற வகுக்கத்தக்க புரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே பற்றற்றோர்பெறும்
பேற்றை யான்பெறவும் காமக்கடவுள் மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து
செயலந்தேங்கும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை மாதவியளிப்ப
வும் மெய்போலச் செறிந்த இருநீளையுடைய வைகறையாமத்தே கணவுகண்டே
னாதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று சொல்லவென்க.

குதுமை, ஈண்டுப்பண்பன்று; சிறுமையென்னும்பொருட்டாய்க் குலத் திற்கடியாய் அதன் உயர்பின்மையுணர்த்தியின்றது. காவல்வேந்தன்கடிகரென் பதற்கு, இகரச்சுட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்படுதல் - பிறரார் கொள்ளப்படு தல். கோட்டிமா - ஏருமையேற்றை; என்னை? ¹ “சொல்லத் தகுமுகட் டொட் டகம் வெட்டுந் துணைமருப்பா, ரில்லத் தெருமை கழுதைக ளென்றிவை யேறி நின்றே, மெல்லத் தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற், கொல்லத் தலைவரு மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றுவனே” என்றாராகலின். இனிப் பன் டியெனவுமாம்; ² “கனிதுமேற் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்,.....கனவி னரியன காணு” என்றார் புறத்தினுமாதலால். கனிமென்றது ஈண்டுப்பன்றியை; என்னை? ³ “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின் பன்றி விறற்குரங்கு, தொக்கன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் சுடர்முகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெ னுந் தம்மயிர்க், ஞுக்கன வாதல்செய் தாற்பொரு டேபும் பயமுடைத்தே” என்றாராகலின். கோட்டிமாவென்பதனை யாணையெனின், — ⁴ “ஓதும் பசுவு மிடபும் யானையு மோங்கக்கஞஞ், சீர்துன்று கோயினு மேறிடக் காணினுந் தீமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற் பூசிடக் காணினு மெல்லியலார், சூதொன்று கொங்கை புணரினும் வாழ்வென்று சொல்லினரே” என்பதனால் யானையன்மை யறிக. பிணிப்பு - ⁵ பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தீன. அதனையறுத்தோர் அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்குமெனக்கொள்க; ⁶ “அருளிலார்க் கவ்வுகை மில்லை பொருளிலார்க், கிவ்வுகை மில்லா கியாங்கு” என்றாராகலின். வாளி-வாளியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிற்று.] கையற்று - செயலற்று. போதியறவோன் - புத்தன். நன், நளியென்னுமுரிச் சொல் ஈறு திரிபு; செறிவின் கண்வந்தது; எனவே வைகறையாமமென்பதா யிற்று. கடிது - பொல்லாததொன்று. ஈங்குதும் - இவ்விடத்தே வரும். இனி, இக்கஞக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடிதிற்பலிக்குமென்று னெனினுமமையும்; ⁷ “ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே” என்றார் சிந்தாமணியினும். ⁸ “படைத்தழற் சாமமோ ராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டே, கிடைத்தபிற் சாம மிகுதிங்க ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு, மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்றினிற் திங்களொர் மூன்றென்பவாற், கடைப் பட்ட சாமமு நான்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே.” இவை கருநூலாதலாற்

கொள்க. இன்னும், கழிந்திரு-மிக்கதிற்கு; அச்சத்தைபுடைய திங்கெனவுமாம்.

¹ களுதல், கடு.

⁴ களுதல், ச.

² புறநாடும், சக.

⁵ திரிகடுகம், உஉ.

⁷ சீவகசிந்தாமணி, உகக.

³ களுதல், உ0.

⁶ திருக்குறள், உசஎ.

⁸ களுதல், உ.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

ச0க

க0எ - கச. அறத்துறை மாக்கட்டு.....

கூறுங் காலை

(இ-ள்.) துறவறத்தானுறையுமாக்கட்கல்லது இந்தப்

புறஞ்சிறையிலிருக்கு

மிருப்புப் பொருந்தாதாகலின், இவ்வகநகரிடத்துவாண்கர்

மாசாத்துவான்மக

னென்னும்புகழால் எதிரேற்றுக்கொள்ளுவார்; ஆகலின்,

இவ்விடத்து நின்னி

ருப்பையொழிக; இனிக் கதிர்செல்வதன்முன்னே

நின்காதலியுடனே மதுரை

மாநகர் புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும் மாடலனும்

கோவலனுக்குக் கூறுகின்ற காலத்தேயென்க.

அறத்துறை - அறத்தின் றுறையெனவும்,

அறத்தின்கணுறையெனவுமாம்.

புறஞ்சிதை-புறம்பின்கட்பள்ளி. அகநகர்மருங்கின்
அரசர்பின்னோரெனமாறுக.

நின்னுரையென்றார், மாசாத்துவான்மகனென்பதனை.

மதுரையாகிய மாநகரென்க.

ககநு - கூ.

அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி தொழுவும்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறுகின்முழி,

ஆயர்குலத்துப்பிறந்து மாதரியென்று

பெயர்கூறப்படுவோள் ஒருமுதுமகள் பூப்போலுங்கண்ணையுடைய ¹ இயக்கிக்குப் பான்மடையேற்றி வழிபாட்டோடு வருகின்றவள் அறத்தைப்புரிந்தநெஞ்சினையுடைய அறவோர்பலராயிருக்கின்ற புறமதிப்பள்ளிக்கணிநுந்த கவுந்தியழகன்க்கண்டு வந்து அடிதொழுதவுடனென்க.

இயக்கி - ¹ ஆரியாங்கனை. பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉ0 - உச. ஆகாத் தோம்பி.....எண்ணின ளாகி

(இ - ள்.) ஆவைக்காத்தோம்பி அவ்வாவின்பயனை யாவர்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழ்க்கையில் ஒருகொடுமைப்பாடுமில்லை; அதன்மேலும் இவள் நமதுரைநெறியின்றறலால் மனத்தில் அழக்காறிலள்; அதுவுமன்றி முதுமகள்; ஓளவியமில்லாள்; அளிக்குந்தன்மையையுடையள்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே இம்மடந்தையை அடைக்கலமாக இறைதக்குவைப்பதற்கு வரும் தீங்கு யாதமில்லையெனத் தன்மனத்தில் எண்ணின ளாகியென்க.

ஆக்களைக்காத்த - வெருவும் பிணியுமுற்றமுழிக் காத்த. ஒம்பி - புலத்தலைப் புல்லார்த்தி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன் - பால்முதலியன. அளிக்கும்கோவலர் - கன்றருத்தி மிக்கதனை யர்வர்க்குமளிக்கும்கோவலரென்க. அழுக்காறுவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியள் - ஓளவியமில்லாள்; ஆவது மனக்கோட்டமில்லென்றபடி. அளியள் - யாவரானும் அளிக்கத்தக்காள்.

கஉ1 - ௩0. மாதரி கேள்.....அடைக்கலந்தந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி கேளாய்; இம்மடந்தையுடையகணவன் தந்தைபெயர்

ரைக் கேட்பாராயின், அவன்குலத்திலுள்ள இவ்வூரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரிய

1. இயக்கி - யகழிதேவதை; உச - தீர்த்தங்கரர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் பணி செய்திருப்பவர்களாக யகஷென்றும் யகழியென்றும் இவ்விருவருள்ளாரென்று சொன்னாலுமாம்; இப்பெயர் கன்னியாருமரிப்பக்க ஊர்களில் இசக்கியென வழங்கும். 2. கிரியாங்களை - கணவனுக்குப்பொழுது துறந்தவள்; "மணவனிற்றறவின் மன்னுமாரி யாங்களைகள்" திருவிளையாடல். 3. கள்.

௩௨

சுக்0

சிலப்பதிகாரம்

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கண்ணையுடையாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு

சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அங்ஙனமாகிய உடையபெரிய செல்வராது

மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய்! உனக்கு நான் இவளை

அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றொளன்க.

தருக - சு. மங்கல மடந்தையை.....

.....தாங்கு

(இ - ள்.) இவ்வுயர்குடியிற்பிறந்த இவளை நின்கையில் அடைக்கலமாகத் தந்தேனதனால், இம்மடந்தையை மங்கலரீராஸாட்டிச் சிவந்த கயல்போலும்

நெடிய கண்ணில் அஞ்சனத்தையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலிலே சிலவாகிய மறைப்பெய்து தாய் மடிப்புடைவையையுடுத்த இவ்வாயிழைக்கு ஆயமக

ளிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்றொளன்க.

தொல்லோர்சிறப்பினாயம்-பழையோராகச் சிறப்பித்துக்
கூறப்பட்டவாயம்.

ஆட்டிளத் தீட்டிப் பெய்து உடலித் தாங்கென்றாளென்க.

கநக -

அ. ஈங்கு.....அறிந்திலள்

(இ - ள்.) இப்படித்துயருற்று என்னேடுபோந்த

இனையகொடிபோலும்

நங்கையுடைய அழகிய சிறிய அடியை முன்பு மண்மகளும்
கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது
அகம்விட்டுப்புறப்பட்ட

டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள்
மென்மையைத் தானறிந்து

நெகிழ்ந்திலென்றுமாம். இன்னும் கால்
கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற்

பாவாமையிற் கூறினாளெனினுமமையும்.

கநக - சஅ. கடுங்கதிர்

வெம்மையின்...நல்லுரையறியாயோநீ

(இ - ள்.) கதிரின்வெம்மையால் தன் காதலன்மெய் வருந்தியதென்று
நடுக்குதயரமுற்று நாவும்புலர வாடித் தனறுயரென வேறுகாணாத பெருமை
யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பான்; தந்தாதலர்க்கு இனியவாழ்க்கைத்துணையாகிய
மாதர்க்கு இன்றியமையாத கற்பைக் கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இத்தெய்வமே

யல்லை வேறு பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினை யாம்கண்டிலேம்; அதுவுமன்
றிக் காலமழை பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது; வேந்தர்கொற்
றம் கிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடெனின் பத்தினிப்பெண்டிரந்த நாடெ
ன்று நல்லோர்சொல்லும் அத்தகு மிகுதியையுடைய தருமநூ லுரையை நீ யறி
வையோ அறியாயோவென்றொளன்க.

இன்பதுன்பம்¹தோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய்வருதலின், தன்றுயர்
காணுவென்றார். கற்பைக் கடமாகப்பூண்ட பூங்கொடியாகிய இத்தெய்வமென்க.

கசக - ௫௦. தவத்தோ ரடைக்கலம்.....கேளாய்

(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் தாம்கொடுத்த அடைக்கலந்தான் அப்
போது கிறிதாயிருப்பினும் பின்பு மிகப்பேரின்பத்தைத்தரும்; அதை யான்
நீ கேளாயென்றொளன்க.

¹ "தோகைக்குத் தோன்றற்கு மொன்று வரும்பின்பு துன்பங்களே" திருச்சிற். எக.

கரு.—அ டை க் க ல க் க ா தை.

சுகக

ஆய், அசை.

கருக - ௫. காவிரிப் படப்பை.....

.சாரணர் தம்முன்

(இ - ள்.) காவிரியைத் தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய பட்டினத்
துள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின அழகியநிழலையுடைய பிண்டிமுதற்கண்
ணே சாவகர் ஒருங்குகூடியிட்ட விளங்கொளிச்சிலாதலத்தின்மீதேயிருந்து
தருமத்தை யாவார்க்கும்போதிக்கும்¹ சாரணர்

முன்பாகவென்க.

படப்பை பக்கமுமாம். பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதொருமரத்திற்கின்
றித் தனக்கேயுரிய நிழல்; ஆவது ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல். உலகநோன்பி
கள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவகர். சிலாதலம் - அப்பட்டினத்துக்
சிலாதலம்.

கருக - கூடு. திருவி லிட்டு.....வந்துநின்
றோனை

(இ - ள்.) * திருவிற்போல ஒளிவிட்டு அழகுதரும்
திருமேனியையுடைய

ஆய்த் தாரையுடையஆய் மாலையையுடையஆய்ப்
பொற்பூணியையுடையஆய்

மக்கள்கண்ணிற்குப்புலப்படாத தேவர்பரைநுந்தொழும்
படிமையையுடையவன் ஒரு

பாகத்துக்கை கருவிரற்குரங்கின்கையாகவுடைய தேவனொருவன் வந்துநின்
றான்; நின்மலையென்க.

திருவில் - இந்திரவில். வில்லிட்டென்பதற்குத் தருமத்தானவொளியைப்
புறப்படவிட்டென்பாருமுளர்; தார் - பூமலை. மலை - மணிமலை. தாரமலைய
னெனப்பாடமோதி, மந்தாரமலையையுடையனென்னுமமையும். படிமை -
தெய்வ வடிவு. பெருவிதல் - பெரியவெற்றி. நின்றோனை, * "ஆவோ வாகும்"
என்பதனான்முடியும்.

கசுக - உ. சாவக ரெல்லாம்.....இறையோன் கூறும்

(இ - ள்.) அச்சிலாதலத்தின்கீழிருந்த அறங்கேட்டசாவகரெல்லாரும்
எழுந்து சாரணரைத்தொழுது இவன் இவ்வளம்வந்தவரவிற்குக் காரணம்
யாதெனக்கேட்பச் சாரணன் கூறுவான்:—

கசுக - கூக. எட்டி சாயலன்.....தோன்றின நென்றலும்

(இ - ள்.) * எட்டிப்பட்டத்தைபுடைய சாயலனென்னும் வாணிகள் துற

வாது இல்லறத்திருந்தவன்றனது உண்ணாவிரதத்தையுடையோர்பலரும் புகும்

1 உ.அ.0 - ஆம் பக்கத்துள்ள அடிக்குறிப்பைப், பாரீக்க.

2 "மற்றவன் ரேவனாகி வானிடு சிலையிற் ரேன்றி" (சீவக, கூடுக) என்பதும், 'தால் கள் இத்திரவிலு இன்னவாறு தோன்றமென்று அது தோன்றுமுறைமை கூறுவாக வின், அவ்வனத் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அகது உவமையாயிற்று' என்னுமதன் உரையும், "வானிலில்லின் வரவரியா" (நாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறியற் பாலன்.

3 தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. 1 கச. 4 எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர் பெறுவதொரு பட்டப்பெயர்; "எட்டிகுமரனிருத்தோன்" (மணி. ச: 6அ); "எட்டிப்பூப்பெற்று" (பு. உஉ: கக்க); "எட்டிகுமரன்" (பெருங். க. ச0: கக்க); "எட்டிகாலிதிப்பட்டம்" (பு. உ. க: கசச); "எட்டி, காலிதியென்பன தேயவழக்காகிய சிறப்புப்பெயர்" என்பர்; (தொல். தொகை. கு. கட - ந.)

சகஉ

சிலப்பதிகாரம்

மனையகத்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க எதிர்கொள்கின்ற பொழுதின்கண் அவ்வுரிடத்துத் தூப்புண்டு உணவும் பெறுதுசிறுமையுற்றதொருகருங்குரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு அருளறத்தின்பகுதிப்பட்ட மாதவனுடைய பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண் டொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும் தீர்ந்து எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைக்கண்டு

சிறிதருந்திப் பெரும்பகி

சலியாவுள்ளத்தையுடைய

அறிவனும் மனமகிழ்ந்து, இல்லைக்கிழத்திதன்னை, நீ

நின்மக்களின் ஒருதன்மை

யாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுப்ப, அவளும்

மிக்கோளுறக்கூறப்பட்ட மெய்ம்மொ

ழியைத் தப்பாமற் பரிகரித்தொழுகாநிற்கின் றுழி,
 அங்ஙனங்காதலித்த அக்
 குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய ஒருகூற்றைத்
 தானஞ்செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி
 இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செய்தனளாதலானே
 மத்திமதேசத்து வாரண
 வாசியென்னுநகரியின் உத்தரகௌத்தனென்னுமரசனுக்கு
 ஒருமகனாய் அழகி
 னேமும். மெய்ப்பொறியோடும் உணர்வோடுந்தோன்றி மிக்க தானஞ்சூரனாய்
 பல்வகைப்பட்ட தானங்களையுஞ்செய்து அந்த அரசரிமையிலே முப்பத்திரண்
 டாண்முருந்து பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன்; ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற
 சேமத்தான பெரும்பயனெல்லாம்
 தன்னைக்காத்தளித்தவள்செய்த தானத்தாற்
 பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முற்பிறப்பிற்
 கருங்குரங்கானவடிவிற்கு சிறிய
 கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு
 நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய
 சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிற்செய்த
 தானத்தாலே இந்தவடிவாயி
 னேன்; இதனை நீங்களறிமினென்று சாவகே
 நான்பிகட்கெல்லாம் விளங்க அறி
 வித்தற்குத் தேவகுமாரன்
 இங்ஙனந்தோன்றினனென்றுசொல்லவுமென்க.
 பட்டினிநோன்பிகள் - 1 இரண்டு உவாவும்
 அட்டமியும் முட்டுப்பாடும்

பட்டினி விட்டுண்ணும் விரதிகள். சிறுகுரங்கு - மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் - மரணம். ஒருகடமென்றார், பிள்ளைகளொருபாதியை. உத்தரன் கவிப்பற் கொரு மக னாகியெனப்பாடமோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென்னும்பெயரோடு கவிப்ப நென்னும் வாணிகனுக்கு ஒருமகனாகப் பிறந்தென்பாருமுள்.

ககஉ - எ. சாரணர் கூறிய.....முடிவுல கெய்தினர்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சாரணர்கூறிய பெருமையமைந்த நன்மொழியைத் தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தின்கட்டலைப்பட்டு அப்பதியிலிருந்த அருந் தவமாக்களும் தவத்தினர்க்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கையையுடைய சாவ கமாக்களும் தானமிட்ட எட்டியும் மனைவியும் முட்டாத இன்பத்தையுடைய வீட்டுலகத்தைப் பெற்றார்கள்காணென்றனென்க.

‘தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்’ என்றவள் இங்ஙனங்கூறினாளென்க. தன்மெல்வாழ்க்கை - தனதென்னுந் தன்மையிலலாதவாழ்க்கை; ‘மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல் போர்ச் சேளய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமென’ என்றார் மலைபடுகடாத்திலும்.

‘ஓவா திரண்டுவவு மட்டையும் பட்டினிவிட் டொழுக்கங் னாத்த, ருவாத் தவமென்றார்’ சீவக. கடுசஎ. ‘மலைபடுகடாம், சகஉ - ச.

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

சுகந

ககஅ - ௨௦௦. கேட்டனை

யாயின்.....ஏத்தி

(இ - ள்.) இவ்வடைக்கலத்தின்பயனை நீகேட்டியாயின்

இந்தத் தோட்டார்
குழவினையுடையாளுடனே பொழுதுசெல்லுமளவும் நீட்டித்த இவ்விடத்தி
ராத நீ போவாயாகவென்று கவுந்தியடிகள் கூறத் தான் பெற்ற கையடைக்கு
உவந்தனளாய்க் கவுந்தியடிகளையேத்தியென்க.

தோட்டார், விகாரம்.

உருக - கூ. வளரிள

வனமுலை.....சிலர்புறஞ் சூழ

(இ

வாங்கிக்

- ள்.) வளராரின்று இளைய அழகிய முலையினையும் அமையினழகை
கொண்டிபூரித்த தோளினையும் இளைய முனையெயிற்றினையும் சிறிய
பருவத்தே பெரிய அறிவினையுமுடைய நங்கைபுடனே அத்தகிரிக்கட்சென்ற
ஞாயிற்றினது சுருங்கினசுடரையுடைய மாலைப்பொழுதிலே மடிசுரந்து கன்
தைத் தேடிவாராரின்ற பசுக்களினுடைய முழங்குருரல்களியம்ப ஆட்டிமறியை
யும் கோடரியையுமுடையதோளிலே உறிகட்டின

காவையுடைய இடையருடனே

கூடப் பால்சுமந்துவரும் செறிந்த வளையையுடைய இடைச்சியரிற்சிலர்
ளழகுகண்டு புறஞ்சூழ்ந்துவாரா நிற்பவென்க.

இவ

உருக. மிளையும்—(இ - ள்.) காவற்காடும்,

கிடங்கும்—(இ - ள்.) அகழியும்,

வளைவிற் பொறியும்—

(இ - ள்.) வளைந்து தானையெய்யும் எந்திர வில்லும்,

உ0அ. கருவிர லாகமும்—(இ - ள்.)

கரியவிரலையுடைய குரங்குபோ

விருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும்பொறியும்,

கல்லுமிழ் கவணும்—(இ - ள்.) கல்லையுமிழுங்கவணும்,

உ0க. பரிவுறு வெந்நெயும்—

(இ - ள்.) காய்ந்திறைத்தலாற் சேர்ந்தாரை

வருத்துவதாய் நெய்யும்,

பாகடு குழிசியும்—(இ - ள்.) செம்புருக்குமிடாவும்,

அன்றி அங்ஙனமிறைத்தற்குப் பாகுகாய்க்குழிசிகளுமாம்.

உ0௧. காய்பொன் னுலையும்—

(இ - ள்.) உருகக்காய்ச்சியெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும் உலையும்,

கல்லிடு கடையும்—

(இ - ள்.) இடங்கணிப்பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்குங்கடையும்,

உ0௧. தூண்டிலும்—(இ - ள்.) தூண்டில்வழிவாகப்பண்ணிப்போகட்டு
வைத்துக் கிடங்குநீங்கி மதிப்பற்றவாரைக் கோத்துவலிக்குங்கருவியும்,

தொடக்கும்—

(இ - ள்.) * கழுக்கோல்போலக்
கழுத்திற்பூட்டிமுறுக்குஞ்சங்கிலியும்;

கயிற்றுத்தொடக்குமாம்.

ஆண்டலை யடுப்பும்—(இ - ள்.) ¹

ஆண்டலைப்புள்வடிவாகப்பண்ணிப்

பறக்கவிட

உச்சியைக்கொத்தி மூளையைக்கடிக்கும் பொறிநிரைகளும்;

உகஉ. கவையும்—

(இ - ள்.) கிடங்கிலேறிந் மறியத்தள்ளும்

இருப்புக்கவையும்,

கழுவும்—(இ - ள்.) கழுக்கோலும்,

கழுகும பாடம்.

புதையும்—(இ - ள்.) அம்புக்கட்டும்,

“அப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையும்”

என்றார் கதையினும்.

புழையும்—(இ - ள்.) ஏவறைகளும்,

உகங். ஐயவித் துலாமும்—

(இ - ள்.) பற்றாக்கை தூக்கிப்போகட்ட விட்டமும்,

அன்றிக் கதவையனுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி
நாற்றும் துலாமுமாம்;
சாணம்புக்கடென்பாரும், சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும்
இயந்திரமென்பாரு
முளர்.

கைபெய ருசியும்—(இ - ள்.)

மதிற்றலையைப்பற்றுவாரைக் கை
யைப் + பொதுக்கும் ஊசிப்பொறிகளும்,

இனிக் கதவொடுசேராதபடிவைத்த
இரைக்கழுவுனி னுமமையும்.

உகச. சென்றெறி சிரலும்—(இ - ள்.) மாற்றார்மேற்சென்று கண்
ணைக்கொத்தம் சிச்சிலிப்பொறியும்,

பன்றியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையினேறினாருடலைக் கோட்டாற்கிழிக்க
இரும்பாற்செய்தவைத்த பன்றிப்பொறியும்,

பணையும்—(இ-ள்.) வேய்வழவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமத்த பொறியும்,

உகரு. எழுவுஞ் சீப்பும்—(இ - ள்.) கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படி
யினே சிலத்திலேவிழவிடுமார்களும்,

கிறக்குங்காலத்து மேலேயெழுப்புகையால் 'எழுவுஞ்சீப்பு' மென்றார்;
'சீப்புப் படியறின' என்றார் கதையினும்.

¹ ஆண்டலைப்புள் - ஆன் மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப்பறவை;
* "தீண்டபலி பீடத்தி லரிந்து வைத்த தெடுங்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென்
றெண்ணி யாண்டலைப்புள் எருணைத்து பார்க்குமாலோ" கவிங்க, கோயில். கச.

² பெருங்கதை, க. இஉ: கச.

(பி - ம்.) * 'கழிகோல்' + 'பொடிக்கும்'

கரு.—அ டை க் க ல க் க ரா தை.

சுகரு

முழுவிற்றற் கணையமும்—(இ - ள்.)

கணையமரமும், இனிச் சீப்பு

அகப்படக் குறுக்கேபோடக் கடவ மரமுமாம்.

உகசு. கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும்—(இ - ள்.) சிறுசவனமும்,

வேலும்—(இ - ள்.) வல்லையமும்;

ஈட்டிமுதலியனவுமாம்.

பிறவும்—(இ - ள்.)

கும்பாம்பு, கழுகுப்பொறி,

சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி, விழுங்
புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்
பொறி, அரிநூற்பொறியென்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொஸ்ஸி.

உகசு. ஞாயிலும்—(இ - ள்.) குருவித்தலைகளும்,

இதனை ஏவறையென்பாருமுளர்.

சிறந்து—(இ - ள்.) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டு;

மிக்கென்றுமாம்.

¹ “மாற்றவர்.....கோண்மா” எனவும், “விற்பொறிகள்..... மாநிலையே” எனவும், “செம்புருகு.....பொறியே” எனவும், “தரும்பொணியல்திருந்திளந்தே” எனவுஞ்சொன்னார் சிந்தாமணியிலும்.

உகஎ - கூ. நாட்கொடி துடங்கும்.....புணர்ந்தென்.

(இ- ள்.) நாடேறும் ² வென்றுவென்றெடுத்த கொடிதானுடங்கும் மதிஸ் வாயிலைக்கழிந்து மாதரி தன்மனையிடத்தே புக்காளென்க.

இடைக்குலமடந்தைக்கு மனைப்புருமளவும் அடைக்கலந்தந்தேன்; ஆத லால், ஆட்டி தீட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கு; அறியாயோரீ; தருவது கேளாய்; முழவுலகெய்தினர்; ரீபோகென, முதுக்குறைநங்கையொடு கணைரா வியம்பச் சிலர் புறஞ்சூழக் கோவலர்மடந்தை வாயில்கழிந்து தன்மனைபுக்கள ளென்க.

ஆல், அன்றையென்னும் அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுவிறுதி அளவடியான் முடிதலின், நிலை மண்டில வாசிரியப்பா.

கரு.—அடைக்கலக்காதை முற்றிற்று.

¹ சீவகசிந்தாமணி, க0க - ச.

² “செருப்புடன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி” (முருகு. கூஎ) “விசயவெல் கொடியுயர்” (முலை, கூக) “நாடோறெடுத்த நலம்பெறு புன்கொடி.....துடங்க” (மதுரை. நகூஅ); “மலைநீர் வென்றெழு கொடியிற் றேன்றும்” (மலைபடு. இஅக - உ); “மலையுறழ்பாயினை வன்றோய் வெல்கொடி.....துடங்க” (பதிற். கூகூ).

கொவலக்களக்காலைத்.

பெற்ற

அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம்

விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல

மடந்தை

¹ யனைவிலை யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு
மினைஞுழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

௫. ² பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

³ செறிவனை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டிக்
கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு

க0. மாடகப் பைம்பூ ணருவிலை யழிப்பச்

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க்

கென்மக

ளையை காணீ ரடித்தொழி லாட்டி

பொன்னிற் பொதிந்தேன் புண்பூங் கோதையென்னுடனங்கையிங் கிருக்கெனத் தொழுது

ந. அனே - மோர்.

நி - சு. பூவலாட்டிய சிற்றில் - செம்மணாட்டியசிற்றில்; புதிதாகச் செம்மண்பூசிய சிற்றிலாகிய காவன்மணியிலே இருத்தி.

க. கூடலென்றான்; தான் அறியுமா அதுவாகலின்.

க0 - கக. ஆபரணத்தின் உயர்ச்சியை அழித்தற்குப் பிறவியழகொடுவந்தீர்க்கு; செய்யாக் கோலம் - பிறவியழகு.

கச. நங்கை - நங்காய்.

1 "அனேவிலே யுணவீற் கிளையுடனருத்தி" பெரும்பான். ககக.

2 "இலபூவலாட்டி" கவி. க0ச; "முடக்காத் பத்தர்ப், புதுக்கலத்தன்ன செய்வாய்ச் சிற்றில்" அகநா. நகச.

3 "செறிவனையாய்ச்செயர்சிலர்" இலப். கடு: உ0க.

4 கம்ப. கோலங்கான், க.

5 "தன்னுடம்பு தார மடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்த்தென், தன்னித்து வைத்த பொருளோ டிவைதான்கும், பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காத்துய்க்க வய்யாக்கா, வன்றே விழுமத் தரும்" ஆசார. கக.

ககா.—கொலைக்களக்காலைத்.

கரு. மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி

யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின்
னோதக ஷண்டோ ¹ நும்மக னூர்க்கினிச்
சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதலி

¹ னாத்தூ ணங்கையொடுநாள்வழிப்-படே

உரு. மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
னெடியா தளிமி னீரெனக் கூற
விடைக்குல் மடந்தைய ரியல்பிற் குன்று

மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
² கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்

உரு. வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசங்காய்
மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப
மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியென்றது கவுந்தியை.

கஅ. அடிகளென்றது கோவலனை.

கக. நாத்தூணங்கை - மாதரிமகள் ஐயை.

கக - ௨௦. நாள்வழிப் பரீட்சைமடிசில் - காலத்திலே ஆக்கும் அடிசில்.

கஅ - ௨௧.

சாவகநோன்பிகளாதலின் இரவுண்ணாரென்பது.

௨௩. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

௨௨ - ௩. இயல்பிற் குன்றாக் கலமென்றார்,
ஏற்றுவாருமுளர்.

புதுக்கலத்தை; மடைமேல்

௨௪. கோளிப் பாகல் - பூவாதேகாய்க்கும் பலா;
வெளிப்படை; கனிக்
காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு ஆனகாய்.

௨௫. (பா) வால்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்வரிக் காய். மாதளங்காய் -
கொம்மட்டிமாதளங்காய்; புளித்தகறி ஆக்குதற்குக் கொம்மட்டிமாதளங்காய்
சிறக்கும்.

௨௬. (பா) தன்பாற்பயன் - தனக்குள்ள பாலாடிய பயன்.

1 "நிளக்கிவன் மகனாத்தோன்றிய தாஉம்" (மணி. ௨௧: ௨௧.) எனக்கணவனை
மகனென்று மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

2 "நாத்தான் - கணவனுடன்பிறந்தவன்; "தாரணியை யலங்கரிப்பா டலவியவ
னத்தான், தாரணி" சேது. தேவிபுர. ௫.

3 "கோளி யுள்ளும் பழமிக் கூறும்பலா" பெரும்பான். ௪௦௪ - ௮.

நா. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண்

சேந்தன

கரிபுற வட்டில் கண்டனள் பெயர்
வையெரி முட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கித்
நா. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகடேக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ னிருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சடுமண் மண்டையிற் றொழுதனண்

மாற்றி

சா. மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப்
பனள்போற்

றண்ணிர் தெளித்துத் தன்கையாற்

றடவிக்

* குமரி வாழையின் குருத்தகம்

விரித்திங்

கமுத முண்க வடிக ளீங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி

௯௦. குயம் - அரிவாள். விடுவாய்செய்தல்

- அரிதல்.

௯௨. பெயர - புகைகண்டறியாதபடியாலே திரும்ப.

௯௩. வை - வைக்கோல்.

(௯௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயரும்படி (௯௩)
வைக்கோலால் எரிமூட்டிய

வெள்க; தீமூட்டுவது வைக்கோலாதலால்....

௯௪. கையறி மடைமையின் - தன்கைவல்ல

அளவாலே.

(௯௦) விடுவாய்செய்ய (௯௧) முகம் வியர்த்தது;

(௯௨) கரிந்த இடத்தை

யுடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயர்ந்தவளவிலே (௯௧)

கண்ணேந்தன; இவ்வாறாகவும்.

(௯௪) கையறிமடைமையிற் காதலற்கு ஆக்கி.

௯௫. தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்மரம். ௯௬.

தவிச - தடுக்கு.

(௯௮) அங்கையின் (௯௯) மாற்றி.

௧௦௦.

தீர்த்தல் ;

மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு நிகழ்வனவறிந்து மயங்கின
அனந்தத்தீர்க்கையுமாம்.

மயக்கம்

சஉ. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

சச - ஐ. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் - பலியிடுதன்முதலியன ;
வாய்ப்புசல் முதலாயினவுமாம். தன்னூரிற் செய்வனவெல்லாம் செய்யப்பெறு
மையின், 'ஒருமுறை கழித்த' என்றார்.

1 " புறக்கா ழினவே புல்லென மொழிப " தொல். மரபு. கு. அடு.

(யி - ம்.) * ' குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாங், கழித்த முண்மி னடிக்க னீரென '

ககா.—கொலைக்களக்காலைத்.

சகக

சடு. னுரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னனோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யிங்குப்

பல்வளைத் தோளியும் பண்ணிநங் குலத்துத்

டு. 1 தொழுனை பாற்றினுட் மேணி வண்ணனை

விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
 வைபயந் தவ்வையும் விம்மித மெப்திக்
 கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீன்கென
 அண்டினி திருந்த வுபர்பே ராளற்
 ௫௫. கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யீத்த
 மையீ ரோதியை வருகெனப் பொருந்திக்
 * கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
 வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல்

லடியென

வெம்முனை யருஞ்சரம் போந்ததற் கிரங்கி
 ௬௦. பெம்முது குரவ ரென்னுற் றனர்கொன்
 மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
 யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்
 * வறுமொழி யாளரொடு வம்பப்

பரத்தரொடு

குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப்

௫௨. தவ்வை - தமக்கை;

தாயுமாம்; முறையன் று. விம்மிதம் - வியப்பு.

(௪௫) ஒருமுறைகழித்து (௫௪)

உண்டினி திருந்தவென க்கூட்டுக.

௩௩. திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

௩௪ - ௬௦. கல்லத் ரத்தம்.....என்னுற் றன்றென்றது,
வல்லவோ அடி யெனவிரங்கி; என்னுற் றன்றோவென்றென்க.

௬௨. நின்னை இவ்வாறு தனியாக்குத்தற்குக்
காரணமாம் என்பொருட் டொலைவரஸ்வந்த பான்மையினை
இன்னதென்று ஒன்றுமறிகிலேன்.

௬௩. வறுமொழி - பயனில் சொல். (பா) வம்பமாந்தர் - ஒன்றிற்படாத
மாந்தர்.

௬௪. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார். நெடுநகை-மிக்கநகை.

1 "தொழுனைத் துறைவனோ டாடியபிள்ளை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் ரெழுனைப்
புனது, நெஞ்சக் கவர்ந்தான்" (சிலப். ௧௪); "விழுமிழை தல்லார் வெருள்பிண்போ
னோக்கி, கெழுமிய தானை மறைக்குந் - தொழுனையுண், மாணையுண் மாலை மயக்குறுத்
தாவத்தாம், சால்பினைச் சால்பறுக்கு மாறு" பழ. ௧௨.

2 "கலிவறங்கத்தம்" (குறுத். ௬௬; அகநா. ௪௬); "கல்லதர்ச் சிறுதெறி" (அக
நா. ௪௨); "கல்லத் ரத்தம் கடவா நின்னுழி" மணி. ௧௩; ௧௬.

3 "வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு" சிலப். ௬௦; ௨௧௬.

௪௨௦

சிலப்பதிகாரம்

௬௩. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி

யுண்டோ

விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்

சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ்

செய்தேன்

வழுவுவனும் பாரேன் மாநகர்

மருங்கீண்

எ0. டெழுமென வெழுந்தா யென்செய்

தனையென

¹ வறவோர்க் களித்தலு மந்தண

ரோம்பலுந்

* துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர்

சிறப்பின்

² விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த

வென்னை நும்

பெருமக டன்னெடும் பெரும்பெயர்த் +

தலைத்தாண்

எஃ. மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக்

கிழவன்

முந்தை நில்லா முனிவிகந் தன்னு

சுரு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.

சுசு. நச்சப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

சுரு - சு. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு

- மெய்யுரைக்குஞ்

சான்றோரால் நச்சப்படுந்தொழிலைக் கெடுத்தேனுக்கு ;

ஆவது ஆசாரம்.

சுஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே

பெரிய அறிவினையுடைய உனக்கு. சிறுமை - நோய்.

சுசு. மாநகர்மருங்கு - நம்மாநகர் மருங்கினின்றும்.

நண்டு - இவ்விடத்து;

என்றது மதுரையை.

எ0. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை

என்னென்று வியந்தது.

சுசு - எ0. வழியிடை நினக்குவரும்

தீங்கு ஒன்றும் கருதாது எழுக

வென்றயான்கொல்ல.....

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற் கண்ணிவார்த்தை.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எச. பெருமகள் - கோவலன்மாதா.

எச - ஐ. பெரிய புகழையும் தலையான உற்சாகத்தைபுழுமடைய மாநிதிக்
கிழவன் - கோவலன்பிதா; பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாநிதிக்
கிழவனென்றுமாம்.

எசு - சு. கரந்தொழுவினவாறே அவர்களிருவரும் இக்குணத்தைக்கண்டு
அற்புனஞ்சிறந்து.

¹ கெ - க: குறள். அ - ஆம் அதிகாரம், பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில் இவ்வழிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ளன.

* 'விஞ்ஞ' என்பது உயர்நிலையிருப்பாலுமுணர்ந்தவதற்கு இவ்வழிமேற்கோள்; தொல். செவி. கு. இள - ந.

(பி - ம.) * 'தறவோர்க்கிதனம்' † 'தவத்தார் வன்பெருஞ்'

ககா.—கொலைக்களக்காலைத.

சுடக

வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி யனைஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
அற.

¹ † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்றா வெழுக்கம் ‡ புரிந்தீர் யாவது
மாற்றா அள்ள வாழ்க்கையே னாதலி

னேற்றெழுந் தனன்பா னென்றவள்

குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு
 ௮௫. மடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி
 நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்
 பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
 வென்னொடு போந்திங் கென்றுயர் களைந்த
 பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
 ௯௦. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
 கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி

சீறடிச் சிலம்பி னென்றுகொண் டியான்போய்

எக. நோய் - உடம்பின்மெலிவு. தன்பம் - மனத்தளர்ச்சி.

௮௬-௨. (பா) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை
 மேவினீ ராயிருக்கவும் மாற்று
 வுள்ள வாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே.

௮௭. ஏற்று - உடன்பட்டு.

எக - ௮௭. நீர் என்முன்புநில்லாமையா லுள்ள வெறுப்பைக் கரந்தொழுதி
 னேனாக, அதனை அறிந்து அவர்களுடைய உள்ளஞ்சிறந்து ஆங்கு அருண்மொழி
 யனைது ஏற்பாராட்ட யான் நெஞ்சத்தக்கிய தும்பிரிவையும் அதனாவந்த
 ஆற்றுமையபுஞ் சொல்லுவதுபோ லும் என் மெய்யல்லாமுதுவல்காரணமாக

அவர்வருந்தும்படி போற்றுவொழுக்கத்தைமேவினீர்; மாற்றாத உள்ளத்தேற்றுகை
பாலே உடன்பட்டுப் போந்தேன்.

அச. குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்; எடுத்தக்கை நீட்டிவாருமாம்.

அதி. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும் பெயர். ஆயம் -
தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்.

அசு. நல்லோரேத்து - நல்லோராலே ஏத்தப்படுந்தன்மை.

அச - எ. சுற்றமுதலான நான்குக்கும் நான்கும் துணையாக.

கூடு. நாணிநையுடைய பாவாய்; சாரியைநிற்க உருபுதொக்கது.

¹ "வறிதகத் தெழுந்த வாயின் முழவலன்" அகநா.இ.

(பி - ம.) * 'அருமொழி' † 'வாயின் முழவற்கு' ‡ 'புரித்தாராவது'

சஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்
கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னை

கூடு. யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம் வெதும்பி
வருபனி காரந்த கண்ண னாகிப்

பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி

வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ

க00. னிமிலே நெதிரந்த திழுக்கென
வறியான்

றன்குல மறியுந் தகுதியன் றுதலிற்

¹ றுதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து

பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ

ஐங்கட்

க00. கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வ

ர

¹ மெய்ப்பை புக்கு

விலங்குநடைச் செலவிற்

கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன

ஐகித்

தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்

ற

க00. பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப்
பொருந்திக்

காவலன் நேரிக் காவதோர் காற்கணி

* நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென

வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தர்

முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன்

யானெனக்

கரு. ஒருங்குடன் றழீஇ - மேனிமுழுதும் தழுவி.

கரு - சு. துணையிள்ளாத தனிமையைக்கண்டு

விட்டுநீங்கமாட்டாமையால்

மனம்வெதும்பி.

கக. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

க00 - க0க. ஏறு எதிர்தல் இடையரறியும்

நிமித்தமாதலின் அறிந்திலன்.

க0க. மாதர்வீதி - தனிப்பெண்டிகள்தெரு.

க0ரு - சு. சிற்பத்தொழிலெல்லாம் துறைபோகியகொல்லர்; கம்மாளரது வினையாவது - சிற்பம்.

க0எ. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு - இழிகுலத்தோளுதலின், உயர்ந்தோர்வந்தவிடமெங்கும் விலங்கிநடத்தல்.

க0அ. கைக்கோல் - பற்றுக்கொடி. க0க. சிறப்பு - வரிசை.

ககஉ. ஆதியோ - ஆவையோ.

1 தாதெருமன்றம்: சிலப், கஎ; கவி. க0க.

2 "மெய்ப்பை புக்க வெருவருத் தோற்றத்த" முல்லை. க0.

(பி-ந்.) * 'நிலை தெரிதற்கு' † 'வேத்தற்கு' ‡ 'அமைப்பேன்'

ககா—கொலைக்களக்காலை.

சஉந

ககடு. கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்

* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா

யவிழ்த்தனன்

மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய

பத்திக் கேவணப் + பசும்பொற்

குடைச்சூற்

சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்

கஉ௦. † பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட

னோக்கிக்

கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லை யெனமுன் போந்து

விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் ‡

வரவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

கஉரு. கோவலன் சென்றக்

குறுமக னிருக்கையோர்

தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்
கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப்
பரந்து வெளிப்படா || முன்ன மன்னற்குப்
புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ

னியானெனக்

கக௦. கலங்கா லுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன்
கூடன் மகளி ராடற் றோற்றமும்
பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவரந்தன வென்றுத
னூட லுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்

கக௧. பொதிவாய் - கட்டினவாய். ககள. மத்தகமணி - தலையான்மணி.

கக௨. பத்தியாகவகுத்த கேவணம்; கேவணம்-கல்லுத்துங்குழி. குடைச்
சூல் - புடைதாழ்த்தல்; உள்ளூட்டாழ்த்தலுமாம்.

கக௩. கொல்லன் புரிந்துடனோக்கி - கொல்லன் தான்மறைத்த சிலம்போடு
ஒக்கும்படியைப் பார்த்து.

கக௪. போந்து - போய்.

கக௫. சிறுகுழலங்கண் - சிறுகுழலுக்கு அருகான அவ்விடம்; ஆவது
அவனிருக்கையருகான தேவகோட்டம்.

கக௬ - சு. அக்கசாலை.....

கக௭. மன்னற்கு வெளிப்படாமுன்னெனக்.

கக௮. புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு தேசத்தினின் றும்வந்தவன்;
பரதேசி.

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சிறப்பிற் பொதிவாயலிழந்து' † 'பசும்பொற்கூடக்
 சித்திரச்' ‡ 'பொற்றொழிற்கொல்லன் புரிந்துதோக்கி' § 'வருவேன் சிறகுடி
 லாங்கள்' || 'முன்னமன்னவற்கு'

சுஉசு

சிலப்பதிகாரம்

கருநீ. தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லிட்டுக்
 குலமுதற் றேவி கூடா தேக
 மந்திரச் சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
 சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு

கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்
 கசுர. காப்புடை வாயிற் கடைகா † ணகவையின்
 வீழ்ந்தனன் கிடந்து

தாழ்ந்துபல வேத்திக்
 ‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ
 லின்றியுந்

துன்னிய மந்திரந் துணையெனக்

கொண்டு

வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்
 கசுநீ. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
 கல்லென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
 சில்லைச் சிறகுடி லகத்திருந் தோனென

1 வினைவினை கால் மாதலின் யாவதுஞ்

சீனையலர் வேம்பன் நேரா னாகி
 கரு. யூர்காப் பாளரைக் & கூவி யீங்கென்
 ருழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு

கன்றிய கள்வன் கைய தாகிற்
 கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்

காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு

கருக - சக. அரசனுக்கு ஆழப் பாடினான் ஒருத்திமேல் உள்ளஞ்சென்ற
 தென்று தேவி ண்டு நீங்க மந்திரச்சூற்றம் நீங்கி அரசன் அவள்வயிற் குறுகின
 வளவிலே தட்டான் தொழுதேத்தி.

(கரு) செல்வோன் (சக) வீழ்ந்தன் ன் கிடந்தெனக்.

கசஉ. கன்னகம் - அகழ்சருவி. கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொடி, மண்வாங்குந்கருவி.

கசரு. மந்திரம் - துயின்மந்திரம். கசஎ. சிலலை - இழிவு.

கரு - நிக. என் கோதை - எந்தேவி.

கருஉ. கன்றியகள்வன் - களவிற்றமும்பினவன்.

¹ இத்தாற்பதிகத்தின் உஎ - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை வினைத்
 தது' (தொல். கிளவி. கு. ௫௭ - சே. ந) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம) * 'தோக்கி' † 'அகவயின்' ‡ 'கன்னமின்றியும்' § 'கூமினீங்கென்று'

ககூ.—கொலைக்களக்காலைத்.

சஉரு

கருரு. மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்
*¹ தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த
கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி
வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

ககூ. செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்
பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன்

காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ
னீங்கிவன்
கொலைப்படு மகனல னென்று + கூறு
மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்

ககூ. கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின
ஹரைப்போன்

மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்
தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

தெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டுண் மாக்க டுணையெனத் ! திரிவது
கன0. மருந்திற் பட்ட ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப்
பட்டர்

மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி

§ னிந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெனிகுவ ராயிற்

கரு0. ஏவலுள்ளத்த - ஏவப்பட்ட உள்ளத்தோடே. எண்ணியது முடித்
தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று; முடித்து, தன்மைவினை.

கருக. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை. கருஎ. குறுகினனாகி - குறுகி.

கசுச. (பா) அருந்திறன் மாக்கட்கு அகநகவுரைத்து - இவனிருந்தபடியார்
கன்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக உடம்படும்படி வார்த்தை
கள் சொல்லி.

கசு0. காட்டினன் - ஏதுக்களைக்காட்டி.

கன0. மருந்திற் பட்டராயின் - இவன் மருந்தினால் தப்பினவிடத்து.

கனக. இந்திரகுமரர் அகப்படாததுபோல.....நாமும் காணமாட்டோம்.

கசுச - 0. கள்ளர் தங்கள் தெய்வத்தோற்றத்தினை நினைப்பாராயின்.
கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும் தப்புவர்; அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி
யும் பெயர்குவரென்றுமாம்.

1 கடுக - எ: குறுகுதல், அனுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இங்
வழிகள் மேற்கோள்; தொல். முதற்குத்திரலிருத்தி.
(பி - ம.) * 'தீவினாவலிபித்' † 'கதலு மருத்திரன் மாக்க அகனக வுரைத்து'
‡ 'திரிமந்திரதாலிடை வழத்துவர்' § 'இத்திர திருவின் யாங்கான் குவமோ'
௧௪

சுட்கு சில ப்ப தி க ர ம்

களு. * கையகத் துறுபொருள் காட்டியும்
பெயர்குவர்

மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா நுண்டோ
நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்
† புகற்கில ரரும்பொருள் வந்துகைப்

புகுதினூந்

கடி0. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிர்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ
§ ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடற்

கிடமெனி

னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்

காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

கடி0.

|| மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ
கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
னிருநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா

ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை

கக௦. ** தூதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து

†† மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு

விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் !! சென்றும்

கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி ட்டு

யாரம்

வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

கக௧ - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால், இருந்தநாம் எழுந்திருந்து
போகலாமிடமுமுண்டோ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து போகவுமாட்டோமென்று
மாம்.

கக௧. புகழ்கிலர் - புகார்கள்; பொருள்வந்து கைப்புகுதிலும் அதனை விரும்
பாரென்றுமாம்.

கடி0. தந்திரகரணம்-கரவடநூல்;களவுதூலிற்சொல்லுகிற கிரியையுமாம்.

கடிஞ. மேலோர் - தேவர்.

கடிசு. கரவிடம் - களவிற்பகுதி. புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென்றுமாம். (பா) பரவிடமில்லை - புகழ்ந்து முடியவொண்ணாதென்த்.

ககசு. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்தம்பி.

ககசு. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாங்கவென்க; ஆரத்தையிரத்தொளியே ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென்றுமாம்.

(பி-ம்.) * 'கையகத்துப்பொருள்' † 'புகழ்கிலரும்பொருள் வத்துகையடா' § 'மாப்பிலாரமுமெய்தவர்' § 'இவ்விடத்திப் பொருள்' || 'மேலோரானும்' ** 'தாதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ††† 'சென்றிங்கு' §§ 'ஆரம்பிலிடு'

ககா.—கொலைக் களக்காலை.

சஉஎ

ககடு. துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காணு

னுடைவா னுருவ வுணுகை வாங்கி

,பெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற்

காற்றான்

மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்

கல்வியிற் பெயர்ந்த கள்வன் நன்னைக்
உரு. கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்

குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல

வாங்கோர்

திருந்துவேற் றடக்கை * யிளையோன் கூறு

நிலனக பூனிய னீலத் தாணையன்
உரு. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி
போன்று

மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றோன்றக்

கைவா னுருவவென் கைவாள் வாங்க

வெவ்வாய் மருங்கினும் யானவற் கண்டிலே
உரு. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யீனோனக்
கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா னெறிந்தனன் விலங்கு டறுத்தது

உகடு. மண்ணைக் மடந்தை வான் றுயர் கூரக்

காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென்.

ககக - க. அவன் உடைவாளுருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்
வாளெறியவாங்குந்தோறும் உறையைச் செறித்தான் ; அதிலே அலசிப் பின்பு
மல்லாலே காணநினைத்தவனை நின்ற துணைக்காட்டித் தான் மறைந்தான்.

உ00. இவர்க்கென்றான், இவனையுங் கள்ளனாக்கி.

உ0உ - க. அங்குவந்து இவர்களுடனின்றொருவன் சொல்லுவான்:—

உகக. உரியது - இனிச்செய்வது.

உகஉ. கல்லாக்களிமகன் - கல்வியின்மையின் மயங்கின மகன்.

உகக. வாளெறிந்தனன்.....விலங்குடறுத்தது - குறுக்காக
ஊடறுத்தது அந்தவாளென்க; அறுத்தது, முற்று.

உகக. அதனாலே விழுந்தான்.

உ0௪ - கக. ஒருகள்ளனை யான்கண்டேன் ; கைவாளை உறைவிட்டு நீக்க
அவனை ஓரிடத்திலுங்கண்டேன் ; ஆதலின் இவர்கெய்தி தெரியாது; இவனை
நாம் கொல்லாதே தப்பவிடில் அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க
வேன, ஒருவன் வாளாலெறிந்தான்; அது விலங்கு ஊடறுத்தது; விழுந்தான்.

உக௪. உருத்து - உருப்ப.

(பி - ம.) * : இஃயோன்சொல்லும்!

சஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

நேரிசை வேண்பா.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க

ணல்லறமே .

கண்ணகி தன்கேள்வன் *

காரணத்தான் - மண்ணில்

வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே

பண்டை

விளைவாகி வந்த வினை.

“நண்ணும்”-கண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக
வளைந்தது; இது பண்டை
வினை; இருவினையும் நண்ணும்; ஆதலால் உலகத்தீர்,
அதஞ்செய்மினென்று
இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்தது.

க - உ. அரும்பெற்ற
பாவையை.....மடந்தை

(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய
பாவைபோல்வானைக் கவுந்தியடிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய
உவகையையுடைய இடை
யர்குலத்திற்பிறந்த மாதரியாகியமடந்தை,

மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாற்பெயர்.

ஈ - சு. அளவிலே யுணவின்.....மனைப்படுத்து

(இ - ள்.) மோர்விலையை உணவாகவுடைய
ஆய்ச்சியரோடு இடையர்

குடியிருந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிசூழ்ந்த
காவலையும் அழகுபெறவிட்ட
குளிர்ந்த காவணத்தையுமுடைய
மனையிலேயிருத்தியென்க.
செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய

அனை - மோர். மனை - கட்டுவேலி. பூவல் - செம்மண்; ¹ 'பூவற் படுவிற
கூவற் றோண்டிய' என்றார் புறத்தினும்.

எ - அ. செறிவனை யாய்ச்சியர்.....நாணீ ராட்டி

(இ - ள்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்
சிலருடனே தான் நின்று நறிய மலர்க்கோதையினையுடையாரைப் புதுரீரான்
மஞ்சளஞ்செய்வித்தென்க.

க - கச. கூடன் மகளிர்.....தொழுது

(இ - ள்.) இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவினை ஆடகப்பைம்
பூணற்செய்த கோலமழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித்
தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர்; என்மகள் ஐயைகாணும்
அடித்தொழிலாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்துகொள்வேன்;
பூங்கோதையையுடைய நங்காய், இங்கன மாதலான், இனி ஒன்றற்குங்கவலாது
இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. (பி - ம.) * 'காரணமாமண்ணில்'

கசா.—டுகாலைக்களக்காலைத்.

சஉக

கூடன்மகளிரென்றாள், தானறியுமார் அதுவாகலின். இனிக் கூடன்

மகளிர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது அருவிலையையழித்தற் குச் செய்யாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமமைபும். செய்யாக்கோலம் - புனை யாதவழகு; ஆவது ¹ இயற்கையழகு. வந்தீர்க்கென்றும், காணீரென்றும் உயர் சொல்லால் ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் கூறினவன் ஈண்டு நங்கையென்றது ஒருமைபன்மை மயக்கமெனின், — அற்றன்று; நம்பியெனப் ² பல்லோர்த் குறித்த முறைநிலைப்பெயர். நங்கையென்று புதல்வர்மனையிரைக்கூறும் முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றொளன்க; ³ “நாத்து னங்கையொடு” என்ப மேலும். இஃது அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்கு மகனாகக் கருதி இங்ஙனங்கூறினான். இனி வந்தாய்க்கெனவும், காணினெனவும் பாடங் கூறுவாருமுளர்.

கரு - எ. மாதவத்தாட்டி.....மகனார்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி தீங்குள்ளநெறியில் ஒருதீங்குமுறாமற்

காத்து

வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினாளாதலான்; இனி இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறுதலுண்டோவென்றொளன்க.

நின்கொழுநற்கு

இடந்தலைப்படித்தல் - கூட்டுதல். * புறனடைவிதியான் நோவுதகவு, ¹ நோதகவாயிற்று. தும்மகனார்க்கு - மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; தும்மு டையபுருடனுக்கென்பதாயிற்று; ² “நினக்கிவன் மகனாய்த் தோன்றியதுஉ, மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய் தூஉம், பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவாம், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” என்றார் மணிமேகலையிலும். ³ “கண்போன்ற மாமன் மகள்” என்றார் சிந்தாமணியிலும். ஓகாரம், எதிர்மறை.

கஅ - உக. சாவக நோன்பிகள்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்துணு ருடனே நீங்களும் பகற்பொழுதே யுண்ணும் அழகில்சமைத்தற்குப் பொருந்தின நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீராகவேன்று சொன்னா கவேன்க.

சாவகநேரன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார், கோவலனாரை. நாத்துணங்கை - நங்கைநாத்துணைன்க. நாத்துணெடு நங்கை அடிசிலாக்குதற்கெனினுமமைபும். நாள்வழிப்படுமடிசில் - போசனம். அமைந்த கலமென்றாள், தாங்களாளுங்கலமன்றி மேன்மக்களாளுந் மடைக்கலங்களை. நற்கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். நீரளிமினென்றாள், தனக்கு¹ நெய்முறையாதலின்.

- ¹ "உமிழ்சுடர்க் கலன்க ணங்கை யுருவினை மறைப்ப தோரார்" (கம்ப. கோவலன். க.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. ² தொல். பெயர். சூ. ௧௧. ³ அடி. ௧௧
⁴ புறனடை விதி, தொல். குற்றியல். சூ. ௭௮.
⁵ "நோதக் விருங்குயி லாலு மரோ" கலி. ௩௨.
⁶ மணிமேகலை, உக: உக - ௩௨. ⁷ சீவகசிந்தாமணி, உக.
⁸ "நெய்முறை நமக்கின்குமென்" சிலப். ௧௭.

சுந௦

சிலப்பதிகாரம்

இத்துணையுங்கூறியது, இவர்கள்சென்ற அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற் செய்வனவும்.

இனி மற்றைநானைச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ - அ.

இடைக்குலமடந்தையர்.....கொடுப்ப

(இ - ள்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதிரிகூறிய இயல்

பீற் குன்ற மடைக்கலத்துடனே¹
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மாபு
 போலப் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய
 திரண்டகணிக்காயும்
 வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும்
 கொம்மட்டிமாதாதுளங்காயும் இனிய
 மாங்கனியும் வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும்
 தம்மிடத்துள்ள பாலும் நெய்யு
 மென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய
 வளையையுடையமாதே, இவற்றைக்
 கொள்வாயாகவென்று கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை; கோளி - பூவாதுகாய்க்கும் மரம்.
 என்னை?

* “கோளி யாலத்து” என்றார்; பாகல் - பலா; * “முனிதயிர்
 மிசைபாகன் மென்
 பழம்” எனவும், * “பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய
 கனிமாந்தி” என
 வுஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கணிக்காய் - * * முதாரிக்காய்.
 வால்வரிக்கொடுங்கா

யென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர்; *
 ‘அணில்வரிக் கொடுங்

காய்’ எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின்,
 கொடுங்காயென்பது பெயர். வரி,
 அடை. மாதாதுளங்காய் கூறினார். புளித்தகறி
 பண்ணுதற்கு. பாற்பயன் -

பாலும் பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்து
உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உக - நூச.

மெல்விரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர்கொடுத்த

பலவேறுவகைப்படப் பசங்காய்களைக்

கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யத்
திருமுகம்வியர்த்

தது; செங்கண் சேந்தன; கரிய இடத்தேயுடைய
அட்டிலைக் கண்டனளாய்

முகமாரிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய
ஐயையுடனே தன் கை

வல்ல மாத்திரத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவாள்;

6 “கூனிக் குயத்

தின் வாய்நெல் லரிந்து”

என்றார் பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய்

செய்தல் - அரிதால். திரு - அழகு; பெயருமாம்.

சேந்தன - சிவந்தன. கரி

புறவட்டில் - புறம் கரிநான அட்டில்; புறம் - இடம். வையெரிமூட்டிய - வைக்
கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை பாடமாயின், கை அறிந்ததும்
அறிபாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக் கைதேறினற்போலவெனவுமமையும்.

¹ மாட்சிமை யுடையோர் கொடுக்குமாறு சொல்லாமலே கொடுத்தல்; “சொல்
லாம் லேபெரியர் சொல்விச் சிறியர்செய்வார், சொல்லிபுஞ் செய்பார் கயவரே - நல்ல,

குலமாவை வேற்கண்ணுப் கூறுவமை தாழந், பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்”
(ஒளவையார் பாடல்.)

* புறநானூறு, ௫௮; * பொருதராற்றுப்படை, ௧௧௧-௨.

* முதாரி - முதுமை; “முதாரிப்பாண்” புறநா. ௧௩௮; இது வழக்கிணர்வுள்ளது

* புறநானூறு, ௨௪௬. * பொருத. ௨௪௨.

(பி - ம்.) * ‘உதாயக்காய்’

ககா.—கொலைக்களக்காலைத்.

சுருக

௩௫ = சுரு. தாலப் புல்லின்.....அடிகளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும்

வெள்ளியதோட்டாலே

கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப் புனைந்துசெய்த

தொழிலையுடைய

தவிசிலே தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு

கடிமலரங்கையாற் சுடுமண்மண்

டையாற் காதலனடிமலர்

கழீஇயநீரைத் தான்தொழுதனளாய்மாற்றி மண்ணக

மடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத்

தன்கையாற் குளிர்த்த

நீரைத்தெளித்துத் தட்டி மண்டலமிட்டு ஈனுவாமையினது

குருந்தைதவிரித்து

அதனகத்தே அமுதைப்பெய்து, அடிகள், ஈங்கு
சொல்லவென்க.

அமுதுசெய்தருளுகவென்று

¹ “புறக்கா முனவே புள்ளென மொழிப”

என்றாராகலின், தாலப்புல்

லென்றார். வாஸ்வெண்டோடி - இனைய வெள்ளிய

தோடெனினுமமையும்;

² “ஊர்நிவால்வெள் ளேறே” என்றாராகலின். மகடீஉ - பெண்பாற்பொதுச்
சொல். தவிசு - தடுக்கு. அங்கை - அகங்கை; ³ “அகமென் கிளவிக்குக் கை
முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும், வரைநிலை யின்றே
யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னுன” என்பதனுள்முடிக்க. கழீஇய
வென்பதுஉம், அமுதைப்பெய்தென்பதுஉம் “முன்னத்தினுணருங்கிளவி” யாற்
குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்றது சுடுமண்மண்டையென்றார்,
புதுக்கலமாதரோன்ற. இதனை மண்டையென இழித்துக்கூறினார், முன்னர்ப்
பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின். வழிபாடுதோன்றத் தொழுதனை
மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல். மயக்கொழிப்பனள்போல் - மண்
மடந்தை தங்கட்கு எதிர்வதுணர்ந்த மயங்கினுனை மயக்கொழிப்பாள்போல்.
மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது பெயரின்வந்த ⁴ சமாதி
யென்னுமலங்காரம். உண்க - இரந்துகோடற்குறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்று
வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும

பொறுக்கவற்றையென்னு

மிரக்கம்.

ஆக்கி இருந்தபின்

மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து அமுதமுண்க
வென்றாளென்க.

சச - ஞங. அரசர் பின்னோர்க்கும்.....காட்சி யீங்கென

(இ - ள்.) ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிட்த்து அரசர்பின்னோர்க்குரிய வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சுப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறைபாற் கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும் இந்தமதுரையில் இவ்வாயர் பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கின்ற இந்நம்பி அந்தமதுரையில் ஆயர்பாடியில் அகோதைபெற்ற அந்த நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப் போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணனோதான்; இவன்துயர்தீர்த்த இப் பல் வளைத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின் கண் தூய நீலமணிவண்ணனைத் துயர்தீர்த்த

¹ தொல். மாபு. கு. அடு. ² புறநா. கடவுள்.

³ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், உ0.

⁴ “உரியபொருளன்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற், தரும்வீனை புணர்ப்பது சமாதியாகும்” தண்டியலங்காரம்.

சநஉ

சிலப்பதிகாரம்

பின்னையென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி
இவரழகு நம் கண்களி
எடங்காவென்று புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய்.
விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.

ஞச - கூ.

உண்டினிதிருந்த.....வருகெனப் பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர்புகழ் இனிது
கோவல்லுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே

உண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய
பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய

பெரிய ஓதியையுடையான வருகவென்று அருகணைத்தென்க.
ஓதி, ஆகுபெயர்.

௫௭ - ௬௨. கல்லத ரத்தம்.....யாவது
மறியேன்

(இ - ள்.) எம்முடைய முதலாவர்,
பருக்கைபொருந்திய சின்னெறியை
யுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும் வன்னை
மையையுடையனவோ மடந்.

தையுடைய அடியென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர் ஆறலைக்குஞ்சுரத்தி
னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன இடம்பையுற்றார்களோ! யாம் இங்கு
முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முன்செய்த தீவினைப்பயனோ! யான்
முது உள்ளங்கலங்குதலான் இவற்றிறொன்றையும் அறிகின்றிலேன்;
இப்பொ

என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ. மாயம் - கனவு.
பாதம்; பகுதிப்பொருள்விருதி.
யாவதும் -

௬௩ - ௭௦.
வறுமொழியாளரொடு.....என்செய்தனையென
(இ - ள்.) வீணரோடும் பரத்தரோடுங்கூடப்
பிறரைப்புறங்கூறும் அவை
யின்கண் வெடிசிரிப்புக்குப்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி

அமைந்தோர் விரும்பப்

படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நந்தியுண்டாமோ; அதுவேயுமன்றி இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும் பிழைத்தேன்; நினக்கும் சிறுமைசெய்தேன்; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்பது சிறிதும்பார்த்திலேன்; யான் இவ்வனமாயும் நம்முடையநகரிடத்துநின்றும் இந்நகரிடத்துவருதற்கு எழுகவென்றேறாக, அது முறைமையன்றென மறுது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே; நீ என்னகருமஞ்செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூறவென்க.

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர் - புதிய காமநுகர்ச் சிவையிரும்புங்காழுகர்; பரத்தையை நுகர்வானும் ¹ பரத்தன். குறுமொழி - சிறுசொல்; ஆவது பிறரையிகழ்ந்துகூறுதல். நெடுநகைபுக்கு - வெடிகிரிப்புக்குட்பட்டி. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி. நச்சு - நச்சுப்படும்பொருள். இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல் - மாதவிநட்பை அவரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி - சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவையுடையான். வழு - பழிப்புரை. எனும் - சிறிதுமென்றபடி. நகர் - தன்மனைப்பு

¹ "பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே, "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், தன்னென் பரத்ததின் மார்பு" என்றார்; குறள், ககக; "பண்பில் ளாதண் பரத்தமை" மணி. எ; இ0.

ககா.—கொலைக்களக்காலை த.

சுநந மாம். ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம்

போதற்குவிரையென்றனெனினுமமை

யும். இத்துணையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்து

அறிவின்மையை அவளொடுபடுத்துக்கூறினான்.

இனிக் கண்ணகிகூறுவாள் :

எக - அந்.

அறவோர்க் களித்தலும்.....என்றவள் கூற

(இ - ள்.) அறவோர் அந்தணர் துறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்தலும் கோடலுமென்னுமிவற்றை இழந்தவென்னை நாம் பெருமகளுடனே இருந்திக்கிழவன்கண்டு, நீர் வந்தவெறுப்பைக் கரந்தொழுகினேனாக, அவர்கள்

என்முன்புநில்லாமையான்

அதுதெரிந்து தம்முள்ளத்

தினமிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பாராட்டி, யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு வாய் திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என் வருந்த நீர் போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும்

பொய்ம்முறுவல்கண்டு அவர்

உம்முடைய வார்த்தையைச்

சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே பட்டெழுந்தேனென்று அவள் கூறவென்க.

பான அதற்கு உடன

அறவோர் -¹ சாவகநோன்பிகள். பெருமகள் - கோவலன்மாதா. பெயர் - புகழ் தலைத்தாள் - தலைமையுடையமுயற்சி. மன் - மன்னரால். நீரென ஒரு சொல்வருவிக்க. இகந்தனனா - இகந்தேனாக; தன்மை. அற்பு - அன்பு; ²“மெல்லொந்து.....கிளையொற் றாகும்” என்பதனை முடிந்தது. சிறத்தல் - மிகுத்தல். நொடித்தல் - சொல்லுதல். வாயன்முறுவல் - பொய்நகை. ‘ஆற்றுவள்ள வாழ்க்கையீராதலின்’ என்பது உம் பாடம்.

அச - கூட. குடிமுதற் சுற்றமும்.....மயங்காதொழிகென

(இ-ள்.) சுற்றமுதலியநான்கிணையுநீங்கி நாணமுதலியநான்குநூலினையாக அறிவற்ற என்னோடுபோந்து என் தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே! கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்வி! யான் நின்றேழடிக்கு அணியாகிய சிலம்பில் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன்; வருந்துணையும் நீ தனிமையான் வருந்தாதொழிகவென்றானாகவென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தைமுதலியோர். குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்; என்பார் செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர்; ³“ஐவர் நலனோம்ப” என்றார் பிறரும். ஆயம் - சேவிக்குந்தொழி மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. நல்லோரேத்து - மகளிரால் எத்தப்படுமழகு. பேணியகற்பு.....பொன்முதலியவற்றிற் கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

¹ சாவகநோன்பிகள் - சைனரில் இவ்வறத்தார்.

² தொல்காப்பியம், குற்றியலுகர. கு.க.

³ சீவக. ககக; ஐவராவார்: ஆட்டுவான், ஊட்டுவான், ஒதுறுத்தவான், தொழிப்பிறுவான், கைத்தாயென்பார்.

டுடு

சுநசு

சிலப்பதிகாரம்

ககச - கூ.

கருங்கய னெடுங்கண்.....மறுகிற் செல்வோன்

(இ - ள்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய
கண்ணினையுடைய தனதுகாதலியை.

மெய்முழுதுந்தழுவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித்
தனியிருக்கின்ற அதனைக்

கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை
அவள்காணின் வருந்து

மென்று அதனைக்கரந்த கண்ணினையுடையனாய்ப்
பலபசுக்களையும் பல எருமை

களையுமுடைய கோவலரில்லத்தவிட்டுநீங்கி
மாட்டாநடையோடே அத்தெரு

விற்செல்கின்றவனென்க.

இதில், 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு'
எனவுங்கூறினார்.

ஆய்ச்சியரெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

க00 - க0க.

இமிலேறெறதிரந்தது.....தகுதியன்றாதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிப்பையுடைய

கொல்லேறு எதிர்த்

துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்திலன் ;
அஃது இடையர்

குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும்
முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு.

க0உ - ச. தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ

ஹைக்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய
மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து

தனிப்பெண்டிகள் தெருவினடுவேபோய்த் கடைத்தெருவிற்
அவ்விடத்தே,
பெயர்கின்றவன்

க0ரு - கட. கண்ணுள் வினைஞர்.....

ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும் கைவினைமுற்றிய
நூற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே

பணித்தட்டாருமாகிய
ஒதுங்கிநடந்து செல்

லுஞ்செலவினையும் கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய
பொற்கொல்லனைக்

கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற பொற்கொல்லைவென
னக்கருதி அனுசுச்சென்று, அரசனேறிவிக்குப் பூணலாவதொருசிலம்பினை விலை
மதித்தற்கு நீ வல்லையோவென்று கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை-சட்டை. விஸங்குநடைச்செலவு-மேன் மக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி
நடத்தல். கைக்கோல்-கொடி. ஆதியோ-ஆவையோ; கருத்தனாவென்று
மாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிலம்பினது அருவிகைகருதி. இவனைக்கண்டா
லும் துந்நிமித்தமென்பார் பின்வர முன் கண்டனனாகியபென்றார்.

இனிப் பொற்கொல்லன் கூறுவான் :—

ககந் - சு. அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேன்யானெனக் காலதாமதமாகவந்த பொற்கொல்லன் கையாற்றொழுது புகழ்தலானே யாவார்க்கும்புகழ்வரிய சிலம்பினைப் பொதிந்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

சுகள் - ௨௦. மத்தக மணிபொடு.....புரிந்துட னோக்கி

¹ தளிப்பெண்டுள்தெரு - கோயிலிற்பணிசெய்யும் மகளிர்தெரு; தளித்தெரு வெனவும் வழங்கும்.

ககா—கொலைக்களக்காலைத.

சுநரு

(இ - ள்.) தலையானமாணிக்கத்தோடு வயிரமும்

பத்திபடவழுத்திய கேவ னத்தையுடைய

கிளிச்சிறையென்னும் பசும்பொன்னாற்செய்த புடைபட்டு

உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய

சிலம்பின் தொழிலுமை

யையெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திசார்ந்த தொழிலையுடைய

பொற்கொல்லன் நெஞ்சம் ¹ இடுவந்திகூறுதலைப்

புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க

இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு

ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுடிகைமணியுமாம்.

சிலம்பின் மத்தகத்தின் மணியெனினு

மமையும். கேவணம் - மணியழுத்துங்குழி. குடைச்சூல் -

குடைபடுதலென். பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில்.

பொய்த்தொழில் - பொய்சொல்லுதலே

தொழிலாகவுடையவெனினுமாம்.

புரிந்துட னோக்கியென்பதற்குப்

பணியும்விலையும்நோக்காது அவனை இடி

வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட

சிலம்போடொக்கும்படி

வையப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

கஉக - கூ. கோப்பெருந்

தேவிக்கு.....சிறையகம் புக்கபின் (இ - ள்.)

அரசனுடைய ' பெருந்தேவிக்கல்லது

இப்பெருவிலைச்சிலம்பு

வேறொருவர்க்கும் வினாவில்லையென்று சொல்லி,

முன்னின்றும்போய் வெற்றி

மிகக் வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யான்வருந்துணையும் என் புன்குடினுக்கு
அருகாகிய அவ்விடத்தே ரீரிருமெனக் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப்
பிடத்திற்கு அயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதிலுக்குள்ளே புக்கபினென்க.

ஐ, இடைச்சொல். , யாப்புறவு - வினா;

பொருத்தமுமாம். என - என்று

சொல்லி. முன்போந்து - முன்னின்றும்போய்.

இனி, அவனுட்கோள்கூறுவார் :—

கஉஎ - ௩௦. கரந்தியான்

கொண்ட.....செல்வோன்

(இ - ள்.) யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு என்னிடத்தேயென்பது பலருமறிய மன்னற்கு வெளிப்படுவதன்முன்னே வேறொருதேயத்தினின்றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்யானென்று துணிந்தவுளத்தைக்கரந்து செல்கின்றவன்,

யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றுங்கூறற்பாலவற்றை இவன் சீழ்மகனாதலால், தனித்தன்மைகூறினார்.

கஉக - சக. கூடன்மகளிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத்தோற்றமும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின் வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய உள்ளத்தை விரும்புவித்தனவென்றுகருதி ஊடையவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத்தைச்செய்யும் தலைநோயென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டிக்கொண்டு குலப்பிறப்பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே தனதுகோயிற்கண்ணே அந்தப்

¹ இவ்வந்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் குற்றத்தையேற்றாதல், இது இத்தமிழ் நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.

² பெருந்தேவி - பட்டத்துத்தேவி.

சுருக சிலப்பதிகாரம்

புரத்திற்சென்று புகுந்துவிடுதலானே அரசன்

காமபரவசனாய் அமைச்சர்திரளி

னின்றூங்கி அரிசிந்திய கண்ணையுடைய

சிலதியர்திரளுடனே கோப்பெருந்

தேவியுடைய கோயிலேநோக்கிச்

செல்வோனைக் காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத்

தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்ந்து பலகால் ஏத்திச்
சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளங் காந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்து
பலவேத்தியென்க.

கசஉ - எ.

கன்னக மின்றியும்..... இருந்தோனென

(இ - ள்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும்
தன்மனத்தின்கட்

பயின்ற துயின்மந்திரமே

களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை

மயக்கமுறுத்தும் துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிருந்த
சிலம்பினை அபகரித்

துக்கொண்ட கள்வன் இந்த ஓலியையுடைய பெரிய
ஊர்காவலருடைய கண்ணை

மறைத்து அடியேனுடைய புன்குடிலகத்தே வந்திருக்கின்
ருனென்று அவ்வர

சற்குச்சொல்லவென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் -

கொடிற்றுக்கோல்; ஆவது படைக்

கல் இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி;
குத்துக்கோலென்பாருமுளர்.

¹ சில்லை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

துணை - உசா. முன்னாள் . தன்னிடத்திலையென்று
நிலைநின்றதற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்புகொண்ட கள்வ

னென்றான். விற்கவந்து அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற,

என் சிறுகுழலகத்
திருந்தானென்றான்.

கசஅ -

நா, வினைவினை காலம்.....கொணர்கவீங்கென
(இ - ள்.) சிணையலர்வேம்பன் ஊர்காக்கும்

காவலாளரையழைத்து இங்

னனமாகிய எனது தாழ்ப்பூங்கோதையபுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய
சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறழும்பிய கள்வனுடைய கையகத்தநாயின்,
அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈங்குக்கொணர்கவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதும்தேரானாய்த்
நீங்கிச் சிலதியரோடு கோயினோக்கிக் காமபரவசஞய்

தேவிகூடாதேகச் சுற்ற

அவள் கடையிடத்தோ

னகலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை இவனுடையீர்த்தற்கு உதவியாக இங்
விடத்தே கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதாம் - சிறிதாம். சினை - கொம்பு. அலர்வேம்பு - வேம்பலரென்க;
ஆகுபெயரான் மாலைபாயிற்று. வேம்பன், ¹ "கொன்றையன்" என்பதுபோல
நின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்
திரிப்பிலுமமையும். இனி! என்கோதைதன் தாற்சிலம்பு அடிப்பட்டகள்வன்
கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவெனினும் தன்கட் கொடுங்கோன்மையின்மை
யுணர்க.

கசச - எ. காவலனைவ.....குறுகினனாகி

(இ - ள்.) அங்நனங்கூறியகாவலன், வேற்காரரைத் தன்னோடு ஏவுதலாலே
கருந்தொழிற்கொல்லனும், ஏவுப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவென்

¹ "சிலிலக்கணப்பினை" தாலம. ௩௭௭.

² திருச்சிறந்தம்பலக்கோவையார், ௪௦௦; கொன்றைய னென்பதற்குக் கொன்றைப்
பூவின் தன்மையனென்பது பொருள்.

ககா.—கொலைக்களக்காலைத்.

சாந.௭

ணம் முடிந்ததன்றோவெனக்கருதித் தீவினையாகிய
சூழ்ந்த வலைக்குள்ளே சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக்
குறுகச்சென்றாறென்க.

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது
விகாரம். இனி, எதிர் காலத்தன்மைவினையை
விரைபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானெனினு
மமையும். முதிர்ந்தல் - சூழ்ந்தல். முதிர்வினையெனமாறித் தீய
பழவினையாகிய வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கருஅ - கூக. வலம்படு தானை.....
புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய

தானை மன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய
இவர் வந்தார்; அதனைக்
சிலம்பினருமையெல்லாம்

காட்டிமினெனச்சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய

கூறுவான்போலப் பொய்ம்மையைத் தொழிலாக

வுடைய கொல்லன் அவரை வேறாக அழைத்துக்
சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச்

காட்டியினென்பது சொல்லெச்சம். காணிய், வினையெச்சம். புரிந்தெ
னவே அவனினீங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடி ஒரு
தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

கசுஉ - நு. இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன், மெய்ப்பொறியானும் இருக்கின்றமுறைமையானும்
கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்லப்படுவானுமல்லனென்று
சொல்லும் அரியதிறலையுடைய வேற்காரரை நகைத்து இகழ்ந்தகூறிக் கொலைத்
தொழில் புரிந்த பொற்கொல்லன்¹ களவுநூலிலுள்ள ஏதுக்களைக் காட்டினனாய்
உரைக்கின்றவனென்க.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென
உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன்: அகநகை - இகழ்ச்சிநகை.

அகநெகவென்றுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

கசுசு - கூ. மந்திரர் தெய்வம்.....துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்.) பொல்லாவொழுக்கத்தினூற் களவுகண்ணின்னுமாக்கள் மந்திர
முதலிய எட்டையுமுன்றோ படைபாக்கக்கொண்டு திரிவதென்றானென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாரமிரண்டும் எண். அன்றையென்பது - தேற்
றம். கட்டின்மாக்கள் எட்டிடனன்றே துணையெனத்திரிவதென்க.

கஎ - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்.....பெருநவைப் பட்டார்

(இ - ள்.) இவன் வலியையழித்துத் தப்புவதன்றி இவன்மருந்திற் பட்ட
ராயின், நும் பெரிய புகழையுடைய வேந்தனுல்வருந்தண்டம் இப்பொழுதே
பட்டாரன்றோவென்றானென்க.

¹ களவுதல் ஸ்தேயசாஸ்திரமென்ற வழங்கப்படுகின்றதென்றும் அந்நூலைச் செய்தவர், கசரென்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ண ஸுதரென்பவரென்றும் வடமொழி யாளர்கூறுவர்.

சுந அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

பட்டர், வினைப்பொருள்; சொன்னோம்
சொன்னோமென்னும்வழக்கு.

இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோறற்கு.
இனி மந்திரமுதலிய

எட்டின் விளைவு கூறுவான்:—

கௌ - ந.

மந்திர நாவிடை.....யாங்காண்குவமோ

(இ - ள்.) தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே

வழுத்துவராயின், தேவ

குமாரரைப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றானென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல். இந்திரகுமரர்
காணப்படார்; அவரைப்போல

இவருங்காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; ¹ “இந்திரர்க்கும்
புகழ்வரிதே” என

வும், ² “இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”
எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்; இனி

அந்தர குமாரென்பாருமுளர்.

கஎச - ரு.

தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்

(இ - ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம்

எப்பொழுதும் தங்களுக்குமுன்

னிற்கும்படி மனந்தெளிந்து நினைப்பாராயிற்
கையிலேயகப்பட்ட மிக்கபொருளை

நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானென்க.

கஎசு - எ.

மருந்தி னங்கண்.....இடனுமா ருண்டோ

(இ - ள்.) இவர் மருந்தினாலே நம்மிடத்து

மயக்கஞ்செய்வாராயின்,

இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு
முண்டாமோவென்றானென்க.

மார், இடைச்சொல்,

கஎஅ - க.

நிமித்தம் வாய்த்திழன்.....வந்துகைப் புகுதினும்.

(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம்

வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது பெறுதற்கரிய

பொருள் தானேவந்து கைப்புகுதினும் புகார்களுென்றானெ
ன்க.

யாவதும் - எளியவிடத்திலும்.

கஅ0 - அக. தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) களவு நூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற தொழில்களையறிந்து எண்ணிச்செய்வாராயின், தாம் மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும்

இந்திரானது மார்பிலணிந்த ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் எய்துவ ரென்றனென்க.

தந்திரகரணம் - நூலிற்சொல்லுங்கிரியை.
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செயல். கஅஉ - ௩.

இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம் கோடற்கு
இவ்விடமேயிடமென இவர்துணி

வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார்

கிற்றல் - செய்தல்.

கண்ணாற் காணவல்லாரென்றனென்க.

கஅச - ௫. காலங் கருதி.....விலக்கலு முண்டோ

(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதுவென்றுகருதிப் பொருளைக் கைப்பற்றுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாகுமோ வென்றனென்க.

¹ சிவகளித்தாமணி, களக.

² புறநானூறு, கஅஉ.

கசூ.—கொலைக்களக்காதை.

சுருக

கடிசு - எ.

கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக்
கைப்பற்றுவாரா மின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு
காணவல்லாரென்றென்க.

இங்ஙனமாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கடிடி - க. இரவே

பகலே.....புகலிடமில்லை (இ - ள்.)

இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை;
இக்கரவின்பகுதியை நாம் கேட்பிற் புகன்றுமுடியாது;

இக்களவுநூலை நாம் கேட்பின்,
ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

ககடு - ௨௦௨.

நூதர்கோலத்து.....கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுநூற்றுறைகூறி, முன்னாள் இத்

தென்னவன் தம்பியிடத்தி:

நிகழ்ந்ததொன்றென்று ஒரு பொய்க்கரிசுகூறுகின்றான் ;

(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகன்வன் தாதருருக்கொண்டுவந்து கொற்றவன் வாயிற்கட் பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது மாதருருக்கொண்டு உள்புகுந்து விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு அடங்கி இந்நெடுஞ்சேழ் யந்த இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயிலிடு கின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினானாக, துயிலுணர்ந்தவன் தோளிற் காணாது உடைவாளையுருவினானாக, அதனுறையைக் கன்வன் கையிலே

வாங்கி அவன் குத்தந்தோறும் வாளிலேயுறையைச்செறித்தான் ; அங்கனஞ் செறித்தலின், அதற்கு அரற்றாது மற்போராலே அவன்வலியினெல்லையைக் காண, ஆண்டுநின்றதோர் துணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்த தன்களவுநூற்கல்வி யால் தப்பியகன்வனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக் காட்டிக்காணீர் ; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக் கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிற்கஞ்சாத பொற்கொல்லன்சொன் னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணன் உருவ வாங்கிச் செறித்த இயல்பிற்கு அரற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கன்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை கூறினான். இவர்க்கென் றான், கன்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டி.

உரு - ந. ஆங்கோர்.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக் கையிலேயுடையானோரினை யவன் சொல்லும் ; அஃதியாதெனின்,—

உரு - கக. நிலைக முனியன்.....உறுபடையேரென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே, நிலத்தையகமும் உளியையுடையனாய் நீலநிறத் தாணையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளை விடாமையிற் கொடுப்பசியால் ஊனைக்கவ்விவிடாத புலிபோன்று சரற்காலத்து இடையாமமாகிய, இருளாற் கண்கள் மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் துயிலான் மடிவித்தலேச்செய்யும் இராக்காலத்து ஒருகண்வன்வந்துதோன்ற,

சுசு

சிலப்பதிகாரம்

யான் என்கையில் வானை உறைதழித்தேனாக, அவ்வானை அவன்வாங்க, அவனை

யும் என்வானையும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன் ; ஆதலால் இவர்கெய்கையாவார்க்

கும் அறியவரிது ; இவனை நாம் நெகிழவிடின், அரசன் நம்மைவருத்தும் ;

ஆதலான், இனி இதற்குச் செய்தற்குரியதொன்றைத் துணிந்துகூறுமின் ;

மிக்க படைக்கலத்தையுடையீரென்றானென்க.

“நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னூ லேணிப் பன்மாண்

சுற்றினர், நிலைக முளியார் கலனைசஇக் கொட்குங், கண்மா ருடவ ரொடுக்க

மொற்றி” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற

போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினுமமையும்.

இதற்கு நீலத்தானே

யன் நிலைகழ்தலால் உளியம்போன்றும், கலனைச்
வேட்கையாற் புலிபோன்று
மென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று
ஒருவன்தோன்றவென்க.

உகஉ - எ.

கல்லாக் கனிமகன்.....ஊழ்வினையுருத்தென்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவர்கூறலின்,
அறிவின்மையாற் கொலையஞ்சான்

ஒரு கனிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே
வெட்டினானாக, அது குறுக்கே

தணித்தது; தணிந்த உடற்குறைப் புண்வழியே கொப்புளிக்கின்றகுருதி
குதித்தது எங்கும்பாக்க நிலமடந்தை தனக்கு ஆவதுணர்ந்த மிக்கதுயரமுத
அக்காவலனுடைய செங்கோல் வளைய முன்னீத் தீவினைமுதிர்ந்தாலே கோவலன்
வெட்டிண்டுவிழுந்தானென்க.

வெள்வாள் - மாற்றாரையெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவாளெனவுமாம்;
போர்மாலே சூழ்ந்து புகர்புகாதவாள். விலங்குடறுத்தது - அவ்வாள் குறுக்கே
தணித்தது; முற்று. உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல். வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவடியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில
ஆசிரிய்ப்பா.

நண்ணும்.....வந்தவினை.

(இ - ள்.) பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்வினாவாகவந்த வினையாலே,
மண்ணில் வளையாத செங்கோல் கண்ணகிதன் கேள்வன்முன்னிலையாக வளைந்
தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனை யறிந்து,
உலகத்தீர்! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று அழகன்கூறினாரென்க.

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கன:—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, க.ந.க. - ச.உ.

பதினேழாவது

ஆய் ச்சியர்

குரவை.

¹ கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலந் தண்பொழின் * மன்ன
ரேவல் கேட்பப் பாரந் சாண்ட

நீ. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் †

கோயிலிற்

¹ காலை முரசங் கனைகுர லியம்புமாகலி
னெய்ம்முறைநமக் † கின்றமுமென்
றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
கடைகயிறு மத்துங்கொண்

கௌ. டிடைமுதுமகள் வந்துதோன் றுமன்

உரைப்பாட்டுமேடை

குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர் சோரும் வருவதோன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் விஸ்ஸுமென்றது, அவற்றையுடைய அரசரை;
சோழன் சேரன்.

க. மன்னர் - மற்றுள்ள குறுகிலமன்னர். கூ. இயம்பும், முற்ற.

அ. ஐயையாகிய தன்மகளை. கௌ. முதுமகள் - மாதரி.

உரைப்பாட்டுமேடை - உரையாகிய பாட்டை இடைப்படுத்தது.

“குடப்பால்” — உறையா - தோயா.

க - கௌ: “பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினும்” (தொல். செய். கு. ககடு-இனம்)
என்பதற்கு இத்தப்பகுதி மேற்கோள்.

“படுகண் முரசங் காலை யியம்ப” (மதுரை. உகஉ); “தழங்குரன் முரசங்
காலை யியம்ப” (ஐங்குறு. சசஅ); இயம்பலென்பது, ஒலித்தற் றெழிற்பண்பில் வரு
தற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தன். மயிலை; த - வி. கு. சகடுஅ, சகடுக.

(பி - ம.) * “மன்னரொடேவல் கேட்பவரசுண்ட” † “கோயிற்காலை முரசு
யியம்புமாதலின்,” “கோயிற்காலை முரசியம்பு” ‡ “இன்றுகுமெனவைய”

இக

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
 மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
 நான்முலை யாய நடுங்குபு நின் றிரங்கு
 மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
 கருப்பம் †

குடத்துப்பர் லுறையாமையுங்

குவியிமிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்

சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு
 மறிமுடங்கி யாடாமையு

மான்மணியிலத்தற் றுவீழ்தலும் வருவதோர்
 துன்பமுண்டென

மகளைநோக்கி மனமயங்காதே மண்
 ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்

ணகியுந் தான்காண வாயர் ‡ பாடியி
 லெருமன்றத்து மாயவனுடன்

றம்முனாடிய வாலசரிதை நாடகங்களில்
 வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோ

டாடிய குரவையாடுதும் யாமென்றோள்
 கறவைகன்று துயர்நீங்குக

வெனவே.

க. ¹ காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தாணைக்
காழுறுமில்

வேரி || மலர்க்கோதை யாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச் செகிலை யடர்த்தாற் குரியளிப்

பொற்றொடி மாதரா டோள்

“உறிந்து”—(பா) உருகி - மெலிந்து. உருகி ஆடா -
குழைந்தகிடக்கும்;

உருகியென்பது ஆடாமையென்னும் மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை”—நான்முலையாயம் - பசு; ஆயம்
மணிலீழும்; இடத்துநிகழ் பொருளின்னொழில் இடத்திலே
தின்மணி.

முடிந்தது. மான் மணி - பெரியமணி; கழுத்

கருப்பம் - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பால்”—‘உறையாமை’ முதலாக
எண்ணிய உம்மைகளுக்கு

உறையாமையாலுமென்று மூன்றும்வேற்றுமை விரிக்க.
மயங்காதே-வருந்தாதே.

குரவை - பலர்கூடியாடும்.....யைக்கூத்து.

சரிதநாடகம். மாயவன் தொழுநையாற்றிற்

வாஸசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்

பிள்ளைப்பருவத்துப் பலதேவரோ

டம் பிள்ளையோடுமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்றான்:—

“குரவையென்பது இயல்பிற்றென்ப.”

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தசுட்டி.

¹ “காரிகதனஞ்சான் கொப்பவன்”, “காரிகதனஞ்சான் பாய்த்தபொதுவற்கே”
கவி. கச்ச.

(பி - ம்.) * “மறகி” + “ஆங்கு, குடத்து” † “பாடியினொரு” ‡ “ஆங்கு, காரி”
|| “மலர்க்குழலானெற்றிச் செதிலையடர்த்தாற்குரிய திப்பொற்றொழிமாதர்நகை”

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ.

சுசுந்

ந். மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிம்
முல்லையம் * பூங்குழ றுன்

சு. ¹ நுண்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிப்

பெண்கொடி மாதர்தன் றேள்

ந். ¹ பொற்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிந்

நற்கொடி மென்முலை தான்

கூ. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிக்

கொன்றையம் பூங்குழ லாள்
எ. ிது தூயிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பூவைப் புது || மல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,

தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா
ரெழுவ ரிள்ங் ற கோதை யார்

என்றுதன் மகளைநோக்கித்
தொன்றுபடு முறையாணி றுத்தி
யிடைமுது மகளிவர்க்குப்
படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்

குடமுத^{††} லிட்முறை யாக்குர றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையிளி விளரி தாரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

ந. மல்லல் - வலி. தான், அசை.

எடுத்துக்காட்டென்பது - இவ்வேறுகொண்டானுக்கு

[ளென்றல்.

இன்னாள் உரிய

“குடமுதல்” — குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக.

வட்டப்பாலைவருமாறு:-

* “ஆழியு மாரும்போற் கீறிச் சிறுதிகைக்க, னூழி

னெரோவொன் றுடன்

கீறிச்—சூழ, வெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டராறு மெண்ணிக், கருதி நிலக் கயிற்றைக் காண்”; “இளியிடங் கற்கடக் மாம்விளரி சிங்கம், தளராத் தார மதுவாந்—தளராக், குரல்கோற் றனுத்தத்தங் கும்பங் கிளையாம், வரலா லுழை மீன மாம்”, “குறுலை விற்றுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், - பரிய வுழைமீன்ம்

1 “துன்பொறி வெள்ளைக், கதளஞ்சான் பாய்த்த பொதுவன்” கலி. ௧௦௧.

2 “செம்மது வெள்ளையும்” கலி. ௧௦௨.

3 “பானி வண்ணன்போற் பழிதீர்த்த வெள்ள” கலி. ௧௦௪.

4 கினைத்திரமலை, ஆளுடசக்கரம், ௧.

(பி - ம்.) * ‘பூங்குழலான்’ † ‘அடர்த்தா னுக்காகும்’ ‡ ‘அடர்த்தாற் குரித்தா மித்தற்கொழுமென்முல்தான்’ § ‘தாவது வெள்ள’ || ‘மலரா, ளாங்கு’ ¶ ‘கோதை யார், எடுத்தக்காட்டு’ ** ‘பேரிடுவான்’ †† ‘இடைமுறை யாகக் குரல்’

சுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

மாயவ னென்றாள் குரலை விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்று ளிளிதன்னை -

யாய்மகள்

பின்னையா மென்றாளோர் துத்தத்தை

மற்றையார்

முன்னையா மென்றாண் * முறை

மாயவன் கீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்

வால்வெள்ளை சீரா நுழையும் விளரியுங்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தாள்

வலத்துளாண்

+ முத்தைக்கு நல்விளரி தான்

அவருள், வண்டுழாய் மாலையை
மாயவன் மேலிட்டுத்

தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவாள் -
கொண்டசீர்

வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் திரு
நோக்காப்

பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதானா
மென்றே

யையென்று ளாயர்மகள்

பாவா—யரிதாரம், கொல்லே திளிவிளரி கற்கடகங் கோப்பமைந்த, தொல்லே
ழிசைநரம்பிற் காம்.” இப்படி ஏழுநரம்புகளையுரிநுத்தி ‘எழுவ ரிளங்கோதை
யார்’ என்ற ஏழுபெண்களையும் ஏழுநரம்பாக்கி அவர்களை நரம்புநிற்குநிலை
களிலே நிறுத்தி.....

அவருள்.—

“மாயவனென்றான்”—மாயவ னென்றான் குரலை, மந்தை வெள்ளையாயவ
னென்றான் இளநரம்பை; ஆய்மகள் பிஞ்ஞையாமென்றான் தத்தத்தை;
மந்தைப்பெண்களைக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரமென்றான்.

[உழையுளியென்று உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்”—மாயவனுென்ற குரன்ரம்பைப் பின்னையான துத்தமும் தாரமும் சேரநின்றன; பலதேவராகிய இளிரரம்பை உழையும் விளரியும் சேரநின்றன; கைக்கிளையென்கின்றநரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கமேநின்றது; முந்தையாகியதாரத்துக்கு வலப்பக்கமே நின்றது விளரி.

[“குரன்மருங்கிற் பாகந் தன்மருங்கிணந்து நின்ற வுழைகைக் கிளைகள் மேலொரோவலைஞ் செல்லவு மமைப்பது துத்தந் குரலாகவக் குரன்முத லேழு வகை யோசையு நிரல்படப் பிரிந்திசைப்பது நேரிசை மண்டிலம்.”] இது திரிபுகுத்திரம்.

“வன்முழாய்”—மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன், நோக்காத வனக் கையாள். ஐ யென றுள் - வியந்தாள்.

(யீ - மீ.) * “முறையவருன்மாயவன் திருள்ளன் பின்னையுத்” + “முத்தைக்கு நல்விளிதான் வண்டு” † “நோக்கான் பெய்வனக் கையாளப் பின்னை தாளு”

கௌ.—ஆ ப் ச் சி ய ர் கு ர வ.

சசநு

கூத்துள்பதேல்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோலுத்

* தந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார் - முன்னைக் குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் † பாடுது முல்லைத்தீம் பாணியென் றுள்

எனக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பா † ளவணட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

- க. ¹ கன்று குணிலாக் † கனியுதிர்ந்த மர்யவ
னின் றுநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயிற்
² கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி
- உ. பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மர்யவ
னீங்குநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி
³ லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

கூத்துன்புதல் - தான்கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமநிலை. மண்டிலத்தான் -
மண்டிலத்தோடே. கற்கடகக்கை - நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேநின்ற
மடித்து மற்றை இரண்டிவிரல்களுங் கோத்தல்.

“இருவிரல் கடம்மையுந் தம்முள்ளே கோத்தப, பெருவிரல்கணீக்கநண்டாம்”

க. குணில் - குறுந்தடி. கொன்றையந் தீங்குழலென்றமையான் முன்பி
னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற் செலுத்துக; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி; ஆம்பல் - பண்ணுமாம். “மொழியாம்
பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்” என்று சொல்லுவர் பண்ணுக்கு.

¹ “கன்றுகுணிலா”, “பாம்புகயிரு”, “கொலையெஞ்சுரல்” என்பவை பின்
குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல்.
செய். கு. ௧௭௪ - இளம்; ௧௮ - ௨௦ கு. ௧௭௬ - போர். த; யா - வி. செய். கு. ௨௨;
யா - ளா. செய். கு. ௬; இ - வி. கு. ௭௧௮.

* கொன்றைத்திங்குழல்: கலித்தொகை, 40௬.

* "திங்குழலம்பலின்" (ஐங்குறு, ௨௧6); "ஆம்பற்குழலால்" கலித்தொகை, 40௮.

(யி. - ம்.) * 'அத்திலையா ராடியே ராய்த்துளன்' † 'பாழிகோ முல்லைப்பூம்

பாணிபெக்குளெனக்' ‡ 'இவண்டப்பிற் பின்றையோர் பாட்டு' § 'கனியுருத்த'

சுசுகா

சிலப்பதிகாரம்

ந. கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ

* நெல்லையும் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி¹

¹ தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணிரிறம் பாடுகேம் யாம்

க. இறுமென் சாய னுடங்க நுடங்கி

யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்

உ. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுனைப் புனலு

ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்

ந. தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே

கையி லொளித்தான் முகமென் கோயாங்

கையி லொளித்தான் முகங்கண் டமுங்கி
மைய † லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன் வலத்துளாள்

பொதியவிழ் மலர்க்குந்தற் ‡ பிஞ்சைசீர் புறங்காப்பார்
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்

மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
‡ பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னோ னிடத்துளாள்

கயிலெருத்தங் கோட்டியநம் பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
|| குயிலுவரு னாரதனார் கொளைபுணர்சீர் || நரம்புளர்வார்.

“தொழுனை” (பா) “தொழுனைக் கணவனோ டாடிய பின்னை, யணிநிறம்
பாடுகம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வெண்பா இட்டோதுவாருமுளர்.

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

¹ “கன்று குணிலா” என்பதுமுதலியமும், இரண்டாமடிகளிரட்டிக்கப்
பெற்று தந்தாங்கடியினவாக மிதிவைப்பட்டிப்பிரதியற் காணப்படுகின்றன.

² சிலப்பதிகாரம், கக: ௫௦.

(பி-ம்.) * ‘எலி’ † லுழந்தான் ‘மனமென்கோ’ ‡ ‘பின்னைசீர்’ § ‘பயிலிதழ்
மாமேனித் தம்முன்னோன்’ || ‘குயிலுவ நாரதனார்’ || ‘நரம்புளர்வார் மாயவன்’

கௌ.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ.

சசுஎ

ஆநேர்ப்புகழ்தல்

¹ மாயவன்றன் முன்னினெடும் வரிவளைக்கைப்
பின்னையொடுங்

கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ்
* சோர

வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட டசோதையார்
தொழுதேத்தத்

² தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே

எல்லாநாம்,

புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது

முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து

க. ³ கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரந்

தேவர்கோன் பூணூர்ந் தென்னர்கோன்

மார்பினவே

தேவர்கோன் பூணூரம் † பூண்டான்
செழுந் துவரைக்
கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணுண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்

“மாயவன்றன்” — மாயவன், எழுவாய். அசோதையார் - இடைச்சேரியில்
வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.
உள்வரிவாழ்த்தென்பது,
.....வாழ்த்துவது.

- பிறிதோருருவங்கொண்டும் கொள்ளாதும்.....

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படை.

கோ - பசு.

உ.

“பொன்னிமய” —

¹ “மாமணி வன்னத்துத் தம்முதும் பிஞ்ஞெழு, மாடிப் குரவையிக் தாமென
தோக்கியும்” மணி. கக: சுடு - சு.

² தாதெருமன்றம்: கவித்தொகை, காக, சிலப், கக: கௌ.

* "தன்கடற் பிறத்த முத்தி ஞாமு, முனைதிறை கொடுக்குத் துப்பிற் றன்மலத், தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தந்த சந்தி ஞாமு, மிருபே ராரமு மெழில் பெற வணியத், திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்" (அகநா. ௧௧); "தின்கா ழாந தீவித் திரிவிடு, மொன்கா ழாநல் கவைலுய மார்பு" (மதுரை. எகடு - ௬) என்பவை முதலி ரண்டிக்குடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன. "கோவாமலையாரம்" முதலிய மூன்றாம் தென்னவன் முதலியோரை மாயோனாகக் கூறியதற்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. ௨ - ௪) அரசரைத் தெய்வமென்றே பரவியதற்கும் (௨+ செய். கு. ௧௪௬ - ௪) மேற்கோள். (யி - ம்.) * சோரப் பரல்வணிகளைச் சிறப்பாரசோதை' * † குரவையோதக வுடைத்தே ஆடுதர்ப்புகழ்தல்' ‡ 'மூண்டோன்' § 'ஒளிப்பானென்பரால்'

சுசஅ சி ல ப் ப தி க ர ம்

௩. முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்

* மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி
வாழ்வேந்தன்

மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்

கன்னவிறோ ளோச்சிக் கடல்கடைந்தா னென்பரால்

முன்னிலைப்பரவல்

௧. வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணுக்கிக்

கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு

கலக்கினையே

கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற்
கட்டுண்கை

மலர்க்கமல வந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

உ. † அறுபொரு ளிவனென்றே

யமரர்கணந் தொழுதேத்த

அறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய
வுண்டனையே

யுண்டவாய் களவின னுறிவெண்ணெ
யுண்டவாய்

வண்டுழாய் மாலைபாய் மாயமோ

மருட்கைத்தே

ந. திரண்டமரர் ‡ தொழுதேத்தந் திருமானின் செங்கமல
விரண்டடியான் முவுலகு மிருடர நடந்தனையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி

மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ

மருட்கைத்தே

படர்க்கைப்பரவல்

க. § முவுலகு மீரடியான்

§ முறைநிரம்பா வகைமுடியத்

தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங்

கான்போந்து

க. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சத்தால் நின்றதாகலின்,

மூப்பின் னி ஒருநாளைப்
போல நின்றகடம்பு.

இம்மூன்றும் பூவைநீலை.

க. சோவரணம் - அசுரர் நகரம்.

* வயிறென்பதற்கு நடுவென்று பொருளெழுதி, இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர்; கல்லாடம், "இருளொதோரகை"—மயிலேறும் பெருமான்.

* இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றேக்கி தான்கடி இற்றயின் ஓரடிமிக்ருவந்த கொச்சகவொருபோகிற்கு மேற்கோளாகக் காட்டினர்; தொல். செய். கு. ௧௪௧ - ந.

(யி - ம்.) * 'மண்ண்கொச்சேரன்' † 'அறிபொருள்' ‡ 'தொழுதேத்தத் திருமால்' § 'மூன்றிறம்பரவகையன்று தாவியசேவடி கிவப்பத்'

௧௭.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர லை வ.

¹ சோவர ணும் * போர்மடியத் தொல்லிலங்கை
கட்டழித்த

² சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்

விரிகமல வந்தியுடை விண்ணவனைக் * கண் ணுந்
திருவடியுங் கையுந் † திருவாயுஞ் செய்ய

⁴ கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே

கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் ⁵ கண்ணென்ன

கண்ணே

ங். ⁶ மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்

கடந்தாணை நூற்றுவர்பா னுற்றிசையும்
போற்றத்

‡ படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது

⁷ நடந்தாணை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

1 "சோலி, வருமையழித்த மகன்" (தான்மணி. கடவுள். உ), "மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிறையு, ளாயனா வெண்ண லவனருளான்—காயக், கழலவிழக் கண்கள லக் கைவளையார் சோரசு, சுழலழுவன் வைகின்று சோ" (பு - வெ. பாடாண். ௪௦) "சோவரணங் கட்டழித்துத் தொல்லிலங்கை குடிகொண்டு திருநாச்சு செற்றோய்" (கூர்ம. சுவேதவராக. இ) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக் கட்டழித்தமை கூறப்பட்டிருந்தல்காண்க.

2 "உவப்பினின் னமுத முற்றி யொழுஞ்ஞமால் சரிதங்

கேளாச், செவித்துளை நச்சு

நாகஞ் செறிவதோர் துணைமற் றுமால்." பாகவத.

சௌனகாதிபர். கூ.

3 "கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ், செய்ய கரிய திருமாலே" வீக்கிரம

சோழனுலா, கண்ணி, கருஅ.

4 "மழைதுளி மறுத்த கானின் வற்றனின் மரமு மந்தண், குழைதர வன்றின்

குன்றுங் குழைதர வமுத முறுங், கழையிசை வடித்தான் செவ்வீ காண்கிலாக் கண்கண்

மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய

துஞ்சலில் வறுங்க ணன்றே" பாகவத. சௌன

காதிபர். உ.

5 "மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணுமர், கையாற் புதைபெறுஉங் கண்களும் கண்களோ" கலி. கக.

6 வேந்தர் தூதுபோதற்குரியரென்பதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். அகத்திணை. கு. உசு - ந; நூற்கலி. கு. எடு. உரை; தி - வி. கு. சசக.

“பொடித்தசெங் கதிர்போற் காத்தி பொழிமணிச் சூட்டராவி, னடித்தவ னுமம்-
பாடா நாவழங்.காத நாவே” பாகவத. செனனகாதிபர். ச.

(பி-ம்.) * ‘பேர்ப்படியத்’ † ‘கனிவாயும்’ ‡ ‘தொடர்ந்த’

௩௭

சுரு(1)

சிலப்பதிகாரம்

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந
மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தர்
மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு

வெற்றி விளைப்பது மன்றோ கொற்றத்
† திடிப்படை வானவன்

முடித்தலை யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

“கோத்த” — தெய்வம் நம் ஆத்தலைப் பட்டதுயரைத்
தீர்ப்பதாக. முரசம்

மாறட்டு முழங்குவதாக.

¹ ‘காலையாய்த்தமுவினாள் மாலையாய்க் கண்டாள்’
என்கையால், குரவை

யாடியது கோவலனார் கொலையுண்ட அன்றேயென்க.

இது தூவைச்செய்யுள்.

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

(இ - ள்) இமயநெற்றியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியையும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேரனென்னுமன்னரும் நாவலந்திவீன்கன்மன்னரும் மற்றுமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நில

முழுதமாண்ட முத்தமாலுபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையபுடைய பான்மியனது கோயிற்கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு இன்று கோயிலில் நெய்யளக்கும் முறையாமெனநினைந்து ஐயையாகிய தன்மகனையழைத்துக் கடைகயிலும் மத்துங்கொண்டு இடையார்குலத்திற்பிறந்த முதுமகளாகிய மாதரி தயிர்த்தாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினாளென்க.

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது;

அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்;

இயம்பும், முற்று. கூஉய -

அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழு

திய புலியும் வில்லுமென்க; ஒப்பாகவெழுதிறிலரென்பதாம். புலியும் வில்லும் மன்னரும் வல்கேட்ட இப்பாருக்குத் தான் அரசனாயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்ஙனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :—

குடப்பா லுறையா.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும் தோயாதொழிந்தன ;
அதுவுமன்றி நமது நிரையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும்
நீருகாமின்றன ; இவை இங்ஙனமாதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுன்
டென்றொளென்க.

* சிலப்பதிகாரம், கக; கச - எ.

(பி - ம.) * 'தெய்வதமாத்தலை' † 'இடித்தலைவானவன்'

கௌ.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ. சருக

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோய்தல். குவிதல் -
திரளுதல். இமில்- முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; "மடவான்
மடமான்" போல.

உறிநறு

வெண்ணெய்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலுறையாமையின்
முதனானவெண்ணெய் உருக வைத்தனவும் உருகுகின்றவில்லை
; அதுவுமன்றி ஆட்டிமறிகளும் துள்ளிவிளை
யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர்
டென்றொளென்க.

உற்பாதமுன்

உருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்.

நான் முலையாயம்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாலுமுலையையுடைய பசுத்திரள்
மெய்நடுங்கிநின்று அரற்றும்; அதுவுமன்றிப்
பசுக்களின்கழுத்திற் பெரியமணிகளும் வீழாநின்றன;
ஆதலான்

நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றுளென்க.

ஆயம் - பசுத்திரள். நடுங்குபு - நடுங்கி. மான்மணி -
பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிற்குக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்.....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும் உருகாமையானும் ஆடாமை
யானும் வீழ்தலானும் வருவதொருதன்முண்டென்றுசொல்லி மகன்முதத்தை
நோக்கி அஞ்சாதொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில் எருமன்றத்து மாயவன் தமைய

சூடாடிய பாலசரிதநாடகங்கள் பல்வுள்; அவற்றுள் வேல்போலும் நெடிய
கண்ணையுடைய பிஞ்சுஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை மண்ணின்மாதர்க்கெல்
லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணகியும் கண்டுநிற்க யாம் ஆடக்கடவேம்; இக்
கற்பையும் கண்டும் பிணிநீங்குகவென்றென்றுளென்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்
றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாலமையானுமென மூன்றனுருபுவிளக்க; ¹ “உம்
மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்” என்றாராகலின். தான், அசை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;
“குரவை யென்பது.....இயல்பிற் றென்ப”,
“குரவை யென்பது.....ஆட லாகும்” என்றாராகலின்.

கொஞ்சுசொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கத்திற்குக் கருந்து.

க. காரி கதனஞ்சான்.....கோதையாள்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சேற்றத்தை ¹ அஞ்சானாய்க் குறித்துச் சென்று தழுவினானே விரும்பும்; இந்த மலராகட்டிய மாலையையுடையா ளென்க.

¹ தொல்காப்பியம், இடையியல், கு. சக.

² "கொல்லேற்றக் கோடஞ்சுவானே மறுமையும், புல்லாளே பரமமகன்" (கலி, 80க.) என்பது இங்கு ஒப்புதோக்கத்தக்கது.

சுருஉ சிலப்பதிகாரம்

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

2.

நெற்றிச்செகிலை.....மாதராதோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்சுட்டியேற்றை

வலிதொலைத்தானுக்குரியன் ; இம்

மாதருடையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில் ;

சிவந்தசுட்டியுமாம்.

நட. மல்லன்

மழவிடை.....பூங்குழமுன்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இளைய ஏற்றைத்தழுவி

ஏறிச்செலுத்தினனுக்கு

உரியாள் ; இம்முல்லைப்பூங்குழமுள்ளென்க.

தான், அசை.

ச.

துண்பொறி வெள்ளை.....மர்தர் தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிமமறையினேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கே
பெண்கொடியாகிய தன்மையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

ஆம்; இப்

நு.

பொற்பொறி வெள்ளை.....மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தின்சீற்றத்தைக்
கெடுத்தவனுக்கு மனைவியா சும்; மென்முலையையுடைய
நல்ல கொடிபோலுமிவளென்க.

தான், அசை.

சு. வென்றி மழவிடை.....குழலாள்

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏற்றைத்

தழுவிச்செலுத்தினாளுக் குரியள்; கொன்றைப் பழம்போலும்
குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார்

வளையாபகீயினும்.

எ. தூநிற வெள்ளை.....மலரான்

(இ - ள்.) இப் பால்வெள்ளையேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கு மனைவி யாகும்; காயாம்பூப்போலும் நிறத்தினையுடைய இவனென்க.

எடுத்ததுக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக் காட்டுதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,

தொழுவிடை.....கோதைபார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய ஏழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார்; இக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க.

என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவாள்

(இ - ள்.) மாதரி இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையேநோக்கி இம்மக ளிரைப் பழையநரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறுத்தி இவர்க்குப் படைத் துக்கோட்பெயரிடுவாள்:—

கௌ.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை.

சுருந

குடமுத

விடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும்: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை,

திரிகோணப்பாலை,

வட்டப்பாலையென.

என்னை? “ஆயஞ் சதுரந், திரிகோணம்
பாலை யாகும்” என்றார்.

வட்டமெனப், பாய நான்கும்

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மென்பது வகுக்கும் காலே,
யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்.”, “சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந்
தன்மீது, பேணியிரு நாலு பெருந்திசைச்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி
யொன்பானு மூன்றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை.” என்பது குத்திரம்
என்னுதலிற்றேவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச்
சாணாக ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டிவரம்புகீறி மண்ட
லஞ்செய்து பன்னிரண்டிகோணமாக வகுப்பது துதலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமின மாக—முதிராத, வீராதி
ராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே, யேரார்ந்த மண்டலமென் றென்.” என்பது
குத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின், இட்ட பன்னிரண்டிகோணத்திற் பன்னி
ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள் நரம்புடனியல்வன ஏழென்பதுணர்த்
துதலுதலிற்று.

“ஏத்து மிடப மலவு னுடன்கீயம், கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை—
பார்த்துக், குரன்முதற் ருர மிறுவாய்க் கிடந்த, கிரவேழுஞ் செம்பாலை நேர்.”
இவ்வேழும் இடபம் கற்கடகம் சிங்கம் துலாம் தனு: கும்பம் மீனமென இவற்று
ணிற்கும்.

“துலைநிலைக் குரலுந் தனுநிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு கும்பத்து நேர்கைக்
கிளையு, மீனத் துழையும் விடைநிலத் தினியு, மானக் கடகத்து மன்னிய விள
ரியு, மரியிடைத் தாரமு மணைவுறக் கொளலே.”

இனி இந்நரம்புகளின்மாத்திரைகள்வருமாறு: “குரலுத்த நான்கு கிளை
மூன் நிரண்டாந், குரையா வழையினி நான்கு—விரையா, விளரியெனின்
மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற் றவர்” எனக்
கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழையிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள்
இனிபிறக்கும்; இனியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரி
யுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிற்றேன்றியநரம்பு

தாரம்; இவை விரிப்பிற்பெருகும்; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி வட்டப்பாடையிலே நாலுபண்ணும் பிறக்கும்; “தாரத் துழைதோன்
றப் பாடையாழ் தண்குர, லோருமுழை தோன்றக் குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யினி
குரலிற் றோன்ற மருதயாழ் துத்த, மினியிற் பிறக்கநெய்த லியாழ்.” இவற்றுள்,
பாடையாமுள்ளே ஏழுபாடையிசை பிறக்கும். “குரலினியிற் பாகத்தை வாங்கியோ
ரொன்று, வரையாது தாரத் துழைக்கும்—விரைவின்றி, பெத்தும் விளரி
கிளைக்கேக்க வேந்திழையாய், துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.”

சுருசு

சிலப்பதிகாரம்

இந்நரம்பிற் பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும்
துத்தமும் இனியும் நான்கு

மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும்
மூன்றுமாத் திரைபெறும்; உழை

யும் தாரமும் இரண்டு மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட்
குரல்குரலாய் ஒத்து

நின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாகத்தையும்
இனியிற்பாகத்தையும்

வாங்கிக் கைக்கிளே உழை விளரி தாரத்திற்கு
ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க்

கத் துத்தம் குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம்;
இவ்வாறேதிரிக்க இவ்வேழுபெரும்

பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்கும்கால் திரிந்தகுரல் முதலாக
ஏழும் பிறக்கும்.

அவை பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை;

துத்தம் குரலாயது

படுமலைப்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை;
உழை குரலாயது அரும்

பாலை; இனி குரலாயது கோடிப்பாலை ; விளரி குரலாயது
விளரிப்பாலை; தாரம்

குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே
ஏழுபாலையும்கண்டுகொள்க.

இதனை *வலமுறையென்றும் ; மேற்கேமுகமாக இருந்து
திரிதலான். கிழக்கே

நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.

(இ - ள்.) குடதிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக் குரல்
துத்தம் கைக்கிளை

உழை இனி விளரி தாரமென இவர்க்கு
நிரலேயிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும்
பெயரென்க.

படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள் - இனி

ஆளுதற்கு இட்ட இடுகுறிப்
பெயர் கூறுவாள்.

மாயவனென்றாள்.....முறை

(இ - ள்.)... ..

மாயவன் சீஞ்ஞார்.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட குரனரம்பைச்சேரப் பின்னையென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன; வெள்ளையாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட இளியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும் நின்றன; கைக்கிளையென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; † முந்தையென்னும் தாரநரம்பிற்கு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முந்தை - முத்தை; விகாரம். “முத்தை முதலிய விகடி பிழைத்தா”
என்றார் பிறரும்.

அவருள், வண்டுழாய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய துழாய்மாலையை மாயவன்ருளிட்டி இசைநாடக நூலோராஸ் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திற்கு உட்பட்டாடுவாள் உலகளந்த மாயவன் தன்னுடைய திருமார்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளே நோக்காமைக்குக் காரணமாகிய சிறப்பையுடைய வளைபொருந்திய கையாளாகிய பின்னை தானையாமென்று மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - ம்.) * “வரன்முறைபென்றார்”, “வலமுறைபென்றார்”, † “முத்தையாகிய அசைபென்னுந் தாரநரம்பு”.

க௭.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

1 “நீணிரைநம்பின்னை” என்றார் பிறரும்;
நப்பின்னையென்பாருமுளர். ஐயென்றாள் - வியந்தாள்; *
“ஐவியப் பாகும்” என்றாகலின். ஆயர் மகள் - மாதரி.

சுத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்.

செந்நிலை

மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றாள்

(இ - ள்.) சமநிலையிலேகின்று நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து
மண்டலமிருந்து அப்பொழுதே ஆடுதற்குத் தாளவறுப்பை
ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப்

பட்ட குற்றானத்துகின்ற மாயவனாகிய அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தராம்
பாகிய பின்னையைநோக்கிப் பரந்தகன்ற கொல்லையில் வருசத்தால்வந்துகின்ற
குருந்தையொசித்த அவளை முல்லையாகிய இனிய பண்ணை பாடியாடக்கடவே
மென்றாளுளென்க.

செந்நிலை - சமநிலை. ஆன், ஓடு. கற்கடக்கை -

நண்டுக்கை; ஆவது

நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேமடக்கி
மற்றையிரண்டிவிரலுங்கோத்தல்.

அந்நிலையே - அப்பொழுதே.

என—(இ - ள்.) என்றிட்டு,

குரன்மந்தமாக..... பாட்டெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவார்:—

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள் குரலென்னுநரம்பு

மந்தசுரமாக இளி

யென்னுநரம்பு சமசுரமாக வந்தமுறையே
துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக விளரியையும்
வலிமையில்லாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவள்
தன்னட்டநரம்

பாகிய துத்தநரம்பாயவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, நிரைமேய்க்கின்றுழி விளவின் கனியையுதிர்க்கவேண்டி
அவ்விடத்தில் மேய்கின்றபசுவின் கன்றைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்ந்த
மாயவன் நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுநிரையிடத்துவருவன்; அங்ஙனம்
வந்தால் அவனா தும் கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றாளுளென்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, கடலைக் கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற்
சுற்றுக்கயிறு வாசுகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் நம்வழி
பாட்டால் ஈங்கு நம்மானிடத்துவருவன்; அங்ஙனம்வந்தால் அவனா தும்
இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றாளுளென்க.

சநிகு

சிலப்பதிகாரம்

ந.

கொல்லையஞ்சாரல்.....கேளாமோ தோழீ

(இ - ள்.) தோழீ,

நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால்

வந்து நின்று குருந்தைமுறித்த மாயவன் நம்வழிபாட்டாற்
பகலே இங்குள்ள

நம் ஆனிரையுள்வருவன்; அவன் அங்ஙனம்வந்தால்
அவனாதம் இனிய முல்

லையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றொளன்க.

கொன்றை ஆம்பல் முல்லை யென்பன சிலகருவி;
இனி அவற்றைப் பண்

னென்று கூறுபவெனின், அங்ஙனங்கூறுவாரும்
ஆம்பலும் முல்லையுமே பண்ணு

தற்குப் பொருந்தக்கூறினல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணில்லையாதலானும்
கலியுண் முல்லைத்தீணையின்கண் ஆறும்பாட்டினுள், ¹ “கழுவொடு சுடுபடை
சுருக்கிய தோற்க, னீழிழைசை மண்டை யுறியொடு தூக்கி, யொழுதிய கொன்
றைத் தீங்குமுன் முரற்சியர், வழுஉச்சொற் கோவலர் தத்த மினநிரை, பொழு
தொடு தோன்றிய கார்நனை வியன்புலத்தர்” எனக் கருவிகூறினமையானும்,
“அன்றைப் பகற்கழிந் தாளின் திராப்பகற், கன்றின் குரலுங் கறவை மணி
கறக்கக், கொன்றைப் பழக்குழற் கோவல ராம்பலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம்
பென வார்ப்பவும்” என வரையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப் பண்கூறுதலானும்
இவை ஒருபொருண்மேல் முன்றலேக்கிவந்த ஒத்தாழிசையாதலானும் இரண்டு

பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின், செய்யுட்கும் பொருட்கும் வழங்குச்
சேறலானும் அங்ஙனங்கூறுதல் அமையாதென்க.

இதனுட் குழலென்றது வங்கியத்துப்
கூறுபடும்:—

பொதுப்பெயர். இஃது ஐந்த

அவை * “ஒங்கிய மூங்கில் பார்த்து” என்பன.

நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவிரல்;

இது துளையிடுமிடத்து

நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரரிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைச்
பண்ணி இடமுக்கத்தை அடைத்து வலமுக்கம்வெளியாகவிடப்படும்;

என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியத்தின் துளையளவு: நீளம் இருபதுவிரல்; இதிலே தூம்பு
முகத்தின் இரண்டுவிரல் நீக்கி முதல்வாய்விட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம்
விட்டு வளைவாயினும் இரண்டுவிரல்நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும்
எட்டுத்துளையிடுக. இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்தநீக்கி நின்ற
ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும்; துளைகளின்பரப்பு ஒருவிரலைவிட
கொள்ளுக;

* என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி.....வங்கியத்தின் கூறு” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியமுதுமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்த துளையை முத்திரையென்று
நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றிவாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன : இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றை
முன்றுவிரலும் வலக்கையிற்பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேமும்;

கௌ—ஆய் ச் சி ய ர் கு ர வை.

சநுௌ

என்னை? “வளைவாயருகொன்று.....

...வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு:

ச ரி க ம ப த ரி என்னும்

எழெழுத்தினும் பிறக்கும்;

என்னை? “சரிக மபதரி

சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்.

ஏழிசையாவன: சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம்,

மத்திமம், பஞ்சமம்,

தைவதம், நிடாதமெனவிலை. இவைபிறந்து

இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்கும். இவற்றுட்

கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல் கொள்க. அவ்வாறு

கொள்ளுங்கால், கருவியென்பதனை இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறி யாகக்கோடுமோவென்ற காரணக்குறியாகக்கோடும்; என்னகாரணமென்ற கஞ்சத்தாற் குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தலின் ஆம்பற்குழலா யிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத் துருவித் துளைத்து ஊதலிற்கொன்

ஹைக்குழலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால் முப்புரியாகத் தெற்றியவனையை
வீள்வாய்க்கட்செறித்தா தலின் முல்லைக்குழலாயிற்றெனவுங் கொள்க.

தொழுணைத் துறைவனோடு.....பாடுகேம்யாம்
(இ - ள்.).....

க.

இறுமென் சாயல்.....முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கப்புலனாகநோக்குவார் மென்மையாகலின் இப்பொழுது இது
மெனத்தரும் இடைநடங்கும்படி அசைபவளது துகிலை ஒளித்தானுடைய வடி
வினழகையே புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி, அங்ஙனம்
துகிலையொளித்தவன்

அவள்துகிலின்மைகண்டு சோர்கின் றவதனைக்கண்டு
சோர்கின்ற நறிய மெல்
லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய

முகத்தினழகையே புகழக்
கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ் செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுணையாற்றினுள் வஞ்சஞ்செய்தானுடைய நெஞ்சத்தைக்
கவாந்தானுடைய அழகையே புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி அங்ஙனம் தன்னெஞ்
சத்தைக் கவாந்தானுடைய அழகையும் வளையையுமொளித்துக்கொண்டா
னுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோ;

ங. தையல் கலையும்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையேயன்றி வளையையுமிழந்தநாணல் தன்கையிலேமறைந்
தாளாகிய தையலுடைய முகத்தினழகையே புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி அங்ங
னம் கையிலே மறைந்தானுடைய முகத்தின் றன்மையைக்கண்டு இரங்கி மயக்
கத்தையுழந்தானுடைய வடிவையே புகழ்க்கடவேமோவென்றாரென்க.

இவை துவைமங்கள் கூற்று

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.) ஒற்றைத்தாளத்தின்கூறு.

இஅ

சுருஅ சிலப்பதிகாரம்

கதிர்திகிரி.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பகற்கதிரைத் தன்கையாழியான் மறைத்த
கடல்போலும் வண்

ணத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள்; மதியையொத்த
யையுடைய அவன்றமையன் வலப்பக்கத்துள்ளாள்; கட்டவிழ்ந்த

திருமேனி

மலர்பொ

நுந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞை அவளுடைய
தாளவொற்றறுப்பைப் புறங்

காக்கின்றவர் முதியவேதத்தின்¹
சிக்கையென்னுமங்கத்தை ஆராயும் முத

னரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனான்க.

சிக்கையென்பது, இசை.

மயிலெருத்து.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாயவன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய அவன் தன்மையன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; சிறுபுறமாகிய எருத்தங்கோட்டிய பிள்ளை, அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர் குயிலுவருட் செறிப்புணர்ந்திருக்கும் தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதன ரென்க.

கொளையென்பது ஒற்றறுப்பு; அது முன்னர்க்குறினும்.

மாயவன் தன்... குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன் தன் தன்மையனோடும் எழுதிய வளையைக் கையின் கணுடைய பிஞ்சுருயோடும் கோவலருடைய சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள் புறத்தேவீழ்ந்தகையக் கோத்த கைகளிலணிந்த வளையொலிக்கின்ற தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோகைதப்பிராட்டியார் கொழுதேத்தத் துவராபதியில் எருமன்றத்தே அன்றமுடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தாயிருந்ததென மாதரீவியந்தான்;

ஒடி இரண்டும் எண்ணெடி. சிறுமியர் - சிறுபெண்கள்; குடநாட்டி வழக்கு. ஒ, வியப்பு.

எல்லாநாம்—(இ - ள்.) நாமெல்லாம்; எல்லா-ஏழ், தோழியென்றுமாம்.

புள்ளூர் கடவுளை..... பாணியொன்றுற்று

(இ - ள்.) கருப்புள்ளிப்பூர்கின்ற கடவுளை மிகவும் போற்றுவோம்; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய ஒருபாட்டினனென்க.

க. கோவா மலையாரம்..... என்பரால்

(இ - ள்.) கோக்கப்படாத தன் பொதியின்மலையிலாரமும் கோக்கப்பட்ட தன் கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரன்முனிந்த இட்ட பூணுகிய ஆரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னர்கோன் மார்பிடத்தன; அங்குனம் தேவர்கோனாமீறாகவுள்ளனபூண்டான் யாவனென்னின், வளவிய துவரையிடத்தப்புகத்திரிமேய்த்துக் குருந்தையொசித்தானென்று சொல்லுவார்;

கோவா, கோத்த இரண்டும் வெளிப்படை.

¹ இதனை நாரதனையென்பர் வடதாலார், நாரதனைக்கையென்றுங் வழங்கும்.

கள.—ஆய்ச்சியர்கு

ரவை. சநக

உ. பொன்னிமயக் கோட்டு.....

.பொருபடையா நென்பரால்

(இ - ள்.) பொன்னுகிய இமயவரைக்
கொடுமுடியிலே தன்புலியைப்

பொறித்த இப்பாலுள்ள மண்ணையெல்லாமாண்டவன் மதிக்குழந்த புகாரில்
வாழும் வளவனாகிய வேந்தன் ; அவன் யாவனெனின், பொற்றிகிரியைத் தான்
பொருதற்குப் படையாகவுடைய மாலைன்றுசொல்லுவர் ;

ஊ. முந்நீரி

னுள்புக்கு.....கடைந்தா நென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு மூவாத

கடம்பைவெட்டினவன் வளவிய வஞ்சி

யில் வாழும் வேந்தனாகியசேரன் ; அவன் யாவனெனின்,
வரையென்றுசொல்

லப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சிக் கடலைக்கடைந்த

மாலென்றுசொல்லுவர்.

¹ முந்நீர் - கடல் ; ஆகுபெயர் ; ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர்

மேனீரென இவை

பென்பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராகலானும் இவ்விரண்டியில்வழி ஊற்றுகிறும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று; முதியநீரெனின், ² “நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்” என்பதனால் அதுவும் மேனீரின் தி, அகையாயமையின் ஆகாது; ஆனால் முந்நீர்க்குப் பொருள் யாதோவெனின், முச்செய்கையைபுடையநீர் முந்நீரென்பது; முச்செய்கையாவண் மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

மூவாக்கடம்பு வஞ்சத்தால் நிற்கின்றதாகலின், மூப்பின்று ஒருநாள் போலின்றிகடம்பு. மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை.

இவைழன்றும் புவைநிலை.

இவற்றுட் சேரனை முற்கூறுது பாண்டியனை முற்கூறியதென்றையெனின், இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக்கூட்டியத்சேய்தவ! விழைவுபெறுபுப் பற்ற சேரமுனியாதலானும் ³ “முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது” எனச் சாத்தநீர் கூறினமையானுமென்க.

இவை உள்வரிவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி.....மாயமோ மருட்கைத்தே

(இ. ள்.) கடல்வண்ணனே! கமலவுந்தியாய்! நீ முன்பு ஒருநாள் வடவரையை மத்தாகநாட்டி வாசுதியென்னும்பாம்பைக் கடைகயிருகப்பூட்டிய பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய்; அங்ஙனம் கடைக்கைக்கியுரின்கைகள் அசேரதைப்பிராட்டியாருடைய கடைகயிற்றாலேகட்டுண்டதை; இஃது ஒரு மாயமோ; மிகவும் மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றொருநக.

¹ “முந்நீர்விழுவின்” (புறநா. கூ.) என்பதன் விசேடவுரையையும், “முந்நீர் தாப்பன்” (பெரும்பாண். சசக) என்பதனுரையையும், “முந்நீர்ப்பிறத்த” (சீவக. இ.) என்பதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

² திருக்குறள், கள. ³ செல்பபதிகாரம், பதிகம், கூக.

கடல்வண்ணன், அண்மைவிளி; 'அண்மைச் சொல்லே யியற்கையாகும்' என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

உ. அறுபொரு

ளிவனென்றே.....மருட்கைத்தே
(இ - ள்.) மாலைபாய்! ஐயமற்றபொருள்

இவனென்றேகொண்டு அமர்

தீரளெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாநிற்கவும், நீ மிக்க பசியொன்றுமின்றி

பே உலகடங்கலுமுண்டாய்; அங்ஙன முண்டவாய் களவிடத்தே உறிவெண்

ணையைப் பெரும்பசியாலே உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு

மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின் மதென்றொரென்க.

அறுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை;

ஐயமற்றபொருளென்

றுயிற்று. இனி அறுபொருள் -

தீர்ந்தபொருளென்றுமாம்; "அற்றகாரியம்"

என்றற்போல. இனி அறுபொருள் -

அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த

பொருளென்றுமாம்.

ந.

திரண்டமரர்.....மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) திருமாலே! அட்டாய்! அமரர் திரண்டு
ஏத்தாநிற்கும் நினது

செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும்
இருணீங்கநடந்தாய்;

அங்ஙனம் இருணீங்கநடந்தவடி பஞ்சபாண்டவர்க்குப்
பின்பு தூதாகநடந்தவடி;

இஃது ஒருமாயமோ; எங்கட்கு
மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்று

ரென்க.

அமரர்திரண்டென மாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம்.

மாறு - பகை.

இவை மூன்றும் முன்னிலைப்பரவல்.

க. மூவுலகு

மீரடியான்.....செவியே

(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி மூவுலகையும் முடியத்தாவிய
சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின்கட்போந்து சோவென்னும்
அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும் போரின்கண்டோலைந்தமடியவும் அதுவேயு
மன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத
செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய புகழைக்கேளாத செவியும் சில

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியென்றார்; மண்ணினும் மரத்
 தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். போந்து மடியக்கட்டழித்த சேவக
 னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை.
 செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின்,
 செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ.

பெரியவனை மாயவனை.....கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாத்தேவரினும் பெரியவனை. மாயங்களைவல்லவனைப் பெரிய
 உலகனைத்தையும் விரிக்கின்ற கமலாவுந்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

¹ தொல்காப்பியம், விளிமரபு, கு. 40.

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வ.

சுகாக

கனிவாய்நுகவுள்ளனவெல்லாம். செய்ய கரியவனைக்
 காணப்பெறுதகன்கள்

என்னகண்களோ ; அங்ஙனம் காணுங்கால்

இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே

இமமத்துக்காண்பார்கண்கள்

என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், வினைத்தொகை. செய்ய கரியவனென்பது
வினோதமேன்று

மலங்காரம். என்னகண்களென்றதற்கு

முன்னர்க்குறியவாறேகூறுக ; பீலிக்

கண்ணுமுண்டாகலின் இனி இமமத்துக்காண்பார்

கண்ணையெனினுமமையும்.

கண்ணென்றது மக்கள்

ந. மடந்தாழ்

நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய

கஞ்சனார்செய்த வஞ்சங்களைக்

கடந்தவனைத் திசைநான்கினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற

ஆரணம்தொடர்ந்து

முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் நூதுநடந்தவனை

ஏத்தாத நா என்ன நாவோ ; நாராயணுவென்றுகூறுத

நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவின்மை. தாழ்தல் - தங்குதல்.

பான்மயக்கம்.

கஞ்சனார், செறலின்கட்

என்னநாவோவென்றதுமது ; சிறகைநாக்
டாகலின்.

கலப்பைநா இவையுழன்

இவை முள்ளும் படர்க்கைபாவல்.

என்றியாங்கோத்த.....

.....கடிப்பிகுமுரசே.

(இ-ள்.) என்றுகொண்டு நாம்தொடுத்த குரவைக்கத்தினுள் நாம் ஏத்
தியதெய்வம் நம் ஆவிடத்துத் தலைப்பட்டிணிகளைத் தீர்ப்பதாக; கொற்றத்
தையுடைய இழையப்படையாகவுடைய இந்திரனுடைய முடியிடத்தையுடைத்த
தொடிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய கடிப்பானெறியுமுரசும்
வேந்தர்மருள் எந்நாளும் மாற்றாநென்று முழங்குவதாகவெனச்சொல்லி
வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.

இது கூத்தாற்றெய்யம்.

கௌ.—ஆய்ச்சியர்குரவை முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது துன்பமா வஸ.

ஆங்கு,

ஆயர் முதுமக * ளாடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு

நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ லடியேத்தத்

நு. தூவித் துறைபடியப் போயினாண் மேவிக்
குரவை முடிவிலோ னுராவங் கேட்டு
விரைவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாளந்

நங்கைக்குச்

கடு. சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்
§ எல்லாவோ,

¹காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய்

கைம்மிகு

முதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே

உ. ஆயர்

- அவ்விடத்து.

முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலாள் - ஐயை,

ச. நீநீர்வையைக்கண்ணே. நேடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார்.

க - டி. பூமுதலாயினவற்றைத் தூவி. துறைபடிய - தீர்ச்சுமட; துறை
படிதல் - பலியிடுதல்.

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை; வேறொருத்தியென்றுங்கூறுவர்.

கூ. சொல்லாடாமல்கின்றாள், அந்தக்கண்ணிக்கு.

க0. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் - அந்நிலைதான்.

க - க0. அன்றிச் சொல்லாடாளாய்நின்ற அந்த நங்கைக்குக் கண்ணி
தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்.

கக. எல்லா - தோழி.....

1 "காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக, ஆதலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி"
"காதலர் கெடுத்த தோயொடுங்கனன், ஆதலைக் குருகி னுயிர்த்தன ருயிர்த்த"
(சிலப். ச: 104 - க; உஉ: கடுக - உ); "காதலர்.....பொத்தி, ஆதலைக் குருகி
னுயிர்த்ததத் தடங்காது", "செங்கண் சிவந்த தெஞ்சுபுகை புயிர்த்த", "வஞ்சினஞ்
சாத்தி தெஞ்சுபுகை புயிர்த்த" மணி. உ: சஉ - க; அ: 104; கஅ: கௌ.

(பி - ம) * 'ஆட்டிய' + 'புலர்' † 'அடிபேத்தித்' ‡ 'எல்லா, காதலர்க்
களோன் கலங்குதொய்கைமிகஆதலை'

க அ. — து ன் ப ம ா லை.

சகாந்

ஆதலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சாயி
கடு. னேதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி யோதோழி

நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய் கைம்மிஞ்
மன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சன்றே
யன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சாயின்

மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி
யோதோழி

உ௦. தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக்காணேன்
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென்
னெஞ்சன்றே

வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென்
னெஞ்சாயி

† நெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி

யோதோழி

1 சொன்னது :—

உரு. அரைசுறை கோயி லணியார் னெகிழங்

கரையாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

கரையாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே

§ எனக்கேட்டு,

நா. பொங்கி பெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலம் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழ்தாடன் || கேள்வனை
பெங்கனா வென்னா வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்

கரு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயுற்றாள்; ஏதிலாரென்றது மறை
பச்சொன்னவர்களை; ஏதிலார்-நகரிலுள்ளாருமாம்; தோழியென்றது, ஐயையை.

உ. (பா) தஞ்சமோகானேன் — வேறுதுணைகாண்கின்றிலேன்.

உக. வஞ்சமோவுண்டு - கிருத்திரிமமான தொன்றுண்டு. நெஞ்சமயங்கும்,
முற்று.

உஉ. ஆயின் - ஆதலால்.

உக. எஞ்சலார் - அயலார். எவனென்றாள், வருபாட்டைப்பற்றி.

உச. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி.

உரு. கொழிதம் - சிலம்பு. உசு. கரையாமல் - ஓசைப்படாமல்.

உஅ. கொலைகுறித்தனரென்றாள், ஐயை.

நக. திங்கள் முகிலோடு நில்லக்கொண்டாற்போல

நக. (பா) எங்கனாய் - எங்குற்றாய். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

1 உச - நக; இவை தனிச்சொற்பெற்றுத் தனியேயந்த சொச்சகவொருபோ

பெற்று மெற்கொள்; தொல் செய். கு. ௧௪௧ - த.

(வி - ம்) * 'வாழிதோழி' † 'தடுங்குதோய் கையிகவன்பனை' ‡ 'எஞ்சிலார்
சொன்னதெவன்வாழிதோழி' § 'எனப் பொங்கி' || 'கோவலனை'

சுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமுழுகத்

௩௫. துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு
மகளிரைப்போன்

மன்பதை யலர் தூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப

வன்பனை யிழந்தேன்யா னவலங்கொண்
டழிவலோ

நறைமலி வியன்மார்பி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
துறை * பல திறமுழுகித் துயருறு

மகளிரைப்போன்

௪௦. மறனெடு திரியுங்கோன் மன்னவன்
றவறிழைப்ப

வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண்
டழிவலோ

தம்முறு பெருங்கணவன் † றழலெரி
கைம்மைகூர் துறைமுழ்குங் கவலைய

யகமுழக்கக்

மகளிரைப்போற்

செம்மையி னிகந்தகோற் றென்னவன்
றவறிழைப்ப

சுரு. விம்மையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி

யழிவலோ

காணிகா,

¹ வாய்வதின் வந்த சூரவையின்
வந்தீண்டு

² மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டமி

னாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க

சுரு. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு னீயறிதி

காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்

கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா

யொள்ளெரி யுண்ணுமிவ் ளுரென்ற தொருசூரல்.

சுச. இடரெரி - இடர்செய்யெரி.

சுக. அறனென்றது, தருமதேவதையை.

சங். கைம்மையொழுக்கத்தினையுடைய நோன்பு.

சரு. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

சசு. (பா) காணிகா காணிகா. இகவென்பது நறுதிரிந்தது; இரண்டும் விரைவின் கண்வந்தன.

சஎ. வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்திபூருவமாக எடுத்தகுரவை.

சக. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேட்க கேட்க; இரட்டித்தார், எல்லாரும் கேட்டற்கு

ருக. ஊருண்ணுமென்றது, முற்று ஒருகுரல் - அசரீரி.

1- சஎ - இக. ஐந்தழயின்மேல் நரடியிக்கு வந்த ஒருபோகிற்கு இதனைமேற் கோள் காட்டினார்; இதால், செய். கு, கசக. ந.

(பி-ம்.) * 'பலதொழில்' + 'தழுவெரியிடை' † 'ஆயர்மட'

கஅ—துன்பமாலே.

சகாரு

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளுள்ள

(இ - ள்.) மாதரி, இங்ஙனம் அவராடிய

குரவைமுடிந்தவளவிலே¹ ஒழுக்க

குத நீரையுடைய வையைபாற்றின்கரையிடத்து
நெடுமாஸடியைப் பூமுதலிய

வற்றைத்துவி ஏத்துதற்கு நீராடப்போயினுளாக;
சாயலாள் வேறொருத்தி
உண்ணகரத்துப் பிறந்ததொரு வார்த்தைகேட்டுச்
சென்றிருந்து கூறுதற்கு
விரைவோடுவந்தாளுள்ளென்க.

ஆழிய சாயலாளெனச் சேர்த்து அசைந்த
சாயலாளென்பாருமுளர். புனை
சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமால் -
அந்தரவானத்தேம்பெருமான். துறை
படிதல் - நீராடுதல்; அக்காலவழக்கு. முதுமகள்
போயினுளுடைய சாயலாள்
அரவங்கேட்டு வந்து அவ்விடத்து நின்றாளுள்ளென
ஐயமேலேற்றுவாரு
முளர். போயினுள்கேட்டு வந்தாளுள்ளெனப் பொருண்மை
மசுட்டலாக்கி மாதரி
மேலேற்றலுமொன்று. இது புறஞ்சேரியாதலின், ஊரரவ
மென்றார்..

அவடான்—(இ - ள்.)

அங்ஙனம் விரைவொடுவந்துநின்றவடான்,

சொல்லாடாள்.....சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கேட்டுவந்து
ளாய்க் குரவைமுடித்து நீராடிவந்து

கண்ணகிக்குத் தன்வாக்காற்சொல்லா
 நின்ற ஆயர்மகளிர்க்கு மறையிற்கூறி
 அவரோடுதானும் விம்முற்றுகின்றவள் அவளழகும்
 இளமையும் தனிமையும்
 கண்டு ஆற்றாளாய் நெஞ்சுழிந்து சொல்ல நாவெழுத்துதான்
 நிற்குமென்க.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவள் தன்மெய்ப்பாட்டாற்
 சொல்லுமென்று

மாம். இனி அங்ஙன நின்றாளாகிய அந்நங்கைக்குக்
 கண்ணகி தான்சொல்லாடு
 மெனினுமமையும். அது மேற்கூறுகின்றார்:—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) ஏஹ; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற்

காண்கிலேன்.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, என்காதலனை வரக்காண்கின்றிலேன்; அங்ஙனங்காணு
 மையின் நெஞ்சுகலங்கி நோய் கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி உலையி

லுதந்தருத்திமூக்கும் தோற்கும்படி மூச்சும் அழலெழுவியாரின்றன; இவை
 இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் என்னேநோக்கி இவ்வாய்ச்சியார் குறிப்பாற்கூறுகின்
 ரது யாதோவென்றறிகின்றிலேனென இரங்கிக்கூறினானென்க.

அன்றேயென்பது, அசை. ஏதிலாரென்றான்; சொன்னவனையும் கேட்
 கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஒவென்பது, இரக்கக் குறிப்பு. இவை
 மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக் கைமிகும் உயிர்க்குமென்க. சொன்ன

தெவனென்று அறிதியோவென்னும் வினாப்பொருண்மைதோன்ற உரைப்பினு
மமையும்.

¹ "வையை யென்றுற பொய்பாக் குலக்கொடி" (சிவப், ககி: கஸ); "வையை
பன்ன வழக்குடை வாயில்" மதுரை. ககசு.

ருக

சுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

நன்பகற்போதே.....தோழி

(இ - ள்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின்கண்ணே நடுக்கமுறுவிக்குநாய்
ஒருகாற்கொருகாற் கைம்பிகாரின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னாள் அன்புசெய்
யப்பட்டாணையும் வாக்காண்கின்றிலேனாதலால்
என்னெஞ்சு வருந்தாநின்றது;
இவை யிங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் குறிப்பால்
இம்மகளிர்பலரும் கூறுகின்றது
யாதோவென்றறிகின்றிலேனென்றொளன்க.

கோவலன் போனபோதே தன் னெஞ்சு
கலங்குதலால் நன்பகற்போதே
யென்றுள்.

தஞ்சமோதோழி.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, இவ்வயலாட்சொல்லுகின்றமறை எளிதன்று; அதற்கேற்ப என்றலைவையும் வரக்காண்கின்றிலேனாகலின், என்னை வஞ்சித்ததொன்றும்;

அதுவேயுமன்றி என்னஞ்சுமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின், குறிப்பால் இவாட்சொல்லுகின்றது யாதோவென்றதிகின்றிலேனென்றொளன்க.

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்னதஞ்சமுண்டென அழகையிறுநென்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடாக்கினுமமையும்; தஞ்சமாயல்லவென்பதபோல நின்றது. தோழியென்றது - ஐயையை.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி;

அரசுறைகோயில்.....கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவளிரங்காநிற்க ஊராவக்கேட்டு விரைவொடுவந்த சொல்லாடாளாய்ச் சொல்லாடுகின்றவன் அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப்புரத்திலிருக்கும் அழகுநிறைந்ததிலம்பை வருந்தாமல் தனக்கைத்தாக்கிக் கொண்ட கள்வனிலையாமென்று ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேற்காரர் இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தன ரென்றொளன்க.

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறுதியக்குமெனக்கருதிப் பரியாயத்திற்கூறினோம். என்றேயென்ற ஏகாரமிரண்டினும் பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரிநிலையால் எதிர்ப்பறைத்துக்கூறினாள். இதனை ஐயைகூற்றென்பாருமுளர். அரசன் கோயிலென்றது 'உறைகோயில்' என்றமையான் அந்தப்புரமாயிற்று. கரைதல் - ஓசைப்படுதலுமாம்; அவதாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்.) என்று அவள்சொல்லக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தாள்..... மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றாமையான் வசமழிந்து நிறத்தினின்றமெழுந்து மறித்தும் விழுந்திடக்கின்றவன் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரையுடைய திங்கள், பொழியக் கால்கொண்டவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவள் தன்கணவன் முன்னர் வருகைப்பொருந்துதலாற் செவ்வரிபாயந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையால்

மோதிக்கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ
எவ்விடத்தாய்தானென்ற வுருந்திப் பொருமி மயங்கி
யாவுந்தோன்றுவென்று அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் குலைந்தகுழலுக்கும் திங்களும்
புயலுமுவமை. எழுந்தன ளாய் விழுந்தவள் மாழ்குவாளாய்
அழுதாளென்க. ஆண்டிக் ¹ “கண்ணகிகருங் கண்”
என்றவர் ஈண்டிச் “செங்கண்” என்றார், காலையில்
தலைபளியாற்பிறந்த செவ்விதோன்ற. ஆஅ, இரக்கக்குறிப்பு.

இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென விழுந்தாள்; விழுந்தவள்
செங்கண்சிவப்பத் தன்கேள்வனை எவ்விடத்தாயோடு ஆஅவென அழுதா
ளெனவுமாம்.

இன்புறு தங்கணவர்.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) அங்கனம் மருண்டழுதவள், தம்மோடின்புற்ற தங்கணவர்
இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு அதனிடமூழ்காது துன்ப
முறுந்தன்மையவாகிய கைம்மைநோன்பைநோற்று இடர்ப்படும் ² உயவற்
பெண்டிரைப்போல மக்கட்பரப்பினுள்ளோரெல்லாம் தன்னைப்பழிநூற்றும்படி
பாண்டியன் தவற்றைச்செய்ய அன்புநையிழந்தேனாகிய யான் இருந்தழுவாள்
ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினுனென்க.

துன்புறுவனவென்றார்; ³ “வெள்ளைச் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட,
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்” என்ப
தனை. இது புறம்.

நறைமலி.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) நறைமிக்க அகன்ற மார்பினையுடைய தம்நண்பன் நெருப்பின் மூழ்க அவனையிழந்து ஏங்கி நீர்த்துறைகள் பலவற்றுள்ளும் தாங்குளிரப்புக் காழத் துயரமுற்றிருந்தமும் உயவன்மகளிரைப்போல், மறத்தொடுபொருந்தி அறத்திற்கிரியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன் தவற்றைச்செய்யப் பார்த்திருந்த அறக்கடவுளென்கின்ற அறிவற்றோய்! யான் அங்ஙனம் வருத்தமுற்றிருந்து இரங்குவாளொருத்தியோ; கூறென்றளென்க.

மூழ்குதல் - அழுக்கறக் குளிரக் குளித்தல். அறனெனுமடவோயென்றான்; உன்னைநீத்துப் பகையாகிய மறனொடுதிரியக்கண்டும் ஆண்டுநின்றாயெனப் புலந்த.

தம்முறு பெருங்கணவன்.....இணைந்தேங்கி யழிவலோ

(இ - ள்.) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய தலைமைபொருந்தியகணவன் அழலும் எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு ஆவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது கைம்மை நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும் உயவற்பெண்டிரைப்

¹ சிலப்பதிகாரம், ௫: உருள.

² உயவற்பெண்டிர - வருந்துதலையுடைய மகளிர்; “உயவார்பெண்டிரேமல்லேம்” புறநா. உச்சு.

³ புறநானூறு, உச்சு.

சுகு அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

போல, செமமையினின் றுநீங்கின கோலையுடைய தென்னவன் தவற்றைச்செய்ய

இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்ப்படைத்து மிகவருந்தி இங்கிருந்து அழுவா

னொருத்தியோயானென்றளென்க.

இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தைதயுரினைந்து.

ஆவது இம்மையிற்

புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியத்தையும் விட்டென்றபடி.

காணிகா—(இ - ள்.) காண்பாயாக;

¹ இகவென்னுமுன்னிலைபகை இகாவென ஈறுதிரி

ந்து காண்பாயாக

வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த.....இவ்வூரென்ற

தொருகுரல்

(இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய

உற்பாதசாந்திப்பொருட்டு ஆடிய இக்குர

வையுள் வந்துதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர்

நீரெல்லீருங்கேண்மின்; அங்ஙன

மாகிய மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக; பரந்த

திரையையுடைய கடல்கூழ்ந்த

இவ்வுலகிலுண்டானபொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை,

ஆதலாற் கதிர்ச்செல்

வனே, நீயறிய என்கணவன் கள்வனோவென்றாளாக, அவன்

அசரீரியாய்நின்று

கூறுகின்றவன், நின்கணவனோ கள்வனல்லன், அவனைக்

கள்வனென்ற இவ். ஆரை மாதிராய்,

எரியுண்ணுங்காணென்றொன்க.

கேட்டமின் - கேண்மின்; ஒருசொல். கேட்டைக்க -

கேட்டையென்னும்

வினையசைச்சொல், உடனடிக்கிவரற்பாலது
 கேட்டமினென்பதனோடு மொழி
 யிடையடிக்காகி ஈற்றுவிவங்கோட்பொருண்மையாற்
 கேட்கவென்னும்பொருட்
 டாயிற்று. பாய்திரை-பரந்திரை. படிதல் - உண்டாகுதல்.
 ஓகாரம், பிரிநிலை.
 ஒள்ளொரி - நினவவல்கேட்குமெரி. இவ்வூர் - இதுசொன்ன
 இவ்வூர். இனி ஓகாரத்தை
 இரக்கக்குறிப்பெனினுமமையும். உண்ணுமிவ்வூர் -
 இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றும்மை.

இது, மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

கஅ.—துன்பமாலை முற்றிற்று.

¹ பரிமேலழகர், தச்சிஞர்க்கினியர் கொங்கையும் இதவே; பரி. கக; கலி. ௧௦௮.

பத்தொன்பதாவது

ஊ ர் சூ ழ் வ ரி.

என்றனன் வெய்யோ னிலங்கீர் வளைத்தோளி

நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி

முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு

* நிறையுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா

ளீதொன்று

நீ. பட்டேன் படாத துயரம் பகைலை

யுற்றே னுருத துறுவனே யீதொன்று

1 கள்வனோ வல்லன் கண்வனென்

காற்சிலம்பு

கொள்ளும் † விலைப்பொருட்டாற்

கொன்றோ யீதொன்று

மாதர்த் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

கூ. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று

காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்

நீதறு நல்லுரை † கேட்பனே யீதொன்று

நீதறு நல்லுரை கேளா டு தொழிவேனே

னோதக்க செய்தாளென் றெள்ள || விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு; மற்றைச்சிலம்பைக் கையிலேந்தி
நின்றிலனென்க.

டு. ஒருவர்ப்பாத துயரம் யான்பட்டேன், படுகாலை - அந்திப்பொழுது.

சு. ஒருவருறுததுற்றேன்; நானுறக்கடவேனோ.

நதொன்று - இஃது ஓரறி

யாயம.

[ஆதித்தையுஞ்சான்றுகாட்டி இவன் தீதிலனென்னும் நல்வார்த்தை கேட்
பெனென்றமையால், அநியாயஞ்செய்தார்களென்று எல்லோர்க்கும் தோற்
பிற்று;]

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமைக்காக.

கஉ - ச. தீதிலனென்னும் நல்வார்த்தை கேட்பேன்; கேட்டிலேனாகில்,
பின்பு நோதக்கசெய்தாளென்று இகழ்க. எள்ளல், ² "பயனில்சொற் புரரா
ட்டி வாளை மகனெனன், மக்கட் பதடி யெனல்" என்பதுபோலக்கொள்க.

¹ "கன்வனோ...நதொன்று: என்றதும் இதுவென்னும் சுட்டுமுதல் உகரலீர்த
வின், அது செய்புளகத்துப் புறனடையான்முடியும்" என்றார்; தொல். உயிர்மயங்கு.
கு. கஉ - த; இ - வி. கு. அடு. ² திருக்குறள், ககசு.

(பி - ம்) * 'திறைவுடை' † 'விலைப்பொருட்டாம் கொன்றுனே யீதொன்று,
காதறிதனவனைக் கண்டாலவன்' ‡ 'கேட்டெனே' § 'ஒழிவனேனோதக்க' || 'இது
மொழிவொன்றென்று'

சுஎ

சிலப்பதிகாரம்

கடு. ¹ நல்லலுற்றற்ற தழுவாளீக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வளையாத செங்கோல் வளைந்த

திதுவென்கொன் * மன்னவர் மன்னன்

மதிக்குடை வாள்வேந்தன்

உ௦. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த
திதுவென்கொன்

* மண் + குளிரச் செய்யு மறவே னெடுத்தகை

தண்குடை வெம்மை † விளைத்த
திதுவென்கொல்

செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி நம்பொருட்டால்
வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொ

உ௧. லையரி ட் யுண்கணமு தேங்கி யாற்றுவா

டெய்வமுற்றாள் போலுந் தகைய ளிதுவென்கொ

லென்பன சொல்லி யினைந்தேங்கி யாற்றவும்

* வன்பழி துற்றங் குடியதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாரும். (கஅ) வளையாத செங்கோல் வளைந்ததிது
வென்கொலென்றார்; ஆதித்தனையும் சான்று காட்டி. (கசு) நோதக்க செய்தா
ளென்றெள்ளலென்றமையால்.

உ௩. நம்பொருட்டால் -

நமமைக்கெடுத்திற்பொருட்டால்; ஆவது, இனி

இவளுடைய பிரகடத்தால் மதுரையிலுள்ளாரும்
தோன்றிற்றும்.

கெடப்புகுந்ததென்று

உக. தெய்வமுற்றாள் -

மாம.

தெய்வத்தன்மைமுற்றாள்; தெய்வமேறினாளென்று

உள. என்பனசொல்லி - இன்னசொல்லி.

என்றதனால், (கக) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச் (உள) சொல்லி
இளைந்து ஏங்கி மிகவும்.

உள - அ. (பா) மிகவும் மன்னவனைப் பழிதாற்றுங்குடியது மதுரையென
முற்றுவிக்க.

¹ கக - சு: திருக்குறளின் உசகி, கககி, கிககி - ஆம்பாடல்களால் இவ்வழிகளின்
பொருளை ஆராய்க.

² உக - உ: இவ்வழிகளின்பொருளை "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழித்
தரசர் தங்கன், வின்னகுளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதுமிழ் மரபிற், கண்
குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கழகயத் தடமுங் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளுமேனுந் தான்
மிக வெதுமிழ் மன்றே" (ருளா. மத்திரசாலை. உக.) என்னுஞ்செய்யுள் தன்கு
விளக்குதல் காண்க.

³ "குழப்பிதாற்றங் கோலனுமல்லன்" எலப். உக: கச; "குழப்பிதாற்றங்
கோலே னாகு" புறநா. எஉ.

(பி - ம.) ⁴ 'மன்னவரின் மன்னன் மதிக்குடைவாழ்' ⁵ 'குளிர்செய்யு'
⁶ 'வினத்தது' ⁷ 'உண்கண்ணமுதேங்கி' ⁸ 'அரற்றவுமன்பழி'

1. கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்
 ஈ0. செம்பொற் கொடி * யனையாள் கண்டாளேத்
 தான்காணன்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்

† செவ்வென் கதிர்குருங்கிச் செங்கதிரோன்
 சென்றொளிப்பப் புல்லென் மருண்மலைப்
 பூங்கொடியாள் பூசலிட

வொல்லென் னெலி; படைத்த தூர்

ஈ0. வண்டா ரிருங்குஞ்சி மாலைதன்
 வார்குழன்மேற்

கொண்டா டழீஇக் கொழுநன்பாற்
 காலையாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்

கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் * கடுந்துயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவனென்னீர்

சு0. பொன்னுறு

நறுமேனி டுபொடியாடிக் கிடப்பதோ

மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற்
கென்னுறு || வினைகாணு விதுவென வுரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

கஉ. (பா) தான்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும் சென்றொளித்தான்.

கஉ - க. ஒளித்தான் ; ஒளிக்கப் புல்லென்ற மாலைக்கண்ணே.

கக. தழீஇக்கொழுநன் - ஆயர்பாடியினின்றும் போதுகிறபோது கொழு
நனைத்தழிஇ.

கங. புறஞ்சோர - அவ்விரத்தம் புறம்பெல்லாம் விழுந்து நனைப்ப.

கஅ. அவன்முன்பு அறியாத துயரத்தை.

கக - அ. காலையாய்த் தழீஇக்கொண்டாள் ; கொழுநன்குருதி புறஞ்சோ
ரத் தன்னை அவன் காணாதுகிடக்கின்ற கடிந்துயரத்தினை மாலைவாய்க்கண்டாள்.

கக. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும். என்னீரென்றது, கோவலனை
கோக்கி.

‘என்னுறுதுயர்’ முதலானமூன்றும் ழுதுபாலை.

ச0. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலுமேனி.

சஉ. என்வினைகாணிதுவென்று ஒருவார்த்தை சொல்லார்களோ சான்
றோர்.....வினைகாணுவிது, ஆ, அசை. உரையாரோ - இவ்வழக்கை
இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ ; என்றதுஆருயில்லேனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்
லார்களோவென்றதாம்.

1 "காணியகுழித்த கம்பலை மாக்களின்" மணி. ந: கசஎ.

2 "காதலனுந்நிறகடிந்துயர்" "கணவற்குற்ற கடிந்துயர்" மணி. உ: கஅ, இ0, கக.

(ய - ம) * 'அன்னாள்' † 'செல்லென்கதிர்', 'செல்லுங்கதிர்' ‡ 'அடைந்த
தார்' § 'புகைபாடிக்கிடப்பவோ' || 'துயர்காணு'

யாருமின் மருண்மாலே யிடருறு
தமியேன்முன்

ரூர்மலி * மணிமார்பந் தரைமுழ்கிக்
கிடப்பதோ

சுரு. பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன்
றவறிழைப்ப. வீர்வதோர் வினைகாண
விதுவென-அரையாரோ

கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை
யுடையேன்முன்

புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் †
கிடப்பதோ

மன்பதை ‡ பழிதூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப

ரு. அண்பதோர் வினைகாண விதுவென
அரையாரோ

* பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

கொண்ட ட் கொழுந் ருறுகுறை
தாங்குறாஉம்

பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு
முண்டுகொ

நீடு. லீன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ்
சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு

முண்டுகொல்

தெய்வமு முண்டுகொ நெய்வமு
முண்டுகொல்

வைவானிற் றப்பிய மன்னவன் கூடலிற்
நெய்வமு முண்டுகொ நெய்வமு
முண்டுகொல்

கூடு. * என்றிவை
சொல்லி யழுவாள் கணவன் றன்
* பொன்றுஞ்சு மார்பம் பொருந்தத்
தழீஇக்கொள்ள

நின்ற நெழுந் து நிறைமதி வாண்முகங்
கன்றிய ி தென்றவள் கண்ணீர்கை யான்மாற்ற

ருக - கூ. “பெண்டிர்”, “சான்றோர்”, “தெய்வம்” — “உண்டோ” என்றது உண்டாவின், இப்படிப் பிறவாது ஆதலால் இல்லை என்றவாறு.

கூக. பொன் - சீதேவி. கூக - உ. கொண்டவளவிலே எழுந்திருந்து, நின்றான்; நின்றான் பெயர்.

1. இக - கூ: “உண்டு” என்னும் வினைக்குறிப்புப் பலர்பாலுக்கும் வருமென்பதற்கு இவை மேற்கோள்; தன். மயிலு. ரூ. ககஅ; தன்: வி. ரூ. ககக; இ - வி. ரூ. உச௦.

2. கூ௦ - எடு. “என்றிவை.....வாயின்முன்; இவை தொடர்ந்த பொருளாய் தான் கழிக்கின்” என்பர்; தொல். செய். ரூ. கசக - த.

3. சீவகசிந்தாமணி, கச, கூ௦அ, ககநஉ, கடு௦ச.

(பி - ம்.) * ‘தமமார்பன் றரைமூழ்கிக்கிடப்பதோ’ † ‘கிடப்பவோ’ ‡ ‘அவர் தூற்ற’ § ‘கொழுநருக் குறுதயர்தான் கூறும்’ ¶ ‘என்று கண்ணீரையான் மாற்றியபி, ஈழுதேங்கிலத் தவீழ்த்தாடியையான் கணவன்’

கக்க. — ஊர் சூழ் வரி.

சுஎந

அழுதேங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்

கூஇ. நெழுதகைய திருந்தடியைத்

துணைவளைக்கை யாற்*பற்றப்

1 பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர்

குழாத்துளா

† நெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க

வெனப்போன

மாயங்கொன்

மற்றென்கொன்*மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல்

போயெங்கு § நாடுகேன் பொருளுரையோ

விதுவன்று

எ0. காய்சினந் தணிந்தன்றிக் கணவனைக்
கைகூடேன்

றீவேந்தன் றனைக்கண்டித் திறங்கேட்பல்
யானென்றாள்

என்ற ளெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்களு
நின்ற ணினைந்தா ணெடுங்கயற்க ணீர் ||

சோர

நின்ற ணினைந்தா ணெடுங்கயற்க
ணீர் துடையாச்

எரு. சென்று ளரசன் செழுங்கோயில் வாயின்முன்.

சுசு. பழுதொழிந் தெழுந்திருத்தலாவது - பிணமான தன்மையொழிந்து
நிற்றல். பட்டபொழுதே தெய்வலோகம் புகுகையால், அமரர்குழாத்துள்
ளானென்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்து எழுந்தானென்று பொருளாக்குக.

சுஎ. மலருண்கண்,

அண்மைவிளி. இருந்தைக்க - இருக்க.

(சு0) அழுவாள் (சுக) கொண்டவளவிலே (சுசு)
குழாத்துள்ளாளுகிப் (சுஎ) போனான்.

எழுந்திருந்தான்; ஆம்மா

கக. கணவன் உண்டாயிருக்க, எங்குப்போய்

ஆராய்வேன்? இது மெய்

புலரயன்மென்றது, தன்பின்பு போதாமையற்றி; போயெங்கும் - எங்கும் போய். 'இது' என்றது, புதாரீக்காண்டத்துத்¹ தேவந்திக்குக் கூறினகளுவை யென்றுமாம்.

எஉ. என்றெழுந்தான். இடருற்ற திக்களுவென்றது, முன்புதான்கண்டு² தேவந்திக்குச்சொன்ன களுவினை.

எங - டு. நின்றுநினைந்தான். களுவையினைந்தது. இனி அவ்வாறே செய்வ ஸென்று சென்றான்—வழிகாண நீர்துடைத்துச் சென்றான்.

¹ "பழுதறுமாதவன்" மணி. கக: கசடு. ² சிலப், க: சடு - டுச.

(பி - ம்.) * 'பற்றி' † 'எழுந்தொழின்மலர்' ‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்'.
§ 'தாடுவேன் பொருளுரையோலிதுவென்று' || 'சோரச் சென்று ஏரசன் செழுங்
கோயில் வாயில்வாய்'

கூடு

சுஎசு சிலப்பதிகாரம்

க - ச. என்றனன்வெய்யோன்.....

.பெண்டிர்காளீதொன்று

(இ - ள்.) வெய்யோன் கள்வனல்லனென்றானாக,
அவ்வளைத்தோளி, மற்ற

தைச்சிலம்பொன்றைத் தன்கையிலேந்திக்கொண்டு
அவ்வாயர்பாடியினின்றும்

ஊர்க்குள்ளேபோனவள் ஆண்டிள்ள
கற்புடைமகளிரைநோக்கி முறைசெய்த

லில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரின்கணிநுந்துவாழும்
கற்பையுடையபெண்டிர்

காள்! இஃது அதன் மற்றைச்சிலம்பு
காணுங்கோளென்றொளன்க.

நின்றிலன் - போனான். நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்.....
பெண்டிர்காள், இகழ்ச்சி; என்னை? ¹ “அருந்திற் றரசர் முறைசெயினஸ்
லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது” என்பதனானும்,
² “வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில
வேந்தர் கொற்றஞ்

சிறையாது, பத்தினிப் பெண்டிர் இருந்த நாடு” என்பதனானும் இகழ்ந்தாள்.
அவனாட்டிலிருந்த மகளிர்க்கும் கற்பின்றாமாகலின், அவனிருக்கின்ற ஊரின்க
ணிநுந்துவாழ்கின்ற துமக்கும் கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி.
இலங்கீர்வனை - ஈர்ந்திலங்குவனை. நின்றிலனென்றது ஆதித்தனைச்சான் துகரட்
முனபின் ஆயர்பாடியினின்றிலனென்றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனைச்
சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம்.

ரு - சு. பட்டேன்

படாத.....ஈதொன்று

(இ - ள்.) உலகிற்பிறந்தாரொருவர் படாத
துயரம்பட்டேன்; ஒருவருறாத

துயரமுற்றேன்;
உறுகின்றயான் மரணவேதனைபோலவுற்றேன்; இங்ஙனமுறக்

கடவேன் இனியுறுவது ஒன்றன்றோ வென்றொளென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை.

இனி, படுகாலை - அந்திக்காலத்தெண்ணுமமைபும். உறுவன்: அல்லீறு அன்னீராயிற்று.

எ. - அ. கள்வனோ வல்லன்...கொன்றாரே யீதொன்று

(இ - ள்.) என்கணவன் கள்வன் வல்லன்; என்காற்சிலம்புபெறும் விலையைக் கைக்கொண்டுவிடுதல்காரணத்தாற் கள்வனென்று ஒருபெயரையிட்டுக் கொன்றார்களே; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி என்னென்றொளென்க.

என்காற்சிலம்பென்றாள்; தான் அரசன்; யான் ஒருவணிகன் மனைவி; என்காலணியினென்றுபெற்றவிலை தாராமைக் கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டுக் கொன்றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி என்னென்று தெளிந்து கூறினாள். கொன்றாரேயெனப் பன்மைகூறினாள்; அரசனோடு அமைச்சரை யுங்கூறி. ஓகாரம் பிரிநிலை.

க - கசு. மாதா த் தகைய.....எள்ளலிதுவொன்று

(இ - ள்.) தங்காதல்காதலிக்கும் கற்பையுடைய மனைவியர்முன்னே என னுடையகணவனைப் பண்டுபோலக் காண்பேனோ, அங்ஙனங்காண்பேனாயின் இஃ தொருபுதுமையுன்றோ! அங்ஙனம் அவனைக்கண்டால் அவன்வாக்காற்சொல்

¹ சிலப்பதிகாரம்; உஅ: உ.௦௭ - அ. ² சிலப்பதிகாரம், கடு: கசடு - எ.

கக. — ஊர் சூழ்வரி.

சஎரு

ஊம் சூற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்ஙனம் கேட்பேனாயின் எனக்கு இஃது ஒருறுதி; அங்ஙனம் தீதற்றவுரையை அவன்வாக்காற்கேளேனாயின்,

நோதக்கசெய்தாளென்று என்னை இகழுமின்கள்; இது
நுங்கட்கு ஒருவாய்ப்பு;

கேளாதொழிவேனென்றது சுவம் எழுந்திருந்து
எனக்கு ஒருவார்த்தை

சொல்லக்கேளாதொழிவேனெல் எ-று. எள்ளென்றது
ஆதித்தனைச் சான்று

காட்டினவதுமன்றிப் பட்ட என்கணவன் எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தை
சொல்லக்கேளானாகில், “நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிற்காள்” என்று நும்மை

யிகழ்ந்தவென்னைக் கள்வன்மனைவியென்று எள்ளுமின்;
எள்ளுதற்கு இது நல்லவிடமென்றொளன்க. எள்ளல்,
அல்லீற்றுவிப்பங்கோள்; ¹ “இற்றெனக்
கிளத்தல்” போல.

கச - அ.

என்று, அல்லலுற்று.....வளைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ள்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதமுகின்றவனை மதுரையாரெல்லா
ருங்கண்டு ஆற்றும்வழிகாணராய்த் தாமிரங்கி அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர்

இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு
காலும் கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனானே மேல் யாதுவினையுந்
கொல்லோவென்றொன்க.

அல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன். களையாததுன்பம் - கணவனை
யிழத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசெங்கோல் கோடியவதனை.

கக - ௨௦. மன்னவர் மன்னன்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலும் குளிர்த்த குடையையும்
வெப்பவானையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய அரசியல் அழிந்தது;

இதனால் மேல் யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

குடையையும் வாணையுமுடையோனெனவே ¹அனியுந்தெறவுமுடைமை கூறினார். மதிக்குடை, உவமத்தொகை. வாள்வேந்தன், வேற்றுமைத்தொகை.

உக - உ. மண்குளிரச்செய்யும்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) உலகிற்கு அறத்தையும் பண்கவர்க்கு மறத்தையுஞ்செய்யும் வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணளியைச் செய்யுங்குடை வெம்மையைவிளைத்தது; இதனால் மேல் யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

உங - ச. செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி நம்மைக் கெடுத்தற்பொருட்டிப் புதுமையையுடைய பெரியதெய்வம் ஈண்டிவந்தது; இதனால் இனி யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.

ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன் இணைபோலுமென்பது கருத்து. பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது; கற்புடைத்தெய்வம்; என்னை? ²“கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெய்வ மல்ல்த, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண்

¹தொல். கிளவி. கு, கக. ²பெரும்பான். சஉஉ. ³சிலப். ககி: கசக - ச.

சஎக

சிலப்பதிகாரம்

டிஸமால்” எனவும், ¹“தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்
ரெழுவானைத், தெய்
வந் தொழுதகைமை திண்ணமால்” எனவுங்கூறினமையின்.
இனி, வம்பு - நிகை.
யின்மையாக்கி, உலாவுந்தெய்வமென்றதுமொன்று.
இனி நம்பொருட்டா
லென்பதற்கு இவள்கற்பு நாங்கண்டு

பாவித்தற்பொருட்டாலென்பதுமொன்று.

உரு - சு.

ஐயரி யுண்கண்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) விபப்பையுடைய அரிபரந்த மையுண்ட
கண்ணையுடையவள்

விம்மிவிம்மி வாய்விட்டாற்றுகின்றவள்

தெய்வமேறினாள்போலும் தகைமை

யுடையவளாயிராநின்றாள் ; இதனால் மேல்
யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்று

ரென்க.

இவண்மாட்டு மருளுந்தெருளுங்கண்டு

தெய்வமுற்றாள்போலுமென்றார்.

இவ்வையங்களால் அரசனைநோக்கி இரங்கினார்.

உள - கூ. என்பன சொல்லி.....தான்காணான்

(இ - ள்.) வளையாதசெங்கோல்

வளைந்ததென்றன்முதலியனசொல்லி

இவணிலைமைக்கு வருந்தி

மன்னன்நிலைமைக்கு ஏங்கி மிகவும் மன்னன் கோல்

கோடினதன்மையால் அவனைப் பழிதாற்றுங்குடியதாகிய
மதுரையிற் கம்பலை

மாக்கள் தாம் அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச்

சிவந்த பொற்கொடியை

யொத்தவள் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன் ;

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில
காட்சிகண்டு திரியுமவர்.

தான் காணுனென்றார், இறந்தமைதோன்ற. மதுரை
கம்பலைமாக்கனென்று

பாடமோதிக் குடியது மதுரையென முற்றுவித்தலுமாம்.

௩௧ - ச. மல்லன்மா ஞாலம்.....படைத்ததூர்

(இ - ள்.) வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்தை இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த
அத்திரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி அக்கதிரையுடையோன்
சென்றுமறைய அந்நனம் அவன்மறைதலாற் புன்மையுண்டாகப்பட்ட இரவு
பக்லென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலைக்காலத்தே பூத்த
உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே.....பூசலைவினைக்க

ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்வூரென்க.

ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி.

ஒல், அனுகரணம்.

சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப்
புல்லென் மருண்மாலையென்க.

௩௨ - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணாக்

கடுந்துயரம்

* (இ - ள்.) காலிப்பொழுதின் கண் ஆயர்பாடியிடத்தே தன் கணவனைத்
தழீஇ அதற்குக்கைமமாறாக அவனுடைய வண்டொலிக்குங்குஞ்சியின்மாலையை
வாங்கித் தன் வார்த்துழன்மேற்கொண்ட கண்ணகி மாலிப்பொழுதின் கண்ணே

¹ சிலப். உக: இறுதிவெண்பா; "தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றெழு தெழு வார், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள், ௫௫.

² 'மருண்மால்' என்பதற்கு இவர்க்குச் செய்திருக்கும் இப்பொருள் அறித்து இன்புறப் பாலது.

ககக.—உள ர் சூ ழ் வ ரி.

சுஎஎ

அவன்மெய்யிற் புண்ணினின் றுங்குதிக்கின்ற

குருதிப்புனல் இடமெல்லா

நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாத துயரத்தைத்
தான்கண்டாளென்க.

அவள், கணவன் தன்னைக்காணாததனைத்
தான்கண்டாளென்றது மரணத்

தை யென்றபடி. காலேவாய்த் தழீஇ மாலைகொண்டவள்
மாலேவாய்ப் புறஞ்

சோரத் தன்னைக்காணாததுயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

௩௯ - சஉ. என்னுறு துயர்கண்டு.....

.இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய

தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டிவைத்தும் இதற்கு

இவள் இடருறுமென நினைக்கின்றிலீர்; அதுநிற்க;

நும்முடைய சந்தனாதி

களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி

பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்

றே; அஃதற்றாயின், மன்னனாற்செய்யப்பட்ட

இக்கொலைத்தொழில் இப்

பெற்றியான்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு

முற்பவத்திற்செய்த என் தீவின்கா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களாவென்க.

இஃது, அழகையைச்சார்ந்தவெதுளி; மேல்

வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

சாந - சு.

யாருமின் மருண்மாலே.... இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுத்தி ஒருவருமற்ற மருட்சியையுடைய இம்மாலேக் காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன் கண்முன்பே நம்முடைய மாலேத்திரளுக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலத்தே முழுகிக்கிடக்கத்

தருவதொன்றோ; அஃதற்றாயின், பாரிலுள்ளார் மிகவும்

பழிதாற்றுதற்குக்

காரணமாகப் பாண்டியன் தவற்றையெண்ண

வெட்டுவிப்பதோர் தீவின்கா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற்

சொல்லார்களாவென்றொள்க.

வெட்டிக் கவிழ்த்தமைதோன்ற மார்பம்

தரைமுழுகிக்கிடப்பதோவென்

றான்.

சஎ - ௫௦. கண்பொழி புனல்.....இதுவென

வுரையாரோ.

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனலைச்

சொரியாநிற்கின்ற தீவினைப்பயனை

யுடைய ¹ என்னுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயினின்றற்குதித்துப் பெருகு
கின்ற குருதியையுடையீராய்ப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்றே ; அஃதற்

றாயின், மண்ணிலுள்ளோர்பலரும் பழிதுற்றுத்தற்குக்காரணமாக மன்னவன்
தவற்றையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகாணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்
களோவென்றொள்க.

இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்
கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஒ, பிரிநிலை. உண்பதோர்வினையென்பதற்கு உயி
ரையுண்பதோர்வினையென்பதும்பொருள் ; ² “ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு
கழிந்தது” என்றார்பிறரும்.

இவைமூன்றுப் முதுபாலை; என்னை? ³ “நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை
யிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்” என்பதனால்.

¹ என்னுடையகண்முகப்பே - என்னுடையகண்முன்னே ; “எங்கன்கண்முகப்பே”
திவ். பெரிய, ௧௦, உ: ச. ² மணி. க: கடுஉ. ³ (பா) தொல். புறத்தினை. கு. உச.

சுஎஅ

சிலப்பதிகாரம்

நிக - ந. பெண்டிரு முண்டுகொல்.....

.பெண்டிருமுண்டுகொல்

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் -
தம்மை நெஞ்சினுட்

கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர்
- அவருற்றபிணிக்

கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத் தாங்கும்பெண்டிர்.

அன்றி, உறுகுறைதாங்கு

தல் - பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும்
அவரோடுகலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக்
குறிகளுங்கண்டுழியும் அவர் தெருட்டத்தெருண்டு
குறையுறப்பொறுத்தலு
மாம். தாங்குறாஉம், வினைத்திரிசொல்.
ருச -

சு. சான்றோரு முண்டு.....சான்றோரு

முண்டுகொல்

[சுன்ற.....வளர்க்குறாஉம்- பிள்ளைப்பேறு...
வளர்க்குமென் னும்வழக்கு.]

ருள - கூ.

தெய்வமு முண்டுகொல்.....தெய்வமுமுண்டுகொல்
கொல், ஐயம்.

(இ - ள்.) கூர்த்தவாளால் என்கொழுநனைத்
தவறுசெய்தலாத்¹ கோல்

கோடிய மன்ன னுடைய இக்கூடஸென்னுநகரிடத்துப்
பெண்டிரும் சான்றோரும்

தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வநியாயம்பிறவாது
; ஆதலால், இல்லை
யென்றுள்ளனக.

.எனப்போனான்

(இ-ள்.) என்று இன்னனசொல்லி அழுகின்றவன்
தன்கணவனுடைய

திருத்துஞ்சுமார்பம் தன்மார்போடுபொருந்தும்படி
தழுவிக்கொண்டாளாக;

எழுந்திருந்தநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும்
ஒளிபொருந்தியமுகம் கன்றியதே

யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற்
றியபின்பு அவ்வாயிழையான் ஏங்கியழுது நிலத்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கண்
வனுடைய தொழுந்தகையையுடைய திருந்திய அடியினை இரண்டுகையாலும்
பூண்டுகொண்டாளாக; இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகு
தற்கு எழுந்திருந்தவன் நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல அமரர்குழாத்துள்
ளானுனென்க.

பழுது தீதென்ப உடம்புக்குப்பெயர்; ¹ “திருந்திய நின்மகன் நீது நீங்கி
னான்” என்றார்பிறரும். இனி முன்பே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர்
குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்தநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்
தடியைத் துணைவனிக்கையாற்பற்ற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போனா
னுனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றானென்
னும்பெயர்கள் அடுக்கிவந்து போனானென்னும் பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

* ௬௮.- எக. மாயங்கொல்..... திறங்கேட்டபல் யானென்றாள்

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எழுந்திருந்தநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்று
யிற்பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன்
றையுந்தெனிகின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும் போயாராய்ந்துகூடுவேன்; அங்
ஙனங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்கசினம் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

¹ “கோல்கேர்ப்பவனியல்” கவி, ௧௦. ² (பா) சிவகசிந்தாமணி, ௩௨௭.

கக. — ஊர் சூழ் வரி.

சகக

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியவேந்தனை யான்
சென்றுகண்டு என்கணவ
னைக்கொன்ற இத்தீத்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று
தன்னெஞ்சொடு கூறி
னளென்க.

தெய்வங்கொலென்றாள் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி
ஒருயிர்பெற்றுநின்
றமைபற்றி. பொருளுரையன்மென்றாள் ;
தன்பின்போதாமைபற்றி. கேட்பல்
யானென்றாள் ; நாணழிபூசல்செய்த்துணிந்து.

எஉ - று. என்று லெழுந்தாள்.....கோயில்

வாயின்முன்.

(இ - ள்.)

இங்ஙனஞ்சொன்னவள் ஆண்டுப்போதற்கெழுந்தாள் ; எழுந்த

வள் தன்னூரிர்கண்டதீக்கனாவை நின்றிறினைந்தாள் ;
நினைந்தவள் கண் னீர்

சோர்தலால் தான்செல்லும்வழிகாண்டற்காக அந்நெடிய
கயல்போலுங் கண்

கள்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அரசனுடைய வளவிய

கோயில்வாயிலிடத்தே

சென்றாளென்க.

என்றாளென்னுமெழுவாய்க்குச் சென்றாளென்பதனைப்
பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கக—ஊர்குழுவாரி முற்றிற்று.

இருபதாவது வழக்குரைகாத்.

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்குங்

* கடைமணி யின்கூரல் காண்பென்கா

ணெல்லா

தீசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

ரு கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா

ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லீர வெம்பகல் வீழுங்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா † ணெல்லா

கருபபம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலத்து மறிந்து ! வீழ்தரு

க0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள

மிரவுவில்லிடும் பகன்மீன்விழு
மிருநான்கு திசையும்திரந்திடும்

வருவதோர் துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியர் ஓ முரைத்துமென

பெருந்தேவிசெய்தி கூறுகின்றார்:—

ங. காண்பென் - கனவிலேகாண்பன். எல்லாவென்று
பாண்டியன்றேவி

தான்கருத்தாற்கண்ட கனாவின் நிலையுரைக்கும்.

ரு. கதிரைவிழுங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன்.

சு. கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில்.

எ. கடுங்கதிரீன்-ஒளியின் மிகுதிகூறினார்; கடுங்கதிரீ -

மிக்க அனலுமாம்.

க. செங்கோலும் குடையுமென்று அவற்றையே
பின்னுங்கூறினார்.....

கக. இரவு வில்லிடும்; பகல் மீன்விழும்;
இவற்றைக் காண்பேன்.

கக - ௨. அதிரந்திடுமாதலால்,

வருவதோர் துன்பமுண்டென்க. யாமென்
ருள், * தம்பிராட்டியா தலால்; தன்பெருமிதந்தோன்ற.

¹ இக்காதைமுதலிய பதினென்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாருரை அகப்படவில்லை.

² சிலப்பதிகாரம், ௨௦: ௫௧.

³ அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசர்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழங்
கும் வழக்கம் மலைநாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி-ம்.) * 'கடைகணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதங்' § 'உரைத்த
மென்றடி'

௨௦.—வழக்குரைகாதை.

ச அக

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின

ரவிர்ந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந் * திரையலின் செப்பேந்தினர்
கரு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்

மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
கவரியேந்தினர் † நூபமேந்தினர்

கூலுங்குறஞ் முழுங்கடிய
குறுந்தொழி ஓ லிளைஞர்
செறிந்துசூழ்தர

நரைவிரைஇய நறுங்குந்தல

நரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட

¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும்

பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

உ0 வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரசியேத்தக்

கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன்

தீக்கதைத் திறமுரைப்ப

¹ வரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன்

² திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே ;

இப்பால்

³ வாயி லோயே வாயி லோயே

கக. ஆடி - கண்ணாடி.

(கக) அணியிழையினராகிய (கக) குறுந்தொழிலிளைஞர் (கக) ஏந்தின
ராய்ச் (கக) செறிந்து சூழ்தர.

கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.

(கக) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கஅ) பலர்வாழ்த்த (உ0) ஏத்தச் (உக)
சென்று உரைப்பவென்க.

உக. தேவியலுண்மையின், திரு விருமப்பபட்டமார்பு ; திருக்கழிகுறமார்
பென்றுமாம்.

¹ உஉ - கூ. சிலப்பதிகாரம், உஉ: எஅ - கூ.

² "திருவீழ்மார்பிற்தென்னவன்" அகநா. கூக.

³ மு. புறநா. உஊ; வினியேற்கும்பொழுது ஆனீறு.....எகாரம் பெற்றவந்ததற்கு இவ்வழமேற்கோள்; தொல். வினி. கு. கூஉ - த; தன் - மயில. கு. கூஊ; தன் - வி. கு. கூஊ.

(பி. ம.) * 'திரையலஞ்செப்பேந்தினர்கண்ணி' + 'அண்ணமேந்தினர்' † 'உணமுந்ருமனும்' ‡ 'இனையசெறித்து குழுவர' § 'சண்டு திருலகம்'

கூக

சஅஉ

சிலப்பதிகாரம்

உரு ¹ யறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்

திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே

யிணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்

றறிவிப் பாயே + யறிவிப் பாயே, யென

கூஉ. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி

தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி

செழிய வாழி தென்னவ வாழி

பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி

யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்

கூரு. பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்ல

ளறுவர்க் கிளைய நங்கை யிறைவனை

யாடல்கண் டருளிய வணங்கு குருடைக்

கானக முகந்த காளி தாருகன்

சுரு. பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்

செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள் போலும்

பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

உரு. அறிவுகீழ்ந்துப்போகிய. பொறியறு - புண்ணியமற்ற.

உச. இறைமுறை - இராசரீதி.

கூ. - கூ.. வாழ்த்துப்பலவாயின; வணங்குந்தோறும் சொல்லுதலின்;

“நீணில மன்ன போற்றி” என்றும்போல.

கூச - ரு. புகந்துணிப் பிடர்த்தலை - மயிடன்றலை; மயிடம்-கடா. பிடர்த்தலையாகிய பீடம்; அதனைப் பீடமாக ஏறிய மடக்கொடியாகிய (கூச) கொற்றவையென்க.

கௌ. அறுவர்க்கிளையநங்கை - சத்தமாதாக்களில் ஏழாவதிளையாள்; அவள் பிடாரி.

கௌ - அ. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு - பத்திரகாளி.

(கௌ) நங்கை (கஅ) அணங்கு (கக) காளி, பெயர்.

சுரு. அவர்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லள்.

சக. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்த்தை - மனக்கோபம்.

அன்றி, செற்றனள்போலும் - மாற்சரியமுடையாள்போலும்; செயிர்த்தனள்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றுமாம்.

1 “அறைபோகு நெஞ்சுடையார்க்கு” கவி. கௌ. 2 சீவக. உசச.

(பி. - ம்.) * ‘பொறியறை’ + ‘அறிவிப்பாயேவாயிலோன்’

20.—வழக்குரைகாத

சுஅந

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே,

யென

சுந. வருக மற்றவட் டருக வீங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

¹ கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி

² நீர்வார் † கண்ணை யெம்முன் வந்தோ

யாரை யோநீ மடக்கொடி யோயெனத்
நூ தேரா மன்னு செப்புவ துடையே

னெள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்பப்

³ புள்ளுறு புன்கண் ‡ டூர்த்தோ னன்றியும்

சுரு - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உஎ) இணையாகிய அரிச்சிமையில் ஒன்றையேந்திய கையளாய்க் (சச)
கடையகத்தாளென்றுசொல்ல.

சரு. மற்றவட்டருக - அவளைப்புகுத்தவிடுக; அழைப்பாயாகவேன்றுமாம்.

சஅ. நீர்வார்கண்ணை - நீர்வார்த்த கண்ணையுடையாய்.

சக. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

¹ குறுகுதல் - அணுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வழி மேற்
கோள்; தொல். முதற்குத்திய விருத்தி.

² 'நீர்வார் கண்ணை நீயிவ னெழிய' குறுந். உ.உ.

* புள்-புற; அஃதுற்புண்கணத்தீர்த்தோன் சிபி; (சிவப். உக: ௫௮; ௨௬ உக: அம்மாணவரி); 'புள்ளுறு புண்கண் டீர்த்த வெவ்வேற, சினக்கெழு தானைச் செம்பி யன் மருக', 'புறவி னல்லல் சொலியக் கறையழ, யானை வான்மருப் பெயிந்த வெண் கடைக், கோளிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக', 'கொடுஞ்சிறைக், உருகிர்ப் பருத்தி னேறுகுறித் தொரிஇத், தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின், மபுதியஞ்சிச் சீரை புக்க வரையா வீகை யுரவோன் மருக', 'நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிரவும், பலவும் விடுத் தோன் மருகனை' (புறநா. ௩௭, ௩௯, ௪௩, ௪௬); 'உடல்கலக்கற வரித்துதசையிட்டு மொருவ, நொருதுலைப்புறவொ டொக்கிறைபுக்கபுகழும்' (கலிங்க, இராச. ௧௩); 'புக் கான், மரு ளிறையென்று சரணடைந்த வஞ்சப், புற திறைபுக்க புகழோன்' (இராச ராசசோழ னுலா, ௫ - ௬); 'கொலையே துடம்படையக் கொய்தாறு மெய்தாத், துல யேறி வீற்றிருந்த சோழன்' (குலோத்துங்கசோழனுலா, ௭௭); 'உலகறியக், காக்குஞ் சிறுபுறவுக் காக்க களிகூர்ந்து, தாக்குந் துலபுக்க தாயோனும்' (விக்கிரமசோழனுலா, ௧௦-௧௧); 'புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க பெருத்தகை', 'இவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்த்துத் தன்னுயிரை மாருக வழங்கினனால்', 'புக்கடைந்த புற வொன்றின் பொருட்டாகத் துலபுக்க, மைக்கடங்கார் மதயானை வாள்வேந்தன்' (கம்ப. திருவவதார. ௬௫; ௨௬ குலமுறை. ௭; ௨௮ கும்பகருணன்வதை. ௩௫௫); 'என்பும் உரியராதல், 'தன்னகம் புக்க குறுதடைப் புறவின் மபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன். முதலாபினர்கட் காணக' (குறள், ௭௨ - பரிமேல்).

(பி - ம்.) * 'கடையகத்தாளேவருகமற்' † 'கண்ணினை' ‡ 'கெடுத்தோ னன்றியும்'

ச அ ச சி ல ப் ப தி க ர ம்

¹ வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
வாவின் * கடைமணி யுகுநீர்

நெஞ்சுகடத் தான்ற

௩௫. னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின்

மடித்தோன்

பெரும்பெயர்ப் + புகாரென் பதியே யவ்ஹு
 ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
 மாசாத்து வாணிகன் + மகனை யாகி
 வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்

கூ0. சூழ்கழன் டு மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்
 கென்காற் சிலம்புபகர்தல் வேண்டி

நின்பாற்

* கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

கண்ணகி யென்பதென் ற பெயரேபெனப்,
 பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

கூரு. வெள்வேற் கொற்றங் || காணென் வொள்ளிழை
 நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

ருக. நடுங்க - அசைய.

ருச. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

ருசு. புகார் எனக்குப்பதி.

ருஅ. மகனை: ஐ, இடைச்சொல்.

ருஅ - க. செல்வத்துக்கு அவன்மகனாயிருக்கச்செய்தே செல்வம்வேண்டி.
 வாழ்தல் - சிவித்தல்.

கூரு. வெள்வேற்கொற்றம் - இராசரீதி

கூக - ரு. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோறல் வெள்வேற்கொற்றம்.

கூக. நற்றிறம்படரா - நல்லகூற்றிற்செல்லாத.

1 இக - இ. 'கறவைமுறை செய்தோன்', 'கறவை முறைசெய்த காவலன்' (சிஃப். உக; இஅ; ௨௬ உக: அம்மாணவரி); 'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்படக் கால கழித்ததன் பின்றையு - மேலிக், கறவைக் கண் ஸார்த்தானைத் தந்தையு மூர்த்தான், முறைமைக்கு மூப்பினமை யில்' (பழமொழி, கக); 'ஓட்டி - அறவாழிமைந்தன் மே ஸார்த்தோன்' (இராசராச. க்) : 'மருகும் பசுவொன்றின் மம்மர்தோய் தீர, வரு குத் திருத்தே ருவோன்' (குலோத்துங்க. உ); 'மைப்பல்கூர், சிந்தனை யாவிற்கு முந் தத்திருத்தேரின், மைத்தனை பூர்த்த மனுவோனும்' (விக்கிரம. க-ச); 'முட்டாமந் செலுத்தியவாறு : மனைமுறைசெய்தான் கண்ணும், தன்கை குறைத்தான் கண்ணும் காண்க' (குறள், இசஎ - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிறுத்தவைந்து பொரியுருவஞ் சரணடைந்த புறவுக் கீந்து, மகலிரதத் தருளியினோர் சுரபிதுயர் தணித்திலுவான் மவிழ்வுற் ஸார்த்தஞ், சுகமுழுது மொருதனிக்கோல் செலுத்துமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோ ணுட்டல்' (அரிசமயநிபம், அ. க.)

1 'கடைமணியுருதீர்' மணி. க. உஉ. 2 மு. சிலப்பதிகாரம், பதி. கக.

(3-ம்.) * 'கடையுருதீர்' † 'புகாரெம்பதியே', 'புகார்தகரப்பதி' ‡ 'மகனே' 'மன்னநின்னகர்ப்புருத்தென்காற்' § 'பெயரேபெண்' || 'கேளென்'

உ௦.—வ மு க் கு ரை கா தை.

சஅநு

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே,
'யெனத்

தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை யரியே

எ௦. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்பு

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡
மணியே, மணிகண்டு .

தாழ்ந்த குடையன் றளார்தசெங் கோலன்
1 பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எடு. யானே வரசன் யானே கள்வன்
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ .
லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென்
னயுனென.

மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே
தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்
அ0. கணவனை ி யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்

றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனனே
மடமொழி.

கள. என்காற் பொற்சிலம்பின் அரி மாணிக்கம்;

பொற்சிலம்புடைய அரி

யென்க.

சுஅ. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை.

எ0. கொடுவருகவென அழைத்து; அவன் கள்ளும்படியே செய்வா
ளுக வருகவென அழைத்தென்றுமாம்; தான், அசை. தருகெனவாங்கித் தன்
முன்வைப்ப - முத்துடையரியும் மணியுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித் தன்
முன்னேவைப்பவென்றுமாம்.

எக. மணிக்கால் - மணியை இடத்திலேயுடைய; சிலம்பு - தட்டான்வாங்
கிக் கள்ளப்படி செய்வார் கையிற்கொடுத்த பொற்சிலம்பு.

எஉ. வாய்முதற் றெறித்ததுமணியே - சிலம்பு தானேவிண்டு மணிவாய்
முதற்றெறித்ததென்க.

எங. என்முதல் - என்னைத்தொடங்கி.

அ0. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்றது - தந்தை தாய்
முதலாயினோரை இழந்தோர்க்கு அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக் காட்டலாம்,
இஃது அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின், காட்டுவதில்லென்றான்.

1. "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்" சிலப். பதி. உஉ; ௨4
கக. கக0.

(பி - ம.) * "என்காற்சிலம்புமணியுடையரியேதெமொழியுரைத்தனை" + 'தருக்
வீங்கெனத்தத்துதம்முன்வைத்த மணிக்காற்சிலம்புபுடைப்ப' + 'மணியேயதுகண்டு,
ஓ' இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை'

ச அக

சிலப்பதிகாரம்

வேண்டா.

க. ¹ அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற
மாமென்னும்

பல்லவையோர் சொல்லும் *

பழுதன்றே—பொல்லா

வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் றேவி

கடுவினையேன் செய்வது உங் காண்.

உ. காவி யுருநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு

† மாவி குடிபோன

வவ்வடிவும்—பாவினேன்

காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் †

கண்டஞ்சிக்

கூடலான் கூடாயி னான்.

ங. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்

கையிற் றனிச்சிலம்புங்

கண்ணீரும்—வையைக்கோன்

கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன்
சொற்செவியி

லுண்டளவே தோற்ற னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன். செய்வது உம் காணென்க.
இதில், இராசாத்தஞ்சினபின்பு கண்ணகி தனகைச்சிலம்பைத் தேவிமுன்
னையெறிந்தாள்.

உ௦.—வழக்குரைகாதை முற்றிற்று.

¹ நான்மணிக்கமுகை, அசு; மூதரை, உள்; குவவுருபு பகை தொடர்பொருளில்
வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தன். கு. உகை-மயில.

(பி. ம.) * 'புழுதன்மதல்லாப்' + 'ஆவியுக்களட்டுமல்' † 'கண்டத்தத்'

இருபத்தொன்றாவது

வ ஞ் சி ன ம ா வ ஸ .

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்.]

கோவேந்தன் நேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினே னுயினு

¹ * முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு

† பிற்பகற் காண்குறாஉம் பெற்றியகா ணற்பகலே

டு. ¹ வன்னி மரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலான்பொன்னிக்
கரையின் மணற்பாவை நின்கணவ னுமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவந்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தன்நேவி, வினி. கொடுவினையாட்டியேன், பேருமாம்.

உ. யாவுந் தெரியா இயல்பினே னுயினும் - ஒன்றுமறியாத தன்மையே
னுயினும்.

ச. காண்குறாஉம் பெற்றிய - காணலுறந்தன்மைய. நற்பகலென்றது,

பிரகாசமானபகலென்பதனை.

க. சூழ்போக.....சூழ்போதலால் உந்திக்கணின்ற; உந்திநின்ற - ஆற்றின் நடுவு குறையாம்பழிநின்ற வென்றுமாம்.

1 "பிறர்க்கின்து முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்து, பிற்பகற் குமே வரும்" (குறள், ௧௧௧); "முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்" (கொன்றைவேந்தன்) "முற்பகல் செய்வின பிற்பக லுறுதரின்" பெருங். க. ௧௬, ௨௧௬.

2 ஒருகற்புடைமங்கைக்கு வன்னிமரமுதலியன சான்றுபகர்த்தமை, திருப்புகழ் பயத்தம், திருமருகலிலும் இன்றும் கன்னபரம்பரையில் வழங்குகின்றது. அந்நிகழ்ச்சி வைப்புலப்படுத்தும் என்னங்கனும் அவ்விடங்களில் உள்ளன. திருப்புகழ் பயத்தங்கள் எவலங்கப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ சாட்சிநாதரென்பது திருநாமம்.

(பி - ம்.) * 'முன்பகல்' † 'பின்பகல்:.....பெற்றிய காணப்பகலே'

சஅஅ சிலப்பதிகாரம்

௧௦. வரியா ரகல்குன் மாத ருரைசான்ற

1 மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள்
வஞ்சிக்கோன்

தன்னைப் புனல்கொள்ளத் தான்புனலின்
பின்சென்று

கன்னவி றோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து

முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத் தழீஇக்கொண்டு

கரு. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான்

மன்னி

¹ ௧௦-௧௩. கரிகால் வனவன்மகள் - ஆதிமந்தியாரென்பார்; இப்பெயர் மந்தியெனவும் வழங்கும்; ஒளவையார்க்குக், காலத்தால் இவர் முற்பட்டவர்; தலவிசைப்புவமைவாய்த்தோர். வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்திபென்பான்; இப்பெயர் அத்தியெனவும் வழங்கும். ஆதிமந்தியார், நீர்வழிவொன்றில் கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த காவிரித்துறையில் கணவனாகிய அத்தியுடன் நீராடுகையில், அவனைக் காவிரி வெள்ளம் கவர்ந்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காணாது பலநூற்றாண்டுகளாகத் தேடித்தேடிச்சென்று கடற்கரையில், அரற்றிக்கொண்டு திறக்கையில், இவரது கற்பின் பெருமையால் கடல் அவனைக் கரைக்கு அணித்தான் இடத்திற் கொணர்ந்துசேர்த்து நிறுத்திக்காட்ட, இவருடைய தயரத்தை அறிந்தவரும், அங்கே நீராடக்கொண்டிருந்தவனாகிய மருதியென்பவன் கண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப் புகழ்பெற்றவரென்பது பண்டைவரலாறு:—இதனை, “மன்னர் குழியை விழவி னானு, மகளிர் தழியுதுணங்கையானும், யாண்டுங் காணேன் மாண்டக் கோனை, யானுமோ ராடுகன மகனே” (குறுத். ௩௧) என்னும் இவர் பாடலானும், “காதலர் கெடுத்த சிறுமையொடு தோய்கூர்ந், தாதி மந்தி போலப் பேதற், மலத்தனெ னுழல்வேன் கொல்லோ”, “கச்சினன் கழலினன் தேந்தார் மாப்பினன், வலையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற், சரியலம்பொருதனைக் கண்டரோவென, வாதி மந்தி பேதலறினையச், சிறைபறைத் தரைஇச் செங்குணக் கொழுஞ், மந்தன் காவிரி போலக், கொண்டுகை வலித்தல் குழந்தி னின் யானே”, “கழாஅர்ப் பெருந்தறை விழவி னாடு; மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்த குவவு மொய்யி, னாட்ட னத்தி தன்னயத் துரைஇத், தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வலவலின், மாதிரத் துழைஇமதி மருண்டிட ருழந்த, வாதி மந்தி காதலர் காட்டிப் படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின், மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறியுயர்”, “அணி னினர் சாந்தி னம்பட் டுமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரி னொடுங்கிய வீருக்கை, யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி, னேற்றிய வெழினைடப் பொலிந்த முன்பிற், ரோட்டிருஞ் சரியன் மணந்த பித்தை, யாட்ட னத்தியைக் காணி ரோவென, தாட்டி னாட்டி னாரி னாரிற், கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித் தன்றெனக், கழலுந்த கண்ணன் காதலர் கெடுத்த, வாதி மந்திபோல”, “ஒலிகதிர்க் கழனித் கழாஅர் முன்

றுகிறத்க், கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தண்பதங் கொண்டு தவிர்த்த
 வின்னிணை, பொண்பொறிப் புனைகழல் சேவடிப் புனாக், கருங்கச் சியாத்த காண்பி
 னவ்வயிற், றறும்பொலம், பாண்டன் மணியொடு தெளிப்பப், புனையத் தாடு
 மத்தியணிதயத்து, காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு", "மந்தி, பனிவார் கண்ணை பல
 புலந் துறையக், கடுந்திற லத்தி யாட்ணி நகைது, நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித்
 தாங்கு" (அகநா. சடு, ஏசு, உஉஉ, உகக, ஈஎஈ, ககக); "மன்னர்குழியுய.....
 கனம்கனே - இஹ், காதலற்கெடுத்த ஆதிமத்தியார்பாட்டு" என்பர்; தொல். அகந்.
 கு. இசு-ந.

உக.—வ ஞ் சி ன ம ா லே. ச அக

1 மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க

னோக்கிக்

கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா + னிணையாய
 மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி யங்கிணற்று

வீழத்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த

வேற்கண்ணாள்! வேற்றொருவ

உ௦. னீனோக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண்
 முகத்தைத்

தானோர் குரக்குமுக மாகென்று போன

கொழுநன் வரவே குரக்குழக நீத்த
பழுமணி யல்குற்பூம் பாவை விழுமிய
* பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே

யென்றுரைத்த

உரு. துண்ணறிவி னோர்நோக்க || நோக்காதே யெண்ணிலேன்
வண்ட லயர்விடத் தியானோர் || மகட்பெற்றா

லொண்டொடி நீயோர் ** மகற்பெறிற் கொண்ட
கொழுந னவளுக்கென் ++ நியானுரைத்த மாற்றங்
கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட விழுமத்தாற்

௩௦. சிந்தைநோய் கூருந் திருவிலேற் கென்றெடுத்துத்
தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய் ++ முந்தியோர்

உ௦. நீனோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்.

உ௩. பழுமணி - பழுத்தமணி; சிவந்தமணி; மாணிக்கம்.

உ௬. கெழுமியவளென்றது, பிள்ளைதாயாகிய தன்றோழியை.

உ௬ - ௩௦. இளங்காலத்து விளையாட்டிற் சொன்னவார்த்தையை ஆவள்

மெய்யாகக்கொண்டு பேசக்கேட்ட விழுமத்தாலே நோய்கூரும்; இன்னும், யானு
ரைத்தமாற்றத்தைப் பொருந்தக்கேட்டவன் உரைப்பக்கேட்ட திருவிலேற்
கென்னுமாம்; சிந்தைநோய் கூரும், முற்று. என்றெடுத்து - பிரகாசிக்க.....

௩௬. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டு; கொடுப்பவும் அடுப்பவு
மின்றித் தானேமுற்பட்டென்றுமாம்.

* கசு-எ. "மணம்மலி.....கல்லுருவநீத்தான்" என்பதனால் "குலமடமாதரொடு
கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக" என்பது, நாக்வி. கு. அடு; இ-வி. கு. சுருக-உரை.

* "துண்ணறி வுடையோர் தூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்
பேதைமைத்தே" இறை. கு. உக; நன். கு. உகச - மயிலை; ௨௪ கு. உகடு-வீருத்தி;
இ.வி. கு. கக௭. மேற்.

"துண்ணறி வுடைய ராகி தூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி, வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத் லாலும்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மான
மெண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தன்றோ வீதால்."
(திருவிளை. சடு: ௧௪.)

(பி. ம்.) * 'வருகல்கோக்கி' † 'துணையான்' ‡ 'வேற்றொருநீகோக்கி'
'முத்தையோர்' || 'தோக்காதவெண்ணிலை' § 'மகப்பெற்றல்' ** 'மகப்பெறித்'
†† 'யாபுரைத்த' ‡‡ 'முத்தையோர்' .

௧௨

சுக்0

சிலப்பதிகாரம்

கோடிக் கலிங்க முடுத்துக் குழல்கட்டி
நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த
வாடகப்பூம் பாவை யவள் * போல்வார்

நீடிய

நூ. 1 மட்டார் குழலார் பிறந்த
பதிப்பிறந்தேன்

பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே
யாமாகி

லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன்
மதுரையுமென்

பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீயென்றா

விட்டகலா

² நான்மாடக் கூடன் மகஷிநு

மைந்தரும்

சு0. வானக் கீடவுளரு மாதவநுங் +
கேட்டமின்

கக. நீடித் தலையை வணங்கி - விடாமே நெடிதாகத் தலையவணங்கி;
நீடித்தலையமந்தவெனக்கூட்டி, விடாமற்றலையாற்சுமந்தவென்றலுமாம்.

கசு. பட்டாங்காகில் - உண்மையாகில்.
கஎ.

வருவிக்க.

ஒட்டேன் - இசையேன்; ஒட்டேனென்பதற்கு இனிதிருக்கவென
அரசனோடு மதுரையையுமழிப்பேன். கஅ. பட்டிமை - படிநு.

சு0. வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்; ³ "சுடரொடு திரிதரு முனிவ
ரும்" என்றாதலால். இன்னும், வானக்கடவுளர் வெளிப்படையுமாம். மாத
வர் - இங்குள்ளோர்.

¹ ௫ - ௧௫. இவ்வழிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைப்பெண்டிர் அறுவருடைய
வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச்சுருக்கத்துள்ளபாடல்
களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன; அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

க. “கரிகாலன் பெருவளவன் மகன்கேள்வன் கடல்புக்கான்
 றிருவேபோ வெனவழைத்துத் திரைக்கரத்தாற் றரக்கொண்டான்
 வரைகேள்வன் கலநோக்கி வருமளவுங் கல்லாளுள்

புரைதீரப் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

உ. வன்னிமடைப் பளியோடு சான்றாக வரவழைத்தாள்

பன்னியுகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையையுன் கேள்வனெனுங்
 கன்னியர்க ளொடும்போகா டிரைகரையா வகைகாத்தாள்
 பொன்னையாள் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

ங. கூவலிற்போய் மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி
 யாவலின்வீழத் தேறிநெடுத்தா ளாய்னோக்கம். வேறென்று
 மேவினாள் குரக்குமுகம் வீடுடையோன் வரவிடுத்தாள்
 பூவின்மேற் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

ச. முற்றத முலயிருவர் முத்துவண்ட லயர்விடத்துப்
 பெற்றற்ற மாண்பென் பிறர்மணஞ்செய யாவண்ணஞ்
 சொற்றார்கன் பிறத்தபெண்ணையகனைத் தலைசுமந்தாள்
 பொற்றாவி பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

* தான்மாடங்களாவன: திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்,
 கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாபென்பனவுமாம்; (கவி. கூஉ-த); “கன்னிதிரு மால்காளி
 யீசன் காக்குங் கழமதில்குழ் மாமதுரை” திருவால. ப.யன், இ. * சிலப்பதிகாரம், கூஉ.

(பி - ம.) * ‘போல்வாணிடிய’ † ‘கேட்டமீயின்’

உக.—வஞ்சின மாலை.

சுகந்த

யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த

* கோநகர் சீறினேன் குற்றமில்லை

யானென்

றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை

1 வலமுறை மும்முறை † வாரா வலமந்து

சுரு. மட்டார் மறுகின் ‡ மணிமுலையை வட்டித்து

§ விட்டா ளெறிந்தாள் விளங்கிழையாள்

வட்டித்த

நீல || நிறத்துத் திரிசெக்கர் வார்சடைப்

பால்புரை வெள்ளையிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து

மாலை ¶ யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி

ரு. ** மாபத் தினிநின்னை மாணப் பிழைத்தநாட்

பாயெரி யிர்தப் பதியூட்டப் பண்டேயோ

ரேவ 11 லுடையேனா லியார்பிழைப்பா

ரீங்கென்னப்

பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்

மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்

சக. கையாற் றிருகி - வலக்கையாற்றிருகி.

சரு. வட்டித்து -

பிரதிக்கினைபண்ணி; சுழற்றியென்றுமாம்; வர்த்தனை -
வட்டனைபா.....யிற்று.

சசு. விட்டாளெறிந்தாள் - விட்டெறிந்தாள்.

சஎ. திரிசடை - திரித்தசடை; திரித்தல் - முறுக்கல்.

சக. மாலை - ஒழுங்கு.

• (சசு) வட்டித்ததனால்வந்த (சக) வானவன்;

இன்னும், வட்டித்த -

எழுதினாலொத்தவென்றுமாம்.

௫௦. மாண - தின்னிதாக.

௫௨. உடையேனல் - உடையேனாதலால். யார் பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை; க: இ.

¹ இக - இ. 'பார்ப்பார் தவரே சுமத்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா ரிளையார் பசுப் பெண்டிர்' (ஆசார. சுரு); திணவிராய்எண்ணி உயர் திணையான் முடித்ததற்கு இப்பகுதி மேற்கோள்; தொல். இளவி. கு. இக - த; தன். கு. களள-மயிலை; இ-வி. கு. உகவு.

(பி - ம) * 'கோன்வற்குற்றமிவெனியானென்று' † 'வாராவலம்பவந்து'

‡ 'வனமுலை' § 'விட்டெயிந்தானந்த' || 'நிறத்தமிழிச்செக்கர்' ¶ 'எரியாடு'

** 'மாபத்தியுள்ளை' †† 'உடையேன்மற்றியார்'

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

௫௫. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று *

காய்த்திய

பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன்

மண்டிற்றே

நற்றேரான் கூடனகர்.

வேண்பா.

¹ பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு

மாளிகையும்

விற்பொலியுஞ் சேனையுமா

வேழமுங்—கற்புண்ணத்

தீத்தரு வெங்கடற் றெய்வக் கடவுளரு

மாத்துவத் தான்மறைந்தார் மற்று.

நடு. காய்த்திய - சடவேண்டி; கோவித்தவென்
றுமாம்.

நகூ.

ஏவ.....

உக.—வஞ்சினமாலை முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது

அழற்படுகாதை.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகந் * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்

¹ வளைகோ லிழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங்

திருநில மடந்தைக்குச் செங்கோல் † காட்டப்
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட

² னரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய † தறியா

தர்சான் பெருங்கணி யறக்களத் தந்தணர்
காவிதி § மந்திரக் கணக்கர் தம்மொடு

30. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி மகனிரு

|| மோவியச் சுற்றத் துரையவிந் திருப்பக்

காமோர் வாதுவர் கடுந்தே ருருநர்

வாய்வான் மறவர் மயங்கினர் மலிந்து

க. ஏவற்றெய்வம் - அங்கி; அக்கினியுடைய எரியின்கூறு அங்கி அடக்கம் நீங்கி வெளிப்பட்டதென்றமாம்.

பிரகாசித்தது;

உ. காவற்றெய்வம் - நகரிகாவற்றெய்வமாகிய நான்கு வருணப்பூதங்கள். கடைமுகமடைத்தன - கோட்டைவாயிலை நோக்குவதொழிந்தன; நகரிகாவற்றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக் காவாவாயினவென்றமாம்.

ச. வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து - இழுக்கத்தையுற்ற அவ்வளவிலே. உயிராகியவாணி - ஆதாரம். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

எ. அரசுகட்டில் - சிங்காதனம். தஞ்சியதறியாது - செழியன் தஞ்சியதை அறியாமல்.

அ. ஆசான் - புரோகிதன். பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன். அறக்களத்தந்தனர் - தன்மாசனத்துக் கருத்தாக்கள்.

க. காவிதி - வரியிலார். மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலையெழுதுவார்.

கக. ஓவியச்சுற்றத்து - சித்திரத்திரள்போல.

கஉ. காழோர் - பரிக்காரர். வாதுவர் - வாசிவாரியர்.

¹ சிலப். உடு: கூஅ - கூ.

² "அரசுகட்டிலிற் தஞ்சிய பரண்டியன் தெடுஞ்செழியன்" சிலப். மதுரைக் காண்ட இறுதிக்கட்டுரை.

(யி - ம்.) * 'திருந்தன' † 'காட்டிப்' ‡ 'அறியாராசான்' § 'மந்திரிக்' || 'ஓவியர்'

கடு. றீமுகங் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய

வெண்கதிர் நித்திலம் பூனெடு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்

உ௦. நின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய
' னுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா

வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச்

சந்தனங்

கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட

மார்பினன்

உரு. றேனும் பாலுங் கட்டியும் பெட்பச்
சேர்வன பெறுஉந் தீம்புகை மடையினன்
நீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று
பின்பகற் பொழுதிற் பேணிந னூர்வோ

நு௦. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்

2 விரிகுடை தண்டே குண்டுகை காட்டம்
பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
[ஹினு³ மார்பினு நவின் ற நூலினன்]

முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ
௩௫. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

௧௫. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டுநீங்க; அன்றி, மிடை
கொள்ள - நெருப்பவித்தற்கு வந்து மிடையவென்றமாம்.

(௧௬) "நித்திலப்பைம்பூண்" முதலாகப் (௩௬) "பூதத் ததிபதிக் கடவுள்"
ஈழாகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று; அப்பூதத்துக்கு நிறம் வெள்ளை.

௩௫. வேதமுதல்வன் - பிரமன். கருவி - சமிறைமுதலாயின.

௩௬ - ௬. பிரமன் வேள்விக்குச்சொன்ன உறுப்புக்களோடு முத்தீவாழ்க்
கை முறைமையின்வழுவாத ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.

(௩௫) கருவியோடு (௩௬) முறைமையின் வழுவாவெனக்கூட்டுக.

(௧௬) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (௩௬) ஆதிப்பூதம்;
(௩௬) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (௩௬) ஆதிப்பூதம்.

2 "தீம்பா னுரைபோற் நிகழ்வெண்பட்டுத்து" (சீவக. ௧௦௪௬); "துரைபுரை
கவிஞ்சம்" பெருங். உ. ௫. அக.

3 "தண்டொடு பிடித்த தாழ்குமண் டலத்துப் பழவ வுண்டிப் பார்ப்பன் மகனே"
(குறுத். ௧௫௬); "எறித்தரு கிறீதாங்கி யேந்திய குடைநீழ, ஹரித்தாழித் தருநா
முறைதான் முக்கோலம்" (கலி. ௬) 3 மார்பின் நவின் ற நூல் - பூணூல்.

22.—அழற்படுகாதை.

சுகுரு

[வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன்
குன்ற * மணிபுனை பூணின்ன் பூனெடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு

சு0. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளர்
தண்கமழ் பூநீர்ச் சாதியோ டினையவை
கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு

மொட்டிய திரணையோ டொசிந்த பூவின
னங்குலி கையெறிந் தஞ்சமகன் விரித்த

சுரு. குங்கும வருணங் கொண்ட மாப்பினன்
பொங்கொளி யரத்தப் பூம்பட் டுடையினன்
முகிழ்த்தகைச்

சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி

யேலு நற்சுவை யியல்புளிக் கொணர்ந்து

ரு0. வெம்மையிற் கொள்ளு மடையினன் செம்மையிற்]

பவளச் செஞ்சுடர் திகழொளி மேனிய

னாழ்கடன் ஞால் மாள்வோன் றன்னின்

முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி

யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் + வடிகயி

ருரு. நெனவிலை பிடித்த கையின னை

யெண்ணருஞ் சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி

மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோச்சிக்

கொடுந்தொழில் கடிந்து கொற்றங் கொண்டு

+ நடும்புகழ் வளர்த்து நானிலம் புரக்கு

சு0. முரைசால் சிறப்பி¹ னெடியோ னன்ன

வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(ருக) “பவளச்செஞ்சுடர்” முதலாக (சுக) ‘அருந்திறற்கடவுள்’ ஈறாக
அரசபூதத்தைக்கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்.

ருஉ. ஆள்வோன் - அருச்சுனன். ருச. வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை.

ருக - ரு. முரசமுதலானவேழம் இராசாக்களுக்கும் இப்பூதத்திற்கு

ஞசு. மன்னர் - துரியோதனாதிகள். [முரியன்.

(ருஉ) இவனிடத்திச் சாரதியாப்பின்று (ருங்) முரசமுதலாகிய (ருரு) பிடித்தகையினனாகி (ருசு) மன்னரையோட்டி (ரு௭) ஒச்சிக் (ருஅ) கடிந்து கொற்றங்கொண்டு (ருக) புரக்கும் (சுப) உரையமைந்த சிறப்பையுடைய நெடி யோனையொத்த கடவுட்பூதமென்க. இவற்றால்உலகளந்தோனேஒத்த பூதமென்க.

[இன்னும்; ¹ பாண்டியனுடைய கையினிலக்கணம் பூதத்துக்கும் பிடித் துரைய இருவார்க்கும் ஒத்தபண்பென்றுமாம்.]

ருக - சுக. பவள.....அருந்திறற்கடவுளும் - பவளவொளி திகழ் தருமேனியையுடைய அரசபூதமாகியகடவுளும்.

¹ புறநா. சு-கௌ ஆம் அடி; மதுரை. சுக.

(யி - ம்) * 'மனியொடு புணர்ந்த பூணினை' † 'வழக்கயிற்' ‡ 'நெடுப்புசுந்'

சுகசு

சிலப்பதிகாரம்

* செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு.†

மேனியன்

மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ

¹ ரரைசமுடி யொழிய வமைத்த பூணினை

கூடு. வாணிக மரபி நீணில மோம்பி

நாஞ்சிலுந் துலாழு மேந்திய கையின

[னுரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட

வுடையினன்

வெட்சி தாழை கட்கம ழாம்பல்

சேட னெய்தல் பூளை மருதங்

- எ0. கூட முடித்த சென்னிய னீடொளிப்
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச் சாந்தந்
தன்னொடு புனைந்த மின்னிற் மார்பினன்
கொள்ளும் பயறுந் துவரையு முழுந்து
நள்ளியம் பலவு நயந்துட னளைஇக்
எஃ. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன்

புடைதரு

நெல்லுடைக் கள்ளே புள்ளுடைக்

கழனி

வாணிகப் பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப்
பாணிகைக் கொண்டு முற்பகற் பொழுதி
னுண்மகிழந் துண்ணு வோனே யவனே

அ0. நாஞ்சிலம் படையும்

வாய்ந்துறை துலாமுற்

குழொளித் தாலு மியாழு மேந்தி

விளைந்துபத மிகுந்து விருந்துபதந் தந்து

மலையவுங் கடலவு மரும்பலங் கொணர்ந்து

விலைய வாக வேண்டுநர்க் களித்தாங்]

- அஃ. குழவுதொழி லுதவும் † பழுதில் வாழ்க்கைக்
கிழவ னென்போன் கிளரொளிச் ‡ சென்னியி
னிளம்பிறை குடிய விறையவன் வடிவினோர்
விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருங் கடவுளுங்

ஈராக வணிகபூதத்தைக் கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பொன்.

* கச. பூணின் - பூணினாய்.

சுரு. மரபின் - மரபால். கூக துலாம் - துலாக்கோல்.

(கஉ) பொன்புரையு மேனிக் (அஅ) கடவுள்.

(கக) நாஞ்சிலும் துலாக்கோலுமேந்தியகையினாய் (அரு) வாழ்க்கைக்கு
(அக) உரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ) பூதக்கடவுளுமென்க.

¹ பெருங்கதை, உ. உ. கடுக.

(பி-பு) * 'செத்தீர்ப்' † 'மேனி' ‡ 'பழுதில்வாடக்கீழவன்' § 'சென்னியன்'

உஉ.—அழற்படுகாத.

சுகள்

[கருவிளை புரையு மேனிய னரியொடு

கூ0. வெள்ளி புனைந்த பூணின் றெள்ளொளிக்
காழகஞ் செறிந்த ஷடையினன் காழகிற்
சாந்துபுலர்ந் தகன்ற மார்பின னேந்திய

¹ கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு

நிலத்தினுங்

காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்

கூரு. கம்மியர் செய்வினைக் கலப்பை யேந்திச்
செம்மையின் வருஉஞ் சிறப்புப் பொருந்தி]

² மண்ணுறு திருமணி 'புரையு மேனிய

னெண்ணிறக் காழகஞ் சேர்ந்த வுடையின
 டுடற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்
 க00. பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்

கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூதத்
 தலைவ னென்போன் றுனுந் தோன்றிக்
 கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகர்
 தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப
 க00. தாமுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
 யாமுறை போவ தியல்பன் றோவெனக்
 கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
 னாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
 * கூல மறுகுங் கொடித்தேர் வீதியும்

கக0. * + பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
 [முரக்குரங் குயர்த்த வொண்கிலை யுரவோன்]

(க௭) “மண்ணுறுதிருமணி” முதலாகப் (க0௧ - ௨) “பலிபெறுபூதத்தலை
 வன்” ஈறாக வேளாண்பூதத்தைக்கூறிற்று அதற்குநிதம் நீலம்.

க௭. திருமணி - நீலமணி. கக. ஆடற்கமைந்தவை - வாச்சியம்.

க10. துறைபோகல் - முடியவறிதல்.

(க00) முடியப்போகிப் (க0௧) பலிபெறுபூதமென்க.

க௭ - க0௨. இந்நால்வருந்தோன்றி.

க0௪. தீமுறையுண்பது - நெருப்பு நியாயமாகவுண்பது.

க00- ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன்னும், ஆமுறையாக
 வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதிபென்று முன்னேயறிந்தேம்.

கக0. நால்வேறுதெரு - நால்வகை வருணத்தார்தெரு.

* சிலப். கச: உகக. * சிலப். கச: உகக.

(பி-ம்.) * : என்பதியாமுறையாவறித்தன மன்றேநாற்பாற் † : பால்வகை
தெரிந்த தாலவேறு தெருவுங் காவெரி புண்டநாட்'

சுரு

சுகுஅ

சிலப்பதிகாரம்

¹ காவெரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க
வறவேர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவேர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககரு. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

² வறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் களிற் று மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற்

பெயர்ந்தன

சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கஉ௦. மைத்தடங் கண்ணூர் மைந்தர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி

நறுவிரை

நறுமல ரவிழ்ந்த நாரிரு † முச்சித்
துறுமலர்ப் பிணையல் சொரிந்த பூந்துகள்
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉ௧. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த

தூமென் சேக்கைத் † துனிப்பதம்

* காமக் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்கத்

திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியர்

* குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப்

புதல்வரோடு

ககஉ. கா - காண்டாவனம்.

ககங. அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடாதாய்.

ககங. அறவை - அறத்தைபுடைய.

ககரு - சு. கனலெரி சேராவாய் ஆயர் தெருவில்டைந்தன.

கஉக. செப்பு

லாயின.

வாய்திறந்து சொரிந்தவிரை - சார்ந்து புழுக்குநெய் முத

கஉக - கூ. * செப்பிலேவாயவிழ்ந்த

பிணையலெனக்கூட்டி; நறுவிரையை

• யுடைய பிணையல், முச்சிப்பிணையலென்றுமாம்.

நறுமலரவிழ்தல், முச்சிக்

கடை.

கஉக. துனியின்செவ்வி பார்க்கவேண்டாத; துனியளவு விட்டிராத
வென்றுமாம்; இவர் பிள்ளைபெறுதவர்.

கஉடு - கூ. பரிந்தனபரந்த சேக்கை - கையற்றுப்பரந்த சேக்கை

கஉஎ. அடங்கினர் மயங்க - ஒழிந்து சோர.

¹ சிறுபான். உகஅ. * 'அறவையாயர்' சிலப். கடு: கஉஉ - உக்.

² , தருக்கியளாமக்கள்ளாட்டி' மணி. உடு:கக. * மு. மணி. எ. இள.

³ செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு; தந். ககஎ: குறந். க;
மணி. ச: கடு; குளா. மத்திர. இசு; பெருங். க: கக, எக.

(யி - ம.) * 'கலங்கி' + 'முச்சிப்புதமலர்' + 'துனிபுதங்காமக்கடவுள்கள்.

உஉ— அழற்படுகாத.

சுகக

ககஉ. * பஞ்சியா ரமனியிற் றஞ்சதுயி லெடுப்பி
வானரைக் கூந்தன் மகளிரொடு + போத

¹ வருவிருந் தோம்பி மணையற முட்டாப்
பெருமனைக் கிழத்தியர் பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

ககடு. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை

கொங்கைப் பூசல் கொடிதோ ட வன்றெனப்
 பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின
 * ரெண்ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
 பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்
 கசு(1). தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு தீங்குழல்
 * பண்ணுக்கிளை பயிரும் டு பண்ணியாழ்ப்

பாணியொடு

நாடக மடந்தைய ராடாங் கிழந்தாங்
 கெந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
 விந்நாட் டிவ்வூ ரிறைவனை யிழந்து
 கசு(2). தேரா மன்னனைச் சிலம்பின் வென்றிவ்
 வூர்தீ யூட்டிய வொருமக டு ளென்ன
 வந்தி விழவு மாரண வோதையுஞ்
 செந்தீ ி வேட்டலுந் தெய்வம் பரவலு
 மனைவிளக் குறுத்தலு மாலை யயர்தலும்
 கடு0. வழங்குகுரன் முரசமு மடிந்த மாநகர்க்
 காதலற் கெடுத்த நோயொ ளுளங்கனன்
 * நூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன னுயிர்த்து
 மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

ககக. கொடிதன்று - நியாயம்.

ககக. பண்ணியன்மடந்தையர் - இசையறிவார்.

கசு2. நாடகமடந்தையர் - தளியிலார்.

(ககக) வீதியிடத்து (கசு2) அரங்கிழந்து.

கசஎ. அந்திவிழவு - சீபலி.

கசஅ. 'தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

கருந. மறுகிடைமறுகும் - மறுகிலேசமுன் றுதிரியும். கவலை - குறுந்
தெரு. கவலும்.....போம்.

¹ குறன். அக. * 'எண்ணெண்ணியோர்' (சிலப், கச: கசஎ): "யாழ்முத
லாகவறபத்தொருநான், கேரளமகளிர்க்கியற்கை" பெரும், க: கடு: அச - ஓ.

² மணி. ஏ: சக. * "ஊதுலக்குருகினுயிர்த்தகத்தடங்காது" மணி. உ: சக.
(பி - ம.) * 'பாலாரமளித்', 'பல்லாரமளித்' † 'மயங்க' ‡ 'இன்றென்'
§ 'பண்பாழ்ப்பாணரொடு' || 'எனவுமத்தி' ¶ 'வேட்கைபின்' ** 'கவலையும்'

நூல் சிலப்பதிகாரம்

¹ மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு
கடுடு. * மாரஞ் ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
கொந்தழல் வெம்மைக் கூரெரி *

பொருஅள்

வந்துதோன்றினண் மதுரா பதியென்.
வேண்பா.

² மாமகளு நாமகளு மாமயிடற்
செற்றுகந்த

கோமகளுந் தாம்படைத்த
கொற்றத்தா—ஊம-

முதிரா முலைகுறைத்தாண் முன்னரே
வந்தாண்

* மதுரா பதியென்னு † மது.

(ககக) விலைமடந்தையரது வீதியில் (கசஉ)

மடந்தையர் (கச௦) தண்ணு

மைமுழவு குழல் (கசக) யாழ்ப்பாணி இவற்றுடனே
(கசஉ) ஆடும் அரங்கினை

யிழந்து (கசசு) இவ்வொருமகள் (கசங)

எந்நாட்டாள்கொல்? யார்மகள் கொல்

(கசசு) என்ன (கரு௦) நகரியிலே (கருச) இயங்குதலையுஞ்
செய்யும்; மயங்கு

தலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (கருடு) ஆரஞ்ருற்ற

வீரபத்தினிமுன் (கருசு) ஊர்

எரியுண்டதற்குப் பொருளாய் (கருஎ) வந்து

தோன்றினாள், மதுராபதியென்

னும் தேவதையென்க.

“மாமகளும்”:—தாம்படைத்த கொற்றத்தாள் -

இவர்கள்படைத்த கொற்ற மெல்லாமுடையாள்; “

நாவினுந் * * * வாளினும்” என்ற மூவகைவென்

றியும்; மாமகள் - சீதேவி. நாமமுலை -

அச்சத்தைச்செய்யுமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாதை முற்றிற்று.

† “சூழலஞ்சுழல், மோடஞ்மோடும்” மணி. க: ககக - உ.

* மு. சிலப். பதி. சஉ.

* இச்செய்யுளிலுள்ள முறைப்படியே ‘திருவிள் செல்லி யொருதனிக் கொழுந, புலமை சான்ற கலைமகன் கணவ, வீரிய மடத்தை பேரிசைக்கிழவ’ என ஞானயிருதம், சக - ஆம் செய்யுளிலும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

* “மதராபதியென்னுமாபெருத்தெய்வம்” மணி. உக: கக.

(பி-ம்.) * ‘போன்றவந்து’ † ‘மார்’

இருபத்து முன்றுவது

க ட் டி ரை கா தை.

சடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
கடையெபி றரும்பிய பவளச் † செவ்

வாய்த்தி

யிடைநிலா விரிந்த நித்தில ‡ நகைத்தி
௫. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும்
வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
ளிடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
வலக்கை யஞ்சடர்க் டு கொடுவாள் பிடித்தோள்
வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு மிடக்காற்

கடு. நனிச்சிலம் ப்ரற்றுந் தகைமையள் பணித்துறைக்
கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன்
பொற்கோட்டு வரம்பன் பொதியிற்
பொருப்பன்

குலமுதற் கிழத்தி யாதலி னலமந்

தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி
கடு. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்
|| முன்னிலை யீயாள் பின்னிலைத் தோன்றிக்
கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
வாட்டிய திருமுகம் வலவயிற் கோட்டி
|| யாரை நீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை
உடு. யாரா ரெவ்வ மறிதி யோவென

க. சடையும பிறையும் - சடையிடத்தேபிறையும்.

க. கடையெயிறு - பன்றிக்கொம்புபோலப் புறப்பட்ட எயிறு.

அ. கொடுவாள் - மழு.

கக. குலமுதலாதலின் - அடியேனொடங்கி இரட்சித்தற்குரியளாதலின்.

கக. முன்னிலையீயாள் - முன்னிலைகள்; அவளுக்கு முன்னிற்பதைச் செய்வாள்.

(பி - ம) * 'செத்திறக்' + 'செவ்வா, விடைநிலா' † 'நகைச்சிபிடை' ‡ 'தெடு
வாள் பிடித்தன, விடக்காற் நனிச்சிலம் ப்ரற்றினும் வலக்காற் புனைகழல் கட்டுந் தகை
மையன்' || 'பின்னிலையுயான முன்னிலைத்தோன்றி' || 'யாரிவனென்முன் முந்தா
ளிவனெ னாரா ரெவ்வ மறிபா தானென்'

நூல்

சிலப்பதிகாரம்

வாரஞ ரெவ்வ மறிந்தே* னணியிழாஅய்
மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்
கட்டுரை யாட்டியேன் + யானின்

கணவற்குப்

பட்ட கவற்சியேன் பைந்தொடி கேட்டி

உரு. பெருந்தகைப் பெண்ணென்று கேளாயென்
னெஞ்சம்

வருந்திப் புலம்புறு நோய்

தோழிநீ + யீதொன்று கேட்டியெங்

கோமகற்

கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்

நூ. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

1 மறைநா வோசை யல்ல தியாவது

மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே

யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

2 குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

நூ. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்

மடங்கெழு நோக்கின் ட் மதமுகந் திறப்புண்
டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானே

* கல்விப் || பாகன் கையகப் படாஅ

தொல்கா || வுள்ளத் தோடு மாயினு

சு. மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப் பிறந்தோர்க்

உரு. கட்டுரையாட்டியேன் -

ஒருவார்த்தைதொல்லுதலுடையேன்.

உரு - ச. நின்னவற்குப்பட்ட கவந்தியுடையேன்; ஆயினும் நீ கேளென்க.

உரு - அ. ஊழ்வினை வந்தபடி கேளாய்; வந்தக்கடை, ககரவொற்றுவிசாரம்.

(ரு) வினை (உரு) கேளென்க.

ரு. மறைநா - அந்தணர்நா; ஓசை - ஒதினார்வாயில் வரும் நியமமான வார்த்தை.

ரு. மன்னர் பழிதூற்றுவதல்லது.

ரு. மடங்கெழு நோக்கின் - மகனிருடைய பார்வையாலே.....

சிலேடையாக்குக.

* "ஒதலந்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை, சுருக); "நான்மறைக் கேள்வி நவீன குர லெடுப்ப, வேம வின்றுயி லெழுத லல்லதை; வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக், கோழியி னெழாதெம் பேருர் துயிலே" பரி. ப. களஞ. * புறநா. ௪௨.

* "இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்" மணி. ௧௦: ௨௨; கடி: ௧௧௧.

* "கல்விப்பாகநிற் காப்புவினையோட்டி" மணி. கடி: ௧௧௧.

(பி - ம்) * 'அணியிழாய், மாபெருங்கடன் மதுராபதியெனும் கட்டுரையாட்டி யேன்' + 'பாணன்' † 'இதொன்று கேளாயென்' ‡ 'மதிமுகம்' || 'பாகர்கையகப் படாது' ¶ 'உள்ளமொடோடுமாயினும்', 'உள்ளமொடுமாயினும்'.

உரு. — கட்டுரைகாலை.

கிழக்கர் தாரா திதுவுங்கேட்டி

¹ யுதவா வாழ்க்கைக் * கீரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் + புடைத்தன நெருநா
ளரைச வேலி யல்ல திபாவதும்

சடு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து
மன்றத் திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி
யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச்

* செவிச்சூட் டாணியிற் புகையழல் † பொத்தி
நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று
டு. * வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கேரமா
னுச்சிப் பொன்முடி பொளிவளை

புடைத்தகை

§ குறைத்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்

-திறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழக்க மின்மை
யின்னுங் || கேட்டி நன்வா யாகுதல்

டு. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் றடக்கை

உதவாவாழ்க்கை - பிறர்க்கு உதவமாட்டாத மிடிவாழ்க்கை.
புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு; குழை.....

சக. மன்றம் * அரணில்லாதவீடு, அவ்வழி - நீர் போகின்ற அக்காலத்து.
சஅ. செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சுடுவதாகிய ஆணி; சுடுதலுள்ள
இறைச்சி சூட்டிவைச்சியானும்போல்.

ருக - உ. கைகுறைத்தசெங்கோல் - கைகுறைத்தற்குக் காரணமாகிய
செங்கோலையும்.

ருச. நன்வாயாகுதல் - நன்றாகிய மெய்யாதல்.

ரிரு. பெருஞ்சோறுபயந்த - பாண்டவர்கள்படைக்கும் துரியோதனன்
படைக்கும் சேரன் சோறிட்டதனை.

* சஉ-ருக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை இப்புத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத்
தின் அடிக்குறிப்பாலுணர்க; "கையரித்தான் மாறன் கதவிழ்த்த குற்றத்தா, லெய்
புஞ் சிலைக்கை பிரங்கேசா", "கொற்கையான் மாறன் குலசே தரவழுதி, பொற்கையா,
ஞனக்கை போதாதோ" என்றர் பிறரும்; திருவால். இள. க - புரக்க.

* சடுநாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். க. சள. உகஅ. * சிலப். கக. உக.

* ருரு. 'பெருஞ்சோறுபயந்த' என்றத சேரமான் பெருஞ்சோற்றையஞ் சேர
லாதன் பாரதபுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைவ ரீரைம்
பதினம் ருடன்மெழுத்த, போரிற் பெருஞ் சோறு போற்றது தானளித்த, சேரன்"
(சிலப். உக: ஊசல்லரி); "உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோறு கொடுத்த ஞானறை"
(அகநா. உகக); "அலங்குணப் புரவி லையவரோடு சினைந், திலத்தலைக் கொண்ட
பொலம்பூத் தும்பை, வீரைம் பதினமரும் பொருதகளத் தொழியப், பெருஞ்சோற்ற
மிருபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" (புறநா. உ.) * அம்பலத்தாழ்ப்புட்டுவார்
பழ. கக. ககரு.

(பி - ம) * 'சேரத்தன்மனைவி' + 'புடைத்தனோதை' † 'பொங்கிறெஞ்சகம்'
‡ 'குறைத்தது' || 'கேட்டியோர்தன்'

ருச

சிலப்பதிகாரம்

திருநிலை பெற்ற ¹ பெருநா ளிருக்கை

யறன்றி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை
செய்தோன்
பூம்புனற் பழனப் * புகார்நகர் வேந்தன்

கூ0 முங்கா விளையு + ணன்னா டதனுள்
வலவைப் பார்ப்பான் பராசர
னென்போன்
குலவுவேற் சேரன் கொடைத்திறங்
கேட்டு
வண்டமிழ் * மறையோற்கு † வாணுறை
கொடுத்த
திண்டிறல் நெடுவேற் ‡ சேரலற்
காண்கெனக்

கூரு. காடு நாடு முருகம் போகி
நீடுநிலை மலயம் பிற்படச் சென்றாங்
* கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப்
பாளர்
* முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி
யைம்பெரு வேள்வியுஞ் செய்தொழி
லோம்பு
ஏ0. மறுதொழி லந்தணர் பெறு || முறை

ருசு. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து இருக்கை.

ருள. மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுகின
வாள்.

சுசு.

சுசு.

நீடுநிலைமலயம் - போகிய நிலையையுடையமலயம்.

ஒன்று - முத்தி. இருபிறப்பு - உபநயனத்துக்குமுன்னும்பின்னும்.

சுஅ. முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தக்கிணக்கினி.

எ. அதுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஒதல் ஒதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென இக்குணங்களைபுடையார் பெறுமுறையை. வகுக்க - அவனுக்குக்கூறுபடுத்த.

¹ பெருநாளிருக்கை :- சேரனுடைய காவியோலக்கம்; 'தண்கட லுட னென்புய் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதரை. ௫௨௪ - ௫) என. அந்நாளோலக்கம் பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

² மறையோனென்றது பாலைக்கொதமனா; இவருக்குச் சவர்க்கங்கொடுத்த சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்பாணச் செல்கெழுருட்டுவனென்பவன்; இதைப்பற்றி அப்பத்தின் முன்றும்பத்திறுதியிலுள்ளதாகிய அடியில்வரும். வாக்கியத்தாலுணர்க; 'பல்பாணச் செல்கெழுருட்டுவனைப் பாலைக்கொதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு;பாடிப்பெற்றபரிசில்; நீர் வேண்டியது கொண்மினென யானும் என்பார்ப்பனி புய் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமெனப் பார்ப்பாரிற்பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பது பெரு வேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் காரூராயினார்' சிலப். ௨௮. ௧௧௭ - ௮; 'துறக்கமெய்தியதொப்பாநல்லிசை, முதியர்ப் பேணியவுதியஞ்சேரல்' அகநா. ௨௩௧. இச்சரிதை, பழமொழி ௧௧௭-ஆம் பாட்டிலும், தொல். புறத்தினும். கு. ௨௫ - ௩. உரையிலும் வந்துள்ளது.

³ புறநா. ௩௯௭. ⁴ முருகு. ௧௮௧-௨.

(யி - ம்.) * 'புகாஅ வேந்தன்' † 'தன்னுட்பதனுள்பலவைப்பாசான்' ‡ 'வான் கங்கொடுத்த' § 'சேரற்காண்கென' || 'முறைபெய்தி'

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்

¹ பார்ப்பன வாகை சூடி யேற்புற

நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்

செங்கோற் * மென்னன் றிருந்துதொழின்

மறையவர்

எதி. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்

பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துத்

தண்டே குண்டுகை † வெண்குடை காட்டம்

பண்டச் சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு

களைந்தன னிருப்போன் காவல் வெண்குடை

அ௦.

விளைந் துமுதிர் கொற்றத்து விறலோன் வாழி

¹ கடற்கடம் பெறிந்த காவலன் வாழி

விடர்ச்சிலை † பொறித்த வேந்தன் வாழி

பூந்தண் பொருளைப் பொறையன் வாழி

மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்
அரு. குழலுங் குடுமியு மழலைச் செவ்வாய்த்
தளர்நடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி

விளையாடு சிறு அ ரெல்லாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி
நாவெற்றியையுடையோனாய் ; நா வலம் - நாவெற்றியென்க.
(எ0.)

பெறுமுறைவகுத்த (எக) நன்கலங்கொண்டென்க.

(எக) நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எஉ) சூழக்
பெயர்வோன் ; பெயர்வோன் பெயர்தர.

(எங்) கொண்டு தன்பதிப்

எச. திருந்துதொழின் மறையவர் - பஞ்சக்கிராமிகள்.
எடு. தங்கால் - திருத்தங்காலார்.
எசு. அரசுகிற்குமன்று. எஎ. காட்டம் - சமித்து.

(எங்) குடையையும் (அ0) கொற்றத்தையுமுடைய விற்றோன்.
அச. வாழ்கென - வாழ்கவென்று சொல்ல.
அஎ. சிறுச்சூழ்தர - தன்னைச்சிறுரெல்லாம் சூழ்தர.

¹ பார்ப்பவர்கையினியல்பை, "தேள்வியாற்சிறப்பெய்தியானே, வேள்வியான்விறன்
யிகுத்தன்று," "ஓதந் கரைதவழ்நீர் வேலி யுலகினுள், வேதந் கரைகண்டான் வீற்றி

ருக்கு - மெதஞ், சுமுகடர் தானாகச் சொல்லவே வீழ்ந்த, விடுசுடர் வேள்வி யகத்து"
என்பவற்றாலறிஞ் பு-வெ, வாகை. கூ.

* அக - உ. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௩௫ - சு.

(பி-ம்.) * 'தென்னவன்றிருத்தொழில்' † 'ஒண்குடை' ‡ 'பொறித்தவிமலோன்
வாழி'

சுசு

நெஞ்

சிலப்பதிகாரம்

* குண்டப் பார்ப்பீ ரென்றோ டோதிமென்

பண்டச் சிறுபொதி கொண்டுபோ
மின்னெனச்

கூ. சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ
னாலமர் செல்வன் † பெயர்கொண்டு
வளர்ந்தோன்

பானாறு செவ்வாய்ப் படியோர் முன்னர்த்

தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
துளமலி யுவகையோ டொப்ப வோதத்

கூரு. ௪ தக்கிணன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து

முத்தப் பூணு லத்தகு புனைகலங்

கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்

தன்பதிப் பெயர்ந்தன னாக நன்கலன்

புனைபவும் பூண்பவும் பொறுஅ ராகி
க00. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோம்பிக்

கோத்தொழி லிளையவர் கோமுறை ||

யன்றிப்

படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென்

விடுசிறைக் ஈ கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ
க00. ளலந்தன ளேங்கி யழுதன ணிலத்திற்
புலந்தனள் புரண்டனள் பொங்கின

ளதுகண்டு

மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்

அ.அ. குண்டப்பார்ப்பீர் - பிழக்கை மாணிகாள்; சிறுமாணிகாள், சிறு பிள்ளைகளென்னினுமாம்.

கக. ஆமைச் செவ்வன்பெயர் - தக்கினுமூர்த்தி.

கஉ. பாணறுசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்; படிமம் - படியென ருயிற்று. படியோர் - தன்னை இளம்மயாலொப்பாருமாம்; படி - வேடமுமாம்.

கக. புனைவனவும் பூன்பனவுமாக வேறுபடுதலிற் புனைபவும் பூன்பவு மென்றார்.

கக. கோமுறையன்றி - இராசநீதியன்றி.

கஉ. படுபொருள் - புதையல்; களவுப்பொருளென்றுமாம்.

கௌ. ஐயைகோயில் - மதுரையிற்றுர்க்கைகோயில்.

(பி - ம.) * 'குண்டைப்பார்ப்பீர்' † 'போமினென' ‡ 'பேர்' § 'தெக்கனன்' || 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'

உரு.—கட்டுரைகாதை.

நூள்

* செய்வினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்
நிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ

ககௌ. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்

கொடுங்கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைக்

குற்ற

விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென
வேவ விளையவர் காவலற் றொழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ட வாய்மொழி

யுரைப்ப

ககரு. நீர்த்தன் நிதுவென நெடுமொழி கூறி
யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்

னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனுங்
கடனெனத்

தடம்புனற் கழனித் தங்கா றன்னுடன்
மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்

கஉரு. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன
ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமார்பு நல்கியவ
டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித் தனனே
நிலைகெழு கூட னீனெடு மறுகின்
மலைபுரை மாட மெங்கணுங் கேட்பக்

கஉரு. ¹ கலையம்ர் செல்வி கதவந் திறந்தது

ஓ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்

|| கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி

¶ னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு

ககரு. நெடுமொழிகூறி - புகழ்ந்துசொல்லி.

ககக. வயலூர் - ஊரின் பெயர்.

ககஅ - க. இவன் பிறந்த தங்காலுடன் வயலூரென்பதோருளும் விட்டு.

கஉக. திருமார்புநல்குடை - தண்டனிடுகை. அவனென்றது, நிலைமந்
தையை. அவனைப்பணிந்தென்பார், இருநிலைமநதைக்குத் திருமார்பு நல்கி
யென்றார்.

கஉஉ. மார்பினைப்பெருமைமால் தணியாதவேட்கை.

கஉஎ. கறை - கடமை.

கஉஅ. இடுபொருள் - 'பிறர்வரவிட்ட பொருள். படுபொருள் - புதையல் ;
அன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம் ; ' "படுபயன் வெஃகி" என்
றும்போல.

1. 'கலையாழ்வாய்' பெருங். க. இஉ: உச. 2. திருக்குறள், கஉஉ.

(பி - ம்.) * 'செய்வுற' + 'கோல்கண்டு கொல்..... உற்றதிடுக்கையாவது மறிம
ளின்மென்' † 'வாய்மொழியுரைப்பவறியாமக்களின்' § 'சிறைபடு' 1 'கறைபடு' P படு
பொருளாயினு மிடுபொருள்

நு0அ சிலப்பதிகாரம்

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென

கநஉ0. யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்

கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வீந்தன்

றான்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேணி

1 யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்

2 தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று

கநநு. வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண

வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே

நுமெனு

முரையு + முண்டே நிரைதொடி யோயே

கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு
வடிவேற் றடக்கை வசவுங் குமாணுந்
கச0. தீம்புனற் பழனச் சிங்க புரத்தினுங்
காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு

‡ மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார் வேந்தர்
வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப் பிறந்த
தாய வேந்தர் தம்முட் பகையுற
கசடு. விருமுக் காவதத் திடைநிலத் தியாங்கணுஞ்
செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்மையி
னரும்பொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து
கரந்துறை மாக்களிற் காதலி டு தன்னொடு

கடக. உற்றவர்க்கு - எடுத்தார்க்குரித்து.

பெற்றவர்க்கு - கொண்டவர்

களுக்கு; அவ்விருவர்க்கும் உறுதி ஆமென்க.

ஆதலால், தமக்காகா; உற்றவர்க்குப்

பெற்றவர்க்காமென்றைவித்தான்.

ககக. கோன்முறையறைந்த - இராசநீதியாகச்சொன்ன.

ககக. பேரிருட்பக்கம் - கிருட்டினபக்கம்.

ககச. அழல்சேர்குட்டம் - [கார்த்திகைபரணி.]

கக௭. உரை - சோதிடவார்த்தை; உரையுமுண்டென்றது, தமிழிய எச்சவும்மை.

எதிரது

கக௭ - சச. வசுவம் சூமரனுமாகிய வேந்தரிருவர் தம்மில் தாயவேந்தர்.

தச௭. இருவரது மலைவு வெவ்வேன்றி சிகழுகை காரணமாகச் செல்வோரின்மையால்.

(கசஅ.) கரந்துறைமாக்களைப்போல (கச௭) ஆபரணங்களைச் சகமந்து போந்து; போந்தென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ தன். சூ. க௭௭ - மயிலை. மேற். ² "அழற்குட்டத்தி" புறநா. உஉ௭.

(பி - ம்.) * 'தருகிகேட்டி' † 'உண்டுதிரை' ‡ 'உரைசால் செவ்வந்திரை தார்வேத்தன்வியாச்சிறப்பின்' § 'தன்னுடன்கிங்கா'

உந.—க ட் டி ர க ர தை.

நடுக

சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்தினே

கரு௦. * ரங்கா டிப்பட்டருங்கலன் பகருஞ்
சங்கம னென்னும் வாணிகன் றன்னை
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவன்

† வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில்

செய்வோன்

பரத நென்னும் பெயரனக் கோவலன்
கருநு. விரத நீங்கிய வெறுப்பின ஞாதலி
நெற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு

வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் † கொல்வழிக்

கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி

நிலைக்களங் காணா ணீலி யென்போ

கக௦. ளரசர் முறையோ பரதர் முறையோ

ஆரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென

மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றன ள்சுலிட்

டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்

றொழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி

ககரு. மலைத்தலை டு யேறியோர் மாஸ்கிசம் பேணியிற்

|| கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ

ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதுந்

தம்முறு துயரமிற் ற ருகுக வென்றே

கசக - ௫. சிங்கபுரத்தின் ஓரங்காடியிடத்தானாகியிருந்து.
கருஉ. பைந்தொடி, முன்னிலை.

கருசு. புரதனென்றது, கோவலனது முற்பெயர்.

கருரு. விரதரீங்கிய - கொல்லாவிரத்ததால் ரீங்கிய. வெறுப்பினனாதலின்-
வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

கசுரு. விசும்பேணியில் - விசும்பெல்லையில்; ¹“நளியிரு முநீ ரே ணி யாக”

கசுசு. தலைமகனைக் கூடுவதாகின்றவன். [என்றார்.

கசுஎ. செய்தோரென்னுமெழுவாய், படுவார்களாகவென்னும் வியக்
கோன் வருவித்தலோடு முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கசுஅ. தம்முது துயரயிற்றுகு - தாங்களும் இப்படிப் படுவார்களாக.
நான்பட்டதே படுகவென்றது, பழியிட்ட பழையைக்கொண்டு.

(கசுரு) ஏறி (கசுசு) விழுவோளென்க.

¹ புறநானூறு, ௧௫.

(பி - ம.) * 'அங்காடிப்படவீருந்தகலன்' + 'வெந்தொழில்' + 'கொல்லுதிசு'
§ 'ஏறிமால்' || 'குலத்தலை' ¶ 'ஆளுகவென'

நிகு

சிலப்பதிகாரம்

விழுவோ ளிட்ட வழுவில் ¹ சாபம்
கள௦. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேணி
யும்மை வினைவந் துருத்த காலேச்
செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது
² * வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை

யீரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி

களரீ. வாறோர் தங்கள் வடிவி னல்லதை

யீரோர் † வடிவிற காண்ட லில்லென

மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு

விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு கொண்டபின்

கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

கஅ0. திருத்தலு ‡ மில்லே னிற்றலு மிலனெனக்

கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

களக - உ.. உம்மைவினை.....யுதவாது - மமைபிற்செய்விய மனமில்லா
தோர்க்கு அக்காலத்துச் செய்தவினை வந்து பலிக்குங்காலத்து முன்புசெய்த
நல்வினை யாதும் உதவாது ; இத்தீவினைவந்து கெடுப்பதற்கு முன்னேவந்தது
வுதல் பின்புதவுதல் செய்யுமித்தனை ; அந்நல்வினையும் உதவாமற்போகாது ;
பாவமானதும் தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்.

களக-அ. ஈரோர்-ஈங்குள்ளோர்.இல்லென்று மதுரைமாதெய்வம்சொல்ல.

கஅக. பொற்றொடி - பொலிவினைபுடைய சங்கவளை ; துர்க்கைகோயில்
வாயிலிலே தன்கைவளையைத் தகர்த்து.

¹ கஅஅ - கக. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் வஞ்சி
மாதகர்ப்புக காணையிலும் மணிமேகலைக்குக் கண்ணகிகூறியதாகக் கூறினர் ; அது
வருமாறு: "வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புருத்து, வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி,
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு துங்கடன் முடித்த,
தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப, பொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்
போ, னெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கன் பொருது, வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழி படு
தான், மதுரா பதிபெனு மாபெருந் தெய்வ, மிதுதீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்,
காசில் பூம்பொழிற் கவிக்கதன் னாட்டித், தாய மன்னவர் வசவுங் குமரனுஞ், சிங்க
புரனுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு, மங்கான் கின்றோ ரடற்செரு வுறுதான், ஸ்ரீரு காவத
முன்னுத ரின்றி, யாவரும் வழங்காவிடத்திற் பொருள்வேட்டுப், பல்கலங் கொண்டு
பலரறி யாம, லெல்லா னாளோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்
னைக், கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன், பார்த்திபன் ரெழில்செயும் பரதனென்
னுத், தீத்தொழி லாளன் நெற்றெனப் பற்றி, யொற்றி னிலனென வுரைத்துமன் னற்குக்,
குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன, னுங்கவன் மனோவி யமுதன ளரற்றி, யெங்கி
மெய்பெயர்ப்போ ளிதுவரையேறி, யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு, மும்மை வீணவத்
துருத்த லொழியா தென, மெய்ம்மைக் கிளவி வீளம்பிய பின்னுஞ், சிற்றங் கொண்டு

செழுநாள் சிதைத்தேன்" (இ-கூச)

* கனக - க. மு: சிலப்பதிகாரம், பதினம், ௫௦ - இக.

(பி - ம்.) * 'வாருகடத்தம்மணமகன்' † 'வடிவிலி' ‡ 'இலனையிறத்தனம்'

உரு.—கட்டுரைகாலைத.

நிகக

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புகுந்தேன்
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் * பெயர்கென
விரவும் பகலு மயங்கினள் கையற்

கடிரு. றுரவுநீர் வையை யொருகரைக் கொண்டாங்
† கவல வென்ற ளவலித் திழிதலின்
‡ மிசைய வென்றான் மிசைவைத் தேறலிற்
கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு டு

பிளந்தாங்

கடிணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே
ககூ௦. நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறிப்
பூத்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழோர்
தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென் றேங்கி
யெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
றெழுநா ளிதுவெனத் || தோன்ற வாழ்த்திப்
ககூ௫. பிடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி
வாடா மாமலர் மாரி பெய்தாங்

கமரார்க் கரசன் தமர்வந் ழ தேத்தக்

கஅக. தமிழேனாய்ப் பெயரானின்றேனெனச் சொல்லி.

கஅச. இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும் அறியாதுமயங்கி.

கஅசு. பதரியிழிதலாத் குழியென்று பார்க்கினள்.

கக௦. நெடுவேள்குன்று - திருச்செங்கோடு. அடிவைத்தேறியென்றார், அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாற் கால் நிலத்துப்பாவாமையால்.

கக௧. வேங்கையின்கீழே நின்றென்க.

கக௨. குறத்தியர்கேட்கத் தீத்தொழிலாட்டி யேன் யானென்றுசொல்லி; ஏங்கியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

கக௩. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற நாளளவு. எல்லையென்றது

- பகலை. அவணின்ற நாளளவு, அன்று பதினாலாநாளாயிற்று. பதினாலாநாள் பகற்பொழுது சென்றபின்னக; பதினத்திலும் ¹ "சுரேழ் நாளகத் தெல்லி" என்றார்.

கக௪-௭. அமரார்க்கரசன் தமர்வந்து, கண்ணகி தன்கணவனைத் தோன்ற வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச்சொல்லி மலரைத்துவி ஏத்தினார்; இவள்பெயர் மந்திரோத்தியாதலால்; இன்னும், கண்ணகி கோவலனைத் தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளென்றுமாம்.

கக௪-௧. பெரும்பெயரேத்திமலர்மாரிபெய்து தமர்வந்தேத்த வானவூர்தி யேறினாளைன்க.

¹ எலப்பதிகாரம், பதிகம், இக.

(பி - ம்.) * 'பெயர்வென்று' † அவலென்னுளைத்திழிதலின் ‡ 'மிசையர் மென்னுள்' § 'பிளத்தேயவுணரை' || 'தொழுதவாழ்த்தி' ௭ 'ஏத்தி'

கோநகர் பிழைத்த கோவலன் றன்னெடு
வான லூர்தி * யேறினண் மாதோ
உ.00. கானமர் புரிசூழற் கண்ணகி தானென்.

வேண்பா.

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவாளைத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை + திண்ணிதாற்—! தெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய் கண்ணகி
விண்ணகமா தர்க்கு விருந்து.

கட்டுரை.

* டு முடிசெழு வேந்தர் மூவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியர்

குலத்தோ

ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்

* பழவிறன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

ரு. விழவுமலி || சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தம்
வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந் தூட்டலும்

பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிதலு

க0 மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு

நேரத் தோன்றும் வரியுங் குரவையு

** மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ
டொன்றித் தோன்றுந் † தனிக்கோ ணிலைமையும்
வடவாரியர் ‡ படைகடந்து

கரு தென்றமிழ்நாடொருங்குகாணப்

புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட

னரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டிய

னேடுஞ்செழியனே டொரு பரிசா

நோக்கிக் கிடந்த

உ0. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது; மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

‘தெய்வந்’—மண்ணகமாதர் - உலகத்துக் கற்புடைமகளிர். விண்ணக
மாதர்க்கு விருந்தானுள்; ஆதலால் தெய்வந்தொழுகை திண்ணத்தென்க.

¹ குறன், கடு. ² புறநாதுரு, கடு. ³ “பழுவிறன்மூதார்” மணி. எ: கூக.

(பி - ம்.) * ‘ஏறினவ்வானமர்’ † ‘திண்ணமாத்’ ‡ ‘தெய்வமா, மண்’

§ ‘முகையுடை’ || ‘சிம்பியின் வானவர் வரவும் வையைப்பேரியாறது’ ** ‘என்றிவ
வனைத்தம்’ †† ‘தன்கோள்’ ‡‡ ‘படைதந்து’ §§ ‘துஞ்சிய நெடுஞ் செழியனே
டொருபரிசு’.

மூன்ருவது

வஞ்சிக்காண்

டம்.

உசு. — குன்றக்குவை.

* உரைப்பாட்டுமடை.

குருவியோப்பியுங் கிளிகழந்துங்

குன்றத்துச்சென்று *வைகி

யருவியாடியுஞ் சுணைகுடைந்து † மலவுற்று
வருவேமுன்

மலைவேங்கை நறுநிழலின் வள்ளிபோல்வீர்
மனநடுங்க

முலையிழந்து ‡ வந்துநின்றீர்
பாவினோடுவன முனியாதே

௫. மணமதுரையோ டரசுகேடுற வல்வினைவந்
துருத்தகாலைக்

கணவனையங் கிழந்துபோந்த கடுவினையேன் யர்னென்ற
 ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி யிணைவளைக்கை யெதிர்கூப்பி
 நின்ற டீ வெல்லையுள் வானவரு நெடுமாரி மலர்பொழிந்து
 குன்றவருங் கண்டுநிற்பக் கொழுநடுநெடு கொண்டுபோயினு
 க0. ரிவள்போலு 1 நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மில்லையாதலிற்

க. குன்றத்துச்சென்று தங்கிக்குருவியோப்பியுமென்க.

ங. வள்ளி - வல்லி; தங்கள் வள்ளியென்கின்ற
 பெண்ணுமாம்; என்
 றது, குமாவேள் தேவியை.

ச. நின்றீர், யாவிர் இவை உயர்த்துந் கூறினார்.
 முனியாதே - அவர்கள்

கேட்டதற்கு வெறுதே.

ரு. மணமதுரை ¹ கலியாணமதுரை.

க. போயினார், முற்று.

முன் தேவருடன் போன்படியை விரியக்கூறினது இது.

¹ குன்றக்குரவை. தற். உளக; அகநா. உகஉ; முருகு. ௧௯௬-௭, மதுரை. ௬௧௬;
 மலைபடு. ௧௨௦-௨௨; திருச்சிற். ௧௨௭.

² உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையேயுடையது: சிலப்,

3. மணமதுரை - ததுமணத்தையுடைய மதுரையும்; (சிலப். ௧௩: ௧௩௩ - ௧௩௪ பார்க்க); "நன்மலிற் பன்மலர் நார நறைபனிப்பத், தென்ற லசைவருடஞ் செம்மற்றே யம்மதின், குன்றத்தார் கூடல் வரவு" (பரி. ௮.) மணமதரையோடரசுகேற்ற; "ஒட் டேனரசோ டொழிப்பேன் மதுரையும்" சிலப். ௨௧: ௩௭.

(பி. ம்.) * 'வைகியுருவி' † 'அலவுற்றம் வருவேம்' ‡ 'வந்துநின்ற நீரிலாவிரோ' § 'எல்லியல்' || 'திற்கவே கொழுநனெடுங்கொண்டு' ¶ 'நங்குலத்துக்கோரிரு'

கரு

நுகச

சிலப்பதிகாரம்

* சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே

தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே

நிறங்கிள ரருவிப் பறம்பின் ருழ்வரை

நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கிழோர்

கரு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே

தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்

¹ கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்

² குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின்

* பூப்பலி செய்ம்மின் காப்புக்கடை † நிறுமின்

௨௦. ‡ பரவலும் பரவுமின் § விரவுமலர் தூவுமி

நெருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப்
பெருமுலை துஞ்சாது வளஞ்சரக் கெனவே

கொஞ்ச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யீங்கிதுகா
ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிடியற்
சிந்துரச் சுண்ணஞ் செறியத்தாய்த் தேங்கமழந்
திந்திர வில்லி நெழில்கொண் டிழுமென்று

கக. பறம்பின்முழுவரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய பறம்பின் தாழ்வரையில்.
கச-ரு. வேங்கைக்கீழ் ஒரு தெய்வமாகப் பண்ணிக்கொள்ளுமின்.

கசு. தொடித்தல் - வாசித்தல்.

கள. கோடி - கடமாக்கொம்பு. கொடிமணி - ஓசைக்கடிதானமணி.

கக. காப்பு-சுற்றுமதில் கடை-வாயில். சுற்றுமதிலிட்டிவாசலும்செய்யும்தின்

(உஉ) வளந்துஞ்சாது சரக்கவென்று (உக) நங்கைக்குச்...(கக) செய்யி

னென்று முன்னே கூட்டிக்

கொஞ்ச்சொலென்றது, மேற்சொல்லுகின்ற மூன்று பாட்டின் சொற்
களைப் போதற்.....இப்பாட்டின் கருத்தென்றுமாம்

“ஆங்கொன்று”—ஆங்கொன்று காணுயென்றது, தூரமின்று. கிட்டச்

சென்று, ஈங்கிதுவென்றான். இதுவென்றான், கண்ணகி அங்கேவந்தளவிலே
மழைபெய்தலால் விழுகிற அருவியை. அவ்வருவி தாங்கக்கண்டு தங்கையனாக
வந்தபடியே. செறிய - செறியாநிற்க. ஆடுதுமே: ஏகாரம்,

¹ "கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி" முருகு. உசக.

² "தம்புகை யெடுத்திக் குறிஞ்சி பாடி" முருகு. உகக.

³ பூப்பலி: "மலர்ப்பலிதாஉய்", "பூப்பலிசெய்தளாப்புக்கடைநிறத்தி" (சிலப்.
உஅ: 6, உகக); "பூப்பலிவிட்டகடவுள்" கவி. கூக.

⁴ "பரவியுத் தொழுதம் விரவுமலர் தாடிம்" குறிஞ்சி. 6.

⁵ "அஞ்சனத்திரளு மணியரி தாரமும்" சிலப். உடு: ௪௦.

(யி-ம்) * 'சிறகுஉரே' † 'நிறத்துமின்' ‡ 'விரைமலர்'.

உச.—கு ன் ற க் கு ர வை வ.

ருகரு

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே

யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி

¹ யஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு

*நல்காதான்

மஞ்சுசூழ் சோலை மலையருவி யாடுதுமே

எற்றொன்றுங் காணேம் புலத்த லவார்மலைக்

கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்

கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா

ருற்றாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

என்னொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
 பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
 பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
 முன்னாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

யாதொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
 போதாடி வந்த புதுப்புனல்
 போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
 மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாட்மேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்பப்

புரைதீர் புனல்குடைந் + தாடினோ மாபி

* ஸுரவரீர் மர்கொன்ற + வேலேந்தி யேத்திக்
 குரவை தொடுத்தொன்று + பாடுகமவா தோழி

தேற்றம். அவன் கொடுமை கிடக்கச்செய்தேயும் அவனுடைய மலையருவியை
 ஆடவேண்டிற்றேயென்றான். அஞ்சலோம்பு - அஞ்சதலைப் பரிகரி.

“எற்றொன்றும்” —.....அவர் செய்த கொடுமையால்
 நாம் அவர்மலையின்வந்த புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை.
 மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னையொழிய முன் அந்நீர்த் குளி
 த்த மகளிரை. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சதான் வேறுபட்டுப்
 புலத்தற்குக் காரணம் என்னென்றான். அன்றேயென்றது, இசைநிறைக்கிளவி.

“என்னொன்றும்” —எவனொன்றும், விகாரம்.

‘எற்றொன்றும்’ என்பதுமுதலாக மூன்றாம் சிறைப்புறம்; தோழிக்குத்
 தலைமகள் சொல்லியது; முன்னிலைப்புறமொழியுமாம்.

“உரையினி” —உரையினி - இனிச்சொல்.

“பென்மார் தலம்பெளவீத் தன்சாரற் குதுன்னும், வண்டிற் றறப்பான் மலை”

* "உரவுதீர் மாகொன்ற, வென்வேலான் குன்றின்மேல் வினயாட்டும் விரும்பார் கொல்" கலி. ௨௭.

(பி - ம.) * 'தல்காதார்' † 'ஆடினம்' ‡ 'வேலேத்தி' § 'பாடுதம்பயம், பாட்டு, மடை சீர்கெழு'

நுகுகு

சிலப்பதிகாரம்

சீர்கெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
² மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
³ பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
 சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே
 அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
 * மிணையின்றித் தா னுடையா னேந்திய வேலன்றே
 பிணிமுகமேற்
 மணிவிசம்பிற்

கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ண
 கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

† * சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா

ரறுவர்

திருமுலைப்பா லுண்டான்
 ‡ வருதிகிரி கோலவுணன்

நிருக்கைவே லன்றே

“சீர்கெழு” — செந்தில் - திருச்செந்தில். செங்கோடு - திருச்செங்கோடு. வெண்குன்றம் - சுவாமியலை. ஏரகம் -சூர் மா - சூரனாகியமா. சுடரிலை; அ, இடைச்சொல்; சுடரிலே வேல், இறைவன் வேலென்க.

“அணிமுகங்கள்” — இவ்வழவு பிறர்க்கு இல்லாமையாற் பிறரொப்பில்லாதான். * பணிமுகம் - மயில்.

“சரவண” — சரவணப்பூம்பள்ளியறை-சரவணப் பொய்கையில் தாமரையாகிய பள்ளியறை. அறுவர்-கார்த்திகையார். திகிரிகோலவுணன் - மலையைச் சூழுவரும் அவுணன். பிளந்து - பிளக்க. குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சபுரப்பதம். [பராயது.

“சீர்கெழுசெந்தில்” முதலிய மூன்றாம் வரைவுமுடிவதாகத் தெய்வம்

¹ “அலைவாய்ச் சேறலு நிலைபு பண்பு” (முருகு. ௧௨௫); முருகன் நீம்புனலிலைவாய், (“பையுண்மலை” தொல். களவு. சூ. ௨௩-ந; மேற்.) “திருமிகு வினக்கி னிலைவாய்ச் செருமிகு சேய்” (அகநா. ௨௬௬); “வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி, நெடுவேணிலைபு காமர் வியன்முறை” (புறநா. ௫௫); “நஞ்செந்தின்மேய வள்ளிமணுநிற்குத் தாதைகண்டாய்” (தே. மறைக்காடு)

² ஏரகம்: “ஏரகத் துறைதலு முரியன்” (முருகு. ௧௮௬) என்றவிடத்து ஏரகம் - மலைநாட்டகத்தொருதிருப்பதியென்றார், நச்சினூக்கினியர்; பத்து, ப. ௪௨ - பார்க்க.

³ “பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச், சூர்முத மடிந்த சுடரிலே நெடுவேல்” (முருகு. ௪௫ - ௬); “பாயிரும் பணிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு” (பரி. ௫); “பார்முதிர் பணிக்கடல்” பாவத; ௩: கருத்தமன். ௫௦.

⁴ சரவணப்பூம்பள்ளி: “நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,அறுவர் பயந்த வாறார் செல்வ” (முருகு. ௨௫௩ - ௫); “கடவு னொருமின் சாவினியொழிய, வறுவர் மற்றையோரும்.....நிலத்தோய் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், புயந்தோ ரென்ப பசுமத்துப் பராயல்” பரி. ௫.

* "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றன் மடவன்" (சிலப். உச); "குருகொடி பெயர்பெற்ற மால்வரை புடைத்து, மலையாற்றம்பிட்டுத் தூவரு கவந்தலை" (பரி. 10); "குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து" (முருகு. உசக); "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றேன்" (மணி. 10: கக); "குருகுபெயர்க் குன்றத் துடல்பக வெறித்த, நெடுவேற் கடவுட்கு" கல். "பொருப்புலவன்"

* "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூலிரு கிருமுகத் தொருவே லவற்கு" (கல். ஏ.) பிணிமுகம்-முருகக்கடவுள் ஊரும் யானையுமாம்; "செயுபர் பிணிமுக மூர்த்த" (பரி. 10); "பிணிமுக ஜூர்தி யொன்செய் யோனும்" (புறநா. 10க); "ஒடர்ப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ);

(பி-ம்.) * 'இணையன்' † 'சரவணப் பன்னியிசைத்தாய்மார்' ‡ 'வருதிகிரிபோலவுணன் மார்பம்' 'திகிரியோனவுணன்'

உச.—கு ன் ற க் கு டை வ.

நுகள்

பாட்டுமடை

இறைவளை நல்லா யிதுநகையா கின்றே

கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தநோய் தீர்க்க
வறியாண்மற் றன்னை யலர்கடம்ப னென்றே
வெறியாட றுன்விரும்பி வேலன்வரு

கென்றான் *

ஆய்வளை நல்லா யிதுநகை யாகின்றே
மாமலை வெற்போய் தீர்க்கவரும் ¹ வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற்
குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளைக்கை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
வெறிகமழ் வெற்போய் தீர்க்க

வரும்வேலன்

வேலன் மடவ னவன்னுந் தானமடவ
* னுலமர் செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்

நேரிழை நல்லாய் நகையா மலை * நாடன்
மார்பு + தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
தீர்க்க வரும்வேலன் றன்னினுந் தான்மடவன்
* கார்க்கடப்பந் தாரெங் கடவுள் வருமாயின்

பாட்டுமேடை

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
நீலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடு
மாலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தான்
* மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

‘இறைவனை நல்லாய்’ முதல், ‘என்றியாம்பாட’ இறுதி
அறத்தொடுநிலை.

“செறிவனை” — வெற்பனோய் - வெற்பனுள்வந்த நோய்.

“வேலனார்” — நீலப்பறவை - மயில்.

1 “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு மாக, மடவைமன்ற
வாழிய முருகே” தந். நச.

2 “ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்” (நிலப். உச); “ஆலமர் செல்வ னன்னிசநல்
பெருவிழல்”; “ஆலமர் செல்வ னன்னிசான் மகன்” (கலி. அக, அக); “ஆல்கெழு கட
வுட் புதல்வ” (முருகு. உடுக); ஆலமர் செல்வன் மகன்” மணி. ந: தசச.

3 “நாடன் மார்புகர வந்த படர்மலி யருநோய்” தந். நச.

* கரர்க்கடப்பந்தார் - கரர்காலத்திற்குரிய கடம்பின்மலை : "கார்கோண் முகந்த
இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத், கருன்பூந் தண்டார் புரளு மார்பின்"
 முருகு. ஏ - கம்) 'கார்த்துவங் கடம்பின் கண்ணி குடி.....முருகே' (நற். ௩௪); "கார்
 துவங் கடம்பின்.....தெரியற்; சூர்நவை முருகன்" (புறநா. ௨௩); "காரலர் கடம்பன்"
 மணி. ௪. ௪௩.

* "மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதமே" சிலப். ௨௪; "பாடுகமவா"
 (பி - ம.); * "பாட்டுமடையாய்வன்" † 'தருநோய்தீர்'

நுகழு

சிலப்பதிகாரம்

கயிலைநன் மலையிறை மகணைநின் மதிநுதன்
 மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்
 * செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே
 மயன்மண மொழி

† யரு ளவர்மண மெனவே

மலைமகண் மகணைநின் மதிநுதன் மடவரல்

குலைமலை யுறைதரு குறவர்தம் மகளார்
 நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம்

1 பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடு

மறுமுக வொருவநின் னடியிணை தொழுதேந்

2 † துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநர்

பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே

பாட்டுமடை

* என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன் திருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

“கயிலை” — மகனீ: ஐ, இடைச்சொல், அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம்.
ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகள்” — பலரறிமணமென்றார், இதற்குமுன்பு களவாதலால், படி
குவர் - உடன்படுகுவாராக. அவரென்றது தலைவனை.

“குறமகள்” — துறை-நீர்த்துறை; * “யாறுங்குள்ளும்” என்றாராதலின்.
நின் திருவடிதொடுநரென்றது, சூருற்றதலைவனை.

“என்றியாம்” — மறைநின்று - மறையச் சிறைப்புறமாகநின்று. சென்
மேன் - சென்றுநின்றேன்; நின்றேன் - நின்றநான்.

1 “தேரிறை முன்னைபற்றி துமர்தர, நாடறி நன்மண மயர்கம்” (குறிஞ்சி. உகக-உ);
“பல்லா ரதியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக், கல்யாணஞ் செய்த” நாலடி. அக.

* “ஆலமுங்கடம்பு நல்பாற்று நடுவுங், கால்வழிக் கறுதிலைக்குன்றமும் பிறவு, மல்வ
வைமேய வேறவேறு பெயரோ, பெய்வயி னோயு நீயே” (பரி - ௪); “துறையு மாலமுத்
தொல்வயி மராமு, முறையுளி பராஅய்” (கவி - ௯௧.)

* “குன்றக்குரவையுன், சீர்கெழுசெந்தில்” என்னுந்தாழிசைமுதற் பவ அடுக்கி
வந்து பின்னர், “என்றியாம், பாட.....கேட்டு” என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்ற
முடிந்தவாறு காண்க. தொல். செய். கு. ௧௪௧ - ந.

* திருமுருகாற்றுப்படை, உஉ௪;
(பி - ம்) * “செயலமென்” † “அருள்பலர்மணம்” ‡ “துறையுறைமிசை
நின் திருவடிதொழுமவர் பெறுக”

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வு
ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
குறமக னில்லை செறிதோ னில்லை
கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச் சிறுகுடி யோரே

பாட்டுமடை.

என்றீந்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைப்பக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போனு
முலையினான் மாமதுரை கோளிழைத்தாள் காதற்
றலைவனை வானோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
நிலையொன்று பாடுதும் யாம்

¹ பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகங்
கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
தீமுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுகந்
தீமுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுங்கான்
² மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு” — இப்படிச் சூழி வந்தி இவ்வூர் வருவது, தன்னை முருகனென்று கண்டார் கருதுதல்வேண்டி..... இச்சிறுகுடியோர் தெய்வமாக உடன்படார். ஆதலால், அறியார்; மடவர்-அறியார். அன்றி, இச்சிறுகுடியோராதலால்,..... சொல்லுமாறு : அறுமுகமில்லை ; அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவார்கள் என்று வேறுகாட்டினாள் ; தலைமகன் கடம்புசூழி உடம்பிடியேந்தித் தன்னைக் குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், ¹ “பண்டைத்தன் மணங்கமழ்தெய்வத்திளநலன் காட்டி” என்றாராதலால்.

“அஸர்பாடி” — புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-தன்பின்னே கிடக்கப்போன; ஒழியப்போனவென்றுமாம். தமராரும் கூடி-தமரெல்லாருங்கூடி. நிலை - தன்மை.

“பாடுகம்” — அத்தன்மையினை நாம் பாடுமிடத்து இதனை வேண்டிக் கொள்ளுவோமென்றார்.

¹ “பாடுகம் வாவாழி தோழி” கலி. சக.

² “மால்வரை வெறிடன் மணவணி வேண்டிதுமே” சிலப். உச; “வேலஞர்வந்து”

³ திருமுருகாற்றுப்படை, உஅக-க0

(வி - ம்.) * ‘வருவதிவ்வூர்க்கடம்புண்.....சூடியோரே யறுமுகமில்லையணி..... இலலை’ † ‘புறக்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூட்டிப்’

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
பைத்தர வல்குனம் பைம்புனத் துள்ளாளோ
பைத்தர வல்குல் கணவனை வானோர்க
ளய்த்துக் * கொடுத்து முரையோ வொழியாரே
வானக வாழ்கை யமரர் தொழுதேத்தக்
+ கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
கான நறுவேங்கைக் கீழாள் கணவனொடும்
வானக வாழ்க்கை † மறுதரவோ வில்லாளே

மறுதர வில்லாளே யேத்திராம் பாடப்

¹ பெறுகதில் லம்ம ² விவ்ஜரு மோர்பெற்றி
பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்றொடி மாதர் கணவன் மணங்காணப்
பெற்றி யுடையதிவ் ஜர்

என்றியாங்

கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
கண்டுநங் காதலர் || கைவந்தா ரானு
துண்டு மகிழ்ந்தானு வைகளும் வாழியர்
வில்லெழுதிய விமயத்தொடு
³ கொல்லி யாண்ட ⁴ குடவர் கோவே.

உச. — குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

பாடுந்து - பெருமையுந்து.

“பத்தினி” —வாணோர் கொடுத்தபின்பும் அவனைப் புகழலொழியார்.

“மறுதரவு” — மறுதரவு-மீட்சி. இவ்வுருமும் ஒருவிரதம்பெறுக. கணவன் மணம் - வரைவு.

“கொண்டிதிலை” —⁴ கொண்டிதிலை-பொருளைக் கொண்டிநிற்குநிலை. கைவந்தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே நம்வழியிலே. புகுந்தார். உண்டு - வீரபானத் தையுண்டு. ஆனவைகறெழும் வாழ்வானை.

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கோச்சகப்பாதித் தலைமகட்குத் தோழிவரைவு கூறியது.

¹ “பெறுகதிலம்மயானே” குறுத். கச.

¹ “கொல்லிப் பொருத்” (பதிற். எக); “முன்னர் மன்னன் கழறெழக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வேர்ப் பவவின் பயங்கெழு. கொல்லி” (அகநா - ௨௦௬), “ஒங்கு கொல்லியோ ரடுபொருத்” (புறநா. ௨௨) என்பவற்றும் கொல்லிமலை சேரபரம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

² “குடவர் கோவே கொடித்தேரண்ணல்” பதிற். இடு.

⁴ கொண்டிதிலை - ஒருவகைச் செய்யுளென்பர்; “குரவை தழீஇயா மாடுங் குரவையுட், கொண்டிதிலை பாடிக்காண்” (கவி. கக.) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘கொடுத்தவுரை’ † ‘கானனறு’ ‡ ‘மறுதரலோ’ § ‘இவ்வூர் பெற்றியுடையதே’ || ‘கைவந்தா, குண்டு’

இருபத்தைந்தாவது

காட்சிக்காதை.

¹ மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் ² திமயத்து

வானவர் மருள மலைவிற் பூட்டிய

வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை

விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்

நு ³ திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித்

⁴ தஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு

மஞ்சுருழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்

* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி

⁵ வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்

க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு

விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்

பொலம்பூங் காவும் புனல்பாற்றுப் பரப்பு

க. மாநீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

நு. இளங்கோவேண்மாள் - பெயர் ; 'நன்னன்வேண்மாள், உதியன் வேண்

மாள்' என்பனபோல; வேண்மாளுடனிருந்து, இளங்கோவை அருளிப்பாடிட்
டென்றுமாம்.

1. கடம்பெறிந்தமை: "வலம்படு முரசிற் சேரலாதன், முந்தீ ரோட்டிக் கடம்
பறுத் திமையத்து, முன்னோர் மருள் வணங்குவிற் பொறித்து", "சால்பெருந் தாணச்
சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக் கடம்பறுத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரசு" (அகநா.
கஉஎ, கஉஎ); "பலர் மொசிந் தோம்பிய திரன்பூவ் கடம்பின், கடியுடை முழுமுத
றுமிய வேளய், வென்றெறி...சேர லாத்", "அரசுதலை பணிப்பக், கடம்புமுத மடிந்த
கடுஞ்சின வேந்தே", "மாக்கட னீக்கிக், கடம்பறுத் தியற்றிய, வலம்படு வியன்பணை...
தொடித்தோளியவ", "இருமுந்தீர்த் துருத்தியுண், முரணியோர்த் தலைச்சென்று,
கடம்புமுத மடிந்த கடுஞ்சின முன்பி, னெடுஞ்சேர லாதன்" (பதிந். கக, கஉ, கஎ, உ௦)

2. இமயத்து விற்பொறித்தமை: "விறலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்து"
(சிலப். உடு: ககஅ); "இமயம் விற்பொறித்து" (பதிந். உ-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "ஆரிய
ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் உடவரை வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்
சின வேந்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சி" (அகநா. ஈககஉ.)

3. "வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை" சிலப். உஅ: டிக்.

4. "முழவின்னிசைமுரிமுழங்கருவி" வேக. கக்கக

5. "வளந்தலையமங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப். உடு: கச.

(பி - ம) * 'பஞ்சடியாயமொடு'

கக

ருஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

மிலங்குரீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
கரு யொருதூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன்

போன்று

கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க்

கொன்றை

நாகந் திலக நறுங்கா ழார

+ முதிர்பூம் பரப்பி னொழுகுபுன

லொளித்து

உ0 மதுகர னிமிறொடு வண்டினம் † பாட

1 நெடியோன் மார்பி லாரம் § போன்று

பெருமலை விலங்கிய பேரிபாற்

றடைகரை

யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்

குன்றக் குரவையொடு கொடிச்சியர் பாடலும்

உ0 வென்றிச் செவ்வேள் வேலன் பாணியுந்

தினைக்குறு வள்ளையும் புனத்தெழு

வினியு

நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ ||

ரோதையும்

1 பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு

மோதையும்

புலியொடு பொருடம் புகர்முக

வோதையுங்

ந0 3 கலிகெழு மீமிசைச் சேனோ னோதையும்

கச. அரங்கு - நாடகசாலை. பள்ளி - மண்டபம்.

(க) செங்குட்டுவன் (எ) மலைகாண் குவமென்று சொல்லி

(கசு) பெயர்வோன்போன்று.

(கக) இந்திரன்

கஉ - சு. பூங்காமுதலானவற்றை யானைமேலுள்ளவாகக் கிருமித்த.

(கசு) களித்திலே (கஉ - ச) இவற்றைப் பரப்பி (கசு) பெயர்வோனென்க.

(கசு) கோக்கமுதலியனவந்திரந்த (கசு) பூம்பரப்பாற் புனல் ஒளித்து.

உஉ. மலையைவிலக்கியபாறு; பேர்யாறு; இஃது ஓர்யாற்றின் பெயர்.

உக. எக்கர் - எக்கரிடத்து. இயைந்தொருங்கிருப்ப - மூவருங்கூடியிருப்ப.

உரு. செவ்வேள் - வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன்; வேலன் - பழ

கூப. சேனோன் - பரணின்மேலோன்.

[மத்தான்.

1. "மாயோன்மார்பி சூரம் போல" தொல். செய். கு. கரு. எ-அ-பேர். மேற்.

2. "பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந்", "பறையிசை யருவி நன்குட்டுப் பொருந்". (புறநா. கஉசு; உஉக); "பறைக்குர லருவி" பதிற். எஃ.

3. "கலிகெழுமரமிசைச்சேனோன்" குறிஞ்சி. ௪௦

(யி - ம்) * "விலங்கு பருமால் களித்திற் பெயர்வோன்" † 'முதுபூஞ்செம்மலி லொழுகுபுனல்' ‡ 'ஆர்ப்ப' § 'போலப்' || 'ஓதையும் புனியொடு'

உரு.—காட்சிக்கதை.

பயம்பில்லீழ் யானைப் பாக ரோதையு

மியங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு
மொலிப்ப

வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சுமந்து
வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத்
௩௫. திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெறுது
திறைசுமந்து † நிற்குந் தெவ்வர் போல
யானைவெண் கோடு மகிலின் குப்பையு
மான்மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு

௪௦. ‡ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங்
§ † கூவை நூறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்
§ தெங்கின் பழனுந் தேமாங் கணியும்

* பைங்கொடிப் படலையும் பலவின்
பழங்களுங்

௪௫. காயமுங் கரும்பும் பூமலி கொடியுங்
|| கொழுந்தாட் கழுகின் செழுங்குலைத் தாறும்
பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித் தாறு

மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
வாள்வரிப் பறழு மதகரிக் களபமுங்

கக. பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி. கூஉ. ஒலிப்ப -
ஒலியாறின்க.

கக. 'அளந்துகடை யறியா' என்பது முதல்
திறையிடுவார்க்கு அடை.

கஅ. மான்மயிராகிய வெண்சாமரை. மதுவின்குடம் -
தேன்குடம்.

சஉ. கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

சச. பைங்கொடிப்படலை - பச்சிலைமாலை.

சரு. காயம் - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி - பூங்கொடி.

சஅ. அணங்கு - குட்டி.

சக. வாள்வரி - புலி. கரிக்களபம் - யானைக்கன்று.

1. "அஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னியடல்" சிலப். உச. "ஆங்கொன்று":—

2. "தாரெடு குழிஇயின் கூவை" (மலைபடு. ககௌ); "பாவையிஞ்சியுந் கூவைச்
சண்ணமும்" பெருங். க. டுக. உக.

3. "பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலை
யென்று பெயர் பெற்றது; பச்சிலையென்குது சினைவினை முதன்மேலேற்றிப் பைங்
கொடி யென்றார்" (முருகு. ககௌ-த) என்பது ஈண்டு அறியற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'மன்றத்து' + 'திற்குமன்னர்' † 'கவைதீதம்', 'கல்கிழங்குங்கொடி'
'தெங்கம்பழனம்' || 'கருந்தாட்சமுகின்'

ருஉச

சிலப்பதிகாரம் .

௫௦. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்

² வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்

காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்

பீலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்

கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக்

கிள்ளையு

௫௫. ³ மலைமிசை மாக்க டலைமிசைக் கொண்டாங்

⁴ கேழ்பிறப் படியேம் வாழ்கநின்

கொற்றங்

கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை

தான்முலை யிழந்து தனித்துய ரெய்தி

வானவர் போற்ற + மன்னொடுங் கூடி

சு0. வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன

ளெந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள்

கொல்லோ

நின்னாட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம்

பன்னூ றுயிரத் தாண்டுவா ழியரென

மண்களி ரெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

இ0. குடாவடிபுளியம் - பிண்ணைக்கரடி; திசைச்சொல்; கரடிக்குட்டி.

இஉ. காசறைக்கரு - கத்தாரிக்குட்டி. இக. மன் - கணவன்.

1. குடாவடி—வளைந்த அடிக்கையுடையது; மலைபடு. இ0க-ந.

2. வரையாடுவருடை-மலைவீற் பாய்த்து விரையாடுகின்ற வருடைமான்; "சிலம்பு பாய்வருடையோடு", "சூழ்நின்மேல்வருடை பாய்த்துழக்கவின்" (சீவக. கஉகஅ, கஅகக); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுள்ளவென்றும் கால்கள் எட்டென்றும் வேறு தால்களால் தெரிசின்றன; "மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக்கொடுந்தரன், வரை வாழ் வருடை வன்றில் மாத்தகர்" (மலைபடு. இ0உ-ங) என்பதனுரையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "எட்டுக் காலுடையன வருடை; ஆறுகாலுடையன கழிப்பாம்பு" நீல. தரும. செய். இச-உரை.

3. இ0க-சு0. சிலப்பதிகாரம், பதி. க-அ.

4. கள-இசு. "குழிப்படி வேழக் கடன்மருப் பிரட்டையும், வரைப்படி தேனுஞ் சினைப்படி கணியும், வீணத் தண்டும் வேய்ப்படி முத்துங், கானத் தகிலு மோனத் தெரியும், பொறிப்புவித் தோலு மறுப்பிய லாகமு, மந்திப் பிணையொடு மறற்றை பிறவுந், தந்திறை தந்து முத்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்தி முற்ற நோக்கி, யடிபுறை செய் தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, லிருதிலம் பெயரினு மெம்மாட் டிலவெனப், பெருமகன் மமரொடு தெளிவனர் தேற்றி" பெருந். க. இ-அ: அந-கந; மலைபடுகடாம், இ-ஓ-ஆம் அடி முதலியனவும் இத்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம). * "தேமொழி" † 'தன்மகிழ்நொடுகடின ளென்னுட்டான்', 'கடிப் போவினனெத்தாட்'

உரு.—காட்சிக்காதை.

ருஉரு

கரு. ¹ கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த

² தண்டமி ழாசான் சாத்தனிஃ துரைக்கு

மொண்டொடி மாதர்க் குற்றதை யெல்லாந்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்

³ தீவினைச் சிலம்பு காரண மாக

௭௦. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்
வலம்படு தானை மன்னன் முன்னர்ச்

சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
செஞ்சிலம் பெறிந்து தேவி முன்னர்

வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி
எஃ. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயர்ந்து
முதிரா முலைமுகத் தெழுந்த தீயின்
மதுரை மூதூர் மாநகர் சுட்டது
* மரிமா. நேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்
அ௦. * நயங்கிணர்க் கோதை தன்னுயர் பொறுஅன்
மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித்
தலைத்தா னெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

௭௧. கண்களிமயக்கம் - கண்களித்தற்குக்காரணமான ஆச்சரியம் ; மயக்

கம் - கண்டாரைமயங்கப்பண்ணுதல்.

௭௨ - ௧. காண்டலின், விசாரமில்லெமென்று.

(சுசு) வேடர்சொன்னவளவிலே (சுஎ) உற்றதையெல்லாம் (சுக) ஒழி
வின்று (சுசு) உரைக்குமென்க; உரைக்குமென்றது, முற்று.

சுக. தீவினைச்சிலம்பு - இவர் தீவினை பலித்தற்குக்காரணமான சிலம்பு.

(எ0) உற்றதும், (எஉ) வழங்கும், (எஎ) சுட்டதும் சொல்லியென ஒரு
சொல் வருவிக்க.

அ0 - அக. இணர்க்கோதை - கண்ணகி. பொருளாய்மயங்கினனோ.

அஉ. தலைத்தாணெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய வீரமொழி; மரித்த
படியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டிடை.

1. "கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை" சிலப். உசு. எக.

2. "அவனுழை பிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி. ௧0.

3. "சூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாக" சிலப். பதி. ௧௮.

4. "அரிமா னேந்திய வமனிமிசை பிருந்தனன், நிருவீழ் மார்பிற் மென்னவர்
னோவே" சிலப். உ0.உ.உ-க.

5. "தயங்கினர்க் கோதை" மணி. எ. ௧00.

நுகு சிலப்பதிகாரம்

கலக்கங் கொள்ளாள் * கடுந்துயர்

பெருஅண்

மன்னவன் ¹ செல்வழிச் செல்க யானெனத்

அஃ. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே

டினள்போற்

² பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் †

மாயந்தனள் கொற்ற வேந்தன்

கொடுங்கோற் றன்மை

யிற்மெனக் காட்டி யிறைக்குரைப்
பனள்போற்
றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செல்லா
கூ0. ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கை †
யென்
றெழிவின் றுரைத்தீண் தேழி யூழி

³ வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு
கொற்றமெனத்
தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட
மன்னர் கோமான் வருந்தின னுரைப்போ
கூடு. னெம்மோ ரன்ன டு வேந்தற் குற்ற

செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாழு

⁴ னுயிர்பதிப் ி பெயர்த்தமை
யுறுக வீங்கென
⁵ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது

கொள்ளாளனென்றார், கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அ.அ. இறை, முன்னிலைப்பெயர்.

கடு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

கடு - எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று

கடுகச்சென்றுற வேண்டுமென.

நீக்கினமை இப்பொழுது

கக. ஆக்கியது, முற்று.

1. மெய்யீற்று முன் உயிர்வருங்கால் உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும் வகை
தோன்றுமென்பதற்கு, 'செல்வழிச் செல்க' என்பது மேற்கோள்; தன்-வி. கு. ககக.

2. எ.அ-அக. "காதலிறப்பிற் கணியெரி பொத்தி, யுதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத்
தடங்கா தின்னுயி ரீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ: சஉ-அ) என்பது இங்
வழிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

3. "வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்" மதுரை. ககச.

4. உயிர்ப்பிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ணு
நோன்போ யுயிர்ப்பிப் பெயர்த்ததும்" (சிலப். உள.அக); "உண்ணு நோன்போ
யுயிர்ப்பிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச:கடு.

5. க.அ - க. "வனகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தால், இருநில மடத்தைக்குச்
செங்கோல் காட்ட" சிலப். உஉ:ச-டு.

(பி - பி.) * "கடுத்துயருருள்மன்னன்" † 'அமர்ந்ததும்' ‡ 'எவ்வொழி'
§ 'வந்தக்கிறெனச்' || 'இழந்தகொல்செவி' ¶ 'பெயர்த்தமை'

உரு.—காட்சிக்காதை.

ருஉ௭

- க00. மழைவளங் கரப்பின் வான் பே ரச்சம்
பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரச்சங்
குடிபுர ஷண்டுங் கொடுங்கோர் லஞ்சி
¹ மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த
றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்
- க0ரு. தன்னிய துன்பந் * துணிந்துவந் துரைத்த
² நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாங்
குயிருடன் சென்ற வெருமக டன்னினுஞ்
செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு.

நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென

கக0. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி

காதலன் றுன்பங் காணுது † கழிந்த

மாதரோ பெருந்திரு ஷறுக ‡ வானகத்
தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்

பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென

ககடு. மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி

நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ

ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்

¹ விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ²

ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெய்தின் - உயிர்கள்

யாதானுமொன்றால் வருந்தின்.

க0டு. துன்னியதுன்பம் - கண்ணகிக்குத் துன்னியதுன்பத்தை.

க0ச - டு. தொழுதகவிலென வந்துரைத்த.

க0க. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ககக. காதலன் - பாண்டியன்.

ககஉ - ச. மாதர் - அவன்மேவி; அவள் வானிலே திருவுறுக; அதுகூற வேண்டா; இவளைக்கொண்டாடவேண்டுமென்று தேவிசொல்ல.

ககக. ⁴ நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

ககள - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை; பொதியிற்கல்லுக்குக் காவிரி.

¹ "ஒருமைத்தன் மன்குலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான், மருமத்தன் வழிச் செல்கை கடனென்று தன்மைத்தன், மருமத்தன் மேராழி புறவூர்த்தான் மனுவேந்த, னருமத்த வரசாட்சி யரிதோமற் மெனிதோ தான்" பெரிய. திருவாரூர். சச.

². நன்னூற்புலவன் - சாத்தனார்; மணிமேகலதூலாசிரியர்.

³. "வீற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர், கற்கொண்டு பெயருமெங் காவ லன்" (சிலப். உடு:கஅக-ச); "கடவுட் பத்தினிக் கற்கொள் வேண்டி." பதிற். இ-ஆம் பத்திப் பதிகம்.

*. "தாலவார்பாகமாக" குளா. மந்திர. எ.

(பி. ம்.) * 'துணைத்து' † 'கரத்த' ‡ 'வானத்' § 'இமயத்தங்'

௫௨௮

சிலப்பதிகாரம்

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * ளாகுங்

கஉ௦. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப்

புனலினுந்

தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ வுடைத்தெனப்

பொதியிற் குன்றத்துக் † கற்கால்

கொண்டு

முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன்

‡ மறத்தகை நெடுவா ளெங்குடிப்

பிறந்தோர்க்குச்

கஉ௧. சிறப்பொடு வஞ்ஞஞ § செய்கையோ

வன்று

புன்மயிர்ச் சடைமுடிப் ¹ புலரா வுடுக்கை

முந்நான் || மார்பின் முத்தீச் செல்வத்

திருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யரசன்

மடவதின் மாண்ட மாபெரும் பத்தினிக்
கந். ௪ கடவு ளெழுதவோர் கற்ற ரானெனின்

வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்க்கை

¹ கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சியு

முதுகுடிப் பிறந்த முதிராச் செல்வியை

மதிமுடிக் களித்த ² மகட்பாற் காஞ்சியுந்

கந். தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடதிசை

³ நின்றெதி ழுன்றிய நீள் ⁴ பெருங் காஞ்சியு

க௨௮. இருபிறப்பாளர் - தேவவிருடிகள்.

க௨௮ - க௦. பார்ப்பாருடனே மகட்டருதனோக்கி இருபிறப்பாளரோடு
கல் தாராளயினென்றான். க௧௦. ⁵ எழுத - பண்ண.

க௧௧ - ௨. நிலைநின்று பயன்படாத வாழ்க்கையை மரித்தோர் இருந்தோர்க்
குக் காட்டிய நிலையாமையும்.

க௧௨. மதிமுடி - தேவன். மகட்பாற் காஞ்சி - தான் இனியனாய்க்கொடுத்த
காஞ்சியும். [தான்.

க௧௩ - ௧. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு. அவன் எதிருன்றலையுயர்த்

¹. "ஒன்பதகொண்ட மூன்றுபிரி நுண்ணான், புலராக் காழகம் புலரவுடஇ"
முருகு. ௧௮௧-௨.

3. "கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. உச) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.

4. "ஏத்திழையாட் டருகென்னும், வேந்தனோடு வேறுநின்றன்று" பு-வெ.ச:உச.

5. "எதிநின்றல் காஞ்சி" : "வெட்டிநிறை கவர்நல்"—

6. "தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத்தன்று" பு-வெ. ச:சு.

7. "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதவின்", "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண்டல் வது" (சிலப். உரு: ககக; உச: கச); "கந்துடை தெழிலைக் காரணங் கரீட்டிய, வந்தி லெழுதிய வற்புதம் பாவை" "கடவு ளெழுதிய, வந்திற்பாவை" (மணி: எ. கச-டு; கடு: கக-ச).

(பி-ம்.) * 'ஆகுமெனக்கங்கை' † 'கற்கொண்டுபெயர்ந்துமுது' ‡ 'மறத்தரு தெழி' § 'செய்தியோ' || 'மார்பத்துமுத்தி' ¶ 'கடவுளாகவோர்'

உரு.—காட்சிக்காலை.

ருஉக

1 நிலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி

யலர்மந் தாரமோர் டாங்கயன் மலர்ந்த

வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறன் மாலை

கச0. மேம்பட மலைதலுங் * காண்குவ லீன்கெனக்

* குடைநிலை வஞ்சியுங் * கொற்ற வஞ்சியு

நெடு * மா ராய நிலைஇய வஞ்சியும்

வென்றோர் விளங்கிய வியன் * பெரு வஞ்சியும்

பின்றாச் சிறப்பிற் * பெருஞ்சோற்று † வஞ்சியும்

கசஊ. குன்றாச் சிறப்பிற் * கொற்ற வள்ளையும்

* வட்கர் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன்

கக௭ - ச0. சென்னியிலே மந்தாரமாலையோடு

வேங்கைப்பூ இடையிட்டித் தொடுத்த மாலையைத் தான்
டுவனென்பதாம்.]

குடிநிற்கு மதுவுங் காண்பேன்; [அவையும் வெட்

கசக. வட்கர் போகிய - இடையில் முரியில்லாத்;

நேராதார் போகைக்

குக் காரணமாகிய போந்தையென்றுமாம்.

1. "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி" சிலப். உக. ௫௪.

2. குடைநிலைவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; "பெய்தாமஞ் சுரும்பியிசப் பெரும்புலவர் புழப்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று" பு-வெ. க்.க.

3. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; "வையகம் வணங்க வாளோச் சின்னெனச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று" பு-வெ. க். எ.

4. மாராயவஞ்சி-அரசனது சிறப்பெய்துநிலை; "மாராயம் பெற்ற தெடுமொழியானும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த). "மறவேந்தனின் சிறப்பெய்திய, விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று" பு-வெ. க்.கக.

5. பெருவஞ்சி - பகைவர்தாட்டைக்கொளுத்தல்; "முன்னடைபார் வளநாட்டைப், பின்னருமுடன் மெரிகொளீஇயன்று" பு-வெ. க். உஉ.

6. பெருஞ்சோற்றவஞ்சி - வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோற்றித்தல்; "பின்டமேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "திருந்தார் தெம்முனை தெறுருவ ரிவரென்ப, பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று" பு-வெ. க். உக.

7. கொற்றவண்ண - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன் பகைவர்தாடு அழிந்ததற்கு இரங்கல்; "குன்றச் சிறப்பிற் கொற்ற வண்ணமும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த); "மன்னவன் புழக்கினந், தொன்னூர்நா டழிபிரங்கின்று" பு-வெ. க். அ.

8. (க) "வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை" (புறநா. ௧00). (உ) கசக-எ. அரசர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன் புறத்திணைப் பூக்களையும் வீரலித் தொழிப்பித்துத் தாங்குட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும் மரபு; இதனை, "பொலந்தோட்டிப் பைத்துழைப, மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரிது", "வேம்பி னெண்டொளிர், தெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிழைந்து", "போந்தை, யுச்சிக்கொண்ட ஐசிலெண் டோட்டி, வெட்சி மரமலர் வேங்கையொடு விரைநிசு, சுரியிரும் பித்தை பொவியச் சூடி" (புறநா. உஉ, எஎ, ௧00); "இளவரிக்வேட்டி யாரொடேர்பெறத், துள்வியறும்பையுஞ் சுழியச்சூடினான்" (கம்ப. முதற்போர். ௧௧௫) என்பவற்றது முணர்சு.

(பி - ம்) * 'காண்குல மிக்கெனக்கொடை' † 'வஞ்சியும்வட்கார்வாண்டிணத் தோட்டிடென்புட்கை'

௩௩௦

சிலப்பதிகாரம்

புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டிப்

¹ பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்

வாய்வாண் மலைந்த வஞ்சிசூடு துமெனப்

கரு^௦. பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென

வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு

தும்போல் வேந்தர் தும்மோ டுகலிக்

கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி

* பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை
கரு^௦. திகைமுக வேழத்தின் செவியகம் † புக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்

† பங்களர் * கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது

கக0. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன நீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய ி வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் னூற்றுவர்க்

கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கசஎ. பூட்டை - மேற்கோள்; புட்டை, விகாரம்.

(கசக) 'குடைநிலவஞ்சி' முதலாக, (கசச) 'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' ஈறு
கத் தன்சேனைக்குச் (கசஎ) சூட்டி.

கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருவூர்.

கடு0 - நுக. 'பல்யாண்டி வாழ்க' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான், வில்ல
வன்கோதையென்னுமந்திரி.

கடுஉ. நும்மையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலம்பற்றி.

கடுங் - நு. புலிக்கொடியும் கயற்கொடியும் பகைக்களத்திலே உனக்குத்
தந்து ஒழுகுராயினும் அவை எங்கும் பார்த்து திக்கயங்களின் செவியதம் புக்கன

கடுஅ. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.

கடுக. கடமலைவேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது - நீ நின்யானையை விட்ட
படி என் கண்ணினீன் றும் போகாது.

ககக. எங்கோமகளென்றது, செங்குட்டிவன்மாதாவை; அவளை இவன்
கொண்டிபேய்த் தீர்த்தமாட்டிமுனதொருகதை.

கூஉ - ச. ஆரியவரசராயிரவர்க்கு ிபொருவனாகச்செய்த போர்க்கோலங்
கண்டது கூற்றமன்றோ.

¹. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (சிலப். உக: ௩௦); "பூவா வஞ்சிபுத் தருகு
வன்" (புறநா. ௩௨); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" மணி. உக:௭௮.

². கங்கர் கட்டியர் - தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிற்றரசர் மரபினர்; "தன்ன
னேற்றை தமமிழ் னாத்தி, தன்னருங் கடுத்திற் கங்கன் கட்டி" அகநா. ௪௪.

(பி - ம.) * 'ஓடைபுறத்து' † 'புக்கனகொங்கர்' ‡ 'வங்கனர்கங்கர்வல்வேற்
து' 'தன்குள்'

௨௩.—காட்சிக் காதை.

௩௩௧

க௭௩. ¹ மிமிழ்கடல் வேலையைத் தமிழ்நா டாக்கிய

² விதுநீ கருதினை * யாயி னேற்பவா

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது

³ கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்

க௭௦. வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லாந்

தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் †

கயற்புலி

மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென

நாவலந் தண்பொழி னண்ணு ரொற்றுநங்

காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

க௭௩. வம்பணி யானே வேந்த ரொற்றே

தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே * யழும்பில்வே

ஞரைப்ப

நிறையருந் தானே வேந்தனு நோந்து
கூடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த
கஅ0. வாடா வஞ்சி மானகர் புக்கபின்

ககஅ. செல்வது - செல்லுதற்பழைய.

ககரு - எஉ. இயிழ்கடல்வேலியைத் தமிழ்நாடாக்கவேண்டி இமயத்தே
கற்கால்கொளக்கருதின், ஏற்பார் பாரென்று அரசனுக்குச்சொல்லி ஒலையெழு
துகவென்றான்.

ககக - உ. விஷ்ணுக் கயல் புலி இலையிற்றிணையுடைய இலச்சினைமண்
ணைற்ற ஒலைகளை மன்னர்க்கெல்லாம் வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேள் கூற்று:—

ககங - ஏ. நண்ணர் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா; ஆகையாலே அவ்வொற்றே
அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய; வடதிசைக்குச்செல்வு ஆனை
மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான். [பட்டு]

ககஅ. பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்துதலரியதானே. நோந்து உடன்
ககக - அ0. வஞ்சிக்கூட்டு - எழுத்துச்செலவாற்கொண்டதிதை; அதனாற்
பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும் போந்துபுக்கப்பினென்க.

1. சிலப். க; கள; பதிந். உ; பதி; மணி. கள: கஉ.

2. ககக-எ. "இதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத், தியார்கொ ளையா தாமே"
புறநா. இஉ. 3. மு: சிலப், உக:கடுக.

4. "அழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை" (சிலப், உஅ; உ0இ); "பெரும்பூட்
சென்னி, யழும்பி வண்ண வறாஅ யாணர்" (அகநா. ௪௪); "மாணவிறல்வே, எழும்பில்"
மதுரை. ௩௪௪-இ.

5. 'நிறையருந்தானேபொடு' மணி. கூ. உக.

(பி. ப.) * 'ஆகவினெதிர்ப்பவர்' † : கயல்புலிமண்டலப்பொற்றுவரு

1 வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை

யூழிதொ ழாழி யுலகம் * காக்கென

2 விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்

கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல னுதலின்

கஅரு. வட்டிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா

மிடுதிறை கொடுவர் தெதிரீ ராயிற்

3 கடற்கடம் பெறிந்த கடும்போர்

வார்த்தையும்

விடர்ச்சிலை பொறித்த வியன்பெரு

வார்த்தையும்

கேட்டு வாழும்பின் கேளீ ராயிற்

கக0. ரோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழும்பின்

ருழ்கழன் மன்னன் றன்றிரு † மேனி

வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி

யிறையிக வியானை பெருத்தத் தேற்றி

யறைபறை பெழுந்ததா லணிரகர் மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பறையறைகின்றீர் வார்த்தை.

கஅச. எங்காவலன் பெயருமென்பதை முற்றாக்கி. ஆதலினென்க.

கஅசு - க. எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும் மலையிலேறியும்

உறையினென்பார், இரண்டிவார்த்தையும் கேட்டுவாழும்பினென்றார்.

[அவ்விடத்துப்படை அதன்புகழேயாதலான், அவ்விடங்களிற்செல்லாது

சுண்டே உறைமினென்பார், அரசன் போர்கருதின திசையிற் போம்பழியைக்
கேளிராயினென்றார்.]

கக(). தோட்டுனை - மகளிர்: துறவு - தவம்.

ககக - உ. திருமேனியாகிய சேனாமுகம்; சேனாமுகம் அரசனுக்குச் சிறந்த
மையின், 'திருமேனி' என்றார்.

ககக. இறையிகலியாளை - பட்டவர்த்தனம். ககச. பறை - பறையொலி.

காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல்.

உரு—காட்சிக்காதை முற்றிற்று.

1. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ னாழிதொ
றலகங் காக்க", "வாழ்கவெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ னாழி யுலகங்
காக்கென", "ஊழிதொ னாழி யுலகங் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென",
"ஊழியோ தேழி யுலகங் காத்து, நீயொழியரோ" சிலப். கக: கடு-க; உரு: கஅக-உ;
உள: ககக-சு; உஅ: கஅடு-க.

2. "விறலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், கற்சூல் கொள்ளினுங் கடவு
ளாகும்" சிலப். உரு: ககஅ-க.

3. சிலப்பதிகாரம், உக: அக-உ; உஅ: ககடு-க.

(பி. ம.) * 'காக்கலில்' † 'பெயருக்காவலன்' ‡ 'மேனியாய்சேன'

இருபத்தாருவது

கா ல் கோ ட் கா ரை

த.

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற

வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழீஇ

இ. மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி
முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப
† வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா
முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன் கூறு
¹ மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் ! குணர்த்திய

க0. வமையா வாழ்க்கை யரைசர் வாய்மொழி
நம்பா டு லொழிசுவ தாயி னுங்கஃ
தெம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந் தருஉம்
வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த முடித்தலைக்
கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது
கரு. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற

|| செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
¹ பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற்

ந - கூ. தானைத்தலைவர் தம்மொடு ஆசான் பெருங்கணி அருந்திறமைச்
சர்கூடி ஏத்திக் கேட்ப.

(எ) ஏவப்பட்ட தானைத்தலைவர்க்கெல்லாம் (அ) கூறுமென்க.

கூ. தாபதர் - தீர்த்தமாட இமயத்தினின்றும் வந்த தாபதர்.

க0. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத உயிர்வாழ்க்கை ; பலமில்லாத வாழ்க்
கையெனறுமாம். அங்குள்ள ஆரியமன்னர் சொன்ன வார்த்தை.

கக - உ. நம்பால் ஒழிசுவதாயின் - அது நம்மிடத்தே விடப்படுதொரு

வார்த்தையாயின் ; [அவர்க்குப் பலியாது] நம்மிடத்தே கிடந்துவிடும் சோழப் பாண்டியரிடத்தில் இகழ்ச்சியுந்தரும்.

¹ க-கடு. "தென்றமிழ்தாடாரும் வேந்தர்.....தங்கைதன்னை தீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினத்தரு வெம்மைதீங்கி" சிலப். உக: உரைப்பாட்டுமடை.

² க-அ. "புதியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி", "படர்த்தெழு குருதி யடங்கா" சிலப். உ0: நக; உக: கஉஎ.

(பி - ம்.) * 'திசைமென்னுறைமொழி' † 'வியன்படு' ‡ 'உரைத்தவமையா' § 'ஒழிவதாயின்' || 'செருகழல் புனைத்தசெரு'

நூற்

சிலப்பதிகாரம்

¹ * குடிநடுக் குறாஉங் கோலே னாகென வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்

உ0.

சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
வஞ்சினர்க் களிக்கு மடுபோ ரண்ணனின்

வஞ்சினத் தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமைய வரம்பனின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகனின் சினமென வாசான் கூற

உ0. * வாறிரு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்
† றைந்து கேள்வியு மமைந்தோ

னெழுந்து

வெந்திறல் வேந்தே வாழ்க்கின் கொற்ற
 மிருநில மருங்கின் மன்ன † ரெல் லாரின்
 நிருமலர்த் தாமரைச் சேவடி பணியு
 ௩௦. முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
 லெழுச்சிப் பாலை ஓ யாகென் றேத்த
 மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
 * வாளுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென
 வரவுமண் சுமந்த வரவுத்தலை பணிப்பப்

௧௮. ஆகவென்று சொல்ல.

௧௯ - ௨௪. இமயவரம்ப ! சோழபாண்டியரையல்லது நின்னை இகழ்ந்து
 கூறினாள்; அடிபோரண்ணலே ! நீ வஞ்சினங்கூறுதற்கு நின்னுடன்
 எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ ; ஆதலால், நின்னினந்தணிகவென்றான்; இது
 புரோகிதன் வார்த்தை.

௨௫. ஆநிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டினும். காருகவடி - கிரகநிலை.

௨௬. ஐந்த கேள்வி - நிதி வாரம் நகரத்திரம் யோகம் கரணம் ; நட்பு
 ஆட்சி உச்சம் பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - * மௌத்திகள்.

௩௦ - ௩௧. இது. * முழுத்தம் ; எழும் பக்கத்தையாக வெனச் சொல்ல.

௩௨. உரவுமண் - உரத்தமண்.

1. 'சிலப்பதிகாரம், ௧௯: ௨௮-ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

2. 'வாளுங் குடையு மயிரிக்கண் முரசு, நாளொடு பெயர்த்து', 'மறமிரு வாளு மாலை
 வென் குடையும், புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புழுத்தி' (சிலப், இ: ௧௧ - ௨; ௨௬:
 ௪௪-௫). "குடைநாட்டுளால் வாளுட்கொளல் குறியாவத சவுண், னுடைநாளழி வறி
 யாதவ னுரனென்றிய வாழிப் படைநாரணன் மகன்வென்குடை பற்றக்குடை யேயா,
 யடையாவமர் வுற்றென் முழமிக்குடை திழல்" தணிகை. சீபரி. ௬௬.

3. ௨௫-௩௧=முல்லைப்பாட்டு, ௫௫-௮

4. மௌகூர்த்திகள். 5. முகூர்த்தம்; இது முகூர்த்தமெனவும் வழங்கும்.

உகூ.—கா ல் கே கா ட் கா தை.

நுநநு

நுநு. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் * தொலிப்ப
விரவிடங் கெடுத்த † நிரைமணி விளக்கின்
விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத் தானையோ
‡ டைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
§ வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய

சுந. கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந்
தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு
* மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்
பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற் றெருத்தின்
மறமிகு வாளு மாலைவெண் குடையும்

சுநு. புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்திப்
புரைதீர் * வஞ்சி போந்தையிற் றொடுப்போ
* னரைசுவிளங் கவைய § முறையிற் புகுதா

வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டிக் களித்த
பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் * பெருஞ்சோறு வகுத்துப்
நீ0. * பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி
வாய்வா னெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து

கக. இரவிடங்கெடுத்த விளக்கிலேபென்றதி.....விடுகிறபடி
யாலே.....

கக. ' நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனைபைச் செய்யுந்தானை.

ச0. கருமவினைஞர் - புரோகிதர்.

சக. பிண்டமுண்ணும் பெருங்களிறு -பிண்டத்துக்குரிய
களிறு; பட்டவர்த்தனம்.

சடு. புகுத்தி - புகவிட்டு. சக. தொழிப்போன் - சேரன்.

1. சிலப். இ: கடுள; மணி. க: கள; பெருங். உ: இ. க; கூகூ கக. க; தொல்.
களவீ. கு. இள-த. மேற்.

2. "மண்டிணிந்த நிலம்" புறநா. உ.

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு புறத்திணைக்குரிய பூ
முதலியவற்றையும் விரவுவித்து அணித்துக்கொள்ளுதல் மரபு; உடு-ஆம் காலையிலுள்ள,
சசடு-சு-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரகவிளங் கணவயத்து" சிலப். உக்: கடு.

5. சிலப். உடு: சசக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "பெருஞ்சோறுகுத்தத்
கெறியங், கிஞ்சின வேந்தே" பதிற். க0.

6. சிலப். உடு: சசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. நிரைய பொள்வா வினாயர் பெருமன்" (குறந். உடுஅ); "நிரைகளி ரெழு
நிழ நிரையவெள்ளம்" பதிற். கடு.

(பி - ம.) * 'ஆர்ப்பட்' + 'மாமணி' † வெம்பரித்தானை வேந்தர்க்கு ‡ 'முறைமையிற்'

ஞாலங் காவலர் நாட்டிழை பயிருங்

¹ காலே முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

² நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி

௧௦௫. யுலகுபொதி யுருவத் ³ துயர்ந்தோன் சேவடி
மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை பொடு * புணைந்
திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு
† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறும்புகை
நறைகெழு மாலை⁴ னல்லகம் வருத்தக்
௧௦௬. கடக்கனி யாணைப் பிடர்த்தலை யேறினன்
குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென
⁵ வாடக மாடத் தறிதுயி ‡ லமர்ந்தோன்
சேடங் கொண்டு சிலர்நின் § நேத்தத்
தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்

௧௦௭. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத்

தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வுழி

⁶ நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங்

கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

௧௦௮ - ௧. அரசரிடுத்திறையை அழைக்கும் முரசம்.

௧௦௮ - ௨. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்.

௧௦௮ - ௩. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

௧௦௮ - ௪. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இரவிபுரமென்பாருமுளர்.

(கூ0) ஏறினன (கூஎ) தாங்கினனாகச் செல்வுழி.

கக. கூடையிற் பொலிந்து-குவித்த கையுடனே பொலிந்து; கூடைக்கை-
இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், கஎ. இ-ச ஆம் அழகனின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "திலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி" சிலப், உஇ: ககஎ.

3. இஇ-எ. 'பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் தன்
வலஞ் செயற்கே' புறநா. க.

4. "ஆடக மாடத் தரவணிக் கிடந்தோன்" (சிலப், க0: இக); 'ஆடகமாடம்'
இறை. கு, உக-மேற்.

5. "சழங்காடு மகளி ரோதை யாய்த்து, வழங்குதொழ முன்கை மலர வேந்தி,
வானவன் வந்தான் வளரின வன்முலை, தோணல முணிஇய தும்பை போந்தையொடு,
வஞ்சி பாடுது மடலீர் யாமென, மஞ்சொற் கெலிய ரந்திப் பாணியும்" சிலப், உஎ:
உசஇ-இ0.

பி - ம்) * 'பொருத்தியிழைஞ்சாச்' † 'மறையோராக்கிய வாருதி தழம்புகை
தறைகெழுமாலைதலலகம்' ‡ 'அகமந்தோன்' § 'எத்தடாடச் மடைந்தையர்'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா தை.

நூ.எ

எ0. 1 வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப்
போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க
வெண்குடை நீழலெம் வெள்வனை *

கவர்ந்து

கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென

1 மாகதப் புலவரும் † வைதா ளிகருஞ்

எடு. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த
 * யானே வீரரு மிஷளித் தலைவரும்
 வாய்வாண் மறவரும் வாள்வல னேத்தத்
 தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்
 வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அ0. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைத்தார்ச் சேனையும்
 * வெண்டலைப் டு புணரியின் விளிம்புகூழ்

போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதர்பட
 ஷலக மன்னவ நொருங்குடன் சென்றங்

காலும் புரவி யணித்தோத் தானையொடு

அடு. நீல கிரியி னெடும்புறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந் தேரு மாவும்
 பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்
 பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்ற
 னிருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்

(சுஅ) நாடகமடந்தையர் (எரு) காட்சியை புடையை பாகவென

வாழ்த்தாநிற்க.

எரு. நல்வலம் - களவெற்றி, எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அ0. தார் - துசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன் தானுள்ளின்ற பூமிதேவிக்குத் திருவடிபளித்து; அங்கே யானையினின்றுழிந்து கால்நிலந் தேராயச்செய்தலால்.....

1. "போந்தையொடு தொடுத்த பருவத்தும்பை", 'தோடார் போந்தை தூம்பை' 'யொடு முடித்து' சிலப். உசு; உகக; உஎ. சடு.

2. "குதர் மாகதர் வேதா னிகரொடு" (சிலப். "இ. சஅ); குத ரேத்த மாகதர் தலல, வேதா னிகரொடு" மதுரை. சுஎ0-எக.

3. எஎ. "வாண்டிக் கூற்றத்துவயவ ரேத்த" சிலபாண் உக.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலை
உகக.

(பி - ம.) * 'கவருங்கண்' + 'வேதாளியரு
& 'புணரிலிசம்புழும்போக'

நுகுகா

சிலப்பதிகாரம்

ஞாலங் காவலர் நாட்டிழை பயிருங்

² காலை முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

³ நிலவுக்கதிர் முடித்த நீனிருஞ் சென்னி

௩௩. யுலகுபொதி யுருவத் ⁴ துயர்ந்தோன் சேவடி

மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடு * புனைந்

திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு

† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறம்புகை

நறைகெழு மாலைப் பில்லகம் வருத்தக்

௬௦. கடக்கனி யாணைப் பிடர்த்தலை யேறினன்

குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென

⁴ வாடக மாடத் தறிதுயி ‡ லமர்ந்தோன்

சேடங் கொண்டு சிலர்நின் § நேத்தத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்

௬௩. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத்

தாங்கின னுகித் தகைமையிற் செல்வுழி

⁵ நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங்

கடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

௩௨ - ந. அரசரிடுத்திறையை அழைக்கும் முரசம்.

௩௩. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்.

௩௪ - அ. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

சுஉ. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இரவிபுரமென்பாருமுளர்.

(சு0) ஏறினன் (சுஎ) தாங்கினனாகிச் செல்வழி.

சுசு. கூடையிற் பொலிந்து-சூவித்த கையுடனே பொலிந்து; கூடைக்கை-
இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், சுஎ: ௫-௬ ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பிடப் பார்த்து.

2. "திலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி" சிலப், உரு: கருள.

3. ௫௫-௭. "பணியிய ரத்தைதின் சூடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் தகர்
வலஞ் செயற்கே" புறநா. சு.

4. "ஆடகமாடத் தரவணிக் கிடந்தோன்" (சிலப். க0: ௫௧); 'ஆடகமாடம்'
இறை. சூ. உச-மேற்.

5. "கழங்காடு மகளி ரோதை யாய்ந்து, வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி,
வானவன் வந்தான் வளரின வளமுலை, தோணல முண்டிய தும்பைப் போந்தையோடு,
வஞ்சி-பாடிது மடலீர் யாமென, மஞ்சொற் கிளவிய ரந்திப் பாணியும்" சிலப், உஎ:
உச-௫௦.

பி - ம.) * 'பொருத்தியிழைஞ்சாச்' † 'மமையோராகிய வாருதி ததும்புகை
தறைசெழுமாலையல்லகம்' ‡ 'அமைந்தோன்' § 'ஏத்தடாடச் மடைந்தையர்'

உசு.—கா ல் கோ ட் கா தை த.

௫௩௭

எ0. 1 வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப்
போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க

வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை *

கவர்ந்து

கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென

* மாகதப் புலவரும் † வைதா னிகருஞ்

எடு. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

* யானை வீரரு மிஷுளித் தலைவரும்

வாய்வாண் மறவரும் வாள்வல னேத்தத்

தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்

வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அ0. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைத்தார்ச்

சேனையும்

* வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புகூழ்

போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதர்பட

வுலக மன்னவ னொருங்குடன் சென்றாங்

காலும் புரவி யணித்தேர்த் தானையொடு

அடு. நீல கிரியி னெடும்புறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந் தேரு மாவும்

பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்

பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்ற னிருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்

எ0 - எக. அரசர்சூழிவன யான்க்குஞ் சூட்டிதலின், வாசையும் தும்பை யும் போந்தையோடு நின்யானைமுகத்து ஒங்கித் தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடந்தையர் (எக) காட்சியை யுடையை யாகவென வாழ்த்தாநிற்க.

எரு. நல்வலம் - களவெற்றி. எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அ0. தார் - னாசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன் தானான்கின்ற பூமிதேவிக்குத் திருவடியளித்து; அங்கே யானையினின்றுழிந்து கால்நிலந் தேரயச்செய்தலால்.....

1. "போந்தையோடு தொடுத்த பருவத்தும்பை", 'தோடார் போந்தை தும்பை யோடு முடித்து' (சிலப். உசு: உகக; உஎ: சுரு.

2. "குதர் மாகநர் வேதா னிகரோடு" (சிலப். ரு: சஅ); குத ரேத்த மாகநர் தவல, வேதா னிகரோடு' மதுரை. சுஎ0-எக.

3. எஎ. "வாண்மிக் கூற்றத்து வயல ரேத்த" சிறுபான். உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பிலப்ப" புறநா. உ, கக.

(பி - ம.) * 'கவருங்கண்' + 'வேதாளியரும்' † 'தண்டத்தலைவருந்தலைச்சார்ச்சேனை' ‡ 'புணரிலகம்புழுப்போக'

சுஅ

கூ0. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெரும்பே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைப்ப

விசம்பியங்கு¹முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே

கூ0. யந்தரத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து

மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற

மன்னவ நெழுந்து வணங்கிரின் றேனைச்

¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க

வஞ்சித் தோன்றிய † வானவ கேளாய்

கூ0. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய

நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகவி

னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்

† பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்

றுங்கவர் வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னர்

கூ0. ¹ வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்

² கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு

§ தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின்
 * நிருள்படப் பொதுளிய சுருளிநுங் குஞ்சி
 மருள்படப் பரப்பிய வொலியன் மாலையர்
 கக0, வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளரிள வனமுலைக்
 கருங்கய னெடுங்கட் காரிகை யாரோ
 டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

கஉ. இயங்குபடை - சேனை;
 வெளிப்படை. இசைப்ப - இசைத்தலால்.
 க0க. நிலயத்து - நிற்கிறவிடத்து.

க0உ - ச. அங்கு அந்தணர்வாழ்வாருளர்;
 அவர்களை நலியாதுகாத்தல்
 நினது கடனென்று பெயர்ந்தபின்.

க0க. கொங்கணதேசத்துக்கடத்தர்.

க0௪. குலத்திற்கு ஒதிய ஒப்பணையினராய். க0அ.
 குஞ்சியிடத்து. க0க. ஒலியன்மலை - தழைத்தமலை.

1. கஅ-க. "ஆனே ஊர்த்தோ னருளிற் றேன்றி, மாதிலம் விளக்கிய மன்னவன்"
 சிலப். க0: கசக - உ. 2. மு. சிலப்பதிகாரம், உக: கடுக, களக.

3. பிரயோக. ஓர் உரை, மேற். 4. முருகு. க0.

(பி - ம.) * ஊன்குயம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை' § 'தங்குலக்கெழுதிய'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா னை த.

நூல்கள்

வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்
காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்
ககரு, மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்
காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்
காரோ வந்தது காதல ரேறிய
தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்
கஉ௦. கா அர்க் குரவையொடு கருங்கய நெடுங்கட்
கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்
தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து
வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்த

ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்றக்
கஉரு. கூத்துள் † படுவோன் காட்டிய

முறைமையி

னேத்தின ரறியா விருங்கல † னல்கி

¹ வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகனிரீ ரைம்பத் திருவருங்

கநூ.

2 கூடிசைக் குயிலுவ ரிருநூற் றெண்மருந்
3 தொண்ணூற் றறுவகைப் பாசண் டத்துறை
நண்ணிய நூற்றுவர் 3 நகைவே ழும்பருங்

கொடுஞ்சி நெடுந்தே ரைம்பதிற்

றிரட்டியுங்

கடுங்கனி யானை யோரைஞ் னூறு
மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியு
கநூ. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்

4 || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை

சகடமுஞ்

ககநூ. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு.

(கஉ0) கார்காலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (கஉக) இவர்கள் தோன்ற;
இவர் குடகர்.

கஉச. ஓவர் - ஏத்தாளர். கஉரு. கூத்துள்படுவோன்

- ஆடலாசிரியன்.

ககநூ. எய்யாவளம் - புறம்பு ஓரிடத்தும் கண்டறியாவளம்; அததான்

வடக்கிற் பாகுடம்.

கநக. இன்னசரக்கென்று எழுத்துப்படுத்தன; சகடம்-கொல்லாப்பண்டி.

1. சிலப். உசு: கள - அ.

2. இந்தால் கூ-ஆம் காதை கச - இஆம் அடிகளின் உரையையும், அவற்றின்
தேக்குறிப்பையும் பார்க்க; ப. உசஅ. 3. சிலப்பதிகாரம், இ: இக.

4. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப். இ: ககஉ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வீன' † 'படுவோன்' ‡ 'தல்கவேத்
தினர் தடுக்கும்' § 'கடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன கைபுனைசகடமும்'

ருசு0

சிலப்பதிகாரம்

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற
கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞாற் றுவருஞ்
சேயுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே

கச0. வாயிலோரென வாயில்வர் திசைப்ப

நாடக மகளிரு நலத்தகு மாக்களுங்
† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்

சஞ்சயன் றன்னொடு வருக வீன்கெனச்
செங்கோல் வேந்தன் றிருவிளங் கவையத்துச்

கசரு. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி

யாணையிற் ‡ புகுந்தவீ ரைம்பத் திருவரொடு

மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி

வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த

நூற்றுவர் கன்னருங் § கோற்றொழில்

வேந்தே

கரு0. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வானவன்
பெயர்வது

கடவு ளெழுதவோர் கற்கே ¹ யாயி
ளோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று
கருந. ² வீங்குநீர் ஞால மான்வோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன. ராருயி ருண்ணுங்
கடல்ந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால் குமரன் மக்கண் மற்றவர்
³ காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்

கருவ. சஞ்சயன் - துதரிற்றலையாயவன்.

தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு.

கருஅ. கஞ்சகமுதல்வர் - சட்டையிட்டிரதானர்.

கசக. ஆணையிற் புகுந்த ஸ்ரீரம்பத்திருவரென்றது, முன்சொன்ன நாடக
மகளிரை; கன்னரென்பார் வரக்காட்டினார்.

கருஅ. - க. பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும்
விசயனுமென்பார்.

¹. கரு0 - இக. "இமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது,

கௌ. † கண்ணெழுத் தாளார் காவல் வேந்தன்
மண்ணுடை † முடங்கலம் மன்னவர்க்
களித்தாங்

காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய

கக௦. விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர்
ஆற்றலறியாத புதிய அரசர்.

கக௦ - கூக. இவருடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரை
இகழ்ந்து உரைத்தார்.

கக௨. கூற்றம்போலும் கொடிச்சேனை. 'கூற்றங்
கொண்டிச் சேனை.

செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்
இப்படை செல்லுகிறபடி
யையென்க.

கக௧-௨. அருந்தமிழ் ஆற்றல் அறிந்திலரென்று
சேனை செல்வதெனச்
சேனைமேலிட்டுக்கூறினான் ; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின்.

கக௧. கஞ்சகமாக்கள் - தன்றுதர்.

கக௧. எஞ்சா நாவினர் - வார்த்தை தப்பாத நாவினர்
; அரசன் நினைவு
தப்பாத நாவினரென்றுமாம்.

கக௧. தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை.

ககஅ-க. சந்தும் முத்துமாகிய தென்னரிட்ட திறை.
ககக. கொணர்ந்து - கொணர.

கஎ0. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்.

கஎ0 - எ2. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர்
முகங்கொண்டு அவர்போயபின்.

கைக்கொடுப்பத் திரு

ககக. அளித்து - அளிப்ப.

1. சந்தனமும் முத்தும் தென்னர்க்கு உரியனவென்பதை,
“கோவாமலையாரம்
...தென்னர்கோன் மார்பினவே” (சிலப். கஎ.
அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. சசஎ.

உள்வரிவாழ்த்து,க) என்பதனாலும்

1. “மண்ணடை முடங்கள் மாதலி யீத்ததும்” சிலப். கக; எக.

(பி - ம.) * ‘சீற்றங்கொண்டு’ † ‘கண்ணெழுத்தாளரொடுகாவல்’ ‡ ‘முடங்
ண்மன்வந்தற்கு’

ருச2

சிலப்பதிகாரம்

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேங்கிய

நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்

களடு. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயர்ந்து
கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
வங்கப் பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி
யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
கோங்குரீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்

கஅ0. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
தகைப்பருந் தாணை மறவோன் றன்மு
னுத்தான் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுத்தான் சிவேதன்
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லார்

கஅடு. தென்றமிழாற்றல் டு காண்குதும்

யாமெனக்

கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்
நிலந்திரைத் தாணையொடு நிகர்த்து

மேல்வர

விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து

கக0. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னர்
காஞ்சித் தாணையொடு காவலன் மலைப்ப
|| வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப்

பந்தர்

வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயி

ககக. உத்தரம் - வடபூமி.

ககஉ-ச. உத்தரன்

விசித்திரன் முதலான மன்னவர்கள், கனகவிசயர்க்குத்
தூணையான அரசர்.

ககரு - எ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக்

கனகவிசயர் தூணையுடனே

ஒத்துவர.

ககஓ. பாய்ந்த பண்புபோல.

ககக. காஞ்சித்தாணை - எதிருன்றியதாணை.

1. "திலத்திரைக்குக் கடற்றாணை" புறநா. கக.

(பி - ம.) * 'ஏறியாய்க்வரெதிர்கொளவரநாடுகழிந்தோங்குதீர்' † 'இராஅத்
தகைப்பெருத்தாணை' ‡ 'தலத்திரன்' § காண்குவதாமென || 'வெயிற்கொடி'

நுசுந

ரிடிக்குரன் முரசு மிழுமென் பாண்டி
கரு. ¹ லுயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன்
முழக்கத்து

மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
+ சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற்
றடக்கையர்

கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே. ருருநர்

வெண்கோட் டியாணையர் † விரைபரிக்
குதிரையர்

உ00. மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப் பெருந்துகள்
களங்கொள் யாணைக் கவிழ்மணி நாவும்
† விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு
நடுங்குதொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள்
செறியத்

தாருந் தாருந் || தாமிடை மயங்கத்
உ00. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருகிய
சிலைத்தோண் மறவ ருடற் ற பொறை
யடுக்கத்

தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
¹ ** பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்

3 பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணம்படு

குருதியிற்

உக0. கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிசுத் தாட

++ வடுந்தோர்த் தானை யாரிய வரசர்

ககச. பாண்டில் - கஞ்சதாளம்.

ககசு. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத் தானுமதிர்தல்.

ககச-சு. முரசமுதலிய இவையிற்றோடு. ககஅ

கதைத்தோல்-கருங்கடகு.

உ0உ. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும்

முகத்துக்கட்டிவார்போலும்; 'சங்

கின்ரா' என்றார், பேசுதலால்; ஒலிபற்றி.

உ0ங. ஒழிந்து - ஒழிய. உள்ளே துகள்செறிய.

உ0சு. உடற்பொறை- உடற்பாரம். உ0எ.

எறிபிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உ0அ. பேய்மகள் தாளத்துக்கு ஆட.

1 ககடு-சு. "உயிர்ப்பலியுன்னு முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு" (சிவப. டு: அஎ-அ); "கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோவில கறங்க" (மதுரை. எகஉ-க); "உருமிகு முரசுமொடு" (முருகு. கஉச); "ஏற்றரி போர்த்த...முரசு" (மணி. க; உக-கச, "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றரி முரசம்", "ஏற்றரி முரசு னிறைவன் முதார்க்கு" (பெருங். க. கஅ; க00; டு: டு).

சக: ககடு): "ஏற்றறிமுரசுநாண்" சீவக. உசசஉ.

* "பேய்க்க ணன்ன பிளிழுகழ முரசம்" பட்டினப். உங்க.

† "தணங்கொள் கடனியொடு கதுப்பிருத் தசைஇப், பிணத்தின் யர்க்கைப் பேய் மகன்" பட்டினப். உடுக - கடு.

(பி - ம்.) * 'இழக்கண்' † 'சிவக்கோளடவர்' ‡ 'விடுபரி' § 'வினங்கொளி தத்தின்' || 'தமிழிடை' ¶ 'பொறிபடுக்கத்' ** 'பறைக்குரற்பேய்' †† 'தெழுந் தெர்த்தான்'

நுசச

சிலப்பதிகாரம்

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் *

சுவித்து

நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங் கடுங்குளிற்

நெருத்தமும்

விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

உகடு. † வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ

னுயிர்த்தொகை

யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

* தாரிய வரச ரமார்க்களத் தறிய

நூழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்

போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை

உஉரு. † யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய

வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த

காப்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு

மைம்பத் திருவர் கடுந்தே ராளரொடு

செங்குட்டுவன்றன் சினவலைப் !

படுதலுஞ்

உஉரு. * சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்

பிழகைப் பீலிப் பெருந் நோன் பாளர்
பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின
ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு
மேந்துவா னொழியத் தாந்துறை போகிய

உஉரு. விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற்

படர்தரக்

கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உஉரு; எருமையாகிய பரிபூர்வோன் - கூற்றுவன்.

உஉஅ. "நாழிலாட்டுவதாக.

உஉக. வாய்வாளான்மை - வாய் வறிது இராமை.

உஉரு.

உடையினர் - காஷாயமுதலிய உடையினர் = சந்தியாசிகள்.

1, உஉரு - அ. "மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத்
தொருமையு, நின்னொடு தூக்

யெ வென்வேற் செழிய" புறநா. கக.

3. உகௌ - அ. "ஆரிய ரஸரத் தாக்கிப் பேரிசைத்,
தொன்றுமுதிர் வடவரை

வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன்
வஞ்சி" அகநா. ௩௯௯.

3. "ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த" பொருந.
கசடு.

*4. உஉடு - அ. "நீளப் வேலையை யுற்றார்
சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்

யுற்ற, குஞர் பறவையின் வடிவுற் றர்சிலர் சிலர்நான், மறையவ ருருவானர், மானார்
கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமுல் வகிர்வுற்று, ரானார் சிலர்சில ரைபா நின்
சர னென்றார் தின்றவ ராயென்றார்" (கம்ப. அக்க. ௪௦) என்னுஞ் செய்யுள் இவ்வடி

குடன் ஒப்புதோக்கற்பாலது.

*. தாழிலாட்டி - கொன்ற குவித்தல்; மலைபடு. அள - ந.

(பி - ம) * - 'குவித்த தாழிலாட்டிய' † 'மலைத்துவாய் வாளான்மையின்
‡ "புடித்தனம்" § 'தோண்டாளிற்பாடி' || 'படர்ந்தகச்சை'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா தை.

ருசரு

* 2 கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாளழி வாங்கி யதரி திரித்த

வாளே ருழுவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உகடு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி

முடியுடைக் கருந்தலை ! முந்துற வேந்திக்

2 கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்புங் கடலக
ழிலங்கையி லெழுந்த சமரமுங்

கடல்வணன்

றேஞர் செருவும் பாடிப் பேரிசை
உச0. முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்றேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை

* முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய

ஆன்சோறு

மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச்

உருஉ. யானை எருதாக வரள் பிடிக்குங் கோலாக.

உருக. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய பேர்ரை

இறங்கவிட்டு. அதரிதிரித்த -

கடாவிட்ட.

உருடு. தொடிக்கை - பேய்க்கை. தூங்க - அசைய.

உருள. முந்துற - முன்னக.

உகஎ-க. கடல்வயிறு கலக்கிய போர்முதல் மூன்றாம்
மாயவன் செய்தன.

இவன் மேலேற்றிப் பூவைநீலயாற்பாடுதல்.

உச௦ - சக. முன்றோர்க்குரவையிலே முதல்வனை வாழ்த்திப் பின்னோர்க்குர
வையிலே ஆடுதலிற் பேய்க்குரவையாயிற்று.

உசஉ. பிடர்த்தலையாகிய தாழி.

உசச. பேய்வாலுவன் - பேய்க்குச்சோறிடு

மடையன்.

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த"

புறநா. நகக.

2. உகஎ-க. இசஎ-ம்பக்கத்து,

அ-க௦-அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத்தியிற் பெயர்பு
பொங்கத், தெறலருங் கடுந்தப்பின், விறல்வினங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற, குருத்தோட்
கை துடுப்பாக, வாடுற்ற ஆன்சோறு, நெறியறித்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற
பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர" (மதுரை. உக - கஅ); "முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலக்கொள்துத், தொடித்தோட் கடுப்பிற துழத்த வல்கி" புறநா. உக.

(பி - ம்) * 'கோட்டுமாயூட்டி' † 'வாளரிவரங்கியததிரிதிரித்த' ‡ 'முன்னுற
வேத்தி'

கக

இசக

சிலப்பதிகாரம்

உச௦. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்

தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்

1 வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்

தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கை

உரு0. காற்று தாளரைப் போற்றிக் காமினென

வில்லவன் கோதையோடு வென்றுவினை

முடித்த

பல்வேற் ருனைப் படைபல வேனிப்

பொற்கோட் டிமயத்துப் * பொருவறு

பத்தினிக்

கற்கால் கொண்டனன் காவல னாங்கென்.

உசக. வாழ்க்கையென்றது, முன்புவந்த ஆகாசசாரிகள்

சொன்ன வார்த்

தையை நினைந்து.

உரு0. காற்று தாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச்

சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது - கடவுள்

வடிவெழுதத்தொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன் கோதையோடே (உருஉ)

படையையேவிக் (உருச)

கற்செய்தலை அடிக்கொண்டான்.

உகா. — † கால்கோட்காலைத்
முற்றிற்று.

1. உசா - க. "அருமறை யத்தண ராங்குனர் வாழ்வோர், பெருநில மன்ன
பேணனின் கடனென்று" சிலப். உகா: 40உ-க.

(பி - ம்.) * : பொதுவது † : கற்கால்கொள்காலைத்

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக்காலைத்.

வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச்
⑩ செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச்
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
வயிர்த்தொகை * யுண்ட வொன்பதிற் நிரட்டியென்

நியாண்டு மதியு நாளும் கடிக்கையு
 ௧௦. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
 வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
 நெருபக லெல்லையுயிர்த்தொகை யுண்ட
 செங்குட் டிவன்றன் + சினவேற் றுணையொடு
 கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம் புஞந்து
 ௧௧. பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை
 நூற் + நிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்.

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன் - கூற்றுவன்.

௮ - ௧௦. ¹ உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும் மதியும் நாளும் கடி
 கையும் ஒன்பதிற்கிரட்டியென்று அவற்றோடே கூட்டியெண்ண = தேவாசுர
 யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும்,
 பாண்டவ துரியோதன யுத்தம்
 கனகவிசயரும் செய்த யுத்தம்

பதினெட்டு நாளிலும், செங்குட்டிவனும்
 பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென்

மெண்ண.

(௬) மன்னரை (௧௨) உயிர்த்தொகையுண்ட (௧௩) செங்குட்டிவன்.

3. 'இவ்வுரைக்குறிப்பு' 'என்கொண்டனாப்பு' (சீவக. உகடுந) என்னும் மூலத் தாலும், அதற்கு, 'தேவாசரம் இராமாயணம் மரபாரதம் என்இன்றபோர்' என்மெழுதிய உரையாலும், 'தேவாசர ராமாயண மரபாரத முளவென், நேவாவுரை யோயும் படி யுளதப்பொரு ளனமே' (கலிங்க. கணம். க) என்பதனாலும் அழகுந்நயப் பொருட் டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

(பி - ம்.) * 'உண்டனனொன்பதிற' † 'செருவேல்' ‡ 'நிறமாக்கி'

ருசுஅ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
முரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையுந்

உரு. திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா
ணரங்கமும்

பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு
மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த
தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு

உரு. நீணில † மன்னர் நெஞ்சுபுக லழித்து
‡ வானவ மகனிரின் வதுவைசூட்

டயார்தோ

ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம ருழக்கித்
தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரமுவத்து

௩௦. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு &
முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றெடுத்து
வழிமருங் கேத்த வானொடு மடிந்தோர்
கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ னாகத்து
வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்

௩௧. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வானொடு மடியத்
தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழ்ப்

புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக்

கருந்தலைக்

உச. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான நிலத்துப்
பாசறை. [டவர்.

உசு. தெய்வமகளிரால் மாலைசூட்டப்
பட்டோராவார் - வீரஞ்செய்துபட்.

உள. ஊர்ந்து - ஷடர்ந்து.

உஅ. விலைபெற - அரசர் கண்டு நேயத்தோராம்படி.

உக. அமரமூவம் - சமரபூமிப்பரப்பு.

கூ. வாளாற்செய்யும் வினைகளெல்லாவற்றையுஞ்
செய்துமுடித்த.

கூஉ. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

கூக. கிளைகள் - போரில் உடனின்றி பட்டவர்கள்.

கூக-ச. உறவான வீரர் தம்மொடு மடிந்தோர்;
ஸ்திரீகள்மடிய மடிந்தோர்.

கூக. தலைத்தார் - துசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்தைத் தாங்
கள் பெற்றவனவிலே மீண்டோர்.

(3-ம்.) * 'மன்னற்கொப்பவை' + 'மறவர்களுக்' † 'வாளவர்மகளின்'
‡ 'மடிந்தோர்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ா தை.

நசுக

சு. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங்
கொண்டோர்

நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போர்வாண் மறவர்
வருக தாமென * வாகைப் பொலந்தோடு

பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்
 சரு. தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்துப்
 * பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த
 னைகொண் * மார்போ டரசவிளங்
 கிருக்கையின்

மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
 வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை

ரு0. கான்ற பாணி கனக விசயர்த
முடித்தலை † நெரித்தது முதுநீர் ஞால
மடிப்படுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
பகைப்புலத் தரசர் † பலரீங் கறியா
நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாள

ரு1. யாதுநீ கூறிய ஓ வுரைப்பொரு ளீங்கென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
 கானலந் தண்டுறைக் கடல்வினை யாட்டினுண்
 மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோ
 டேற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழக்

சச. பெரியநாளிற் கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய
 நெடும்பொழுதிருந்து கொடுத்து; 'பெருநாள்' என்றார்,
 கொடுக்கிறநாளாதலால்.

(உசு) 'வதுவை சூட்டயர்ந்தோர்' முதல் (ருசு)
 'வனையோர்' மடியமடிந்.

தோர்' இறுதி பட்டவர்களுையெண்ணி இவர்கள் : மைந்தரென ஓரெண்ணுக்கி,
மேல் படாதுபொருது வென்றவர்களுையுங்கட்டியெண்ணி இவர்களுக்கு(சக-ச)
வாகைகொடுத்தென்றார்.

சக. வீரரைப்பாரிடம் புறத்துறையெல்லா முடித்துப் பாட்டுண்ட வேந்
சள. வெற்றிகொண்ட மார்போடே. [தன்.

ருக - ச. மாற்றரசர் பலரும் அறியாத சிரிப்பின்குறென்றது, (ருக)
நெரித்ததென்றதனை. 'நானறியாத நகை' என்னுது 'மன்னர் பலருமறியாத'
என்றான், இராசபாவத்தாலே.

1. 'கூற்றுக்கண்ணேடிய வெருவருடறந்தலை' புறநா. கக.

2. சிலப், உக. எ-எக - ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்ருதிப்பையும் பார்க்க.

3. 'பாடிதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்வி' சிறுபாண். உஉஅ.

(பி - ம்). * 'மகளிரோடரசு' † 'ஏற்றி' ‡ 'பரிசீலகதரியாது' § 'உரைபிங்
கென்னென்'

ருரு

சிலப்பதிகாரம்

சு0. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்

கிலைத்தார் வேந்த † நெழில்வா நெய்தக்

1 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

2 குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து

சுரு. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி ‡ பேறின

ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை

மன்னர் கோவே யான் § வருங் காரண

மாழுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே

எரு. னூழ்வினைப் பயன்கொ லுரைசால்

சிறப்பின்

வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற்

சென்றேன்

வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச்
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை

பென்றலுந்

* தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து
எரு. கோவலன் நீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா

னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்

குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென்
விடையிரு வியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்

தவந்தரு சிறப்பிற் || கவுந்தி சீற்ற

அரு. நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயிர் || தாங்கப் பொறைசா லாட்டி

** பென்னே டிவர்வினை யுருத்த தோவென

|| வண்ண நோன்போ ++ டியிர்பதிப் பெயர்த்ததும்

பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்
அரு. குற்றது மெல்லா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்

என. 'பிழைத்தவோ' என்றாள், முன்
பிழையாமைபற்றி.

எக. சீற்றம் - சீற்றத்தை.

அக. சபியாதபடி தணித்தது அவன் மரணம்.

அக. ஊனும் மாற்றிப்போய்.

1. சிலப்பதி. கக. 2. "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை" மணி. உஅ. 40க.

3. தாதெருமன்றம்: சிலப். ப. 43எ.

4. "உயிர்ப்பதிப் பெயர்த்தமையுறு" (சிலப். உடு: 4௭); "உண்ணு தோன்போ
யிர்ப்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. ௧௪: ௧௮

(பி. ம்.) * 'பிரித்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'சுற்றின' § 'வருகாரணமமரமுனி
வணங்க' || 'வெத்தியடிக்கவிவந்த' ¶ 'தாங்காப்பொறை' ** 'என்னொடுவரவினை',
†† 'உயிர்ப்பதிப் பெயர்த்ததம்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர ஐ த.

டுடுக

கென்ப்திப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் *

போற்றிச்

செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் † குரைக்க

மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்

- செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்
கூ. கோவலன் றுதை கொடுத்துய ரெய்தி
‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங்
1 கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்
கந்தர சாரிக ளாழைம் 2 பதின்மர்
பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று
கூ. துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்
துறந்தோன் மனைவி மகன்றுபர் பொருஅ
|| ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கிமெய் விடவுங்
கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் 3 தாசீ வகர்முன்
கூ. புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்

தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
** நாள்விடே நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு

மற்றது கேட்டு 3 மாதவி மடந்தை

கூ. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிரூபிக்கப்பட்ட

அரங்கு.

கக - ௫. ஆறைம்பதின்மர், அவர் தாம் முன்பு

பிறந்து வருகிற யாக்கை

யது பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரென்று விசேடணம்.

க௦௨. நாள்விடே - நாளைவிட்டு; வினையெச்சம்.

1. க௨-க: "அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகாரமேழுடன் போகி" (சிலப். க௦; கக - ச): "இந்திர விகார மேழுமேத் துதவின்", "அந்தர சாரிக ளமர்த் தினி துறையு, மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. உக: ௫௫; உஅ: கக-௪௦.

2. ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாருபாடுகளுள் ஒன்று; இம்மதத்தினர்க்குத்தெய்வம் 'மற்கவி' என்றும், தால் 'தவகதிர்' என்றும் கூறுவர்; "என்றது மற்கவிதானே பிறைபினி, பொன்பது வாங்கதிர் தாலயா முடையன, மன்பெரு துண்பொரு ளுத்தியல் பாயவை, பின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச் சொல" நீலகேசி. ஆசீவக. கக.

3. க௦௧ - அ. கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி பெணத்தப்பள்ளியை வடைத்து அறவு பூண்டமை, "போதியின்கீழ் மாதவாழ்மூன் புண்ணியத்தா னம் புரிந்த, மாதவி தன்அறவுங் கேட்டாயோ தோழி" (சிலப். உக. "காதலன்றன்"); "நங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன், மறவண் தீத்த மாசறு கேள்வி, யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்த்து, மாபெருந் துண்பங் கொண்டுள மயங்கித், காதலனுற்ற கடுந் துயர்குற.....உரவோ னருளினன்", "கோவல னிறந்தபின் கொடுத்தப ரெய்தி, மாதவி மாதவாழ்ளியு ளடைத்ததும்" (மணி. உ: ௫௬ - ௬௬; கஅ: ௪ - ௮) என்று மீட்கனிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி. ம்.) * 'போலச்' † 'உரைப்ப' ‡ 'மாபெருந்தான மாண்பொருளையித் தாங்கு' § 'பதின்மர்முன்பிறத்த' || 'இறத்துயிர்தீங்கி' ** 'நாள்விடு'

* நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
க00. ¹ மணிமே கலையை வானறுய நுறுக்குங்
கணிகையர் கோலங் ! காணு

தொழுகெனக்

கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ

நுண்மையி

கக0. னன்னீர்க் கங்கை ! யாடப் போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீன்கெனத்
தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
கக0. ² நென்னவ னுடு செய்ததீங் குறையென
நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென

மாடல மறைபோன் மன்னவற் குரைக்குநின்
மைத்துன வளவன் கிள்ளியொடு பொருந்தா
வொத்த ³ பண்பின ரொன்பது மன்ன

கஉ0. ரிளவரசு பொறுது ரேவல் ** கேளார்

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி

2 னென்பது குடையு மொருபக
லொழித்தவன்

க0ச. நற்றிறம்படர்கேன் நற்றிறம்
படர்க்கடவேன்.

க0டு - சு. மணிமேகலையைக் கணிகையர்கோலங்
காணுதொழிகவென்று

நற்றாய்க்குச் சொல்லி. துன்பத்தைச் செய்யும்
கணிகையர் கோலமென்றான்,
அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்.

க0 - கக0. அவர்கள் இப்படிச் செய்யா நிற்க
அவரின் இறந்தோருண்டா
கையாற், கங்கையாடப்போந்தேனென்றான்.

ககக. ஈங்கு - இப்பூமியின். ககச. மன்னவன்
- பாண்டியன்.

ககக. தவற்றால் ஒத்தபண்பினையுடையர்.

1. க0டு - சு. "மணிமேகலை, அருந்தவப் படுத்த லல்ல
தியாவதுந், திருந்தாச்
செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅன்" மணி. ௨: ௫௫ - ௭.

2. "ஆர்ப்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, தேரி வாயி னிலைச்செரு வென்ற"

(சிலப். உ.அ. ௧௧௧-௭): "ஆராத் செருவீர் சோழர்குடிக்குரியோ, ரொன்பதின்மர் வீழ்
வாய்ப்புறத்திறத்து, திவச்செருவி னுற்றலை யறுத்து" பதிற். இ-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி - ம்.) * 'தற்றவர் தமக்கு தற்றவம் படர்கென' † 'காணுயதேர்கென'
‡ 'ஆடியபோத்தேன்' § 'தென்னவன்குடி' || 'வேந்தென்றுமாடல்' ¶ 'பண்டி
னென்பது' ** 'கொன்னார்'

உள.—நீ ர் ப் ப டை க்

க ஈ தை.

நுநுநு

பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்

படுத்தோய்

பழையன் காக்குங் குழையி

னெடுங்கோட்டு

கஉரு. வேம்புமுத றடிந்த வேந்துவான் வலத்துப்

போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய

கேட்டருள்

* கொற்கையி லிருந்த *

வெற்றிவேற் செழியன்

பொற்றொழிற் கொல்ல + ரீரைஞ்

னாற்றுவ

ரொருமுலை

குறைத்த திருமா பத்தினிக்

கநூ. கொருபக வெல்லை யுயிர்ப்பலி யூட்டி
யுரை ‡ செல வெறுத்த மதுரை மூதூ
* ரரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர் சிறப்பின்
மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலி

கநூ. னிரைமணிப் புறவி யோரேழ் பூண்ட

வெருதணி யாழிக் கடவுட் டேர்மிசைக்
காலைச் செங்கதிர்க் கடவுளே றினனென
மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறின
* னாழிதொ ழாழி புலகங் காத்து

கசு. வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகல்வாய் ஞால மாரிருள் விழுங்கப்

கஉச - நூ. பழையன் - குறுநிலமன்னன்; அவன்

வேம்பு.

கஉஅ. ஈரைஞ்ஞாற்றுவர் - ஆயிரவரை.

ககக. புகழ் எங்கும் பரக்கும்படி மிக்க மதுரை.

1. "பழையன்காக்குங் கருஞ்சினைவேம்பின், முரரை முழுமுத மாயியப் பண்ணி"
(பதிற். இ-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "மோகூர்ப், பணியா மையிற் பகைதலை வந்த;
மாகெழு தானை வம்ப மோரியர், புனைதேர் தேமி யுருளிய குறைத்த" (அகநா. உடுக.)
'பழையன்மோகூர்' மதுரை. இ0அ.

2. "கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிர
வரைக்கொன்று களவேள்வியால். விழுவெரடு சாந்திசெய்ய நாமுமலிய மழைபெய்து
தோயுத்துன்பமுநீங்கியது" சிலப். உரைபெறுகட்டிறை, க.

3. மூ: சிலப்பதிகாரம், சு: அ. 4. சிலப்பதிகாரம், க0: கசடு.

(பி - ம்) 5. 'இளங்கோச்செழியன்' + 'நரைந்தாற்றுவரை' + 'செவ்வறத்த',
எ0

ருருசு

சிலப்பதிகாரம்

பகல்செல * முதிர்ந்த படர்கூர் மாலைச்
கசடு. செந்தீப் பரந்த திசைமுகம் விளங்க
வந்திச் செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
பிறையேர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க
விறையோன் செவ்வியிற் கணிபெழுந்
துரைப்போ னெண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சி
நீங்கியது

கரு0. மண்ணுள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த

1 நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
கொடும்பட நெடுமதிற் + கொடித்தேர்

வீதியுட்

2 குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன

அறையுண் முடுக்க ரொருதிறம் போகி
கருநு. † வித்தகர் கைவினை விளங்கிய
கொள்கைச்

சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பீடிகைக்

கோயி லிருக்கைக் கோமக னேறி
வாயி லாளரின் மாடலற் ற் கூஉ.
யினங்கோ வேந்த || ரிறந்ததற் பின்னர்

கசு0. வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன்

கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் ரோவென
வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி
மங்கல் மறையோன்

மாடல னுரைக்கும்

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர்

வியப்ப

கசுச - கூ. தன்னியல்பு முதிர்ந்த மாலையாகிய

செந்தீப்பரந்த மேலைத்

திசை விளங்கப் பிறைதோன்ற.

கசுஎ. பிறையெழுந்தபடியை.

கருக. நிரல் -

ஒழுங்கு.

கருஉ. படம் - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய

வீதி.

கருச. உறையுள் - உறையுமிடம். கருசு.

பீழை - சிங்காதனம்.

கருக. இளங்கோவேந்தர் - பட்ட ஒன்பதின்மர்.

1. "தெயங்காழ்க் கண்டங் கோலி" (முல்லை. ௪௪);

"கண்டப் பூத்திரை காழ்

முதற் கொலி" பெரும். உ. ௪: ௧௩௪.

2. "குறியவு தெயயவுக் குன்றகண் டன்ன" மணி. ௧: ௫௮.

(பி-ம) * "முரஞ்சிய" † "கொழுக்கோவீதியிற்" ‡ "வித்தகன்" § "கவி"

|| "தூநீத்தயின்னார்"

உஎ.—நீ ர் ப்படை க் காதை,

நுநுநு . கரு. 1 வெயில்முன் * நெறிந்த

விகல்வேற் கொற்றமுங்

1 குறநடைப் புறவி னெடுந்துயர் தீர

வெறிதரு பருந்தி னிடும்பை நீங்க

வரிந்துடம் பிட்டோ னறந்தரு கோலுந்
திரிந்துவே றுகுங் காலமு முண்டோ
கஎ0. தீதோ வில்லைச் செல்லற் காலையுங்

* காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் + கென்
றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே
பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்
காடகப் + பெருநிறை யைபைந் திரட்டித்
கஎ0. தோடார் போந்தை வேலோன் றன்னிறை
மாடல மறையோன் கொள்கென் §

றளித்தாங்

* காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச்

சீர்கெழு நன்னாட்டுச் செல்கவென் || நேவித்

* தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த
கஉ0. மாபெருந் தாணை மன்ன குமரர்

கஎச. ஐம்பது துலாம்பாரம் பொன்.

கஎஎ. ஐயிருபதின்மர் - முன்சொன்ன கன்னகர்....

1. "தூங்கெயின் முன்றெறித்த சோழன்" (சிலப். உக: "வீங்குநீர்")— "ஒன்னு குட்டுத் துன்னருங் கழித்திறற், தூங்கெயி லெறித்தநின் தூங்கனோர்" (புறநா. நக.); "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசம்பிற், தூங்குமெயிலுந் தொலைத்தவால்," (பழ. சக); "ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறித் தொழுவினங்கு தடக்கை, நாடா நல்விசை தந்தேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண், எக-அஉ); "தூங்கெயி லெறித்த தொழத்தோட் செம்பியன்" (மணி. க. ச); "தேங்கு தூங்கெயி லெறித்த வவனும்" (கலிங்கத்து. இராச. கஎ); "வாங்குந் திருக்கொற்ற வானொன்றின் வாய்வாய்ப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்த கோன்" (இராசராசசோழ னுலா, கக); "தூங்கு மெயிலெறித்த சோழனும்" விக்ஹிரமசோழனுலா, க

2. புறவின் துயர்தீர்த்த குறிப்பின்விரிவை,
 உள்ள ந-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

இப்புத்தகம் ச.அ.ந-ஆம் பக்கத்தி

3.

4.

"காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே" பொருந. உச.அ.

சிலப்பதிகாரம், உக: சக.ந.

5. சிலப்பதிகாரம், உக: உஉடு-க.

(பி - ம.) * 'எறித்தவியறெர்க்கொற்றக்' † 'எனவருமறை' ‡ 'பகதிரை'
 § 'அளித்தாங்கு' || 'ஏலிக், கருங்கபனெடுங்கட் கவின்பெறுகாதில் விரிவெண்'

நடுகூ

சிலப்பதிகாரம்

சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
லரிபார் தொழுகிய செழுங்கய

னெடுங்கண்

விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத்

துவர்வாய்ச்

சூடக வரிவளை பாடமைப் பணைத்தோள்

கடிநீ. வளரின வனமுலைத் * தளரிபன்
மின்னிடைப்

பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடியோ
டெஞ்சா + மன்ன ரிறைமொழி மறுக்குங்
கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ் னூற்று
வ ரரியிற் போந்தை யருந்தமி ழாற்ற

கக0. நெரியாது மலைந்த கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தர்க்குக் + காட்டிட

வேவித்

திருந்துதுயில் கொள்ளா வளவை

யாங்கணும்

பரம்புநீர்க் கங்கைப் பழனப் பாசடைப்
பயிலிளந் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய

ககரு. வெயிலினஞ் செல்வன் விரிகதிர் பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றத்

குடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்

வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு §

முடித்துத்

தென்றிசைப் || பெயர்ந்த வென்றித்
தானையொடு

உரு. நிதிதுஞ்சு வியனகர் நீடுநிலை நிவந்து

கஅக. தாடி - மோவாய்.

கஅக. வெண்டோடு - சங்கினுற் செய்த காதரபரணம்.

கஅஎ. எஞ்சாமன்னர் - மறத்திறலொழியாத
மன்னர்.

கஅஎ - அ இறைமொழிமறுக்குங் கஞ்சுகமுதல்வர் - மேலான வார்த்தை
பொருது மறத்தரைக்குந் தூதர்.

கஅக. அரியில்-அரிதரலில். ஆற்றல்-இவர்களைவென்று கைக்கொண்டவலி.

கஅஅ - கக. தூதர் காட்டிட வேலி.

ககஉ. கொள்ளாவளவை, கடுமைகூறிற்று.

ககக. கங்கையைச் சூழ்ந்த பழனம்

உ௦௦. நகர் - கோயில்.

1. ககஉ-க. பேடி: "சரியற் குடி மருன்படு பூங்குழற், பவனச் செவ்வாய்த் தவன
வாணகை, யொன்னரி தெழிங்கண் வெள்ளிலெண் டோட்டிக், கருங்கொழிப் புருவத்து
மருங்குவண் பிறைநுதற், ஈந்தளஞ் செவ்வை யேத்தின வனமுலை, பகன்ற வல்கு வந்
துண் மருங்கு, விகத்த வட்டிடை யெழுதுவரிச் கோலத்து, வாணன்பேரூர் மறுகிடைத்
தோன்றி. நீணில மனந்தோன் மகன்முன் னுடிய, பேடிச் கோலத்துப் பேடி" மணி.
க: ககக - உடு.

(பி - ம.) * 'தளிரிளமின்னிடை' † 'மன்னர்க்கிடைமொழியிறக்கும்' ‡ 'காட்ட
வேலி' § 'முடித்தோன்' || 'பெயர்த்தனன்'

உ௧.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர தை.

௫௫௭

கதிர்செல வொழித்த * கனக மாளிகை

முத்து † நிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செய்ப்புங் கைவினை

யிலங்கொளி மணிநிரை யிடையிடை வகுத்த

உ௦௫. † விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு

போகிய

மடையமை செறிவின் வான்பொற் கட்டிற்

புடைதிர டம்னியப் பொற்கா டு லமளிமிசை
¹ யிணைபுண ரெகினத் :: திளமயிர் செறித்த
துணையணைப் பள்ளிக் துயிலாற்றுப்

படுத்தாங்

உக0. கெறிந் துகளங் கொண்ட வியறேர்க் கொற்ற
மறிந் துரை பயின்ற வாயச் செவிலியர்

தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்பாண்டு

வாழ்த்தச்

¹ சிறுகுறுங் கூனுங் குறஞஞ் சென்று

உக0. பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென
வமைவினே தேறன் மாந்திய கானவன்
கவண்விடு புடையூஉக் ** காவல் கைவிட
வீங்குபுன முணீஇய வேண்டி வந்த

உஉ0. †† வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த
வாகை தும்பை வடதிசைச் சூடிய
வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உக. மாளிகை - அந்தப்புரம். கதிர்செலவொழித்தல் - உயர்தல்.
உபஉ. கொடித்தொடர் - சல்லியும் தூக்கும்.

உரு. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி. பொலந்தகடு
போகிய - ஒழுகிய.

- பொற்றகடு.

உக. துயிலைப்போக்கி.

உகக. கடந்தல் நாளொப்பண்பெறுக. என - என்று சொல்ல.

1. சிலப். ச: கூக; நெடுதல். ககஉ; கலி. எஉ.

1. "கூனங் குறஞ் முழுங் கூடிய குறந்தொழி வினாருர்". "கூனங் குறஞ்
கொண்டன" (சிலப். உரு: கள, உஅ: குஅ) பெரும். ப. ககக: உருக - கக.

(பி. ம்.) * 'தமனியமாளிகை' † 'திரைத்தொடர் முழுவதும் வளைஇச்

‡ 'வினங்கொளி.....தகடுபோக்கி மடையமை செறிவனவான பொற்றகட்டிற்'

§ 'அமளியினை' || 'இனமயிர்' ** 'காவலன்' †† 'வாங்குதிலையானதாங்குதயில்'

ருருஅ

சிலப்பதிகாரம்

திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோங் கிதணத்துக்
குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்

உஉரு. வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்

¹ கவடி வித்திய கழுதைபே ருழவன்
 குடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்
 படுதுகம் பூனாய் பகடே மன்ன
 ரடித்தளை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனுந்
 ௨௩௦. ² தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியுந்
 * தண்ணான் பொருநை யாடுந ரிட்ட
 வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
 விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
 வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
 ௨௩௧. முண்டகக் கோதையொடு முடித்த + குஞ்சியின்
 முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் : தோயக்
 குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
 வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப்
 பல்லா னிரையொடு படர்குவிரி நீரெனக்
 ௨௪௦. காவல னுனிரை நீர்த்துறை & படிஇக்
 கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
 வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
 குண்டுரீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
 வலம்புரி யின்ற நலம்புரி முத்தந்

(௨௧௮) காவல்கைவிடுதலாற் (௨௧௯) புனமுண்ணவந்த
 தயிலெய்தப் (௨௨௦) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்.

(௨௨௦) யாளை

உஉஅ. பூணய் - பூண்டல் செய்வார்ய். பகடே, விளி.

உஉக. வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை.

உக௦. தொடுப்பே ருழவர் - விளாக்கொண்டு உழுமுழவர்;

[சொல்.

ஏருழவர், ஒரு

உகக. பல்லானீரை - வடக்கு நின்றும் கொண்டு போந்த நிரை; அவற்
ரோடு கீருஞ்சேர்வீர்.

உச௦. படிது - படுத்தி. உசக. புன்னை - புன்னையிடத்தே.

1. பதிற். எடு; புறநா. கடு, ககஉ; பு-வெ. உழிஞா. உக.

2. தொடுப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொடுப்பினுயிரம் வித்தியதவினய' (மதுரை
கக); 'தத்தநீரடைகரைச் சங்குமுதொடுப்பின், முத்துவினையுனி' மணி. அ. - க.

(பி - ம்) * 'தண்ணம்பொருதை' + 'குஞ்சியன்' ‡ : 'தேய' § 'படியாத்
கோலவர்' |

உஎ.—நீர் ப்படைக்கா தை.

நுநுக

உசநு. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து

வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி

வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை
தோணல * முணீஇய தும்பை
போந்தையொடு

வஞ்சி பாடுது மடலீர் யாமெனு
உரு. மஞ்சொற் + கிளவிய ரந்தீம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோப்பெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலைவெண் குடைக்கீழ் வாகைச்
சென்னியன்

வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்து
உரு. குஞ்சர வொழுகையிற் கோநக
ரெதிர்கொள
! வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட்
டுவனென்.

(உசக) 'ஏந்தி' என்னும் வினையெச்சம் (உசக) 'எனும்' என்னும் பெயர்
ரெச்ச வினையோடு முடிந்தது.

உசஅ. உணீஇய - உண்ணும்படி.

(உசஅ) உண்ணும்படி (உசக) பாடிதுமென்க.

பாட்டால் தம்மிடத்து வருவானென்று. (உஉச -

ரு0) குறிஞ்சி முதலாக

நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உருக) ஓர்த்து

உறங்காததேவியென்றது நாலுநில

அணிமையுங் கூறிற்று.

(சுகஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைத்துறையையும்

வாகைத்துறையையும்

முடிவு செய்து (உருக) தன்றேவி (உருஉ) கைவளைசெறிய வலம்புரிமுழங்க

(உருக) வாகைச்சென்னியனாய் (உருச) யானைமிசைப்பொலிந்து (உருரு) திரு

நகரெதிர் கொள்ளத் (சுகக) தானையொடு (உருச) வஞ்சியிற் புருந்தன்னெனக்

கூட்டுக.

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை

முற்றிற்று.

3. "கனிமபல பூட்டி யொழுக்கையுய்த்த" பதில். சச.

(பி - ம்.) * 'உண்ணியதும்பை' † 'இளவியத்திம்' ‡ 'வஞ்சியிற்'

இருபத்தெட்டாவது நடுகற்காலை.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக * நிழற்செய மறவா ளேந்திய
¹ நிலந்தரு திருவி னெடியோன் டறனது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூதா

௫. ² ரொண்டொடித் தடக்கையி

னெண்மலர்ப் பலிதூஉய்

³ வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி
ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப்
பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை

⁴ போந்தைக் கண்ணிப் பொலம்பூந்

தெரியல்.

க0. ¹ வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள்

வலத்தா

யானை வெண்கோ டமுத்திய மார்பு
நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் ² னாகமு
மெய்களை கிழித்த பகட்டெழி லகலமும்

வைவராள கிழித்த மணிப்பூண் || மார்பமு

கரு. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்

க. தமனிய ரெடுங்குடை யென்றது காம்பும் முகப்பும் பொன்னுதலால்.

உ. மறம் - வீரம்.

1. "நிலத்தரு திருவி னெடியோய்" (பதிற். ௮௨); "நிலத்தரு - திருவி னெடியோன்" மதுரை. எசுந.

2. இ - ௮. "அகநக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப், பகன் மாய்ந்த மாலை". (சிலப். ௬: ௧-௩) என்பதையும் பார்க்க.

அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும்

3. "கன்னியர் கைவினக் கேந்தக் கரவலன், பொன்னியல் வளநகர் பொலியத் தோன்றினார்" ருளா. சீய. ௨௪௪.

4. ௬-௧௦. "வேந்தவினை முடித்த வேந்தவான் வலத்துப், பேரந்தைக் கண்ணிநி ணங்கனோர்" சிலப். ௨௮: ௧௧௩ - ௪.

(பி - ம்.) * 'நிழற்ற மதவான்' † 'முனாது' ‡ 'வேந்தவினை' § 'அகரும்' || 'புய முமைம்மலர்'

௨௮—ந டி க ற் க ர ா தை. நூக

1 கொம்மை வரிமுலை வெம்மை *

வேதுநீஇ

† * யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்
முகினுழை மதியத்து † முரிகருஞ்

சிலைக்கீழ்

மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை தூரந்து

உ௦. சிதரரி பாரந்த ட் செழுங்கடைத் தூது
மருந்து மாய்திம் மாலையென். || தேத்த
விருங்கனித் துவர்வா யிளநிலா விரிப்பக்
கருங்கயல் பிறமுங் காமர் செவ்வியிற்
றிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலு

உ௧. மாந்தளிர் மேனி ஏ மடவோர் தம்மா
லேந்துபூண் ** மார்பி னினையோர்க்

களித்துக்

காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த
மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட

* குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மார்

௩௦. * நிழல்கான் மண்டிலந் தம்மெதிர் நிறுத்தி
வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் †† வாங்குபு தழீஇப்

புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்

(கசு) உறீஇ . (உக) ஏத்தவென்னுமெச்சம், (உச)

அரும்பியவென்னும்

பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன .

(க) நெடியோன் (ச) மூதூரில் (அ) வந்த மானை, (க) தெரியல் (க0)
வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ச) மார்பை (கரு) மடந்தையர்தம் (கசு) முலையால்
வேதுகொண்டு இவருடைய (உ0) கட கடையாகியதுது (உக) முன் பாச

றைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செய்ததேயன்றி இம்மானைக்கண் அதற்கு மருந்து
மாகியதென்று (உசு) இனையர் (உக) ஏத்த (உச) அரும்பியமூரையும் (உசு)
அவ்வினையோர்க்கு (உரு) அம்மடவோராலே (உசு) அளிப்பதுஞ் செய்தென்க.

1. "கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற்றடை" (தெடுதல். கசு); "தங்குணர்
வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொண் டொற்றியுஞ், செங்கனி வாய்மருத்
துட்டுவீர் செம்பொன்னெடுங்கடை திறமினோ" கவிங்க. கடை. கரு.

2. "அகிலுண விரித்த வம் மென் கூந்தலின்" சிறுபாண். உசு.

3. உக - க0. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத், தேச மொனியுத் திகழ
தோக்கி" பரி. கஉ.

4. "நிழல்கான் மண்டில நோக்கி யழல்புனை, யவிரிமை திருத்து வான்" (பரி-உக);
"நிழல்கான்மண்டிலத்து" அகநா. எக.

(பி - ம்.) * 'வெய்துறீஇ' † 'அகிலுணவிருந்த' ‡ 'மூரிவெஞ்சிலை' § 'செங்
கடைத்தாது' || 'ஏத்தி' ¶ 'மடவோர்தத்தமேத்து' ** 'மார்பினினியோர்க்கு'
†† 'வாங்குபடைத்தநீஇப்பிரிபுரி' ‡‡ 'பாஸதுத்தங்குரலர்நொன்முறையியக்கி
பத்திம்'

எக

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி
 ௩௫. னந்திங் குறிஞ்சி யகவன் * மகனிரின்
 மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயர்ந்து
 முடிபுற முரிஞ்சங் கழற்காற் + குட்டுவன்
 குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம் போல
 வலகுதொழத் தோன்றிய மலர்கதிர்

மதியம்

௪௦. பலர்புகழ் + மூதூர்க்குக் காட்டி நீங்க
 மைந்தரு மகனிரும் வழிமொழி கேட்ப
 வைங்கணை நெடுவே ளரசவீற் றிருந்த
 வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூஞ்

சேக்கையு

மண்ணீட் டரங்கமு மலர்ப்பூம் பந்தரும்

௪௫.

¹ வெண்கா லமனியும் விதானவே திகைகளுந்
 தண்கதிர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்

படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
 திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
 கொடிமதின் மூதூர் நடுநின் றோங்கிய

10. 2 தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்

வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியோர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(100) நிறுத்தித் (101) தழீஇயென் னுமெச்சங்கள்,
ரென்னும் பெயரில் அகவுதற்றொழிலோடு முடிந்தன.

(102) அகவன்மகளி

(103) போகத்தாற் குலைந்த குழல் முதலியன
திருத்திக் காணவேண்டிக்

(104) கண்ணாடிபார்த்து (105) யாழைத்தழீஇக் (106)
குறிஞ்சியை அகவுதலைச் செய்யும் மகளிராலே (107)

மைந்தர்க்கு விருந்தயாந்தென்க.

(108) பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (109)
இனையோர்க்கு (110) மட

வோராலே (111) மூரலையும் (112) அளித்து (113)
மைந்தர்க்கு (114) அகவன்

மகளிராலே (115) விருந்துமயர்ந்து (116) மூதுரிடத்து (117) மதியத்தைக்

(சு0) காட்டி நீங்க, அந்தமதியம் (சங்) வெண்ணிலாமுன்றில் முதலானவற்
றை (சச) விளக்காநிற்க (ருஉ) அம்மதியத்தெழுச்சியை (ருக) வேண்மாள் (ருஉ)
காண்டற்கு வருவழி (ரு0) அரங்கின்.....பெற்றன ஒருபக்கமென்க.

1. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா மணி" பெருங். க கங். கூங்.

2. ரு0 - ருக. "விளக்கில வந்தி வெள்ளி மாடத், திளங்கோ வேண்மா ருடனிருந்
தருவி" சிலப். உரு: ச - ரு.

(பி - ம்.) * 'மகளிர், மைத்தர்க் கோக்கிய வருவிருத்தயாமுடி' † 'குடவன்'

‡ 'முதர்காட்டியாங்கு'

உஅ.—நடுகற்காலை. ருகங்

1 யெல்வளை மக்ளி ரேந்திய * விளக்கம்

பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்

ருரு. மண்களை முழுவும் வணர்கோட் டியாமும்

பண் † கனி பாடலும் பரந்தன வொருசார்

மான்ம்தச் சாந்தும் வரிவெண் ‡ சாந்தும்

2 கூலுங் கூறளுங் கொண்டன வொருசார்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமு § மலர்பூம்

பிணையலும்

சு0. 3 பெண்ணணிப் பேடிய ரேந்தின

ரொருசார்

- * பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
துவியஞ் || சேக்கை சூழ்ந்தன வொருசா
ராடியு மாதையு மணிதரு கலன்களுஞ்
சேடியர் 1 செவ்வியி னேந்தின ரொருசா
சுரு. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யாங்கம்
* வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேறித்

* திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய்
புலம்பவும்

- * பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவுஞ்
செங்க ணயிரந் திருக்குறிப் பருளவுஞ்

சுரு. மணியரங்கம் - நிராமுற்றம்.

1. "பஞ்சிலங்கு மல்குலார் பலாண்டுகூற" "தழும்லர்க்கோதைநல்லார் பலாண்
டிசை ததும்பவாழ்த்த", "பங்கயமுகத்தவர்பலாண்டிசைபராவ" ஞா. து.து. சுரு.
கல்பாண். கசக. உகச.

2. சிலப். உள. உகச - ஆம் அடியையும் அதன் கீழ்க்
குறிப்பையும் பார்க்க.

“பெண்ணவா யாணிமுத்த பேடி யணியாளோ” நாலடி. உடுக.

4. மு. “பூவும் புகையு மேவிய விரையும்” சிலப். இ:
கசு; கட: கூசு; கடு: கடுக.

5. “வீங்குதீர் ஞால மாள்வோன்” (சிலப். உக: கடு, களக); “வீங்குதீர் ஞால
மாள்வோன்” சிலப். உக: கடு; மணி. இ: கக.

6. கூள - எடு. “திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம் பேவல்
கேட்ட, வுமையவ னொருதிரு னாக வோங்கிய, விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாட
தும்” (சிலப். க: சு-சக); “கொட்டி கொடுவிடையோ னாடித் ததற்குதுப், பொட்டிய
தார்க்கா மெனல்” (கூ. க: கசு-மேற்): “படுபறை டலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்
துதீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்.....கொண்டதீர் தருவாளோ” (கவி. கடவுள்);
“கொட்டி யாடற் கேற்ற மொட்டிய, வுமையவ னொருபா லாக பொருபா, விமையா
தாட்டத் திறைவ னாடி, யமையா வுட்கும் வியப்பும் விழையும், பொலிவும் பொருந்த
தோக்கித் தொக்க, வவுண் றின்துயி ரிழப்ப வக்களம், பொலிய வாழன் னென்ப” (கூ.
கூ-மேற்).

(பி - ம.) * ‘விளக்கமொடு பல்யாண் டெத்தப் பரத்தனர்’ † ‘கனிப்பாடதும்’
‡ ‘சுவையுள்’ § ‘மலர்ப்பூம்’ || ‘சேக்கைத்தத்தனர்’ ¶ ‘செல்லிவின்’ ** ‘புரிதரு’

டுகசு சிலப் பதி காரம்

எடு. 2 செஞ்சடை சென்று திசைமுக
மலம்பவம்

பாடகம் பதையாது சூடகந் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை *

யசையாது

வார்குழை யாடாது மணிக் குழ லவிழா

துமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய
 எஊ. விமையவ னுடைய † கொட்டிச் சேதம்
 பார்த்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க்
 * † கூத்தச் சாக்கைய னுடலின் மகிழ்ந்தவ
 னேத்தி நீங்க விருநில மாள்வோன்
 ‡ வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்
 ௮௦. நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கண்
 மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்றி
 வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
 கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது

தும்பை வெம் || போர்ச் சூழ்கழல்

வேந்தே

௮௧. செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
 * வச்சிர மவந்தி மகதமொடு † குழீஇய
 சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
 னமரகத் துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
 தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எஊ. கொட்டிச்சேதம் - கொடுகொட்டிக்கூத்து.

எக - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான் மறையோரது
 பறையூரிற் கூத்தச்

சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க.

எக. வேத்தியன் மண்டபம் - அரசிருப்பாய பேரோலக்கமண்டபம்.

அக - எ. வச்சிரம் அவந்தி மகதமொடுதிரண்ட மண்டபம் - இந்நாடு மூன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பந்தர் தோரணவாயில் பட்டிமண்டபம், இவைகூடியமண்டபம்;.....ஆகலான், ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல்.

அக. தமரிற்சென்று - சங்கோசபரிவாரத்துக்குக் கடவாருடன் சென்று.

2. "என்முகங்குந்தகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை நிமிர்ந்து கழல்" கல். உழைநின்றிரும்"—

3. சாக்கையரென்னு மொருவகைச்சாதியார் இப்பொழுதும் கூத்துநிகழ்த்தும் தொழிலையுடையவாய் மலைநாட்டிலுள்ளாரென்று தெரிவித்தது.

3. அக - எ. "வச்சிரநன்னாட்டுக், கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பத்தரு, மகத நன்னாட்டு வான்வாய் வேந்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபம், முவந்தி வேந்தனுயந்தனன் கொடுத்த, திவந்தோற்கு மரபிற் ரோண வாயிலும்" சிலப். இ. கக-கௌ

(ம - ம்) * 'இயங்காது' † 'கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡ 'கூத்தைச்சகையோ டுடவின்' § 'வேந்தியன் மண்டபமேறிய' || 'போர்குழி' ¶ 'குழிஇச்சித்திர'

உஅ.—நடுகற்காலை.

ருகரு

கூ. நீளமரமுவத்து நெடும்பே

ராண்மையொடு

வாளுங் குடையு மறக்களத் *

தொழித்துக்

1 கொல்லாக் கோலத் துயிருயர் தோரை வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத் தலைத்தோத் தானைத் தலைவற் குரைத்தனன்

கூ. சிலத்தா ரகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கோல்

வேந்தே

யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
 † வாரிய மன்ன ரமர்க்களத் தெடுத்த
 * சீரியல் வெண்குடைக் ‡ காம்புநனி

சிறந்த

க00. * சயந்தன் வடிவிற் றலைக்கோ லாங்குக்
 கயந்தலை யானையிற் ற கவிகையிற் காட்டி
 யிமையச் சிமையத் திருங் || * குயி

லாலுவத்

துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
 * யமர்க்கள மரசன தாகத் துறந்து

க00. * தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர்

தம்மேற்

கூங். போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். கூள. காண

- கண்டவளவிலே.

க0௨. குயிலாலுவம் - இமவான்பக்கத்து ஒருபகுதி.

(கூடி) ஆரியமன்னரென்னுந் தொகுதி

யொற்றுமைபற்றிக் (க0௧)காட்டி

(க0௩) வணங்கிக் (க0௫) கொண்டோரெனச் சிலர்வினை

வேறுசிலர்வினையொடு

முடிந்தது.

1. "சடைபின் ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிழைப்பீலிப் பெருதோன்பாள்", "தாபத் வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை மன்னகுமரர்", "தவப் பெருங்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உசு: உஉரு - சு; உஎ: கஎக-அ; உஅ: சுரு.

2. கூஅ - கூ. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனிகொண்டு" சிலப். க: ககச - ரு.

3. "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள, வெய்திவ சாபத் தீத்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, வித்திர சிறுவன் சயந்தனாகென" சிலப். க: க-க; ககக.

4. தீலகெரி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் கசு - ஆம் பாட்டுரையில், 'குயிலாலபுரம்' என்று ஓரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

5. "தேன்மிடைந்த தாரினான் செங்களஞ் சிறந்தது" (சீவக. உஎக) என்பதை

பூம், "இத்தணையும் இவன் வெற்றியாதவின் இவன் களம் என்றார்" என்னும் அதன் விசேட வரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றக்கி நான்கினாலி, வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" (பு-வெ. க: கஎ) என்பதையும்பார்க்க.

6. இக்காதையின் கூஉ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'ஒளித்து' 1. 'ஆரியமாகளமர்' 2. 'காம்பினித்திறத்த' 3. 'கவிதை காட்ட' 4. 'கயிலாயத்து' 5. 'அரசரானுகத்தரத்த'

நுகுகு

சிலப்பதிகாரம்

கொதியழற் சீற்றங் கொண்டோன்

கொற்றம்

புதுவ தென்றனன் போர்வேற்

செழியனென்

தேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்

கக௦. தாமரைச் செங்கண் டழனிற்ங் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம் வாழ்கவென் தேத்திக்
கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சம் யானையிற்
கக௧. சிறுகூர னெய்தல் * வியலூ ரெறிந்தபி

¹ ஞாபுனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி னிலைச்செரு வென்று
நெடுந்தோத் தானையொ [†] டிடும்பிற்புறத்

திறுத்துக்

கொடும்போர் கடந்து ² நெடுங்கட

லோட்டி

க௨௦. யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக்

கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று

வென்றோய்

நெடுந்தார் வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே

கூடி - ௧௦௭. ஆரியமன்னர் அமார்க்களத்தில்
தங்களுக்கெடுத்த குடையிற்

காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆணைக்கழுத்திலிருத்திய
ஆசிரியன் கையில்

தலைக்கோலாகக் காட்டியும்,
சூயிலா லுவமென்னும்.....அமார்க்களம்

அரசனதாகத் துறந்தும், தவப்பெருங்கோலங்
கொண்டாராயினார் தம்மேற்

சேற்றங்கொண்டோன் கொற்றம் புதிதென்றான்.

ககச - ௫. பாணையின்புடைய வியலார்.

கக௭. நேரிவாயில் - உறையூர்த் தெற்கில்வாயிலதோரார்.

க௨௦. ஆரியமன்னரென்றது-முன்னொருகால் இவனுக்குத் தோற்றார்சிலர்.

1. கக௭ - ௭. "நின் மைத்துன வளவன் கின்னியொடு பொருந்தா, வொத்த பன்
பின் ரொன்பது மன்ன, ரிளவரசு பொருஅ ரேவல் கேனார், வனநா டழிக்கு மாண்பின்
ராதலி, னொன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன், பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்
படுத்தோய்" (சிலப். ௨௭. கக௭ - ௨௯.

2. கக௯ - ௨௧. "மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டாணையொடு, பொங்கிரும்பரப்
பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன்"
(சிலப். ௩௦. கட்டுரை, கக - ௫); "கோடுதரல் பெளவங் கலங்க வேலிட், டுடைதிரைப்

பரப்பிற் படுகட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்", "கெடலரும் டல்புகழ்
நிலைநீர்புகுக், கடலொடு முத்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். ௪௬, ௪௭); "மட்
டலிழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முத்தீர் முற்றி
யோங்குதிரைப் பெளவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா ணெக்க நிறத்துச் சென்றமுத்த"
(அகநா. ௨௧௨); புறநா. ௩௬௬ - ஆம்பாட்டிலும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.
(பி - மி.) * 'வியலார்' † 'இடும்பியாத்திவந்துக்கடம்போர்'

௨௮.—நடுகற்காதை.

நுகள்

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த

வுணர்ந்த

வரைச ரேறே யமைகனின் சீற்ற

௧௨௫. மண்ணாள் வேந்தே † நின்¹ வா ணாட்க

² டண்ணான் பொருநரை மணலினுஞ் சிறக்க

வகழ்கடன் ஞால மாள்வோய் வாழி

யிகழா தென்சொற் கேட்டல் வேண்டும்

வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யாண்

௧௩௦. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு

மறக்கள வேள்வி செய்யர் தியாங்கணு

மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை

வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்துப்

மருங்கிற்
போந்தைக் கண்ணிநி ட னூங்கேனார்

கநடு. * கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்

விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு

* நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு

மேனிலை யுலகம் டி விடுத்தோ னாயினும்

கொள்கெனக்
போற்றி மன்னுயிர் || முறையிற்

கச0. கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்

* வன்சொல் யவனா வளநா டாண்டு

பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

1. "நீ, நீடு வாழிய நெடுத்தகை தாழ்தீர், வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செத்தி, னெடுவே னிலையுய காமர் வியன் றுறைக், கடுவலி தொகுப்ப லீண்டிய, வடுவா முழக்கர் மணலினும் பலவே" புறநா. ௫௫.

2. ஆன்பொருளை-சேரநாட்டிலுள்ள தொருததி; இஃது ஆன்பொருந்தமெனவும் வழங்கும்; "வாழ்வருபுணரீரான் பொருளை சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்" சிலப், உக; "மலைவரையன்"—பதிற்றுப்பத்தில் ௫௦ - ஆம் செப்புவின் உரையைப் பார்க்க; "தண்ணுன்பொருளை மணலினும் பலவே" (அகநா. ௧௩.); "தன்பொருளைப் புனல்பாயும், வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி", "தண்ணுன் பொருளை வெண்மணல்" "வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங் கல்லென் பொருளை" (புறநா. ௧௧, ௧௨, ௩௮௭) "ஆன் பொருளையும் வையையும் போலும் யாற்றினும்" தொல் - கற்பு. கு. ௫௦ - ௩.

3. ௧௩௩ - ச. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧ - ௧௦.

4. சிலப்பதிகாரம் உக: அக - ௨; உரு - ௨ ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக் குறிப்பையும் பார்க்க; "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை, விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்" மணி. உஅ: ௧௦௩ - ச.

5. சிலப்பதிகாரம், உக: ௧௩ - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

6. "வன்சொல் யவனரவளதாடு வண்பெருங்கற், மென்குமரியாண்ட" சிலப், உக. (பி - ம்.) * 'தம்மொழி பொருந்தா' துணர்த்த' + 'நீதின்வாழ்தாடண்ணர் பொருளை' † 'ஊங்கணர் மருங்கும்' § 'கொடுத்தோன்' || 'முறைமையித்'

௫௬௮ சிலப்பதிகாரம்

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு
வோட்டி

1 யகப்பா வெறிந்த வருந்திற லாயினு

௧௪௫. முருகெழு மரபி * னயிரை மண்ணி

யிருகட னீரு மாடினோ னாயினுஞ்

சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினு

மீக்கற் றுளர் யாவரு மின்மையின்

கடு. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்.
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் †

மருங்கிற்

செல்வ நில்லா தென்பதை வெல்போர்த் .
தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்

கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே
கடு. யிளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்தீங்
† குணர்வுடை மாக்க ஞரைக்கல்

வேண்டா

திருஞெமி ரகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே

நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை
விண்ணோ ருருவி நெய்திய நல்லுயிர்

ககூ0. மண்ணே நுருவின் டி மறிக்கினு மறிக்கு

மக்கள் யாக்கை பூண்ட || மன்னுயிர்

மிக்கோய் விலங்கி நெய்தினு மெய்தும்

விலங்கின் யாக்கை ௩ விலங்கிய வின்னுயிர்

கலங்குநர் நரகரைக் காணினுங் காணு

ககூ0. 1 மாடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்

கூடிய கோலத் தொருங்குவின் றியலாது

கசூ0.

கசூள்.

கசூக.

அயிரை - ஓர்பாறு. அதிலே குளித்து.

சதுக்கப்பூதர் - அமரரபதியிற் பூதங்கள்.

மீக்கூற்றாளர் - மேற்பட்ட வார்த்தையையுடையவர்கள்.

1. “அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த,

பொன்புனை யுழினை வெண் போர்க் குட்டுவ” (பதிற். உஉ);
துப்பீதகம்.

“அகப்பா வெறிந்து பகற்றீவேட்டு” ௪௮. ௩-ஆம்பத்

1. அயிரையை ஒருமலையென்றுங் கூறுவர்; “இருகட

னீரு மொருபக லாடி, பயி

ரை பரைஇ" (புதிற், க-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவுள்
 எயிரையி னிலைஇ" "உருகெழு
 மரபி எயிரை பரைஇ", "உருகெழு மரபி எயிரை பரவி" ௧௫. எக, ௮௮, ௧௦.
 1. ௧௧௦ - ௧. "ஆடுகத்த ரணியே போல, வேற்றோ ரணியொடு வத்திரோவென
 மணி, ௧௨: ௧௧ - ௨.
 (பி. ௫.) * 'மிகற்பெரும்' † 'மருங்கு' ‡ 'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா
 § 'மறிக்காமறிக்கும்' || 'இவ்வுயிர்மிக்கோர்' ¶ 'எய்துமிவ்வுயிர்'

உஅ.—ந டி க ற் க ர தை. நுகுக

1 செய்வினை * வழித்தா யுயிர்செலு
 மென்பது
 2 பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை
 யாதலி
 3 நெழுமுடி மார்பநீ யேந்திய திகிரி
 கள௦. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள் வேந்தே
 யரும்பொருட் † பரிசிலே னல்லே
 னியானும்
 பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்
 மலர்தலை யுலகத் * துயிர்போகு
 பொதுநெறி 5 புலவரை யிறந்தோய்

போகுதல் † பொறேஎன்

கஎரு. வானவர் போற்றும் வழிநினக் களிக்கு
நான்மறை ‡ மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா
|| நருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய
பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாற் செய்த ஆரம்.

ககக. பொருள்

ஹற்றேனல்லேன்.

பரிசிலாக வருவேனல்லேன்; அதுகாரணமாகச் சொல்ல

ககக. பொதுநெறி - பிறந்திறப்போரெல்லாரும் போம்வழி.

ககஅ. ⁵ புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை கடந்தோய்.

கஎரு. வானவர் போற்றும்வழி - மோட்சமார்க்கம்.

(கஎரு) அளிக்கும் (ககக) வேள்விப்பார்ப்பானென்க.

கஎஅ. வேள்வி - இராசகுயம்.

¹. ககஅ - அ. "ஐயமுண்டோ வருபிர் போனாற், செய்வின மருங்கிற் செய்த
பிறப் பெய்ததல்" மணி. கூ: கருஅ - க.

². "பொய்யில் புல்வன் பொருளுரை" மணி. உஉ: கூ.

3. "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும ரகலத்து, நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்யம்மை", "எழுமுடி கெழீஇய திருமெரும ரகலத்துப், புரையோர்", "எழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்" (பதிற். ௧௪, ௧௬ - ௪௫.) என்பவற்றாலும், 'எழுமுடியென்பது, அரசரைவென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராமாம்' (பதிற். ௧௪ - ௨ரை) என்பதனாலுமுணர்க.

4. "உயிர்வழங்கு பெருநெறி" மணி. ௧௨: ௧௨.

5. "புலவரை யிறந்த புகார்" மணி. இ: ௧௦௬.

(பி - ம்.) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வான்' † 'பரிசில்லென் யானான் பெரும் பெயர்' ‡ 'போற்றேன்' § 'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறைமரபினரசரிக் கோக்கிய'

௪௨

நுள

சிலப்பதிகாரம்

1 நானைச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே

௧௮0. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு

மிதுவென வரைந்து வாழ்நா னுணர்ந்தோர்

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

வேள்விக் கிழத்தி யிவனொடுங் கூடித்

* தாழ்கழன் மன்னர் நின்னடி போற்ற

௧௮௩. * ஆழியோ தேழி யுலகங் காத்து

† நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்று

மறையோன் மறைநா † வழுது

வான்பொரு

ளிறையோன் செவிசெறு வாக வித்தலின்

வித்திய பெரும்பதம் விளைந்துபத

மிகுத்துத்

ககூ0. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த
னன்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற்
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய

முறைமையின்

§ வேள்விச் சாந்தியின் விழாக்கொள வேளி

ககூரு. யாரிய || வரசரை யருஞ்சிறை நீக்கிப்
* பேரிசை வஞ்சி முதூர்ப் புறத்துத்
தாழ் § நீர் வேலித் தண்மலர்ப்

பூம்பொழில்

** வேளா விக் கோ மானிகை காட்டி
†† நன்பெரு வேள்வி †† முடித்ததற்

பின்னாட்

.....ஆரியமன்னர்க்காட்டி விடுதலீராய்.....

கஅ0. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅஉ. உலகில் ஒரிடத்திலுமில்லை.

கஅங. வேள்விக் கிழத்தி - வேண்மாள்.

கஅக. பதம் - உணவு.

ககஅ. வேளாவிக்கோமாளிகை - வேள் ஆவிக்கோம
ந்திரம்.

1. 'கூலைச்செய்

வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப்
படுவார் - மாலைக், கிடந்தா னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ,
லறங்கூலைச் செய்யாத
வாறு" அறநெறி. கௌ.

2. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடிபோற்ற" சிலப். நஃ. ககக.

3. சிலப்பதிகாரம், நஃ. கசடு - க.

4. ககக - அ. புறநானூறு, கக - அவதாரிகை

(பி - ம.) * 'அறனென் றெண்ணிற், கேள்வி யின்னுயிர் தீங்கென நீங்கும்'

+ 'தீவாழியரோ' † 'உழுதவான்' 'வேட்கைச் சாந்தியின் விழாக்கோள் செய்கென'

|| 'அரசு ரஞ்சுகிறை' § 'தீர்க் கேணி' ** 'வேள்விக் கான மாளிகை கட்டி'

†† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தபின்னாட்'

உஅ.—நடுகற்காலை,

நுளக

உ00. டம்பெரு நெடுநகர்ச் சார்வதுஞ் *

சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செங்க நீயென

வில்லவன் கோதையை விருப்புட

னேவிச்

1 சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின்

யாங்கணுங்

கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென

உ00. 1 வழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை

முழங்குநீர் வேலி முது ரேவி

2 யருந்திற் றரசர் முறைசெயி னல்லது

பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாதெனப்
பண்டையோ ருரைத்த, 3 தண்டமிழ் நல்லுரை

உக0, பார்தொழு தேத்தும் பத்தினி யாகலி

னார்புனை சென்னி யரசற் களித்துச்

4 செங்கோல் வளைய வுயிர்வா முமை

தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து

வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்

உக0. வெஞ்சினம் விளியார் வேந்த || ரென்பதை

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரறியக்

குடதிசை 1 வரமுங் கொற்றவற் களித்து

மதுரை முதுர் மாநகர் கேடுறக்

2 கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் ** விளைத்து

உஉ0. நன்னா டனைந்து 11 நளிர்சனை வேங்கைப்

பொன்னணி புதுநிழற் பொருந்திய நங்கையை

யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி

(ககச) விழாக்கொளவேலி (உருஉ) வில்லவன்கோதையையேவிபென்க.

உரு - சு. அழும்பில்வேள்.....முதூர்களிலே இப்படிச்செய்யுமென்று
எவியென்க. உஉஉ. ஆசான் - புரோகிதன்.

1. "கிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கன் கறைவீடு செப்பம்
மின்" (சிலப். உக; கஉசு - எ); "கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்" (மணி.
கக; ககக); "தம்பியை முகத்துணைக்கி, பூர்பினிகோட்டஞ் சீப்பித் துருதவ னுண்ட
தாட்டைப், பார்பினிகறையின்கப் படாமுரசறையென்றான்" சீவக. உகஎஉ.

2. சிலப். உரு: கஎஎ, "விளங்குபெருந் திருவின் மாண விறல்வே, எழும்பில்"
மதுரை. கசச-ரு.

3. மாதவர் தோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவ வின்றென னின்றல்" மணி.
உஉ: உருஅ - க; குறள், ஐசக - பரிமேல். வீசேடவுரைபார்த்து.

4. "செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். உக.

5. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், சச.

(பி - ம்.) * சொல்லி மன்னியற் கொட்டன செய்க தீரென' † 'சீமி நெங்கணம்
கறைகெழு தலுர்க்' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா தலுரைப்' || 'என்பது'
¶ 'ஆகுமீ' ** 'வீழ்த்த' †† 'தனிசின'

ருஎஉ

சில ப் ப தி க ர ம்

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று
மேலோர் விழையு நூனெறி மாக்கள்
உஉரு. பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்
திமையவ ருறையு மிமையச் செவ்வரைச்
சிமையச் சென்னித் * தெய்வம் பரசிக்
கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப் படிமத்து

- 1 வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
 2 உரு. முற்றிழை† நன்கல முழுவதும் பூட்டிப்
 3 பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
 4 வேள்வியும் விழாவு நாடொறும் வகுத்துக்
 5 கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென வேவினன்
 6 வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

உஅ. — நடுகற்காதை

முற்றிற்று.

உஉச. நானெறிமாக்கள் - † தபதிகள்.

(உஉச) இவர் (உஉஉ - உ) அந்தணர்

முதலாயினாரோடு சென்று (உஉரு)

வகுத்த பத்தினிக்கோயிலில் (உஉஅ) கைத்தொழின்
 மிகுத்த படிமத்திலே

(உரு) ஆபரணங்கள் பூட்டி.

உருக. பூப்பலி - அருச்சுனை.

கடைவாயிலினிறுத்தி.

காப்பு - திக்கிறேவதைகள்; கடை நிறுத்தி-

உருஉ. வேள்வி - ஓமம். விழா - உற்சவம்.

உருரு. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(உருக) நங்கையைப் (உருடு)

பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உருஅ) தெய்

வப்படிமத்திலே (உருக)

கடவுள் மங்கலம் செய்கெனவேவினனென்க.

1. நடவு னெழுதிய படிமங் காணிய, வேட்கை" மணி. உக: ச-டு.

2. வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்" மணி. க: கக-எ-அ; கக:டு-க.

3. சிலப்பதிகாரம், உச: கக-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "கலம்பகர் பீழைப் பூப்பவி கடைகொள" மணி. எ: கஉஉ.

4. "விழவொலியும் வேள்வொலியு மானான் கண்டாய்" (தேவாரம், நா. மழபாடி)
"சாரமும் வேள்வியுத் தலைமயங்குமே" கம்ப. நாடி. இசு.

5. "கடவுண் மங்கலஞ் செய்த பின்னான்" சிலப். உக. உரைப்பாட்டுமடை.

6. வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை" சிலப். க: க.

(பி - ம்.) * 'தெய்வம் பாச்சகி, கைவினை.....படிவத்து' † 'நன்கலன் முழுவதும்'
‡ 'சம்பந்திகள்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்

காலைத்.

உரைப்பாட்டுமேடை.

1 குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சேர
லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக ளீன்றமைந்தன் கொங்
கர்செங் களம்வேட்டுக் * கங்கைப்பேர்யாற்றுக்
கரைபோகிய செங்

சூட்டுவின் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந் திருந்தகாலே
வடவாரிய மன்

னராங்கோர் மடவரலை மாலேசூட்டி யுடனுறைந்த
விருக்கைதன்னி

லொன்று + மொழிநகையினராய்த் தென்றமிழநாடாளும்வேந்தர் செரு
வேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவழு மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற்
புளி கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி ! மன்னரீக் கில்லைபோலு
மென்றவார்த்தை யங்குவாழுமாதவர்வர் தறிவுறுத்த விடத்தாங்க
ணுருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு துரந்ததுபோ லிமய
மால்வரைக் கற்கடவுளா மென்றவார்த்தை யிடந்தரப்ப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே

ஒருமொழி - தன் ஆணையினே.

இடைசொல்லவேண்டாவாயிற்று.

ஞாயிற்றுச்சோழன் - சூரியவங்கிசத்துச் சோழன்.

சோழன் மகள் மைந்தனாகிய செங்குட்டுவன்.

சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே
சினத்தையெழுத்து.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலே.

ஒன்றுமொழி நகையினராய் - தம்மில்
ஒத்தவார்த்தையுடனே சிரிப் பினராய்.

இடந்தரப்ப - இடத்தினின்றும் தரப்ப.

1. "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசையெழுத்து, தென்னங் குமரியோ டாயிடை மன்
மிக் கூறுநர் மறந்தபகி கடத்தே", "வடகிசையெல்லையெழுத்து மாகத், தென்னங் குமரி
யோ டாயிடை யரசர், முரசடைப் பெருஞ்சமத் ததைய வார்ப்பெழு.....குட்டுவ"
பதிற். ௧௧, ௪௧.

2. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" சிலப், ௧௦. கட்டுரை
௧௧ - ௪.

(பி - ம.) * 'கங்கையாற்றுக்கரை' † 'மொழியுந்தகை' ‡ 'மன்னிலையோது
மிக்கென்ற'

டரசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய

பேரிமயக் கற்சுமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து
நயந்தகொள்கையிற் கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து
நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு

வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர்

நீண்முடியாற் பலர்தொழு + படிமங்காட்டித்

தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் ¹ கடவுண்மங்கலஞ்

செய்தபின்னாட் கண் ணகி தன்கோட்டத்து

மண்ணரசர் திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி :

முகத்திற் சிலசெங்கய நீருமிழப் பொடியாடிய

கருமுகிறன் புறம் புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன்

றன் வினையுருத்துக் குறுமகனாற் கொலையுண்ணக்

காவலன்ற னிடஞ்சென்ற கண்ணகிதன் கண்ணீர்

கண்டு மண்ணரசர் பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற்

றுயிரிழந்தமை மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு ²

மாசாத்துவான் டு றுன்றுறப்பவு மனைக்கிழத்தி

யுயிரிழப்பவு மெனைப்பெருந் || துன்பமெய்திக் காவற்

பெண்டு மடித்தோழியுங் கடவுட்சாத்த

னுடனுறைந்த தேவந்தியு முடன்கடிச் சேயிழையைக்

காண்டுமென்று மதுரைமா நகர்புகுந்து
முதிராமுலைப் பூசல் ஏ கேட்டாங் கடைக்கலமிழர்
துயிரிழந்த விடைக் குலமக ளிடமெய்தி **
யையையவண் மகளோடும் வையையொரு
வழிக்கொண்டு மாமலை மிசையேறிக்
கோமகடன் கோயில்புக்கு நங் கைக்குச் சிறப்பயர்ந்த
செங்குட்டுவற்குத் திறமுரைப்பர்மன். —————

அணங்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்.

‘வடவாரியர்’ என்றதுமுதலாக, ‘கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னான்’ என்பதீராக முன்பு செய்ததனைக் கொண்டுகூறியதாக்கி யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை யிகழ்ந்து; ³ “அறனென்னு வோய்” என்றுவைத்தது. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய்.

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டி; இதனை முன்னே

மடுத்தலான் மடையாயிற்று.

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ: உகந.

2. “சோவலன் குதை மாதவம் புரிந்தோன்” மணி. உஅ: எக.

3. சிலப்பதிகாரம். கஅ: “தறைமலி”

(பி - ம்.) * 'தீர்ப்படுத்துவெஞ்சினவேல் வேட்கைநீங்க' † 'பழுவம் ! ‡ 'முகத்
 துச்சில' § 'தான் துறக்கவும்.....இழக்கவும்' || 'தயரெய்தி.....மடித்தொழிபுந்'
 ¶ 'கண்டாங்கடைக்கல மிழந்தயிருலந்த' ** 'ஐயையிலன் மகளோடுவையை ...
 மலைமலை'

உக.—வாழ்த்துக்காதை.

௩௭௩

தேவந்திசோல்

முடிமன்னர் மூவருங் * காத்தோம்புந்

தெய்வ

வடபேரிமய மலையிற் பிறந்து

கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த

தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான்

கண்டார்

சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான்

கண்டார்

† காவற்பெண்ணோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்

கடம்படாள் காதற் கணவன் ‡ கைப்

பற்றிக்

1 குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான்
கண்டார்

தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டார்

அடித்தோழிசோல்

தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த

வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லைக்

1 கற்புக் || கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த
பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான்
கண்டார்

பூம்புகார்ப் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டார்

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர்

முவரும் காத்தோம்புமலை - தமது இலாஞ்

சனையிட்டுக்காதத மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலாள் - கண்ணகி.

கடம்படாள் - கோபித்து வெகுளாள். நீரின்மையின்,
குடம்புகாக்கவென்றார்.

“தற்பயந்தாட்கு” — சொல்லில்லை, முற்று. இவ்வாறு
மேற்கொண்டு.

கற்பைக் கடனாக

1. “குடம்புகாக்கவென குடிகாக்கும்” தொல். அகத்திணை. கு. சஉ. த. மேற்.

2. “கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாக்கண்
மலமால்” (சிலப். கடு. கசக - ச) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி. ம.) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘ளவற்பெண்டிர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’
§ ‘தற்பயந்தார்க் கிலலைத் தன்புறங் காத்த வெற்பயந் தார்க்கு’ || ‘கடன்’

௫௭௬

சிலப்பதிகாரம்

தேவந்தியரற்று

செய்தவ மில்லாதேன் றீக்கனாக்

கேட்டநா

ளெய்த வுணரா திருந்தேன்மற் *

மென்செய்தேன்

மொய்குழன் மங்கை முலைப்பூசல்

கேட்டநா

ளவ்வை யுயிர்வீவுங் கேட்டாயோ தோழீ
யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ தோழீ
+ காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் றன்னைக் குறுமகன் ‡
கோளிழைப்பக்

காவலன் றன்னுயிர் நீத்ததுதான்
கேட்டேங்கிச்

சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம்
பலசெய்து

மர்சாத்து வானுறவுங்
கேட்டாயோ வன்னை
மாநாய்கன் டு றன்றுறவுங் கேட்டாயோ
வன்னை

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் றன்வீவுங் காதலிநீ

பட்டதுஉ

மேதிலார் தாங்குறு மேச்சரையுங்
கேட்டேங்கிப்

போதியின்கீழ் மாதவர்முன்
புண்ணியதா னம்புரிந்த

மாதவி தன்றுறவுங்
கேட்டாயோ தோழி
மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ
தோழி

தேவந்தி ॥ ஐயையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர் காட்சி யடைக்கலங்
காத்தோம்ப

வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் றுயிரீத்த
வவ்வை †† மகளிவ்டா னம்மணம் பட்டிலா
வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ தோழி
மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழி

“கோவலன்”—இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென்று.

“ஐயந்தீர்”—ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள். உயிரீத்த ஒளவை - உன்
மேல்நால் உயிரீட்ட மாதரி. மணப்பட்டிலா ஐயையென்றது, மாதரியிற
தமையால் மணம்படுத்தவாரின்மையின்.

(பி - ம.) * ‘என்செய்கோ’ † ‘காவற்பெண்டிரந்து’ ‡ ‘திங்கிழைப்பி, காவ
லன் றன்னுயிர் தீத்ததுங் கேட்டஞ்சிச் சாவதிவ்’ § ‘தன்னுறவும்’ || ‘காதலனின்
னுயிரும்’ ॥ ‘ஐயையைக்காட்டியது’ ** ‘கவ்வைதீர்’ †† ‘மகளிவ டான்மணம்
பட்டிலாக்’

உக. —வ
மு த் து க் கா தை. ௫௭௭

சேங்குட்டுவேன் கூற்று *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ
தென்னேகொல்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் புனைமே கலைவளைக்

க

நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம்

பொன்னிழைசேர்

மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசம்பிற்

ரோன்றுமால்

சேங்குட்டுவெற்குக் கண்ணகியார் +

கடவுணல்லணி காட்டியது.

தென்னவன் நீதிலன் நேவர்கோன்

றன்கோயி

னல்விருந் தாயினு னானவன் றன்மகள்

¹ வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு ‡

பானகலே

னென்னோடுந் ஓ தோழிமீ ரெல்லீரும்

வம்மெல்லாம்

வஞ்சிமகளிர்சோல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்

பஞ்சடி யாயத்தீ ரெல்லீரும் ||

வம்மெல்லாங்

கொங்கையாற் கூடற் பதிசிதைத்துக்

கோவேந்தைச்

செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப் பாடுதும் ||

வம்மெல்லாந்

தென்னவன் நன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்

* செங்கோல் வளைய

வயிர்வாழார் பாண்டியரென்

றெங்கோ || முறைநா வியம்பவிந்

நாடடைந்த

பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும்

வம்மெல்லாம்

பாண்டியன்

நன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம் **

“என்னே” — என்னேயிடுது என்னே யென்பது

செங்குட்டிவன் கூற்று.

மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்” — முன் மாணிடயாக்கையிற்கொண்ட சிவப்பாறித் தெய்வ யாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினுனென்பதுபற்றி; நான் அவன்மகனென் றுள். வென்வேலான் குன்று - செங்கோடு. நான் குன்றில்வந்து விளையாடி வேன்; நீங்களும் அங்கே வாருங்கோனென்றான்.

“வஞ்சியீர்” — செங்குட்டிவன் பரிகரத்தின்மகளிர்.

“செங்கோல்” — எங்கோ - சேரன். முறைநா - முறையையுடைய நா. முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன் புகழ்ந்தபடியோடு கூறினார்.

1. "வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டு விரும்பார்கொல்" கவி. உள.

2. "செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழ் மாமத, தென்புலங் காவன் மன்னவன்" சிலப்.

உள: உகஉ - க.

(பி - ம.) * 'தோதகோ, என்னேய் தென்னேய் தென்னேய் தென்னென்கொல்'

† 'கடவுண்மங்கலங் காட்டியது. வாஜோர்வரவு' ‡ 'நான்' § 'தோழ் செல்லீரும்...
என்ற செங்குட்டுவற்கு.....காட்டியது' || 'வம்மொலாம்' ¶ 'மணிதா'

** 'வேழ ஆயத்தார்'

எங.

௭௭௮

சிலப்பதிகாரம்

ஆயத்தார்சோல்

1 வானவ னென்கோ * மகனென்றும்

வையையார்

கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றான்

- வானவனை

வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார்

கோமானை

வாழ்த்துவா ‡ டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தான்

கண்ணினர்

கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்

வாழியரோ

வாழியரோ வாழி வருபுன்னீர் வையை

சூழ மதுரையார் கோமான் றன்

செல்குலமே

மலையரையன் பெற்ற

மடப்பாவை தன்னை

நீ நிலவரசர் நீண்முடிமே லேற்றினான்
வாழியரோ

* வாழியரோ வாழி வருபுன || நீ
ரான் பொருநை

சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான் றன்
செல்குலமே

எல்லாநாம்:

காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்

பூவிரி || கூந்தல் புகார்

அம்மாணவரி

வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோ
னோங்கரணங் காத்த வரவோன்யா ரம்மாண

யோங்கரணங் காத்த ** வரவோ

னுயர்விசம்பிற்

* நூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா
ணம்மாளை

சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாளை

“வானவன்”—எங்கோனாகியவன்

கூறினேம்.

பிரதிட்டித்தமையால் நாம் இவ்வாறு

எல்லாநாம் - தோழிநாம்.

“காவிரி”—கூந்தல் - கூந்தால். புகார் பாடுவேம்.

1. இவ்வென்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. சிலப்பதிகாரம், உஅ: கஉக ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “ உஎ: ககடு-ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(யி - ம்.) * ‘மகனென்றான்’ † ‘கொம்பென்றான்’ ‡ ‘தேவர்மகன்’ § ‘தில்வரச
னின்முடி’ || ‘தீர்த்தன்பொருளை சூழ்தருவஞ்சி’ ¶ ‘சோலைப்புகார்’ ** ‘உ
வோடுனிவிசம்பி’

உக.—வாழ் துக்கா தை.

1 புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா
ரம்மாணை
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன்
வந்த

2 கறவை முறைசெய்த காவலன்கா
ணம்மாணை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாணை

கடவரைக ளோரெட்டுங் கண்ணிமைபா
காண

3 வடவரைமேல் வாள்வேங்கை
யொற்றினன்யா ரம்மாணை
வடவரைமேல் வாள்வேங்கை

யேற்றினன்றிக் கெட்டுங்
குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா
ணம்மாணை

* கொற்றவன்றன் பூம்புகார் பாடேலோ
ரம்மாணை

அம்மாணை தங்கையிற் கொண்டங்
கணியிழையார்

தம்மணையிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாணை
தம்மணையிற் பாடுந் தகையெலாந்

தார்வேந்தன்

கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே யம்மாணை
கொம்மை வரிமுலைமேற் † கூடிற் குலவேந்த
னம்மென் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாணை

கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் † கொடி

பொலஞ்செய்கோதை வில்லிட

மின்னிலங்கு மேகலை ளார்ப்பவார்ப்ப

வெங்கணுந்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று † பந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

“கடவரைகள்”—திக்கயமெட்டும்.

அம்மணை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை மிகுதியால்.

“அம்மணை”—அம்மணையாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு

தாமும் அம்மனை
யாடுகின்றார் சொல்லியது.

ஏனும்ஒரும் அசை. பாடு . வியங்கோள்.

“பொன்னிலங்கு” — பொன்னிலங்கு பூங்கொடி,

பெயர். பந்து - தெறித்

குமபந்த.

1. சிலப்பதிகாரம், உ0: இஉ - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

2. உ0: இஉ-இ ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யொற்றி” (சிலப், இ: ௯௭ - ௮) என்பதையும் அவற்றின் உரைகளையும்பார்க்க.

(பி - ம.) * ‘கொற்றவன் பூம்’ + ‘கடக்குலவேந்தன் வம்மென்’ † ‘கொடிப் பொலம்’ ‘பந்தடிக்குமே’

இஅ0

சிலப்பதிகாரம்

பின்னுமுன்னு மெங்கணும் பெயர்ந் துவந்
தெழுந் * துலாய்

மின்னுமின் னினங்கொடி † வியனிலத்
திழிந்தெனத்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்
தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை
நீணிலந்

தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை
தானெனத்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்
தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேலிரீஇ யையை

யுடங்கொருவர் கைநிமிர்த்தாங்
கொற்றைமே ஊக்கக்¹

¹ கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப் பாடிக்

குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ
ஊசல்

‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ ஊசல்

* ஓரைவ ரீராம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த

சேரன் பொறையன் மலையன்

நிறம்பாடிச்

கார்செய் து குழலாட வாடாமோ ஆசல்

கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஆசல்

* வன்சொல் யவனர் வள || நாடு வன்பெருங்கற்

றென்குமரி யாண்ட செருவிற் *

கயற்புலியான்

மன்பதைகாக் குங் ி கோமான் மன்னன்

நிறம்பாடி

மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ ஆசல்

விறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்து உலாவி.

மின். நிலத்து - நிலமீது.

மின்னுமின் - ஒளிவிடுகிற

“துன்னிவந்து”—கைத்தலத்திருந்ததில்லை,

நிலமீதெழுந்ததில்லை; என்

றது, விரைவுபற்றி.

“வடங்கொள்”—உடங்கொருவர் - ஐயையுடன்

றை - ஒற்றைத்தாளம்.

நின்றுரினொருவர். ஒற்

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ. 360 - ௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2. உரு. 100 - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “வன்சொல் யலனர் வளநா டாண்டு” (சிலப். உஅ. 360); “நயனில் வன்சொல் யலனர் பிணித்து” பதிற. உ.ஆம் பத்தின் பதிகம்.

4. சிலப்பதிகாரம், உரு. 388 - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம.) * ‘உராய்’ † ‘மீதிலத்து’ ‡ ‘கோலிற்’ § ‘குழலசைய’ || ‘தாட்டு வடபெருங்கற்’ ¶ ‘செங்கோலான் திறம்பாடி’ ** ‘வீற்றிறம்பாடி’

உக.—வாழ்த்துக்காதை.

நாஅக

வள்ளைப்பாட்டு

தீங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழ லவைப்பார் புகார்மகளி
ராழிக் கொடித்திண்டோர்ச் செம்பியன்

வம்பலர்தார்ப்

பாழித் தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல்
பாவைமா * ராரிக்கும் பாடலே பாடல்

பாடல்சான் ¹ முத்தம் பவழ வுலக்கையான்
மாட மதுரை மகளிர் குறுவரே

வானவர்கோ னூரம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல் ,
வேப்பந்தார் நெஞ் † சுணக்கும் பாடலே

பாடல்

சந்துரற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டாற்

† கடந்ததொர்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த

வார்த்தை

§ படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
பனந்தோ ளுளங்கவரும் பாடலே பாடல்

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் || பொறையனற்
 றுடொழார் வாழ்த்த றமக்கரிது குழொளிய
 வெங்கோ மடந்தையு மேத்தினு ணீழி
 செங்குட் டுவன்வாழ்க வென்று.

உக. — வாழ்த்துக்காளை முற்றிற்று.

வள்ளை

- உலக்கைப்பாட்டு.

1. "பவள வுலக்கை கையாற் றறிநீத், தவள முத்தங் குறுவான்" சிலப். எ. உர.
 (பி - ம்.) * 'ஆர்க்கும்' † 'உவக்கும்பாடலோ' ‡ 'கடத்தடுபார்ச்'
 'படர்த்து' || 'பொறியாற்குத்தான்'

முப்பதாவது வ ர ந த ன் க ர னை த.

¹ வடதிசை வணக்கிய * வானவர்

பெருந்தகை

கடவுட் கோலங் கப்புலம் புக்கபின்
† நேவர் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி
வாயெடுத் தரற்றிய மணிமே கலையார்

நா. ² யாதவ நெத்தற் கேதுவீங்

குரையெனக்

கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி
நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி
யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய
மணிமே கலையன் வான் றுற வுரைக்கு
க0. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி
னைவகை வகுக்கும் பருவங் †

கொண்டது

செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை

னொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த

கடு. நித்தில விளங்கை நிரம்பா வளவின

புணர் முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
தளரிடை || துணுகலுந் தகையல்குல் பரந்தது
குறங்கிணை திரண்டன கோலம் பொருஅ
நிறங்கிளர் சேறடி நெய்தோய் ** தளிரின

உடு. தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்

க. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையிலுள்ளாரை வணக்கிய.

உ. கட்புலம் புகுகை - கண்ணறிவிற்கு வெளிப்படுகை.

கசு. விழுந்தன-நேராகவெழுந்தனவில்லை. புல்லகம் - புல்லப்படுகிறமார்பு.

கஅ. ஆபரணம் பொருவென்றது, இளமையால்.

கக. அழகுநிர் நெய்தோய்த்ததன்மையவாயின.

உடு. தலைக்கோலாசானென்றது, நடடுவனை.

1. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்" சிலப், உஅ. உகச.

2. "மணிமேகலை துறவுந் கேட்டாயோ தோழி" சிலப், உக. "காதலன்"

(பி - ம.) * 'மன்னவர்' † 'தேவந்தியையைச்' ‡ 'கொண்டலசெவ்வரி'

§ 'அறிந்திலவொத்த' || 'முலையுருந்தன' ¶ 'துடங்கினதகை' ** 'தவிரன்'

குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் * கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென
மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப

வருக † வென் மடமகண் மணிமே கலையென்

உரு. ¹ றுருவி லான நெருபெருஞ் சிலையொடு
விரைமலர் வாளி வெறுநிலத் தெறியக்
² கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன
ளாங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு

உரு. ³ மோங்கிய நன்மணி யுகடல் வீழ்த்தோர்
தம்மிற் றுன்பந் தானி யெய்தச்
செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
தன்றுற வெமக்குச் ‡ சாற்றின னென்றே
யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங் கூறினார்

உரு. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை

§ திருவிழை கோல நீங்கின ளாதலி
னரற்றினெ னென்றாங் கரசற் குரைத்தபிற்

சிரமஞ்செய்து முடியாமையாலே தலைக்கோற் றரம்பெறுந்
தன்மையிஸ்ஸை; ஆதலால், குலத்தலைமாக்கள்

கொள்ளநினைக்

கின்றாரிஸ்ஸை.

௨௫ - ௬. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க
நினைத்திருந்த காமன் கையற வென்க.

௩௦ - ௩௧. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப.

௩௨. செம்மொழிமாதவர் -
வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

தவம்படுத்தின சங்கத்தாரான் அறவண

௩௩. துறவுசொல்லுதல் - வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(௫) யாதவடுறத்தற் கேதுவீங் குரையெனச் (௬) சொல்லுகின்றான்,
(௩௬) திருவிழைகோலம் நீங்கின்படியாலே (௩௭) அரற்றினேனென்றான்.

1. "உருவி லான னொருபெருங் கருப்புவில்" சிலப். ௨: ௪௪.

2. "கோதைத் தாமங் குழலொடு கிணத்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ள
வும்" சிலப். ௨௭: ௧௦௭-௮.

3. "௩௦ - ௩௧. அரும்பெறன் மாமணி, யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர்
போன்று, மைய நெஞ்சமொடு" மணி. ௨: ௭௨ - ௪.

(பி - ம்.) * 'கொள்ளாளியாது' † 'என்மகண்மணிமேகலையெனவுருவிலான்'
 † 'சாத்தின தொன்றே, யன்புட னன்மொழி யருளுடன் கூறுனன், பருவ மன்றிப்'
 ‡ 'திருவீழ்மோலம்'

நாசு

சிலப்பதிகாரம்

1 குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்

2 * துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச்

செவ்வாய்

சு0. மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி

மயங்கின

புருமுகம் † வியர்த்தனள் செங்கண்

சிவந்தனள்

கைவிட் டோச்சினள் கால்பெயர்த்

தெழுந்தனள்

பலரறி வாராத் தெருட்சியண் மருட்சிய

ளுலறிய நாவின ளுயர்மொழி † கூறித்

சுரு. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்

கொய்தளிர்க் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்

கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த

§ மடமொழி நல்லார் மாணியை யோரு

* ளரட்டன் செட்டித னாயிழை யின்ற

௧௦. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு

* மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்

* || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்

மங்கல மடந்தை || கோட்டத் தாங்கட்

செங்கோட் டியர்வரைச் சேணுயர்

சிலம்பிற்

௧௧. பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரம்பிய

௩௮. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத்

தன்னிடத்திலேயுடையகூந்தல்.

ச௧. தெய்வமுற்று - தெய்வமேறி.

சக - ௧௨.

தையுடையான் ;

அரட்டன்செட்டிமாகிய.....கைக்கொண்டு...குடும்பத்
திருவடிபிடிப்பான்.

ருந. மங்கலமடந்தை - 6 மங்கலாதேவி

ருச. செங்கோடு - செவ்விதானகோடு.

ருரு. பிணிமுகநெடுங்கல் [முளம்பின்முகம்;

இது விஸ்முகம்.]

1. "குரற்றலைக் கூந்தல் குடசும் பொருந்தி" (சிலப். கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்" மணி. அ: கக.

கச: அச); "குரற்றலைக்

2. கக-சரு. "தெய்வமுற்றோனவிதயம்...உணர்ந்தோரே" சிலப். ப. அக.

3. சக-ரு = சிலப். க: கக-கக.

4. சிலப். உக: சுஉ-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

5. சிலப், க: கரு.

6. மங்கலா தேவிபென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம் அல்லது மங்கலூரென்பது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.

(பி - ம.) * 'துடித்தனபுருவம்' + 'வியர்த்தனசெங்கண் சிவத்தனை' † 'கூறினடெய்வ' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குடும்பியன் சிறமகனங்கு', 'சேடக்குடும்பியன்' ¶ 'பீடத்தாங்கட்'

ரு௦.—வ ர ந த ரு க ர தை.

ருஅரு

வணிகபம் பலவுள வாங்கவை யிடையது

கடிப்பகை * நுண்கலுங்கவிரிதழ்க்

குறுங்கலு

¹ மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துகு நீரு
முண்டோர் சுனையத னுள்புக் காடினர்

சூ0. பண்டைப் பிறவிய ராகுவ ராதலி
னங்கது + கொணர்ந்தாங் காயிழை

கோட்டத்

தோங்கிருங் கோட்டி + யிருந்தோ யுன்கைக்

குறிக்கோட்டகையது கொள்கெனத்

தந்தே

² னுறித்தாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே

சூ0. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டன்மை

முதிரா தந்நீர் முத்திற மகனிரைத்

தெளித்தனை & பாட்டினிச் சிறுகுறு மகனி

³ ரொளித்த பிறப்பின ராகுவர் காணாய்

பாசண் டன்யான் பார்ப்பனி தன்மேன்

எ0. மாடல || மறையோய் வந்தே னென்றலு

மன்னவன் விம்மித மெய்தியம் மாடலன்

றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து

கேளிது 1 மன்னு கெடுகநின் றீயது

* மாலதி யென்பாண் மாற்றாள் குழுவியைப்
எடு. பாஸுரந் தூட்டப் பழவினை யுருத்துக்
கூற்றயிர் கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி

ருள. கழப்பகைறுண்கல் - வெண்சிறுகடுகுபோன்ற
நுண்ணி யகல். கவி

ரிதழ்க் குறுங்கல் - முருக்கம்பூப்போன்ற
நிறத்தைவுடையகுறியகல்.

ருஅ. இடிக்கலப்பன்ன - மாவைக்கரைத்தாலொத்த.
இழைந்துகு.....

சுக. ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாதேவிகோயில்.

சுஉ. கோட்டி - கோயில்வாயில்.

சுரு-சு. சந்திராதித்தருள்ள அளவும் அதன்
கடவுட்டன்மையொழியாது.

சுசு - அ. உண்கையதாகிய கரகத்துநீரை இம்மூவர்
பெண்கள்மேலும்

தெளித்தறியென்று தெய்வஞ்சொல்லுதலும்.

1. சிலப். சு: கசு; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி" (சீவக. கசு);
 யினுங் கொடியினு மிடியினும் பிணங்கி" பெருங். க. நட: சந.
 "இழை"

2. சிலப். நு: சு; "உறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற
 முக்கோலும்" கவி. சு.

3. "ஒளித்த பிறப்புவந் துற்றதை யாதலின்" சிலப். நு:
 சு.

4. எச - அள. சிலப். சு: இ-நசு ஆம் அடிகளை
 இப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) * 'நணுகலங் கவரிதழ் குறகலும்', 'நணுகலும்' † 'கொணர்த்தங்கு'
 'இருந்தோயினகைக் குறிக்கோட டக்கையது' ‡ 'ஆட்டிச் சிறிய மகளிரொலித்த
 பிறப்பு முணர்குவர் காணுப்' || 'மறையோன்' ¶ 'மன்னே'
 எச

நி அசு சில ப் ப தி க ர ம்

யாற்றாத் தன்மைய ளாரஞ * ரெய்திப்
 பாசண் டன்பாற்¹ பாடு கிடந்தாட்
 காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

அ0. வந்தன னன்னைநீ வானறுய ரொழிகெனச்
 செந்திறம் புரிந்தோன் செல்ல னீக்கிப்
 பார்ப்பனி தன்னொடு † பண்டைத்

தாய்பாற்

² காப்பியத் தொல்குடிக் கவின்பெற

வ ளார்ந்து

தேவர் திகையைத் தீவலஞ் செய்து

அரு. நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க
! ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி

கூ0. யுறித்தாழ் & காகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள் கூறிப் போயினன் வாரா
னங்கது கொண்டு போந்தே னாதலி
¶ நீங்கிம் மறையோ டன்மேற் றேன்றி
யநீர் தெளி ** யென் றறிந்தோன்

கூறினன்

கூரு. மன்னர் கோவே மடந்தையர் தம்மேற்
றெளித்திங் ++ கறிகுவ மென்றவன்

றெளிப்ப

வொளித்த பிறப்புவர் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றி வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையு நோக்கா

கூ00. யேதி னன்னாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந் !! துய ருழந்தா
யான்பெறு மகளே யென்றுணைத் தோழி

தெளித்தலும், கழிந்த பிறப்பு வந்து

உற்றது அவர்க்கு.

(க௮) 'புகழ்ந்தகாதலன்' என்னுஞ் சொன்முதலாக
வாராய்' என்னுந்துணையும் கண்ணகிதாய்கூற்று.

(க௦௩) 'மாதே

1. பாடுகிடத்தல் -

ஞக்கு" (சிலப். க: க௮);

வரங்கிடத்தல்; "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடுகிடந்தா
'பன்னா ளாயினும் பாடுகிடப்பேன்' மணி. க௮: க௮௮.

2. காப்பியக்குடியென்பது சீகாழிக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ளதோரூர்.

(பி - ம.) * 'எய்துபாசாண்டன்' † 'பண்டை மரபாற்' ‡ 'நங்குல மறையோ

ஞகித்' § 'கரக மென்கை' ||

வறித்தோன்' †† 'அறிஞவன்'

'கோட்கூறிப்' ¶ 'நீங்கியமனையோடன்' ** 'என

†† 'தயரெய்தியயான்'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா தை,

௩௮௭

வான்றுயர் நீக்கு மாதே வாரா

- யென்னோ டிருந்த விலங்கிழை நங்கை
 க00. தன்னோ டிடையிருட் டனித்துய நுழந்து
 * போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
 யானது பொறேள னென்மகன் † வாராய்
 வருபுனல் வையை வான் றுறைப் பெயர்ந்தே
 னுருகெழு மூது ஞர்க்குறு மாக்களின்
 கக0. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணே
 னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ
 வென்றாங் கரற்றி ‡ யினைந்தினைந் தேங்கிப்
 பொன்றா முகலத்துப் § போர்வெய்

யோன்முன்

- குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்
 கக0. || முதியோர் மொழியின் முன்றி னின்றழத்
 ¶ தோடலர் போந்தைத் தொடுகழல்

வேந்தன்

- மாடல் மறையோன் றன்முக நோக்க
 மன்னர் கோவே வாழ்கென் றேத்தி
 முந்நான் மார்பன் முன்னிய துரைப்போன்
 கஉ0. 1 மறையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க
 ஷுறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு

வானோர் வடிவம் பெற்றவன் பெற்ற

காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(காசு) 'என்னோடிருந்த' ஆதி (கௌ) 'என்மகன்வாராய்' இறுதியாகக்

கோவலன்மாதாவார்த்தை.

(காசு) 'வருபுனல் வையை வான் றுறைப்

பெயர்ந்தேன்' என்பதுமுத

லாக (ககக) 'என்கொளித்தாயோ' என்பதீராக

மாதாவிவார்த்தை.

ககசு. குதலை - இளமொழி.

ககக. உறை கவுள் - மதந்துளிக்கின் றகவுள்.

ககஉ. வாணோர்வடிவம் பெற்றவன் - கோவலன்.

ககக. காதலி - கண்ணகி.

1. ககஉ - ககஉ. இச்செய்தி, "மறையோன் றன்னைப்,

பாருகழிந் தியாங்கனும் பறைபட வழுஉம், வேகயாளை

வெம்மையிற் கைக்கொள, வொய்யெனத் தொழித்தாங்

குயர்பிறப் பாளனைக்,கையகத் தொழித்ததன் கையகம்

(சிலப், கரு: சரு - ருரு) என்பதனாலும் விளங்கும்.

புக்கு... அடக்கிய கருணைமறவ்"

(பி - ம்.) * 'போந்ததந்நிரங்கிப்' † 'வாரான், வருபுனல் வையை வாவறைப்
பெயர்ந்தே, புருசெழு' ‡ 'இளைத்துரைத்தேங்கி' § 'போர்வேந் தன்முன்'.
|| 'முதிராமொழி' || 'தோடார்'

நாஅஅ சி ல ப் ப தி க ர ம்

கஉரு. தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனா
லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணுகும்
வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலி
னற்புளஞ் சிறந்தாங் † கரட்டன் செட்டி

கங்ஊ. மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி
'னுடன்வயிற் றோரா யொருங்குடன்

வேன் றின

ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி
ழைய குரவையி னரவணைக் கிடந்தோன்

கங்ரு. சேடக் † குடும்பியின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி யெய்தலு
மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலு
'மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன்

விளைதலும்

3 பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
 கச0. 3 புதுவ || தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை
 4 யானே ழார்ந்தோ னருளிற் றேன்றி
 மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்
 செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர்

படிவமுங்

கையகத் தனபோற் கண்டனை யன்றே

ககக - கக. காதலராகையாலே அறஞ்செய்திலர் ;

அதனாற் காதலியாகிய

அஞ்செஞ்சாயல் அஞ்சாதனாகும் வஞ்சிமு தாரிற் பிறந்தார்.

ககஉ - கி. ஆடியருவையின் பயத்தால்

திருவடிபிடிப்பான் குலத்திற்

பிறந்தான் மாதரி.

ஆதலால்,

ககக. பொற்படி - பொன்னுலகம்.

கக௭. அற்புளம் - அன்புடையவுள்ளம்.

பற்றுள்ளவிடத்தேபிறத்தல்.

பற்றுவழிச்சேறல் - பூமியிற்

“பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு,
பழம்” மணி. உக: கூ - உ௦.

மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்

“புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்தர்” (கவி. உஉ);
தியற்கை” புறநா. எக.

“புதுவ தன்றிவ் வுலகத்” * கசக-உ. “செஞ்சடை வானவ
சிலப். உக: கூ - க.

னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ”

(பி. ம்.) * ‘அகலா தணுகும்’, ‘அருகாநணுகும்’ †
பிரான்’ § ‘பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர்’ || ‘அன்றே

‘அருட்டன்’ † ‘குடும்
யொன்றியல்’

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா தை. ௩௮௯

கசரு. ¹ யூழிதோ ழாழி யுலகங் காத்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டிநன்

னாட்டுக்

கலிகெழு கூடல் கதழெழரி மண்ட
கரு௦. முலைமுகந் திருகிய மூவா மேனிப்

² பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து

நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்
பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்

கருநீ.

தேவந் திகையைச் செய்கென் றருளி

வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி

யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன

ரநஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்

பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னருங்

* † குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தருங்

ககூ0. கடல்கு ‡ ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு

மெந்நாட் டாங்க டு ணிமைய வரம்பனி

னன்னுட் செய்த நாளணி வேள்வியில்

வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்

தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கருக. படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம்.

கருஅ. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தமன்னர் -

பண்டேவஞ்சியிற் சிறைகிடந்த

மன்னர்.

ககூஉ - ந. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றார்.

1. சிலப். உரு: சுஅக - உ-ஆம் அடிகளின்
குறிப்பைப் பார்க்க.

2. 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, நித்தல் விழாவணி
நிகழ்வித் தோனே'

சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, சு; பக்கம், ௩௦:

3. சிலப். உஅ: சுஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. கருக - சு௦. "அதுகேட்டுக், கொங்கினங் கோசர்

தங்கனாட் டகத்து, நங்

கைக்கு விழவொடு சாந்தி செய்ய, மழை தொழி லென்றும்
மாறாதாயிற்று", "அது

கேட்டுக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான்,
தங்கைக்கு, நாட்டலி பீழ்கைக்

கோட்டமுந் துறுத்தாங்கு, அரந்தைகெடுத்து வரந்தரு
மியனென, ஆடித் திங்கை

வையி னாங்கோர், பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப,
மழைவீற் றிருந்து வளம்பல

பெருகிப், பிழையா விளையு னாடா யிற்று" சிலப்.
உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், ௩௦.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு' † 'குடகருங்

கொங்கரும்' ‡ 'இலங்

கைக் காவல் வேந்தன்' § 'இமையவர் தம்மி னன்னாட் செய்த
நாளணி வேள்வியுள்'

|| 'ஓர்சூல்'

ககதி. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முரையோ டேத்த
வீடுகண் டவர்போன் மெய்ந்நெறி

விரும்பிய

மாடல மறையோன் றன்னெடுங் கூடித்
¹ தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற
கஎ0. ² வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் போந்தபி
னியானுஞ் * சென்றே னென்னெதி

ரெழுந்து

தேவர் திகைமேற் றிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி முதுர் மணிமண் டபத்திடை
துந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நின்னை
கஎடு யரைசுவீற் றிருக்குந் திருப்பொறி

யுண்டென்

றுரைசெய் தவன் + மே லுருத்து நோக்கிக்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தோத்

தானைச்

செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல் + செல் வாயிற் படியோர் தம்மு
கஅ0. னகலிடப் § பார மகல நீக்கிச்

சிந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்
தந்தமி லின்பத் || தரசாள் வேந்தென்
றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முரைத்த தகைசா னன்மொழி

களந, யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்.

களக. யானென்றது, இளங்கோவடிகளை.

களக. ஆதித்தனோன்றுகிற குணக்காகிய திக்கினுலே பேருடைய குண வாயில். படிமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைந்து படியெனநின்று அதனை யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று.

(களக) 'வஞ்சிமுனார்' என்றதுமுதலாக (கஅஉ)

'அந்தமி லின்பத்

தரசாள் வேந்து' என்பதீராக இளங்கோவடிகள்
தெய்வஞ்சொன்ன தனைக்
கொண்டு கூறினார்.

களச - அரு. நந்தையாகிய சேரஸனிதத்தே

நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகள்

வந்து நின்னைப்பார்த்து அரசவீற்றிருக்கும்

இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல.

1. "தாழ்கழன் மன்னர் நின்னடி போற்ற" சிலப். உஅ.

3. களம் - அக. "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த, குடக்கோச்
சேர விளங்கோ லடிசுள்" (சிலப். பதி. க-உ) என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய
வற்றையும் பார்க்க; பக்கம், ௫, ௧௨, ௧௩.

(பி - ம்.) * 'சென்றே னெதிரேன்மெழுந்து' † 'மேற்குறுத்து நோக்கிய'
‡ 'செய்வாயிற்' § 'பாசமகன்று போந்துகிந்தை' || 'அரசாயின வேந்தனை
வென்'

௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா லை த.

நுகை

கடிநு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்
பரிவு மிடுக்கணும் பாங்குற * நீங்குமின்
றெய்வந் தெளிமின் றெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
னூனூண் றெமி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்

ககடு. றுனஞ் செய்ம்மின் றவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன் றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்

ககடு. பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
னறமனை காமி னல்லவை கடிமின்

¹ கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமி

² னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா

உ00. வுளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது

³ செல்லுந் தேனத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென்.

ந. 0. — வரந்தருகாதை

முற்றிற்று.

என்தமையனாகிய செங்குட்டுவனிருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்ன
யென்று அந்நிமித்திகளை வெகுண்டுநோக்கிச் செங்குட்டுவனுக்குத் துன்பம்
வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளார்முன்வந்து இராச்
சியபாரத்தை விட்டிரீங்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய என்றிற
முறைத்த இமையோரிளங்கொடி தன் திறமுறைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
திருத்தகுநல்லீரெனக்கூட்டுக.

கடிஅ. புறஞ்சொற் சொல்லாதபடி பரிகரியின்

ககஉ. பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.

ககரு. பிழையுயிர் - மரிக்கிறவுயிர். ககசு. அறமனை - மனையறம்.

ககஅ. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி; கோட்டிதவிர்மின்.

உ௦௧. உள்ளநான் * வீழ்நான் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.

உ௦௨. மல்லன்மா ஞாத்தவாழ்வீ ரீங்கென்.....

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

1. "கள்ளும் பொய்யும் கமாமும் கொலையு, முன்னக் களவுமென் ஹவோர் தறந்தவை" மணி. உச: எள - அ.

*. "இளமையுதில்லா யாக்கையுதில்லா, வளவிய வான்பெருந் மணி. உஉ: ககரு - சு.

செல்வமு தில்லா"

2. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" நான்மணி. கரு.

*. "வீழ்நான் படாஅமை தன்றறநி னக்தொருவன், வாழ்நான் வழியடைக்குங் கல்" குறள், கஅ

(பி - ம்.) * 'நீங்குதிர்'

ருகஉ

சிலப்பதிகாரம்

கட்டுரை.

1 முடியுடை வேந்தர் ஐமவ ருள்ளங்

* குடதிசை யாளுங் கொற்றங் குன்ற

வார மார்பிற் + சேரகுலத் துதித்தோ

2 ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்

ரு. பழவிறன் மூதூர்ப் + பண்புமேம் படுதலும்

விழவுமலி டு. சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு

மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
வரியுங் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்

க0. புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு

பொருந்திய

மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு

² பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்

* ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய

†† செங்குட் டுவனோ டொருபரிசு நோக்கிக்

க0. கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட !! முற்றிற்று.

முன்ற வ து வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

¹. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. ௨௬௭, ௩௧௨.

². ச - அ. " " " "

³. ௧௧ - ௩. "கொடும்பேர் கடத்து தெடுங்கட் லோட்டி, யுடன்றமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்ற வென்றோய்" (சிலப். ௨௮; ௧௧௧ - ௨௧) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

⁴. " கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன் "

சிலப். பக்கம், ௫௭௩.

(பி. - ம.) * 'குடகருங்கண்டுகொற்றம்' † 'சேரர்குலத்து' ‡ 'பண்புண்டாதலம்' § 'சிறப்பின் வானவர்வரவுமொழியா' || 'குடியுங்குழின் பெருக்கமுமவர் தம்வரிபும்' ¶ 'புறத்திறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துறைமுடித்த' ** 'சுங் கையாற்றுக்கரை' †† 'செங்குட்டுவனோக்கி' ‡‡ 'முற்றம்'.

௫௭௩

நூ ற் க ட் டி ரை

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ்

வரைப்பிற்

செந்தமிழ் கொடுத்தமி மென்றிரு பகுதியி
னேந்தினை மருங்கி னறம்பொரு ளின்ப

௫ மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு

மொத்த மரபி னொழுக்கொடி புணர

வெழுத்தொடி புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு

பொருளை

யிழுக்கா யாப்பி னகனும் புறனு

மவற்று வழிப்படுஞ் செவ்விசிறந்

தோங்கிய

க0 பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு

மாங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து

மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த

வரியுங் குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை

தெரிவுறு வகையாற் செந்தமிழியற்கையி

கரு 1 லாடிநன் னிழலி னீடிருங் குன்றங்

காட்டி வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து

மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண்

முற்றி

சிலப்பதிகார முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

1. கரு - சு. “நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக், கோடு
கோ டர்யத்தோன்றுங் கொள்கைத்தே,—” சிலப். நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வினங்கா மேற்கோளகராதி.

அக்கோலேழ் [சேயிற்றியம்], 70,
 அக்கோலொருகோல், 115. [115.
 அகத்தெழுசுவை [சுயந்தம்], 80.
 அங்கட்பொய்கை, 223.
 அச்சவவிநயம், 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 188.
 அதிர்வெனப்படுவது, 233
 அந்தணர்வேள்வி [முதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ் நூல்], 191.
 அந்தணன்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரீக்சயநகர்த்தவ்யம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [ஐபதீயம்], 116.
 அரிதாங்கிற்செய்தெழினி [பரதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியங்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவந
 அவலமாற்று, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிந்கை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.

அறமேற்குத்திரர் [சேயிற்றியம்],
 82. [195.
 அறிவுரிதையோர்ப்பு [நன் னூல்],
 அறுமுகத்தோனாடல், 89, 193.
 அறுவகைநிலையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வளையாபதி], 287.
 ஆங்கனங் குறித்த, 371.
 ஆடலின்றி, 193.
 ஆடிடமுக்கோல், 73, 118.
 ஆதர்ரம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பர்விருத்தி, [நாடக நூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232.
 ஆயஞ்சதாரம், 453.
 ஆயிரநாய்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியந்தமிழ்மெனும், 89. [யம்], 117.
 ஆவதகத்தியனார் [பரத சேனாபதி
 ஆழியுமாரும் போல், 443.
 இடைபிங்கலைசுழினை [இசை நுணு
 க்கம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இனையாதியல்வது, 92.
 இனையாவினைக்கை, 92.
 இனையெனப்படுவது, 222, 234.
 இந்நெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பல்வகை, 26. [383.
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கணிக்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.

அவைதாம், நாடக [மத்வாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணங்குதாமரை, 205.
 அழற்றிதம்பட்டோன், 87.
 அழுக்காறுடையோன், 85.
 அற்புதவலினயம், 83.
 அற்றகாரியம், 460. [யம்], 82.
 அறம்பொருள்வாணிகர் [சேயிற்றி
 அறம்பொருளின்பம்வீடு, 82.
 அறம்பொருளின்பம்சர் [சேயிற்றி
 யம்], 82.
 அறமுதன்கு [சேயிற்றியம்], 82.

இழிப்பினலினயம், 83.
 இளியிட பங்கற்கடகம், 443.
 இறையோன் சடை, 51.
 இன்பந்தெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.
 இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
 இன்னனல்லோன், 63; 108.
 இன்னிசைவழியது [பஞ்ச பா ர தீ
 உச்சிப்பொழுதின், 87. [யம்], 233.
 உணர்த்தியுமண்டம், 236.
 உந்தியொடு, 371.
 உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

விளங்கா மேற்கோள்கராதி.

டுகடு

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
உவந்தோனவினயம், 85.
உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் [பரதசேன
பதியம்], 114.
உள்வரியென்பது, 228, 238.
உள்ளோற்குள்ளது, 82.
உற்சங்கமென்பது, 98.
உறுத்தலுமொன்றலும், 173.
உன்னநிலையே, 95.
உன்னமா மண்டலம், 92.
ஊர்க திண்டேர், 223.
எஞ்சுதலில்லா, 97.
எடுத்தலியலும், 210.
எடுத்துக்கோலை, 228, 239.
எண்கோவை மேகலை, 132.
எதிருயிராசி, 453.
எல்லாவிரலும், 233.
எழுத்தேயசையே, 350.
எழுவகைக் கூத்தும், 81.
எள்ளுக் கொள்ளு, 390.
எனவிலை, 81.
ஏத்துமிடபம், 453.
ஏறங்கோட்பதை, 15.
ஐவகைப்பூதமும், 104.
ஒடுவென்கிளவி, 107.
ஒத்தகிழமை, 223.
ஒத்தவனு முதல், 70, 115.
ஒப்பார்பிராணன், 103.
ஒருசீர் செந்துக்கு, 91, 382.
ஒழிந்த தனஞ்சயன். [இசைநுணுக்
ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.
ஒங்கிய மூங்கில், 100, 456.
ஒங்கும் வெகுளி, 103.
ஒர்க்கோலை, 260, 277.
ஒருந்தமிழொரு, 11.
ஒரைவிரையினும், 195.

கண்கூடென்பது, 228, 238. [221.
கண்டமல்லது [சோல்லகத்தியம்],
கண்ணியகீழ் மூன்றாடு, 222.
கண்ணோவுற்றோன், 87.
கத்தரிகையே, 93.
கபித்தமென்பது, 94,
கரணத்தியலவர், 167.
கருகுதல் வெள்ளை, 387.
கருதியகடகா, 98,
கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
கரும்புயினரீரும், 1.
களித்தோனவினயம், 85.
காகபாதம், 386.
காங்கூலம்மே, 94.
காட்சியவரியென்பது, 228, 239.
காண்வரியென்பது, 228, 238.
காணுங்காலைக்கபோத, 96.
கார்தருவர் தாரகை, 168.
காமவலினயம், 84.
காமனதாடல் பேடு, 90, 194.
காற்றைப் பிடித்து, 11.
கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
கீற்றுவரலினை, 386.
குடங்கையென்பது, 94, 275.
குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோளுடல்,
89, 193.
குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
குரலிளியிற்பாகத்தை, 453. [80.
குரலே துத்தமிளியிலை, 222.
குரவைக்கத்தே, 142.
குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
80, 99, 442, 451.
குரவையென்பகெமவர். 27. 451

ககரங்கொட்டே, 91, 382.
 கச்சிவனைக்கைச்சி, 162.
 கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
 கடகமுகமே, 94. [178.
 கடையமயிராணிமரக்கால், 58, 89,
 கடையமயிராணி யாடிற்று, 90, 194.
 கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

குரறுத்தமான்சு, 453.
 குரறுலைவிற்றுத்தம், 443.
 குரன்மருங்கிற், 444.
 குரைகடன்மதிக்கும், 191.
 குலப்புடைவை, 163.
 குழைமுற்றின, 52.
 குறங்குசெறியொடு, 196.

ஞகசூ

விளங்கா

மேற்கோளகராதி.

குன்றாக் குரம்பாதி, 234.
 குன்றக்குறியிலேந்தும், 105.
 கூடமென்பது, 233.
 கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.
 கூர்மணிமைப்புவிழி [இசைநுணுக்க
 கூறியவாங்கிற்குறியொடு, 70.
 கூறியவுறுப்பிற்குறி, 116.
 கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடன்றி
 [செய்யுளியல்], 190.
 கேழ்கிளர்தொய்யகம், 198.
 கையூழென்பது, 204.
 கோஞ்சிய மொழியின், 87.
 கொட்டம்தருக்கம் [பிங்கலந்தை],
 138, 154, 179, 195.
 கொட்டிகொடுவியையோன், 89, 192.
 கொட்டிமெசையும், 91, 382.
 கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.
 கொன்றுவாழ்தொழிலினும் [திவாக
 கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோட்டிமுனதமைதியும், 61, 100.
 கோயில்குளங்காண, 163,
 கோவைவற்செங்கல், 387.
 சுங்கிலிதுண்டொடர், 197.
 சங்கெனப்படுவது, 96.
 சதுரமென்பது, 96.
 சமமெனப்படுவது, 224.
 சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.
 சரிகமபதரி யென்று, 102, 457.
 சரைமலம் கீற்று, 386.
 சாணாவு கொண்டது, 453.
 சாந்திக் கூத்தே, 80.
 சாந்துபூக்கச்சாடை, 147, 167.
 சிங்களமிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடிலும், 206.
 சிந்துப் பிழுக்கை, 88.
 சிந்தையுடம்பட்டோன். 86.

சூசியென்பது, 94.
 சூத்திராரணியின், 386.
 செங்கயலிரட்டை, 147.
 செங்கோட்டியாமே, 350.
 செத்தோனவினயம், 86.
 செந்துறைவெண்ணுறை [இசைநுணு
 க்கம்], 190.
 செப்பரியசிந்து [பஞ்சமாபு], 190.
 செப்பிய பூதங்கள், 102.
 செம்பகை யென்பது, 233.
 செம் முறை யுறம்பே, 61, 102.
 செலவெனப் படுவதன், 204.
 சேனையுள் படுநரை [கதை], 231.
 சொல்லிய வன்றியும், 87.
 சொல்லு மிதங்களவு, 101, 456.
 சூஞ்ஞையுற்றேன், 86.
 தக்கராகநோதிரம், 135.
 தக்கோலம் தீம்பூ, 138, 155, 277.
 தடவுத்திரை, 135.
 தந்திரத் தரங்கிற்கு, 113.
 தந்திரிகரமே, 350.
 தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,
 தலைநோவுற்றேன், 87. [383].
 தலையினதாரம், 221.
 தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.
 தாம்பிர சூட்மே, 95.
 தாமரைகழுநீர், 387.
 தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.
 தாரத்துழை தோன்ற, 453.
 தாரபாகமும், 67, 112.
 தீண்பரித தென்மலம், 231.
 திரிபதாகை, 93.
 திருந்திய பொதியில், 56, 78.
 திருவளரங்கி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ்நூல்], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கந்தடைக்கம் [வினாயகி].

சீதமுற்றோனவினயம், 87.
 சீப்புப்படியின், [கதை] 414.
 சுகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேடும், 93.
 சுண்ணநான்கடி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

தஞ்சாவூரின்னோன், 86. [248.
 தழகடையம் பேடு, 58, 89, 192.
 தடியாடல் வேன்முருகன், 89, 178,
 தய்யவுடம்பளவு, 104. [193.
 தலைநிலைக்குரலும், 453.
 தள்ளற் கண்ணும், 204.

விளங்கா

மேற்கோளகராதி.

நுகுவ

தூபமென்பது, 93.
 தேய்வ முற்றேன், 86.
 தெரிநிலையென்பது, 95.
 தெருட்டலென்பது, 204.
 தேர்ச்சியென்பது, 228, 239.
 தைவரலென்பது, 203.
 தோகைமறவரது ததுகண், 371.
 தொண்டெடுதிவலின் [ஆ சி ர ய
 [மாலை], 221.
 தொல்லைவினையால், 22.
 தோரமென்பது, 98.
 நகையினவினயம், 84.
 நச்சிலைவேற்காலை, 331.
 நல்லிசைமடந்தை, 222, 233.
 நலத்தகுநால்வர், 32.
 நள்ளென்றிறுத்த, 23.
 நறும்பிள்ளை, 179. [ஐபதீயம்], 79.
 நன்னர்விருப்புடையோள் [பரதசே
 நாட்டுக்காலையெடு, 84.
 நாணமுற்றேன், 87.
 நாலினும் வாளினும், 500.
 நாற்பெரும்பண்ணும், 234.
 நடதமென்பது, 98.
 நிலமுதலாகிய, 206.
 நிற்றலியங்கல், 365, 383.
 நிற்றலிருத்தல், 371.
 நிறுத்தியவம்மன, 371.
 நின்றநரம்பிற் காறும், 222, 234.
 நீடிருக்குன்றம், 32.
 நீர்வாரிகர்மலர் [கதை], 247.
 நீரிலே நிற்றல், 233.
 நீலத்தியல்பு, 388.
 நீள்கடலிடை [வனையாபதி], 209.
 நூலவராய்ந்து, 197.
 நெஞ்சொடு கூறல், 87.
 நெடியவனுடிற்று, 89, 193.
 நெய்த்தல் இளியமிற்கமுத்து, 387.

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதி
 பதாகையென்பது, 93. [யம்], 79.
 பதினெண்கூலம், 155.
 பதுமகோசிகம், 94.
 பதுமாஞ்சலியே, 97.
 பதுமுகமுக்கட்டிதமே, 232.
 பரவியசாந்தியன்றி, 193.
 பரிவட்டணையின், 203.
 பருந்துரிழலுமென, 11.
 பருந்துமதனிழலும், 224.
 பல்வகையுருவமும், 81, 381.
 பல்வகையென்பது, 81.
 பலகையெட்டும், 386.
 பலவன்னத்தூவி, 127.
 பழுப்புடையிருகை, 142.
 பனித்தலைப்பட்டோன், 86.
 பாட்டுடைத் தலைவன், 207.
 பாண்டரங்க முக்கணன், 89, 192.
 பாவைதிருமகள், 90, 194.
 பாவோடணைதலிசை, 105.
 பிண்டியென்பது, 95.
 பிணியுங்கோளும் [செயிற் றியம்],
 பிரமர மென்பது, 94. [72, 118].
 புட்புட மென்பது, 98.
 புட்பாஞ்சலியே, 97.
 புண்ணியமால்[பரத சேனாபதீயம்]
 புரமெரித்தல். சூர்மா, 90. [117].
 புரைதபு சித்திர, 197.
 புழுக்குவ புழுக்கல், 160.
 புறநிலை மருதம், 223.
 புறவரியென்பது, 228, 238.
 புதமுதற் சாதனத்தாம், 102.
 பூதவகைகளோ, 103.
 பூமென்கணையு, 158.
 பூராடம் கார்த்திகை [மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.
 பூவந்திதிரிபலை, 179. 195.

கெல்லுப்புலு [கூத்தநூல்], 155,
390.
நேர்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.
பசாசமென்பது, 95.
பசிசோம்புமைதுனம், 103. [248.
பண்ணுற்றிமத்தில் [வளையாபதி],

பெருகியன் மருதம், 223.
பெருவிரல் குஞ்சித்து, 222.
பெற்றதற்குவத்தல், 371.
பேரிகைபடகம், 106.
பேரியாழ் பின்னும், 100.
பொதியிலு மிமயமும் [கதை], 153.

டுகூஅ

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

பொய் கொலை, 371.
பொய்யில் காட்சி, 85.
பொறியுணர்வு, 371.
பொன்னிதழ் பொதிந்த, 196.
போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
மகரத்திஞைநூல், 105.
மகரமுகமென்பது, 96.
மகரமென்பது, 98.
மடவரன் மடமான், 451.
மடியினவினயம், 85.
மண்டமரட்ட, 328.
மண்டலமென்பது, 96.
மண்ணிஞாறு, 161.
மண்ணுடனீர் நெருப்பு, 102.
மத்தளம் தண்ணுமை, 382.
மரகதமணிக்கயத்து [கதை], 134.
மல்லூர், 223.
மலம்பிரியாதது, 386.
மலர்க்கங்கூலம், 94,
மலர்மிசைத்திரு, 191.
மழை பெய்யப்பட்டோன், 86.

முந்நாளிந்திரன், 186.
முரிந்தவற, 207.
முனிதயிர்மிசைபாகல், 430.
முன்னியவெழிணி [மதிவாணர்நாட
கத் தயிழ்நூல்,] 116.
மேய்ச்சாய் விடைநெரிவு, 90.
மெய்ந்நிலையென்பது, 95.
மெய்ப்பெறத் தெரிந்து, 92.
மெய்வாய்கண்மூக்கு, 102.
மெலிலித்கெல்லை, 224.
மொழிநரு முளரே, 92.
மொழியாம்பல், 445.
மோடி முன்றலை, 161.
வட்டனையுந்துகியும் [பரதசேன
வட்டமென்பது, 453, [பதியம்], 79,
வண்டென்பதுவே, 96.
வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
வணிகரணியின், 386.
வந்தநிரையின், 331.
வந்தானூரன், 223.
வயந்தமாமலைநயந்த, 188.

மனையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினையொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியைந்து, 270.
 மாயவளாடல் மரக்கால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான்றலை யென்பது, 96.
 முகமாடுதறியோகம், 75, 120.
 முகமுமுரியும், 209.
 முகிழ்காங்கூலம், 94.
 முகுளமென்பது, 95.
 முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
 காசம்], 92.
 முட்டியென்பது, 94.
 முட்டில் பாணரும், 76, 121.
 முடக்கியவிருகை, 180.
 முத்தைமுதலிய விகடி, 454.
 முதற்கணை திர், 222, 233.

வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமானம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோன வினயம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிவிற் கெல்லை, 225.
 வளைவாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னியிற் கிடக்கும், 387.
 வாசிகைவைத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 வீந்து சிந்தையிற், 386.
 விலக்குறுப்பென்பது, 58, 82.
 விளக்கியல்வனப்பும், 116.
 விளையாட்டென்பது, 204.
 விற்பிடியென்பது, 94.
 வினோதக்கூத்து, 81.
 வீரச்சுவையவினயம், 83.
 வெகுண்டோனவினயம், 85.
 வெப்பினவினயம், 87.
 வெள்ளை சிவப்பு, 388.
 வேங்கடங்குமரி[இசைநுணுக்கம்],
 வைசாகநிலையே, 76, 121. [230,

உ

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அ, இடைச்சொல், 516
அஃறிணை, 378. [220
அஃறிணையையுயர்த்திணையாகக்கூறல்,
அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.
அக்கசாலை, 423.
அக்கசாலைப்பள்ளி, 435
அக்கினி, 301.
அக்கினிகாரியம், 293.
அக்கினிகோத்திரம், 536.
அகக்கூத்திற்குரியஉரு இருபத்தெட்
டு, 58, 90.
அகக்கூத்திற்குரியகால்கள், 59.
அகக்கூத்திற்குரியகை, 99.
அகக்கூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.
அகக்கூத்துஇருவகை, 57, 79.
அகக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.
அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.
அகச்சாதி, 350.
அகச்சுவை, 80.
அகடு - நடு, 279, 390.
அகத்திட்டகை, 41.
அகத்திணை, 14, 29.
அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.
அகத்திணைவழு ஏழு, 14.
அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை
நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க
ணத்தையும் தெரிவிப்பதாகிய
ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென்
மதுரைக்கணிநூற் தலைச்சங்கப்
புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்
தியமுனிவராலருளிச் செய்யப்பட்
டது. இது நச்சினார்க்கினியர்
காலத்திலேயே இறந்து போயிற்
றென்றுதெரிகிறது. ஆயினும் இதி
லுள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்

முன்னம் கடல்கொள்ளப்பட்டது.) 7, 9.
அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய
னா)-ஒரு தேவ விருடி, 7, 8, 56,
78, 80, 81, 117, 188, 230,
391, 403.
அகத்தியராற்சயந்தனும், உருப்பசி
யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,
அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.
அகநகர், 396.
அகநகர்ச்சிறப்பு, 376.
அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,
அகநகை - இகழ்ச்சிறகை, 425,
அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.
அகநாடு, 162.
அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ
கையுள் ஏழாவதுதொகை; வாழ்த்
துன்பட 401-செய்யுளையுடையது;
உத்தரமதுரைக்கணிநூற்
கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்
பாடிய பெருந்தேவனாரால் வாழ்த்
துச்செய்யுளும் மாமூலனார் முதல்
உலோச்சனாரிதுதியாகவுள்ள புல
வர்பலரால் மறைநானூறு செய்
யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;
அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு
ளாகவுடையது; பதின்மூன்றடிச்
சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்
பெருமையுமுள்ள ஆசிரியப்பாக்க
ளாலமைந்தது; இத்தொகைக்கண்
வாழ்த்து ஒழிந்த நானூறுசெய்
யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது
செய்யுள் களிற்றியானையினையென
வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்
றென்பது செய்யுள் மணிமிடைப

பலமுயலுரைகாரால் ஆவகாமுகை
காணப்படுகின்றன. (தென்மதுரை,

வளையனடிய, மறைய நூறு
கித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

கூர் அரும்பத் முதலியவற்றின்
அகராதி.

படும்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிக்குடிமீழார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்
பெருவழுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தரமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்நாட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.

அகநிலை - ஊர், 147, 167.

அகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [289.

அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,

அகப்பரிசாரமகளிர், 160.

அகப்பற்று, 371.

அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,

அகப்பா, 568. [155.

அகப்புறத்தேர்ந்தருவி, 106.

அகப்புறமுழவு, 106.

அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.

அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,

அகமலர் - இதயகமலம், 319. [582.

அகமார்க்கம் - மெய்க்கூத்து, 80.

அகமுழவு, 106.

அகல், 200.

அகலம் - மார்பு, 173, 560, 587.

அசுலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.

அகவயின், 526.

அகவல், 219.

அகவன்மகளிர், 562.

அகவுதற்றொழில், 562.

அகவை - உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,

25 28 31 32 35 38

அகிதம், 373.

அகில், 125, 138, 154, 260, 331.

அகில் முதலியவற்றற் புகைக்கும்
புகை, 45, 132, 170.

அகில்வகை 378.

அகில்விறகு, 361, 378.

அகிலின்குப்பை, 523.

அகிலுணவிரித்தகூந்தல், 561.

அகிலுறுப்பு ஆறு, 154, 378.

அகிலுறுப்பு ஐந்த, 154.

அகிற்சாந்தம், 338, 351.

அகிளெய், 361.

அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81..

அங்கண், 33.

அங்கம், 82, 84, 250.

அங்கம் ஏழு, 83.

அங்கம்பயந்தோன் - அங்காகமத்தை

உண்டாக்கினவன், 264.

அங்காக்கும்வார்ப், 172.

அங்காகமம்பன்னிரண்டுபகுப்பினது,

284.

அங்காடி, 138, 338, 351, 509.

அங்காடியிற் பூவிற்றல், 150.

அங்காடியின்செல்வமிகுதி, 199.

அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.

அங்காடிவீதி வருணனை, 384.

அங்காத்தல், 197, 324.

அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.

அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.

அங்கி, 493.

அங்கிவானவன், 491.

அங்குசம், 495

அங்குலம், 104.

அங்குலி, 495.

அச்சவலினயம், 83.

அச்சிரக்காலம், 361, 378.

அகழ்கருவி, 424, 436.
அகழ்தல், 274.
அகழி, 341, 359, 375, 413.
அகன்றலை - அகன்றஇடம், 296.
அகனகர், 241.
அகாதி - ஒருவகைக்கன்மம், 282.

அச்சு, 103.
அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
அச்சுவவாரியர், 140, 158.
அசுதியாடல், 346.
அசிரி, 464, 468.
அசுரர், 168, 176, 186, 187, 320,
537.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. காண்க

அசை : அங்கு, அந்தில், அன்றே,
ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
66, 197, 219, 251, 301, 308,
324, 347, 375, 377, 411, 415,
443, 451, 452, 485; தாளவகை
புள் ஒன்று, 91, 382.
அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.
அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.
அசைத்தல், 90.
அசைந்த, 462. [291.
அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,
அசையின்காலம், தொழில், வடிவு
முதலியன, 91, 382.
அசைவிலுக்கம், 143.
அசைவு - மடிதல், 162.
அசோகபல்லவம், 387.
அசோகம், 229.
அசோதை } 419, 431,
அசோதைப்பிராட்டி, } 447, 448,
அசோதையார், } 458, 459.
அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.
அஞ்சலிமுதலிய பதினமூன்று இரட்
அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப்பிரிகரி,
அஞ்சனத்திரள், 523. [515.
அஞ்சனப்பூழி, 514.
அஞ்சனம், 126, 133, 410.
அஞ்சனவண்ணன், 192.
அஞ்சனவண்ணனாடல் பத்து, 173.
அஞ்சிலோதி, 525.
அஞ்சுமகன், 495.
அஞ்சை - அன்னை, 242, 249.
அஞர், 259, 313, 323, 568.
அட்டமங்கலம், 147, 166.
அட்டமி, 412, 508,
அட்டாக்கரம், 297.

அடவி-மலைசேரந்தகாடு, 189, 375.
அடவிக்கானம் - அடவியாகியகாடு,
அடாப்பழி, 247. [358, 374.
அடிக்கலம், 434.
அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,
21, 22, 24, 257, 258, 273,
287, 336, 348, 357, 383, 417,
418, 429, 431, 440. [372.
அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,
அடிசில், 417. [348.
அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,
அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.
அடித்தோழி, 574 - 6.
அடிதொடுகடன் - குளுந்தகடன்,
321, 330, 331. [518.
அடிதொடுதல் - குளுந்தல், 322,
அடிப்படல், 21.
அடிப்படுத்தல், 25.
அடிப்பற்றிவருதல், 358.
அடிபெயர்த்தாடல், 323.
அடிமனை, 66, 111,
அடிமுதல் வீழ்தல், 299.
அடிமைத்திரள், 45, 54.
அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.
அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.
அடியார் பகுதித்திரள், 433.
அடியில் - அடியால், 303.
அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.
அடியுறை, 524.
அடியொதுக்கம், 259.
அடியோர்பாங்கு, 421, 433.
அடிவருடல், 525.
அடிவரையிட்டன, 205.
அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263,
அடுக்களை, 351. [280, 300, 543:

அட்டில் - ஜமசால், 262, 289,
அட்டிப்புக்கை, 338. [418, 430.
அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்குவி,
அடக்கல், 65. [106.
அடக்கியற்பொருள், 518.
அடங்கலும் - முற்றும், 460.
அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்துசோர,
அடர்த்தல், 443. [498.

எசு

அடுக்காழி, 181.
அடுக்கிய - அடுக்கினாலொத்த, 291.
அடுக்கு, சிறப்பின்கண்வருதல், 33.
அடும்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,
அடை, 135, 198, 199, 201.[214.
அடைக்கலக்காதை, 10, 273.
அடைக்கலங் கொடுத்தல், 27, 428,
அடைக்கலம், 273, 398, 409.

சூ02 அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லா தே
 அடைக்கலமிழத்தல், 574. [ன், 576.
 அடைக்காய், 419. [376, 558.
 அடைகரை, 259, 262, 275, 359,
 அடைச்சி - செருகி, 360.
 அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.
 அடைத்தல், 57, 79.
 அடைப்பகம், 345.
 அடைப்பை, 363, 380.
 அடைமொழி, 347, 353.
 அடைய-முற்றும், 148, 149, 448.
 அடையாதேகொள், 217.
 அடையார், 44.
 அடையாளப்பூ, 535.
 அடைவுசரக்கு, 379.
 அடைவுபடக்கிடத்தல், 305.
 அண்ணல், 13.
 அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.
 அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
 523, 574.
 அணங்கெழுந்தாடல், 142, 159.
 அணி, 179, 202.
 அணிகலம், 153.
 அணித்தோடு, 228.
 அணித்ருகலன்கள், 563.
 அணிநிலா - நல்லாணி, 129.
 அணியியல் - அடியார்க்குநல்லாரால்
 அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
 டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
 தண்டியலங்காரத்துக் காணப்
 பட்டமையின், அந்நூலில் உள்
 ளளவாகவே இப்புத்தகத்தில்
 ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட்
 டன; ஆயினும் முற்காலத்து

அணுகச் செல்லுதல், 434.
 அணுமுதற் பெருவிரல், 115.
 அணை, 101, 456-7.
 அணைத்தல், 90.
 அத்தகிரி, 412, 476.
 அத்தகு, 42, 65.
 அத்தம் - அருநெறி, பொன், 138,
 அத்தி, 103, 488. [294, 419.
 அத்திரம், 186.
 அத்திரி - கோவேறுகமுதை, 182,
 அத்து, சாரியை 129. [198-9.
 அதங்கோட்டாசான், 391.
 அதமத்தோற்கருவி, 106.
 அதமம், 100.
 அதர்படல், 537.
 அதரமுவம், 300.
 அதரிநிரித்தல் - கடாவிடல், 545.
 அதள்புனையாணம் - தோற்கைத்தள
 மென்னுங்கருவி, 366, 384.
 அதிகாரப்புறனடை, 23, 49, 52,
 அதிசயம், 263. [135.
 அதிசயம் மூன்று, 280.
 அதிர்தல் - துளங்குதல், 221.
 அதிர்ப்பு, 344.
 அதிரவு - கம்பித்தல், யாழ்நரம்பைச்
 சிதறவுந்தல், 222, 233.
 அதிரவுநரம்பு, 224.
 அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
 மல்லிகை, 340, 353.
 அதிராக் கொள்கை யறிவன், 400.
 அதிராச்சிறப்பின் மதுரைமுனார், 3.
 அதிராமரபு, 221.
 அதித கதமான பரிஞ்ஞானம் - தன்
 னுடைய முற்பிறப்பை யறிய

அணியியலென்று பெயருள்ள
அலங்காரதூல் ஒன்று இருந்த
தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
முதலியவற்றைப் புலப்படுத்தி
மையின், இந்நூற்பெயர் இங்கே
வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.
அணில்வரிக்கொடுங்காய், 430.
அணிவிரல், 93. [கள், 115.
அணு எட்டிக் கொண்டது தேர்த்து

அதுக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.
அந்தக்கிருத தசாங்கம், 284.
அந்தகாரத்தைப்பண்ணுவ தோரம்பு,
175, 187.
அந்தணர், 191, 389, 420, 538,
அந்தணர் சிறப்பு, 279, 280. [572.
அந்தணர் தொழில் ஆறு, 504.
அந்தணராகத்திற்கு, மஞ்சுசூழ்ந்த
மலை உவமை, 280.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. சுரூஉ

அந்தணரிருக்கை, 114.
அந்தணருரைநூல், 394.
அந்தப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
அந்தம், 301.
அந்தமில்லின்பத்தாசு, 590.
அந்தரக்கொட்டு, 75, 119, 120.
அந்தரக்கோல், 68, 112, 234.
அந்தரகுமார், 438.
அந்தரசாரிகள் - ஆகாயத்திற் சஞ்
சரிப்போர், 255, 551.
அந்தரத்திருள், 269.
அந்தரத்துள்ளோர், 179, 288.
அந்தரம் - சுவர்க்கம், 74, 195,
202, 250, 265, 580.
அந்தரவானத்தெம் பெருமான், 465.
அந்தராயம், 282.
அந்தரி - ஒருவகைத்தோற்குவி,
கொற்றவை, 106, 322, 331.
அந்தரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
பணவர், 337.
அந்தரி மந்திரம், 312.
அந்தி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
சந்தி, 25, 131, 369, 474.
அந்திச்செக்கர், 554.
அந்திப்பொழுது, 469.
அந்திப் போதகம், 225,
அந்திமாலைக்கு இரங்குதல், 227.
அந்திமாலைச்சிறப்பு, 129.
அந்தியில் மகளிர், மலரையும் அறு
கையும் நெல்லையும் மங்கலமாகச்
சிறுதுதல், 199, 241.
அந்தில், அசைநிலை, 291, 301, 528.
அந்திவானம், 124.
அந்திவிழவு, 499.
அந்தியம், 664.

அந்தத்ததண்டவிரதம், 283.
அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
திருந்த ஒரு தெய்வப்பாண்டியன்;
திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
பெற்றவன், 10.
அநாமிகை - பவித்திரவிரல், 93.
அநியாயபுரத்தே புகுகின் தவன் கூந்
தத்தையும் உடன் கொண்டு புக்
கான், (பழமொழி) 21.
அநியாயம், 469, 474.
அநியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
அநிருத்தன் - காமன்மகன், 193,
அறுத்தரோபபாதிகதசாங்கம், 284.
அநேகம், 405.
அப்பவாணிகர், 155, 183, 200,
அப்புதல், 90. [351.
அப்புப்பற்றாக்கை, 402.
அப்புப்புதை, 414.
அபகாரம், 276.
அபயவத்தம், 97-8.
அபலேட்டிதம் - வருத்தனை நான்க
னுள் ஒன்று, 81.
அபானவாயுயின்குணம் செய்கை
அபானன், 103. [முதலியன, 104,
அபிடேக கலசம், 167.
அபிமந்திரித்தல், 438.
அம், சாரியை, 353.
அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
அம்பணவர், 334, 349.
அம்பண வளவையர், 369.
அம்பர் - ஒரு வாசனைப்பொருள்,
அம்பி - தோணிவகை, 341. [379.
அம்பு, 187.
அம்புக்கி, 414.

அந்நிலையே - அப்பொழுதே, 455.
 அநங்கன், 374.
 அநங்கன் திருவாணை, 240.
 அநந்த சயனம், 293.
 அநந்த சுகம், 264.
 அநந்த தரிசனம், 264.
 அநந்த நாமம், 264.
 அநந்த வீரியம், 264.

அம்புக்கூடு, 402.
 அம்புவழங்கும் வில், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாயி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வனப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

கூரசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44.
 அமரர்க்கரசன் நமர், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர், தலைவன், 177.
 அமர ரரசு, 321. [548.
 அமரமூவம்-சமரமூமிப் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியிற் பூதங்கள், 568.
 அமரி, 317.
 அமலை, 194, 320.
 அமளி, 36, 42, 185, 202, 481,
 499, 525, 538, 557, 562.
 அமாத்தியர், 118.

அயிற்பெண்டு-ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சனாபேர்கம், 589.
 அர்த்தபிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை
 பதினாறுள்ள ஒன்று, 81.
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 அரங்கம் - திருவரங்கம், 291.
 அரங்களுக்குக்கோல், 69, 114.
 அரங்கியற் கூத்து, 191.
 அரங்கில் நின்றற்குரியவர்கள் நிற்கு
 முறைமை, 118.

அமிர்தகலை, 171.
 அமிழ்து, 44. [431.
 அமுதுசெய்தருளுக - உண்ணுக,
 அமை - மூங்கில், 263, 413.
 அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,
 527, 533.
 அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல் அவ
 சியமென்பது, 305.
 அமைதி - பெருமை, 187.
 அமைப்பினைத்தோள், 401, 556.
 அமைவினதேதல், 557.
 அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.
 அயர்தல், 175.
 அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.
 அயர்வுறுதல், 300.
 அயல்பட - வேறுபட, 259.
 அயல் விரவல், 66.
 அயன், 328. [518.
 அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம்,
 அயன்மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்
 அயனம், 255, 270. [பா, 479.
 அயாஷயிர்த்து, 333.
 அயிர்-கண்டு சருக்கரை, நுண்ணிய
 மணல், 125, 132, 184, 201.
 அயிர்த்தல், 335, 359.
 அயிர்ப்பு, 242.
 அயிராணி, 89, 178, 194.
 அயிரை - ஒருநதி, 568.

அரங்கில் வலக்கால் முற்பட இட்டு
 ஏறுதல், 118.
 அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.
 அரங்கிலே புருந்து ஆடுமியல்பு, 73,
 அரங்கிற்கட்டு முத்துமாலை, 116.
 அரங்கிற்காகா நிலத்தால் வருந்திங்கு,
 114.
 அரங்கிற்குரிய நிலவிலக்கணம், 113.
 அரங்கின் பலகை, 70, 114.
 அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.
 அரங்கினகலநீளம் குறட்டுயரம்,
 114, 115.
 அரங்கினமைதி, 69, 113.
 அரக்கினுறுப்பிடங்கள், 115.
 அரங்கினெற்றி, 116,
 அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,
 267, 289, 522, 536.
 அரங்கு ஏழு, 270.
 அரங்கேற்றுக்காதை, 189, 267, 287.
 அரங்கேற்றுதல், 25, 121.
 அரங்கொழிசெய்யுள் - புறநாடக
 உருக்களுள் இறுதியுரு, 58, 90.
 அரசகுமாரர், 201.
 அரசபூதம், 495.
 அரசபோகம், 19.
 அரசர் அடையாள மாலையுடன் புறத்
 திணை மாலையைச்சூடுதல், 544,
 549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூடு

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலி
யாது காத்தல் வேண்டுமென்பது,
420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசுமுதலிய ஏழு,
495. [167, 535.

அரசர்க்குரியவாயம் எட்டு, 147,
அரசர் குடிபுறந்தருங்கால்முதமலர்ந்
திருத்தல்வேண்டுமென்பது, 562.

அரசர் குவளைமலரைக் கையிற் பிடித்
தல் மரபு, 149. [478.

அரசர் கோல் கோடல், 146, 305,
அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்க்குடுவனயானைக்குஞ் சூட்டல்,
அரசர் செங்கோல் தீவினையால் வளை
தல், 526.

அரசர் பகைவர்நாட்டுக் கட்சியும்
கரந்தையும் பாழ்பட வெட்சி சூடு
தல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409,
418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தந்தீரக்
கட்டேறல் பருகல், 380.

அரசர்முறைசெயினல்லதுபெண்டிர்க்
குக் கற்புச் சிறவாதென்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லைக் கேட்
கலாகாதென்பது, 485:

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்
கற்பிற்கும் அவசியமென்பது,
அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் சிரித்தல், 566.

அரசன் கோயில், 117, 473.

அரசன் செய்தி, 143.

அரசன் திகிரிவழிவழிச்சிறக்கவென்
றல், 569.

அரசன் நிலமடந்தைக் குத்திருமார்
பையும் திருவடியையும் அளித்
தல், 507, 537.

அரசன் வீரார்க்கு முரசைப் பரிசாகக்
கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீரார்க்கு வரிசைகொடுத்தல்,
அரசனுக்கு ஆடிப்பாடினா ளொருத்
திமேல் உள்ளஞ் சென்றதென்று
தேவியூடல், 424.

அரசனோடு மெய்தொட்டு வினையர்
டும் மகளிர், 380.

அரசாள் செல்வம், 508.

அரசியல், 131, 167.

அரசியல் பிறைத்தோர்க்கு அறங்
கூற்றாதல், 4.

டத்திற்குவமை, 261.
 அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.
 அரசர்வினையாடும்காவற்சோலை, 380.
 அரசரது குடைக்காம்பு, 71.
 அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்ப
 மே, 527.
 அரசரிடுந்திறையை அழைக்கு முர
 சம், 536. [367, 385.
 அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு,
 அரசரை ஊழிதோறாழியுலகம் காத்
 து வாழ்கவென்றல், 292, 532,
 526, 546, 553, 570, 589. [381.
 அரசரைக்காக்கு மகளிர்வீதி, 380,
 அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென
 வாழ்த்தல், 167, 524, 530, 534,
 அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.
 அரசவேலி, 503.
 அரசன் ஆயம், 160.

அரசு - அரசாட்சி, 13, 46. [512.
 அரசுகட்டில் - சிங்காதனம், 493,
 அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.
 அரசு முடியொழிய அமைத்த பூணி
 அரசவா, 72. [னன், 496.
 அரசுவிழைதிரு, 42, 367.
 அரசுவிளங்கவைபம், 535, 538.
 அரசு விளங்கிருக்கை, 549.
 அரசுவீற்றிருக்குந்திருப்பொறி, 590.
 அரசு வீற்றிருத்தல், 220.
 அரசுறை கோயில், 463.
 அரசேதஞ்சம், 335.
 அரட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்
 டிலுள்ளான்; கோவலனுக்கும்
 கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த துன்பத்
 தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டு
 இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும்
 கண்ணகியின்தாயும் இவனுக்குப்

காரக அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

புத்திரிகளாகவந்து பிறந்தனர்; 584, 588.
அரண், 89, 163, 191, 287.
அரண் காவல், 359.
அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி
அரணம், 366. [யம்பல், 441.
அரத்தகம், 180, 225.
அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.
அரத்தம் (துகில்), 379.
அரத்தை, 179.
அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.
அரம்பையர், 78, 198.
அர்மியம், 43.
அரவணைக் கிடந்தோன், 588.
அரவண்டு, 318.
அரவாகியபகை, 171.
அரவிசயம் - ஒருவடதூல், 51.
அரவின் குருநாநாண், 314, 316. -
அரவின் படம், 327.
அரவினறிதுயிலமர்ந்த மணி வண்
ணன், 254.
அரவு, 164, 209, 322, 332.
அரவுப்பகை, 150.
அரத்தல், 348, 583.
அரத்து, 27.
அரன், 90, 328.
அராளக்கை, 92, 93.
அராள கடகாமுகம், 81.
அராளம், 92, 98.
அரி-அரிதரல், அரிந்திடு குடு, பருக்
கைக்கல், 261, 485, 556.
அரிகடா வறுத்தல், 261.
அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.
அரிசந்தனம், 379.
அரிசமயதீபம், 484.

அரிப்பார், 139.
அரிபுரம், 510.
அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.
அரிமா, 542.
அரிமான், 319.
அரியானுகிய விடை, 329. [533.
அரிமானேந்தியமுறை முதற்கட்டில்
அரிமானேந்தியவமளி, 431, 525.
அரிமுகவம்பி - சிங்கமுக வோடம்,
341, 354. [ணம், 180.
அரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபர
அரியவழியாவது - ஆதலைப்போரும்
ஊறுசெய்விலக்குமுடைத் தாய்
ஏற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெறியு
மாயிருப்பது, 305, 312, 344.
அரியாயோகம் - கருவி விலக்காகப்
புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,
அரியின் குருநை, 523. [384.
அரியினுரிவை மேகலை, 316.
அரிவாள், 418, 430. [282 - 4.
அருகக்கடவுளின் நாமாவலி, 263-4,
அருககுமான், 310.
அருகத்தானம், 148, 255.
அருகதேவன், 257.
அருகர், 255, 285.
அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்
தல், புராணம் படித்தல், 169.
அருகன்-பூச்சியன், 264, 284, 301.
அருகன் குணம் எட்டு, 284.
அருகன்கோயில், 248.
அருகனறவோர் - இருடிகள், 264.
அருகனுடைய அசோகு மாலையாகப்
பூத்தல், 291, 301.
அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
கிய செம்பாலை, 223, 225, 235;

அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
 அரித்தீர் றெழில், 352.
 அரிதல், 261, 418, 549.
 அரிதாரத்தினிடியல், 514.
 அரிதாரம், 523.
 அரிந்ததலை, 161.
 அரிந்து - வெட்டி, 160.
 அரிநூற் பொறி, 415.

அருகு, 384. [289.
 அருகு சாதி, 350.
 அருங்கலச் செப்பு - மணிக் க ல ம்
 பெய்த பணிப்பெட்டகம், 359.
 அருங்கலப்பாலை, 317.
 அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
 அருங்கல வெறுக்கை, 138.
 அருச்சுனை, 572.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூற

அருச்சுண மலர், 53.
 அருச்சித்தல், 353,
 அருச்சுனன், 495. [காடு, 306.
 அருஞ்சரம்பலவும் இடைக்கிடந்த
 அருண்முனி - சிவபரமர்த்தி, 264,
 அருணிருகுத்தல், 299. [284.
 அருத்த ரேசிதம், 81.
 அருத்தாபத்தி, 17, 386.
 அருத்ததி, 36, 39.
 அருத்ததி போலுங்கற்பு, 172.
 அருந்தமிழாற்றல், 541.
 அருந்தமிழாற்றல்தெரியாது மலைந்த
 கனகவிசயர், 556.
 அருந்தவம் - தானம், 47.
 அருந்தவர், 299. [335.
 அருந்திறல் - இராமன், (ஆகுபெயர்)
 அருந்திறலரசர், 571.
 அருந்திறற்கடவுள் - ஆலவாயான்
 முதலிய தெய்வங்கள், 339.
 அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 அருநெறி, 294, 432. [172.
 அரும்பதவுரையாசிரியர், 167.
 அரும்பலம், 496.
 அரும்பலி, 165, 166.
 அரும்பவிழ்வேனில், 539.
 அரும்பாலை, 67 - 69, 111 - 3,
 234, 350, 454.
 அரும்பாலைக்குக்குரல் நரம்பு இரட்
 டுத்த பெற்றித்து, 68, 113. [113.
 அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111,
 அரும்பாலையிசை, 234, 350.
 அரும் பெறற் கணவன், 316.
 அரும்பொருள், 2, 47, 298.
 அருமணவன் (அகில்), 78.
 அருமறை, 418.

அருவிப் பறம்பு, 514.
 அருவியாடுதல், 16, 513. [521.
 அருவியொலிக்குமுழவொலி உவமம்,
 அருள்கலந்தமொழி, 433.
 அருளம், 264.
 அருளாகிய நிழல், 218, 403.
 அருளால் அறத்தைப்பூண்டோன்,
 அருளாழி, 205. [285.
 அருளிப்பாடிட்டு, 521.
 அருளிலெயினர், 322.
 அருளேவாழி, 215.
 அருளுமன்பும், 371.
 அருபி, 167.
 அரேணுகம், 195.
 அரை - மேகலை (ஆகுபெயர்) 377.
 அரைசர், 396, 533.
 அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,
 496, 503, 508, 512, 553, 590.
 ஆரைப்பட்டிகை, 384.
 ஆரையாமம், 135.
 ஆரையிருள், 135.
 ஆரையிருள் யாமம், 128, 374.
 ஆல், 339.
 ஆல்கினர், 291.
 ஆல்குதல், 302.
 ஆல்லங்காடி, 159.
 ஆல்லது, 9.
 ஆல்லதை, 2, 3, 34, 423.
 ஆல்லல் - வருத்தம், 475.
 ஆல்லவை கடிமின், 591. [486.
 ஆல்லவை செய்தார்க்கறங்கூற்றமாம்
 ஆல்லற்காலை, 129, 135, 153.
 ஆல்லிக்கயிறு, 385. [89, 193.
 ஆல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு
 ஆல்லியத்தொகுதி, 178, 192.

அருமறைமருங்கினரசர்க் கோங்கிய
வேள்வி, 569.
அருமறையந்தணர், 538, 546.
அருவழி, 294.
அருவழியின் நெறி, 305.
அருவி, 16, 293, 522.
அருவிக்கு இர்திரவில், 514.
அருவி நீரையுடைய வேங்கடம், 304.

அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,
192, 193.
அல்லீற்று வியங்கோள், 474. [474.
அல்லீறு அன்னீருதல் (உறுவன்),
அலகிடல் முதலியன, 371.
அலகு, 68.
அலகுடை நீழல், 403.
அலங்கற் கண்ணி, 161.

கூ0அ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலசி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலந்தலைப்படல், 209.
 அலந்தனள், 506.
 அலபதுமம் - நிருத்தக்கை முப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்வருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமந்து, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அலர், 149, 169, 334, 345.
 அலர்தல் - பரத்தல், 134.
 அலர்தார் வேம்பு, 534.
 அலர்தூற்றுதல், 215, 464.
 அலரறிவுநீ இவரைவுகடாதல், 216.
 அலவ - அலந்தலைப்பட, 209.
 அலவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அலவம் பெண்டிர், 165.
 அலவன், 209, 217, 259, 276.
 அலவுதல், 463.
 அலவுறுதல், 216, 513.
 அலவைப் பெண்டிர், 145.
 அலறுதல், 330.
 அலறுதலை மராம் - விரிந்ததலைகளை
 யுடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
 அலாபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
 அலிக்கை ஆறு, 92.
 அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
 னும்பாலை, 237. [சுத்து, 193.
 அலிப்பேடு - அல்லிய மென்னுங்
 அலை நீர்த்தன் கானல், 208.

அவகாசித்தல, 466.
 அவசம், 380.
 அவதானம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தன், 143, 163.
 அவம் போதல், 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விநயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 255, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவசேஷபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல் - அடக்குதல், 284.
 அவிந்தடங்குதல் - நிரைகேரடலும்
 ஆறலைத்தலு மொழிதல், 314.
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்கினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.
 அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.
 அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
 76, 79, 99, 121, 193, 323.
 அவிப்பலி, 161, 312, 331.
 அவிபிடுகிற ஆவி, 262.
 அவிரிச்சாறு, 388.
 அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.
 அவுணன், 178.

அலை நீராடை, 137.
அலை யிடைப்பிறவா அழுது, 45.
அலைவளம், 184.
அலைவாய், 199, 516.
அலைவாய்க்கரை, 137, 153.
அவ்வழி, 35.
அவ்வியம், 582.
அவ்வை, 576.

அவை, 79, 116, 486.
அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.
அவைக்களம், 8.
அவைத்தல், 481.
அவையம் - சபை, 146.
அவயரங்கம், 115.
அவயரங் கேறிக்காட்டல், 57.
அவையிற்று, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூடுகூ

அலையின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைத்
தோர், 432.

அழகர்திருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில் திரு
மாந்நின்ற கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.

அழகு, 121, 171, 200.

அழல் - விடம், 145.

அழல்சேர்குட்டம் - கார்த்திகை
பரணி, 508.

அழல்புனையவிரிழை, 561.

அழல்மண்டுதல், 492.

அழல்வீடுகொள்ளுதல், 510.

அழலனங்கு தாமரை, 205.

அழலும் விடம், 164.

அழற்கொடி, 498.

அழற்படுகாதை, 116.

அழற்படுதல், 28.

அழற்றிற் பட்டோனவிரயம், 85, 87.

அழிஞ்சில், 318,

அழித்ருமுள்ளம், 395.

அழியாவியல்பு, 284.

அழிவநறிங்குயின்பம், 308.

அழுக்காற்றெழுக்கம், 12.

அழுக்காறுடையோனவிரயம், 85.

அழுகுமெய்யாளர், 144.

அழுகைக்கண்ணீர், 152. [466.

அழுகையிற்றேன்றிய மருட்கை,

அழுகையைச்சார்ந்தவெகுளி, 477.

அழுங்கல், 348.

அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
குறுநிலமன்னவனுடைய ஊர்,
531, 571.

அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.

அளவர், 155.

அளவி - கலந்து, 337.

அளவு - தாளவகையுள்ளுன்று; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் 0;
தொழில், தாக்கினவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.

அளி - கொடை, 37, 304.

அளிய, 44.

அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.

அளை - மோர், 217, 428.

அளைஇ - அளவி, 338, 421.

அளைவிலையுணவு, 15, 416.

அற்பு - அன்பு, 420, 421, 433,

அற்புக்கடன், 510 [588.

அற்புதப்பாவை, 528.

அற்புதவவிரயம், 83.

அற்றகாரியம், 460.

அற்றன்று, 9.

அற்றைஞான்று, 351.

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார், 140,

அறக்கடவுள், 24, 467. [158.

அறக்களத்தந்தணர் - தன்மாசனத்

துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.

அறக்களம், 546.

அறக்களவேள்வி, 567.

அறக்கற்பு, 23.

அறக்குடி, 314.

அறக்குடிகள் சினங்குதைந்திருப்ப

தொன்பது, 323.

அறக்கோல், 565.

அறங்காத்தல், 149.

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்

டைய நட்பாளனாகிய ஒருகுறில
 மன்னன், 531, 571.
 அழுவம் - பாப்பு, 142, 160, 183,
 அள்ளல், 204. [300, 548, 565.
 அளக்குங்கோல், 70, 114.
 அளக்கும்பறைமுதலியன, 369.
 அளகம், 48, 226, 227.
 அளந்துகடையறியாவருங்கலம், 523.

எள

வழக்குரைக்குமிடம், 146, 165.
 அறங்கூறுந்தருமாசனத்தார், 165.
 அறங்கேட்ட சாவகர், 411.
 அறத்தினாகியபொருள், 46.
 அறத்துறை, 356, 371.
 அறத்துறைமாக்கள், 396, 409.
 அறத்தைப்பிறக்கருளுநெஞ்சு, 403.
 அறத்தொடுநிலை, 517.

கூக0 அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

அறத்தொடுபொருந்தியமறத்துறை, 592. [397, 409.
 அறந்தருநெஞ்சினறவேரார், 391,
 அறந்தலைப்பட்டோர், 400.
 அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.
 அறப்பயன்விளைதல், 588'
 அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்
 பூசித்தல் முதலியன, 45.
 அறப்பால், 29, 371.
 அறம் - இதம், 373.
 அறம் இருவகை, 370, 371.
 அறம் கூற்றாதல், 4, 24, 486.
 அறம்படுத்தல், 11, 583.
 அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை
 இகழ்ந்து, 574.
 அறம்புரிமார்தர், 342.
 அறம்பொருளின்பம், 6.
 அறமனைகாமின், 591.
 அறமும் அறத்தின் துறையும், 370.
 அறல் அறையாதல், 269.
 அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.
 அறவணவடிகள் 551, 583.
 அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,
 அறவாழி, 484. [285.
 அறவி, 337.
 அறவு - அறுதி, 195.
 அறவுரை, 258, 333 - 5.
 அறவையாயர், 498.
 அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்
 தோர், 491, 498.
 அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.
 அறவோர் பஸ்கிய புறஞ்சிறைமுதூர்,
 391, 397, 403, 409. [356.
 அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,
 அறவோரவைக்களமகலா தணுகுமின்.

அறிகோமைய, 206 - 7, 213.
 அறிதுயில் - யோகசித்திரை, 270,
 293, 536. [507.
 அறிந்தீமின் - அறிமின், 226, 236,
 அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.
 அறியாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.
 அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
 குறைநயப்பித்தல், 214. [259.
 அறிவஞரெய்தல் - அறிவுமயங்குதல்,
 அறிவன், 258, 263, 273, 282,
 285, 291, 301. [10, 190.
 அறிவனார் - பஞ்சமரபுதூலாசிரியர்,
 அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.
 அறிவின்நிரிபு, 346.
 அறிவுடையாரனார் - ஒருபுலவர், 7.
 அறிவுமயக்கம், 334.
 அறிவுவரம்பிகந்தோன், 263, 282,
 அறுகாற்குறும்பு, 124. [569.
 அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.
 அறுகுங்குவளையுங்கலந்து தொடுத்த
 அறுகும் பூளைப்பூவும் நெல்லொடு
 சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.
 அறுகை - அறுகம்புல், 494.
 அறுதொழிலந்தணர், 504. [460.
 அறுபொருள் - அறம்பொருள், 448,
 அறுமுகச்செவ்வேள், 148, 168.
 அறுமுகத்தோன், 193.
 அறுவர்க்கிணையங்கை - சத்தமாதாக்
 களில் ஏழாவதினையாள், 482.
 அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,
 260, 276, 369, 446.
 அறுவைவீதி, 390. [294, 357.
 அறை - அறுதல், கற்பாறை, குழி,
 அறைக்கட்கரும்பு, 306.
 அறைகூவுதல். 193.

அறவோன், 263, 283. [591.
அறநீகூந்தல், 127, 340.
அறன்சிறிதுதுன்பம்பயந்து பெரிதும்
இன்பம் விளைத்தல், 373.
அறனெனுமடவோய், 464.
அறனோம்படை - தருமம்போதிக்கு
மிடம், 148, 169, 288. [395.
அறிகரிபொய்த்தலான்ரோர்க்கில்லை,

அறைந்தனர்சாற்றல் - ஆகமத்தைச்
சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு
தல், பாடமோதிப்பொருள்உரைத்
தல், 255, 270.
அறைந்துணும்பூதம், 395.
அறைபோதல் - கீழறுத்தல், 123,
130, 145, 165, 482.
அன்மொழித்தொகை, 373.

அரும் பத முதலியவற்றின்

அகராதி சூகக

அன்மொழித்தொகையாகுபையர்,
அன்றே, அசை, 465. [346.
அன்னத்தூவி, 127.
அன்னநடை, 227, 238. [88.
அன்னப்பறை - வரிக்கூத்துள்ளன்று,
அன்னப்பெடை வயிற்றின் மார்பொஃ
கிப்பெய்த அணை, 134.
அன்னபக்கம்-பெண்கைகளுள்ஒன்று,
92.
அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260.
அன்னம் துணையோடாடல், 217.
அன்னம் புன்னையிலேறுதல், 213.
அன்னமென்னடை, 127.
அனந்த சூகத்தையுடைய இறைவன்,
அனந்தஞானம், 284. [284, 285.
அனந்த தரிசனம், 284.
அனந்தர், 431.

ஆகுதிப்புகை, 338.
ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93,
105, 132, 164, 168, 190,
209, 247, 248, 254, 266,
278, 345, 370, 373, 377,
378, 384, 395, 432, 436,
ஆகும் - ஆவாள், 452. [459, 564.
ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண், 388.
ஆகோள், 323, 329.
ஆங்கனம், 218.
ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ்
விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66,
90, 111, 133, 347, 384, 452.
ஆச்சரியம், 474, 525.
ஆச்சா, 318, 327.
ஆசனம் ஒன்பது, 232.
ஆசனம்நான்கு, 371.

அனந்தல், 133.
 அனந்தவீரியம், 284.
 அனுக்கல், 90.
 அனுகாணம், 23, 323, 476.
 அனுட்டானவோசை, 339.
 அனுடம், 269.
 அனுவிரதம், 283.
 அனேத்து (பன்மை), 5, 20.
 ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.
 ஆஅ, இரக்கக் குறிப்பு, 467.
 ஆக்கம், 47, 540.
 ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.
 ஆக்கினசக்கரம், 37.
 ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.
 ஆகம்-மார்பு, 134, 137, 261, 377,
 ஆகமம், 270, 273, 282. [560.
 ஆகமமாகியவிளக்கொளி, 284.
 ஆகரம், 288.
 ஆகரி - ஒருபண், 234, 384.
 ஆகவனியம், 504. [255, 270, 546.
 ஆகாசசாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116,
 ஆகர்சவாசிகள், 168, 283.
 ஆகாத்தோம்பல், 397, 409. [92.
 ஆகாயச்சொல்லினிலக்கணம், 87,
 ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.
 ஆகுதி, 351.

ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
 ஆசாரம், 420
 ஆசாராங்கம், 284.
 ஆசாரியர்கள், 255.
 ஆசான் - ஒருவகைப்பண், புரோகி
 தன், 371, 493; 533 - 4, 571.
 ஆசான்சாதிநால்வகை, 350.
 ஆசான்நிறம் - கார்தாரம், 337.
 ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.
 ஆசிகுறுதல், 251.
 ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச்
 சொல்லால் முடிதல் சிறப்பென்
 பது, 29. [25, 206.
 ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14,
 ஆசிரியமாலை - ஒருதமிழ்தூல், 221.
 ஆசிரியர் - இளங்கோவடிகள், தொல்
 காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129,
 ஆசிரியர் நல்லந்துவரூர், 7. [236.
 ஆசிரியற்க - ஆசிரியனுக்கு, 431.
 ஆசிரியன்மாதன், 7.
 ஆசீவகம்-சமணமதப்பாருபாடுகளுள்
 ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.
 ஆசு - சிறுமை, துண்மை, 64, 109.
 ஆசௌசம், 404.
 ஆட்சி, 534.
 ஆட்டனத்தி, 488.

சுகட அரும்பத முதலியவற்றின் அக

ராதி.

ஆட்டி - சயித்து, 172.
 ஆட்டு - விளையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமறி, 413.
 ஆட்டுமறி துள்ளி விளையாடாமை உற்
 பாதம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவாள், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாலை, 490.
 ஆடகப்பெருநிறை, 555.
 ஆடகப்பைம்பூண், 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தரவணைக்கிடந்தோன்,
 ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இர
 விபுரமென்பாருமுளர்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173,
 188, 202, 267, 289, 365, 383,
 ஆடல்ஆறு, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்து, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179,
 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விகற்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99,
 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியன் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியன் ஈடு, 62.
 ஆடலின்கூறுபாடுமூன்று, 120.
 ஆடலோன், 122.
 ஆடற்கூத்தியர், 140, 158.
 ஆடற்றோற்றம், 423.
 ஆடன்மகளிர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - கண்ணாடி, கலந்து, 338, 481,
 ஆடித்திங்கள், 30 - 31, 508, 589.
 ஆடித்திங்கள் - 30 - 31, 508, 589.

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகொள்மார்பு, 549.
 ஆடுங்குத்தர்போலாருயிரொரு வழி
 க்கடியகோலத்தொருங்கு நின்றி
 யலாது, 568.
 ஆடுதல் - அனுபவித்தல், உடனாதல்,
 20, 245, 253.
 ஆடுதலாற்பிறந்தஅழகு, 195.
 ஆடுநர்ப்புகழ்தல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையைமுட்டாக்கிடுதல், 341.
 ஆண்கைஒன்பது, 92.
 ஆண்டலைப்புள், 160, 401, 414.
 ஆண்டலையடுப்பு, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டேடு, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடன் பார்த்திருக்குங்
 ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாழுறுப்பு, 9,
 ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆணை, 229, 573,
 ஆணைச்சக்கரம், 403.
 ஆணையாற்றென்னர்காக்குநாடு, 343.
 ஆத்தித்தார், 320.
 ஆதரித்தல், 438.
 ஆதவவாதபயசாயையென்பனயாழ்க்
 ஆதாரம், 493. [குற்றம், 203.
 ஆதித்தமண்டிலம், 378.
 ஆதித்தன், 123, 137, 191, 254,
 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல், 411.
 ஆதித்தன் வெப்பந்த்ணிதல்காரண
 மாக அவனுடன் முனிவர்கூடித்
 ஆதிமந்தியார், 488. [இரிதல், 321.
 ஆதியக்கடவுள், 148,

ஆடியாதததுக காலப டபா முது
ஆடிமுதிர்ந்தார், 73.[போக்கு, 376.
ஆடியகொள்கை, 2.
ஆடியசாயல், 462.
ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
ஆடியல்யாணை, 537.
ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆதயாழ, 9.
ஆதியிசைகள் பதினோராயிரத்தத்
தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணுற்
றென்று, 64, 109.
ஆதியினேற்றத்தமியன் - ஆதியின்
மையைத்தோற்றமாகவுடையான்,
301.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகந

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
ஆதிவாயிலார் - பரசேதனபதிய
நாலாசிரியர், 10.
ஆப்பயனளித்தல், 397.
ஆபோகம் - கீதவுறுப்புள்ளுன்று,
ஆம் - நீர், 18. [75, 120.
ஆம்பல்-ஒருகருவி, ஒருவகைப் பண்,
42, 127, 134, 207, 213, 341,
354, 496.
ஆம்பல் நானுஞ் செவ்வாய், 127.
ஆம்பலந்திங்குழல், 445, 455.
ஆம்பற்குழல் - வெண்கலத்தாற்
குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச்
செறித்தகுழல், 457.
ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னும்
வாச்சியம், 74, 119.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
ஆயுக்கற்பம், 310. [38.
ஆயுள்வேதர், 140, 157.
ஆயுஷ்யம், 282.
ஆயோகம், 120.
ஆர் - ஆரக்கால், கூர்மை, 165,
ஆர்த்த, 243. [443.
ஆர்த்தும், 35, 39.
ஆர்ப்பு - நரம்பின் முழக்கம், மாத்
திரையிறந்த சுருதி, 222, 233.
ஆர்ப்பொலி, 339.
ஆர்புனைசென்னியரசன், 571.
ஆர்புனைதெரியல், 534. [552, 566.
ஆர்புனைதெரியலொன்பதும் ன் னர்,
ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
ஆர்வமிக்கநெஞ்சம், 131.
ஆரங்கண்ணிச்சோழன், 2.

ஆய்கலைப்பாவை, 317,
 ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.
 ஆய்ச்சியர்குரவை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358,
 362, 374, 375, 398, 433,
 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குலம், 409.
 ஆயர்பாடி - ஆயர்தெரு, 419, 431,
 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகள், 397, 558.
 ஆயிடை, 408.
 ஆயிரங்கண்ணேன், 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தோரெட்டரசுதலையிற் சுமப்
 பித்துக்கொணர்ந்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரத்தலையையுடைய பாம்பனைப்
 பள்ளி, 304.
 ஆயிரநரம்பிற்றாதுயாழ், 9.
 ஆயின் - ஆதலால், 463.

ஆரஞர், 3, 298, 352, 500. [311.
 ஆரஞர்த்தெய்வமாகியவனதெய்வம்,
 ஆரஞரெவ்வம், 501 - 2.
 ஆரணம், 461.
 ஆரத்தைமார்பித்பூண்ல், 304.
 ஆரப்பேரியாறு, 137.
 ஆரபடிவிருத்தி, 82, 512.
 ஆரம், 126, 138, 153, 154, 181,
 197, 292 - 3, 318, 361, 498,
 ஆரம் மூன்றுவகை, 458. [522, 569.
 ஆரமார்பிற்சோரூலம், 592.
 ஆரவகை, 379. [334, 344.
 ஆரிடை-அருவழி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரியஅரசரைச்சிறைநீக்கியது, 570.
 ஆரியநாட்டரசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4,
 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தமிழையிகழ்த்தமை,
 547, 568.
 ஆரியமன்னர் நூற்றுவர், 555.
 ஆரியாங்களை, 409.

சூகசு

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி.

ஆருயிர்மருத்து, 45.
 ஆரூர்க்கால், (கர்ப்பூரம்) 379.
 ஆரெயினெடுங்கொடி, 342.
 ஆரோகணம், 65, 110. [374, 415.
 ஆல், அசை, அன்றையென்னும் அசை,
 ஆலங்காட்டான்டி - ஒரு வகை
 ஆலம், 430, 518. [வரிக்கூத்து, 88.
 ஆலமர்செல்வன்புதல்வன், 517.
 ஆலமர்செல்வன்பெயர், 506.
 ஆலவாயான் முதலிய தெய்வங்கள்,
 ஆலிங்கன விகற்பம், 173. [339.
 ஆலித்தல் - முழங்குதல், 352.
 ஆலீடம் - ஆலுவைகரிவையுள்ளொன்று,
 ஆலுதல், 212. [81, 90.
 ஆலும்புரவி, 537.
 ஆலுமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புகை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோற்குவி;
 ஆவினுடையவஞ்சித்தோலைப்
 போர்த்தலால் இப்பெயர் பெற்ற
 தென்பர், 107.
 ஆவஞ்சியின் பரியாயநாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 247.
 ஆவணவீதி, 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,
 432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவன, 14, 154.
 ஆவார் - அவர், 56, 169
 ஆவிசுடிபோன அவ்வடிவு, 486.
 ஆவித்த வத்திரம், 81.
 ஆவிபோலுங்கொழுநர், 126, 133.
 ஆவின் கடைமணியுருநீர் - பசுக்கண்
 னீர், 484. [409.
 வலின்பயிற்செய்யவந்தவர்களுக்கல்

ஆழிமால்வரை, 219.
 ஆழியாள்வான், 213.
 ஆழியுருட்டுதல், 36.
 ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.
 ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,
 வாராவெழுத்துக்கள் இன்னின்ன
 வென்பது, 105.
 ஆளத்தி மூன்றுவகை, 105
 ஆளத்திவைத்தல், 63, 108.
 ஆளழிவாங்கி, 545.
 ஆளிக்கொடி, 320, 329.
 ஆளியின்னற்கு, 523.
 ஆற்றல், 512, 592.
 ஆற்றவும் - மிகவும், 476.
 ஆற்றமைமிகுதிசூறுதல், 152.
 ஆற்றிடைக்குறை, 301.
 ஆற்றில் நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் சண்ணம் மலர்முதலிய
 வற்றைஇடுதல், 558.
 ஆற்றிற் குளித்தல், 568.
 ஆற்றின்குறை, 291.
 ஆற்றுநீர், 459.
 ஆற்றுப்படுத்தல், 198. [தல், 567.
 ஆற்றுமணலினுஞ் சிறக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாவகையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டோர், 286.
 ஆற்றுவி, 262.
 ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தேநாழி
 இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்
 படமொழிந்தது, 217.
 ஆற்றுவீயாங்கம் - ஆற்றைமறைக்
 கும்அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆறலைக்குஞ்சரம், 432. [301.
 ஆறலைத்தல், 314.
 ஆறலைப்போர், 305.
 ஆறன்மட்டம், 59, 91.
 வரியாதல், 92

ஆவதி, 262.

ஆறுசெல்வருத்தம், 313.

ஆவுதிநறும்புகை, 536.

ஆழி, 293, 304, 443. [யன், 581.

ஆழிக்கொடித்திண்டேர்ச் செம்பி

ஆறெறிதல், 18, 323.

ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக் கொட்

ஆன் - ஒடு, 455. [டும்பறை, 315.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூகடு

ஆன்பால், 247.
 ஆன்பொருரை (ஆன்பொருந்தம்)
 சூழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.
 ஆனித்திங்கட்கடைநாள், 345.
 ஆனிரை, 321, 558.
 ஆனிரைகொள்ளல், 320.
 ஆனேற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சகு
 னக்கேடு, 442.
 ஆனேறுர்த்தோன், 538.
 ஆனேறெதிர்ப்படுத்தல் அபசகுனமென்
 பது, 422, 434.
 ஆனேமேற்பையையதைத், 531.
 இகந்தனா - இகந்தேனாக, 433.
 இகலமர், 172.
 இகழ்ச்சி, 310, 474.
 இகழ்ச்சிரகை, 437.
 இகவென்னுமுன்னிலைய சை இ கா
 வெனாறுதிரிதல், 464, 468.
 இருத்தல், 543.
 இங்ஙன், 243.
 இசக்கி, 409.
 இசை, 35, 188.
 இசைஏழு, 156, 187, 457.
 இசைக்கரணம், 224.
 இசைக்கரணம் எட்டு, 205.
 இசைக்காரன், 66, 111, 156.
 இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104.
 இசைக்குப் பிறப்பிடமான ஆதாரம்.
 இசைக்குரியஎழுத்து, 65, 101 - 2.
 இசைக்கூறு பாடு, 69, 113.
 இசைச்செறிவு, 67, 111.
 இசைத்தமிழ், 190, 337.
 இசைத்தமிழ்தூல், 9.
 இசைத்தமிழ்ப்பதினாறுபடலம், 205.
 இசைநாடகத்தமிழ்தூல், 19.

சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனிவ
 ரால். வெண்பாவாலியற் ப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; இஃது இடை
 ச்சங்கமிருந்தகாலத்துச் செய்யப்
 பட்டதென்று அடியார்க்கு நல்லா
 ருரையாலும், அச்சங்கப்புவலர்க்கு
 தூலாகவிருந்ததென்று இரையனா
 ரகப்பொருளுரையாலுந்தெரிகிறது,
 (இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
 முனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவர்
 பெயருள் இப்பெயர் காணப்பட
 வில்லை) 7, 10, 104. [190.
 இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியார்,
 இசைதூல்வழக்கு, 66.
 இசைநெறி மூன்று, 221.
 இசைப்படுத்தல், 75, 120.
 இசைப்பா ஒன்பதுவகை, 190.
 இசைப்பாட்டு, 24.
 இசைப்பா பத்துவகை, 190.
 இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர், 26.
 இசைப்பாவின்சாதியோசைமூன்று,
 190.
 இசைப்புலவன், 61, 63, 100.
 இசைமொழி, 265, 298, 336.
 இசையளவுபா, 190.
 இசையாசிரியன் அமைதி, 61, 99.
 இசையிலக்கணம் ஒன்பது, 109.
 இசையின் இரந்திரம், 63.
 இசையின்பாகுபாடுபதினொன்று, 63,
 108.
 இசையென்றபெயர்க்காரணம், 105.
 இசையைஎண்வகையாலெழுப்பல்,
 203, 204.
 இசையொழுக்கம், 67, 111.
 இசையோன், 66, 108, 122.

இசைநாடக நூலோர், 404.
 இசைநிறை, 189, 273, 287.
 இசைநிறைக்கிளவி, 515.
 இசைநுணுக்கம்: — இது சார
 குமாரன் அல்லது சயந்தகுமார
 னென்பவன் இசையறிதற்பொ
 ருட்டு, அகத்தியமுனிவர் மாணக்
 கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய

இஞ்சப்பாவை, 537.
 இட்டசித்தி - அழகர்மலையினுள்ள
 ஒரு பொய்கை; இதுநீராடுவோர்க்கு
 நினைத்தவெல்லாங்கொடுப்பது,
 295, 296, 306, 307, 310.
 இட்டிகை, 436.
 இட்டுத்தலையெண்ணுமெயினர், 314.
 இட்டுப்புகுதல், 30.

சூகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடக்கர், 49, 384.

இடக்கரடக்கு, 77.

298, 349, 591.

இடக்கை - ஒருதோற்கருவி, 73 - 4, | இடுகுமிடை, 210.

106, 119, 382.

இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118,
 இடக்கையின் பரியாயப் பெயர்கள்,
 107.

இடங்கணிக்கல்வீசங்கூடை, 401.
 இடங்கணிப்பொறிக்குக்கல்விட்டு
 வைக்குங்கூடை, 413.

இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், 286.

இடங்கழிநெஞ்சம், 502.

இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை இடத்
 திலேறல், 164, 184, 366.

இடத்துநிகழ்பொருளின் நெறுழி
 இடத்திலேமுடிதல், 442.

இடத்துநிலை, 71, 73, 116. [429.

இடத்தலைப் படுத்தல் - கூட்டுதல்,

| இடியேறு, 277.

| இடுக்கண், 129,

இடுங்கியகண், 83.

இடுதேளிடுதல் - தேளிடுப் படுவார்
 காணுமே தேளல்லாததொன்றை
 மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு
 அவரைக் கலங்கப் பண்ணுதல்;
 பாய்ச்சுத் தேளுமாம், 244, 251.
 இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொ
 ருள், 507.

இடும்பில் - ஓசூர், 566.

இடும்பை, 347, 374, 432, 555.

இடுமணல், 522.

இடுமுள், 345.

இடுமுள்வேலி, 313, 334.

இடுவந்தி, 435.

இடை, 103.

இடநிலைப்பாலை, 289. [130.
 இடப்பொருள்காலத்தோடுமயங்கல்.
 இடபம், 117, 277, 408, 425, 453,
 இடம் இருவகை, 14.
 இடம்நால்வகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலிவு, 113.
 இடர், 210.
 இடரெரி - இடர்செய்ளி, 464.
 இடவயின் - இடத்தில், 404.
 இடவழுவுமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடாநினைப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585.
 இடிக்கலப்பன்ன இழைந்துகுநீர்,
 இடிக்கலப்பன்னவீரயிர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185,
 இடிக்குரல், 249. [201.
 இடிக்குரன் முரசம், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.
 இடிப்படைவானவன், 450.
 இடிப்பு - அதிர்ப்பு, 344.
 இடியல், 514, 523.
 இடியுண்டமஞ்ஞை, 242.

இடைக்கருவி - சல்லியம், 107.
 இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குறை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256; 269, 271. [376.
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களுந் அவர்க
 ளியற்றிய னூல்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைம்பத்தொன்
 பதினமருள்ளிப்ட மூவாயி ர த் து
 எழுநூற்றுவர், 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொல், 151, 228, 327,
 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொல்வருவித்தல், 171.
 இடைதல், 44. [225, 335.
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநிலை - இடையிற்படுத்தாவு,
 190.
 இடைநிலைத்தானம், 293, 304.
 இடைநிலைப்பாலை, 267.
 இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
 இடைநின் தநிலம், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சூகன

இடைநெரித்தல் - உடலவர்த்தனைக
 ளுள்ளுன்று, 90.
 இடைப்பாட்டு - ஓளகம், 383.
 இடைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 இடைப்பாளிலம் - குழியின்மண்குழி
 க்குஞ்சுத்திருக்கும்நிலம், 114..
 இடைமுதுமகள், 441.
 இடையர், 409, 413, 428.
 இடையர்அறியும்நிமித்தம், 422.
 இடையாபரணம், 196.
 இடையிருள்யாமம், 359, 392, 550.
 இடைவண்ணம், 21, 88.
 இணர், 45.
 இணை - இரண்டு, 203, 222, 234.
 இணைக்கை, 92 - 3, 98.
 இணைக்கைவகை பதினைந்து, 97.
 இணைதல், 93.
 இணைநரம்பு, 66, 67, 69, 112.
 இணைநிலைவரி, 267, 289.
 இணைப்பெயர்ப்பெற்றவூர், 305.
 இணைபுணரெகினத்தினாமயிர்செறித்த
 துணையணைப்பள்ளி, 557.
 இணையணை, 127, 134.
 இணையாலிணைக்கை, 97.
 இணையாலிணைக்கை முப்பத்துமூன்று
 இதணம், 558. [வகை, 92.
 இதம், 373.
 இதயகமலம், 319, 328.
 இதயம், 337, 380, 433.
 இதழ், 48, 380, 394.
 இதழொடியாதுகட்டின கழுநீர்ப்
 இந்தளம், 361. [பிணையல், 49.
 இந்தளம், 378.
 இந்தியமைந்தினும் நாக்கை மிகக்
 காக்க வேண்டுமென்பது, 540.
 இந்திரகாளியம்:—இது யாமனோந்தி
 ரொன்மை வசிரியார்செய்யார்

இந்திரதிருவன், 538.
 இந்திரநீலக்கழப்பிணை, 181.
 இந்திரநீலம், 197.
 இந்திரர் - தேவர், 438.
 இந்திரவிகாரம்ஏழு, 255, 551.
 இந்திரவில் அருவிக்கு உவமம், 514.
 இந்திரவிழவு, 25, 173, 175, 186,
 195, 267.
 இந்திரவிழவுநாலேழ்நாள், 198. [268.
 இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதை, 187,
 இந்திரன், 159, 166, 173, 176,
 177, 187, 292, 392, 404.
 இந்திரன்தமர், 19. [310.
 இந்திரன்தோற்றுவித்தவியாகரணம்,
 இந்திரன்நிருமித்தஏழாங்கு, 270.
 இந்திரன் தூத்துநாற்பது யோசனை
 விரிந்த யானையின்மேல் கா முதலி
 யவற்றைப் பரப்பிச் செல்வானென்
 பது, 522.
 இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைப்பாண்டி
 யன்மார்பிழ்ந்துண்டது, 303, 458.
 இந்திரன்மகன் - சயந்தன், 117, 188.
 இந்திரன்மலையின்சிறகரிந்தது, 377.
 இந்திரன்மார்பத்து ஆரம், 426.
 இந்திரன் முடியிற் பாண்டியன் வளை
 யுடைத்தது, 303, 461.
 இந்திரனதுநகர், 186.
 இந்திரனது பணிப்பெட்டகம், 376.
 இந்திரனுக்கு ஆயிரக்கண்ணுன்
 டென்பது, 376.
 இந்திரனுக்குப் படை இடி, 461.
 இந்திரனூல், 298.
 இந்திராணி, 194.
 இந்திரியவசம், 371.
 இப்படியால் - இப்படி, இவ்வாறு,
 68, 70.
 இப்பால், 41.

பட்டஇசைத்தமிழ்தூல்; அடியார்
 க்குநல்லார் உரையெழுதுவதற்கு
 மேற்கோளாகக்கொண்டதூல்களு
 இந்திரகுமரர், 425. [ளொன்று, 10.
 இந்திரசாபம், 386. [565.
 இந்திரசிறுவன், 56, 72, 78, 189,

எஅ

இப்பிறப்பில்லுக்ர்வன முற்பிறப்பிற்
 செய்தவினைப்பயன், 298, 310.
 இம்மிளட்டுக்கொண்டது எ ள் று,
 115.
 இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.
 இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307 -8.

கூகஅ அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

இம்மையும் மறுமையுமின்றிச் செம்மை
 யினிற்பது - மோக்கம், 296,
 இமயக்கல், 574. [308.
 இமயக்கொடி, 459.
 இமயத்து நீலப்பைஞ்சுனை, 516.
 இமயத்துப்பல்லானிரை, 558.
 இமயநெற்றி, 441, 450.
 இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36,
 38, 41, 78, 132, 153, 162,
 267, 292, 302, 527, 530,
 538, 540, 546, 547, 575.
 இமயமுந் கொல்லியுமாண்டகுடவர்,
 இமயவரம்பன், 534, 589. [520.
 இமவான், 565.
 இமில் - முரிப்பு, 451.
 இமிலேறு, 422, 434, 441 - 2.
 இமிழ்கடல் வேலி, 531.
 இமையத்தாபதர், 533. [589.
 இமையம், 177, 189, 534, 565,
 இமையவர், 43, 143, 162.
 இமையவருதையுஞ்சிமையம், 288,
 572, 579.
 இமையாநாட்டத்திதை, 563.
 இமையாநாட்டம், 316, 370.
 இமையோரிளங்கொடி, 590.

இயல்பு, 204, 205.
 இயல்புக்கூத்து, 80.
 இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்
 நிலைச்செய்யுள், 24.
 இயலிசைநாடகம், 64.
 இயலிடங்கூதல், 208.
 இயலைந்து, 78.
 இயவு - செலவு, 299, 310.
 இயற்கையழகு, 44, 126, 429.
 இயற்சொல், 62, 63, 107.
 இயற்பாக்கள், 105.
 இயற்புலவன், 62, 107, 122.
 இயற்புலவனினையு, 61, 100,
 இயற்பெயர், 39.
 இயற்றமிழ், 190.
 இயற்றமிழ்தூல், 6.
 இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி
 இரங்கல், 216, 344. [யாதல், 477.
 இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.
 இரட்டிக்கிரட்டி, 60, 75, 99, 106.
 இரட்டித்துஒத்தல், 75.
 இரட்டியிற்செய்தகைத்தொழில், 60.
 இரட்டு (துகில்), 379.
 இரட்டை ஒத்தைக்கை, 536.

இயக்கம், 19, 204, 259, 276.
 இயக்கம்நான்கு, 61 - 2, 107, 111.
 இயக்கம் மூன்று, 224, 225, 235.
 இயக்கர், 168.
 இயக்கி-ஒருபெண்ணெய்வம்; பாண்டி
 நாட்டில் இசக்கியெனவழங்குகின்
 றது, 307, 311, 312, 397, 409.
 இயக்குதல், 108.
 இயங்கலுமியங்கும் - இயங்குதலைச்
 செய்யும், 500.
 இயங்குநர்த்துக்கும் - வழிச்செல்
 வாரைப்போக்குவிலக்கும், 298.
 இயங்குபடையாவம், 533, 538.
 இயந்திரம், 402, 414.
 இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிந்பண்பு,
 இயமம், 371. [40, 356, 441.
 இயல்குணன் - இயல்பையே குண
 மாகவுடையவன், 264, 283.

இரட்டைக்கதவம், 296, 308.
 இரட்டைக்கை, 92, 98.
 இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.
 இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60
 இரட்டைக்கை பதினைந்து, 97.
 இரட்டையங்கண்ணி, 247.
 இரண்டாஞ்சாமத்திற்கு ண்டகளு
 எட்டுமாதத்திற்பலிக்குமென்பது,
 இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.
 இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.
 இரத்தகேசுவரன் - ஒருபூதம், 115.
 இரத்தவிந்து - ஒருவகைமாணிக்கம்,
 இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.
 இரத்தினங்கட்டின அடுக்காழி, 181.
 இரத்தினப்பணித்தட்டார், 139, 156.
 இரத்தினப்பாவை, 317.
 இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.
 இரதி, 286.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூககூ

இரதிகார்தன், 231.
 இரந்திரம், 65, 109, 110.
 இரந்துகோடற் குறிப்பின் கண்வந்த
 ககரவீற்றுவிடங்கோள், 431.
 இரந்துபின்னிலைநிற்றல், 210.
 இரப்போர்சுத்தம், 226, 280.
 இரவி, 131.
 இரவிடைக்கழிதல், 336.
 இரவிபுரம், 536.
 இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்
 படாத மருட்சியையுடையமாலிக்
 காலம், 476.
 இரவுவில்லிடல் உட்பாதம், 480.
 இராக்கடைப்பெண்டுகள், 158.
 இராக்கடைவேசையர், 140.
 இராக்கதர், 168.
 இராசி, 29, 155, 390.
 இராச்சியபாரம், 591.
 இராசசூயம், 569.
 இராசதம், 80.
 இராசநீதி, 506, 508.
 இராசப்பெருந்தெரு, 157.
 இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,
 இராசபாவம், 549. [461, 579, 580.
 இராசபோகத்தைத்துறத்தல், 13.
 இராசமார்க்கம், 139.
 இராசராசசோழனுலா, 483-4, 555.
 இராசராசன், 363. [198.
 இராசவாகனம் - கோவேறுகழுதை,
 இராசவாகனமாகியஅத்திரி, 198.
 இராசாவின்கோயில், 72.
 இராசி, 117.
 இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.
 இராத்திரிவருணனை, 131, 132.
 இராமசரிதம், 358.

இரீஇ - இருத்தி, 35, 40.
 இருக்கச்செய்தே, 484.
 இருக்கை, 300.
 இருக்கைமுறைமை, 73, 118.
 இருகடனீருமாடினோன், 568.
 இருகாமத்திணையேரி, 252.
 இருப்படாம் - இருளாகிய படாம்,
 137, 153.
 இருடிகள், 264, 285, 358. [342.
 இருடிகள் யோகமிருக்கும்பொழில்,
 இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்
 டானஓசை, 339.
 இருத்தல் (ஆசனம்), 371.
 இருத்தலின் விகற்பங்கள், 232, 371.
 இருத்து, 386.
 இருந்தவளமுடையார், 462.
 இருந்தேத்துவார், 140, 157.
 இருந்தைக்க - இருக்க, 473, 478.
 இருந்தைபூர், 7.
 இருந்தைபூர்க்கருங்கோழிமோசியார் -
 இடைச்சங்கப்புலவருள்ஒருவர், 8.
 இருந்தோம் - இருந்தநாம், 426.
 இருநிதிக்கிழவன் - கோவலனுடைய
 தந்தையின்சிதப்புப்பெயர் ; இவன்
 கோவலன் இறந்தமைகேட்டுத்
 துறவுபூண்டான், 35, 54, 335,
 இருநிலமடந்தை, 493. [346, 433.
 இருநிலமானவோன், 564.
 இருப்புஐம்பது, 232.
 இருப்பு ஒன்பதுவகை, 232.
 இருப்புபட்டுக்கள்காய்கிறஉலை, 401.
 இருபிறப்பாளர், 504, 528.
 இருபுடைமருங்கு, 86.
 இருபுறமொழிப்பொருள், 228, 236,
 239, 378, 380, 386.

இராமராவணயுத்தம் பதினெட்டு
மாதம் நடந்ததென்பது, 547.
இராமன், 335, 375. [346, 448.
இராமன் தம்பியொடு வனம்போயது,
இராமனுந்துன்புற்றானென்பது, 374.
இரிதல் - நீங்குதல், 133.
இரியல் - விரைவு, 198.
இரியன்மாக்கள், 82.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை,
164, 269, 372.
இருபெருங்குரவர், 35.
இருபெருவேந்தர், 141, 556.
இரும்பேருவகை, 416.
இருமரபுந்தாயமறையோன், 249.
இருமருங்கு, 199.
இருமுதுகுரவர், 25, 348, 420.

கூஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
 இருவகைக்கூத்தின்வகைபல, 79.[9.
 இருவகைத்தாளவிகற்பம், 102, 108-
 இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
 இருவாட்சி, 170, 353. [தல், 24.
 இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
 இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
 இருள் - மரகதத்தின்குற்றம், 367,
 இருள்படப்பொதுளியசுருளிநுந்
 இருளன், 89. [குஞ்சி, 538.
 இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
 மந்திரம், 187.
 இரேகை - கீற்று, 387.
 இரேசிதம், 81.
 இரேவதி, 117.
 இரைதேர்முதலை, 332, 343.
 இல் - இல்லை, 3, 226.
 இல்பூவலூட்டல், 416. [52.
 இல்பொருளுவமை, 36, 44, 49,
 இல்லறத்தின்முறைகள், 370 - 71.
 இல்லறம், 370.
 இல்லறமகளிர், 172.
 இல்லுறை தெய்வத்திற்கு மலரும்
 நெல்லுந்துவி வணங்கல், 247.

இலச்சினை, 144, 336, 541.
 இலச்சினைமண், 531. [259.
 இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
 இலஞ்சிமண்றம்:—காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஐந்துமன்றங்களுள்
 ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
 கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
 இலது, 24. [145.
 இலதைக்கை 81, 92, 96.
 இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
 வதுமை, 245, 252, 253.
 இலவங்கம், 155, 179, 195, 379.
 இலவத்தலர், 387.
 இலவந்தி - நீராவி, 521.
 இலவந்திகை - நீராவி; நீராவியைச்
 சூழ்ந்தவயந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
 256, 271.
 இலவந்திகைச்சோலை, 377.
 இலவம், 18, 150, 318, 327.
 இலவமலர், 171, 380.
 இலவிதழ்ச்செவ்வார்ப், 363.
 இலளிதை, 81.
 இலாஞ்சனை, 336, 366, 575.
 இலாமிச்சம், 195.

இல்லெழுமுல்லை, 338.
 இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
 ருமாம், 395.
 இல்லோர்தலைவன், 407.
 இல்வளர்முல்லை, 125, 149, 170.
 இல்வாழ்க்கை, 324.
 இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்தல், 25.
 இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.
 இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,
 445, 449, 469, 472, 489,
 இலக்கம், 164.
 இலகொளிச்சிலாதலம், 256,
 இவற்றின், 58.
 இலங்கீரபுரம், 31.
 இலங்கீர்வளை, 472.
 இலங்கை:—கடல்குழந்த இலங்காபுர
 மென்னும் - நகரம் ; கயவாகுவென்
 னும் அரசனுடைய இராசதானி;
 இதனை இக்காலத்து அனுராதபுர
 மென்பர், 449, 460.

இலேசு, 6, 114, 117.
 இலை - வெற்றிலை, 147.
 இலைத்தார்வேந்தன், 550.
 இலைத்தொடை, 133.
 இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.
 இலையழுதிடுவார் - வெற்றிலை வித்
 தார், 155.
 இலையிலமலர்ந்த இலவம், 305.
 இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்,
 இவுளித்தலைவர், 537. [167.
 [491. | இவுளிமறவர், 167.
 263. | இவையிற்றின் -
 இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.
 இழவல் - இழவாதேகோள், 210-11.
 இழிகுலத்தோன், உயர்ந்தோர் வந்த
 விடமெங்கும் விலகிநடத்தல், 422.
 இழித்தக்க கிணக் காணின் உரையார்,
 இழிப்புச்சுவையினயம், 83. [251.
 இழிபிறப்புற்றோர், 287.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூஉக

இழிவுசித்ப்புமமை, 247, 460.
 இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
 இழுக்கிய - பட்ட, 314.
 இழுமென்பாண்டில், 543.
 இழுமென இழியுமருவி, 514.
 இழை, 585.
 இழைத்து - எழுதி, 377.
 இளகுதல், 269.
 இளங்காலம், 489.
 இளங்காற்றாதன், 220, 231.
 இளங்கிளை - தங்கை, 317.
 இளங்கோ, 19, 439, 521.
 இளந்தோசர் - இளங்கோவாகியகோசர், 31, 325.
 இளங்கோவழிகள் :— சிலப்பதிகார
 தூலாசிரியர்; இவர் இளங்கோ
 வென்றும், சேரமுனி யென்றும்,
 அழகனென்றும் வழங்கப் பெறுவர்,
 1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.
 இளங்கோவழிகள் துறந்து அருகன்
 கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
 இளங்கோ வேண்மாள் (பெயர்), 521,
 562. [மர், 554.
 இளங்கோவேந்தர் - பட்டஒன்பதின்
 இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்
 தம்பி, 426.
 இளஞ்செழியன் - கொற்கைநகரத்
 திருந்தவெற்றிவேற்செழியன், 31.

இளமுத்து, 380.
 இளமையானை, 502.
 இளமையுஞ்செல்வமும்யாக்கையுநிலை
 இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.
 இளவரசு - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத
 இளவல், 13. [ஒருவன், 225.
 இளவேளல் } - இளவேனிற் காலம்,
 இளவேலில் } 14, 16, 26, 134,
 150, 170, 220, 229, 235,
 344 - 6, 362.
 இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.
 இளவேனிற் காலத்தியல்பு, 379.
 இளி (இசை), 66, 170, 203, 218,
 443 - 5, 453.
 இளிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.
 இளிகுரலாக ஏழுநரம்பும்வாசித்தல்,
 இளிகுரலாக மேற்செம்பாலை தோன்
 தல், 68 - 9, 113.
 இளிகுரம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்
 பாலை வருதல், 111.
 இளியுள் துத்தம் பிறத்தல், 224.
 இளிவாய்வண்டு, 150.
 இளை - அரண்காவல், கட்டுவேலி,
 காவற்காடு; 324, 359, 375 - 6.
 இளைஞம்கோவலர், 15.
 இளைஞம்படப்பை, 314.
 இளையர், 491. [216.
 இளையிருள் - இளையஇருள்; விகாரம்

இளந்திருமாதன், 7.
 இளநலம், 243.
 இளநாகர், 7.
 இளநாகு, 238.
 இளநாயிறு, 301. [378.
 இளநிலா - மர்லைப் பொழுதின் நிலா,
 இ - நிலாமூன்றில், 360, 377.
 இளம்பிறைக்கை, 92 - 3.
 இளம்பிறை குடியவிறையவன், 496.
 இளம்பூரணர் } 17, 230.
 இளம்பூரணவடிகள் }
 இளமரக்கர், 271, 302, 522.
 இளமரக்காளம், 291.
 இளமார்பு (கர்ப்பூரம்), 379.
 இளமாவெயிற்றி, 320.

இறப்பெருங்கிழமை, 46. [509.
 இற்றுகு - இத்தன்மைத்தாகு,
 இறஞ்சி (துகில்), 379. [374.
 இறத்தல் - கழித்தல், தவிர்த்தல், 277,
 இறந்தகால வுணைத்தொகை, 27.
 இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை,
 இறந்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
 இறந்தவர்களையுத்தேசித்துத்தானஞ்
 செய்தல், 400.
 இறந்தவர் பிறத்தலும் பிறந்தவர்
 இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.
 இறந்தார், 370.
 இறப்பு, 262.
 இறுகுதல், 387.
 இறுங்கு, 29, 155.

கூஉஉ அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.
 இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.
 இறுதி, 91.
 இறுதியிலின்பம் - அனந்தசகம், வீடு,
 இறுதிவிளக்கு, 378. [264, 296.
 இறும்பூது - அதிசயம், புதுமை, 2,
 19, 226, 236.
 இறுமுறை - முடியுமுறை, வருந்துந்
 இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.
 இறை - இடப்பு, தங்குதல், திமை,
 49, 74, 143, 163, 283, 526.
 இறைக்குடிகள், 130.
 இறைகூடை, 277.
 இறைச்சிலிப்பவர், 155.
 இறையிருமுரசு, 536.
 இறைமகன்செவ்வி, 523.
 இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.
 இறைமுன்ஊக, 518. [ருவர், 230.
 இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளொ
 இறையனாகப்பொருள், 17, 208,
 214 - 5, 489, 536.
 இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்
 பொருள் செய்தாரென்பது, 230.
 இறையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம்,
 532.
 இறையுயர்ந்தமர்டம் 262, 279.
 இறையோன், 399.
 இறைவனை, 213, 517.
 இறைவன் - எப்பொருளினுந்தங்கு
 பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,
 171, 248, 264, 269, 283, 328.
 இறைவன் சூடியபிறை இரண்டுகலை
 களைபுடைத்து, 50.
 இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
 னென்பது, 192. [370.
 இறைவன் துதலில் இமையாநாட்டம்,
 இறைவன் திருமயார்ப்பாண்டியநாதர்

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புகைத்
 இன்பக்களி, 133. [தது, 370.
 இன்பச்சுவையவினயம், 83.
 இன்பதுன்பம், 410.
 இன்பம், 91, 204. [தல், 380.
 இன்பம் விளைத்தற்கு ஊடல்நிகழ்த்
 இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்
 பம் பயந்து பெரிதுதுன்பம்விளைத்
 தல், 373.
 இன்பமுற்றேனவினயம், 85.
 இன்றி இன்றாதல், 109.
 இன்னாநாற்பது, 356.
 இன்னிளவேனில், 225.
 இன்னஞ்செப்புதல், 301.
 இனநிரைகள், 330.
 இனையல் ஈறுகுறைந்து இனையாதல்,
 இனையந்த, 393. [243, 251, 316.
 இனையந்தேங்கியழுதல், 464. [243.
 இனையன் - வருத்தத்தையுடையன்,
 ஈக்க - தருக, 44.
 ஈகாமிருகம், 84.
 ஈகை - பொன், 38.
 ஈகைவான்கொடி, 34.
 ஈச்சங்காய், 389.
 ஈசன், 158, 264, 283.
 ஈட்டி முதலியன, 415.
 ஈடு, 61, 62, 100, 107.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,
 ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.
 ஈண்டென - விரைய, 337.
 ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.
 ஈமம், 324.
 ஈர்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,
 385, 472.
 ஈரநிலம், 67. [201.
 ஈரயிர் - மிகவும் நுண்ணிய மணல்,
 - ஈரநிலம்

சூடியது, 305.
இறைவனேந்தியசூலம், 305.
இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
செய்யுள், 191. [ங்கு, 482.
இறைவனையாடல்கண்டருளிய அணை
இறைவி, 328.

பெற்றுவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
நமத்தணவு, 47. [188, 383.
நனை, 114. [308.
நநிலின்பமாகிய அனந்தசகம், 285,
நமகுறைதல், 243.
நமதுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூஉந

ஈன் தகுழி, 472.
 ஈனதவாழை, 418, 431.
 ஈனோர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - கீதவடிவுளொன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120.
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகிர் - நகம், 95, 195.
 உகிர்க்கரணம், 64.
 உகிர்நிலைப்பசாசக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்கிழான்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்தில், 352.
 உச்சித்தம் - மகரக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவினயம்,
 உச்சியிசை, 293. [87.
 உச்சியைக் கொர்த்தி மூளையைக்கடிக்க
 உசா, 436. [கும் பொறிநிரை, 414.
 உசாவில்லர்த்துன்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்திதேசத்துள்
 உஞற்றாக்கால், 83. [எது, 163, 177.
 உட்கரு, 435.
 உட்குடைச்சிறார், 320.
 உட்குதல், 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்கொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உடங்கு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்படுதல், 198.
 உடம்படுமெய், 23.
 உடம்பிடி - வேல், 519.
 உடம்பிற் சுவை தோன்றல், 84.

உடல், கர்த்தின்முன்னிட்டவிளக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 59, 90.
 உடற்கரித்தல், 160, 193.
 உடற்குறை, 440.
 உடற்புரிவு, 90.
 உடற்பொறையடுக்கம், 543.
 உடற்றாக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவினயம், 85 - 6.
 உடன்பிறப்பு, 43.
 உடன்வயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழ்பொருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்த, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உடுத்தல் - குழுதல், 180. [106.
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படல், 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதிரைநீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362.
 உடைப்பெருங்கொழுநார், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவாள், 380, 439. [410.
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்கண், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டாரைவெல்நறு, 213.
 உண்ணகரம், 465:
 உண்ணுநோன்பு - உண்ணுவிரதம்,
 உண்மைத்திறம், 165. [411, 550.

உடம்பின்வேறுபாடு, 84.
 உடம்பினும் முகத்திற் சுவைமிகத்
 தோன்றல், 84.
 உடம்பு, தாரம், அடைக்கலப் பெர்
 ருள், தன்பொருளாகிய இவற்
 தைப்பொன்போற்போற்றவேண்டு
 மெனல், 416.
 உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உண்மைமொழி, 284.
 உண - உணவு, 49.
 உணக்குதல், 581.
 உணங்கல் - வற்றல், 208, 209.
 உணங்கல் கடிதல், 211.
 உணர்வு, 400.
 உணர்வுசலித்தல், 19.
 உணர்வுடைமாக்கள், 568.

கூஉசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.
 உணவுபல, 261.
 உப்பூரிகுழிகிழார், 7.
 உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.
 உணீஇய - உண்ணும்படி, 557, 559.
 உத்தமத்தோற்பெருங்கருவி, 106,
 உத்தமதானம், 46. [382.]

உபதேசமந்திரம், 260.
 உபநயனம், 250, 504.

உபயாங்கவாச்சியம், 90.

உத்தமப்பறை, 106.

உத்தமம், 100.

உத்தமராவார் - கழிய நெடுமையுள்

கழியக் குறுமையுமில்லோர், 115.

உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.

உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.

உத்தரகுரு - போகபூமியிலொன்று,

உத்தர கௌத்தன் - வாரணவாசிக

ரத்தரசன், 400, 412.

உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.

உத்தரம் - வடபூமி, 542.

உத்தரன்:—கனகவிசயர்க்குத் துணை

யாபினாரோரசன், 412, 452.

உத்தரீயம், 326, 329.

உத்தானவஞ்சிதம், 81.

உத்தி, 181, 197.

உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்

உதகக்கிரியை, 243. [ஒன்று, 81.

உதயகிரி - ஓரிராகம், 234.

உதயமால்வரை, 153.

உதயனன்கதை, 7, 8.

உதவரவாழ்க்கை - பிறர்க்குதவமாட்

டாத மிடிவாழ்க்கை, 503.

உதாசீனன், 163).

உதாரமென்னுமலங்காரம், 48.

உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு

உதானன், 103. [தலியன, 104.

உதிப்பித்தல், 104.

உதியஞ்சேரல், 503.

உதியன் வேண்மான், 521.

உதையவரை, 137.

உந்தல் - யாழ்நரம்பின் கிரியைகளுள்

ஒன்று, 204. [9, 487,

உந்தி - ஆற்றின்நடு, யாழுறுப்பு

உப்பால் - மேல், 313, 323.

உபயானுகம் - கீதநிருத்தங்களுக்கு
வாசித்தல், 58.

உபவேட்டனம், 81.

உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநான்க

னுளொன்று, 81.

உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.

உபாஸகாத்தியயனுங்கம், 284.

உம்பர் - மேல், 232, 308.

உம்மை : இசைநிதையில் வருதல்,

முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.

உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,

375, 405, 437.

உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்

வருதல், 38, 135, 247.

உம்மைதொகல், 189, 199, 210,

உம்மைப்பயன், 395. [450.

உம்மைவினைவந்துருத்தகாலீச் செம்

மையிலோர்க்குச்செய்தவ முதவா

உமட்டியர், 155. [து, 510.

உமணர், 17, 155.

உமி, 114.

உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.

உமையவன், 177, 192, 563 - 4.

உமையொருபாகத்தொருவன், 565.

உய்த்துணர்ந்தல், 6.

உய்திக்காலம், 266. [நோய், 208.

உய்யா நோய் - போக்கமுடியாத

உய்யானம் - அரசர் வினையாடுந்

காவற்சோலை, 363, 380.

உயர்சொல், 429.

உயர்தினை, 377 - 8.

உயர்தினைக்கண்வந்த இடவழுவமை

தித் தனித்தன்மை, 24.

உயர்தினையையும் அஃறிணையையும்

உப்புநிலைப் பொற்கோடு, 36.
உப்பு, 277.
உப்புப் பகருநர், 138.

எண்ணியுயர்திணையர் ன் முடித்
தல், 214.
உயர்த்தோங்கு செல்வம், 35.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஉரு

உயர்த்தோர், 38.
உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
உயர்பிறப்பாளன் - மறையவன்,
உயர்பேரொழுக்கம், 340.
உயர்மிசை, 265.
உயவற்பெண்டிர், 467.
உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
உயிர்க்கடன் தருதல், 160.
உயிர்க்கொலைநீங்குமின், 591. [275.
உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
உயிர்த்தல், 323, 465.
உயிர்த்தொகை, 547.
உயிர்தோற்றல், 486.
உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
உயிர்ப்பலியுண்ணுமயிர்க்கண்முரசு,
உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
உயிர்ப்புறம், 218.
உயிர்ப்திப்பெயர்த்தல், 526, 550.
உயிர்பிணிக் குங்கலவை, 338.
உயிர்பேர்புபொதுநெறி, 569.
உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சிவினி, 54.
உயிர்வழங்குபெருநெறி, 569.
உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.

உரிமைப்பள்ளி, 548.
உரிவை, 316, 324.
உரு - உருப்படி ; இஃது இசைத்
தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
100, 107, 109 - 10, 201, 212,
உருக்காட்டுதல், 120. [400.
உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
கிழ்தல், 451.
உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
யைகளுள்ளுன்று, 204.
உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
உருத்திரச்சுவையவிரயம், 83 - 4.
உருத்திரசன்மர், 7.
உருத்திரர், 148.
உருத்திரர்பதினொருவர், 168.
உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு
வன், 542.
உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
உருத்துநோக்கல், 590.
உருத்தொண்ணுற்றென்றும் பன்னி
ரண்டும், 68.

உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியான்வான், 213.
 உரக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.
 உரவுநீர்முகொன்ற வேல்ஏந்தி-முரு
 உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
 உரவோர் - இருமுகன், 358, 591.
 உரவோன், 533.
 உரறுதல், 539.
 உரன், 134.
 உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 23, 37, 251.
 உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
 உரிது - உரித்து, 43, 50.
 உரிமை, 19. [45, 184, 201.
 உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள்,

எக

உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி ; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மர்தவியென்று பெயர் பெற்
 றுள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருபுதொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிற்கப்பொருள்தொகுதல், 243.
 உருபுமயக்கம், 37, 39, 51, 236,
 உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
 உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
 உருமு }
 உருமுக்குரல் முழக்கத்து மூரசு,
 உருமுச்சுவல், 555. [148, 548.
 உருமேறு, 277.
 உருவக் கொடியோர், - கொடியுருவி
 னோர், 362, 379.
 உருவகமென்னுமலங்காரம், 135.
 உருவமாறி நின்றல், 314.

கூஉக அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

உருவிலானுள் } 44, 151, 229, 231,
 உருவிலான் } 357, 374, 583.
 உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
 உருவுகாட்டுகை, 75.
 உருவுதிரை, 116.
 உருவேற்றுதல், 285.
 உரை - புகழ், 25, 36, 167.
 உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
 உரைசால் சிறப்பு, 42, 220. [553].
 உரைசெலவெறுத்த மதுரை, 508,
 உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல், 180, 347.
 உரைநூல் கோடுதல், 146.
 உரைப்பாட்டு, 24, 574.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையே யுடையது, 317, 327, 441, 513, 533, 573.
 உரைப்பாயிரம், 6.
 உரைப்பொருள், 29.
 உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
 உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண வடிகள் முகவுரை, 230.
 உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32].
 உரையிடைபிட்ட பாட்டுடைச் செய் உரைவகை நடைநான்கு, 22.
 உரோகிணி, 36.
 உரோமண்டலி, 81.
 உல்குடைப்பெருவழி, 311.
 உல்லோலம் - அங்கக்கிரியைபதினாறு ஐன் ஒன்று, 81.
 உலக்கைப்பாட்டு 211, 581.
 உலகநோன்பிகள் - சைனரில்இல்லாதத்தார், 255, 263, 280, 399, 411.
 உலகமன்னவன், 537, 560, 589.
 உலகவிடைகழி, 256, 271.

உலந்தபொருள், 246.
 உலவாக்கட்டுரை, 45.
 உலவாமை - ஒழியாமை, 45.
 உலறியகண், 86.
 உலறியதலைகளையுடைய ஓமை, 18,
 உலறியநா, 584. [294, 306].
 உலாச்செய்வித்தல், 31.
 உலாத்திதல், 170.
 உலைக்குருகினுயிர்த்தல், 126, 499.
 உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல்,
 உலையிலுதந்துருத்தி, 345. [334-5].
 உலோகம், 178.
 உலோகம் ஐந்து, 193.
 உலோத்திரம், 387.
 உவகை, 179, 416.
 உவகைக்கண்ணீர், 152.
 உவகைப்பொக்குதல், 432.
 உவகைமுத்து, 134. [மால், 356].
 உவணச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு
 உவணப்புட்சேவல் - கருடன், 356,
 உவந்தோனவிரயம், 85. [370].
 உவமத்தொகை, 19, 49, 166,
 உவமப்பெயர், 308. [475].
 உவமம், 37, 123, 171.
 உவமம் விரித்துரைத்தல், 433.
 உவமவுருபு, 135, 307.
 உவர்ப்புமண்கலக்கஞ்செய்யும், 114.
 உவவுத்தலை, 182.
 உவவுற்றதிகள், 219.
 உவா, 198.
 உவாஇரண்டு, 412.
 உவாமுதலியவிரதநான், 286.
 உவாவின்னூயிறு, 401.
 உழக்குதல், 194, 212.
 உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
 உழத்தி, 320. [357, 373].

உலகநாதன், 495.
 உலகியல், 274.
 உலகியல் வழக்கு, 14.
 உலகுபுரந்தாட்டுமொழுக்கம், 340.
 உலகுபொதியுருவத்துயர்ந்தோன்,
 உலகுவிளங்கவினொளி, 137. [536.
 உலகேழு, 129.

உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
 உழவரோதை, 206, 558.
 உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
 உழவுஏழு, 83.
 உழவுத்தொழில், 312.
 உழவுதொழில், 496. [று, 261.
 உழாதுண்டொளி - தானேபட்டசே

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஉ௭

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318.
 உழிஞைப்பவர், 529.
 உழிஞையான், 218.
 உழுசுடிவேளாளர், 261.
 உழுந்து, 390, 496.
 உழை - உழை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69.
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைதோன் தல்,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113.
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுனைக்குங்காடு, 306.
 உழைமுதல்உழையீறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிளையி று தி ய ரு க்
 உழைமை, 89.[மெலிவுநான்கு, 113.
 உழையிற்குரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக்கோலம் - வேற்றுருவங்
 கொண்டநடிக்குங் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [382.
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிந்துதன்
 வடிவு காந்து சிலதியர் வடிவுடன்
 தமரறியாமல் வந்து நடித்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227.
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளான் பறவை, 260.
 உள்ளாளம், 90.
 உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.
 உள்ளான்பறவை. 278.

உளி, 426, 439.
 உளியம் - கரடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவனன், 12.
 உறக்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுளொன்று, 81, 232.
 உற்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உற்சவம், 158, 572.
 உற்சர்கம், 420. [டல், 344.
 உறட்டட்டட்டெனப்பற்பதைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உற்பாட்சார்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480;
 உற்றதை (உற்றது)உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377.
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினோனவிரயம், 85 - 6.
 உறந்தை - உறையூர் ; இது சோழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை நிகழ்ந்தபொழுதுஇதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிள்ளி
 யென்பவன்; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215.
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறையார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடைபிட்டும் இரண்
 டிடைபிட்டும் ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிக்கா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகாகம், 494, 585 - 6.
 உறீஇ - உறுவித்து, 172.
 உறுக்கும் - உறுத்தும், 274.
 உறுகண், 297, 332.
 உறுகணை - சீவினையாளர். நிமாரா

உள்ளூ - உள்ளான்பதவை, 278.
 உள்ளூதைமுன்று, 10, 24.
 உளதாங்கொல், 216.
 உளநாள்வரையா, 591.
 உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.
 உளமலியுவகை, 506.
 உளர்தல், 110.

ளர், 257, 272.
 உறுத்தல், 173, 274, 294.
 உறுப்பு நான்குள்ள உரு, 75.
 உறை - மருந்து, 203, 208, 213.
 உறைகவுள் - மதந்துளிக்கின்ற கன்
 னம், 587.
 உறைகாரர், 156. [152.
 உறைத்தல் - உகுத்தல், 127, 134,

கூஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. உறைதல் - தோய்தல், 441, 451.

ஊர்தி, 431.

உதையுய்யானோய் - மருந்தாத் போ
க்கமுடியாத நோய், 208.

உதையுள் 46, 308. [566.

உதையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,

உதையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
வந்தமை, 31 - 2, 266.

உதையூரிலருகன், 301.

உதையூர் ஸ்ரீ கந்தன்பள்ளி, 291.

உதையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனார், 291.

உன்னக்கை, 92, 95.

உன்னம்—ஒருமரம், 92, 306. [81.

உசேஷபணம் - ஓர் அங்கக்கிரியை,

ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,

ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.

ஊங்கண், 567.

ஊங்கனோர், 560.

ஊசல், 207.

ஊசல்வரி, 580.

ஊசிப்பொறி, 414. [433.

ஊட்டுவான்-தாயரைவருள் ஒருத்தி,

ஊடல், 173, 195, 198, 202, 226,

ஊடல்தீர்க்குமருந்து, 21. [232.

ஊடற்கோலம், 179.

ஊடறுத்தல், 440.

ஊன், 213.

ஊதுந்துளை, 61, 65.

ஊதும் வண்டு, 213.

ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி, 126,

134, 334, 499, 526.

ஊதுலைதோற்கவுயிர்த்தல், 462 - 3.

ஊம் - ஊமை, 144, 481.

ஊமர், 145.

ஊர்க்குறுமாக்கள், 587.

ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயநிற்

ஊர்திரைநீர்வேலி, 212.

ஊர்தீப்பாடு, 237, 244, 251.

ஊர்ந்து - அடர்ந்து, 548.

ஊர்நடுமன்றம், 313, 323.

ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.

ஊர்வாயில், 256. [58, 82.

ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,

ஊரல் - குளுவையென்னும் பழை;

நீர்மேலூர்தலின், ஆகுபெயர்;

ஊராளி, 89. [260, 278.

ஊரிடையிட்டநாடு, 262.

ஊழ் - முறை, 259, 273, 276.

ஊழ்வினை - முறைமையாகிய பழ

வினை, 254, 484.

ஊழ்வினையுருத்துவந்தழுதல், 4,

ஊழி, 47. [219, 544.

ஊழியுக்கும் பேருதவி, 212 - 3,

ஊழுறுதல் - குடைதல், 183.

ஊற்றுநீர், 459.

ஊறுசெய்விலங்கு, 305.

ஊன், 160, 275.

ஊன்சோறு, 545.

ஊன்மலியிருக்கை, 138.

ஊனூண்டுறமின், 591.

எஃகல், 134.

எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.

எக்கர், 522.

எகினக்கவரி, 254.

எகினம், 557.

எங்கனுவென்னாவினைந்தேங்கல், 463.

எங்கனும் போகிய இசை, 332.

எங்கோன், 283.

எச்சுங்கள், 562.

எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்.

குங்கோயில், 241. [309.
 ஊர்க்கோயிலையிடையிட்டகாடு, 298,
 ஊர்காப்பாளர், 424, 436.
 ஊர்குழுவரி, 25, 27.
 ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை
 பதினாறனுளொன்ற, 81.
 ஊர்த்துவமண்டலி, 81.
 ஊர்தல், 90.

379.
 எச்சவும்மை, 276, 281, 460.
 எச்சவும்மை விரித்தல், 55.
 எஞ்சலார் - அயலார், 463.
 எட்கசி, 325.
 எட்கசிவு, 160.
 எட்சாந்து, 467.
 எட்டன் மட்டம், 59, 91.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி கூடக

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
எட்டிப்பூ, 411.
எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
443, 452.
எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
எடுத்துக்கோள்வரி - கையநவெய்தி
வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்
துக் கொள்ளும்படி நடித்தல், 88,
228, 237, 239, 289, 381. [531.
எடுத்துச்செல்வாற் கொண்டதிதை,
எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
எண்குணன், 264, 284.
எண்கூத்துப்பாணி, 59, 91.
எண்ணிரான்வந்தகொச்சக வெ ரு
போகு, 191.
எண்ணினடைவு, 152. [438.
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செய்தல்,
எண்ணுப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிற

எய்யாவொருசிறை-பலரும் அறியாத
ஒருபக்கம், 313.
எய்விலையினர், 318.
எயிற்புறம், 71, 116, 218, 256.
எயிற்றி, 18, 315, 320 - 21, 325,
எயிறுமடித்தல், 87. [330
எயின் - ஒருசாதி, 321.
எயின்கடன், 322.
எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
330, 432.
எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
எயினர்கூட்டுண்ணும் நடுவூர்மன்றம்,
313, 323.
எயினர், தம்பகைஞர்தலையைத்தாமே
யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
எயினர்துஞ்சுரைஎறிதல், 322.
எயினர் தொல்குடிக்குமரி, 324.
எயினர் பசுநிரைகளைப் பெறுதல்,
320 - 21.
எயினர்மதுவுண்டுசெருக்குதல், 324.
எயினர்மன்றுள்பாழ்படற்குரியகார

ப்புப்பொருளுந்தருதல், 272.
 எண்ணும்மை தொகல், 430.
 எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
 க்கு வரம்பு, 184, 201.
 எண்ணெண்கலையோர் - வேசையர்,
 226, 366, 381, 499.
 எண்ணெய்வாணிகர், 138, 155.
 எண்பேராயம், 147, 167, 535.
 எண்மைப்பொருள், 346.
 எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
 எதிர்நிரனிறை, 38, 201, 276.
 எதிர்பூஞ்செவ்வி, 225.
 எதிர்மறை, 344, 429.
 எதிர்மறைத்துக்கூறல், 466.
 எதிரததழீஇய வெச்சவும்மை, 508.
 எதிரதுபோற்றல், 50, 373.
 எதிரி - எதிரேற்று, 125.
 எதிருன்றல், 542.
 எதிருன்றிய நீள்பெருங்காஞ்சி, 528.
 எதிரேற்றல், 131, 532.
 எந்திரவில், 413.
 எய்துதல் - உணர்தல், 295, 307.

ணம், 313.
 எயினர் வெறியாடியபின் அரசனைப்
 பாதுகாக்கத்தெய்வத்தைத் துதித்
 எயினரார், 306. [தல், 321, 331.
 எயினெடுக்கொடி, 341.
 எரிநிறத்திலவம், 150.
 எரிபொத்தி - அழலைமூட்டி, 362,
 எரிமண்டெல், 498. [526.
 எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
 எருத்தங்கோட்டல், 458.
 எருத்தம்—எருத்து - புறக்கழுத்து,
 35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
 எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
 எருமை, 261, 268. [550.
 எருமைக்கடா, 396.
 எருமைக்கடும்பரியூர்வோன் - கூற்று
 எருமையேற்றை, 408. [வன், 544.
 எல் - ஒளி, 45, 338.
 எல்லவிழ்மாலை, 45. [480, 578.
 எல்லா-ஏழ, தோழி, 447, 458, 462,
 எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன், 282.
 எல்லாவோ, 462.

கூடும் அரும்பத முதலியவற்றின் அக
 ராதி.

எல்லி, 223.
 எல்லிருக்கேட்டமின், 464.
 எல்லை - பகல், 3, 511.
 எல்வளை, 124, 563. [389.
 எலிமயிரினால் நெய்த ஆடை, 154,
 எவ்வம் - துன்பம், 211, 216.
 எவன் என்ன விசாரப்படல், 515.
 எவன்கொல், 45.
 எழால் எழுவகை, 204.
 எழிலி, 173.
 எழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
 188, 193.
 எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
 எழினிமூன்று, 116.
 எழுகோல், 70.
 எழுச்சிப்பாலை, 534.
 எழுத்தாணி, 225.
 எழுத்தினுதம், 105,
 எழுத்து, 67, 78.
 எழுத்து எட்டு, 308.
 எழுத்து ஏழு, 156, 457.
 எழுத்து ஐந்து, 308.
 எழுத்துச்சந்திமுடிவு, 14.
 எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
 எழுதல் - பண்ணுதல், 528.
 எழுதியவளை, 458.
 எழுதுவண்ணம், 154.
 எழுதுவரிக்கோலம், 151 - 2.
 எழுநிலைமாடம், 347.
 எழுமுடிமார்பன், 569.
 எழுவகைநிலத்தினும் எய்தியவரி,
 எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
 எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
 எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
 என்னு, 390, [115.

எற்றுக்கு, 37.
 எற்றென்றும், 515.
 எறி - எறிதல், 66, 111.
 எறிநீரடைகரை, 259, 276.
 எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
 எறிபிணமிடறியகுறையுடல், 543.
 எறிமணி, 325.
 எறிவளை - அறுக்கும்வளை, கரையிலே
 திரையெறிதிறவளையுமாம், 209.
 என், ஈற்றகை, 77, 136.
 என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
 என்பிலது, 24.
 என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்த்தநிலம்,
 என்மனார், 231. [114.
 என்றுழ் - வெயில், 362, 380.
 என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டீர்,
 என்னென்றும், 515. [215.
 எனும் - சிறிதும், 420, 432.
 எனேத்து, 38.
 ஏக்கறுதல், 43.
 ஏகதாளம் ஓரொத்துடையதாளம்,
 59, 75 - 6, 91, 120.
 ஏகபாதம் - ஓரிருக்கை, 232.
 ஏகாசம் - உத்தரீயம், 326.
 ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈற்றகை,
 எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
 473, 474.
 ஏகாவலிவடம், 332.
 ஏகை - இரேகை, 367, 386.
 ஏக்குதல், 64, 249.
 ஏச்சுரை, 576.
 ஏசல் - பழித்தல், 242, 249.
 ஏட்டகம் விரித்து, 336.
 ஏடலர்கோதை, 246.
 ஏடி - தோழி, 458.
 ஏடு, 394, 406 - 7.

எவ்வாறு உயர்க்காண்டது ய ந ல லு,
 என்னுருண்டை, 141.
 எற்செய்வான், 216. [377.
 எற்படுபொழுதிற்பொழுதுபோக்கு,
 எற்படுபொழுது-சூரியன் அத்தமித்த
 எற்பாடு, 14, 377. [காலம், 360.
 எற்றல் - எதனால், 50.

ஏணி - எலலை, 402, 508-9.
 ஏத்தம், 260.
 ஏத்தல், 35, 265.
 ஏத்தாளர், 539.
 ஏத்தி - ஏத்த, 316.
 ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3,
 ஏதிலர், 207. [397.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூடக

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராவிடும்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுறுமாக்களவிரயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - எழுந்த, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அறுகையும் குவளையையும்
 கலந்து நெந்திரோடு தொடுத்த
 மாளையைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏருழவீர், 558.
 ஏல்வை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல் செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்சிலதியர் - குத்தேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாடி யார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்செய்வம், 493.
 ஏவறை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவையுடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியேம், 524.
 ஏழகத்தகர் - மேழகம், 254.
 ஏழனுருபின்கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்து

ஏற்றுப்பசுந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்பதை, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவல், 452.
 ஏன்று, 297. [324.
 ஏனத்தின்வளைவெண்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [366, 385.
 ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐங்குறுதூறு, 441, 445.
 ஐங்கூந்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகுது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்தினுமெட்டினும் வருமுதையெழு
 த்தின்மந்திரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால், 209, 214.
 ஐம்பெருங்குழு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிகை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஆகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமற்றபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றோனவிரயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்துலாம், 402, 414.
 ஐயவும்கை, 274.
 ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.

டன்மயங்கல், 182.

ஏழாவதுருபு இரண்டாவது டனே
மயங்கல், 182.

ஏழை - அறிவின்மை, 206, 313.

ஏற்புழி, 353.

ஏற்றம், 277.

ஏற்றிழிவு, 305.

ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

ஐயை - தூர்க்கை, மாதிரியின்மகள்,
260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
428, 430-31, 441, 450, 462-3,
465-6, 506, 574, 580. [323.
ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
ஐராபதம் - பட்டத்துயானை, 72.
ஐராபதம்நிற்குங்கோயில், 146, 166,
247.

கூங்உ

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.
 ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,
 ஐவனவெண்ணெல், 15, 294. [285.
 ஒக்கல், 349;
 ஒக்கலை, 242.
 ஒசித்தல், 192, 445 - 7.
 ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.
 ஒட்டகம், 408.
 ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.
 ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவு,
 ஒட்டேன் - இசையேன், 490.
 ஒடியாவிற்பம், 267, 512, 592.
 ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,
 என், 19, 28, 39, 131, 169, 247,
 251, 300, 333, 372, 390, 458.
 ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.
 ஒடுவுருபு ஐயுருபின் பொருளில் வரு
 ஒத்தபண்பு, 149. [தல், 130.
 ஒத்த - அந்தரக்கெரட்டு, 75, 120.
 ஒதுக்கம் - ஈடை, 276.
 ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.
 ஒப்படியிருக்கை - ஓரிருக்கை, 232.
 ஒப்பலொப்புரை, 28.
 ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,
 247, 538, 557 - 8.
 ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.
 ஒப்பில்போலி, 208, 265, 286 - 7,
 308, 320.
 ஒப்பின்மையின்மிகுதி, 39.
 ஒப்பினுகியபெயர், 137.
 ஒப்புரைத்தல், 34.
 ஒய் - யானையைப் பாகர்வைபுங்குறி
 பு மொழி, 393, 405 - 6.
 ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஓரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.

ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பின்கண்
 வருதல், 304.
 ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த
 ஒத்தாழிசை, 456.
 ஒருபோகு, 190, 464.
 ஒருமுகவெழினி, 71, 73, 116,
 118, 193. [264.
 ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,
 ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.
 ஒருமொழிவைத்துலகாளல், 12, 573.
 ஒருவயிற்பல்பிறப்பு, 388.
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி,
 187, 429, 477:
 ஒருவினை யொடு, 281, 349.
 ஒருவுதல், 44.
 ஒரேயிடத்திற் பிறந்த மணிகள்:—
 மாணிக்கம், புருடராகம், நீலம்,
 கோமேதகம், வயிரூரிய மென்பன,
 ஒல் - அனுகரணம், 476. [388.
 ஒல்காச்செல்வம், 395.
 ஒல்காவுள்ளம், 502.
 ஒல்கி, 212.
 ஒலி, 105. [510.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,
 ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.
 ஒலிவகை 351, 352.
 ஒழியாதாட்டும் வல்வினை, 263.
 ஒழியாவிளக்கு - விடிவிளக்கு, 183.
 ஒழியிசை, 214.
 ஒழிவு, 186.
 ஒழுக்கநெறியினின்று நீங்கினோர் நீர்
 மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லி
 னும் உயர்ந்தோர் தமதறிவான்
 உணரவேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கமுத நீருடையவையை, 465.

ஒருமுகுடம், 200.
ஒருதலை, 130.
ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
ஒருதனிக்குடிகள், 35.
ஒருதிறம்பற்றல் - வாரம் பற்றல்,
ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
ஒருப்படுத்தல், 273, 432.

ஒழுகை, 71.
ஒழுகல், 213, 557.
ஒழுகுவண்ணம், 206.
ஒழுகை, 559.
ஒள்ளெரி, 468.
ஒளி, 91.
ஒளித்தபிறப்பு, 585 - 6.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. காநாந

ஒளிமண்டிலம், 305.
 ஒளியுடைப்பாணி, 268.
 ஒற்காமரபிற்பெர்தியில், 527.
 ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
 றித்தல், 66, 111, 143, 162.
 ஒற்றறுத்துப் பாடுமவள், 188.
 ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
 ஒற்றன், 321, 509, 510.
 ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
 ஒற்று - செங்கோட்டியாழுறுப்பினு
 ளொன்று, 350, 531.
 ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
 ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும்
 தாக்குவதொரு கருவி, 337.
 ஒற்றைக்கை, 97.
 ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
 ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
 ஒற்றைக்கை முப்பத்துமூன்றுவகை,
 ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.
 ஒற்றைத்தோழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிநுண்
 ஞான், 528.
 ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்றன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிநகையினர், 573.
 ஓ-இரக்கக்குறிப்பு, எதிர்மறை, தாம்
 பிந்ததவு, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்பாணை, 557.
 ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசனித்தல் - போதற்கு ஒருப்பட்டு
 மயநல். வெக்கையால் கலைபய

ஓடவகை, 354.
 ஓடியபொன், 53.
 ஓடு, 364.
 ஓடுங்கலம், 200.
 ஓடுந்திமில், 210.
 ஓடை, 72.
 ஓடையாணை, 537.
 ஒத்தின்சாலை, 494.
 ஒத்துடையந்தணன், 394.
 ஒதம், 213, 215, 505.
 ஒதவு முணரவுமரியமறை, 308, 431.
 ஒதாது நன்மை தீமையறிவோர், 299,
 ஒதி, 198, 300, 312. [311.
 ஒதை, 206, 559.
 ஒதையாயம், 219.
 ஒதைவகை, 339.
 ஒப்புதல் - ஒட்டுதல், 208 - 9, 513.
 ஒம்படை, 169, 273.
 ஒம்பு, 259.
 ஒமசாலை, 262.
 ஒமம், 148, 168, 572.
 ஒமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஒமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஒர், இடைச்சொல், 49.
 ஒர்க்கோலை, 260, 277.
 ஒர்த்து, 559.
 ஒர்ப்பு, 195.
 ஒரன்ன, 526.
 ஒரி, 287, 520. [120.
 ஓரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஓரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஒலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.
 ஒலுறுத்தல், 433.
 ஒலை, 336.
 ஒலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஒலைமடிப்புறத்துமண், 347.

டுத்தல், 213, 363, 380.
ஒசுநர் - பரகர், எண்ணெய் வாணி
ஒட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
ஒட்டமற்றபொன், 284.
ஒட்டன், 231.
ஒடங்கோல், 354.
ஒடம்விடுத்துறை, 341.

அ0

ஒலமுக்கப்பாசரம், 040.
ஒலையுந்தூ தும்விடுத்தல், 226.
ஒவர் - ஏத்தாளர், 539.
ஒவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரள், 493.
ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
ஒவியதூல், 232.
ஒவியர் கண்ணிய விருத்தி, 232.
ஒவியவிதானம், 71, 116.

கூடசு அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

ஓவியவெழிணி - சித்திரப்பணி யெழு
 தின திரை, 185.
 ஓவிநந்தொலித்தல், 260.
 ஓளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.
 ஓளடதம், 366.
 ஓளடவம், 349.
 ஓளவியம், 409.
 ஓளவையார், 488.
 ஓளவையார் பாடல், 430.
 ககரவீற்று வியங்கோள், 431.
 கங்கர், 530.
 கங்கும்பொழுது, 136.
 கங்கையாறு, 28, 177, 189, 205-6,
 292, 302, 319, 328, 348, 406,
 528, 530, 540, - 42, 547 - 8,
 552, 556, 566, 573 - 5, 592.
 கங்கை நீர்த்துறை, 243.
 கங்கையின்புதல்வரைக்காவிரியின்புத
 கங்கைவாரி, 47. [ல்வரென்றல், 280.
 கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.
 கச்சு, 326. [166.
 கச்சை-பாணைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,
 கச்சையாணை, 146, 544.
 கச்சோலம், 195.
 கசர் - ஒரு முனிவர், 437.
 கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்றார்,
 கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.
 கஞ்சம், 366, 385, 457.
 கஞ்சன், கஞ்சனார், 177, 461.
 கஞ்சன்வஞ்சம், 192.

கட்டுதல், 90.
 கட்டுப்புணை, 341.
 கட்டுப்புரியம், 90.
 கட்டுப்பூ, 154.
 கட்டுரை - பொருள்பொதிந்தசொல்,
 உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,
 4, 5, 24, 43, 45, 49, 50, 83;
 203, 205, 212, 298, 309, 364,
 502, 510, 592.
 கட்டுரைகாதை, 24, 186.
 கட்டுரைத்தல், 28, 243.
 கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 423.
 கட்டுண்மாக்கள் - களவுருண்டுண்
 னும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,
 கட்டேறல், 380. [324, 425, 437.
 கப்புலம், 2, 19, 582.
 கப்புலமயக்கத்து - கண்ணிற்பிரபை
 யற்றதாதலால், 334, 345.
 கட்போர் - களவுசெய்வோர், 144,
 கடகக்கை, 94, 98. [164.
 கடகத்தண்டு, 380.
 கடகம், 92, 197, 453, 506.
 கடகவளை, 181.
 கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை
 களிலொன்று, 97 - 8.
 கடகு, 142, 160, 366, 385.
 கடப்பந்தார், 517.
 கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.
 கடம்படாள் - கோபித்துவெகுளாள்,
 கடம்பறுத்தியற்றிய முரசு, 521.

கஞ்சகம், 147.
 கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.
 கஞ்சகமுதல்வர், 540, 556.
 கட்டு இனிமை, 53.
 கட்சி - காடு, 320, 322.
 கட்டளை, 79.
 கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.
 கட்டி, 494.
 கட்டிக்கனி, 1.
 கட்டியது, 3.
 கட்டியர், 530.
 கட்டுக்குழியம், 366, 385.
 கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கடம்பன், 517.
 கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,
 580 - 81. [கொள்ளல், 391.
 கடம்பூணல் - முறைமையையேற
 கடம்புவேட்டம், 530.
 கடமாக்கொம்பு, 514.
 கடமை, 123, 130, 507.
 கடல், 178, 182, 198, 210.
 கடல்சூழிலங்கை, 30, 589.
 கடல்தரும்பலபண்டம், 201.
 கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத்
 தைக்கொண்டது, 302 - 3.
 கடல்முத்து, 216, 447.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூடு

கடல்வண்ணன், 446, 448.

கடல்வண்ணத்தேருர்செரு - பார்ரதப்
போர், 545.

கடல்வளம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
முதலியன, 99, 199.

கடல்வளனைந்து, 260, 277.

கடல்வாழ்நர், 209.

கடல்வினையாட்டு, 182, 198, 220,
கடல்வேலி, 531. [232, 549.

கடல்கழிலங்கை, 301, 345, 589.

கடலந்தானைக்காவலன், 540.

கடலாகிய ஆடை, 153.

கடலாடல், 224, 237.

கடலாடுகாதை, 267, 289.

கடலினடுவினின் தருநன், 193.

கடலை, 390.

கடலொடுகாவிரிசென்றலைத்தல், 244.

கடலோடிகள், 42, 137.

கடலோதம், 215.

கடவது, 265, 372.

கடவரைகளெட்டு, 579.

கடவுட்கோலம், 582.

கடவுட்சடை, 88.

கடவுட்சாத்தன், 574.

கடவுட்டன்மை, 585.

கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,

கடவுட்பின்னர், 301. [547.

கடவுண்மங்கலம் - பிரதிட்டை, 572,

574, 584, 594.

கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 216.

கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி

கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301 -2,

358, 374, 551, 591.

கடவுளெழுதல், 528, 531, 533.

கடவுளெழுதவோர் கல், 528, 540.

கடற்பொருளம், 184.

கடற்பக்கம், 184.

கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.

கடன், 300.

கடன்கழித்தல், 243.

கடனறிமாள்தர், 394.

கடனிறுத்தல், 221.

கடாவிடுதல், 183, 279, 545.

கடாவுதல், 254.

கடாவுறுத்தல், 261. [546

கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 331,

கடிகை - குத்துக்கோல், 366, 385.
547.

கடிகையார் - அரசனுக்குச்சென்ற
நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவாரர்,

கடிசரி, 90. [140, 158.

கடினஞ் - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,

கடிதீங்கு - மிக்கதீங்கு, 408. [276.

கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு, 184.

கடிப்பகைநுண்கல், 585.

கடிப்பிசுமுரசு, 450.

கடிப்பிணை, 181, 197.

கடிப்பு, 357, 373, 461.

கடியல்வேண்டும், 336. [251.

கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
கடு, 195.

கடுக்க, 164.

கடுக மரித்தல், 526.

கடுகெருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.

கடுங்குரல், 145, 260.

கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;

தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்

களில் இறுதியானவன், 7, 230.

கடுத்தமுகம், 171.

கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.

கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
தை, 532.
கடற்கரை, 198, 276.
கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரி, 185.
கடற்கரைவருணனை, 199.
கடற்கானல் வரிப்பாணி, 205.
கடற்சேர்ப்பன், 216.
கடற்பெய்வம், 17, 206, 219.

கடுவை, 145, 404.
கடும்போர்வார்த்தை, 532.
கடுமை - சினம், 159.
கடுவரல், 277.
கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
375.
கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107. [246.
கடைக்கூட்டல் - ஒருப்படு த்தல்,

கூங்கூ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

கடைக்கொளல்-முடிதல், 179, 202.

கடைகயிறு, 441, 448, 459.

கடைகழிதல், 257.

கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர்,
359, 376, 379.

கடைகாணகவயின், 424.

கடைகாப்பாளர், 167.

கடைகால்யாத்தசோலை, 141.

கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.

கடைகூடுதல், 310.

கடைச்சங்கம், 10.

கடைச்சாமத்திற் கண்டகனுப் பத்து
நீர்க்குட்பலித்தல், 408.

கடைசிக்கூத்து, 194.

கடைசியர், 16, 178, 261.

கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒரு
வர் சேற்றை இறைத்தல், 278.

கடைத்தலை, 245, 252.

கடைத்தெரு, 157, 434.

கடைநாளெய்தல் - மரித்தல், 400.

கடைநிலை - முடிவு, 166.

கடைநிறுத்தல் - கடைவாயிலில்
நிறுத்தல், 572.

கடைப்பிடி, 87, 195.

கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.

கடைமணியின் குரல், 480.

கடைமுகம், 147, 256, 536.

கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.

கடையக்கூத்திற்று உறுப்பு ஆறு,
கடையம் - கடைசிக் கூத்து ; இது

பதினேராடலுள்ளொன்று ; வாண
சுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற்
கணுள்ளவயலிடத்தேநின்று இந்
திராணியாடியது, 58, 89, 178.

கடையில் இன்ன சரக்கு என்னுள்ள

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.

கண்களிமயக்கம், 525.

கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.

கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில்
நடித்த நடிப்பு ; இஃது ஒருவர்
கூட்டவன்றித் தானே வந்து நிற்
கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237,
289, 382.

கண்கொடியகொடிய, 211.

கண்டப்பாடல், 63- 4, 109- 10.

கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221,
235, 326, 554.

கண்டழனிற்ம்கொள்ளல், 566.

கண்டனகூறிற்றுகயாழினிட்ட பா
கண்டார்கூற்று, 330. [ட்டு, 206.

கண்டி - கண்டத்தைபுடையார்,
கண்டிகை, 180, 196, [316.

கண்டிரண்முத்தம், 196.

கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.

கண்டு - செய்து, 324.

கண்டுசருக்கரை, 132.

கண்டுசருக்கரையோடு, அகிலைப்புகை
த்தல், 125.

கண்டுவைத்தும், 310, 477.

கண்ணகன்பரப்பு, 137.

கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34,
46, 123, 126, 128, 134, 136,
149, 152, 169, 173, 243 - 5,
251-2, 266, 316-7, 325, 344-5,
353, 420, 428, 440, 442, 451,
462, 465 - 6, 476, 484 - 6,
490, 511 - 2, 514, 525, 527,
574-5, 577 - 8, 584, 587.

கண்ணகி கூற்று, 433.

கண்ணகிதன்கோட்டம், 574.

கண்ணகிரை, 551

மெதனறு அறுவககை மகாபுககை

0த்தல், 183, 199.

கடையெயிறு - பன்றிக் கொம்பு

போலப் புறப்பட்ட எயிறு, 501.

கண் - கணு, தாட்சிணியம், முழ

வின் கண், 66, 69, 114, 117,

322. [தல், 152.

கண் இடத்திலும் வலத்திலும் துடித்

கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.

கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.

கண்ணகிமதுரையைமும்முறை வலம்

வந்தமை, 491.

கண்ணகியின் விரகம், 133.

கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ்

இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.

கண்ணகையாகியவாயையுடைய சூலை

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூடுதல்

கண்ணன், 431.

கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை,
192, 449.

கண்ணன், கஞ்சனூரெறித்தது, 90.

கண்ணன்கன்றற்கனியுருத்தது, 455.

கண்ணன் சூரியனைச் சக்கரத்தான்
மறைத்தது, 446, 458.

கண்ணன்பாண்டவர்க்கு தூற்றுவர் பா
லு துதுசென்றமை, 449, 460-61.

கண்ணன், யானையின் கோட்டை
ஒசித்தது, 178, 192. [90.

கண்ணன் வாணனை வர்ணயத்தமை,
கண்ணன் வாலசரித நாடகம், 451.

கண்ணுகியவலை, 384.

கண்ணாடி, 147, 561 - 2.

கண்ணராஜுடல், 187.

கண்ணி, 481, 495.

கண்ணியசெலவு, 204.

கண்ணிலையினர், 322.

கண்ணிங்கருமணி, 293, 347.

கண்ணிற்பிரபையறுதல், 334.

கண்ணினுங்கண்ணின் கடையகத்துச்
சுவை மிகத்தோன்றல், 84.

கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.

கண்ணீர்வார்த்தல், 84.

கண்ணுட்டி, 160. [434.

கண்ணுள்வினைஞர், 139, 156, 422,

கண்ணுளர் - சாந்திக்கூத்தர், மதங்
கர், 115, 140, 158.

கண்ணுளாளர் - மதங்கர், 149, 169.

கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுது

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.

கண்வலை, 210. [ருவி, 106.

கண்விடுதூம்பு - ஒருவகைத்தோற்க

கண்வெண்முத்துதிர்ந்தல், 29,

கணக்காயர், 7. [299.

கணக்காயனார்மகனார்மகனார், 230.

கணக்கியல்வினைஞர், 535.

கணங்கள்பதினெட்டு, 50, 148, 168.

கணங்கொள்பேய்மகள், 543.

கணந்துட்டி, 278.

கணநிறை, 321. [106.

கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கணவன், 212, 265, 524.

கணவனைப் பிரிந்து கல்லுருவாயிருந்த

வள் கணவனைக்கண்டபின் கல்லு

ருவம் நீத்தமை, 489.

கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டு வதி

கணி, 321, 554. [ல், 485.

கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404,

552. [வாழ்த்தல், 405.

கணிகையர் அரசனையும் நகரையும்

கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து

நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.

கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரு

ம்பாரென்பது, 299.

கணிகையர்நால்வகையர், 20, 383.

கணிகையராயிரவர் வாழ்த்திப்பெய

கணிச்சியோன், 305. [ரிடுதல், 393.

கணிதவிவர்த்தகர், 493.

கணிகிழித்தஅகலம், 560.

கணையம் - கணையமரம், 402, 415.

கோர், 541.
 கண்ணொழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.
 கண்ணொடுகண் ஒருசான் வளர்ந்த
 முங்கில், 63.
 கண்ணொடையாட்டியர் கள்ளைவித்
 கும்வலைச்சியர், 138, 155.
 கண்ணோட்டம், 189.
 கண்ணோவுற்றோனவினயம், 85, 87.
 கண்போன் நமாமன்மகள், 429.
 கண்மணிக்கடை, 484.
 கண்மணியனையான், 336.
 கண்மலர், 134.

கத்தரிகைக்கால், 90.
 கத்தரிகைக்கை, 92 - 3.
 கத்திகை - தொடைவிசேடம், 225,
 கத்தூரி, 53, 195, 379. [236.
 கத்தூரிக்குட்டி, 524.
 கத்தூரிக்குழம்பு, 196.
 கத்தூரிச்சாந்து, 45, 53, 338, 481,
 கதம், 173. [563.
 கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.
 கதவொடுசேராதபடி வைத்தநிரைக்
 கதிர் - ஆர், 43, 83, 129. [சூ, 414.
 கதிர்ச்செல்வன், 464, 468.

கூட அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செல்வொழித்தல் - உயர்தல்,
 கதிர்த்தல், 84. [557.
 கதிர்நிருகல், 313.
 கதிர்மமமயம், 332.
 கதிர்மண்டிலம், 361.

கம்புட்கோழி } 16, 260, 278.
 கம்புள் }
 கம்மாளர்வினை - சிற்பம், 422.
 கம்மியர், 115, 144, 163, 183,
 497, 572.

கதிர்வேந்தன், 294.
 கதிரவன், 216, 268.
 கதுப்பு, 360, 543.
 கதுப்புநானம், 195.
 கதுப்புறவடைச்சி - கொண்டைகளி
 லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,
 360.
 கதை- உதயனன்கதை, பொய்ப்பொ
 ருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19,
 31, 34, - 5, 80, 132, 153,
 247, 414.
 கதைக்குநாயகி, 34.
 கதைசொல்லுகிறவர், 333.
 கதைத்தொடர்பு, 203.
 கதையையுடையதுகாதை, 8, 25.
 கந்தஉரு, 58, 90.
 கந்தபுராணம், 51.
 கந்தம், 90.
 கந்தன், 89, 301.
 கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்
 பள்ளி, 291, 301 - 2.
 கந்தன்பாட்டு, 88.
 கந்து, 357, 528.
 கந்துகவரி, 579.
 கப்பம் - கற்பம், பிராகிருதம், 298,
 கப்பூரம், 154 - 5. [310.
 கபாடபுரம் - இடைச்சங்கமிருந்த
 கபித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.
 கபிலபரணர், 7. [ஒருநகரம், 508.
 கபிலபுரம் - கலிங்கநாட்டி லுள்ள
 கபிலை, 510.
 கபோதக்கை, 92, 96 - 8.
 கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,
 405, 416, 429, 483, 529,
 கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்மியர்முதலோர்விட்பன, 384 - 6.
 கமலம், 150, 152, 341, 354.
 கமுகந்தாறு, 523.
 கமுகு, 295, 306, 342, 355.
 கயந்தலையானை, 565.
 கயம், 585.
 கயமலர் - பெரியமலர், 321.
 கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.
 கயல், 150, 209, 227, 275, 340,
 கயல்போலுங்கண், 133, 186, 210.
 கயலெழுதியவிமயம், 442.
 கயவர்சொல்லிபுஞ்செய்யார், 430.
 கயவாகு:—இலங்காபுரத்தரசன்;
 இவன் தன்னகரத்தில்
 கண்ணகியாகியபத்தினிக் கடவு
 ளுக்குப் பலிபீட்டுசெய்வித்துப்
 பின்புகோவிலும்கட்டுவித்து வரு
 டந்தோறும் உற்சவம் நடத்திய
 வன், 30, 589.
 கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.
 கயற்கொடி, 530.
 கயற்கொடித்தானை, 344.
 கயிரவம், 192.
 கயில், 446.
 கயிலாயம்நிற்குங்கோயில், 248.
 கயிலைமலை, 518. [197.
 கயிற்கடை - கொக்குவாய், 181,
 கயிற்றுத்தொடக்கு, 401, 414.
 கயிற்றுவகை, 385.
 கயிற்றுதிரித்துவிட்பவர், 155.
 கர்ணீசதர், 437.
 கர்மசூயாதீசயம், 280.
 கரகம், 585 - 6.
 கரடி, 332.
 கரடி இடித்தல், 344.

கம்பலைமாகுகள், 471, 476.

கம்பித்தல், 90.

கம்பிதம், 105.

கரடிக்குட்டி, 524.

கரடிகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கரடிப்பிள்ளை, 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காங்கு

கரடிபுற்றகழ்தல், 332, 343.

கரணக்கூத்து, 80.

கரணத்தியலவர், 167.

கரணம் - கிரியை, கைத்தொழில்,
விநோதக்கூத்து ஆதனுளொன்று,
64 - 5, 90, 109 - 10, 193,
438, 534.

கரணம்தூற்றெட்டு, 80.

கரணவிசேடம், 380.

கரணவோத்து - பதினாறுபடலநா
வின் ஒருபகுதி, 205.

கரத்தல், 527.

கரந்துபடை, 376.

கரந்துபோக்கிடன், 115.

கரந்துவரல், 83.

கரந்துவரலெழினி, 71, 188.

கரந்துவரலெழினி கட்டுமிடம், 116,

கரந்துறை, 359. [118.

கரந்துறைகோள், 277.

கரந்துறைமாக்கள், 508.

கரந்தை, 321 - 2, 371.

கரந்தையார், 313, 330.

கரவடநூல், 426.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மா வ ள
வன், 46.

கரிகாற்பெருவனத்தான், 57, 162.

கரிபுறக்கிடக்கை - கரிந்துகிடக்குமி
டம், 294, 306.

கரிபுறவட்டில்-புறங் கரிதான அட்
டில், 418, 430.

கரிபொய்த்தல், 395.

கரிமாப்பெருகிரை, 542.

கரிமுகவம்பி, 341.

கரிமுழக்கம், 339.

கரியமால், 490.

கரியல் (துகில்), 379.

கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.

கரு, 435.

கருகல், 387.

கருங்கடகு, 160, 543.

கருங்கயல், 171.

கருங்கயனெடுங்கண், 353.

க்ருங்காலி, 100 - 101, 195.

கருங்குருவி, 320.

கருங்கை - வலியையுடையகை, 16,
139, 155, 261, 278.

கரவிடம் - களவின்பகுதி, 426.
 கரி, 326, 386, 439.
 கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.
 கரிக்கை, 81.
 கரிகால்வளவன் - காலிரிப்பூம்பட்டி
 னத்து இருந்து அரசாண்ட ஒருசோ
 முன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்
 றும் பெயர்; இவன் இமயமலை
 வரைவென்று அரசாண்டவன்,
 41, 161, 171, 184, 187,
 201, 279, 404, 488, 491.
 கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி
 யைப்பொறித்தது, 162.
 கரிகாலன் காஞ்சீபுரத்திலுள்ள சா
 த்தனருளாற் செண்டு பெற்றது,
 162.
 கரிகாலன் செய்தசெயல், 161-2.
 கரிகாலனாகிய முதற்குடி, 39.
 கரிகாலனுக்கு வச்சிரநாட்டரசன்முத
 லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கருங்கை இருவகை, 156.
 கருங்கோழிமோசியார், 7, 8.
 கருஞ்சரக்கு, 138.
 கருடப்புள், 458. [309.
 கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,
 கருடபக்கம், 81.
 கருடர், 168.
 கருடன், 370.
 கருடோற்காரம், 386.
 கருணை - அருள், 84, 406.
 கருணை மறவன், 587.
 கருத்து நிகழ்ச்சி, 10.
 கருத்துறுகணவன், 510.
 கருதற்பாலீரல்லீர், 428. [319,
 கருந்தலை - பசுந்தலை, 142, 160.
 கருந்தாழ்க்காவல், 144, 164.
 கருந்திறன்மாக்கள், 538. [436 - 7.
 கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 கருந்தொழிற்கொல்லன், 424 - 5,
 கருடடர், 538. [427.

காசு. அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கருநாடர், 530.
 கருப்பசந்தி, 83.
 கருப்பத்துளை, 368. [83,442,480.
 கருப்பம் - சந்தியைந்தனொன்று,
 கருப்புவில், 44, 128, 583.
 கருப்பூரம், 361, 378 - 9.
 கருப்பிற்கெடுத்தபெருந்தேன், 259.
 கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306,
 523.
 கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குற்றுதல்,
 கரும்க்கழிபலம், 394,406 -7.[581.
 கரும்க்கோட்பாடு, 346.
 கருமகாரர், 167.
 கருமங்கள்ளட்டு, 282.
 கருமணி, 86.
 கருமவிளைஞர் - புரோகிதர், 535.
 கருமுகை - பித்திகை, 235 - 6.
 கருமை - பெருமை, 171, 388,
 கருவி, 19, 424 - 6. [390.
 கருவிக்குயிலுவர்,-தோற்கருவிவாசிப்
 பார், 149, 169. [439.
 கருவியாற்கள்வாடையும்பயன்,
 கருவியிசைக்கு முறை, 119.
 கருவிரலாகம் - கரியவிரலையுடைய
 குரங்குபோலிருந்துசேர்ந்தா
 ரைக்கடிக்கும் பெர்மி, 401.
 கருவிரற்குரங்கு, 399.
 கருவிறுத்தல், 83.
 கருவில், 315.
 கருவிளம் - ஒருமரம், 222. [497.
 கருவிளை - ஒருகொடிப்பூ, 495,
 கருவிறல் - கொடியவெற்றி, 401.
 கருவூர், 530.

கல்லிடுகூடை, 401.
 கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்கிற்
 புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.
 கல்லுநின்மமன்மம், 145.
 கல்லுமிழ்க்வண், 142, 401.
 கல்லென்பேருர், 313.
 கல்லேறு, 388.
 கல்விகற்றல், 249.
 கல்விகேள்வி, 250.
 கல்விப்பாகன், 502.
 கலகநாரதன், 188.
 கலங்குநர், 568.
 கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலையுழைக்
 குந் தீநாவென்னும்விளக்கு, 183,
 கலங்கள், 201, 417. [200.
 கலத்தாலுந் காலாலுந் பொருளை
 ஈட்டல், 42, 46.
 கலந்தருதிரு, 137, 183.
 கலந்தருநர், 139.
 கலப்பை, 370, 497.
 கலப்பைநா, 461.
 கலம் - மரக்கலம், யாழ், 19, 36,
 39, 153, 199, 212, 221, 235.
 கலம்பகர்சங்கமன், 510.
 கலம்பகர்பீடிகை பூப்பலி கடை
 கொள, 572.
 கலம்பெறுதுசப்பு, 227.
 கலவி, 212. [184.
 கலவிறுக்கை - பண்டசாலை, 137,
 கலவை-பலவுந் கலந்தது, 216,367.

கலவைக்கூட்டம், 338.
கலவைத்தொகுதி, 351.
கலவைமணம், 48.

கருஆரான், 158.

கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்
தல், ஓசைப்படுதல், வருந்துதல்,

கலன், 199, 481, 488.
கலன்பகர்தல், 509.
கலனசைவேட்கை, 427.

183, 275, 463, 466.
கல், 114, 387,
கல்யாணம், 518.

கலாந்தருகிளவி, 228.
கலாபம் - பதினாறுகோவை, 132.
கலி - இஃது இடைச்சங்கநூலாகிய

கல்லதரத்தம், 419.
கல்லாக்களிமகன், 427.
கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.
கல்லாடர், 7.

பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை
ச்சங்கநூலாகிய குறுங்கலித்தொ
கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்
றது, 8, 18, 456.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

கலிகெழுசூடல், 589.

கலிங்கத்துப்பரணி : இந்நூற் பெயர் அடியார்க்குநல்லார்மரல் எழுதப்படவில்லை ; ஆயினும் இந்திர விழவூரெடுத்தகாதையுரையில், அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்கள் இதிற்காணப்படுதலால், இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்பரணி, “ பரணிக் கோர்சயங்கொண்டான்” என்று புகழ்பெற்ற சயங்கோண்டான் என்னும் புலவராத் செய்யப்பட்டது. இதனாற் சில சொழர்களுடைய வரலாறு புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483, 547, 555, 561.

கலிங்கம்-வடநாடுகளுளொன்று, 23,

ஹரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களால் விளங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலியென்றும், கலியென்றும் கூறப்படும்; 7, 23, 49, 51, 56, 124, 127, 130, 181, 192, 266, 292, 301, 305 - 6, 313, 322, 365, 381, 416, 422, 429, 442 - 3, 445, 447, 449, 451, 456, 468, 478, 482, 490, 494, 514 - 5, 517 - 20, 557, 563, 577, 585, 588.

கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.
கலிப்பா, 8, 14.

490, 508, 510.
 கலிங்கம் புலராதுடுத்தல், 494.
 கலிங்கர், 530.
 கலித்தொகை - இஃது எட்டுத் தொகையுள் ஆகுவது; 150 கலிப்பாக்களை யுடையது; கடைச்சங்கப்புலவராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும் ஐந்திணைக்கு முரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளென்னும் மூவகைப்பொருள்களையும் இனிது விளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளை விரித்துக் கூறுவது; சொல்லினைமை பொருளினிமையில் மிகச் சிறந்தது; இதில் முதலாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோலும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனிளநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லைநல்லுத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனாலும் இயற்றப்பட்டன; இதனைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசிரியன் நல்லந்துவனார்; இது, “புரிவுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரையிலும், “உரிப்பொருளல்லன்” (தொல். அகத். கு. 15) என்பத

அக

கலியாணமகளிர், 203.
 கலியாணமதுரை, 513
 கலியர்ணவாழ்த்து, 4.
 கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.
 கலை (கருப்பூரம்), சரீரம், 256, 271.
 315, 325, 328, 350; 379.
 கலைக்கியானப்பெண், 317.
 கலைத்தொழில்கள், 203.
 கலைப்பரியூர்தி, 316.
 கலைப்பாவை, 327, 337.
 கலைப்பாவையின் கோலம், 328.
 கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.
 கலைமாதா, 40.
 கலைமார்செஸ்வி, 314, 507.
 கலையூர்தி - துர்க்கை; 324 - 5.
 கவசம், 366, 384.
 கவடிவித்தல், 558.
 கவடுவட்டம், 388.
 கவண், 142, 160, 401, 413.
 கவந்தம், 543.
 கவயம், 549.
 கவர்க்குநெறி, 390.
 கவர்த்தல், 305.
 கவர்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ்செலவினையுடைய குதிரை, 147, 167. [481, 495.
 கவரி, 147, 166, 254, 366, 385,

கூசஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 கவரிமுதலியனளடுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குறுந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக்
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவலு, 36.
 கவலுக்ககடுகிழ்த்தல், 219.
 கவலுக்கொள்ளுதல், 380.
 கவற்சி, 214, 502.
 கவற்ற, 293.
 கவற்றுமடி (துகில்), 379.
 கவான்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன்-பசுமறையத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 டுத்துக்கோல், 402, 424, 436.
 கழங்காடுமகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழல்கட்குனி, 145, 165.
 கழந்தெதிர்மறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமயிர்பாக்கைக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்குத்து, 80.
 கழார் - ஓரூர், 488.
 கழாற்றுக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்கானல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்தூய்மை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்தி, 235.
 கழிப்பிணிக்கறைத்தேரல், 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேராண்மைக்கடன் - தன்னைத்
 தானிடம்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக, 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.

கவிர், 340, 353.

கவிர்மலர், 387.

கவிரிதழ்க்குறுங்கல், 585.

கவுசு - பல்வரிக்கூத்தினுளொன்று,

கவுசுகன் - ஓரந்தணன், 334. [88.

கவுந்தி - ஒருதவமுதியவன், 263,

265 - 6, 285, 288, 357, 391,

401, 404, 417, 550.

கவுந்திப்பள்ளி, 256.

கவுந்திமுன்சாரணர்வருதல், 280.

கவுந்தியடிகள், 26 - 7, 257, 273,

276, 281, 284 - 6, 298,

30 - 32, 310, 312, 332,

343 - 5, 351, 354 - 5,

372 - 3, 390, 403, 409, 413,

கவுந்தி வழிவளங்கூறல், 274. [576.

கவுரி, 317, 326.

கழீஇய - கழுவிய, 431.

கழு - கழுக்கோல், 402.

கழுக்கோல்போலக்கழுத்திழ்ந்து

முறுக்குஞ்சங்கிலி, 414.

கழுகுப்பொறி, 415.

கழுத்தாபரணம், 181, 197.

கழுத்துவடம், 180.

கழுதை, 408.

கழுதையேருழவன், 558.

கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,

173, 225, 338, 351, 387.

கழுநீர்ச்சேக்கை, 128.

கழுநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,

கழுநீர்மலர், 132. [344.

கழுநீர்முதல், 278.

கழை, 188.

கழைநெல், 29, 155.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூசுந்

கள்கடுகமயக்குதல், 278.
 கள்வர் இடத்தாலடையும்பயன், 438.
 கள்வர் உருமர் திக்களவுகாண்டல், 426.
 கள்வர்க்கு மந்திரம் தெய்வம் மருந்து
 நிமித்தம் தந்திரம் இடன், கர்லம்,
 கருவியெனச் சாதனங்கள் எட்டுண்
 டென்பது, 425.
 கள்வர் காலங்கருதிப்பொருளைக்
 கைப்பற்றின் யாவாரிலும் விலக்க
 இயலாதென்பது, 426, 439.
 கள்வனைக்கோதல்கடுங்கோலன்று,
 கள்வாய்நீலம், 211. [484.
 கள்வாய்நெய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்விற்குமவன், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [றம், 144.
 கள்ளரை நடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியநீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுந் களவுந் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலெர்
 ழிமின், 591.
 கள்ளுண்டு கெளிக்கும் வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயங்கல், 214.
 கள்ளைவிற்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.
 களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.
 களங்கொள்ளல், 557.
 களத்தாடுங்கூத்திகள், 158.
 களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.
 களமர் - உழவருடையகீழ்க்குழிகள்,
 களரி, 21. [16, 261, 278.
 களரியாரிலா : இது தலைச்சங்கப்

களவுநூல், 426, 437 - 9.
 களவுநூற்றுறை, 439.
 களவுப்பொருள், 506.
 களவெற்றி, 537.
 களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.
 களன் - அரங்கு, 365.
 களி - சேறு, 88 - 9, 236.
 களித்தரை, 114.
 களித்தல், 84. [133.
 களித்துயில் - இன்பத்துயில், 126,
 களித்தோனவினயம், 85.
 களிப்பு, 363.
 களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதநிற்குள் கோயில், 166.
 களித்தின்பாகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களிற்றுப்பொறி, 415.
 களிற்றெருத்தம், 544.
 களிற்று, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாததுன்பம் - கணவனையிழத்
 தற்கடக்கை - இரட்டைக்கைய
 ளொன்று; நண்டுக்கை, 97, 445,
 கற்கடகம், 117, 444, 453. [455.
 கற்கடவுள், 573.
 கற்கப்படுவன கற்றல், 371, 373.
 கற்கவி, 414.
 கற்காட்சி, 28.
 கற்சால்கொள்ளுதல், 186, 527 - 8,
 540, 546.
 கற்கோள்கால்கோளெனவிகாரம், 28.
 கற்பகதருநிற்குங்கோயில், 146, 241,
 கற்பாறை, 294. [247.

புலவர்களியற்றிய நூல் களுள்
ஒன்று, 7, 230.
களவழிவாழ்த்து, 279.
களவில் தலைமகள் கூற்று, 212.
களவிறழும்பினவன், 424.
களவிற்பகுதி, 426.
களவு, 371.
களவுகண்டுண்ணும்ஊன், 324.

கற்பின்கொழுந்து, 421.
கற்பு, 206, 421.
கற்பு இருவகை, 23. [475, 575.
கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,
கற்புக்கடன், 510.
கற்புடைப் பெண்டிரைத் தேவரும்
முனிவரும் ஏத்துதல், 24.
கற்புடைமங்கையர் அறுவர்; 487.

கூச்ச அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 39, 252,
398, 527.

கற்புடைமக்கையர் இருக்கும்நாட்டில்
வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.

கற்பு தவத்தினுஞ்சிறந்ததென்றல்,
கற்புமுல்லை, 53. [312.

கற்றல், 249.

கற்றறிமாக்கள், வினைப்பயனுண்ணும்
காலைக் கையாறு கொள்ளார், 357.

கற்றோர், 299, 311.

கறவை, 442, 498. [579.

கறவைமுறைசெய்தோன், 484, 504,

கறி - மிளகு, 369, 390.

கறிவல்லி, 16, 523.

கறிவளர் சிலம்பு, 517, 566.

கறுப்பு, 160.

கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.

கறைகெழுக்குடிகள், 123, 130.

கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்ம்மின்,
507, 571.

கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.

கறைகெழுவேல், 209. [543.

கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,

கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.

கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.

கன்மாப்பலகை, 7.

கன்மமராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடி
த்திரள், 362, 380.

கன்மருத்திமிக்கதனை யாவர்க்குமளிக்
கும் கோவலர், 409.

கன்றியகள்வன் - களவிற்றமும்பின்
கன்று, 498. [வன், 424.

கன்றுதல், 2, 472, 478.

கன்றுதேராவின்சூரல், 401.

கன்னக்கோல், 436.

கன்னிக்கோலம், 327.

கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.

கன்னிநீர்ஞாழல், 208.

கன்னியர். கவிளக்கேந்தல், 560.

கன்னியாகுமரி, 409.

கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில
நாடுகளிருந்தனவென்பது, 230.

கனககூடம் - கனகமாளிகை, 23, 557.

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;

இவர் ஆரியமன்னருள் ஒருசாரார்;

இவ்விருவரும் பாலகுமரன் புதல்

வர்; முதலிற்செங்குட்டுவனுக்குப்

பகைவராயிருந்து பின்பு அவனால்

வெல்லப் பட்டோர், 542, 547,

கனகன், 540, 544. [549, 556.

கனத்தல், 388.

கனல்விழி, 191. [432.

கனவு - கனா, 244, 251 - 2, 395,

கனாநூல் - இது கனாவின்பயனைப்

புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட

ளைக் கலித்துறைகளால் அந்தாதி

யாக இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்,

கனாவின் திரம், 26. [408.

கனிக்காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு

ஆனகாய், 417, 430.

கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.

கனித்துவர்வாய், 561.

களைஞரானை, 260.

களைதல் - செறிதல், 352.

களையெரி, 362, 526.

கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.

கா அர்க்குரவை, 539.

காகபாதம், 367, 386.

காங்குலக்கை மூன்று, 92, 94.

காசறுவிரை, 45.

கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.
 கன்னகர், 555.
 கன்னபரம்பரை, 487.
 கன்னர்தூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக்
 குட்பினராகிய ஆரியஅரசர், 540-
 கன்னரிற்பெற்றவங்கம், 542. [41.
 கன்னர், 139, 155.
 கன்னி, 103, 206, 490.

காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி, 524.
 காசறைத்திலகம், 561.
 காஞ்சி - ஏழுகோவையாலான அணி,
 ஒருமரம், 14, 132, 371, 496,
 528, 581. [542.
 காஞ்சித்தானை - எதிருன்றியசேனை,
 காஞ்சிதம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 81.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூசுநு

காட்சி-மனத்தால்நிச்சயித்தல், 297, | காதன்மை, 40.

காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்கா
 னும்படிநடித்தல், 88, 228, 237,
 காட்டம் - சமித்து, 494, 505. [382.
 காட்டல் - தருதல், 274.
 காட்டாளத்தி, 105.
 காட்டிக்காணீர், 439.
 காட்டுக்கோழி, 278, 334.
 காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.
 காட்டுநெறி, 306, 406.
 காட்டுமல்லிகை, 340.
 காடிடையிட்டநாடு, 257, 273.
 காடு, 65, 189, 295, 322, 332,
 காடுகாண்காதை, 186, 291. [486.
 காடுகிழாள்வெயில், 130.
 காடுதீப்பிறத்தல், 362, 380.
 காடுமூதினகடகு, 366.
 காண்டிம்பார், 426.
 காண்டகுசிறப்பிற் கண்ணகி, 46.
 காண்டம், 9.
 காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல்,
 காண்டாவனம், 498. [163, 198.
 காண்பு, 293.
 காண்மார், 561.
 காண்வரி, 88, 228, 237, 382.
 காண்வரிக்கோலம், 227, 238.
 காணிக்கை, 232.
 காணிகா : இகவென்பது ஈறுதிரிந்
 தது; காண்பாயாக, 464, 468.
 காணிய - காண, 425, 437.
 காணியர்னர், 157.
 காணுங்கோள், 474.
 காத்தல், 227.
 காத்தூலம் (துகில்), 379.
 காதணி, 197.
 காதநான் (க. 145. 165.

காதி - ஒருவகைக்கண்மம், 181, 282.
 கார்தண்மெல்விரல், 181, 197, 204,
 கார்தருவர், 168. [218.
 கார்தார்பஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின்
 திறமைத்தனுளொன்று, 18, 135.
 கார்தாரம் - ஆசான் அகச்சாதி; ஒரு
 பண்; பாலைப்பண்ணின் திறமைந்
 தனுளொன்று, 101, 234, 337,
 கார்தாரி, 103. [350, 457.
 காப்பிய இலக்கணம், 10.
 காப்பியக்கவிதன், 8, 10.
 காப்பியக்குழி - சோழநாட்டுள்ள
 தோரூர்; இது சீகாழிக்குத்தென்
 கிழக்கிற் சிறிது தூரத்திலுள்ளது;
 தேவந்தியின் கணவனும் தேவனு
 மாகியசாத்தன் மானிடமாகி இவ்
 ளூரில்வளர்ந்தான், 586.
 காப்பியத்துக்கு அங்கமான நவச்
 சுவை, 161.
 காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.
 காப்பு - திக்கிந் தேவதைகள், 572.
 காப்புக்கடை நிறுமின், 514.
 காப்புக்களைக்குறித்துப்போற்றியெ
 ன்றல் மரபு, 349.
 காப்புடைவாயில், 424.
 காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.
 காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175,
 காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.
 காமக்களி, 150, [தெய்வம், 310.
 காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய
 காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோ
 டில், 162.
 காமஞ்சார்பாக்காதலினுழந்து, இடும்
 பையெய்தியிந் தேர்ப்பலர், 358.
 காமஞ்சாலாவிளமையோள்வயினை
 மஞ்சாலாவிடும்பையெய்தியோன்,

காதலர் } 36, 418, 526.
 காதலன் }
 காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.
 காதலி, 186.
 காதற்கொழுநன், 1.
 காதன்மிகுதியாற் கலங்கல், 214.

211.
 காமஞ்செய்யுமாணிக்கவளை, 196.
 காமத்துப்பால், 29.
 காமதூல் - ஒருவகைமலர், 51.
 காமபரவசம், 21, 436.
 காமம் காமரெனலிகாரப்படல், 196.

கூசுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
 காமமிக்ககழிபட்டர்இனலி, 215, 217.
 காமர் - அழகு, 271.
 காமராசன் ஆணை, 225, 235.
 காமரு காமம்வருமென்பதுவிகாரத்
 தாற்காமருவெனலின்று, கண்டார்
 க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
 காமவல்லி, 171. [126, 133, 196.
 காமவலினயம், 83 - 4.
 காமவேள் கோட்டம், 245, 252.
 காமவேளுடையவில்லிழா, 378.
 காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
 172, 178, 194, 213, 224,
 252, 286, 372, 404.
 காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.
 காமன் கையறுதல், 583.
 காமன்செயல் பிறரை வருத்துத்
 லென்பது, 209, 285.
 காமன் சேனை - மகளிர், 220, 231.
 காமன் தேர் - தென்றல், 231.[231.
 காமன் தேருக்குத் தென்னர் காவல்,
 காமன் பாசடை-சோலை, 231.
 காமன் புரவி - இளி, 231.
 காமன்புடவிக்ருக்கிள்ளிகாவல், 231.
 காமன் மகன் - அகிருத்தன், 193.
 காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.
 காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,
 காமனடியபேடு, 193. [231.
 காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
 231.
 காமனை விழித்த நாட்டம், 370.
 காமனை வென்றோன், 264.
 காமனொதுக்குந்துன்பம், 357.
 காமின், 546.
 காழகர், 172.
 காழறுதெய்வம், 298, 310.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, 306,
 523.
 காயாம்பூ, 15, 388, 431, 452.
 காயாமலர்தூர்க்கைமேனிக்குஉவமை,
 320, 329.
 கார் - கார்காலம், மேகம், 14, 209,
 கார்க்கடப்பட்டந்தார், 517.[361,539.
 கார்காலத்து அணிவன, 360.
 கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.
 கார்த்திகை - தக்கிணமூர்த்தியென்ப
 வனது தாய், வார்த்திகன் மனைவி,
 117, 506 - 7, 516.
 கார்த்திகைபரணி, 508.
 கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.
 காரகல், 183, 200.
 காரகில், 125, 132, 378.
 காரணன், 264, 283.
 காரணியும்பொழில், 265.
 காரரசாளன் - காரையாளுமாசன்,
 361, 377 - 8.
 காரான் - எருமை, 16, 261.
 காரி - கருங்குருவி, காரியெருது,
 442, 451. [475, 486.
 காரிகை, 181, 206, 275, 294,
 காரிகைபாசரம், 348.
 காரிப்புள்ளின்ரிமித்தம், 320, 329.
 காரியமாயிருப்பதொரு ரிமித்தபலம்,
 காருகத்தம், 250. [394.
 காருகத்தொழில்இருவகை, 154.
 காருகபத்தியம், 504.
 காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாலி
 யர், 138, 154.
 காருகவடி - கிரகநிலை, 534.
 காரையெதிர்பருவம், 377.
 கால் - வட்டை, 19, 39, 47.
 கால் கொப்புளங்கொண்டுநிலத்திற்

காயகருணைதருவது, 842.

காய்கினவழுதி - தலைச்சங்கமிருத்திய
பாண்டியர்களுள் முதல்வன், 7,
230.

காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்
தவென்றுமாம், 492.

காய்பொன்னுலை, 401.

பாவாமை, 410.

கால் கொள்ளல், 186, 546.

கால்கோள், 5, 28, 146, 527.

கால்சீத்தல், 246.

கால்பாவுதல், 511.

கால்யாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.

கால்வழக்கறுசிலைக்குன்றம், 518.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகர

ரதி. சுசுஎ

கால்விரலணிகள், 196.
 காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை
 எண்ணியுமார், சோதிடர், 140,
 காலணி, 20, - 21, 423. [157.
 காலத்தாற்கள்வரடையும்பயன், 439.
 காலதர் - சாளரம், 137, 153.
 காலதூதன், 434.
 காலப்பண், 224.
 காலம், 425.
 காலம்பன்னிரண்டு, 14.
 காலமயக்கம், 231, 308, 437.
 காலமழைபொய்த்தறியாது, 410.
 காலமும் கடவுள், 377. [189.
 காலமுன்னையமுணர்ந்தமுனிவன்,
 காலமென்னுங்கூற்று, 11.
 கால்வணியை, 345.
 காலவழக்கு, 247, 249, 429.
 காலவுணர்ச்சி, 273.
 காலாட்படைத்தலைவர், 159.
 காலுதலீழ்தல், 263. [305, 361.
 காலு - காலம்; 14, 229, 294,
 காலுக்கடன் கழித்தல், 345. [376.
 காலுப்பொழுதின்பொழுதுபோக்கு,
 காலுமுரசுக்களைஞரலோதை, 339.
 காலுமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு,
 106, 352, 356, 372, 441, 536.
 காலையோலக்கம், 504.
 காவணம், 428.
 காவதம் - காதம்; பகுதிப்பொருள்
 விசுதி, 256, 262, 272, 337,
 காவதன், 88. [350, 508.
 காவல், 164, 481.
 காவலில் அடிப்படல், 21.
 காவலையுடைய வாயில், 436.
 காவற்கணிகையர் - இராக்கடை

காவாளர், 401.
 காலி, 126, 133, 486.
 காலிதி - வரிசலார், 493.
 காலிதிப் பட்டம், 411.
 காலியம், 1, 4, 5.
 காலிரி, காலிரிப்பேரியாறு, 164,
 167, 185, 205, 256, 260,
 265, 286, 293, 304, 411,
 490; 528.
 காலிரிக்கரைமணற்பாவைய ஒரு
 த்கி கணவருக்கக்கொண்டது, 487.
 காலிரி குடகவரையிற்பிறத்தல், 277.
 காலிரிச்சங்கமுகம், 252.
 காலிரிச்சிறப்பு, 289.
 காலிரித்துறை, 148, 488.
 காலிரிநாடன், 33, 578.
 காலிரிநாடு, 177, 189.
 காலிரிநீர் கங்கைநீரென்பது, 280.
 காலிரிப்பட்டப்பைப்பட்டினம் - காலி
 ரிப் பூம்பட்டினம், 398.
 காலிரிப்பயன், 47. [ளர், 262, 280.
 காலிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,
 487 - 90.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்திரவிகா
 ரம்முடண்டென்பது, 270.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்
 தங்களுண்டென்பது, 144, 164.
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்து கற்புடை
 மகளிர் அறுவர் கதை, 488 - 9.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165.
 காலிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-6,
 249, 267, 403. [398.
 காலிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம்,
 காலிரிபுரக்குறாடுகிழ்வோன், 555.

வேசையர், களத்தாடுங்குத்திகள், 140, 158.	காலிரி பூவாடைபோர்த்தல், 212.
காவற்காடு, 287, 324, 359, 375,	காவுந்திகை, 264.
காவற்சேர்லை, 380. [413.	காவுந்தியை, 257 - 8, 260,
கர்வற்பூதம், 141. [6.	266, 298, 357, 397.
காவற்பெண்டு-செவிலித்தாய், 574-	காவேரி, 205 - 6, 212 - 3.
கர்வற்றெய்வம், 23, 493.	காவேரிப்புகார், 201. [299, 366.
காவாநா, 540.	காழ் - வடம், விதை, 53, 126, 274,
	காழ்ப்பு, 114.

கூசு அ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

கர்ழகத்து ஆக்கம், 47
 காழகம், 403.
 காழகம்செறிந்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிகள்; வண்ணரு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காலுந்துகழகை - குத்துக்கோல்,
 கர்ழோர் - பரிக்காரர், 493. [385.
 காளமுதி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322.
 காளி நஞ்சுண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காற்சரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காற்சவடி, 180.
 காற்மின் குணம், 102 - 3.
 காற்றூதாளர், 546.
 காற்றேறு, 388.
 காற்றறப்பிடித்துக்கடத்திலடைத்த
 காறு - அளவு, 135, 373. [ல், 11.
 காண்மோதிரம், 180.
 காணக்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 காணத்தகில், 524.
 காணநறுவேங்கைக்கீழார், 520.
 காணப்படம்-காணமாகியகிடுகு, 385.
 காணம் - முல்லை, நந்தவனம், காடுமா
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 காணல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.
 காணல்வரி-இறைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; 25-6, 88, 190, 208, 219.
 காணல்வரிப்பாடல், 212.

காணங்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காஷாயம், 544.
 கிடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாரவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடேச்சு - நெட்டி, 156. [385.
 கிடேச்சுமலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விலங்கு, பறவை, பூமுதலி
 யனசெய்தல், 156.
 கிணை-கூத்தார்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைநிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி-கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்பகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிரந்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவுஞ்ச பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371.
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தாளக்கிரி
 கிரியைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருகாவாயுலின் குணமும் செய்கை
 கிருட்டினபக்கம்; 508. [யும், 104.
 கிருத்திரிமம்; 463.
 கிருத்திரிமவேடம், 151
 கிருதகிருககிரி 282

கானல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
கானல்வேலி, 217.
கானவர் } 313, 323, 557.
கானவன் }
கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
18, 334.
கானவேங்கை, 520, 524.
கானற்றடம், 245.

கருபாவீரன், 393, 405.
கிழங்ககழ்குழி, 258.
கிழத்தீ, 400.
கிழமை, 35, 40, 63, 108.
கிழவன், 88, 305.
கிழவி, 88.
கிழார் - பூட்டைப்பொறி, நீரிதைக்
கும்பகருவியிலொன்று, 260, 277.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி காசுகள்

கிழாள், 335.
 கிழான்பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - சீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகடித்தல், 513.
 கிளிச்சிதை, 122; 368, 389, 435.
 கிளிநிதம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர்; 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுக்ம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரற் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்த - மதுரையிலிருந்த ஓரந்த
 கீர்த்தையார் - இடைச்சங்கப்புல
 வருனொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிக்குட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணைக்கம், 87.
 கீழ்கடங்கரை, 379.
 கீழ்க்கடங்கரை, 379.

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிர்கண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலுந் தேய்த்த குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுக்க, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துனுள் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 550.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடதிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தண்டு, 200.

கழகம், 100, 101.

கீழ்த்திசை, 248.

கீழ்த்திசையகில், 132.

கீழ்மகன், 396, 407. [கூறல், 435.

கீழ்மகனைத் தனித்தன்மையாற்

கீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.

கீழ்ந்துப் போதல், 123, 482.

அஉ

குடதாட்டம்குடிப்பு ஐந்து, 000193.

குடத்துப்பால் உறையாமை அப

சகுனம், 441 - 2.

குடதிசை, 19, 125, 132, 256.

குடதிசையாளுங்கொற்றம், 556,

571, 592. [458.

குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி காசுக

கிழாள், 335.
 கிழான்பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - சீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகழ்தல், 513.
 கிளிச்சிதை, 122; 368, 389, 435.
 கிளிநிதம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர்; 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுகம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரன் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்த - மதுரையிலிருந்த ஓரந்த
 கீரந்தையார் - இடைச்சங்கப்புல
 வருனொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிக்குட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணைக்கம், 87.
 கீழ்கடங்கரை, 379.
 கீழ்க்கடங்கரை, 379.

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிழங்கன், 387. [379, 495.
 குங்குமம் (வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலுந் தேய்த்த குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுங்கு, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துனுள் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 550.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடதிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தண்டு, 200.

சீழைநாறு, 302, 312.

சீழ்த்திசை, 248.

சீழ்த்திசையகில், 132.

சீழ்மகன், 396, 407. [சூறல், 435.

சீழ்மகனைத் தனித்தன்மையாற்

சீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.

சீழ்நறுப் போதல், 123, 482.

அஉ

குடதாடறகுடிபு ஐந்து, 032193.

குடத்துப்பால் உறையாமை அப

சகுனம், 441 - 2.

குடதிசை, 19, 125, 132, 256.

குடதிசையாளுங்கொற்றம், 556,

571, 592. [458.

குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. காடுக

குணப்பெருங்கோமான், 264.

குணப்பொருட்கோமான் - குணங்க

ளைச் சம்பத்தாகவுடையவன், 283.

குணம் எட்டு, 264, 284.

குணலைக்கூத்து, 89. [263, 283.

குணவதன் - குணத்தையுடையவன்,

குணவாயில்: திருக்குணவாயிலென்

பதோரூர்; வஞ்சிகரத்துக்குக்

சீழ்த்திசையிலுள்ளது; இளங்

கோவடிகள் துறவுபூண்டு இவ்வு

ரில் இருந்தார், 590 - 91.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.

குமரிக்கோலம், 317.

குமரித்துறை, 391, 501, 550.

குமரிமாதேவி; 317.

குமரியடிதொடல், 322.

குமரியாகியபெளவம், 230.

குமரியாற்றிற்கும் பஃறுளியாற்றிற்

கும் இடையேநாற்பத்தொன்பது

நாடுகள் இருந்தனவென்பது, 230.

குமரியொடுவடவிமயம், 572.

குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.

குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
 குணவிரதம், 283.
 குணட்டம், 89.
 குணலை, 89. [573.
 குணில் - குறுந்தடி, 15, 445,
 குத்துக்கோல், 385, 424, 436. -
 குத்துதல், 90, 201, 439.
 குதம்பை, 181, 197.
 குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.
 குதிரை, 88, 215.
 குதிரைப்பந்தி, 352, 402.
 குதிரைமுகவோடம், 354.
 குதைவில், 381.
 குந்தம் - சிறுசவளம், 402.
 குப்பை - குவியல், 199.
 கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147,
 கும்பீ, 89. [453.
 குமடெறிவான் (கருப்பூரம்), 379.
 குமரவேள் தலைச்சங்கப்புலவருள்
 ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.
 குமரவேள் தேவி, 513.
 குமரன் - கயிலபுரத்தரசன், முருகக்
 கடவுள், 508, 510, 519.
 குமரி: தென்பாற்கண்ணதோராறு;
 இது முற்காலத்தே கடல்கொள்
 ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுளொ
 ன்று, 7, 12, 62, 108, 206,
 289, 300, 312, 314, 324,
 குமரிக்கடல், 220. [403.
 குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.
 குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்
 டது, 292.

குமரிவாழை - ஈனாதவாழை, 418,
 குமிழ், 127, 134, 150, 171, 226.
 குமுதம், 457.
 குபம் - ஆரிவான், 418, 430.
 குபவர், 139, 156.
 குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
 குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்
 கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-6.
 குயிலுநர், 169.
 குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.
 குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக் கை
 முதலாய கருவியையாள்பவர், 73,
 118, 540.
 குயிலுவர் - தோற்கருவி, துளைக்க
 ருவி, நரப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவி
 யாளர், 118, 140, 149, 158 - 9,
 446, 458, 539.
 குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.
 குயிலோனென்னும்படைபுள்படுவேர்
 குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்
 குர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.
 குரக்குமுகம், 490.
 குரங்கமை, 263.
 குரங்கின்குட்டி, 524.
 குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.
 குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்திரைக்
 கடிக்கும் பொறி, 413.
 குரங்குயர்த்தவொண்சிலையுரவோன்,
 குரம்பை, 11. [497.
 குரல் - இசை, கொத்து, பூங்கொ
 த்து, 66, 170, 203, 218, 222,
 350, 377, 443 - 5.

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

குரல் குரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
வாசித்தல், 223, 561.

குரல் குரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.

குரல்வாய்ப்பாணர், 150.

குரலுள் இளிபிறத்தல், 224. [165.

குரலெடுப்பி-குரலாலுணர்த்தி, 145,

குரலம், 300, 318, 339. [349.

குரவர் - கவுந்தியடிகள், 35, 332,

குரவர் பணிவிடைகளைத்தவிர்த்தல்

தவறென்பது, 348.

குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.

குரவன் - குரு, 264, 283.

குரவு, 352.

குரவை : எழுவுரோனும் ஒன்பதின்

மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;

பலர்கூடியாடும்...யைக் கூத்து;

வரிக்கூத்தின் ஒருதுப்பு, விநோதக்

கூத்து ஆறனுளொன்று, 26 - 8,

57, 79, 88, 142, 159 - 60,

193, 237, 414, 447, 454,

458, 464 - 5, 468, 512, 520,

545, 548, 588, 592.

குரவைக்கூத்துக்குரியகால்கள், 60;

குரவைச்செய்யுள், 80, 450. [99.

குரவை தொடுத்தல், 515.

குரவை நாடகம், 451, 461.

குரற்சிதைவு, 84.

குரற்றலைக்கூந்தல், 360, 584.

குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,

156, 383.

குரன்முதலிய ஏழுநரம்பு, 365.

குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்திரை

குரனரம்பு, 68, 112. [கள், 453.

குரனரம்பு இரட்டிக்க அரும்பாலை.

கத்தாரியத்திய முதுகுருகென்னும்
தூல்வேறு இதவேறு; ஒருபறவை,
7, 8, 126, 217, 340.

குருகுபெயர்க்குள் தம், 516 - 7.

குருத்து, 431.

குருதி, 379, 406.

குருதித்திலதம், 161.

குருதிப்பலி, 330 - 31.

குருதியுலை, 545.

குருந்து, 15, 458.

குருந்தொசித்தமாயவன், 445 - 7,

குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.

குரும்கை, 278.

குருமூர்த்தி, 283.

குருவித்தலை - மதிவறுப்பு, 415.

குருவிந்தமாணிக்கத்திவிதம், 387.

குருவியோப்புதல், 513.

குருளை - குட்டி, 523.

குலக்கொம்பர், 34.

குலசேகரவழுதி, 503.

குலத்தலைமாக்கள், 583.

குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்

குமையாத, 42. [538.

குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,

குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.

குலத்தருவான் பொருள் - தாயத்தா

ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.

குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.

குலம் நான்கு, 390.

குலமடமாதரோடுகலமிசைச்சேசர

குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.

குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.

குலமுதற்பாலைத்திரிபு, 350.

குலமதந்தோலி. 494.

குரா, 312, 327, 388. [வருதல், 111.
 குரு - ஒருநோய், 30, 31.
 குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,
 351, 353. [43, 48, 362, 379.
 குருக்கத்தி மாலைபாகப் பூத்தல், 16,
 குருகவர் தாழை, 558.
 குருகின்பந்தர், 334.
 குருகு: இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்
 றிய நூல்களுளொன்று, தலைச்சங்

குலைத்தெங்கு, 342.
 குலைதல், 161, 226, 485, 584.
 குலோத்தங்கசோழனுலா, 483 - 4.
 குவ்வுருபு, டொருட்டு, 19.
 குவளை, 42, 126, 128, 131 - 2,
 134, 150, 226, 261, 341,
 354, 360, 376 - 7, 388, 558.
 குவளைப்போது, 151, 171 - 2, 275,
 குவளைமாலைப்போது, 207. [387.

அரும்ப்த

முதலியவற்றின்

அகராதி. காடுங்

குவிக்காங்குலக்கை, 94.

குவித்தல், 90.

குவிதல் - திரளுதல், 451.

குவியல், 199.

குவைஇய, 340.

குழம்பு, 153, 196, 332, 338.

குழல் - ஊதுங்குழல், மயிர், வங்கி
யம், 44, 61, 100 - 101, 113,

119, 130, 139, 210, 227, 315,

347, 455 - 6, 471, 499, 552,

குழல்கட்டுதல், 490. [564.

குழல்களுள் உத்தமமுதலியன, 100.

குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன,
100, 101, 456 - 7.

குழல்வளர்முல்லை, 124.

குழல்வாசித்தற்குரிய விரல்கள்,

குழலர், 156, 169. [101, 456.

குழலளகம் - குழற்சியை யுடைய

குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.

குழலின்பாடல், 63, 109.

குழலின்பாணி, 558.

குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.

குழலின்றுணைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,
101, 457.

குழலின்றுணையளவு, 456.

குழலினிடத்துக்கே காடிப்பாலை
முதலியன வலமுறை மெலியத்
தோன்றல், 69.

குழலுங்குடியியும், 505.

குழலுங்கோதையும், 561.

குழலோன், 65, 67, 110, 122.

குழலி, 249, 491.

குழலித்திங்கள், 43.

குழற்சி, 48.

குழறுதல், 344, 381.

குழி, 511.

குழுஐந்து, 72, 118, 147, 167;
குழுமுதல், 319. [535.

குழை, 127; 134, 564.

குழைத்தல் - கூட்டுதல்; 44.

குழைந்து கிடத்தல், 451.

குழைப்பயினைடுங்கோட்டு வேம்பு,

குளம், 163; 275. [553.

குளன், 114.

குளுவை - ஒருபழவை, 278.

குற்றினையான், 245.

குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்,

குற்றுகரம், 13. [421, 433.

குற்றேழுத்து ஐந்து, 105.

குறங்கிணை, 582.

குறங்குசெறி - ஓர்ப்பரணம், 180,

குறடு, 70, 115. [196.

குறத்தியர், 28, 511, 558.

குறமகள், 518 - 9.

குறவர், 19, 522.

குறளடி, 29.

குறளர், 144 - 5, 164, 563.

குறிக்கோள், 585 - 6.

குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.

குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.

குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.

குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.

குறிஞ்சிக்கோமான், 584.

குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத

ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.

குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,

15. [559, 562.

குறிஞ்சிலிலம், 14, 294, 305, 343,

குறிஞ்சிப்பன், 15, 384, 514.

குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.

குறிஞ்சிப்பாணி, 558.

குறிஞ்சிப்பூ, 360, 377. [தல், 305.

குழிக்குழல், 325.
 குழிகட்பேய், 548.
 குழிசி - மிடா, 401.
 குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
 குழியம் - வாசவுண்டை, 366, 385.
 குழியிலிடுபிணம், 249.
 குழியின்மண், 114.

குறிஞ்சிமுறைமைதிரிந்துபாலையா
 குறிஞ்சியாழ், 15, 453.
 குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
 குறிநிலை, 222, 234.
 குறிப்பறிதல், 250.
 குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
 குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

கூடுசு அரும் பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

குறிப்புலரையறை, 84.
 குறிப்பெச்சம், 386.
 குறிபெறுதல், 9.
 குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலை
 மகளது காதன்மிகுதி குறிப்பின
 னறிந்து கூறல், 208, 211.
 குறினெமல் லிசை யேந்திசைவண்
 குறுக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,
 குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.
 குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,
 குறுங்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்),
 43, 127, 361, 378.
 குறுதல் - குற்றுதல், பறித்தல், 211,
 குறுந்தடி, 455. [259.
 குறுந்தொகை: எட்டுத் தொகையுள்
 இரண்டாவது தொகையுள்;
 கடவுள் வாழ்த்துன்பட 402-

குறுநடைப்புறவு, 555.
 குறுநரி, 266, 287. [553.
 குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,
 குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.
 குறும்பல்லுயா, 87.
 குறும்பலவுயிர்த்தல், 256, 313.
 குறும்பனைநாடு ஏழு, 230.
 குறும்பு, 124, 130 - 31.
 குறும்பு செலுத்துவார் கிலர், 30.
 குறும்புழை, 48.
 குறும்போக்கு, 204.
 குறுமகன் - கீழ்மகன், 396, 574;
 குறுமாக்கள், 587. [576.
 குறுமுனி, 7, 188, 331.
 குறுமுனிமாணக்கார்பன்னிருவர், 10.
 குறுமை - சிறுமை, 408, 432.
 குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லு

பாட்டுக்களைபுடையது ; கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந் தேவனுராலும், மற்மைச்செய்யுட்கள் தீப்புத்தோளாரீமுதல் அம்ழவனுரிதுதியாகவுள்ளபுலவரீருநூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; இந்நூல் அகப்பொருட்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது; நாலடிச்சிற்றெல்லையையும் எட்டடிப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரியப்பாக்களால் ஆனது ; இத்தொகைகமுடித்தான்பூரிக் கோ என்பவன்; இதன் செய்யுட்களுள், இருபது செய்யுட்களொழிந்த மற்மைச்செய்யுட்களுக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினொன்றும், அவ்விருபது செய்யுட்களுக்கும் நச்சினுரீக்கிரியர் பொருளெழுதினொன்றும் தெரி கின்றது, 50, 216, 314, 338, 360, 362, 395, 419, 483, 488, 494, 498; 520, 535.
குறுந்தொடி மகளிர், 587.
குறுந்தொழிலினோர், 481, 557.
குறுந்தொழிலினையான், 252.
குறுந்தைப்புதல்வர், 498.

புடையார்கூட்டம்; 419.
குறுவள்ளை, 522.
குறை - கட்டை, 108, 243, 523.
குறைபாடு, 348.
குறையாக்கேள்வி, 566.
குறையுடல், 160 - 61.
குறையுடற்கவந்தம், 543.
குன்றக்குரையை, 5, 20, 25, 513, குன்றக் குறவர், 1. [522.
குன்றத்தாசிரியர், 7.
குன்றநாடுஏழு, 230.
குன்றம், 528.
குன்றவர், 16, 513.
குன்றாக்கொள்கை, 298.
குன்றி, 387. [405.
குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன், குன்றுக்கண்டன்னஉறையுள், 554.
குன்றுகெழுநாடு, 362.
குன்றெறியினஞ்சேய், 7.
கூஉய் - கூவி, 225, 441.
கூகைநகுதல், 162.
கூட்டக்கூத்தியர், 383.
கூட்டு, 154, 378.
கூட்டுணல், 313.
கூடநரம்பு, 224.
கூடம் - இசைநிறவாதது ; தன்ப

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூடுடு

கையாகிய ஆறு நரம்பி னிசையிற்
 குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்,
 பகை, 204, 218, 222, 233 - 4.
 கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
 352, 356, 359, 361 - 3, 375,
 377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
 472, 478, 492, 497, 502, 507,
 513, 519, 577, 589.
 கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
 ஒலி உவமம், 339.
 கூடலாசிரியர் நல்லந்தாவனார், 7.
 கூடலான், 486.
 கூடன்மகளிர், 416.
 கூடார்ப்பண்டி, 182, 366, 380.
 கூடாவொழுக்கம், 165.
 கூடு, 486.
 கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
 75, 99, 111, 536.
 கூடைக்கதி, 57, 79.
 கூடைநிலம், 64, 110.
 கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
 சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
 நான்கனுள் ஒன்று; கூடைச்செய்
 யுள், 67, 111, 205.
 கூத்தச்சாக்கையன், 564.
 கூத்தநூல்: நாடகத்தமிழ்நூல், 29.
 கூத்தநூலாசிரியர், 29, 155.
 கூத்தர், 83, 544, 568.
 கூத்தர்ப்பறை, 352.
 கூத்தாடல், 319.
 கூத்தாற்பெற்றடையர், 26 - 7, 331,
 கூத்தி, 158. [461].
 கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
 கூத்து, 75, 120-21, 343.
 கூத்து இடுவகை: தேசி. மார்க்கம்,

445, 455. [539].
 கூத்துளபடுவோன் - ஆடலாசிரியன்,
 கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.
 கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.
 கூதிர்ப்-ள்ளி, 127.
 கூதிர்ப்பொழுது, 15.
 கூந்தல், 3, 195, 340.
 கூந்தலின்மண்பொறி-கூந்தலாலிட்ட
 இலாஞ்சனை, 347, 366.
 கூந்தலின் மணம், 133.
 கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.
 கூந்தலைமுடிக்கட்டுதல், 314.
 கூந்தனெய்யணி மறத்தல், 126.
 கூபம், 114.
 கூம்பியவாய், 85 - 6.
 கூர்ப்பு - மிகுதி, 440.
 கூர்மபுராணம், 449.
 கூர்மவாயுவின்குணமும்செய்கையும்,
 கூர்முள், 192. [103 - 4].
 கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.
 கூலம் - கருஞ்சரக்கு, 138, 369.
 கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 237.
 கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.
 கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191.
 கூலம் பலவகை, 199.
 கூலமறுகு, 183, 226, 497.
 கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.
 கூவல், 490, 575.
 கூவியர் - அப்பஞ்சடுவார், அப்ப
 வாணிகர், 138, 155, 183, 200.
 கூவியர் மோதகப்புகை, 338.
 கூவிளி, 266. [523].
 கூவைவறுறு - கூவைக்கிழங்கினீறு,
 கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 512,
 592.

57, 79, 80, 381.

கூத்துமுலவை, 81.

கூத்துக்களின் வரவு, 60, 99.

கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்

அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.

கூத்துப் பதினென்று, 57, 59, 61,

கூத்து விகற்பங்கள், 58. [78 - 9.

கூத்துப்படுதல், 26, 319, 329,

கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.

கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.

கூற்றத்தூதன், 423.

கூற்றத்தை யொத்தவலி, 300, 312.

கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,

549, 567, 585.

கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ

ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

கூடுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

கூற்றுக்கண் ணோட அரிந்து
570.

கொண்டோர், 549.

கூற்றுவன், 21, 408, 544, 547.

கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம்,

கூறிற்றிலர், 10, 17. [383.

கூறு - வகை, 58, 192.

கூறுபாடு, 63.

கூறை, 408.

கூறைகோட்படுதல், 396.

கூன், 144, 563.

களங் | யான நல்லுயிர்,

கேள்வி பதினான்கு, 67.

கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.

கேள்வியைத்தரித்தல், 249.

கேளாதனவற்றைக் கேட்பனபோலக்

கூறுதல், 214. [165, 406.

கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,

கை ஆறுவகை, 92.

கை இரண்டுவகை, 92.

கூனர், 145, 164.
 கூனி - வசந்தமாலை, இவள் மாதவி
 யின் தோழி, 77, 228 - 9.
 கூனிக்குயம், 430.
 கூனுக்குறநூழமும்கூடிய குறுந்
 தொழிலாளர், 481, 557.
 கேட்டால் மதிதோன்றுமென்னும்
 வழக்கு, 253.
 கெடுத்து - காணப்பெறுது, 129.
 கெண்டை, 17.
 கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.
 கெழு, 24, 130.
 கெழுதகைமை - உரிமை, 53.
 கெழுமல், 125.
 கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
 ருமைவினைத்திரிசொல், 23.
 கேட்டிசின், 501.
 கேட்டியின் - கேண்மின், 464, 468.
 கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.
 கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,
 கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468.
 கேண்மோ, 258.
 கேவனம் - கல்லழுத்தங்குழி,
 மணியழுத்துங்குழி, 423, 435.
 கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,
 கேழ் - கெழுமிய, 125. [282.
 கேள்வின், 380, 463.
 கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
 84, 345, 505, 551.
 கேள்விஐந்து, 534.
 கேள்விக்கிடக்கை, 68.
 கேள்வித்துறைபோயவர், 242 - 3.
 கேள்விரல்லுயிர் - கேள்வியளவே

கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,
 222, 223, 337, 350, 443 - 4.
 கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக்
 கைக்கிளை பெய்தல், 69, 113.
 கைக்கிளைகுரலாதல், 61.
 கைக்கோல் - கொடிநு, பற்றுக்கொ
 கைகேசி, 374. [டிநு, 422, 434.
 கைகோத்தாடுங்குத்து, 160.
 கைச்சரி, 181.
 கைசிகி, 82.
 கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.
 கைத்தளம், 366, 384.
 கைத்தாய், 433.
 கைத்தூண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி
 னால் உண்டுவாழும்வாழ்க்கை, 394.
 கைத்தொழில், 63, 65.
 கைதை, 198, 202.
 கைதைகடலினது புலால் நார்த்ததை
 மாற்றல், 202.
 கைதைவேலி, 184, 200, 201, 217.
 கைதொழல், 357, 423.
 கைப்புமண், 114.
 கைபெயருச்சி, 402.
 கைம்மாறு, 476.
 கைம்மிகல், 465 - 6.
 கைம்மைநோன்பு, 467.
 கைம்மைமகளிர், 464.
 கையடை, 413.
 கையறவு - செயலறுதல், 396. [418.
 கையறிமடமை - தன்கைவல்லாள்வு,
 கையறுதல் - செயலறுதல், 43,
 126, 152, 219, 228, 309,
 336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுத

கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பம், 356. [258, 274.
கையாறுதல், 356. [258, 274.
கையாற்றுகண்ணில் மோதிக்கொண்
டழுதல், 466 - 7.
கையாறு, 27, 348, 357.
கையுறை - காணிக்கை, 221, 232,
377, 506.
கையுறைமுகம், 207, 213.
கையூழ், 204.
கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
கையொட்டுக்கால்(கருப்பூரம்), 379.
கைவடம், 197.
கைவருதல், 520.
கைவரை - கையிடம், 264.
கைவரைகாணல்-கண்விழித்தல், 285.
கைவளை, 180.
கைவன்மகடே, 418.
கைவாரிகள், 140.
கைவிட்டெறிதல், 86.
கைவிட்டோச்சல், 584.
கைவிடலையான் - கைவிடான், நெகிழ்
விட்டிலன், 336, 347.
கைவிடுதல், 491.
கைவிரலாபரணம், 197.
கைவினைமுற்றிய நுண்வினை, 422.
கோக்கரிப்பு, 159, 323.
கொக்கிவாய் } 197.
கொக்குவாய் }
கொக்கிவாய்முத்து, 181.
கொக்கிவாய்முத்து, 181.

கொச்சகம், 6,190, 206,219, 520.
கொச்சகவொருபோகு, 190 - 91.
கொஞ்சியமொழி, 87.
கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
கொட்டாவி, 85-6. [448, 463, 494.
கொட்டி, 563.
கொட்டிக்குறுப்பு நான்கு, 89.
கொட்டிச் சேதம், 564.
கொட்டிரண்டு, 74. [90, 91, 382.
கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக்
கூறு, 58, 75, 114, 120.
கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
கொடிச்சியர் பாடல், 522.
கொடிச்சேனை, 541.
கொடித்தண்டு, 309.
கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
கொடித்தொடர் - சல்லியுந்துக்கும்,
கொடிநந்து, 543. [557.
கொடி துடங்குமதில், 369, 415,
கொடிப் பகன்றை, 340. [562.
கொடுப்பந்தர், 542.
கொடிப் பவளம், 389.
கொடிப்பாலை, 112.
கொடிப்பூ, 48, 497.
கொடி புணர்நிலை, 297.
கொடிமரம், 297.
கொடிமல்லிகை, 340.
கொடிமல்லிகை, 340.

கொங்கு, 400.
 கொங்கச்செல்வி - கொங்கநாட்டினை
 யாளும் செல்வி, 316, 325.
 கொங்கணக்கூத்தர், 538.
 கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.
 கொங்கர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்,
 கொங்கிளங்கோசர், 30, 325, 589.
 கொங்கு - கொங்குமண்டிலம், தாது,
 டுணம், 30, 37, 265, 325.
 கொங்குமண்டிலம்-குடநாடு, 31.
 கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.
 கொச்சகச்சார்த்து-கொச்சகம் போ
 ன்று முடியும், 207.

அங்

கொடியாடகைடல், 317.
 கொடியிடைசோலை, 220.
 கொடிமுசுண்டை, 339 - 40.
 கொடியறுகு, 182.
 கொடியிறக்குதல், 269.
 கொடியெடுக்குநான், 186.
 கொடிவழித்தீர்த்தம் - வேங்கட
 மலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.
 கொடி வாராதேயென்பனபோல மறி
 த்துக் கைகாட்டல், 342.
 கொடிவிடுதல், 498.
 கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில், 480.
 கொடிற்றுக்கோல், 436.

கூடுஅ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கொடிறு, 424, 434.
 கொடுவான் - மழு, 501. கொடுகிவிட்டெறிதல், 86.
 கொடுவில், 300.
 கொடுகொட்டி - பதினேராடலுள் |
 கொடுகிற்பொறிபாடுதல், 580.
 ஒன்று; சிவபெருமானடியது; கொ | கொடுவேரி, 195,
 360.

கொண்டியெனவுங் கூறப்படும், | கொடை, 304.

57, 79, 89, 177, 190, 192,

கொடுங்கடல், 303. [563, 565.

கொடுங்கரை, 353.

கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340.

கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430.

கொடுங்குழை - மகரக்குழை, 126,

கொடுங்கோல், 507, 526-7. [149.

கொடுங்கோல் வேர்தன் குழிகள்

அவன் போங்காலத்தையும் தன்

ணனி வேர்தன் வருங்காலத்தை

யும் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.

கொடுங்கோளூர் - சேரநாட்டில். திரு

வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி

லுள்ளதோளூர், இக்காலத்துக்கொ

டுங்கலூரென்றுவழங்குகிறது, 19.

கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 366, 384,

539, 544, 548.

கொடுந்தொழில், 194.

கொடும்படநெடுமதில், 554.

கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.

கொடும்பாளூர், 294, 305.

கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; பா

ண்டிநாட்டுள்ளது; முற்காலத்

தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்

குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்

றுதெரிகிறது, 294. [305.

கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளம்,

கொடுமணி-ஓசைகடிதானமணி, 514.

கொடுமரம் - வில், 18, 320.

கொடுமுடி, 37, 189, 459.

கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.

கொடுமைகுறித்தசொல், 218.

கொடுமைப்பாடு, 409.

கொடுவரி - புலி, 143, 175, 187,

கொடையென்னுந்துறை, 320, 330.

கொண்டகொழுநர் - தம்மைநெஞ்சி

னுட்கொண்ட கொழுநர், 478.

கொண்டல் - கீழ்காத்து, 362, 378.

கொண்டு-கருதி, நோக்கி, 175, 271.

கொண்டுகூறுதல், 574.

கொண்டுநிலை - பொருளைக்கொண்டு

நிற்குநிலை, 520.

கொண்டென் ததனைக் கொள்ளவென

கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.

கொண்டூ, 260.

கொண்மென-கொண்மினென, 246.

கொத்து, கொந்தென மெலிதல், 229,

கொதியழல், 3. [500, 584.

கொதியழற்சீற்றம், 566, 571.

கொந்தழல், 500.

கொந்தாரினவேனல், 229.

கொந்தி, 88.

கொப்புளம், 323, 398, 410.

கொப்புளித்தல், 440. [தல், 343.

கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்து நடத்

கொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,

372.

கொம்மட்டி மாதுளங்காய் புளித்த

கறியாக்குதற்சூச்சி தந்ததென்பது,

417.

கொம்மைவரிமுலை, 561, 579.

கொய்யும்பருவத்தினை, 306.

கொய்யுளைப்புரவி, 539. [171.

கொல் (இடைச்சொல்), ஐயம், 129,

கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.

கொல்லல் - வெட்டல், 155.

கொல்லர், 139, 155 -6, 422, 553.

கொல்லன், 2, 320, 330, 424 - 5,

288, 333, 579.
கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.
கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
புடைய அரிவாள், 417, 430.

கொல்லாக்கோலம், 565. [485.
கொல்லாப்பண்டி, 182, 199,
கொல்லாவண்டி, 384, 539.
கொல்லாவிரதம், 509.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. காடுக

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
கொல்லிமலை, 520.
கொல்லியாண்டகுடவர், 520.
கொல்லேறு, 161, 443.
கொல்லை, 446.
கொல்லைத்தோட்டம், 314.
கொல்லைப்புனம், 15.
கொல்வுழி, 509.
கொலை, 371. [550.
கொலைக்களப்பட்டகோவலன், 484.
கொலைக்களப்பட்டசங்கமன், 509.
கொலைக்களம், 2.
கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
கொலைத்தொழிலின்கத்தானஞ் செய்
கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.
கொலைப்பாவம், 275, 406.

கொற்றம் - அரசவுரிமை, வெம்மை,
வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
279, 317, 391, 403, 495, 497,
505, 536, 554, 582.
கொற்றவஞ்சி, 529.
கொற்றவள்ளை, 529.
கொற்றவன், 293.
கொற்றவாயின்மணி, 480.
கொற்றவாளர், 162.
கொற்றவேந்தன், 508, 526.
கொற்றவை - தூர்க்கை, 18, 25 - 6,
161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
331, 337, 482, 507, 510. ,
கொற்றவையிலை, 329 - 30.
கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.
கொற்றி, 88.

கொர்வ்வை, 226.
 கொழுங்குடிச் செல்வர், 42. [379,
 கொழுநர், 126, 134, 362, 377,
 கொழுநன், 1, 129, 149, 169, 360,
 406, 429.
 கொழுமுடி - இளந்தளிர், 133.
 கொள்கை - செருக்கு, 2, 166.
 கொள்ளிக்கண், 160.
 கொள்ளிலை, 114.
 கொள்ளு, 390, 496.
 கொள்ளும், 213.
 கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.
 கொளுச்செர்ல், 451, 514.
 கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.
 கொளை - ஒற்றறுப்பு, 218, 330, 411,
 446, 458. [320.
 கொளைபுணர் சீர்வல்லயாழ்ப்பாணர்,
 கொற்கை - பாண்டியர்களின்பழைய
 இராசதானி ; இப் பெர்முது
 மிச்ச்சிறிய ஊராக இருக்கிறது,
 30 - 31, 360, 458, 482.
 கொற்கைக்கொண்கன், 501. [376.
 கொற்கையம்பெருந்துறை முத்து,
 கொற்கையிலிருந்தவெற்றிவேற் செழி
 கொற்கைவேந்து, 484. [யன், 553.
 கொற்றக்குடை, 71.
 கொற்றப்பந்தர், 163.

கொன்-மிகுதி, கூர்மை, 211.
 கொன்றுருவித்தல், 187, 544.
 கொன்றை, 443, 522.
 கொன்றை, ஆம்பல், முல்லையென்
 பன சிலகருவி, 456.
 கொன்றைக்குழல் - கொன்றைப்பழத்
 தைத்துருவித்துனைத்து ஊதுவது,
 443, 445, 455 - 7.
 கொன்றையஞ்சடைமுடி, 3.
 கொன்றையன், 436.
 கொன்வையும் துளவும் சேர்த்துத்
 தொடுத்தமலை, 319, 329.
 கொன்றைவேந்தன், 487.
 கொன்னே, 211.
 கோ - பசு, 408, 447.
 கோக்கிவாய் } 197.
 கோக்குவாய் }
 கோகிலக்கண், 387.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோகுலம் - பசுநிறை, 15, 447,
 கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
 312, 318, 327, 339, 352-3, 522.
 கோங்கலர், 379.
 கோசர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்;
 இவர் தம்நாட்டில் கண்ணகிக்கு
 விழாச்செய்தவர், 31, 325.
 கோசிககோத்திரம், 334.

கூசு அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கோசிகம், 379.
 கோசிகமாணி, 335, 349.
 கோசிகள் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
 ள்ள ஓரந்தணன் (கௌசிகள்),
 334 - 5, 345 - 6.
 கோட்டகம் - கரை, 294, 305.
 கோட்டம் - கோயில், வஞ்சம், 12,
 21, 24, 30 - 31, 146, 149,
 226, 241, 243, 245, 250 - 51,
 300, 312 - 3, 316, 323, 356,
 370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
 584 - 6, 589.
 கோட்டமில் கட்டுரை, 4.
 கோட்டான், 333.
 கோட்டி-கோயில் வாயில், 15, 585.
 கோட்டினதளவு, 9.
 கோட்டினதமைதி, 61.
 கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
 தினும் காட்டியது, 448, 497.
 கோட்டுப்பூ, 339.
 கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.
 கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 278.
 கோட்டுமா - எருமைக்கடா, பன்றி,
 யானை, 396, 408, 545.
 கோட்படுதல், 408. [310.
 கோட்பாடு, 2, 62, 107, 157, 162,
 கோடரம், 272.
 கோடரி, 413.
 கோடி - ஓரென், புதிய உடை, முனை,
 199, 367.
 கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.
 கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
 கோடிப்பாலை இடைமுறை திரிதல்,
 கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113. [234.
 கோடி... மயிர்க்க... 388

தொழிற் சூரிய கருவிகள், 385.
 கோடுதல், 146.
 கோடுமோ, 457.
 கோடுவாய்வைம்மின், 514.
 கோடை - மேல்காற்று, 334, 363,
 கோடைக்காலம், 362. [380.
 கோணஞ்செய்தசாளரம், 153.
 கோத்தல், 32.
 கோத்திரம், 282.
 கோத்து வலிக்கும் கருவி, 413.
 கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,
 கோதுதல், 161. [509.
 கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,
 227 - 8, 246, 248, 291, 362,
 521, 561, 571, 579.
 கோதைத்தாமம், 552, 583.
 கோதைப்பிணையல், 149, 170.
 கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக்
 கும் குருக்கத்தி, 379.
 கோநகர், 175, 187, 491, 512.
 கோப்பாளி, 88.
 கோப்பு, 188, 382.
 கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி
 யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,
 435 - 6, 481, 485, 559.
 கோப்பெருந்தேவிகோயில், 424.
 கோபம் (இந்திரகோபம்) - துகில்,
 கோபாலன், 396, 407. [379, 387.
 கோமகன்கொற்றம், 582.
 கோமுறை - இராசநீதி, 506.
 கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்
 கலந்தநிறமுடையது, 367, 388.
 கோயில்-அரண்மனை, 148, 159-60,
 கோயில்ஐந்து, 255. [163, 339, 483.
 கோயில்... 217 & 270

கோடியில்லன், 386.
கோடியுடுத்தல், 293.
கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு
முடி, தந்தம், மலை, யாழ்க்கோடு,
203, 222, 224, 256, 292,
303, 315, 350, 366, 393.
கோடுகடைதொழில் - ஆனைக்
கோடு முதலியவற்றைக் கடையும்

கோயிலார், 140.
கோயிலிற்கொழுகட்டுதல், 146.
கோயிற்றுக்கு, 59, 91, 382.
கோயின்மாக்கள், 493, 564.
கோல் - அரங்களுக்குங்கோல், விட்
டேறு, 70, 112, 115, 402.
கோல் யாழ், 202.
கோல்வளை, 417, 539.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சூசூக

கோலச்சாரி, 26.

கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலனவு, 114. [561.

கோலின்செம்மை, 391, 403.

கோவளர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.

கோவலன் - சிலப்பதிகாரக்கதா நாயக

ன ஒரு வணிகன், 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,
292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403- 4, 407,
409, 417, 423, 425, 432, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [மல், 406.

கோவலன்கொடையிற்சிறந்தவனென்
கோவலன் சாவகநோன்பினன், 417.

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, 484.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானையினிடத்து அகப்

பட்ட மறையோனை விடுவித்தமை,

கோவலன் றுதை, 551. [587.

கோவலனார், 450. [387 - 8.

கோவாங்கு - மாணிக்கத்தினிற்,

கோவாமலையார் - சந்தனம், 447,

541.

கோவியன் வீதி - செண்டு வெளிப்பறக்

கோவையுற் றபருமுத்தம், 132.

கோழி - உறையூர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்த ஒரு கோழியானையொடு
பொருதுவென்ற மமையால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.

கோழிச்சேவற் கொடியேர்ன், 356,
கோழியூர், 302. [370.

கோள், 277, 297.

கோள்வலுளியம், 332.

கோளி - பூவாதுகாய்க்குமரம், 430.

கோளிப்பாகல், 417.

கோளியாலம், 430.

கோளிழைத்தல், 576.

கோற் கூத்து, 88.

கோற்றொடி, 539.

கோறல், 22, 484.

கோளசிகம் - ஒருபண், 191.

கொடி - ஒருபண், 234.

கொத்தன், 400.

கொளரிதம், 326.

கொளரியர் - பாண்டியர், 391, 403.

சக்கரம், 129.

சக்கரவர்த்திகள், 408.

சக்கரவாளக்கோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டி, 36,

331, 366, 539.

சகடு - உரோகினி, 41.

சகலபாசனம், 301.

சகோடம் - சகோடயாழ், 100,

224, 234, 267, 289.

சங்கப்பலவர். 351. [292 582

தெரு; இராசமார்க்கம், 139, 157,
கோவேறுகழுதை, 182, 199. [159.
கோவை, 332, 387.
கோவை இருபத்தொன்று, 221.
கேரவை ஒன்பது, 221, 224.
கோவை கலங்காத முறைமை, 221.
கோவை பதினான்கு (யாழ்), 66 - 8,
222, 224.

சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277,
சங்கமத்துறை, 167.
சங்கமன் - ஒருவாணிகள்; நீலியின்
கணவன், 3, 23, 509, 510.
சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.
சங்கரன் - சுகத்தைப்பண் ணுகின்ற
சங்கரி, 322, 331.
சங்கவளை, 181, 196, 510.

சூசூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

சங்கறுப்போர், 157.
 சங்கிரமம், 255.
 சங்கிலி, 197.
 சங்கிலி நுண்டொடர், 181.
 சங்கின்னா, 543.
 சங்கினுற்செய்தகாதாபரணம், 556.
 சங்கினி, 103.
 சங்கு, 199, 247, 304, 372.
 சங்குக்கை, 92, 96.
 சங்குமுதொடுப்பு, 558.
 சங்கோசபரிவாரம், 564.
 சச்சுபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.
 சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய
 தூதரிற்றலைவன், 540 - 41.
 சஞ்சாரம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 சஞ்சிவிநான்குவகை, 173. [81.
 சஞ்சிவினி, 54.
 சட்சம், 101, 457.
 சட்டை, 422, 434.
 சட்டையிட்டிரதானர், 540.
 சடங்கு, 41, 193.
 சடாதாரி, 88.
 சடைமுடி, 331, 528.
 சடையும்கிதையும் - சடையிடத்தே
 பிறையும், 501.
 சண்பகக்கோதை, 338.
 சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,
 225, 235, 268, 274, 361 - 2,
 சண்பகமுகை, 179. [495.
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்துரு, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339.
 சத்துவம் - விலக்குறுப்புக் கருள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81.
 சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப
 சதுரப்பாலை - நால்வகைப்பாலையுளொ
 சதுரம், 92. [ன்று, 453.
 சதுரமூன்று, 222.
 சந்தஞ்சம், 92.
 சந்தம் - சந்தனமரம், 327.
 சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,
 சந்தனக்குறை, 523. [351.
 சந்தனத்தளிர், 333, 344.
 சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,
 134, 154, 221, 224, 232,
 260, 318, 331, 378, 493.
 சந்தானகரணி, 173.
 சந்தி - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.
 சந்திரான்கு, 369, 390.
 சந்திபண்ணுகை, 334.
 சந்திரகாந்தக்கல், 271. [368, 388.
 சந்திரகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,
 சந்திரபாணி, 181. [கருவி, 106.
 சந்திரவளையம் - ஒருவகைத்தோத்
 சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.
 சந்திரன் கோயில், 242, 248.
 சந்திரன் திருமாலின் மனத்திலுதித்
 தமை, 192.
 சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.
 சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தம், 301. [191.
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்தின்குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232:
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்திரமால்லம், 920

சதங்கை, 180, 196.
சதிபாய்ந்து செல்லுதல், 350.
சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568.
சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,
சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 146, 165,
255, 369, 390. [283.
சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,
சதுர்த்தம், 349.

சந்துவாலை, 239.
சந்துமுத்துமாகியதென்னரிட்டதி
சந்துரல், 581. [மை, 541.
சந்நியாசிகள், 544.
சப்படி, 286.
சம்பங்கோழி, 278.
சம்பத்து, 283.
சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
சம்பூர்ணம், 349.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. சூசூந

சமகவி - அங்கக்கிரியைபதினாறுநூள்
சமசூரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமநிலை - நிலையாறியுள்ளொன்று;பாத
மைந்தனுள்ளொன்று, 81, 445, 454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [யுள்ளொன்று, 190.
சமம்ஏழு, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரபூமி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியநரணி, 173.
சமனொளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமானவாயுவின் குணம் செய்கை,
சமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்தநா லுடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
களுள்ளொன்று; இதிலுள்ள சூத்திர
ங்களிற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி நூலின் முதனடுவினுதிகா
ணமையின், இந்நூல் இறந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.
சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,
சயமகள், 40, 327. [264, 283.
சயமாகீர்த்தி, 230.
சயமாது, 40.
சயனம், 252.

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்குரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரற்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிகமபதரி, 67.
சரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறுநூள்
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சரீரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சரைமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்கருவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பொய்சொல்லுமவள், 245,
சவடி, 180, 197. [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சலித்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவனை, 264.
சன்னாகம், 366.
சனம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிநாதர், 487.
சாடவம், 349.
சாடித்தேறல், 329.
சாண், 114, 453.
சாணகங்கரைத்துக்காயும்மிடா, 401,

சயானமதய, 132.

சயிலேகம், 195.

சர்ப்பசிரம், 92.

சரக்கை, 153, 199.

சரக்கு, 199, 362, 539.

சரப்பளி, 197.

சரவணப்பூம்பள்ளி யறை, 516.

சரவணப்பொய்கை, 516.

சாணமபுககூய, 414. [409.

சாத்தர் - கூலவாணிகன் சாத்தனார்,

சாத்தற்கு அறுகும் பூளைப்பூவு நெல்

லொடுசேர்த்துத் தூவுதல், 243,
251.

சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்

2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525,

சாத்திரம், 248. [574, 586.

கூகூச அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

சாத்து, 300.

சாத்துதல், 315, 324.

சாத்துவதி-விருத்தி நான்கனுள்ளொன்
று, 82, 512.

சாத்துவிகம், 80.

சாதர்ப்புட்கண், 387.

சாதருடை, 196.

சாதருபம், 368, 389.

சாதவாகனன்கோயில், 248.

சாதாரி, 15.

சாதி-ஒருவகைமரம், விலக்குறுப்பினு
ளொன்று, 19, 48, 58, 82, 84,
155, 439, 495.

சாதிக்காய், 361, 379.

சாதித்தமந்திரம், 438.

சாதிப்பன்மை, 49.

சாதிப்பெயர், 328.

சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப்
பிறப்பிடமென்பது, 235.

சாதிப்பெரும்பண் நான்கு, 224- 5.

சாதிமாணிக்கம், 367.

சாதியொருமை, 153.

சாதிவிலக்கம், 225.

சாதுக்கள், 255.

சாதுரங்கம், 88.

சாதுரங்கமாணிக்கநிறம், 387.

சாதுவன் - ஒடுங்கினவன், 264, 283.

சாந்தம், 138, 154, 315, 338.

சாந்தனைந்த மார்பு, 361, 378, 497.

சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30,

79, 193, 553, 570, 589.

சாந்திக்குத்தர், 140, 158.

சாந்திக்குத்து நால்வகை, 80.

சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.

சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150,

167, 170, 173, 183, 379.

சாமந்தர் - சித்தரசர், 157.

சாமரம் } 385, 523.

சாமரை

சாமரைக்கவரி, 363, 380.

சாமை, 29, 155.

சாயல், 209, 227.

சாயல்வரி, 210, 217.

சாயலன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்
ள ஒருவணிகள், 399, 400, 411-2.

சாயவேளாகொல்லி, 384.

சாயை - நிழல், 203.

சார்த்து, 205.

சார்த்துவரி, 207, 213, 283, 365.

சாரகுமாரன் - அநாகுலனுக்குத்
திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோ
ன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்
பெயர்வழங்குகின்றது; இவன்
இசையறிதற்பொருட்டுச்சிகண்டி
யென்று முனிவரால் இசை
துணுக்கமென்னும்தால் இயற்றப்
பட்டது, 10.

சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4,
280 - 81, 283 - 4, 291, 301,
399, 400, 411 - 2.

சாரதி, 495.

சாரமாணிகள், 140, 158.

சாரியை, புறக்கத்துக்குரிய ஆடலுள்
ஒன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.

சாரியைநிற்ப உருபுதெற்குதல், 130,
305, 421.

சாரீரவீணையிலக்கணம், 102, 189.

சால் - அமைதி, 167.

சாலியயினி, 495.

சாலியர், 154.

சாலியரிசி, 417.

சாலியொருமீன், 36.

சாந்திகுறுப்புமுப்பத்திரண்டு 367.
சாந்துவாரப்பட்டன, 137.
சாபம், 78, 176, 266.
சாபமிடுதல், 510.
சாபவிடை, 188, 266, 287-8, 302.
சாம்பல், 114.
சாம்பூரதம், 71, 117, 368, 389.

சாலினி - வேட்டுவமகளாகிய தேவ
ராட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7,
324 - 5, 328, 343, 516. e
சாவகநோன்பிகள் - சைனரில் இல்ல
றத்தார், 412, 417, 433.
சாவகநோன்பு, 345, 375, 429.
சாவகமாக்கள், 401, 412.

அரும்பத
அகராதி. சாகுநு

முதலியவற்றின்

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
 சாழல், 89. [399, 400, 411.
 சாளகம், 190.
 சாளரக்குறுங்கண், 43, 48.
 சாளரம், 105, 134, 153, 361,
 சாறயர்களாம், 185. [378.
 சாறு - திருவிழா, 148, 572.
 சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.
 சான்றோர், 478.
 சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.
 சீக்கை - இசை, 458.
 சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு
 முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவருள்
 ஒருவர்; இசைதூணுக்கமென்னும்
 இசைத்தமிழ்தூல்செய்தே தார்,
 ஆசானென்னும்பண்ணின்புறச்
 சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.
 சிகரம் - விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 சிகாமணி, 32.
 சிங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு
 நகரம், 3, 23, 508 - 10.
 சிங்கம், 117, 277, 326.
 சிங்கமுகவோடம், 341, 354.
 சிங்கல் - குன்றல், 24.
 சிங்களக்கூத்து, 59, 80, 91.
 சிங்கன் - கனகவிசயர்க்குத்துணையாயி
 னுனோரசன், 542.
 சிங்காதனம், 12, 493, 554.
 சிங்காவண்புகழ், 3, 509.
 சிங்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.
 சிங்குவை, 103.
 சிச்சிலிப்பொறி, 402, 414.
 சித்தர், 168, 265.
 சித்தன் - செய்யவேண்டுவனவற்றை
 ச்செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,

சித்திரத்திரள், 493.
 சித்திரத்திரை, 202.
 சித்திரத்தொழில், 196, 435.
 சித்திரப்படம், 17, 203.
 சித்திரப்பணி, 185.
 சித்திரப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 சித்திரப்பொன்வளை, 197.
 சித்திரம், 572.
 சித்திரமண்டபம், 163. [557.
 சித்திரவிதானம், 71, 116, 554,
 சித்திரன் - கனகவிசயர்க்குத் துணை
 யாயினுனோரசன், 542. [404.
 சித்திராபதி - மாதவியின் கற்றாய்,
 சித்திராபூரண, 141, 269.
 சித்திரிக்கப்பட்டர்மை, 9.
 சித்திரை, 117, 186.
 சித்திரைச்சித்திரைத்திங்கள், 141,
 சித்து, 88. [159.
 சிதாரி, 561.
 சிதைவு, 65.
 சிந்தடி, 29.
 சிந்தாமணி : இது திருத்தக்கேதேவ
 ரென்னும் சைனமுனிவராலியற்
 தப்பட்டது; 3145 - கவிகளாலா
 கிய 13-இலம்பகங்களைபுடையது;
 தமிழிலுள்ள சிறந்த காவியங்
 களைந்தலுள் ஒன்று; சொல்லழகும்
 பொருளழகும் அமைந்துள்ளது;
 நச்சினர்க்கினியரால் எழுதப்பெ
 ற்ற உரையையுடையது; இதற்கு
 வேறொரு பழையபுரை யுண்டெ
 ன்று நச்சினர்க்கினியருரையால்
 விளங்குகின்றது. இது சீவகன்
 கதைபைக்கூறுவதாகலின் சீவக
 சிந்தாமணியென்றும், துற்பய

282 - 3.

சித்திரட்டுவகை, 283, 307.
சித்திரக்கம்மி (துகில்), 379.
சித்திரக்காணம், 65.
சித்திரகாரிகள், 139, 156.
சித்திரச்சிலம்பு, 423.
சித்திரச்சூடகம், 180.
சித்திரசேனன்-ஒருகந்தருவன், 188.

சி

ஞாய நாதப்பொருளையும் நன்கு
விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்
வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,
51-8, 71, 74, 79 - 80, 116,
130, 133-5, 147, 149, 153-4,
158, 160-61, 165, 170, 172-3,
198, 203, 213, 224, 229,

காகா அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

233; 236; 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

செந்தியல்வெண்பா, 33.

செந்து, 190, 206.

செந்துப்பிழக்கை, 88.

செந்தூர்க்கட்டி, 523.

செந்தூர்ச்சண்ணம், 360, 514.

செந்துரம், 387, 389.

செந்தைசெல்லாத் தூரம், 12, 590.

செந்தைநோய்கூர்தல், 227.

செந்தையுடம்பட்டோனவினயம், 86.

செந்தைவிளக்கு - அவதிஞர்னம், 263.

செப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

செபி துலைபுக்கது, 483, 504, 555,

செமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

செமையம், 143, 162, 177, 189,

செரமம், 57, 583. [288.

செரல் - செல்லிப்பறவை, 402, 414.

செரிக்கும்பரியாசகர், 158.

செல்லரிச்செலம்பு, 2.

செல்லிகை (துகில்), 379.

செல்லை - இழிவு, 424, 436.

செலதர், 346.

செலதியர் - ஏவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

செலந்தி, 92. [424, 436.

செலப்பதிகாரஅரும்பதவுரையாசிரியர்,

செலப்பதிகாரக்கதை, 1. [167.

செலப்பதிகாரச்செய்யுள் மடப்பது

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,
157, 165, 171, 175, 178,
181, 183, 185, 188-9, 192,
194 - 5, 199, 203 - 4, 206,
208, 220, 231, 238, 236 - 7,
241, 245 - 6, 250, 255 - 6,
258, 263, 265, 270, 272 - 5,
277, 280, 288, 301 - 3, 305,
314 - 5, 317, 320, 325, 329,
333, 342, 344, 348, 354 - 8,
366, 372, 375, 377, 382,
391, 395, 397-401, 403, 407,
411, 416, 419, 422, 429, 446,
450, 459, 462, 465 - 7, 470,
473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,
490, 493, 497 - 500, 503 - 5,
510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,
519, 521, 523-41, 543, 546,
549-53, 555, 557, 560, 562-7,
570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,
592.

செலப்பதிகாரம் மூலகையுள்ள நூலை
யுடைத்தென்பது, 24.

செலம்பாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ள
தோராறு, 296, 307.

செலம்பிற்றுஞ்சும் யானை, 566.

செலம்பு, 2, 21, 133, 180, 196,
227, 246, 253, 326, 421, 423,
434 - 6, 469 - 70, 474, 482,
486, 501, 525. [முடிதல், 565.

செலர்வினை, வேறுசெலர்வினையொடு
செலாதலம், 256, 263, 280, 301,

செலாதெய்வம், 574. [399, 411.

செலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.

செலேடை. 129 - 30. 149. 169.

வகை, 5.
 சிலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.
 சிலப்பதிகாரத்தில் எற்பொருளுங் கூ
 ருமைக்குக்காரணம், 10, 29.
 சிலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று
 சொல்லலாமென்றல், 6.
 சிலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8
 21, 32, 91, 126, 128, 130,

240, 288, 502.
 சிலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.
 சிலைத்தாரகலம், 565.
 சிலைத்து, 161, 204.
 சிலைத்தோண்மறவர், 543.
 சிலையமர்வென்றி, 314, 324.
 சிலையாடுவேடு, 88.
 சிவகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூகூள்

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமூர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் குடும்பிதை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிவிகை-கடகத்தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கணகலிசயர்க்கு நட்பாள
 னாகிய ஓரசர், 542.
 சிற்கைநா, 461.
 சிற்பத்தொழில், 4.
 சிற்பநூல்வல்லோர், 378.
 சிற்பநூலாசிரியர், 113.
 சிற்பர், 361.
 சிற்பாசாரிகள், 156.
 சிற்றம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்றம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்திர
 சிற்றில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிறங்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறந்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்ப, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்பும்மை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்பும்மைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவர்கொல்லிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கன், 220, 224.
 சிறுகடகு, 366.
 சிறுகடுகு, 134.
 சிறுகாலம் ஆறு, 376.
 சிவசாலை. 352.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவளம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறும்வேசையர், 366,
 சிறுதிசை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பர்வகையு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருந்
 கால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டரங்கனார்- இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணுற்றுப்படை : இது . பத்
 தப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஓய்மா
 னுட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவ ராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்ந்தீர்த
 னாரீ பாடியது; 259-அடிகளையுடையது;
 ரச்சினார்க்கினியராற்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணுறெனவும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுறம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360:
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமாணிகார், 506.
 சிறுமியர், 458.
 சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையாள்,
 சிறுமேதாவியார், 7. [420, 432.

சிறுகாலையனுட்டானம், 339.
 சிறுகாற்செல்வன், 124.
 சிறுகுடியீர், 514, 519.
 சிறுகுடில், 423 - 4.
 சிறுகுரனெய்தல், 566.
 சிறுகுறுங்கூன், 557.
 சிறுகுறுங்கைவினை, 139.
 சிறுகுறுந்தொழிலர்-சிலதியர், 227.

சிறுமை - அறிவின்மை, நோய், 227,
 357 - 8, 372, 374, 420, 432.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589].
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

கூகாஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சிறைசெய் வேலி, 185.
 சிறைப்புறம், 515, 518.
 சிறையகம், 257, 334, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45,
 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவான
 மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமுதி - சின்னமுதுபவன், 231.
 சின்னொறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவரன் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி
 யவன், 263, 282.
 சினேந்திரமலை, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினையலர்வேம்பு, 2, 424. [147].
 சினையின் றொழில்முதன்மேலேறுதல்,
 சினையின்முதன்மேலேற்றல், 523.
 சிஷாவிரதம், 283.

சிறடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சிறியகற்பு - மறக்கற்பு, 3, 23.
 சிறூர், 209, 320, 329.
 சினச்சூடன் (துகில்), 379.
 சுக்கிலம், 104.
 சுகதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனிவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314].
 சுட்டுத்தலைபோகாத் தால் குடி,
 சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிலையவென்வேல், 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160].
 சுடுநோக்கு-சுடுக்கொள்ளிப்பார்வை,
 சுடுநோக்குக்கருந்தலை, 142.

சீகாழி, 576.
 சீத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சீத்தலைச்சாத்தனார், 7.
 சீதமுற்றோனவினயம், 85, 87.
 சீதேவி - ஓராபரணம், 181, 198,
 365, 472.
 சீதேவிகுடியிருப்பானபீடிகை, 183.
 சீதை, 374.
 சீப்பித்தல், 571.
 சீப்பு, 402, 415.
 சீபலி, 31 - 2, 499.
 சீமத்தான பெரும்பயன், 412.
 சீமத்தையுடையவேட்டுவமகள், 330.
 சீயம், 453.
 சீர் - அழகு, 27, 192, 444.
 சீர் கோழிகம், 384.
 சீர்த்தி, 71.
 சீரங்கம், 262.
 சீராகம், 384.
 சீரியோர், 165.
 சீரை, 156, 483.
 சீலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.
 சீவகசிந்தாமணி : 'சிந்தாமணி' என்
 சிற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சுமெண் - ஓடு, மட்பாத்திரம், 364,
 சுமெண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - சொல்வகைநான்கினு
 ளொன்று, துகில், 36, 88, 132,
 138, 166, 183, 199, 315, 377,
 379, 481, 514, 558, 563.
 சுணங்கு, 208, 217, 353.
 சுத்தகார்தாரம் - ஆசானுடையபெ
 ருஞ் சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.
 சுத்தநிருத்தம், 80.
 சுத்தம், 190.
 சுத்தன், 282.
 சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பாத
 னால், 78, 81, 90, 92, 106,
 சுத்தி, 386. [115, 120.
 சுதையிலா, 378. [னுவார், 156.
 சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன பண்
 சுந்தரச்சுண்ணம், 126, 147.
 சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.
 சுபாவபுத்தி, 282.
 சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

சு சு சு

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல்,
 சுரபி, 484. [37.
 சுரபுள்ளை, 114, 318, 327, 352.
 சுரபேதங்கள், 61.
 சுரம், 66, 111, 305, 419.
 சுரங்குறைவுபடாமை, 111.
 சுரர், 168.
 சுரிதகம் - சொல்வகைநான்கினுள்ளொ
 ன்று; எட்டடியால் வருவது, 88.
 சுரியலம்பொருநன், 488.
 சுரியற்றாடி, 194. [359, 376.
 சுருங்கை - கரந்துபடை, கரந்துறை,
 சுருங்கைவீதி, 359, 375.
 சுருட்டியதுதல், 83.
 சுருதி, 352.
 சுருதிமூவகை, 235.
 சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
 சுரும்பு }
 சுருள் - வெற்றிலை, 432.
 சுருளல், 364.
 சுருளிடுதாடி, 556.
 சுருளிருங்குஞ்சி, 538.
 சுரோணிதம், 104.
 சுவத்திகம் - அங்கக்கிரியைபதினா
 னுள் ஒன்று, இரட்டைக்கைபதி
 னைந்தனுள்ளொன்று, ஓரிருக்கை, 81,
 சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.
 சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396,
 சுவர்க்கவாசி, 284. [408.
 சுவல், 260.
 சுவாதம் - மூச்சு, 103.
 சுவாமி, 283.
 சுவாமியலை, 516. [58, 82, 204,
 சுவை-விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19,
 சுவை அறுவகை, 104.

சுற்றிவாங்குதல், 90.
 சுற்றுதல், 59.
 சுற்றுப்புடைகொள்ளுதல், 340.
 சுற்றுமதில், 256, 514.
 சுறாவேடுமுதியமோதிரம், 181.
 சுறவை மெய்தனிலத்துக்குரியமாவெ
 ன்றல், 17.
 சுனை, 585.
 சுளைகுடைதல், 16, 513.
 சூசிக்கை, 92, 94,
 சூசீமுகம், 81. [155, 503.
 சூட்டிதைச்சி-சுடுதலுள்ள இதைச்சி,
 சூட்டிதைச்சிலிம்பார், 138.
 சூட்டு, 325.
 சூடகம், 180, 196, 320, 329,
 சூடகவரிவளை, 556. [564.
 சூடன், 379.
 சூடு, 261.
 சூத்திரகிருதாங்கம், 284.
 சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.
 சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்துவார்,
 140, 157 - 8, 537.
 சூதாடுந்தாயம், 358.
 சூதினாயம், 374.
 சூர், 332, 343.
 சூர்த்திமங்கடந்தோன், 178.
 சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.
 சூரியகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.
 சூரியரதத்திற்குமுடி குதி ரைகள்,
 சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.
 சூரியன், 301, 305. [269.
 சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது,
 சூரியன் குண திசையைவிளக்கித்தான்
 தோன்றல், 302.

சுவை ஒன்பது, ௦௨ - ௦, 1௦1.
 சுழித்தல், 90.
 சுழுமுனை, 103.
 சுளகு, 266.
 சுற்றித்தார், 391.
 சுற்றந்தழால், 54.
 சுற்றம்பேறுகளைவேறு, 395.
 சுற்றமுதலியநான்கு, 433.

சூரியனகையால், ௨௨௦.
 சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்
 தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத்
 தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321,
 330, 490.
 சூரியனை உலகந்தொழுதல், 356, 370.
 சூரியனைப்போல ஒளிசிரந்த அறிவன்,
 சூரியோதயவருணனை, 153. [291.

சுள ௦ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

சூருடைக்கானகம், 482.

சூல், 435.

சூலம், 88.

சூலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.

சூலவேல், 305.

சூலி - சூலத்தையுடையவன், 317.

சூழ்போதல், 354.

சூழ்வருதல், 164.

சூழியானை, 219.

சூள், 219.

சூள் பொய்த்தார், 206.

சூளாமணி : இது தமிழிலுள்ள

புழையசைனகாவியத்துள் ஒன்று;

தோலாமொழித் தேவரென்னுஞ்

சைனமுனிவராலியற்றப்பட்டது;

2131 - செய்யுட்களையுடையது;

சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்

சிறந்தது; இதன் கதாநாயகன்

திவிட்டனென்பவன், 17, 23, 146,

198, 470, 498, 527, 560, 563.

சூருற்றகடன், 321.

சூருறல், 330 - 31.

சூறை, 323.

சூறைகொள்ளல், 18.

சூறைச்சின்னம் - சூறைகொள்ளு

மிடத்து ஊதும்சின்னம், 315,

325.

சூன்முதிர்கொண்மூ, 260.

சேகில் - சிவந்தசுட்டி, 442, 452.

செங்கணரவு, 322.

செங்கணையோன், 293.

செங்கயல், 147, 364.

செங்கருங்காலி, 179.

செங்கல், 387. [381.

செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,

செங்குட்டுவன் கணகவிசயர்யுத்தம்

பதினெட்டு நாழிகை, 547.

செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அரு

ளினில் தோன்றியவனென்பது,

538, 588.

செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின்

மகாவென்றது, 552, 566.

செங்குட்டுவன்மாதா, 530.

செங்குட்டுவன்வஞ்சுநீங்கியது எண்

ணன்குமதியம், 554.

செங்குடசம், 377.

செங்குன்றும் அதன்இடமும், 19.

செங்குடதாளம், 360, 495.

செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.

செங்கொழுவல்லி - பவளம், 368.

செங்கொடுவேரி, 60, 377.

செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.

செங்கோட்டியாழுக்குநரம் புறமு,

100.

செங்கோட்டியாழுறுப்புஆறு, 350.

செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19,

511, 516, 577, 584.

செங்கோல், 151, 171, 205, 381,

427, 440, 493, 503, 540, 546,

551, 554.

செங்கோல் தளர்தல், 485.

செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார்

பாண்டியர், 577.

செங்கோல் வளையாமை, 212. [505.

செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,

செஞ்சடைவானவன், 538, 588.

செஞ்சர்தனம், 377.

செஞ்சுனைப்பலவு, 259.

செட்டியர், 368.

செண்டு - ஓராயுதம், 162.

செங்கழுநீர்கண்ணுக்கு உவமம், 364.
செங்காவி, 100 - 101.
செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கட
வுணல்லணிகாட்டியது, 577.
செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழிகளு
டைய தமையன், 1, 5, 12, 19,
20, 28, 544, 547, 573 - 4,
577, 581, 590 - 92.

செண்டு வெளிப்புறத்தெரு, 139,
செண்பகம், 339, [156.
செத்தோனவிநயம், 85 - 6.
செந்தாமரை, 229.
செந்தில் - திருச்செந்தூர், 516.
செந்திறம், 18, 349, 586. [337.
செந்திறம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ்,
செந்தீப்பரந்ததிசைமுகம், 554.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சுளக

செந்தீவேட்டல், 499.
 செந்து, 384. [131.
 செந்துகிர்க்கோவையாகியமே கலை,
 செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.
 செந்துறை - இசைப்பாவகைபுள்ளுன்
 று, 58, 62, 107, 190.
 செந்துறைவிகற்பங்கள், 90.
 செந்துக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,
 செந்தேன், 154. [382.
 செந்நறுந்தாளி, 377.
 செந்நாப்புலவர், 7.
 செந்நிலைமண்டிலம், 445.
 செந்நிறப்பசும்பொன், 496.
 செந்நீர்முத்து, 116, 368.
 செந்நெல், 114, 277.
 செந்நெலரிசி, 430.
 செந்நெற்பழனக்கழனி, 215.
 செந்நெறி, 293, 297.
 செப்பட, 191.
 செப்பம், 67.
 செப்பு, 481.
 செப்புவாயவிழந்தநறுவிரை, 498.
 செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
 மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
 222, 224, 233.
 செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.
 செம்பட்டு, 377.
 செம்பருத்திப்பூ, 387.
 செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
 செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.
 செம்பாலைப்பண், 221, 234.
 செம்பாலைமுதலியவற்றின் ரோற்றம்,
 113, 454.
 செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
 450, 483, 555, 565, 581.

செம்மண், 428.
 செம்மணூட்டியசிறத்தில், 416.
 செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,
 பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,
 செம்மற்பூ, 274. [395.
 செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,
 செம்மார், 139. [513.
 செம்மீன், 200.
 செம்முல்லை, 353.
 செம்முறை, 61.
 செம்முறைக்கேள்விபதினான்கு, 67.
 செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.
 செம்மையிலோர்க்குச் செய்தவ முது
 வாது, 510. [464.
 செம்மையினிகந்தகோற்றென்னவன்,
 செம்மையினிகந்தசொல், 526.
 செம்மையினிற்பது - மோக்கம், 308.
 செய்கு - செய்வேன் 215 - 6.
 செம்மொழி மாதவர், 583.
 செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன்
 போற் காண்டல், 588.
 செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
 425, 435.
 செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
 திரித்தல், 353.
 செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
 முடிதல், 354. [தல், 170.
 செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி
 செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின், 591.
 செய்ந் - செய்தவை, 385.
 செய்யவள், 317.
 செய்யாக்கோலம், 416, 428 - 9.
 செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைப்
 பெயரொடு முடித்தல், 170.
 செய்யுள் - காவியம், 5.

செம்பியன்மரபுயர்ச்சி, 153.
செம்பியன்மூதூர், 551, 564.
செம்பு, 366.
செம்புகொட்டிகள், 155.
செம்புகொட்டுவார், 139.
செம்புசெய்குநர், 139, 155.
செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.
செம்பொத்தி(துகில்), 379.

செய்யுள் அறுவகை, 14.
செய்யுளிடம், 14.
செய்யுளியல், 6, 190.
செய்யுளின்பம், 132.
செய்யோள் - திருமகள், 194.
செய்வினைக்கதவம், 507.
செயல், 205.
செயல்மாளுதல், 346.

கூஎஉ அரும்பத் முதலியவற்றின்

அகராதி.

செயலத்தேங்கல், 408.
 செயலதவு, 274, 348, 373.
 செயலுர்ப்பெருஞ்சுவனர், 7.
 செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.
 செயவெனெச்சம் - செய்தென்னும்
 வினையெனென்று முடிதல், 199.
 செயற்பாடு, 71.
 செயிர், 527. [கோபம், 482.
 செயிர்க்கை - மனக்கோபம், மிக்க
 செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.
 செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனாரென்
 னும் ஆசிரியராத் சூத்திரரூபமாக
 இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்தூல்;
 இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை
 பெறுகின்றனவன்றி தூலின் முதல்
 நடுவிறுதிகாணமையின் இறந்தது
 போலுமென்று அடியார்க்குநல்
 லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.
 செயிற்றியனர், 72, 82, 115, 118.
 செருக்கு, 347.
 செருக்குவினைத்தற்குக்கள் ஞ் ண் ண
 செருக்கோலம், 178. [ல், 380.
 செருந்தி, 339, 352.
 செல்லல், 586, 590.
 செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.
 செல்லாச்செல்லம் - தொலையாதசெ
 செல்லுந்தேளத்துக்குறுதுணைதே தி
 மின், 591.
 செல்லுராசிரியர், 7.
 செல்வரில்லாமை, 568, 591.
 செல்வப்பெரும்பயம், 400.
 செல்வம், 171.
 செல்வுழி, 526, 536.
 செலவால்வருந்துதல், 265,
 செலவு, 204.
 செலுத்துதல், 65.

செல்வழிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234, 454.
 செவ்வனம், 183, 185, 202 - 3.
 செவ்வாய்முறுவல், 213.
 செவ்வானம், 13.
 செவ்வி - மனோரதம், 48, 48 - 9,
 169, 225, 227, 236, 364, 381,
 செவ்விமலர், 216. [523, 554.
 செவ்வியநெறி, 309.
 செவ்வியறிதல், 257.
 செவ்வியின்மை, 347.
 செவ்வூர், 8.
 செவ்வெண், 248.
 செவ்வென்கதிர், 471.
 செவ்வேள், 35, 168, 522.
 செவ்வேள் கோயில், 167.
 செவ்வைச்சூடுவார் - கண்ணன் சரித
 மாகிய பாகவதநூலைத்தமிழில்
 விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.
 செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சூடுவ
 தாகிய ஆணி, 503.
 செவிசெறுவாகவான்பொருள்வித்தல்,
 செவிடர், 145. [570.
 செவிடு, 144.
 செவியகம், 176.
 செவியாரப்பாடல், 187. [223.
 செவியாலே இசையை அளத்தல்;
 செவிலித்தாய், 410, 574.
 செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.
 செழியன், 31, 356, 370, 482,
 493, 544, 550, 566.
 செற்றம், 263, 281, 482.
 செற்றனள் போலும் - மாற்சரிய
 முடையாள் போலும், 482.
 செறலின்கண் திணைமயக்கம், 285.
 செறலின்கண் பாண்மயக்கம், 461.

செவ்வணியணந்தி காட்டல், 361,
 377. [க்கண், 299.
 செவ்வரியொழுகியசெழுங்கடைமழை
 செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
 கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
 செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
 செவ்வழியாழ்ப்பண், 306.

செறிதல் - ஒடுங்குதல், ஒளித்தல்,
 செறிவன், 263, 282. [44, 52.
 செறிவு, 67.
 செறு, 570.
 செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
 சென்னி-சோழன், 33, 35, 205, 292,
 சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி. சுஎங்

சே - ஒருமாம், 318, 327.
 சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
 198, 245, 293, 360, 377, 498,
 563. [131, 181, 335.
 சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
 சேட்டுக்குழி, 278.
 சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
 சேடக்குடும்பி-திருவனந்தபுரத்துள்
 ளாரனோரந்தணன், 584, 588.
 சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
 சேடல் - உச்சிச்செலுந்திலென்னு
 சேடி - தோழி, வித்தியாதரநகரம்,
 175, 186, 202, 226, 563.
 சேணெடுத்தாரம், 12.
 சேணேன் - பரணின்மேலோன், 522.
 சேதம் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 26, 58, 82.
 சேதம்இருவகை, 89.
 சேதாம்பல், 48.
 சேதித்தல், 84.
 சேதுபுராணம், 417.
 சேந்தம்பூதனார் - ஒருபுலவர், 7.
 சேந்தன - சிவந்தன, 430.
 சேமம், 334.
 சேமவில், 51.
 சேய் - சேய்மை, 163.
 சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
 சேரகுலம், 592.
 சேரபாண்டியர், 161.
 சேரமான், 1, 231.

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
 505, 520 - 21, 527, 532, 544,
 567.
 சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புலி,
 கயல்பொறித்தமை, 573.
 சேரன் இமயவரம்பன், 504. [592.
 சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
 சேரன்கடற்கடம்பெயிர்த்தமை, 505,
 507, 521, 532, 567, 580-81.
 சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
 யாண்டது, 573.
 சேரன்கொங்கர்செங்களம்வேட்டது,
 சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
 சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
 சேரன் பரதயுத்தத்தில் துரியோத
 ன பாண்டவர்களாகிய இருதிந
 த்தார் சேனைகளுக்கும் சோதிட்
 டமை, 503, 580.
 சேரன் பாலைக்கொளதமனாரைச் சுவர்
 க்கம்டைவித்தது, 504.
 சேரன்யவன்நாடாண்டமை, 567.
 சேரன்வடதிசையைவணக்கியது,
 572, 587.
 சேரன்வேம்புதழந்தமை, 553.
 சேராதேகோள், 211. [208.
 சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
 சேரிப்பரதர், 216.
 சேரியீர், 509.
 சேவகன், 449, 460.
 சேவல், 134, 186, 356.

சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர
லர்தன், 503.
சேரமானுடு, 303.
சேரமுனி, 32, 459.
சேரர்சிகாமணி, 32.
சேரல் } 1, 504, 550, 569,
சேரலன் } 590.
சேரலாதன் - செங்குட்டுவனுக்கும்,
இளங்கோவழகனுக்கும் தந்தை;
12, 521, 573.
சேரன், 13, 19, 288, 379, 441,
448, 450, 459, 535, 537, 577.
சேரன் ஆரியரைத் தாக்கினமை, 521.

அடு

சேவிக்குந்தோழிமார், 421, 433.
சேவிக்குமகளிர், 421.
சேவித்தல், 363, 450.
சேவித்துத் துதித்தல், 325.
சேறல், 273, 309.
சேறு - குங்குமமும் அகிலந்தேய்
த்த குழம்பு, 180, 225, 261.
சேறு முனிதல், 86.
சேனாபதி, 118, 167.
சேனாமுகம், 532.
சேனை, 538.
சேனையுள் படுநர், 231.
சைத்தியம், 270.

சுளசு அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

சைனதூல், 38.
சைனர், 276. [433.
சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,
சைனாகமம், 255, 284.
சோக்கரிருத்தம், 80.
சொக்கம் - சாந்திக்குத்துநான்கினு
ளொன்று, சுத்தரிருத்தம், 26.
சொரி - தினவு, 261. [19, 82.
சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
சொல்நர்க்குவகை, 88, 92, 107-9.
சொல் முடிவு, 14.
சொல் மூன்றுவகை, 87, 92.
சொல்லகத்தியம், 221.
சொல்லலங்காரம், 8.
சொல்லாடல், 462, 465 - 6.
சொல்லிழுக்குப்படுதல், 540.
சொல்லிற்குடம்பட்டார், 25.
சொல்லின்கூறுபாடு, 58.
சொல்லெச்சம், 189, 437.
சொல்லொழுக்கம், 67, 111.
சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொ
ன்று, 19, 82, 87.
சொல்வருவித்தல், 20, 21, 24, 41,
49, 51, 243 - 4, 249, 251,
258, 297, 344, 348 - 9,
378, 433, 440, 525.
சொல்வேறுபடாதுபொருள்வேறுபடு
சொலிய-சொல்ல, 483. [தல், 124.
சொற்செறிவு, 67, 111.
சொற்படுத்தல், 75, 120.
சொற்பிரயோகம், 64, 109.
சொற்றொடர்நிலை, 8.
சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.
சொன்னோம்சொன்னோமென்னும்
கோ - வர்ணசுரன் நகர். 193-4.

சோதிடாங்கம், 41.
சோம்பிஞேனவினயம், 85.
சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 253.
சோமவாரம், 269.
சோர்தல் - மரித்தல், 247.
சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.
சோலைமலை, 515, 521.
சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.
சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,
சோழகுலம், 37, 288. [460.
சோழநாட்டெல்லை, 303.
சோழபாண்டியர், 533.
சோழர், 267.
சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 262,
459. [552.
சோழர்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,
சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.
சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்
பொறித்தது, 447, 459, 579.
சோழன் எயில்மூன்று எறிந்தமை,
555, 578.
சோழன் சூரியகுலத்தவன், 573.
சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க
ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.
சோழன் புகார், 578.
சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.
சோழன்மகள்மைந்தனாகிய செங்குட்
சோழனது சிறப்பு, 38. [முவன், 573.
சோழனாடு, 31.
சோற்றாவி, 262.
சோற்றுச் செருக்கு, 11.
சோனகம், 89.
சோனகர், 137.
சோனகர்க்கு மாணிக்கம் கொடுத்தல் 207

சோக கருண த்சை, 257.
 சோகர்ப்பர், 540.
 சோனட்டார்பாவை, 575.
 சோனாடு, 26, 88.
 சோணை-ஓராறு, சோலாதனமனைவி,
 சோதி, 269. [12, 163.
 சோதிடநாலார், 157.
 சோதிடவார்த்தை, 503.

சௌளம், 250.
 சூஞ்ஞையுற்றேனவினயம், 85 - 6.
 சூட்டி, 545.
 சூண், 181, 197, 324.
 சூத்ருகதாங்கம், 284.
 சூதிகள், 243.
 சூயில் - குருவித்தலை, 402, 415.
 சூயிற்றுச்சேர்முன்மகள், 12, 573.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. காளு

ஞாயிறு, 129, 153, 269, 293, 304,
 388, 390, 401, 413.
 ஞாலம், 167, 218, 547.
 ஞாலமடிப்படுத்து ஆண்ட அரசு, 549.
 ஞாமல், 17, 208.
 ஞான்று, 21.
 ஞானக்கொழுந்து, 319.
 ஞானத்திருமொழி, 264. [393.
 ஞான நன்னெதிரல்வரம்பாபோன்,
 ஞானபாதம், 284.
 ஞானம், 37, 371.
 ஞானம் ஐந்து, 282. [405.
 ஞானமலிட்டுலகஞ்சேர்த்தற்கு வழி,
 ஞானமுன்னிய நான்மதையாளர்,
 ஞானவிருத்தன், 407. [405.
 ஞானமிருதம், 500.
 ஞானாவரணீயமுதலிய கன்மமெட்
 டையும் சயித்தவன், 282.
 ஞானிகள், 299.
 ஞீயிறு, 522.
 ஞேகிழம் - சிலம்பு, 463.
 ஞேகிழி, 183.
 ஞமம், 84. [227, 316, 361, 363.
 தக்கயாகப்பரணி, 33 - 4, 44, 208,
 தக்கராகம் - பாலைப்பண்ணின்றி
 மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
 தக்கிணன், தக்கிணமுர்த்தி - இவன்
 திருத்தக்காலிலிருந்த ஓரந்தணன்,
 தக்கிணக்கிணி, 504. [506.
 தக்கை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
 தக்கோலி, 378. [379.
 தகடு, 557.
 தகர், 269.
 தகர்த்தல், 510.
 தகர்ப்பொறி, 415,
 தகரம். 154.

88. 106.

தசநாடிகள், 103 - 4.
 தசரதன், 335, 346, 374.
 தசவாயுக்கள், 103.
 தசாக்கரி, 350. [463, 466.
 தஞ்சம் - எண்மை, 335; 346,
 தஞ்சைவாணன் கோவை, 221.
 தட்டார், 155, 424, 434.
 தட்டு, 107.
 தட்டோடிடுதல், 137.
 தடந்தாழ்வயல், 295.
 தடம் - பரப்பு, 306.
 தடவு, தடா - இந்தளம்; தாபமுட்டி,
 தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
 தடாகம், 252. [ளம், 191.
 தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
 தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தடாரிக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 279.
 தடுக்கு, 431.
 தண்கால், 506.
 தண்டபக்கம், 81.
 தண்டம் - தண்டனை, 437.
 தண்டம்பண்ணுதல், 348.
 தண்டமிழ், 568, 571.
 தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
 தண்டனிடுதல், 507. [274, 537.
 தண்டாவுரைமுத்தமிழ், 32.
 தண்டாவேட்கை - பசி, 399.
 தண்டியம் - கோல், 79.
 தண்டியம் ஐயாண்டிப்பிடித்தல், 25.
 தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசி
 ரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்
 பெற்ற காவியாதரிசமென்னும் அல
 ங்கார நூலின் தமிழ் மொழிபெய
 ர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொரு
 ளணியியல், சொல்லணியியலென்னு
 மூன்று இயலையுடையது; இத
 லுள்ள சூத்திரத்தொகை - 123;

தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி,
தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
தகைக்குநர், 338. [377.
தகைபாராட்டல், 360.
தங்கால் - ஒருர், 505, 507.
தச்சர், 139, 155.

நூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்
பது. அவரிருந்த இடமும்காலமும்
புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
தண்டு, 183, 393, 405, 494, 505.
தண்டுமுனிந்தபுறக்காமாபியமூங்கில்
தண்டுலந்தமூங்கில், 294. [306.

கூள கூ அரும் ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

தண்ணளி, 214.

தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.

தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106,
109, 119, 382, 499.

தண்ணுமைக்கருவியாசிரியன், 63,
65-6, 108-9, 111, 122.

தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இர
ண்டு, 110. [லாடுவோர், 206.

தண்பதற்கொள்விழவர் - புதுப்புன
தண்பதற்கொள்ளுந்தலைநாள் - புது
ப்புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
நாள், 201.

தண்பதப்பெருவழி, 256, 271.

தணத்தல் - (நாடிடையிட்டுங்காடி
டையிட்டும்) நீங்குதல், 216, 226.

தணிகைப்புராணம், 242, 534.

தணியாவேட்கை, 507.

தத்தசம், 88.

தத்தியம் (துகில்), 379.

தத்துவன, 264, 283.

தத்தத்தாற்கடைந்தபொருள்கள்,
தத்தம், 366. [367.

தந்திரகரணம் - கரவடதூல், தூலிற்
சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.

தந்திரம், 113 - 4, 425.

தந்திரவினோர், 535.

தந்திரவுத்தி, 50.

தந்திரி, 337. [பினுள் ஒன்று, 350.

தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாழுறுபு

தத்துரைத்தல், 153.

தந்தைதாயர், 432.

தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.

தபதிகள், 572.

தபுதி, 483.

தபோதனர், 355.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
ளென்பது, 358. [106.

தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி,

தமனிய அடைப்பை, 363.

தமனியநெடுங்குடை - காம்பும்முகப்
பும்பொன்றும்செய்தகுடை, 560.

தமனியப்பூண், 399.

தமனியமாளிகை, 562.

தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.

தமியள், 232.

தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
வியைநோக்கித் தலைமகள் கூறிய

தமியன், 511. [வை, 209.

தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.

தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.

தமிழ்ச்சோனாடு, 484.

தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.

தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.

தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.

தமிழ்நாடு - தென்மமிழ்நாடு, 161,
258, 273, 512, 531, 533.

தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.

தமிழ்மூன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,

தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.

தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.

தமையன், 591.

தயங்கல் - விளங்குதல், 54.

தயங்கினர்க் கோதை, 525.

தயிர்த்தாழி, 450.

தர்ச்சனி-சுட்டுவிரல், 65, 110-11.

தரகர் அளக்கும் மரக்கால், 390.

தரகு செய்வோர், 389.

தரம், 21.

தரவு, 190.

தரளநகை, 216.

தபோதனர் பள்ளி, 403.
தம்பிசாட்டி - அரசுந்தேவி, 480.
தம்பிரான் - அரசன், 480.
தம்மின், 161.
தம்முன், 442, 447.
தம்மைத்தாமேயிடும்பலி, 160.
தமதுநோயெல்லார்க்குமொக்குமெ
தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தராசம், 386 - 7.
தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.
தரிசனுவரணியம், 282.
தரித்தல், 249.
தருக்கஞ்சொல்லல், 505.
தருக்கல் - மிகுதல், 45.
தருக்கோட்டம், 166.
தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூளள

தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருநித்
 தும் கோயில், 146. [282.
 தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ள வன்,
 தருமம், 255, 263, 301, 399.
 தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
 தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
 தருமமுதல்வன், 263, 282.
 தருமத்தான ஒளி, 411.
 தருமதானம், 404.
 தருமதேவதை, 464.
 தருமநூலுரை, 410.
 தருமநூன்முறை, 165.
 தருமவினைஞர், 535.
 தருமன், 263, 282.
 தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
 கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
 தருமாசனம், 267, 288.
 தருவனர், 42.
 தலமுகம், 81.
 தலைக்கட்டல், 188.
 தலைக்கடை, 269.
 தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
 தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
 208, 540.
 தலைக்கோல், 71, 116, 565.
 தலைக்கோல்கொள்ளத் துரியநாளும்
 இராசியும், 117.
 தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
 தலைக்கோலரிவை, 118, 188, 383.
 தலைக்கோலாசான், 582.
 தலைக்கோலை அபி டேகம் செய்தல், 72.
 தலைக்கோலை ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
 தலைக்கோலைச் சயந்தனாக நினைத்துப்
 பூசித்தல், 72, 117, 119.
 தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
 தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.

தலைச்செங்காடு -சேர்முராட்டிலுள்ள
 தோளூர், 391, 403.
 தலைத்தருதி, 213.
 தலைத்தாண்டுமொழி, 525.
 தலைத்தார் - தூசி, 548.
 தலைநாள் - முன்னாள், 185, 201,
 320, 330, 412.
 தலைநோவுற்றோனவினயம், 85, 87.
 தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
 தலைப்படுதல், 26, 329, 334, 345,
 தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம், 46.
 தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 தலைப்பாளை, 182.
 தலைபோகும்ண்டிலம் - இசைப்பா
 வகையுள்ளுன்று, 190. [520.
 தலைமகட்டுத்தோழி வரைவுகூறியது,
 தலைமகன்சிறைப்புறத்தார் னு க க் கூ
 மல், 219.
 தலைமகன்பாங்கன்கேட்டபுற்றதுரை
 தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
 தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
 தலைமுளிதல், 306.
 தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
 பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்
 பொருள்வினையால்முடித்தல், 214.
 தலைமைப் பிறிச்சிலவற்றைக் கூறல்,
 தலையாங்கேறுதல், 76, 188. [132.
 தலையளி, 467. [வார், 314.
 தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
 தலையாபளதனைத்தொடை, 54.
 தலைவரிசை, 76, 121, 404.
 தலைவன், 263, 282.
 தலைவனை வியந்துரைத்தபாங்கன்பின்
 னர்ச்சிந்தித்தல், 208. [தம், 215.
 தலைவிமேன்மேல்வருந்துகின்றவருத்
 தலைவியின் கண்ணுலுண்டாகிய நோய்

தலைக்கேற்றரம், 583. [56, 189.
 தலைக்கோற்றானம் - நாடகஅரங்கு,
 தலைச்சங்கத்தார் நாலாயிரத்துநானூ
 ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர், 230.
 தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினர் என்பத்
 தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
 தலைச்சங்கத்தின்காலம், 230.

க்கு அவள் கண்ணேமருந்தாதல்,
 208. [419, 432.
 தவ்வை - தமக்கை, தாய், 395, 407,
 தவக்கொழுந்து, 316.
 தவசிகள், 583.
 தவத்தாற் சுவர்க்கம், 405.
 தவத்தினுங்கற்புசிறந்ததொளல், 312

கூள அ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

தவத்தோடைக்கலந்தான்சி றி தா
யினுமிகப்பேரின் பந்தருமென்பது,
398, 410. [357.

தவந்தீர்த் தகாலத்து ததுயருழத்தல்,
தவப்பயன், 273.

தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.

தவமறைந்தொழுஞ் தன்மையிலாள்
தவமறைந்தொழுஞுவோர்மு த லி ய

அழுவரைப்புடைத்துண் னும் பூத
தவமுதல்வி, 339. [ம், 407.

தவர், 491.

தவவுரு, 19.

தவவேலி, 272.

தவளம், 126, 316.

தவளமுத்தம், 211.

தவளவாணகை, 133.

தவறு, 468, 472, 477.

தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.

தழலெரி, 464.

தழும்பிய கள்வன், 436.

தழும்பியவர், 2.

தழுவம் - தழுவவிக்கும், 379.

தள்ளிவெட்டி - ஒருபெர்றி, 415.

தளம், 106.

தளவம், 340.

தளித்தெரு, 434.

தளிப்பாட்டு, 88.

தளிப்பெண்டுகள், 422, 434.

தளியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,
தளிர், 582. [56, 366, 499.

தளிர்ப்படலை, 126.

தளிர் மேனி, 333.

தளிராரம், 333.

தளை, 408, 540.

தற்கிழமை, 113.

தற்கிழமைகிரிசம், 60

தன்நெறமல்வாழ்க்கை - தனநென்னுந்
தன்மையில்லாதவாழ்க்கை, 412.

தன்னம், 234.

தன்னுறுதொழில், 329.

தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்
லாதவன், 301.

தனஞ்சயவாயுவின்கெய்கை, 104.

தனஞ்சயன், 103.

தனம், 144.

தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.

தனித்தன்மை, 435.

தனித்தி - தனிமையன், 477.

தனிநிலையொரியல், 59, 91.

தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.

தனியிருத்தல், 434.

தனியுழத்தல், 216, 395.

தனு, 453.

தனுத்தான் - கனகவிசயர்க்குநட்பா
ளானுடிய ஓராசன், 542.

தாக்கணங்கு, 365.

தாக்கித்தாக்குதல், 91.

தாக்கு, 105.

தாங்காவினையுள், 189, 504.

தாங்கும் - தடுக்கும், 298.

தாசியர், 183, 198.

தாடி - மோவாய், 194, 321, 556.

தாண்டவம், 76, 121.

தாதவிழ்மலர், 219.

தாது - பூந்தாது, 57, 208, 515.

தாதுளழுவகை, 104.

தாதுகளவிழும்பூ, 78.

தாதுசேர்கழுநீர், 338.

தாதுசேரளகம், 227.

தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,

தாதை, 358.

[458, 550.

தாபதா, 052 - 3.
தாபதவேடத்துயிருய்ந்துபிழைத்த
மன்னகுமார், 555.
தாபதவேடம், 565.
தாம்பிரகுடக்கை, 92, 95.
தாமசாத்திரம், தாமதாத்திரம், 175,
தாமணி, 181. [181.
தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூளக

தாமம், 116, 162.[356, 387, 501.
தாமரை, 182, 184, 260, 304,
தாமரைக்காடு, 277.
தாமரைக்கை, 293.
தாமரைக்கொழுமுறி, 132.
தாமரைச்செங்கண், 566.
தாமரைப்பூ, 370, 558.
தாமரைப்பூஞ்சேக்கை, 198.
தாமரைப்பொதி, 312.
தாமரையாகிய வாய், 134.
தாமரையிலையிற்றண்ணீர்கொணர் த
தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
தாமோதரனார், 7.
தாய்மார் - தாயர், 392, 575.[407.
தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
தாயம், 313, 323, 358, 375.
தாயமன்னர், 510.
தாயரைவர், 433.
தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
தார் - பூமாலை, 43, 190, 198,
தார்ச்சேனை - தூசிப்படை, 537.
தாரகை, 168,
தாரகைக்கேர்வை, 332 - 3.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
தாரம்பெய்தல், 69.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோன்
றுதல், 113.
தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
கூங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
289.
தாரங்குரலான மேற்செம்பாலை, 221.
தாரத்தாக்கம், 268, 289.
தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
தாரநரம்பு, 68, 112.
தாரபாகம், 67.

தாலப்புல் - பனையாகியபுறக்காழ்,
தாலி, 180 - 81. [418, 431.
தாலு, 496.
தாவாநல்லறம், 588.
தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
தாழ்வரை, 514.
தாழ்ந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
தாழி, 450, 545.
தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
தாழிசை, 322. [ல், 320.
தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவருத
தாழை, 43, 185, 202, 496.
தாழைப்பூ, 235. [558.
தாழைப்பூ குருகைப்போலமலர்தல்,
தாழைப்பூந்தோட்டிற் பித்திசை
முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
ண்டு எழுதல், 225 - 6, 229.
தாள் - கதவின் ஒருறுப்பு, முயற்சி,
254, 269, 420, 433.
தாள்செறி, 181.
தாள்வரை - பர்தசைலம், 308.
தாளக்கிரியை, 190,
தாளக்கூறுபாடு இருவகை, 61, 63-4,
100, 102, 108-9.
தாளங்களின் வழியேவந்த தூக்குக்
கள், 57, 79.
தாளத்திற்கொப்ப ஆடல், 323.
தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்தல், 458.
தாளநிலை, 68.
தாளம், 74, 177, 191 - 2.
தாளம் மாற்பத்தொன்று, 59, 91.
தாளம்காங்கு வகை, 382.
தாளம் மூவகை, 337.
தாளவகையோத்து:இது தாளவிலக

தாரம்-உச்சவிசை, பலபண்டம், மந்
தாரம், 184, 203, 222 - 3, 234,
260, 277, 350, 411, 443 - 4,
தாரும் கைக்கிணையாதல், 112. [453.
தாரன், 399.
தாருகன் உரங்கிழித்த பெண், 482.
தாரும் தருமெனவாதல், 314, 324.
தாரைமழுங்கல், 386.

கணததைக் கூறுநூலகளுள் ஒன்
தாளவறுதி, 381, 458. [து; 102.
தாளவியல்பு, 118, 192.
தாளவுறுப்பு, 455.
தாளவொரியல், 59, 91.
தாளவொற்றறுப்பு, 458.
தாளி - நறுந்தாளி, 340.
தாளிப்பு, 351.

கூஅஃ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

தாறு, 523.
தான் அசை, 240, 452, 485.
தான்சாக உலகுகவிமும் என்னும்பழ
தான்றி, 195. [மொழி, 218.
தானஞரன், 412.
தானத்தாற்போகம், 405.
தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்
பன, 69, 113, 350.
தானபதம்பிராயவிருத்தம், 81.
தானம், 401, 591.
தானம்எட்டு, 364, 381.
தானவர்-அசுரர், 537.
தானை, 332.
தானைத்தலைவர், 533.
தானைமடவோன், 542.
தானைமன்னர், 130.
திக்கயம், 530.
திக்கிற்றேவதை, 572.
திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தையழைக்
கும் விளக்கு, 183.
திக்குநோக்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,
திக்குவிரதம், 283. [348.
திக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட
னித்தகொற்றவன், 579.
திகழ்தல் - விளங்குதல், 301.
திகழொளி, 283.
திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம், தேராழி,
மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,
திகிரிகோலவுணன், 516. [553, 569.
திகிரியஞ்செல்வி, 18.
திகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.
திகைமுகவேழம், 530.
திங்கடசெல்வன், திங்களஞ்செல்வன்,
123, 129, 226, 292, 303, 344.
திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,

திடர், 404.
திண்ணகம், 199.
திண்ணெனவுற்றசொல், 83.
திண்ணை, 147.
தினை இரண்டு, 14, 305.
தினை ஐந்து, 19. [365.
தினைநிலைவரி, 212, 215, 267, 289,
தினைநிலைவரிச்செய்யுள், 210.
தினைமாலையூற்றைம்பது, 362.
தினைவிராயெண்ணி உயர்திணையான்
தித்தன், 287. [முடித்தல், 491.
திதலை, 498.
திதி, 186, 534.
திமில் - தோணி, 183, 200, 210.
திமில்வாழ்நர், 209.
திமிலை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
தியாதநாயகன், 233.
தியானம், 307, 372.
திரங்கிய, 294, 306.
திரணை - மாலையிசேடம், 495.
திரள் - இயக்கம் நான்கினுள்ளுன்று,
மிகமுடுகிய நடையையுடையபா
டல், 67, 111.
திரளுதல், 451.
திரிகடுகம், 157, 269, 408.
திரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.
திரிகை - அங்கக்கிரியைபதினாறு
திரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.
திரிகோணப்பாலை - பாலைநான்கினுள்
ஒன்று, 453.
திரிசொல், 62, 63, 107.
திரித்தல் - முறுக்கல், 491. [232.
திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,
திரிதரவுடையவை - யானைமுதலியன,
திரிபதாகைக்கை, 92, 93. [232.

186, 209, 223, 293, 304.
 திங்கன்மாலை, 205.
 திங்கள்மும்மாரி, 31.
 திங்கள்வாழ்சடையாள், 318.
 திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.
 திசைநோக்கித்தொழுதல், 349.
 திசைமுகன், 177, 192.
 திசையிரண்டு, 161.

திரிபதை - இசைப்பா வகைகள்
 திரிபலை, 179, 195. [ஒன்று, 190.
 திரிபு, 86.
 திரிபுகுத்திரம், 444.
 திரிபுடைமொழி, 230.
 திரிபுரந்தீமடுத்தமை, 192.
 திரிபுரம், 177, 563.
 திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்ப்த

முதலியவற்றின்

அகராதி. கூஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீற்
 றுத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முறுகல், வேறுபடல், 294,
313, 323, 369, 390.

திருஅபிடேகவிழவு, 255. [328, 400.

திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஓரூர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற்கோயில், 1.

திருக்குமுறுக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குமன் : இது சங்கமருவிய பதி

னெண்டீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று;

தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளு

வநாயனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

தது; அறம் பெற்றுள் இன்பமென்

னும் மூன்மன் பகுதிகளை விரித்து

விளங்கக்கூறுவது; இதனால்முப்பா

லென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்

வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்

பாக்கள் தனித்தனியே அடங்கிய

கநக - அதிகாரவுறுப்புக்களையு

டையது. இதற்குப் பதின்மரு

ரைசெய்தனரென்பர்; அவர்கள்

பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவா

லுணர்க; "தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமே

லழகர்-திருமலையர், மல்லர் பரிப்

பெருமான் காளிங்கர் வள்ளுவர்

நூற்,கெல்லையுரை செய்தாரிவர்."

அவ்வரைகளுட் பரிமேலழகருரை

யே சிறந்தது; இதனை, "உரை

யெல்லாம் பரிமேலழகன், நெறித்த

வுரையாமோ தெளி" என்பதனா

லுணர்க. இந்நூலின்பெருமையி

னைக் கடைச்சங்கப்புலவர்களியற்

திய திருவள்ளுவமாலே நன்கு புல

திருச்சித்தம்பலக்கோவையார் : இது

சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமா

ணிகீகவாசகசுவாமிகளால் அரு

ளிச் செய்யப்பெற்ற 400—கட்ட

ளைக்கலித்துறைகளையுடையது;

அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொரு

ளாகவுடையது; வேறு பொருளு

ண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்விதாகப் பேரா

சிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்

ளது; இது திருக்கோவையா

ரென்றும்வழங்கப்படும், 37, 208,

214, 231, 349, 410, 436, 513.

திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செந்தில், 516.

திருஞெமிரகலம், 568.

திருட்டித்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுநல்லீர், 591.

திருத்தங்கால்- பாண்டிநாட்டிலுள்ள

தோளூர்; இது வார்த்திகனுக்கு

ஒருபாண்டியனாற்கொடுக்கப்பட்ட

து; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச்சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலென

வழங்கும், 505.

திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தை

விளைவித்தற்குக்காரணமானகோ

லையுடையயாழ், 202.

திருந்துதுயில், 127.

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.

திருநடுவூர், 490.

திருநள்ளாறு, 490.

ப்படுத்தும், 5, 22, 24, 35, 50,
 53, 57, 139, 156 - 7, 183,
 203, 236, 250-52, 262, 270,
 272, 287, 308, 310, 345, 370,
 384, 395, 401, 403, 407 - 8,
 420, 432, 459, 469 - 70,
 476, 483 - 4, 487, 499, 507,
 512, 540, 571, 591.

அன்

திருநாள், 179, 255.
 திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563.
 திருப்புறம்பயம், 487.
 திருப்பொறி, 5, 590.
 திருமகள், 44, 150 - 51, 178,
 183, 194, 199, 327, 353, 454.
 திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்
 தமை, 52.

கூஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகழகஞ்ஞாநம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருத்ததை - வையையின் துறை
 திருமலர், 122. [கன்னொன்று, 359.
 திருமலைக்கண்ணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 316. [553.
 திருமால், 190. [தமை, 545.
 திருமால் இலங்கையிற்சமாஞ்செய்
 திருமால் உலகளந்தது, 460. [545.
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கினமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306.
 திருமால்திருவடிநிலை பிறவித்துன்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304.
 திருமால்வேங்கடமலையில் நிற்றல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446.
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்கு,
 திருமலைப்பாடுந்தேவபாணி, 177.
 திருமால்வளவன், 46, 143.
 திருமாற்கிணையான், 327.
 திருமுகத்துறை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடங்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமரவேணக்கடைச்சங்கப்புலவ
 ருளொருவராகிய மதுரைக்கணக்
 காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடி
 யது; 317 - அடிகளையுடையது;
 முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
 களாகிய திருப்பரங்குன்றமுதலிய

திருமொழி - ஆகமம், தருமம், 255,
 திருவடிநிலை, 309. [270, 272, 284.
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவமர்மார்பன்கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமரில், 318. [293, 304.
 திருவாங்கத்தில்மால்கண்வளருஞ்சி
 திருவாங்கம், 291, 301. [மப்பு, 304.
 திருவனந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவாணை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18.
 திருவாய்மொழியிடுஜீயாரும்பத்தம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாட
 ற்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிளிட்டுத்திகழ்தருமேனி - வா
 னவிற்போலஒளிரிவிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411.
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489.
 திருவிளையாடற்புராணம், 303, 409,
 திருவின்கெய்யோள், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவீழ்மார்பிந்தென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருவழிவாதாங்கம், 284.
 திரை, 207.
 திரைகளிட்டவெண்மணல், 189.
 திரைநீராடை, 123.
 திரையல்-வெற்றிலைச்சருள், 13, 419.
 திரையலின்செப்பு, 481.

தருபபதிகளாடையும் நரமபபபா
ராட்டிக்குறுவது; நச்சினூர்க்கினிய
ரால் செய்யப்பெற்ற உரையை
யுடையது, 148, 164, 185, 255,
297, 321, 356, 360, 369 - 70,
415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
523, 528, 538, 543.

திரைவேல், 464.

திலகம் - மஞ்சாழிமரம், 133, 226,
339, 364, 381, 387, 522, 561.
திலோத்தமை : அநாகுலனென்னுந்
தெய்வப்பாண்டியனோடுசேர்ந்து
சாரகுமாரனைப்பெற்ற தெய்வம்
திவ்வியப்பிரபந்தம், 477. [கள், 10.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சு. அரு.

திவ்வியாழ், 151.

திவவு - செங்கோட்டியாழுதப்பினுள்
ஒன்று, யாழுதப்பு, 9, 350.

திவவுறுத்தியாத்தல், 337.

திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ளரிகண்
டுகளுள் ஒன்று ; அம்பாங்கரத்
திருந்த சேந்தனென்பவனுடைய
வேண்டுகோளின்படி திவாகர
முனிவராற்செய்யப்பட்டது ; தெய்
வப்பெயர்த்தொருதிமுதலிய பன்
னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,
18, 46 - 7, 109, 154, 160, 248.

திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.

தினைத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,
170. [558.

திறத்திறம், 64, 109, 349 - 50,

திறத்துப்புறநீர்மை மயங்கல், 224.

திறப்பன், 224.

திறம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,

109, 134, 146, 204 - 5, 226,

248, 349-50, 484.

திறம் இருபத்தொன்று, 156.

திறம் பன்னிரண்டு, 354.

திறவோர், 149, 169.

திறன் - பக்கம், 177.

திறை, 163, 232, 378, 523 - 4,

திறையிடல், 143, 523. [541, 574.

தினவு, 261, 278.

தினை, 15, 29, 155, 294, 306,

தீ, 219. [522.

திக்கதி, 432.

திக்களு - தீயகளு, 408, 473, 576.

திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.

திங்கதிர்வாண்முகம், 213.

திங்கர்வியன் தகானம், 312.

திதுறுநாள், 237.

தீந்தொடை, 218.

தீரட்பிகழ்மின், 591.

தீநா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை

திப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200.

திம்பாலை, 218.

திம்புள்நென்பவம், 62.

திம்பூ, 155, 179.

திமூரன்பச்சை (ஆரம்), 379.

திமூறை - ஓமம், 148.

திமூன்று, 504, 528.

திமூன்றுபயனுடையது, 102.

தியின்குணம், 102 - 3.

தீர்த்தக்கரை, 494.

தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநூல்வர், 409.

தீர்த்தத்துறை, 243, 250.

தீர்த்தநீர், 167.

தீர்த்தமாடல், 182, 462, 533.

தீர்தல் - விடுதல், 373.

தீர்ம் - தீர்மின், ஈற்றுமிசையுக்காங்கெ

தீர்வுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248.

தீராக்காதல், 43.

தீ வலஞ்செய்தல், 36.

தீவினைச்சிலம்பு, 525.

தீவினைப்பயன், 477.

தீவினைபலித்தல், 21.

தீவினைமுதிர்வலை, 425.

திவமுதலிய தேயங்கள், 46.

துக்கந்துடைக்குங்காட்சி, 248.

துகள், 114, 543.

துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.

துகிர்க்கோவை, 125, 131, 360.

துகில், 180, 361, 379, 389.

துகிற்கொடி, 369, 542.

துகின்முடித்தல், 192.

தங்கின்விளைவு, 440.
 திங்குழல், 445 - 6.
 தித்திமம் - அக்கினிகாரியம், கொலைத்
 தித்திமம், 5, 293, 394, 407.
 தீது - உடம்பு, தீவினை, பிறர்நெஞ்சு
 புகுதல், 348, 358, 434, 478.
 தீதுதீர்ச்சிறப்பு, 267.
 தீதுநன்றென்னுந்திமம், 373.

துகின்மேகலை, 131.
 துச்சாரிகள், 165.
 துஞ்சாமுழவு, 521.
 துஞ்சுதல், 331, 472, 493.
 துஞ்சுரெறிதல், 322.
 துட்கு, 331.
 துடக்குமுட்கள், 287.
 துடி: ஒருவகைத்தோற்கருவி, பதி

சா அச அரும்பத் முதலியவற்றின் அகராதி.

நோராடலுள் ஒன்று; அது கட
 லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
 சூரனது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
 அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
 அக்கடலிடையே துடிக்கொட்டியா
 டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
 193, 322, 330 - 31.
 துடிக்கொட்டும் புலையன், 330.
 துடியன், 320, 322.
 துடியாடற்குறுப்பைந்து, 89, 193.
 தடுப்பு, 545. [106.
 தடுமை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 துடையாபரணம், 196.
 துண்ணென்றுடி, 322.
 துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சிங்
 கிக்கூத்து, 142, 159 - 60.

துயரெஞ்சுகிளவி, 219.
 துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.
 துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.
 துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.
 துயிலுணர்ந்தோனவினயம், 85 - 6.
 துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,
 துயிலெடை, 135. [499.
 துயின்மந்திரம், 424, 436.
 துர்க்கை, 178, 194, 316.
 துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய
 கூத்து, 319. [கோலம், 349.
 துர்க்கை அசுரரொடுபொருதபோர்க்
 துர்க்கைஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ
 ர்க்குமுன்செல்லுதல், 320.
 துர்க்கைஆனைத்தோல்போர்த்தல்,
 316, 319, 328.

துணி - துண்டம், 482.
 துணிபுத்தாக்கு, 59, 91, 382.
 துணிபொருள் - தீர்த்தபொருள், 237.
 துணுக்கு - அணுகரணம், 344.
 துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,
 துணைபுணர்னம், 127. [435.
 துணைமலர்த்தாளினை; 297. [214.
 துணையோடாடும்பொறியலவன்,
 துத்தங் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்
 துத்தம்பெய்தல், 69, 113.
 துத்தங் குரலாதல், 68, 562.
 துத்தத்துள் விளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தநரம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபண், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்ரிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைந்தனுளொன்று,
 துயர்க்கடல், 335, 346.

துர்க்கையினர்க்குவெற்றிகொடுத்த
 ண்ணும்பலி, 316.
 துர்க்கை ஒருகாலிற்சிலம்பும்ஒருகாலி
 ல்லீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,
 326. [323.
 துர்க்கைக்குளயினர்இடுகடன், 322.
 துர்க்கைக்குச்சங்குசக்கரம்உண்மை,
 319, 328. [326.
 துர்க்கைக்குச்சிங்கத்தோல்மேகலை,
 துர்க்கைக்குப்பாவுக்கடன்பூணல்,
 331.
 துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண்ணுதல்பாகமாருதல்,
 துர்க்கைகையில்வாளேந்தல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தையுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அரவையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சையுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்றமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேல்நின்றாடிய வா
 டுடூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதின்மீது நடந்து சாய்த்

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஅடு

தமை, 331. [329.
 தூர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
 தூர்க்கையின் இணையடிகளை முனிவ
 ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
 துதித்தல், 321.
 தூர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
 தூர்க்கையை அவுணர் பாம்புந்தேளு
 மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
 தூர்ப்ப - செலுத்த, 254.
 துரியோதனாதிகள், 495.
 துருக்கம், 154.
 துருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
 துருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
 துருத்தி மூக்குப்போல வுயிர்த்தல்,
 துருத்தியின்உலைமூக்கு, 134. [465.
 துருமை, 120.
 துருவுதல், 457. [து, 75, 120.
 துருவை - கீதவறுப்புக்களுனொன்
 தலாக்கோல், 389, 496.
 துலாம், 117, 453.
 துலை, 483.
 துவ்வாதவர், 370.
 துவர் - செம்மைநிறம், 69, 189.
 துவர்த்தயாக்கை, 85.
 துவர் பத்து, 179, 195.
 துவாரபதி, 458. [447, 458, 496.
 துவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
 துவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
 புலவருளொருவர், 7, 8.
 துவலை, 171.
 துவாரமில்லாத அறை, 264.
 துவாரமில்லாதகீழறை, 284.
 துவாரவட்டிகை, 308. [322, 327.
 துவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
 துழைஇ - துழாவி, 219.
 துள்ளல், 204.
 துள்ளல்வரி, 211.

துனையெயிற்றுரகம், 316, 326.
 துறக்கம், 167,
 துறத்தல், 299.
 துறந்தார், 370.
 துறவறத்தானுடையுமாக்கள், 409.
 துறவறத்திலக்கணம், 370-71.
 துறவி, 551.
 துறவு - தவம், 532.
 துறவோர், 420.
 துறவோர்க்கெதிர்த்தல், 420, 433.
 துறுகல், 305. [341.
 துறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
 துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்
 களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
 துறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
 வழக்கு; பலியிடுதல்.....,
 துறைபலமூழ்கல், 464. [462, 465.
 துறைபோகல் - முடியவறிதல், 249,
 துறைமுகம், 201. [497, 544.
 துறைமேய்வலம்புரி, 208.
 துறைவன், 446.
 துன்பக்கண்ணீர், 134.
 துன்பநகை, 272.
 துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
 துன்பமாலை, 25.
 துன்பமுழத்தல், 214.
 துன்பவகைகள், 357.
 துன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
 துனி, 173, 299. [156.
 துனிப்பதம், 498.
 துனியால் இரங்குதல், 216.
 துனைந்து, 229.
 தூக்கு-தாளவகைகளானகிணுளொன்று,
 அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
 வடிவு, 2; தொழில் தாக்கித்துக்கு
 தல், 57, 71, 91, 116, 192,
 267, 289, 365, 382, 557.
 தூக்குக்கள் ஏறம். 59. 63-4. 108-9:

தூக்குதல் - அசைதல், 201.
தூளவம், 293, 319.
தூளவியதும்பை, 529.
தூளை, 61, 386.
தூளைக்கருவி, 156.

தூக்குதல்-கருதுதல், 90, 19.
தூக்குவர்க்கம், 385.
தூங்கிருள், 249.
தூங்குகின்றோனவினயம், 86.
தூங்குதியில், 557.

கூஅகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

துதி, 79, 548.
 துசிப்படை, 537.
 துசு, 138, 154.
 துண், 35.
 துண்களின்மீதல், 116.
 துண்டில், 88, 401, 413.
 துண்ம், 70, 115.
 துது, 202.
 துதுணம்பழம், 389.
 துதுவர், 167.
 துபக்கை, 93.
 துபம், 481.
 தும்பிற்கதவு, 277.
 தும்பு, 108.
 தும்புமுகம், 101, 456.
 துமக்கோள், 277.
 துமகேது, 260.
 துமப்பணிகள், 46.
 துமணி - முத்து, 196.
 துமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
 துர்த்தர், 150.
 துரிது, 351.
 துரியம் (துகில்), 379.
 துவி - சிதனின்மயிர், குட்டுமயிர்,
 134, 315, 325.
 துவியஞ் சேக்கை, 563.
 துவுள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
 துற்றல், 83.
 துற்றப்பொலி, 262, 280.
 தேக்கணம், 377.
 தேக்கண மலயசச்சேது, 360.
 தேக்கநாடு ஏழு - சூமரியாற்றுக்
 கும் பஃதுளியாற்றுக்கும் இடை
 யிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
 தேங்கம்பழம், 274, 523.

தெய்வத்தச்சன், 48.
 தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
 தெய்வத்திற்றேற்றித்தெளித்தல்,
 தெய்வத்தின் சேவடிக்கைக்கையாற்
 றோழுதுமனத்தானினைந்துவார்க்
 காற்றுதித்தல், 307.
 தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்
 தும் கண்ணியும் கொண்டு வழி
 படல், 462.
 தெய்வத்தோற்றம், 425.
 தெய்வந்தெளிமின், 597.
 தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கைய
 ற்க்கியல்பன்மென்பது, 252, 512.
 தெய்வப்படிவம், 572.
 தெய்வப்பாடல், 73, 119.
 தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400.
 தெய்வம், 309, 425, 478.
 தெய்வமகளிரால்மாலைசூட்டப்படு
 தெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
 தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
 தெய்வமானிடர், 82.
 தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மை
 யுற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470,
 584. [பாடு, 584.
 தெய்வசிறற்றோர்க்குண்டாகுமெய்ப்
 தெய்வமுற்றோனவியம், 85 - 6.
 தெய்வமுறுதல், 313.
 தெய்வமேறப்பட்டாள், 316.
 தெய்வயாக்கை, 179, 243.
 தெய்வலோகம், 473.
 தெய்வவடபேரிமயம், 575.
 தெய்வவிருத்தி இருவகை, 58.
 தெய்வவுத்தி, 181, 197.
 தெய்விகாதிசயம், 280.
 தெரிகாக்கேற்றவலையெய்வி 54

தெற்கு, 295, 306, 342, 355.
தென்கிணவன், 279.
தெப்பம், 360.
தெய்வக்கடவுள், 492.
தெய்வக்காவிரி, 267, 289.
தெய்வங்கொள்ளுமின், 514.
தெய்வஞ்சுட்டியவரிப்பாடல், 205.
தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
தெரியல், 554, 560.
தெருட்டல், 204.
தெருநான்கு, 369, 390, 497.
தெருள், 476.
தெவ்வுதல், 277. [393, 406, 587.
தெழித்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல்,
தெள்ளாதமா, 201.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூஅஎ

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேணுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவளை, 457.
 தெற்றெனா, 510.
 தெறல்வாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றெழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வடபல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பூலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ஐர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சந்து, 221. [316, 325.
 தென்மமிழ்நாட்டினையாரும்பாவை,
 தென்மல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்மல் மலயத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்பொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்மலஞ்செல்வன், 130.
 தென்மலான்மயக்கந்தீர்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி(வையை), 353.
 தென்னர்குலமுதல் - பிறை, 124,
 131, 332, 344.
 தென்னர்கோமான், 525 - 6.
 தென்னர்கோன், 447, 458, 481,

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனு, 552.
 தென்னவென்னுமிசை, 223.
 தென்னுதெனுவென்னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசாந்தரங்களிற்பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால்இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்குத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்குறு, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்கூறாயிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்கைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசுடைக்குலம், 348.
 தேசுமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் மிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிருறுவிரை ஆம்பல், 134.
 தேமாங்கனி, 523.
 தேமாங்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேயந்தோறுங்காலம் வேறுபடுதல்,
 தேர், 192. [380.
 தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்
 குத்தன்விதனங்களைச்சொல்லுதல்

தென்னவன், தென்னன், 21, 27,
278, 292 - 3, 295, 302 - 4,
306, 362, 377, 403, 422, 439,
450, 461, 464, 468, 470,
475, 482, 485, 505, 525,
தென்னவன்கொற்றம், 391. [577.
தென்னவன்செங்கோல், 332.

தேர்ப்பாகர், 140, 158.
தேர்மொட்டு, 366, 384.
தேர்வட்டை, 384.
தேர்வலஞ்செய்தல், 118.
தேர்விழவு, 255.
தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497.
தேராழி, 123, 129.

கூஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

தேரூர்ந்தவழிசிறைத்தல், 215.
 தேருருர், 493, 543.
 தேரைப்பாய்த்துள், 189.
 தேரோடும்விழாவீதி, 114, 156.
 தேவகணங்கன்பதினெட்டு, 148,
 தேவகிர் (துகில்), 379. [168.
 தேவகுமாரர், 438.
 தேவகோட்டச்சிறையகம், 423.
 தேவத்தன் - ஒருவாயு, 103.
 தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
 தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
 252 - 3, 473, 574. [251.
 தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசிகூறியது,
 தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
 தேவந்திசொல், 575. [590.
 தேவந்தியரந்து, 576.
 தேவபாணி - இசைப்பாலின்பகுதி
 யுள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
 முதலாவது, பதினேராடற்கு முக
 நிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
 தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 233.
 தேவபாணியிரண்டு, 190.
 தேவமகள், 578.
 தேவமுனிவர்கள், 490.
 தேவர், 179, 195, 330, 370
 தேவர்கள் அமுத்தத்தையுண்டுஞ் சாவ
 ரென்பது, 331. [படார், 411.
 தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
 தேவர்கள் முப்பத்து முன்றுவகையி
 தேவர்குழாம், 114. [னர், 168.
 தேவர்கோட்டம் 494.
 தேவர் கோமான் } 44, 141, 159,
 தேவர்கோன் } 447, 577.
 தேவர்தரு, 247.
 தேவர்நால்வகையர், 148, 168.
 தேவர்ப்பாவகல். 190

தேவன் - இந்திரன், பரமசிவன், 187,
 263, 282, 528.
 தேவாங்கு (துகில்), 379.
 தேவாசுரயுத்தம்பதினெட்டாண்டுநட
 ந்ததென்பது, 547.
 தேவாரம், 403, 516, 572.
 தேவாளி, 384.
 தேவி, 434.
 தேள், 194, 244.
 தேற்றம், 84, 311.
 தேற்றமாந்தராரியம் கேட்டார்க்கு
 நகைதருமென்பது, 108.
 தேற்றேகாரத்தைப்பிரிநிலையால் எதிர்
 மறைத்துக்கூறல், 466.
 தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
 தேறல், 329, 363, 380, 557.
 தேள், 259.
 தேன்குடம், 523,
 தேன்றுளி, 388.
 தேனடை, 275.
 தேனூர்கிழார், 7.
 தையல், 249, 341.
 தையற்காரர், 156.
 தைலம்(வாசம்), 379.
 தைவதம், 101, 457.
 தைவரல், 203.
 தோகுதி, 193, 201.
 தொகைநிலை, 371.
 தொங்கல், 197.
 தொடக்கம், 72.
 தோட்டக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
 த்திழ்ப்புடி முறுக்கும் சங்கிலி,
 401, 404.
 தொடர் - சங்கிலி, 197.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
 தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.

தேவரீட்டி, 313, 323.
தேவராமரீபன், 579 - 80.
தேவரிவந்துன்பமுறுவோருண்டென்
பது, 374.
தேவருண, 279.
தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
தேவவிருடிகள், 528.

யதாடல, 118. [340, 559.
தொடி - வளைவு, 273, 307, 327-8
தொடிக்கட்பூவை, 273.
தொடித்தடக்கை, 267, 560.
தொடித்தோட்டுப்பு, 545.
தொடிபுகைந்ததோள், 307.
தொடியோள்பெளவம், 220, 230.
தொடிவளை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காஅக

தொழுவனைச்செங்கை, 333.
தொழுவனைத்தோளி, 296, 575.
தொடுத்தமலை, 495.
தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.
தொடுதல் - கொட்டுதல், 514.
தொடுப்பு - விளாக்கொண்டுழுதல்,
விதைப்புமாம், 558.
தொடை, 203 - 4, 225.
தொடைப்பு, 154.
தொடையல், 87, 338.
தொண்டகம், 15, 514.
தொண்டி - சோழகுலத்தோருறையும்
ஒருநகரம், 361, 372, 378-9.
தொண்டுபடுதிவவு, 221.
தொண்ணூற்றறுவகைச்சமயசாத்தி
ரத்தருக்கக்கோவை, 248.
தொய்யகம், 182, 198.
தொய்யில்-பத்திக்கீற்று, 45, 49, 53,
தொய்யிற்குழம்பு, 153. [172 - 3.
தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய
முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவ
ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புல
வருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்
பியமுனிவராலருளிச்செய்யப்பட்ட
இயற்றமிழ் லக்கணநூல்;
தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது
இயல்களையுடைய எழுத்த்திகாரம்,
சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார
மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை
யுடையது. இதிலுள்ள குத்திரங்க
ளின்றொகை 1612; இடைச்சங்கத்
தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்
நூலாக இருந்து விளங்கியது; இத
ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்
சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்

205-6, 208 - 11, 214 - 5,
230 - 31, 242, 245, 248 - 9,
251, 255, 280, 294, 311, 319,
321, 328, 330, 365, 371, 373,
377, 378 - 81, 391, 411, 418,
420, 424 - 5, 429, 431, 433,
441, 445, 447 - 9, 451, 455,
460, 463, 465, 469, 472, 475,
477, 481, 488, 491, 504, 516,
518, 522, 528-9, 535, 567, 575.
தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
டியன், 8.
தொல்காப்பியர் } ; இடைச்சங்கப்
தொல்காப்பியனார் } புலவருள் ஒரு
வர், தொல்காப்பிய இலக்கண
நூலாசிரியர், 7, 8, 129.
தொல்குடி, 314. [578.
தொல்லைவினையாற்றையருழத்தல்,
தொலைச்சல் - உண்டுதொலைத்தல்,
தொலையாச்செல்வன், 395. [261.
தொழிலுவமம், 37.
தொழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
தொழிற்பன்மை, 21.
தொழிற்பெயர், 190, 347, 354.
தொழின்மரபு, 163.
தொழு, 452.
தொழுநான், 511. [164.
தொழுநோய் - வெப்புநோய், 31,
தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,
தொழுவிடை, 443. [277.
தொழுனை - யழுனையாறு, 419, 442,
தொழுனைத்தனைவன், 446. [457.
தொளி - சேறு, 278.
தொன்றியல்லாழ்க்கை, 588.
தொட்டக்கூறு, 190, 411.

நச்சினூர்க்கினியரும் உரை செய்
 திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய
 ரென்பதற்குத்தொல்காப் பி ய க்
 குடியையுடையாரென்று பொருள்
 கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
 23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
 46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
 134, 146 - 7, 168, 173, 189-90,

அள

தோட்டப்பயிர், 324.
 தோட்டம், 274 - 6, 314.
 தோட்டார்குழலி, 401.
 தோட்டி, 147, 366, 384.
 தோட்டுக்குவளை, 151.
 தோட்டுப்பு, 545.
 தோட்டுணை - மகளிர், 557.
 தோட்டுணை துறக்குந்துறவு, 532.

சூகூ அரும் பத முதலியவற்றின் அக

ராதி.

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
 தோட்டலர்கோதை, 229.
 தோடி - ஒருபன், 234.
 தோடு - இதழ், சங்கிதைச்செய்தகா
 தாபரணம், தொகுதி, பனையோலை,
 4, 184, 201, 205, 228, 431,
 506, 549, 552, 555 - 6, 587.
 தோணலமுனி இய, 559.
 தோணி, 376,
 தோம் - குற்றம், 166, 260, 276.
 தோர்க்கை - இரட்டைக்கைகளு
 ளொன்று 97 - 8.
 தோரணம், 147, 163, 166.
 தோரணவாயில், 143, 254, 564.
 தோரியமடந்தை - ஆடிமுதிர்ந்தாற்
 பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்குஓற்
 மறுத்துப் பாடுமவள்; பற்றுப்பா
 ளொள், 73, 118, 176, 187 - 8,
 தோரை, 29, 155. [365, 383.
 தோல் - தருங்கடகு, செய்யுள்
 வனப்பினுளொன்று, பரிசை, 8,
 160, 169.
 தோலின்றுன்னர் - செம்மார், உறை
 காரர், பறம்பர்முதலாயினோர்,
 139, 156. [515.
 தோழிக்குத்தலைமகள் சொல்லியது,
 தோழிதலைமகள் முன்னின்று வரைவு
 தோழிமீர், 577. [கடாபவை, 207.
 தோழியிற் கூட்டக்கூடிப் பின்புலாரா
 வரைவலென்றற்குத்தோழிகுறிய
 வை, 213.
 தோள்கழிதல் - இறத்தல், 12.
 தோள்வளை, 180.
 தோள்வீச்சு, 89.
 தோளிலிடும் உறி, 260, 276.

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 80, 193.
 தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
 தோற்றஅரசரது குடைக்காம்பைத்
 தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
 தோற்றபகைவர்கொள்ளுங்கோ லந்
 தோற்றியவரங்கம், 115. [கள், 544.
 தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
 தோன்றல், 13, 521.
 தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
 நக்கீரர், 7.
 நக்கீரனானுரைத்த இறையனாற்பொரு
 நகர், 345, 556. [னாரை, 230.
 நகரங்காவல் சிறத்தல், 128.
 நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
 நகரம் - கோயில், 356, 370.
 நகரம்நான்கு, 220.
 நகரமானந்தர், 167.
 நகரி, 122.
 நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
 நகரிவலம்வருதல், 72. [524.
 நகவுரைத்தல், 425.
 நகுலம் - கீரிப்பிள்ளை, 393, 406,
 நலக - ஒளி, 216, 246.
 நகைக்கூத்து, 58.
 நகைச்சுவையவிறயம், 83 - 4.
 நகைத்திறச்சுவை-விதூடகக்கூத்து;
 வசைக்கூத்தென்பாருமுளர், 80,
 நகைப்பதம், 365. [193, 381.
 நகையாடாயம், 150.
 நகைவேழம்பர் - சாரமானிகள், சிரி
 க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,
 நக்கைபெரும்பெயர், 511. [539.
 நச்சினார்க்கினியர்: இவர் பாண்டி
 நாட்டிலுள்ள மதுரையில் அந்தண
 வருணத்திற் பாரத்துவாச கோத்

தோற்கடகு, 385.
தோற்கருவிகள், 106.
தோற்கருவியிசைப்பார், 158.
தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.
தோற்கைத்தளம், 366, 384.
தோற்கொடும்பறை, 542.
தோற்பாவை - விநோதக்கூத்தாதி
ஜஸ் ஒன்று ; தோலாற்பாவை

திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
சிரியர். இதனால் இவர் 'மதுரை
யாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்
கினியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொல்காப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சீவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூக்க

உரையெழுதாதொழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதுக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 468.
நச்சு - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
நச்செள்ளையார், 7. [331, 420, 432.
நசை வேட்கை - மிக்கவிருப்பம்,
299, 310.
நஞ்சுண்டோனவினயம், 85, 87.
நஞ்சுற்றகாமம், 48.
நட்டம், 88.

நந்தின்வீங்கிசை நா, 543.
நந்து, 259, 276.
நப்பின்னை, 455.
நம்பியர், 361.
நமக்கரித்தல், 536.
நயந்தகாதல், 299.
நயந்தெரிமாக்கள், 570.
நயப்பு, 43.
நயனில்மொழி - நயப்பாடி ல் ல ரா த
நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.
நரகர், 568.

நடடுவன், 582.
 நட்பு - நாலாநரம்பு, நாலுநரம்பு...
, 222, 234, 534.
 நடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 நடம், 188, 288.
 நடம் ஏழாண்டுநவிலுதல், 25.
 நடன், 83.
 நடடி, 83.
 நடுக்குச்சாலாநயம், 298, 309.
 நடுக்கமடுதல், 84.
 நடுக்கல், 90.
 நடுகல், 28.
 நடுங்க - அசைய, 484.
 நடுங்குதுயர், 294.
 நடும்புகழ்வளர்த்தல், 495.
 நடுவுநிலைச்சுவையவியல், 83 - 4.
 நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி
 = இம் அழும்பாவைமன்றம், 165.
 நடுவூர்மன்றம்-ஊர்நடுமன்றம், 313.
 நடுவைவிரும்புவான், 212.
 நடை, 204. [பு, 37, 205.
 நடைமிகுத்தேத்தியகுடைநிழன்மர
 நடைமூன்று, 203.
 நண்டுக்கரம், 455.
 நண்ணுமின்கள், 428.
 நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.
 நண்பகலின்பொழுதுபோக்குதல்,
 நணித்து, 257.
 நத்தை, 276.
 நந்தன், 161.
 நந்தனவனம், 379.
 நந்தி, 115, 494.

நரகவேதனை, 535. [டையவன், 407.
 நரகன் - நரகித்கேதுவானவினையு
 நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பர
 கதியிழக்கும் பண்பு, 395.
 நரசிங்கம், 460.
 நரத்தை, 318, 327. [75, 113, 120.
 நரப்படைவு - நரம்பு அடைவு, 64, 69,
 நரப்புக்கருவி, 156, 158.
 நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.
 நரம்பினும் பத்தரினந்தாக்குங்கருவி,
 நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.
 நரம்பு ஏழு, 222.
 நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.
 நரம்புகளுள் இஃது இதனிற்றிமக்கு
 நரம்புளர்த்தல், 446. [மென்பது, 453.
 நரி, 288.
 நரைமுதிர்பாக்கை, 568.
 நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.
 நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர், 481.
 நல்லந்தவனார், 7.
 நல்லநாளித்கோட்டைவாயிலிலே
 கொடி கட்டுதல், 402.
 நல்லபுலவர், 9.
 நல்லார் - மகளிர், 563.
 நல்லிசைப்புலமை, 488.
 நல்லூர், 7. [படுமழகு, 433.
 நல்லோரேத்து - மகளிராலேத்தப்
 நல்வலம் - களவெற்றி, 537.
 நல்வினை - விழா, 152. [பம், 281.
 நல்வினைதீவினைப்பயன் இன்பதுன்
 நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வடிவு,
 19, 44, 243, 519, 586.

சூகூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நலம்பாரார்ட்டுதல் - புனைந்து அழகு

செய்தல், 49, 53.

நலம்புரிகொள்கை, 298, 391.

நலிதல், 105.

நலகதிர் - ஆசீவகமதனால், 551.

நலச்சுவை, 161.

நலநீர் - புதியநீர், 146.

நலமணி, 71, 117.

நலவரத்தினம், 181.

நலவரத்தினவனை, 196.

நலியம், 401.

நலிலுதல், 25, 494. தல், 392.

நலின்றுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு

நவை - குற்றம், 121, 146.

நள்: நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி

நள்ளியம், 496. [நிந்தது, 408.

நள்ளியாமம், 15.

நள்ளிருள், 3, 182.

நள்ளிருள்யாமம், 396.

நளசரிதம், 358 - 9.

நளனுந்துன்பமுழந்தானென்பது,

நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.

நளிமலர், 44.

நளினீபதுமகோசம், 81.

நற்கதி, 432.

நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.

நைமமலிவியன்மார்பு, 464.

நன்கலம், 156.

நன்கனம், 75, 527.

நன்மை தின்மை, 311.

நன்வாயாருதல், 503.

நன்னன்வேண்மாளர், 521.

நன்னுகர், 7.

நன்னூரி, 195.

நன்னூல், 14.

நன்னூல் மயிலைநரதருரை, 41, 180,

206, 261, 393, 441, 472, 481,

486, 489, 491, 508.

நன்னூல்விருத்தியுரை, 441, 472,

481, 489, 526.

நன்னூற்புலவன், 63, 527.

நனந்தலை, 138, 154.

நனவு, 432.

நனி - மிகுதி, 136, 338.

நனை - அரும்பு, 149, 169.

நாக்கிழப்பாகவாய்ப்பமையதைதல்,

நாகணம், 179, 195. [357.

நாகந்தோலுரித்தாம்போல அகப்பற்

றும்புறப்பற்றும்அற்று இந்நிரிய

வசமுறுத்துமுற்றத்துறத்தல்,

நாகநாடு, 34. [371.

நாகநீணகர், 34.

நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றூய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலாவது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தகுறவர், 522.
 நறு, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுந்தாளி, 340.
 நறும்பல்கூந்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நறை, 513.
 நறைகெழுமாலை, 536.

நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சுரபுண்ணை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதுன்புறுதல், 335,
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுவின் குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நா காத்தல் வேண்டும், 287, 540.
 நாகிளமுத்து, 227.
 நாசயோகம், 269.
 நாஞ்சிற்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநன்னூல், 63, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. சூகந

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.
 நாட்பலிபீடிகை, 30, 589.
 நாட்பறை, 106.
 நாடக அரங்கு, 56.
 நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.
 நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.
 நாடகக்கணிகையர் அரசனுடைய மாணியும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு பொன்னும் சிதப்பாகப்பெறுதல், 76. [லுதல், 25.
 நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டு நட நவி நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில்தன் டிடம் பிடித்தல், 25, 79. [121.
 நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை, நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல் முதலியன, 57.
 நாடகக்கவி, 108.
 நாடகக்காப்பியம், 8.
 நாடகசர்வை, 522.
 நாடகசாஸ்திரம் உள்ளே போதற்கு ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.
 நாடகத்தமிழ், 190.
 நாடகத்தமிழ்தூல், 9.
 நாடகத்தொழில், 78.
 நாடகதூல், 63, 119, 232.
 நாடகதூலாசிரியர், 69.
 நாடகதூலின் கூறு இரண்டு, 108.
 நாடகப்புவன் ஈடுவரவு, 61, 100.
 நாடகப்பொதுமகள், 20.
 நாடகம் - சாதிபத்தனுள்ளுன்று; சாந்திக்குத்துநான்கனுள்ளுன்று; அது கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80, நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.
 நாடகம் 121 425 539 - 40.

நாடிடையிட்டுக்காடிடையிடும் நீங் நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 226.
 நாடுகாண்காலை, 355.
 நாடுவளஞ்சூரக்கென்றேத்தல், 582.
 நாடுதொழும்வென்றுவென்றெடுத்த நாண், 198. [கொடி, 415.
 நாண்மகிழிருக்கை, 150, 170.
 நாண்முழவு, 106.
 நாணம், 421.
 நாணமுதலிய நான்கு, 433.
 நாணமுற்றோனவியம், 85, 87.
 நாணழிபூசல், 479.
 நாணிவி, 159.
 நாணுடைக்கோலம், 172.
 நாத்துண் - கணவனுடன்பிறந்தான், 417, 429. [63.
 நாத்தொலைவில்லாநன்னுற்புலவன், நாத்தையுச்சரிக்குமாபு, 105.
 நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.
 நாமகரணம், 404.
 நாமகள், 500. [500.
 நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392, நாயகப்பத்தி, 70, 116.
 நாயகமூர்த்தி, 283.
 நாயனார், 291.
 நாரணன், 534.
 நாரத்து - நாரத்தை, 318.
 நாரதசிகை, 458.
 நாரதமுனிவன், 187.
 நாரதர் - தேவவிருடி, பஞ்சபாரதிய மென்னும் இசைத்தமிழ்தூலாசிரியர், 9, 176, 446.
 நாரதன் கலகப்பிரியன், 188.
 நாரை, 16, 260.
 நாலடியார் : இது பதினெண்கீழ்க் கணக்கினுள் புகலால்கி : சைன

நாடகமடந்தையர்- தனியிலார், 499,
 நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.
 நாடகவழக்கு, 14.
 நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
 நாடாள் செல்வர் வலனேத்தல், 542.
 நாடி எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.
 நாடிகள் மூன்று, 103.

முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
 கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-
 வெண்பாக்களையுடையது;
 பதுமலுரென்பவர் திருக்குறளிற்
 போல இதன்பொருளை அறம்
 பொருள் இன்பமென்னும் முப்
 பாற்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

கூக்ச அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத்
 துப் பாடல்களைத்தனித்தனியே
 தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
 பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
 வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
 றனர், 24, 160, 236, 276, 281,
 393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாற்று, 101.

நாவல், 195.

நாவலந்தன்பொழில், 441, 531.

நாவலந்தணன், 392, 404.

நாவலந்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நான்மணிக்கழகை: இது பதினெ
 ண்கீழ்க்கணக்கினுள் இரண்டா
 வது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட
 101-வெண்பாக்களையுடையது;
 [சில பிரதிகளில் ௧௦௭ - பாடல்க
 ளிருக்கின்றன.] விளம்பிநா
 கலுரென்னும் ஆசிரியரால் இயற்
 தப்பட்டது; இதுதிருள்ளவெண்பா
 க்கள் விதியாகவேனும் விலக்காக
 வேனும்இரண்டும் விரவியேனுமுள்
 ள நந்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
 இதற்குப்பழையவுரையொன்றுண்
 டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிந்கே
 ள்விழுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருக்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தணர் நவின்றவோதை.

நாவிக்குழம்பு, 338, 351.
 நாவியின் பிள்ளை, 524.
 நாவின்வின் ததூல், 494.
 நாவொடுவிலல், 146.
 நாழிகைக்கணக்கர் - கழிகையார், நா
 ழிகைவட்டிலிவாருமாம், 140,
 158.
 நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.
 நாழிகைப்பறை, 86, 106.
 நாழிகைவட்டிலிவார், 158.
 நாளவிடும்பல்லுயிர், 551.
 நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,
 நாளணி, 557. [186 - 7.
 நாளணியோதை, 352.
 நாளைச்செய்குவமறமெனின் இன்றே
 கேள்விரல்லுயிர் நீங்கினும் நீங்கும்,
 நாளொப்பனை, 557. [570.
 நாளோலக்கம், 504.
 நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்
 கம், 18, 208, 210, 449, 489.
 நாற்காதவட்டகை, 145.
 நாற்றநான்கு, 114.
 நாறு, 261.
 நாறுதல் - தோன்றுதல், 134.
 நாறுநரந்தம் - நாரத்து, 318.
 நான்கனுருபுவிரித்தல், 20, 312,

339.
 நான்மறையாளன், 298, 549, 567.
 நான்மாடக்கூடல், 490. [ணம், 32.
 நான்முகத்தோன்படைத்தநால்வரு
 நான்முகன், - ஒருவகைமத்தளம்,
 பிரமன், 106, 374.
 நான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,
 நானம் - நாற்றம், நெய், 45. [451.
 நானுவிதமான செல்வம், 45.
 நீக்கந்தக்கோட்டம், 242, 248.
 நிக்கந்தன் - அருகன், 301.
 நிகர் - ஒளி, 247.
 நிகர்த்து - நேரொத்து, 193.
 நிகர்மலர், 15, 241. [னுள்ஒன்று, 81.
 நிகுஞ்சனம் - அங்கக்கிரியைபதினாறு
 நிசாளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 நிட்களம், 264. [106.
 நிடதக்கை-இரட்டைக்கைகளுளொ
 நிடாதம், 101, 457. [ன்று, 97-8.
 நிணங்கொள்புலால், 208.
 நிணச்சோறு, 160, 325.
 நிணம், 330.
 நிணம்படுகுருதி, 543.
 நிணனுக்குருதி, 321.
 நித்தல், 30. [589.
 நித்தல்விழவு - சீபலி, 31 - 2, 186,

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூகடு

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திலப்பூண், 215, 494.
 நித்திலப்பூம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாலை, 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நிதித்திரள், 198.
 நிதிதுஞ்சுவியனகர், 556.
 நிதியின்கிழவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 ருள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438.
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவினோதம், 434.
 நிமித்திகள், 5, 12, 590 - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமானவார்த்தை, 502. [371.
 நியாயம், 272.
 நிற்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிரந்தரம், 284.
 நிரத்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [நல்லார், 11.
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - ஒழுங்கு, 554.
 நிரனிதை, 124, 130, 235, 252.
 நிராயுத்யம், 264, 284.
 நிரியாசம் (வாசம்), 154, 379.

நிரைக்கழு, 414.
 நிரைகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 324.
 நிரைநிலைமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிதவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதிரு - வினாவு, 391.
 நிலந்தருதிருவித்பாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தினூஇயது,
 230.
 நிலந்தரு திருவினெடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பூ, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் நால்வகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழ்ந்தசிலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிழைத்
 தலில்லை, 524.
 நிலம் பொறுதவினையுள், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கள், 15. [537.
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீன்முடியாற் பலர்தொழு
 நிலவரைப்பு, 173. [படிமம், 574.
 நிலவின்பசங்கதிர், 333.
 நிலவு, 134.
 நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2.
 நிலவுப்பயன்கொள்ளுமற்றம், 125.

நிருத்தக்கைமுப்பது, 81.

நிருத்தம், 76, 121.

நிருத்தாங்கம், 90.

நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவா

சித்தல், 58. [255, 272, 522.

நிருமித்தல், 51, 160, 163, 250,

நிருமித்துவைத்தல், 47.

நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிலனகமுளி, 427, 439 - 40.

நிலா - ஒளி, 129, 494.

நிலாக்கோட்டம், 242, 248.

நிலாமுற்றத்திலிருந்து இளவெயில்து

கர்தல், 378. [137, 153, 232, 563.

நிலாமுற்றம், 49, 125, 131, 134,

நிலாமுன்றில், 360, 562.

நிலை - தன்மை, 519.

சூகூசூ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

நிலை அறுவகை, 81.
 நிலைஇய, 34.
 நிலைக்களம், 2.
 நிலைகெழுக்கடல், 3, 507.
 நிலைநின்றாடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுயர்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிவந்து, 265.
 நிவப்பு, 338.
 நிவப்புத்துக்கு, 59, 91, 382.
 நிழல் - ஒளி, 165.
 நிழல்காலமண்டலம், 32, 561.
 நிழல்காடெடுங்கல்நின்ற மன் தம் ,
 நிழலணங்குமுருகு, 205. [145.
 நிற்குமானம், 63, 109 - 10.
 நிற்தல் (ஆசனம்), 371.
 நிறஞ்சிதைகவயம், 549.
 நிறப்புண், 549.
 நிறம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிறவாளத்தி, 105.
 நிறீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோற்றுலாம், 369.
 நிறைகரத்தல், 152, 173.
 நிறைகுடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புகல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.
 நிறையருந்தானை, 531.
 நின்றாடல், 89, 193 - 4.
 நின்றிழை, 403.

நீண்மொழி, 566. [298
 நீணிலங்கடந்தெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமளந்தோன், 178.
 நீணிலமளந்தோன் மகன், 194.
 நீனோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489.
 நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260; 278.
 நீர்க்கீழரும்பு, 381.
 நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 536.
 நீர்த்துறை, 518. [334.
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நசைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259.
 நீர்நாய்வாரியையவெளவிண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்படவைகள், 278.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மலிவான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376.
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294.
 நீர்வேட்கையினால் மான்விளித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 391,
 நீர்வேலிமூனார். 591. [403. 570.

நின் தேத்துவார், 140, 157.
 நின்னிற் பிரியேனென்றல், 219.
 நினேப்பிடுகை, 77, 121.
 நினையுங்கோள், 297.
 நீக்கல், 90.
 நீசம், 534.
 நீட்டித்திருத்தல், 401.
 நீடுநீர்வையை, 462.

நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீரணிவிழவு, 255, 488. [286].
 நீராவி, 256, 271, 521.
 நீராவிச்சோலை, 380.
 நீரின்குணமும்பகுதியும் நான்கு பய
 னும், 102 - 3.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. காக்கை

நீரின்மைநிலை, 18.
 நீரின்றிவேனில் தெறுநிலம்-பாலை, 18.
 நீலக்கச்சு, 440.
 நீலக்குதம்பை, 181, 197.
 நீலகண்டனார், 7.
 நீலகந்தி, 387.
 நீலகிரி, 537.
 நீலகேசித்திரட்டு, 524, 551, 565.
 நீலச்சாதருடை, 196.
 நீலத்தானை, 427, 439.
 நீலப்படாம், 153.
 நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.
 நீலப்போது, 207.
 நீலம், 211, 367, 387.
 நீலமணி, 168, 172, 497.

நுண்மணல், 184.
 நுண்மை, 80.
 நுண்வினைக்கம்மியர், 144.
 நுதல், 133.
 நுதல்கிழித்து விழித்த இமையாநாட்
 நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.
 நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,
 167, 356, 370.
 நுந்தை, 210, 590. [494.
 நுரையெனவிரிந்த நுண்பூங்கலிங்கம்,
 நுழைதல் - கழிதல், 271.
 நுழைவினை நுண்ணூண், 181.
 நுளைச்சியர், 17.
 நுளையர், 218.
 நுளையர்விளரி, 17.

நீலமணியின் குணம் பதினொன்று,
குற்றம் எட்டு, சாதிநான்கு, நிறம்,
368, 388.

நீலமணிவண்ணன், 193, 431.

நீலமேகம், 293, 304.

நீலமேனியெழியோன், 148, 168.

நீலவிதானம், 36, 40.

நீலன் - செங்குட்டுவனுடைய ஒற்ற
நிறம்பலவன், 564, 566.

நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,
317, 322, 331, 509.

நீலோற்பலம், 133.

நீளிடை - காடு, 332.

நீளும்விழி, 86.

நீறு, 114.

நீனிமம், 325.

நீனிமஞ்சுரை, 315.

நுகம், 558.

நுகர்தல் - பயன்கோடல், 378.

நுகப்பு, 210. [ன்று, 277.

நுட்பம் - கரந்துறைகோள்களுளொ

நுண்டுகில், 379.

நுண்டொடர், 197.

நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகி

லும் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்

பேதைமைத்தே, 489. [585.

நுண்ணியகல்லுக்குவெண்சிறுகடுகு,

நுண்பொறிவெள்ளை, 443, 452.

நுளை, 363.

நூபுரக்கை, 307.

நூபுரம், 180, 196.

நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்
றன்பெயரென் றுமட்டுந்தெரி கி த
து, 9, 115.

நூல்யாப்பு (துகில்), 379.

நூல்வழக்கு, 100.

நூலணிமார்பர் - பார்ப்பார், 345.

நூலநிபுலவர். அமைச்சர், 527.

நூலால்நெய்த ஆடை, 369.

நூலுணர்ச்சி, 282.

நூலேணி, 440.

நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.

நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.

நூழிலாட்டல் - கொன்றுகூவித்தல்,

நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394. [544.

நூற்சிதப்புப்பாமிரம், 32.

நூற்றுவர் - துரியோதனன் முதலி

யோர், 461.

நூற்றுவரைக்கொல்லி, 415.

நூன்முகம், 78.

நூனெறிமாக்கள் - தபதிகள், 572.

நேகிழ்த்துப்புணர்த்தல், 65, 100.

நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல், 519.

நெஞ்சுழிதல், 465.

நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப்பொய்

நெஞ்சு, 511. [ச்சாந்தேறுவார், 165.

அஅ

கூகூஅ அரும் பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

நெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை, 439.
 நெஞ்சையொறுக்கும் பிணி, 311.
 நெஞ்சொடுகூறல், 87, 479.
 நெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.
 நெட்டுயிர்ப்பு }
 நெட்டெழுத்தைந்து, 105.
 நெடித்தல் - நீட்டித்தல், 429.
 நெடியமால், 168.
 நெடியாது - தாமதியாமல், 417.
 நெடியோன் - ஒருபாண்டியன், 168,
 302, 391, 495, 561. [220, 230.
 நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,
 நெடுங்கல்லின் தமன்றம், 164.
 நெடுங்காழ்க்கண்டம், 554.
 நெடுங்குளம் - பாண்டிநாட்டிள்ள
 தோளூர், 294, 305.
 நெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த
 ஒரு பாண்டியன், 28, 439.
 நெடுந்திசை, 230.
 நெடுந்துக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.
 நெடுநகை - மிக்கநகை, வெடிசிரிப்பு,
 நெடுநல்வாடை: இதுபத்துப்பாட்டுள்
 ஏழாவது; 188 - அழகையுடையது.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனை
 மதுரைக்கணக்கரையனார் மகனார்
 நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினூர்க்கி
 னியர் இயற்றிய உரையையுடையது;

நெய் - புழுகு நெய்; இது கூந்தற்க
 ணியப்படுவது, 133, 147, 430.
 நெய்த்தல், 387.
 நெய்தல் - நெய்தற்பூ, நெய்தனிலம்,
 14, 17, 200, 214, 343, 360,
 376, 388, 496.
 நெய்தலங்கானல், 184, 199, 201,
 நெய்தலியாழ், 453.
 நெய்தற்கருப்பொருளுமுதற்பொரு
 ளுமுரிப்பொருளும், 16 - 7, 218,
 நெய்தற்பறை, 106. [252.
 நெய்தற்றிணை, 14. [பொழுதும், 16.
 நெய்தற்றிணைச்சிறுபொழுதும்பெரும்
 நெய்தனிலத்துக்கு விலங்கில்கையென்
 நெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.
 நெய்ம்முறை, 429, 441.
 நெய்யணி, 126.
 நெய்வாசம் - புழுகுநெய், 180, 336.
 நெரித்தல், 193, 277, 549.
 நெருகல், 251.
 நெல், நெல்லு, 29, 155, 182, 199,
 நெல்லு, 195. [390.
 நெல்லிச்சிவரிக்கூத்துள்ளன்று, 88.
 நெல்லின் பொழில், 403.
 நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு
 விரல், 115. [தல், 278.
 நெல்லுக்கவரித்தொங்கல்போலவினை

132, 247, 557, 561.
 நெடுநிலைமாடத்திடைநிலம், 335.
 நெடுநிலைமாடம் (எழுநிலை மாடம்),
 நெடுநிலைமாளிகை, 147. [42, 48.
 நெடுநீர் - மிக்கநீர், 355.
 நெடுநெறி - பெருவழி, 345, 347.
 நெடுமாராயவஞ்சி, 529.
 நெடுமால்-ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார்,
 நெடுமுடியண்ணல், 298. [462.
 நெடுஷம், 308.
 நெடுமொழி - புகழ், பெருவார்த்தை,
 வீரமொழி, 358, 374, 507, 525.
 நெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 நெடுவேள் - காமன், முருகன், 514,
 நெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குன்
 று, 511.

நெல்லுடைக்களன், 496.
 நெல்லையரிந்துடோரிடல், 279.
 நெளி - ஓடாபரணம், 197.
 நெளிதல், 90, 275.
 நெற்கதிரோடு அழைக்கயுக்குவனையை
 யுக்கலந்துமாலைதொடுத்தல், 279.
 நெற்கிடை, 104.
 நெற்குட்டைக் கடாவிடல், 279.
 நெற்பயிர்மலைச்சாரலில்விளைதல்,
 நெற்பொரியும் வெம்மை, 18. [306.
 நெற்றி, 441, 573.
 நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டியுமாம், 442,
 நெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 நெறியருமை, 305.
 நெறியிருக்குஞ்சி, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூகூகூ

நெறியின்கியோர், 357.

நெறியின்கியோர் நீரலகநிணுமதியா
மைபென் தறியல்வேண்டும், 266.

நென்னல், 217.

நேமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,

நேமிநெடுந்திண்டேர், 215. [403.

நேயம், 548.

நேர்கட்டி, 154, 385. [378.

நேர்கட்டிமுதலிய அறுவகைக்கூட்டு,

நேர்கட்டி முதலிய ஐந்து, 367.

நேர்ஞ்சங்கிவி, 197.

நேர்ந்த - பொருந்தின, 215.

நேர்மை, 50.

நேரடி, 55.

நேராதார், 529.

நேரியன், 186.

நேரிவாயில் - உடைபூரின் தெற்குவா
யிலின்கண்ணதோரார், 552.

நெரொத்து, 193.

நொச்சி, 266, 287, 371.

நொச்சியான், 218.

நொசிதவம், 265.

நொடி, 85.

நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.

நொடிதரும் - பாடும், 218.

நொடியிறுவான் (தாய்), 433.

நொடை - விலை, 200.

நொடைநவில்மகடே, 183.

நொடையாட்டியர் - விற்றும்களிர்,

நொண்டுகொள்ளல், 259. [138, 155.

நோக்கினூர்கண்ணிடத்தேதந் தெநா
ழிவை நிறுத்துவோர், 156.

நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
ளொன்று, 80, 193.

நோக்கெதிர்நோக்கல், 188.

நோதக - நோவுதக, 126.

நோவுதகவு, 429.

நோற்றுணல்யாக்கை, 265.

நோன்பு, 36, 245, 252, 464.

பஹாரம், 277.

[331.

பஹுழிசைக்கொச்சக்கவலிப்பா,

பஹுளியாறு - குமரியாற்றிற்குத்

தெற்கின்கணைய ஓராறு, 230,

பக்கநெறி, 310. [292, 302 - 3.

பக்கப்பிரதியோகம், 81.

பக்கம் - திதி, 237, 269.

பக்கம்புடைகொள்ளல், 340.

பக்கமண்டலி, 81.

பக்கமலை, 302.

பக்கல், 77, 212.

பக்கவஞ்சிதம், 81.

பக்குவம், 11.

பகடி, 89.

பகடு, 17, 558.

பகர்தல் - விற்தல், 2, 154.

பகல் - அரையாமம்; நாள் (ஆகுபெ
யர்), 48, 135, 247, 298.

பகல்செய்வான், 217 - 8.

பகல்செல்வாயில், 12, 590.

பகல்செலமுதிர்ந்த படர்கூர் மாலை,

பகல்மாய்ந்தமாலை, 560. [554.

பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுதிவாயில்,

கீழ்த்திசை, 248.

பகல்வெய்யோன், 213, 537.

பகலில் விண்மீன் விழுதல் உற்பாதமெ

பகவதியான், 89. [ன்பது, 480.

பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.

பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 340.

பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுந்

பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.

பகுசுருதியாகமம், 284.

பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.

நோதகவு, 417,
 நோதிதம் - நொந்ததிதம்; பாலைப்
 பண்ணின்றிறமைந்தனுளொன்று,
 128, 135, 354.
 நோய் - உடம்பின்மெலிவு, 421.
 நோலை - எட்கசிவு, எள்ளுருண்டை,
 141, 160, 315, 325.

பகுதிப்பொருள் விருதி, 236, 272,
 பகுவாய்-அங்காக்கும்வாய், 171-2.
 பகை - ஆறாநரம்பும் மூன்றாநரம்பும்,
 உட்பகை, 160, 222, 234, 534.
 பகைதொடர்பொருளில், குவவுருபு
 வருதல், 486.
 பகைநரம்பு, 218, 224.

எ 00 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பகைநரம்புநான்கு, 233 - 4.
 பகைப்புலம், 542.
 பகைபுறம் - பகையிடம், 143.
 புகையணங்கு, 293.
 பகையின்மைவருணனை, 332.
 பகைவர்தஞ்சுதலுற்றபொழுதில்
 ஊர்க்கொலைசெய்யுமறவர், 331.
 பகைவர்நாட்டிற்பகலிற்சுகைநகுதல்
 உற்பர்தம், 162.
 பங்கம் (துகில்), 379.
 பங்களர், 530.
 பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.
 பங்குனிமுயக்கம், 362.
 பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,
 195, 225, 379.
 பச்சிலைக்கொடியும் மாலையும், 523.
 பச்சிறைச்சி, 155.
 பச்சை, 388.

பஞ்சநமஸ்காரம், 276.
 பஞ்சபரமேட்டிகள், 255, 270.
 பஞ்சபாண்டவர், 460.
 பஞ்சபாரதியம்: இது தேவவிருடிநார
 தர் செய்த இசைத்தமிழ்நூல்; தம்
 முடைய காலத்திலேயே இந்நூலி
 றந்துபோயிற்றென்று அடியார்க்கு
 நல்லாரொழுதியிருக்கின்றனர், 9,
 பஞ்சமந்திரம், 260. [233].
 பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையர்தல்,
 பஞ்சமம், 101, 457. [276].
 பஞ்சமரபு: இஃது அறிவனுரென்று
 ம் ஆசிரியராத் செய்யப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்நூல்; சிலப்பதிகார
 வரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு
 நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட
 நூல்களுளொன்று, 10, 190.
 பஞ்சரம், 224.

பச்சைக்கழல்பொலுங் கண்ணையுடை
 பச்சைமாலே, 76 - 7. [யகூளி, 165.
 பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.
 பச்சைவெயில், 129.
 பசுத்தல் - பொன்னிதங்கொள்ளுதல்,
 பசுந்தமேனி, 335, 347. [129.
 பசாசக்கைமூன்று, 95.
 பசாசகணம், 168.
 பசிப்பிணி, 395, 407.
 பசிமுதலியனரீங்குகவெனவாழ் த் த
 பசு, 491. [ல், 159.
 பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி
 ஆலைத்தலைநீருட்டல், 409.
 பசுங்கூட்டு, 154.
 பசுந்தலை, 160 - 61.
 பசுந்துணிப்பிடர்த்தலை, 482.
 பசுமதையத்தேடிய பொருளுடையவ
 ன், 400, 412.
 பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து
 கன்றைத் தேடிவருதல், 401, 413.
 பசுவெயில், 130.
 பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.
 பஞ்சடியாயம், 577.
 பஞ்சதாளப்பிரதந்தம், 74 - 5, 119.
 பஞ்சதாளம், 59. [20.

பஞ்சலித்தல், 278.
 பஞ்சலோகம், 193.
 பஞ்சவர், 448, 461,
 பஞ்சவன், 482, 533, 581.
 பஞ்சவாசம், 138, 155.
 பஞ்சாக்கரம், 297.
 பஞ்சி, 87, 180, 499.
 பஞ்சு (துகில்), 379, 563.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.
 பட்டடை - இளிரரம்பு, 66, 111,
 பட்டது - விளைந்தது, 2. [205.
 பட்டப்பெயர், 399.
 பட்டம், 117, 569.
 பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,
 72, 117, 532, 535.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.
 பட்டாடை, 369,
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 143, 163,
 பட்டிமை - படிது, 490. [564.
 பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணம்,
 490.
 பட்டினப்பாக்கத்துமன்றத்தில் உலக
 நோன்பிகள் இட்ட சிலாதலம்,
 280.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி.. எஃக

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தின் உள்நகர், 141, 159, 183,
247, 263.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்
டுள் ஒன்பதாவது ; நடுக - அடி
களைபுடையது; சோழன்கரிகாற்
பெருவளத்தானைக் கடியலூருநத்
தீரங்கண்ணனார் பாடியது; நச்சி
னார்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்
டது, 47, 125, 143, 252, 543.

பட்டினம், 142.

பட்டினவர், 155.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டு
வும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும்
பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதிகள்,
399, 412. [412.

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,
பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.
பட்டுக்கள், 140.

பட்டுச்சாலியர், 154.

பட்டுதூல், 154, 389.

படகம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.

படங்கு, 366, 554.

படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம்,
தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189,
190, 314, 411. [236, 337, 348.

படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,

படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.

படர்குதும், 298.

படர்கொடி, 220.

படர்நோய், 266, 335.

படரா - செல்லாத, 484.

படருறுமாலை, 226. [132 - 3, 543.

பட்டை - இலைத்தொடை, 118, 126,

பட்டை - பெருங்கொடி, 147, 369.

படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம், 589.

படிமத்தாள், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றது, 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றனார் - கடைச்சங்கப்
புலவர்களுள் ஒருவர்; 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிவம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395; 407.

படுக்கை, 198, 253.

படுக்கையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல், 105, 190. [474.

படுதல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

படுபொருள் - புதையல், 464, 506-7.

படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

படைக்கல், 436. [234, 454.

படைக்கலம், 193.

படைக்கிழவன், 220. [140, 158.

படைக்கும் விழவுக்குள் கொட்டுவார்,

படை குடி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்
குரியன், 165.

படைகெழுமாக்கள், 142.

படைச்சிறுக்கன், 224.

படைச்சிறுபிள்ளை, 220.

படைத்தலைவர், 167.

படைத்துக்கோட்பெயர், 443, 452,

படைப்புலரி, 365. [454.

படைமூன்று, 159. [347.

படையமைசேக்கைப்பள்ளி, 335.

படாதன - அடாதன, 247. [390.
படாம், 137, 153, 174.
படி - உலகம், வடிவு, வேடம், 35,
படிக்கட்டளை, 122.[249,506,588.
படிக்கலன், 76.
படிதம் - கோவாங்கு, 178 -9,367,
படிதல், 293. [387.
படிந்தவாடல், 80.

படையுள்படுவோன் - சின்னமுதி,
220, 231.
படைவிலக்கு, 58, 82.
படைவிளங்குதடக்கை, 512.
பண், 63-4, 101, 191-2, 204 - 5,
226, 248, 278, 349 - 50.
பண்களின் திறம், 366, 384.
பண்கனிபாடல், 563.

எஃ - அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.
பண்டசாலை, 164, 200.
பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.
பண்டம், 46, 138, 160.
பண்டி, 182.
பண்டிதன், 88. [லைத்தமொழி, 35.
பண்டேய்த்தமொழி- பண்ணைத்தொ
பண்டையோர், 571.
பண்ணமைசிலம்பு, 2.
பண்ணமைமுழவு, 66, 106.
பண்ணல், 64, 91, 203.
பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்
பட்ட குறிக்கோள், 59.
பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.
பண்ணவன் - கடவுள், 264, 284.

பண்புகொள்பெயர், 370.
பண்புத்தொகை, 129.
பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.
பண்பொட்டு, 170, 236, 274.
பண்பொட்டுவிரித்தல், 13, 133.
பண்மாறு, 120.
பண்முறைமை, 224.
பண்மொழிநரம்பு, 151.
பண்வகை 204.
பண்வரவு, 66, 111.
பணி - வேலை, 156. [21.
பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,
பணித்தட்டார், 199, 434.
பணித்தல் - அருளிச்செய்தல்;
திரைச்சொல்; "பணிவிடை"

பண்ணுத்தி, 105.
 பண்ணிகாரவருக்கம், 199.
 பண்ணியப்பகுதி, 183.
 பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.
 பண்ணியன் மடந்தையர் - இசையறி
 வார், 499.
 பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.
 பண்ணிலக்கணம் பதினென்று, 66,
 பண்ணின்பயம், 423. [354.
 பண்ணீர்மை, 61, 63, 69, 108,
 பண்ணீர்வண்டு, 341. [110, 113.
 பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.
 பண்ணுநிலை, 61, 69, 102.
 பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.
 பண்ணும் - செய்யும், 114.
 பண்ணுவார், 140.
 பண்ணென்றதற்குக் காரணம், 105.
 பண்ணை - ஓடை, தோட்டம், 44,
 292, 342, 355, 370. [221.
 பண்ணைக்கண்டத்தாற்பாடுதல்,
 பண்ணான்கு, 78, 109, 289.
 பண்ணான்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்
 தல், 453. [த பாட்டு, 278.
 பண்ணிறத்திற்சேர்ந்துபழறிப்போதா
 பண்ணின் நலிலை, 113.
 பண்ணாற்றுமூன்று, 65, 68, 110,
 பண்படுத்தல், 131. [112, 234, 350.
 பண்பு, 37, 408.

யென்னும் வழக்கு, 231.
 பணிப்பெட்டகம், 376.
 பணிப்பொத்தி (துகில்), 379.
 பணிபண்ணுமிடம், 199.
 பணிமொழி, 220, 300.
 பணிலம், 35, 40.
 பணிவிடை, 231, 346, 348.
 பனை - பந்தி, 209, 402.
 பனைநிலைப்புரவி, 339, 352.
 பத்தர், 203, 260, 561.
 பத்தாளவு, 9.
 பத்தன், 88.
 பத்தி, 116, 194, 196.
 பத்திக்கீற்று, 53, 172.
 பத்திபாய்தல், 387 - 8.
 பத்திரகாளி, 482.
 பத்திரம், 88. [571.
 பத்தினி, 22, 40, 395, 407, 490,
 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,
 30, 527 - 8.
 பத்தினிக்கல்கால்கொண்டது 546-7.
 பத்தினிக்கோட்டம் } 30, 572, 589
 பத்தினிக்கோயில் }
 பத்தினிப்பெண்டிர், 27, 398, 410,
 469, 474, 491, 520, 526.
 பத்தினிமகளிர், -5.
 பத்தினியையுயர்ந்தோரேத்தல், 3, 4.
 பத்தினியைப்பலர்தொழுதல், 519.

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி.

௭௦௩

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.
 பதஞ்சலியோகஞத்திரம், 371.
 பதணம், 266.
 பதம் - உணவு, 498, 570.
 பதம்வீழ்ந்தாடல், 178.
 பதாகம், 92.
 பதாகை, 97, 222, 224, 370.
 பதாகை இரண்டு, 98.
 பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.
 பதாகைமுதலிய இருபத்துநான்கு
 பதாகையாடை, 354. [நைக்கை, 60.
 பதி, 34, 298.
 பதிகச் செய்யுள், 305.
 பதியிலாரித்ருடிக்குத்தற்பட்டோர்க்
 குச்செய்யுந்தண்டனை, 381.
 பதியிலாரின்வீதியிரண்டு, 384.
 பதியிலார், 20, 158.
 பதியெழுவறியாப்பண்பு, 391.
 பதியெழுவறியாப்பழங்குடி, 34, 38.
 பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க
 புலவர்களியற்றிய எட்டுத்தொ
 கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்
 பதினமரைப்பாடியது; இத்
 தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே
 ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்
 அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்
 ஸ்குப்புலப்படும். இஃது ஒவ்
 வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த
 துறுபாட்டுக்களையுடையது; பத்
 துப்பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பட்
 டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்
 பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்
 பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;
 12, 23, 260, 415, 504, 520 -
 22, 527, 531, 535, 552-3, 558-

பதுமம், 367, 387.
 பதுமராகம், 387.
 பதுமாசனம், 232 - 3.
 பதுமாஞ்சலிக்கை, 97.
 பதுமுகம், 195, 232.
 பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.
 பந்தர் - சிழல், 143, 163, 271,
 334, 342, 369, 416, 564 - 5.
 பந்தி, 339.
 பந்திகோசிகள், 346.
 பந்து, 88, 315, 317.
 பப்பரப்பெண்டு, 88.
 பப்பறை, 88.
 பயங்கெழுமாரகர், 42.
 பயச்சுவையவினயம், 83. [46, 203.
 பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,
 பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி,
 பயறு, 390, 496. [523,
 பயன் - பால், 417.
 பயன்மெறிகேள்வி, 549.
 பயனிலகூறுவோர், 265, 432.
 பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.
 பயிர்தல், 536.
 பயிர்வண்டு, 204.
 பயிரும்யாழ், 499.
 பயிலக்கட்டல், 197.
 பரகதியிழக்கும்பண்பு, 395.
 பரகதியோர், 168.
 பரசல், 72, 527.
 பரசியேத்தல், 481.
 பரஞ்சோதிமுனிவர், 22.
 பாண், 522.
 பாணர், 7.
 பாணி, 117, 508.
 பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை

50, 555 - 9, 513, 550.
 பதினாறுபடலம், 205.
 பதினேராடல், 20, 26, 80, 89,
 179, 190 - 92, 194, 204, 289.
 பதினேராடலிற்சுத்து, 91.
 பதுமகோசிகக்கை, 92, 94.
 பதுமகோசிகம், 97.
 பதுமத்துப்பாயல், 516.

ஸ்ரீமதுபுடேவா, 150, 170-71, 432.
 பரத்திலொளியோன், 263, 283.
 பரத்தை, 151, 286, 359.
 பரத்தையர் செல்வமில்லாதவர்களை
 விரும்பாரென்பது, 299.
 பரத்தையர்வீதிவருணனை, 380-84.
 பரதஞ்ஞமரர், 147, 167, 184, 201.
 பரதசேனாபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பரதசேனபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
லாரென்னும் ஆசிரியரால் வெண்
பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடகத்தமி
ழ்நூல்; சிலப்பதிகாரவுரையெழுது
வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
கோளர்க்கக்கொண்டநூல்களுளொ
ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் நூல்களு
ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
நூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
நல்லாரொழுதியிருக்கின் தனர், 9.

பரதம்விரவியவினோதம், 193.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
42, 167, 213, 216, 509.

பரதவர்: - பட்டினவர், வணிகர், 138,
155, 167, 183, 200, 566.

பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
பின்பெயர், 509 - 10.

பரதேசங்கள், 42.

பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.

பரப்பு - கடல், 361.

பரம்புநீர்க்கக்கை, 556.

பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
பேரம்பைஏவல்கொண்டது, 563.

பரமபதம், 309.

பரமபுருடன், 192.

பரமன் - மேலானவன், 263, 283.

பரமாகமத்தில்ஐந்திரவியாகரண
பரமாகம், 310. [முண்மை, 298.

பரமேட்டிகன்ஐவர், 255, 270.

பரல், 114, 275.

பரல்வெங்கான், 332.

பரலோகம், 464, 468.

பரவர், 155.

பரவலும்பரவுமின், 514.

பரிக்கலை, 316.

பரிக்காரர், 493.

பரிக்குதிரை 544.

பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.

பரிகரம், 224, 577. [515, 591.

பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,

பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.

பரிசம், 121.

பரிசுமாலை, 122.

பரிசன்மகளிர், 201.

பரிசாரம், 45, 54.

பரிசில், 20.

பரிசு, 290,

பரிசை, 160.

பரிஞானம், 281.

பரிணாமம், 102 - 3.

பரித்தல், 315.

பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,
311, 380, 498.

பரிதியஞ்செல்வன், 18.

பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்
தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெய
ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா
வாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடை
ச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்
லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த
எழுபது பாடல்களையுடையது;
அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,
நக-குமரவேருக்கும், க - காடுகி
ழாளுக்கும், உக - வையையார்ந்
தும், ச - மதுரைக்குமாகப் பகு
க்கப்பட்டுள்ளன; இதனைத்தொ
குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
இன்னாரென்று புலப்படவில்லை.
இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ

பரவடமலலை - புகழ்ந்துமுடியவொ
 பரவுக்கடன், 331. [ண்ணாது, 426.
 பரற்பகை, 259, 273, 276.
 பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓரந்
 பராரை, 369. [தணன், 504.
 பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்
 கனுள்ளுன்று, 81.
 பரி - செலவு, மிகுதி, 167, 286.

முது கிடைத்தவை இருபத்து
 நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில
 உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி
 களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே
 லழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரை
 யையுடையது, 7, 128, 223, 230,
 293, 322, 339, 359, 392, 468,
 502, 513, 518, 561.

அரும்பத

முதலியவ

ற்றின்

அகராதி. எட்டு

பரிபாடற்பா, 14.
 பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283,
 பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
 பரிமுகவம்பி, 341.
 பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
 பரியகம்-சரி, பாசித்தாமணி 180-81,
 பரியட்டக்காசு (துகில்), 379.
 பரியம், 76.
 பரியாசகர், 158.
 பரியாயம், 466.
 பரியாயவணி, 54, 371.
 பரியாயவாய் பாடு, 133.
 பரிவட்டனை, 203.
 பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
 273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
 பரிவுறுவென்றெய்-மதித்பொறிஞன்
 பருக்கை, 273, 343, 432.
 பருகுந்குற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
 வாயிற்பருகுந்குற்றம், 172.
 பருத்தி, 138.
 பருத்தினூல், 154, 389.
 பருந்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
 பருந்திழிவெனப்பாவுமுரையும்,
 பருமணல், 88. [யுடையது, 132.
 பருமம் - பதினெட்டுக் கோவையை
 பருமுத்து, 132, 166.
 பருவநாள், 31.
 பருவப்புயல், 277.
 பருவம், 582.
 பருவமழை, 303.
 பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பல்குதல், 322.
 பல்யாணைச்செல்கெழுகுட்டுவன்,
 பல்லக்கு, 380. [504.
 பல்லம் - ஒருபேரெண், 252.

பல்லோர்க்குறித்தமுறைநிலைப்பெயர்
 பல்வரிக்கூத்து, 88. [429
 பல்வளைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
 பலஇனப்பாட்டு, 9.
 பலகை(வயிரத்தின்குணம்), 367, 386.
 பலகைவாள், 88.
 பலசரக்கு, 155, 362.
 பலதேவர், 148, 168, 190, 241,
 356, 370, 442, 444.
 பலதேவர்கோயில், 247.
 பலதொகையும்விராய்வந்துஒருசொன்
 னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
 வற்றோடுமுடிதல், 206.
 பலபடைப்பாகியசெல்வம், 54, 406.
 பலபண்டம், 164, 184, 200, 201.
 பலபண்டம்விற்பார்கடை, 183.
 பலம் (பொருள்), 496.
 பலரறிமணம், 518.
 பலவருக்கத்துநெல், 278.
 பலவாய் ஒன்றானமுடுக்கு, 369.
 பலா, 259, 295, 306, 417, 430.
 பலாப்பழம், 274, 523.
 பலர் பூவாதேகாய்த்தல், 417, 430.
 பலி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
 பலிக்கொடை, 142. [331.
 பலிகன்மம், 243.
 பலிபீடம், 31, 325.
 பலிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
 பலிபெறுபூதம், 497.
 பலிமன்று, 390.
 பலிமுகம், 322.
 பலிமுன்றில், 318, 327.
 பலியிடுதல், 431, 464.
 பலியிடுமிடம், 30.
 பலிபூட்டுதல், 160. [295.
 பலகாரணம் - பிறப்பிற்றுக்காரணம்,

பல்லவம் - தளிர், 81, 387.
 பல்லாங்குழி, 89.
 பல்லாண்டு, 395.
 பல்லி, 198.
 பல்லியம், 72, 339, 544.
 பல்லிருங்கூந்தல், 45; 313.
 பல்லுயிரோம்புதல், 332.

அரு

பவகாரணி - அழகாமலையிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பவகாரணியில் ஆழிநூல் எய்தும் பய
 பவணம், 38. [ன், 295.
 பவத்தொடர்பு, 28.
 பவந்தருபாசம், 265.
 பவம், 249, 253, 325, 404, 477.

எ0கூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.
 பவழஞ்சேர்த்தபல்காழ், 132.
 பவழம், 197.
 பவழவளை, 127, 181, 196.
 பவளக்கலை, 215.
 பவளக்கோவை, 131, 377.
 பவளக்கோவைஎட்டினாற் செய்தது
 மேகலை, 132.
 பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.
 பவளத்திரள் கால், 147.
 பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்
 நிறமுதலியன, 368, 389.
 பவளத்தூண், 166. [326, 582.
 பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,
 பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.
 பழங்கடன், 313.
 பழங்கடன்கொடாமையின்வேட்டுவ
 மகளிர் கட்கொடாது மறுத்தல்,
 329.
 பழங்குடி - தொன்றுமரபு; ஆதிகா
 லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,
 பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.
 பழம்பூ, 216.
 பழம் மூன்று, 31, 179.
 பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி
 னெண்ணீழ்க்கணக்குகளுள்ஒன்று;
 முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி
 களுள் ஒவ்வொன்று இது திக்கண்
 அமைந்த நானூறு வெண்பாக்க
 ளையுடையது; தூலாசிரியர் சைன
 ராகிய முன்னுறையரையனார்; இது
 ந்குப் பழையவுரையொன்றுண்டு;
 22, 218, 244, 250-51, 397, 419,
 484, 503 - 4, 555. [592.
 பழவிதன் மூதூர், 262, 267, 512.
 பழவினையுருத்தல், 585.

பழமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம்,
 489. [358.
 பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,
 பழையவன், 282.
 பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு
 நிலமன்னன்; இவனதுகாவன்மா
 மாகியவேம்பைச்சேரன் தழந்தான்,
 பள்ளம், 305. [553.
 பள்ளர், 261, 278.
 பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட
 பம், 114, 127, 131, 148, 169,
 198, 256, 276, 293, 301, 304,
 335, 347, 371, 403, 522, 551,
 பள்ளித்தாமம், 134. [557.
 பள்ளியதை, 516.
 பள்ளியுணர்த்துவான், 128.
 பள்ளியெழுச்சி, 134.
 டள்ளியெழுச்சிமுடி, 339, 450.
 பள்ளியோடம், 265, 286, 376.
 பள்ளிஞ்ஞ, 368.
 பற்பைறகொட்டல், 344.
 பற்றல், 90. [374.
 பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பமின்மை,
 பற்றாக்கை, 402, 414.
 பற்றாயம், 164. [383, 455, 588.
 பற்று - வாரப்பாடல், 74, 119, 176,
 பற்றுக்கொடி, 422.
 பற்றுக்கோடு, 405.
 பற்றுள்ளம், 374.
 பறந்தலை, 545.
 பறம்பர், 156.
 பறம்பின் தாழ்வரை, 514.
 பறவைபாட்டடங்கல், 217.
 பறழ் - (புலிக்)குட்டி, 523.
 பறிக்குங்கருவி, 436. [324.
 பறித்தல் - அபகரிக்கல். 71. 278.

பழனத்தாமரை, 260.

பழனர், 556.

[476.

பழிதூற்றுங்குடியதாகியமதுரை,

பழிதூற்றுத்தற்குக் காரணமாகிய பா

பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.

பழியொடுபடராப்பஞ்சவன், 533.

பழுது - உடம்பு, 473, 478, 486.

படை-ஒருவகை வாத்தியம், மறித்தள
க்குங்கருவி, 317, 373, 389-90,
518, 563.

படைக்கட்பேய்மகள், 543.

படைக்கண், 369.

படைக்குடும்பு - பல்வரிக்கூத்தினு

படைமை, 89. [ளொன்று, 88

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எ௦௭

பறையர், 261, 278.
 பறையதைகின்றார் வார்த்தை, 532.
 பறையிசையருவி, 522. [564.
 பறையூர் - சேரநாட்டுள்ளதோரூர்,
 பன்மணிக்கோவை, 197.
 பன்மலைநாடு, 230.
 பன்மீன்றனை, 332.
 பன்முறைக்கருவியர் - படைக் கு ம்
 விழவிற்கும்கொட்டுவார், 140,
 பன்மைத்தன்மை, 37, 40±. [158.
 பன்றி, 396, 402, 408. [324.
 பன்றிக்கொம்புக்குப்பிறையுலமை,
 பன்றிக்கொம்புபோலப்புறப்பட்ட
 பன்றிப்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.
 பன்றிப்பொறி, 414.
 பன்றிமுகக்கடகு, 366, 385.
 பன்றிவலை, 366.
 பனங்குரும்பை, 278.
 பனந்தோடு, 529, 581.
 பனி-ஒருநோய் (குடநாட்டுவழக்கு),
 பனிகரந்தகண், 422. [164.
 பனித்தல் - நடுக்கல், 123, 144.
 பனித்தலைப்பட்டோனவினயம்,
 பனிநீர், 379. [85-6.
 பனிமாசு, 378.
 பனியாசு, 362.
 பனை, 200.
 பனைக்கொடி, 191.
 பனைப்பேர்ழ், 529.
 பாக்கம், 160, 183, 213.
 பாக்கு, 147, 389.
 பாகடுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.
 பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
 பாகர், 393, 405, 523. [106.
 பாகல் - பலா, 430.
 பாகலகி பாரணம், 449 516.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.
 பாசண்டம்-தொண்ணூற்றறு வகைச்
 சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,
 248, 539.
 பாசண்டன், 585 - 6. [145.
 பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,
 பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.
 பாசவர் - இலையமுதிவார்; கயிறு
 திரித்துவிற்பார்; பச்சிறைச்சி,
 குட்டிறைச்சிவிற்பார்; வெற்றிலை
 கட்டுவோர், 138, 155.
 பாசறை, 159, 281, 542, 548, 561.
 பாசித்தாமணி, 181.
 பாசிலை, 346.
 பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.
 பாசிலைபொதுளியபோதிமன் தம்,
 பாசரம், 236, 348. [505.
 பாட்டான்மை, 349.
 பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பு, 441.
 பாட்டிமார், 392.
 பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,
 90; 120 - 21, 190, 334, 337,
 430.
 பாட்டுக்கடைத்தவாச்சியங்கள், 79.
 பாட்டுக்களுக்குவரவுவகுத்தல், 82.
 பாட்டுக்களுக்குறுப்பு, 82.
 பாட்டுடைச்செய்யுள்-பலபாக்களோ
 டு உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா
 ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
 பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள்,
 4, 10, 24, 28.
 பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.
 பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காலி
 பாட்டுமடை, 204, 515, 517 - 9.
 பாடகச்சீரடி, 257, 556.
 பாடகம் - காலணிகளுள்ளொன்று

பாகவரு, 109.
பாகன், 223.
பாடி, 155, 280, 393, 587.
பாகுதாயும் குழிசி, 413.
பாகுடம், 28, 221, 539.
பாங்கன் தலைவியை வியத்தல், 208.
பாங்கு - பகுதித்திரள், 433.

(துகில்), 180, 196, 379, 564.
பாடமாற்றல், 153.
பாடமை சேக்கை, 245.
பாடல் - ஒலித்தல், பாட்டு, 25,
173, 187, 189, 217, 383, 497.
பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
107, 119.

எஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

பாடல்சான்றிதப்பு, 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்றொழில்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டினை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடு - இறந்துபடுதல், டடுக்கை, பெ
 ருமை, 228, 244, 251, 253,
 பாடுகம், 515, 519. [520.
 பாடுகளம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242,
 248 - 9, 586. [549.
 பாடுதுறைமுற்றியகொற்றவேந்து,
 பாடுவான் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடவேறுபட்ட தேயத்து மில்லச்
 சர், 200. [349.
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5,
 பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டாங்கம் - பதினோராடலுளொ
 ள்று; அது வானோராகிய தேரில்
 முன்னின்றதிசை முகன்காணும்
 படி பாரதிவடிவாகிய இறைவன்
 வெண்ணீற்றை அணிந்தாடியது;
 இதற்குறுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.
 பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.
 பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது.

440- 41, 450, 459, 467, 472,
 477, 481, 495, 512, 527, 552,
 577. [520.
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது,
 பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்
 டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இந்திரன் முடிமேல்
 வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன்கடல்வழம்பலம்ப நி ன்
 தது, 292, 302. [292, 302.
 பாண்டியன்கடலில்வேலைவிட்டது,
 பாண்டியன் கைகுறைத்தது, 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்செங்கோல், 332. [512.
 பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், 493,
 பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவா
 ணர்நாடகத்தமிழ்தூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது,
 29, 303.
 பாண்டில் - இரண்டுருளைச் சுகடு,
 கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543.
 பாணர், 121, 149 - 50, 156,
 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64,
 109, 114, 190, 192, 204 - 5,
 212, 224, 289, 337, 365, 445,
 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமூன்று, 177.
 பாணியர், 544.
 பாணிவரி, 539.
 பாணிவிகற்பம்பதினொன்று, 91.
 பாத்தருநால்வகைமறை. 564.

பாண்டி, 366. [238.
 பாண்டி நாடு, 30, 31, 589.
 பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230.
 பாண்டியருட் கலியரங்கேறினார் எழு
 பாண்டியரைச்சந்திரகுலத்தோரென்
 றல், 124, 131, 332, 344, 553.
 பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288,
 322, 331, 363, 391, 403, 434,

பாத்தரும்பண்பு - பகுத்தலரியபண்
 பாத்தி, 274. [4, 300.
 பாத்தில்பழம்பொருள் - பகுத்தற்
 கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன்,
 264, 284.
 பாதக்காப்பு, 357, 505. [180, 196.
 பாதசாலம் - காலணியுளொன்று,
 பாதசைலம், 308.

அரும் பத முதலியவற்றின்

அகராதி எண்க

பாதம் ஐவகை, 81.
 பாதாள கங்கை, 307.
 பாதிரி, 87, 318, 327, 352, 430.
 பாப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.
 பாம்பனைப்பள்ளி, 304.
 பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.
 பாம்பின்பல்லில் துணையுண்டென்பது,
 பாம்பு, 194, 314, 343.
 பாய் - பரந்த, 140, 468.
 பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை, 317,
 பாய்ச்சுத்தேள், 251. [319, 337.
 பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.
 பாயற்பள்ளி, 293.
 பார், 279.
 பார்த்திபன், 167, 510.
 பார்ப்பனக்கோலம், 491.

பால் தோயாமை உற்பாதம், 450.
 பால்துரைபோற்றிகழ்பட்டு, 494.
 பால் பதினான்கு, 14.
 பால்மரம் நான்கு, 195.
 பால்வகை, 5, 140, 148.
 பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா
 துறன்மைதீமையறிவோர், மதிதுட்
 பழுடையோர், 299, 311.
 பால் விக்குதல், 241, 247.
 பால் வெண்சங்கம், 293.
 பால் வெள்ளையேறு, 452. [497.
 பால் வேறு தெரிந்தநால்வேறுதெரு,
 பாலகன், 241, 247, 249.
 பாலகுமரன் - ஆரியமன்னருள் ஒரு
 வன், இவன்கனகலிசயரின் தந்தை,
 540.

பார்ப்பனத்தோழி, 55.
 பார்ப்பனமகன், 494.
 பார்ப்பனவாகை, 505.
 பார்ப்பனி, 247, 406, 585 - 6.
 பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
 491, 504, 506, 569.
 பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
 பார்வதிலோசனம் - தாளத்துளொன்
 று; அது 16 - மாத்திரையை
 யுடையது, 59, 91.
 பாரசுவர் - ஒருசாதியார், 10.
 பாரடைவலை, 183.
 பாரணை, 106.
 பாரதயுத்தம், 545, 547.
 பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
 பாரதியாங்கம், 177, 192.
 பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
 பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
 பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
 பாரம், 80, 88.
 பாரன், 89.
 பாராட்டல், 35, 229, 421.
 பூரிசம், 103.
 பாரித்தல், 105.
 பாரித்துவைத்தல், 49.
 பாரிரும்பெளவம், 516.
 பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பாலிகை, 36, 147, 166, 222.
 பாலித்தல், 11.
 பாலை, 26, 204, 294, 343.
 பாலைஞழு, 67, 112,
 பாலை ஐந்து, 69, 113.
 பாலைக்கு அருகு, சீர்கோடிகம், 384.
 பாலைக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
 பாலைக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
 பாலைக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
 பாலைக்கொதமனார், 504.
 பாலைச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
 தும், 17. [323].
 பாலைத்தன்மையையுடைய நெறி,
 பாலைத்திணை, 14, 17- 8, 310, 312;
 பாலைசாங்குவகை, 405 - 11, 453.
 பாலைநிலத்து வழி, 295, 343.
 பாலைநிலமாகியகாடு, 65.
 பாலைநிலை, 61, 68 - 9, 102.
 பாலைப்பண், 75, 111, 120, 384.
 பாலைப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.
 பாலைபன்னிரண்டின் உருத்தொண்
 ணுற்றொன்றும் பன்னிரண்டும்,
 பாலைபாடியபரிசில், 46. [68, 112].
 பாலையாழ் - ஒருபண், 234, 453.
 பாலையிசை, 218.
 பாவகம், 76, 121.
 பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எக 0 அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.
பாவத்தைக்கழிக்கும்பண்ணியம்,

பிடார், 88.
பிடாரி, 482.

பாவரசம், 179.
பாவித்தல், 84, 476.
பாவதல், 410, 511.

பாவை: பதினொராடலுளொன்று ;
அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
அவுணர் மோகித்து விழு ம் படி
திருமகள் கொல்லிப்பாவை வழி
வாயாடியது; மதனப்பாவை முத
லியன், 89, 115, 178, 194,
315, 325, 333.

பாவைக்கூத்திற்குறுப்புஇரண்டு, 90.
பாவைக்கூத்திற்குறுப்பு ஒன்று,
194, 325.

பாவைமன்றம்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்
துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்ளுன்று,
பாவைவிளக்கு, 147. [146, 165.
பாளை, 198.
பாற்கடர், 125.
பாற்சோறு, 397, 409.
பாறுதல், 263.

[407. | பிடித்திரள், 380.
பிண்டம், 118.

பிண்டமுண்ணுங்களிறு, 535.
பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
பொருட்கை, 60, 79, 99, 255,
301, 398, 411.
பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.
பிண்டிக்கைமுப்பத்து மூன்று, 97.
பிண்டிரிழலிலிருந்த அறிவன், 291.
பிண்டிப்பொதுநீங்குதிருநிலல், 398.
பிணக்கம், 274.
பிணங்கர், 340.
பிணங்குதல் - செறிதல், 209.
பிணந்தின்னும் இடாகினி, 249.
பிணி, 160, 299.
பிணிப்பட்டார், 491.
பிணிப்பு - பற்று, 396, 408.
பிணிமுகநெடுங்கல், 584.
பிணிமுகம் - மயில், முருகக்கடவுள்
ஊரும்பாளை, 516.

பாறை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பானுறுசெவ்வாய், 506.
 பானிலாவெண்கதிர், 333.
 பீங்கலம் - பிங்கலத்தை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.
 பிச்சி, 88.
 பிசாசக்கை, 92, 95.
 பிசின், 179.
 பிஞ்ஞை - பின்னை, நப்பின்னை, 442,
 444, 446, 451, 458.
 பிட்டுவாணிகர், 155, 183.
 பிட்டு விற்றற்குரிய விளக்கு, 200.
 பிடர் - புறக்கழுத்து, மலையினுறுப்பு,
 162, 166, 197, 225, 288.
 பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
 பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
 பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353.

பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவகை
 மாலை, தொழிற்மை, மார்பிலிடு
 வள, 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையற்கை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழந்தோட்
 டில் எழுதுதல், 225-6, 235 - 6.
 பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகரணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.
 பிரகலை - கீதவுறுப்பினுளொன்று, 75,
 பிரகாசம், 397. [120.
 பிரச்சிநவியாகரணங்கம், 284.
 பிரசாதம், 520. [81.
 பிரத்தியாலீடம் - நிலைஆறுளொன்று,
 பிரதானம் - முதல், 104. [த்தல், 540.
 பிரதானர்சட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி எக்க

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்தியிலக்கணம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபந்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிங்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 506.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலு
 ளொன்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன் பின்னோனுகியகுறுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிரார்த்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிறம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதற்றுன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐஸ் ஒன்று, 81.
 பிரைபிடுதல், 450.
 பிலம், 295 - 8, 306 - 7, 309 - 10.
 பிலிற்றுதல், 173.
 பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குங்கருவியு
 பிழுக்கை, 88. [ளொன்று, 260, 277.
 பிழைப்பது, 306

பிளத்தல், 386.
 பிளவு, 432.
 பிற்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிற்பைஞான்று, 21, 198, 351.
 பிறக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிறக்கு - வேறு, பிருதக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிறக்கொழிதல் - பின்னிட்டொழிதல்,
 பிறங்குகதிர், 356. [143.
 பிறங்குதல் - வளைதல், மிகுதல், 370.
 பிறங்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிறந்தநாளொப்பனை, 558.
 பிறந்தபிறப்பு, 298.
 பிறந்தயாக்கை, 551.
 பிறந்தவரிதத்தல், 588.
 பிறந்தவழிக்கூறல், 564. [569.
 பிறந்திறப்போரெல்லாம்போம்பழி,
 பிறர்க்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிறப்பறமுயறல், 551. [பது, 487.
 பிறர்மனையப்போர், 145. [591.
 பிறர்மனையஞ்சுவேண்டுமென்பது,
 பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிறவித்துன்பம், 309.
 பிறவிப்பொதியறை, 264, 301.
 பிறவியழகு, 416.
 பிறவியாகியசிறை, 284.
 பிறவினை, 230.
 பிறழ்தல் - நீங்குதல், 40.
 பிறுண்டி, 88.
 பிறை, 131.
 பிறைக்கை, 92, 98.
 பிறை தென்னர் குலமுதல், 124.
 பிறைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,
 பிறையேர் வண்ணம், 554. [294.
 பிறையி 14 222 262 378 - 9

புழுக்கை மாணாகள், 500.

பிழைமணம், 518.

பிழைமொழி, 299.

பிழையாலினையுள், 30.

பிழையுயிர் எய்தின் - உயிர்கள் யாதா

யினுமொன்றால் வருந்தின், 527.

பிழையுயிர் ஒம்புமின், 591.

பிள்ளைக்கரடி, 524.

பின்பாலைநாடுஏழு, 230.

பின்வருநிலையணி, 54.

பின்றூலி, 181, 197.

பிந்தேர்க்குரவை, 545.

பிந்தை, 298.

பின்னர் - இளவரசு, பின்னோன், 12, [331.

பின்னாறம், 104.

எகஉ அரும்பத் முதலியவற்றின் அக
ராதி.

பின்னிடுகை, 299. [455, 458.
 பின்னை, 432, 442, 444, 446,
 பீடம், 31, 197. [496, 554.
 பீடிகை, 142, 159 - 61, 316,
 பீடிகைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
 198, 394, 406, 422.
 பீடிகைமறுகு, 2, 21. [தல், 315.
 பீடிகையிற்சென்றுநிலைப்ப லி செ ய்
 பீடு, 210 - 11, 220, 245.
 பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
 பீதகம், 379.
 பீர்க்கங்குட்டின் கண்மூன்று, 103.
 பீரத்தலர், 216.
 பீலி - கால்விரலணி, மயிற்பீலி, 44,
 பீலிக்கண், 461. [196, 260.
 பீலிப்பெருநோன்பாளர், 544, 565.
 பீலிமஞ்ஞை, 524.
 புகர் - அழகு, 247, 261.
 புகர்புகாதவாள், 440.
 புகர்முகம், 15, 522.
 புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
 புகழ், 3, 35, 131, 308.
 புகழ் இம்மைமறுமைகட்கு இன்பந்
 தந்து என்றும் நிற்கல், 308.
 புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
 புகழ்மாதா, 40.
 புகழ்வனர்த்தல், 495.
 புகழுவமையணி, 51.
 புகற்கிலர் - புகார்கள், 426.
 புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
 20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
 189 - 90, 202, 206 - 7, 213,
 220, 231, 260, 268, 346, 447,
 459, 484, 490, 569, 578-9, 581.
 புகார்க்காண்டம், 290.

புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
 514, 563, 589.
 புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
 புகையிற்புலர்த்தியகூந்தல், 195.
 புகையறுப்பு ஆறு, 132, 154.
 புகையறுப்புஐந்து, 367.
 புகர்க்காழகம் (துகில்), 379.
 புட்கரன், 374 - 5.
 புட்களின்குரல், 260,
 புட்கைச்சேனை, 530.
 புட்பபாணம், 88.
 புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
 புட்பதை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
 புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கைக
 ளுள் ஒன்று, 97.
 புடைகொள்ளல், 340.
 புடைபெயர்த்தல், 265, 285.
 புடைவை, 304. [தல், 389.
 புடைவைக்கடைகளில் வாச மூ ட் டு
 புண்ணிய சரவணத்தில் ஆ டி னு ல்
 வரும்பயன், 295.
 புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
 ளுள்ளதொரு டெர்ய்கை, 306,
 307, 310.
 புண்ணியத்தானம், 149, 169.
 புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
 புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
 புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
 புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
 புண்ணியநதிகள், 117.
 புண்ணிய நன்னீர், 72, 148.
 புண்ணியநெவேரை, 69, 71, 114.
 புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,
 404 - 5. [ல்வி, 300, 332, 343:
 புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமத

புகார்ச்சிறப்பு, 34, 38, 504.
 புகார்ப்பாவை, 575.
 புகார்ப்புறம்பணையான், 248.
 புகார்முகம், 153, 201.
 புகுத்தி - புகவிட்டு, 535.
 புகுதவிடுக, 483.
 புகுதி, 269.
 புகுதுதல், 426.

புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற்
 ணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக்கூறி
 யவை, 211.
 புணர்ச்சியின்பம், 344.
 புணர்ச்சி விதும்பல், 152.
 புணர்த்தல், 65, 187.
 புணர்தற்றுன்பம், 357.
 புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமை

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. ஏகந

யான் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சிற்
குச் சொல்லியவை, 211.

புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்து, 113.

புணர்புரிநரம்பு, 561.

புணரியின் விளிம்பு, 537.

புணை - தெப்பம், 360, 376.

புத்தசைத்தியம், 270.

புத்தர்பள்ளி, 169.

புத்தன், 396, 408.

புத்திபூருவம், 464.

புதவக்கதவம் - கதவில்லாணி, 503.

புதவம் - வாயில், 296, 308.

புதர்போதா - பெருநாரை, மரக்

காணாரபுமாம், 260, 278.

புதியகாமதுகர்ச்சியைவிரும்புங்காழு

புதியமகளிர், 380. [கர், 432.

புதியமார்க்கள், 164.

புதியவன், 282, 435.

புதியோர், 144.

புதுக்கலத்தன்ன சிற்றில், 416.

புது நீரான் மஞ்சனம் செய்வித்தல்,

புதுப்புண், 215. [428.

புதுப்புனல், 267, 515.

புதுப்புனல்விழவு, 201.

புதுப்புனலாட்டு, 173, 185, 255.

புதுப்புனலாடுவார், 206.

புதுப்பெயல், 512.

புதுமை, 474.

புதுவோர், 384. [402, 414.

புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,

புதைத்தல், 266.

புதையல், 506 - 7.

புதையிருள், 137.

புயல், 227, 277.

புயலைக்கூந்தல், 296.

புரப்போர்கொற்றம், 262, 280, 288.

புரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு

புரிஞெழுத்தல், 261. [ஊன்று, 81.

புரிந்த-முறுக்குண்ட, 57, 315, 347.

புரு - புருவம், 209. [மை, 367.

புருடராகத்துக்குப்பூனைக்கண் உவ

புருடராகம், 388.

புருடாமிருகம், 115.

புருவம், 166, 210.

புருவம் சுருளல், 364.

புருவம் துடித்தல், 584.

புரை, 114, 406.

புரைக்கச் செருகுதல், 376.

புரைதீர்க்கு, 493, 512.

புரைபொருந்தியகை-துதிக்கை, 405.

புரையோர், 567. [571.

புரோகிதன், 41, 118, 167, 493, 534,

புல் - புறக்காழ், 306.

புல்லகம், 182, 198.

புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.

புல்லினும் போதினும் நெகிழாமத்

புல்லு, 29, 155, 390.

புல்லென்மாலை, 471.

புலத்தல், 212, 553, 506.

புலத்தின் வழாமை, 371,

புலம்படவிதத்தல், 123.

புலம்பு - தனிமை, துன்பம், 127,

புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.

புலம்புமுத்து, 134.

புலம்புறுதல், 334.

புலம்புறுநெஞ்சம், 587.

புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு

தேசத்தினின்றும் வந்தவன்; பர

தேசி, 423.

புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.

புலர்தல், 150, 370.

புலர்வாடுநெஞ்சம் - புலருநெஞ்சம்,

502. 1510

புரமமாததல, 90.
 புரவியாலுமோதை, 339.
 புராணகதை, 374.
 புராணம்படித்தல், 169.
 புராணன் - பழையவன், 263, 282.
 புரிக்கூடு - நெற்கூடு, 278.
 புரிசூழல், 210, 358.

கூடு

புலமகாசூக்ய, 520.
 புலராது - செவ்விபெருமல், 170.
 புலராவுடுக்கை முன்னுன்மார்பின்முத்
 தீச்செல்வத்திருபிறப்பாளர், 528.
 புலரிக்காலம், 345.
 புலரிவைகதை, 356, 370.
 புலவர், 211.

எகசு அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெ ல் லை
 கடந்தோய்; 569.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை

புடைய குதிரை, 215.

புலவன் எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்,

புலவாய், 205 - 6. [263, 282.

புலவி, 125, 131, 151, 173, 212,

புலவிச்சொல், 239. [380.

புலவு, 185, 201, 216.

புலவுத்திரை, 211.

புலவுமீன், 209. [255.

புலகுண்டுநெந்துபொய்யா விரதம்,

புலன் ஐந்து, 103.

புலாலுணங்கல், 208. [441, 523.

புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,

புலிக்கொடி சோழற்குடிர்த்து, 262,

புலித்தோல், 524. [459.

புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.

புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,

புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.

புலிப்பொறி, 415.

புலிமறுகுதல், 333, 344.

புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த

புலியுகிர், 195. [உரிவை, 324.

புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.

புலையாகம், 540.

புலையன், 330.

புலையூன் - மச்சமாங்கிசம், 255.

புலிமாதா, 40. [115.

புலிமாந்தர் பொருந்தியகோட்டி,

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ

ரை துவரைமுதலியன, 141, 159,

புழுக்கறை, 284. [160, 315, 325.

புழுகுறெய், 133, 180, 336, 498.

புழை - ஏவறை, 402, 414. [278.

புள் - கணந்துட்புள், 208, 260,

புள்ளியிக்கம். 329 - 30.

புள்ளின்சேக்கை, 114.

புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.

புள்ளோப்புதல், 209.

புளித்தகறி, 417, 430.

புளிப்பு மண்ணோய்செய்தல், 114.

புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கடை

ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.

புற்கலம் - உடம்பு, 102.

புற்று, 114, 343.

புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.

புறக்காழ்மரம், 418, 431.

புறக்காழாகியமூங்கில், 306.

புறக்கூத்து, 61, 90.

புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.

புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.

புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.

புறக்கொடையிற்பழிதூற்றுவோர்,

புறங்கூற்றாளர், 145. [165.

புறங்கூற்று, 236.

புறங்கூற்றுநர், 226.

புறங்கொடுத்துப்போதல், 172,

புறச்சாதி, 350.

புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.

புறஞ்சிறை, 356.

புறஞ்சிறைப்பொழில், 370.

புறஞ்சிறைமூதூர் } 342, 391, 397.

புறத்து மூதூர் }

புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.

புறஞ்சிறைவாரணம், 31, 266, 288,

புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370,

புறத்திணை, 29. [465.

புறத்திணைக்குரியபூ, 535.

புறத்திணைப்பொருட்பயன் 19.

புள்வழிப் படர்தல், 320.
 புள்வாய்த்தல், 321.
 புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய
 முரசு, 128, 135.
 புள்வாபுணங்கல், 211.
 புள்வாயொலித்தல், 182.
 புள்ளணிகழனி, 342, 496.
 புள்ளணிநீள்கொடிபுணர்நிலை, 297.

புறத்திணைவழு ஏழு, 14.
 புறத்திரட்டு, 331.
 புறத்துறை, 549, 592.
 புறந்தருதல், 45.
 புறநகர்ச் சிறப்பு, 376.
 புறநடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.
 புறநடை (புறனடை), 23, 38 - 9,
 129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எகடு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.
புறநாடு, 164.

புறநாணாறு: எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள்
பட 401- அகவற் பாக்கையுடையது;
பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரால்
கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளும்,
முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்முதல்
கோலூர்கிழாரிமுதியாகவுள்ள
புலவர்பலரால் மந்தை 400 -
செய்யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன;
இது புறப்பாட்டுடையதும் புறமெனவும்
வழங்கும்; இதற்கு மிகச்செவ்விதான்
உரையொன்றுண்டு; உரையாசிரியர்
பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48,
50, 54, 124, 135, 155, 157, 160,
162, 168, 181, 185, 200, 217, 256,
261, 277, 292, 302, 308, 321, 330,
356, 379, 402 - 3, 406, 408, 428,
430 - 31, 438, 459, 467, 470, 481,
483, 495, 497, 502-4, 508-9, 512, 516-7,
520, 522, 529 - 31, 535 - 7, 542,
544-5, 549, 555, 566-7, 570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,
புறநிலைமருதப்பண், 224. [535.
புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.

புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச்
சொடுதற்குரியது; 128, 134-5,
புறப்பந்து, 371. [224, 235.
புறப்பாடு, 237.
புறப்புறக்கருவி, 106.
புறப்புறமுழவு, 106.

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு;
ஆயினும், முற்காலத்துள்ளஉரையாசிரியர்கள்
பலராலும் தழுவப்பட்ட பெருமைபெற்றது;
சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிறந்த பலஉதாரணவெண்பாக்கையுடையது;
இதற்குப்பழையதாகிய உரையொன்றுண்டு,
161 - 2, 248, 279, 320 - 21, 329, 339,
372, 449, 505, 528, - 9, 558,
புறம் - இடம், 430. [565.
புறம்பணை - புறம்பு அணைந்த இடம்,
248.

புறம்பணையான்-சாதவாகனன், 241,
புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.
புறம்பு, 169, 539.
புறமதில், 409, 498.
புறமுழவாவன, 106.
புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.
புறவாயில், 239.
புறவீதிமகளிர், 379.
புன்கண் - வருத்தம், 131, 483.
புன்கண் மாலை, 124. [274, 327.
புன்கம் பூவித்குப் பொரியுவமை,
புன்கு, 318.
புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.
புன்முளி மூங்கில் - தண்டிலார்ந்த
புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,
208, 211, 213, 215, 318, 327,
558.
புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.
புனத்திலவினைந்தவரகு, 306.
புனம், 294, 522, 557 - 8.
புனமயிற் சாயல், 300.
புனல்வினையாட்டு, 201, 360, 376-7.

புறப்பொருட்பகுதி, 161.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது
செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள்
பொருளின்பகுதியாகிய புறப்
பொருளிலக்கணமாக ஐயனாரிதன
ரென்னுமாசிரியரால் இயற்றப்பட்
டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள
புறப்பொருளிலக்கணத்திற்கும்

புனிதன் - சுததன், புதியவன், 263,
புனைந்துகூறல், 38. [282.

புனையாதவழகு, 429.

புனைவன், 506.

பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.

பூக்கள் நான்குவகை, 497.

பூக்கள் மூன்றுவகை, 154.

பூக்கலிங்கம், 494.

எக்கள் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.

பூங்கானம், 150.

பூங்கானல், 208.

பூங்கொடி, 308.

பூங்கொத்து, 377.

பூங்கொம்பு, 213.

பூங்கோதை, 213,

பூச்சியன், 284.

பூசம், 367, 388. [479, 509.

பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,

பூசனை, 499.

பூசனைப்பெரும்பயம், 371.

பூசுசண்ணம், 154.

பூதரையெழுதியமேனிலை, 70.

பூதன், 248.

பூந்திருமுகம், 229.

பூந்துகில்- பூத்தொழிலையுடையநீலச்

சாதருடை, 180, 196, 352.

பூநாறுசிறை, 263.

பூப்பயிலுதல், 274.

பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.

பூப்பின்கட்பிரிதல், 47.

பூம்பந்தர், 36, 548.

பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.

பூம்புகை, 338.

பூம்புனல்யாறு - பூவாறு, 341.

பூசுவன, 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியன, 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொறி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுளொன்று, 103.
 பூண், 117.
 பூன்பன, 221, 506.
 பூண்டுசெய்தகோலம், 428.
 பூணுதல் - மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணூல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூதொழிலையுடையபட்டு, 377.
 பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116. [102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்
 ஒன்று, 146.
 பூதத்துக்கடை - பூதவாசல், 141.
 பூதத்துவாயிப்பீடிகை, 159.
 பூதநாதன், 407.
 பூதபுராணம், 7.
 பூதம், 165, 168, 175, 395.
 பூதர், 70, 168, 191.

பூமலரமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாதா, 40.
 பூமாலை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் முகமென்பது,
 பூமிதேவி, 410. [129.
 பூர்வாகமம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாளை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவணை, 338.
 பூவந்தவுண்கண், 243.
 பூவந்தி, 179, 195.
 பூவர்ச்சோலை, 212.
 பூவலாட்டியமனை - செம்மணாட்டிய
 சிற்றில், 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 535.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமடந்தையர் - அழைப்பரிசுந்
 கொள்வார், 140, 158.
 பூவிஞ்சுமிடம், 170.
 பூவின்மீதே நடந்தோன், 285.
 பூவும்புகையும், 138, 141, 462.
 பூவைநிலை, 448, 459, 545.
 பூவைப்புதுமலர், 443.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ஏகன

புவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.
புவையர், 492.
புழி - புழுதி, 83, 113 - 4, 514,
புளை, 496. [523.
பெட்டகம், 376.
பெடை, 370.
பெண் - பெண்வடிவு, 209.
பெண்கைளட்டு, 92. [478, 491.
பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 68,
பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாறு
கோவை, 112.
பெண்டிர்நலம் வெளவல், 515.
பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
ன்று கொண்டு நீங்காத்துன்புறு
பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358.
பெண்பாற்பெயர், 230, 428.
பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.
பெண்மை, 194, 198, 212, 376.
பெண்மையிற்றிரிதல், 151.
பெயர் - புகழ், 133, 433.
பெயர்கள் அடுக்கிவந்து ஒருபயனிலை
கொண்டு முடிதல், 478.
பெயர்கு, 511.
பெயர்த்த - போக்கின, 175, 187.
பெயர்தல் - தாளமதுதல், 298, 352.
பெயர்ந்தபடி, 335.
பெயர்வாசி, 346.
பெயரும் - நீங்கும், 135.
பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.
பெயரெச்சம், 133. [தல், 20.
பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமடி

பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
493, 533, 571.
பெருங்கதை : இது பைசாசபாவை
யிற் குண்டியரென்னும் மகாபண்
டிதரொருவரால் முற்காலத்துச்
செய்யப்பட்டுள்ள பிருகதீகதை
யின் மொழி பெயர்ப்பு; தூலா
சிரியர்பெயர் கொங்கு வே
ளென்பது; சொற்சுவை பொருட்
சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத
யணனென்ற இராசகுமாரனொரு
வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்
செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
சிந்தாமணிமுதலிய காப்பியங்களி
னும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
அடியார்க்குநல் லார் எடுத்துக்
காட்டியிருக்கிறார்; இந்நூலின் ஒவ்
வொரு சிற்றறுப்பும் மிகப்பெரிய
ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
றப்பட்டுள்ளது; இது கதையென
வும் உதயணன் கதை யெனவும்
வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்
சிமிலுள்ள உதயண குமாரன்
கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,
34 - 5, 49, 77, 132, 135,
147, 149, 153, 177, 232, 247,
338, 364, 366, 377, 383, 402,
411, 414, 487, 494, 496,
498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
535, 543, 554, 557, 562, 585.
பெருங்கலை - பேரியாழ், 9.

பெயரொழுமித்தல், 170.

பெரியகடை, 385.

பெரியநாளிற்கொடுத்தல், 549.

பெரியபுராணம், 162, 527.

பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
கலப் பொருளைக் காத்தல் வேண்டு

மென்பது, 410.

பெரியோரியல்பு, 373, 430.

பெரியோன் - இனறவன், திருமால்,
44, 50, 307. [289.

பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,

பெருகுசாதி, 350.

பெருங்கலித்தொகை: இது கபாட
புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புலவ
ர்களால் இயற்றப்பட்டதால்; கவி
எனவும் வழங்கும், 7-8.

பெருங்கற்பு, 206.

பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.

பெருங்கிள்ளி - உறையூரிலிருந்த ஒரு
சோழன்; இப்பெயர் பெருநற்கிள்
ளியெனவும் வழங்கும்; 28, 30.

பெருங்குடிமாசாத்து வாணிகன்,
484. [394.

பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்தூல்
களுளொன்று ; இந்நூல் தமது
மாலத்துக்கு முன்பே இமந்துபோ
யிற்றென்று அடியார்க்குந் ல் லா
ரொழுதியிருக்கின்றனர் ; இது முது
குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
பெருங்குழு, 167. [9, 230.
பெருங்குன்றார்கிழார் - ஒருபுலவர்,
பெருங்கையால், 353. [7.
பெருங்கொடி, 390.
பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி, 529.
பெருஞ்சோறு, 535.
பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
பெருந்தன்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
பெருந்தன்மபெறுமவேசையர், 384.
பெருந்தானமெட்டு, 105.
பெருந்திசை, 161.
பெருந்திணை, 14.
பெருந்திரு, 527.
பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
பெருந்தெரு, 77, 122.
பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
யுள் ஒன்று ; நாடகத்தமிழில்வருங்
காற் பலதேவரைமூவடி முக்கால்
வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
பெருநடை - புறக்கத்துக்குரிய ஆட
லுளொன்று, 59, 91.
பெருநம்பி, 12.
பெருநவை, 425.
பெருந்திள்ளி, 31.
பெருநாரை : இசைத்தமிழ்தூல்களு

லக்கத்திருக்கை, 504.

பெருநிலம், 35.

பெருநிலமன்னன், 142.

பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.

பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234.

பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்

பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.

பெரும்பாணாற்றுப்படை : இது பத்

துப்பாட்டுள்நாலாவது ; கச்சிநகர

த்திருந்த தோண்டைமானிளந்தி

ரையனைக் கடியலாருநத் திரங்

கண்ணனார் பாடியது ; 500 -

அடிகளையுடையது ; நச்சினூர்க்கினி

யரால் உரைசெய்யப்பட்டது ; பெ

ரும்பாணாற்றனவும் பெரும்பாணெ

னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,

311, 332, 338, 401, 416-7,

459, 475.

பெரும்பாணிருக்கை, 139.

பெரும்பாலையேழு, 454.

பெரும்பிழக்கை, 88.

பெரும்பிறிதாகை - கையறவு, மரிக்

பெரும்புறம், 316. [சக, 365, 393.

பெரும்பெயர், 335, 420, 511,

பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.

பெரும்பெயர் மன்னன், 339, 425.

பெரும்பெயரையர், 263, 301.

பெரும்பேதுறுதல், 357.

பெரும்பேரியாக்கை, 569.

பெரும்பொதி, 356.

பெரும்பொருள்விளக்கம், 331.

பெரும்பொழுது ஆறு, 14. [433.

பெருமதன் - கோவலன்தாய், 420,

பெருமகன் - அரசன், அருட் தேவன்,

35, 257, 263, 272, 335, 346.

னெரின்னு; அடியார்க்கு நல்லார்கால
த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
போயிற்றென்று தெரிகிறதிது; முது
நாரையென்றும் இதற்குப் பெயரு
ண்டு, 9, 260, 278.

பெருநாள், 35, 40.

பெருநாளமையம், 549;

பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோ

555.

[மலை, 522.

பெருமலை - சேரநாட்டிலுள்ளதொரு

பெருமனைக் கிழத்தி } - கோவலன்

பெருமனை க்கிழாள் } தாய், 335.

பெருமிதம், 480.

பெருமுனை, 279.

பெருமையும் உரனும், 134.

பெருவஞ்சி, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எககூ

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று, 190.
 பெருவண்ணம் ஆறு, 88.
 பெருவழக்கு, 19, 101.
 பெருவழி, 256, 298, 345.
 பெருவழியிடம், 297.
 பெருவளவன், 491.
 பெருவாய்க்கால், 275.
 பெருவார்த்தை, 358.
 பெருவாரல்வலை, 366.
 பெருவிரலளவு, 115.
 பெருவிலைச்சிலம்பு, 21.
 பெற்றதற்குவத்தல், 371.
 பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,
 பெறுகதில்லம்ம, 520. [396.
 பேடகம் (துகில்), 379.
 பேடாடற்குறப்புநான்கு, 90, 194.
 பேடி, 556.
 பேடிக்கோலம், 194.
 பேடியர், 563.
 பேடியாடல், 178.
 பேடு - நடுவிரல், பதினோராடலுள்
 ஒன்று, 89, 93, 193 - 4.
 பேணுதல், 494.
 பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,
 பேதை, 89. [346.
 பேதைமை, 349, 357, 373.
 பேய்க்கணன்னமுரசம், 543.
 பேய்க்குரவை, 545.
 பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.
 பேய் பிதுங்கினகண்ணையுடையதென்
 பேய்மகள் குரவையாடல், 548.
 பேய்மகள் தாளத்துக்குக்க ல ந த ம்
 பேய்வாலுவன், 545. [ஆடல், 543.
 பேயாடுபறந்தலை, 545.
 பேர்த்து, 243.

பேரிசைக்கோயில், 339.
 பேரிசைப்பல்லியம், 352.
 பேரிசைமன்னர், 71.
 பேரியற்கிழத்தி } -கோவலன் தாய்,
 பேரிற்கிழத்தி } 45, 55.
 பேரியாழ், 9. [று, 100.
 பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்
 பேரியாறு - சோநாட்டிலுள்ளதோ
 ராறு, 522.
 பேரிருட்பக்க (கிருட்டினபக்கம்) த்
 தழல்சேர்குட்டத்தட்டமி, 508.
 பேரோலக்கமண்டபம், 565.
 பைன்கொடிப்படலை, 523.
 பைத்தரவு, 520.
 பைந்தளிர் - பச்சிலை, 133.
 பைம்பாகற்பழம், 430.
 பைம்பொன்வேதிகை, 147.
 பையுள், 178, 193.
 பையுளையு, 218.
 பைரவன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளர்களாகிய அரசர்களுள் ஒரு
 வன், 542.
 பைரவி, 177, 192.
 பொக்கணை, 12.
 பொங்கர் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,
 வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.
 பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.
 பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 262.
 பொங்கற்சோறு, 160.
 பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,
 பொடித்தரை, 114. [432.
 பொடியாடிக்கிடத்தல், 477.
 பொத்தி, 503, 526.
 பொத்திய - பொதிந்த, 362.
 பொத்தை-மட்சிமலை, 294, 305.
 பொதி - பண்டக்களைப் பொதிந்த

பேரணிகலம், 198.
பேராச்சி தப்பிற்புகார், 2.
பேராந்தை, 383.
பேராந்தைகுழை, 344.
பேராயம், 147.
பேராற்றங்கரை, 531.
பேரிகை, 106.

வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
390, 505 - 6, 539.
பொதிதனின்மேல் அளவு, ஏன், சிறை
பொறிக்கப்பட்டிருத்தல், 144,
பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
பொதியதை - துவாரமில்லாத அறை;

எஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

துவாரமில்லாத கீழறை, 264,
284, 301.

பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
38, 78, 153, 220, 527, 550.

பொதியில்வரைமுங்கில், 69. [501.

பொதியிற் பொருப்பன், 322, 331,

பொதியிற்மென்றல், 338, 351, 362.

379. [458, 528,

பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,

பொதியின்மாமுனி - அகத்தியன்,

220, 231. [434.

பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,

பொதுக்குதல் - துளைத்தல், 402,

பொதுக்கை, 92. [414.

பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதுமரம்

பேர்லஆதித்தனுடன்திரியாது நிற்

குநிழல், பிறிதொரு மரத்திற்

இன்றித் தனக்கேயுரியநிழல், 398,

411. [ரும் பேர்வழி, 569.

பொதுநெறி - பிறந்திறப்போரெல்லா

பொதும்பர் - மரச்செறிவு, 43, 48,

215, 242, 249, 256, 272.

பொதுமகளிர், 20, 172.

பொதுமகளிர்தொழில் கடையானது,

பொதுமரபு, 372. [311.

பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கேயுரிய

சிறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.

பொதுவியல் (சுத்து), 5, 63, 71, 79,

பொதுளல், 327, 538.

பொப்பண்ண காங்கெயர்கோன், 11.

பொய்-புரை, 371, 406.

பொய்க்கண்ணீர், 311.

பொய்க்கரி, 165, 407, 439, 591.

பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்

காரர், 145.

பொய்க்குழிப்படுத்தல், 274.

பொய்ச்சான்மேறுதல், 165, 407.

பொய்ச்சி, 245.

பொய்ச்சூன், 219.

பொய்த்தி, 252.

பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.

பொய்தல் (வினையாட்டு), 184, 201,

பெர்ய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.

பொய்ப்பழி, 395.

பொய்ப்பொருள்புணர்த்தல், 9.

பொய்பாராட்டல், 210.

பொய்பொருமுடங்குகை - துதிக்

பொய்ம்முறுவல், 433. [கை, 393.

பொய்ம்மொழி, 9.

பெர்ய்யறை, 258.

பொய்யாக்காலிரி, 277.

பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.

பொய்யாவானம், 267, 289, 512.

பெர்ய்யாவிரதம், 255.

பொய்யில்காட்சியோர், 569.

பொய்யில்புலவன், 569.

பொய்யூசி, 402.

பொய்யொழுக்கம், 165.

பொய்வினைக்கொல்லன், 423, 425.

பொய்வேடம், 165.

பொரி, 274, 318, 327.

பெர்ரிந்ததாளையுடையவாகை, 306.

பொரி, புன்கம்பூவுக்குஉவமை, 318.

பொரியரையுழிஞ்சல், 294.

பொரிவு, 387.

பொரு - பொருந்தின, 406.

பொருட்குறைப்பாடு, 250, 253.

பெர்ருட்கை, 60, 99.

பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,

பொருட்பகுதி, 24, [8.

பொருட்பயன், 19, 270.

பொருட்பரிசிலேன், 569.

பொய்க்காணடை, 139, 156.
பொய்கை, 15, 127, 135, 164,
198, 223, 259, 275, 297, 299,
309 - 10, 356, 370, 548.
பொய்கைத்தாமரை, 182.
பொய்கைமூன்று, 295, 306, 308.
பொய்கையாகியபெண், 134.

பொருட்பால், 29.
பொருண்மை, 347, 465.
பொருண்மொழி, 591.
பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
பொருணசை, 371. [276.
பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
ச்சியாற் கூறுதல், 130.

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்
எடக

பொருத்தம், 435.

பொருத்தல், 69.

பொருந்துதல் - ஆடுதல், 295.

பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
வீரர், 143, 535.

பொருநர்வைகமைபாடுதல், 339.

பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்
பாட்டுள் இரண்டாவது; இளங்
சேட்சேனியின் புதல்வனாகிய
சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
னையுடந்தாமக்கண்ணியார்பாடி
யது; 248 - அடிகளையுடையது;
நச்சினூர்க் கிணியராலுரைசெய்யப்
பட்டது; பொருநாடுமேனவும் வழங்
கும், 189, 204, 430, 544, 555.

பொருநை - தாம்பிரபன்னிநதி, 505.

பொருமுகவெழிநி, 71, 73, 116,
118, 188.

பொருவாம்பொருண்மை, 301.

பொருள் - லிலக்குறுப்பினுள்ளென்று,
39, 58, 82, 296.

பொருள்கொடுத்து அந்தண்ணெருவ
னைக்கோவலன் நல்வழிப்படுத்தி
யது, 395.

பொருள்நான்கு - அறம்பொருள்இன்
பம் வீடென்பன, 10-11, 29, 82.

பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
ள்ளுதல், 397. [310.

பொருள்பொதிந்தவுரை, 24, 49-50,
பொருள்வேட்கை, 508.

பொருளன் - ஆகமத்தின்பொருளா
யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா
யுள்ளவன், 263, 282.

பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.

பொருளின்பெருமை, 20.

பொலம்பூனோடை - பொற்பட்டம்,
பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.

பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
பொலம்பூவேங்கை, 1. [293, 304.

பொலன், 36.

பொலி, 280.

பொலிசெய்தல், 83.

பொலிதல், 67.

பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.

பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,

பொழில், 186, 189, 209 - 10,

215, 256, 300, 302, 309,

312, 341 - 2, 352, 391.

பொழில் விளையாட்டு, பொழிலாட்டு,
150, 170, 360, 376 - 7.

பொழிலிடம், 209.

பொழிந்தண்டலை, 216.

பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
226.

பொழுதுகண்டு ஆற்றுகையிதலைமக
ள் தோழிக்குரைத்தவை, 217.

பொற்கட்டில், 557.

பொற்கடை, 385, 389.

பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு, 162.

பொற்குடம், 72, 117, 148, 167.

பொற்குன்றம், 293.

பொற்கொடி - பொன்னுத்தெய்த
கொடி, 307, 376.

பொற்கொடிபோன்ற ஒளி, 296.

பொற்கோட்டியம், 546.

பொற்கோட்டுமேரு, 33.

பொற்கோட்டுவரம்பன், 501.

பொற்பட்டம், 72.

பொற்பட்டம் - பொன்னுதல், 588

பொருள் டயுதல், 246.

பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
473, 479, 569.

பொருளுரையாளர், 420.[368,389.

பொருளெல்லைக்குக்கொடியெடுத்தல்

பொல்லாச்சாம்பற்றரை, 114.

பொல்லாதவுடம்பு, 478.

பொலங்கொடி, 296.

கக

பொற்படி - பொலகூலகடி, 100.

பொற்பணி, 154.

பொற்பீழிகை, 554.

பொற்புடைத் தெய்வம், 398.

பொற்பொறிவெள்ளை, 443.

பொற்றகடுவேய்ந்தமனை, 364.

பொற்றாமரைத்தாள், 297.

பொற்றிண்ணை, 166.

எ 22

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பொற்றொழித்கொல்லன், 21, 30,
 . 422, 434 - 5, 437, 485, 553.
 பொதி - புண்ணியம், 5, 482, 580.
 பொறித்தல் - அடையாளம்செய்தல்,
 143 - 4, 166, 573.
 பொறிப்புலித்தோல், 524.
 பொறிமயிர்வாரணம், 128.
 பொறியலவன், 214.
 பொறியை, 269.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொறியைந்து, 103, 484.
 பொறிவரிவண்டு, 363.
 பொறை - சிறுமலை, பாரம், பொத்
 தைமலை, 208, 294, 305, 433, 543.
 பொறைசாலாட்டி, 550.
 பொறைநிலை, 371.
 பொறையன், 505, 553, 580 - 81.
 பொறைமயுயர்பொதியிற்பொருப்பன்,
 பொறைமயுயிர்த்திருத்தல், 237. [322.
 பொன், 138, 163, 270.
 பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத்தட்
 டார், 139, 156, 485.
 பொன்செய்புலவர்-உருக் கு த் த ட்
 டார், அரிப்பாருமாம், 139.
 பொன்படுநெடுவரைபுகுந்தோன்-ஒரு
 பொன்மலை, 304. [சேரன், 567.
 பொன்மாரிபெய்தல், 393.
 பொன்வள்ளத்திற்கட்டே-மலேந்தல்,
 பொன்வளை, 196 - 7. [380.
 பொன்வாணிகர், 389.

பொன்னெழுத்து (துகில்), 379.
 பொன்னேர், 279.
 பொன்னேர்சுணங்கு, 217.
 போக்கல், 90.
 போக்கு - குற்றம், 197.
 போக்குவரத்து, 375.
 போகஞ்செய்ப்புமி - போகபூமி, 42,
 168, 245, 252.
 போர்கடுதல், 193, 244, 414.
 போகபூமி அழுவகை, 47.
 போகாப்புல், 278.
 போகி - போக, போந்து, 265, 312.
 போகிய - ஒழுகிய, 69, 557.
 போகியநிலை-அடையமலயம், 504.
 போகு - நெடுமை, 308.
 போகுவல், 298, 310.
 போதித்தானம், 11, 552, 583.
 போதிமன்றம், 505. [395; 408.
 போதியமலோன்-புத்தன், 10, 255,
 போதியின்கீழ்மாதவர், 551, 576.
 போதிலார்திரு, 34.
 போதிராயின், 306, 309.
 போது - பேரரும்பு, 136, 207, 265,
 போதுகிறதானம், 400. [333, 347.
 போதுவல், 258.
 போதுவிரிதொடையல், 338.
 போந்து - போய், 207, 423.
 போந்தை, 529, 535 - 7, 549, 552,
 555 - 6, 559, 587.
 போந்தைக்கண்ணி, 553, 560, 567.

பொன்னுழகலம், 587.
 பொன் தஞ்சைமார்பம், 472.
 பொன்னம்பலம், 23.
 பொன்னரிமாலை, 198. [363.
 பொன்னாற்செய்தவெற்றிலைப்பெட்டி,
 பொன்னியல்பூங்கொடி, 121.
 பொன்னிற் பொதிதல் - பொன்போ
 லப் பொதிந்துகொள்ளுதல், 416,
 428. [389.
 பொன்னின்சாதிநான்கு, 368, 387,
 பொன்னீர்மை, 116.
 பொன்னுலகம், 12, 588.
 பொன்னுலை, 401.

போயது: (போய + அத), விகாரம்,
 20. [269.
 போர்க்கதவு - இரட்டைக்கதவு, 254,
 போர்க்களம்வென்ற அரசார்க்குரித்து,
 போர்க்களிறு, 352. [565.
 போர்ப்பூவாகிய வெட்சி, 329.
 போர்மாலையுழந்து புகர்புகாதவாள்,
 போர்வை 87. [440.
 போரிடுதல், 83.
 போவாரையடித்துப்பறித்தல், 313.
 போற்றுமாக்கள், 258.
 போற்றுவொழுக்கம், 433, 586.
 போற்றி - போற்றுவாயர்க, 348 -9

அரும்பத

முதலியவற்றின்

அகராதி. எஉந

போற்றுதல், 33.
 போன்ம் - போலும், 299, 311.
 பொளத்தப்பள்ளி, 551.
 பொளவம், 230, 404, 516.
 மக்கட்பிறப்பு நெடுங்காலம் தவஞ்
 செய்து பெறுதற்குரியதென்பது,
 287.
 மக்கள் கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை
 காணப்பொறுது, 250. [568.
 மக்களுயிர் விலங்குடம்பெடு த் த ல்,
 மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு, 205.
 மக, 249.
 மகட்பாற்காஞ்சி, 528.
 மகடே - பெண்பாற்பொதுச்சொல்,
 183, 200, 418, 431.
 மகதநாட்டுவேந்தன், 143, 163.
 மகதநாடு, 564.
 மகம், 117.
 மகரக்குழை, 149, 169, 247, 312.
 மகரக்கை, 92, 97-8.
 மகரக்கொடியோன், 215, 561.
 மகரத்தினென்றூற்சுரு தி வி ர வ ல்,
 மகரதோரணம், 166. [105.
 மகரமீன், 17. [100.
 மகரயாழ்க்கு நரம்பு பத்தொன்பது,
 மகரவாசிகை, 147, 289.
 மகரவாய், 147. [196.
 மகரவாய்மோதிரம் - கால்விரலணி,
 மகரவாரி, 183, 199.
 மகரவெல்கொடிமைந்தன், 128, 220,
 மகவு, 212. [231.
 மகள் - மனைவி, 429.
 மகளிர், 40. [580.
 மகளிர் அரசன்கொடியைப் பாடுதல்,
 மகளிர் அரசன்வாழ்கவென்று வாழ்த்
 டு, பக்கம் 579 - 80.

மகளிர் கணவனைப்பெறச் சாத்தன்
 கோயிலிலுறுகுமுதலியவற்றைத்
 தூவுதல், 251.
 மகளிர் கணவனிருக்கும்பொழுது
 துறத்தல், 409.
 மகளிர்கூந்தலைஅகிம்புகையினாலே
 புலர்த்தல், 180, 195, 561.
 மகளிர் கூந்தலை ஐந்துவகையாகமுடி
 த்தல், 195, 257, 296, 307,
 312, 396, 408.
 மகளிர் கூந்தற்குக்கொன்றைப்பழம்,
 443, 452, 456. [134.
 மகளிர் கொழுநரகலத்தே துயிலல்,
 மகளிர்கொழுநரகலத் தொடுங்குதல்,
 126.
 மகளிர்சந்தன உரலிலேயாணக்கோடு
 உலக்கையாகமுத்தங்குத் து த ல்,
 581.
 மகளிர்சொல்குற்றமறா தசொல்லென்
 று திருவுளம்பற்றல்வேண்டுமென்
 பது, 348.
 மகளிர் தழீஇயதுணங்கை, 488.
 மகளிர் தெருட்டத்தெருண்டு குறை
 யுறப் பொறுத்தல், 478.
 மகளிர் தோள்முதலியவற்றில் வண்
 ணம் எழுதுதல், 325.
 மகளிர் தோளிற் கரும்பின்வடிவ மெ
 ழுதுதல், 49. [தல், 563.
 மகளிர் பலாண்டு து ம் ப வ ா ழ் த்
 மகளிர் பிறர்நெஞ்சுபுகுதல், 39.
 மகளிர் முகத்திற்குச் சந்திரனும் கூந்
 தலுக்கு மேகமும் உவமை, 466-7.
 மகளிர் விளக்குஏந்தல், 560, 563.
 மகளிருமைந்தருநிலாமுன்றிலில் இள
 வெயில் துகர்தல், 361. [173.
 மகளிரைக்காமன்சேனையென்றல்,

தப பதபதபதபத, 0.0.0.0.0.0.
ம க ளி ர் அரகனுக்குமுன் செல்லா
ரென்பது, 251.
மகளிர் ஆடவர்க்கு இன்பதுன்ப
மொன்றாய் வருதல், 410.
மகளிர் இடைக்கு வச்சிராயுதம் உவ
மை, 50.
மகளிர்இன்பத்திற்குமுதல்வர்,378.

மகளிரொடுநீணெறிச்செல்லாரென்
பது, 372. [417, 429.
மகன் - ஆண்பாற்பெயர், கணவன்,
மகாசாத்திரன், 249.
மகாதேவன், 148.
மகிடாசுரன், 317.
மகிழ் - ஒருமரம், 164, 352.

ள் உச

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலம்டந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 தது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைகோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாந்
 கலிய சூத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல், 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபுரம்; 584.
 மங்கலநீர், 584.
 மங்குல் - இருட்சி, 262.
 மச்சமாங்கிசம், 255.
 மசகாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.
 மஞ்சாடிமரம், 339, 352.
 மஞ்சு, 406.
 மஞ்சுகுழம்மலை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்ஞை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சிதுமலை, 305.
 மட்டம் - மூன்றெத்துடைய தாளம்,
 59, 74 - 6, 91, 120.
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறுக, 491.

மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவின்மை, 461.
 மடல் - பூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 202.
 மடவதின் மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாமை, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறுமரம்பல், 584.
 மடித்தெயிறுகவ்வுதல், 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையையுடைய ஓக்
 மடியினவினயம், 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல், 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பளி, 487, 490.
 மடைமை, 418.
 மடையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சுதை, மார்ச்சுனை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண் கண்கெடுத்ததுகள், 543.
 மண்கணைமுழுவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்டபம் 144 146 162 174

மட்டித்தல் - பூசுதல், 376.
மட்டு - மது, 5, 28, 367, 388.
மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்
கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
மடங்கல் - நரசிங்கம், 448, 460.
மடங்காவினையுள், 507.
மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
மடநடைமாதா, 44.

302, 522, 548.
மண்டலக்கை, 92, 96.
மண்டலமாக்கள் - அரசர், 238.
மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
மண்டலமிருத்தல், 455. [431.
மண்டிணிஞாலம், 535.
மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத
அகராதி. எஉடு

முதலியவற்றின்

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி,
32, 75, 190, 232, 356, 384.
மண்டிலம் இரண்டு, 293.
மண்டிலம் பதினொன்று, 74.
மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.
மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம்,
418, 431.
மண்ணகநிலம், 113. [167.
மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாறாடல்,
மண்ணக மடந்தை, 137, 418.
மண்ணிற்புகைத்த இரும்பாணி
(பொறி), 402.
மண்ணின் பயனைந்து, 102 - 3.
மண்ணினுற்றம், 114.
மண்ணிலும் மரத்திலும் கல்லிலும்

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,
163, 196, 199, 315, 423.
மணிக்கட்டு, 98.
மணிக்காலமணி, 42, 363.
மணிக்காற்சிலம்பு, 485.
மணிக்கொழுந்து, 396. [389.
மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,
மணித்தோட்டி, 366, 384.
மணித்தோட்டுப்போந்தை, 537.
மணித்தோடு, 228.
மணிநிறமஞ்ஞை, 49.
மணிப்பூ ஆடை, 212.
மணிப்பூண்மார்பம், 560.
மணிமண்டபம், 5, 548, 590.
மணிமார்பம், 472.

செவியுண்டென்பது, 460.
 மண்ணீட்டரங்கம், 562.
 மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;
 சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப
 ண்ணுவாரென்றும், குயவரென்று
 மாரம், 139, 156.
 மண்ணுடைமுடங்கல், 337, 541.
 மண்ணுதல், 36, 72.
 மண்ணுநீராட்டல், 118.
 மண்ணுறு திருமணி, 497.
 மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு, 258.
 மண்பொறி, 336.
 மண்மகள், 410.
 மண்மேற்கூற்றம், 208.
 மண்வாங்குங்கருவி, 424.
 மணம், 35, 203, 210.
 மணமகள், 3, 122.
 மணமதுரை - கலியாணமதுரை,
 மணமலிகுந்தல், 316. [513.
 மணமனை, 77.
 மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.
 மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.
 மணலூரரசிரியர், 7.
 மணலேறு, 388.
 மணவணி, 35.
 மணவாய்த்தென்றல், 48.
 மணவாளப்பிள்ளை, 77.
 மணன்மலிபூங்காஸ், 488.

மணிமாலை, 411.
 மணிமுறுவல் - நல்ல முறுவல், 213.
 மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய
 காப்பியமைந்தனுளொன்று; சிலப்
 பதிகாரக் கதாராயகளுள் கோவல
 னுடைய காதற்பரத்தையாகிய
 மாதவிமகள் மணிமேகலையென்
 பவளுடைய துறவு முதலிய சரித்தி
 ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்
 பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து எளி
 தாகப்பொருளையுணர்த்தும் இனிய
 நடையையுடையது; மணிமேகலை
 பௌத்தசமயக்கொள்கை யைத்
 தழுவியொழுகியவளாதலின் அக்
 கொள்கையையே இந்நூல் சிறப்
 பித்துக்கூறும்; சிலப் பதி கார
 னூலாசிரியராகிய இளங்கோவடி
 கள் கேட்ப மதுரைக்கூலவாணி
 கன் சாத்தனார் இந்நூலை
 இயற்றினர்; ஓராபரணம்;
 8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,
 138, 142, 147, 160, 163, 166-7,
 173, 175, 194, 249 - 50,
 269 - 71, 284, 286, 322, 335,
 356 - 9, 363 - 4, 366, 377,
 381, 385, 391 - 6, 398 - 9,
 401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எட்கு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

429, 432, 447, 462, 471, 473,
477, 484, 491, 498 - 500,
502, 510, 512, 516 - 7, 525-6,
528, 530-31, 535, 543, 550-52,
554 - 6, 558, 563, 567 - 9,
571 - 2, 574, 583 - 4, 586,
588, 591. [தூல், 11, 576, 582.

மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலை
மணிமேகலை தூல் செய்யப்பட்டதற்

குக் காரணம், 10, 11.

மணிமேகலை தூலாகியவர், 527.

மணிமோதிரம், 181.

மணியரங்கம்-நிலாமுற்றம், 562 - 3.

மணியமுத்தங்குழி, 435.

மணியழந்தநாகம் துன்புறுதல், 335,

மணியுடையரி, 485. [346.

மணியூசல், 580.

மணியைக்கடலில் வீழ்த்தோரெய்தும்

மணிவட்டை, 573. [துன்பம், 583.

மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டி

னத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொ

ண்ட திருமால் 270, 419.

மணிவிழா, 190.

மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.

மணை, 66, 111, 406. [196.

மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180,

மத்தகமணி - தலையானமணி, 423,

434.

மத்தளம்- ஒருவகையுத்தமத்தோற்க

ருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.

மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412,

மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.

மத்து, 441.

மதகோதை, 206.

மதங்கர், 158, 169.

மதங்கொண்ட பாரணியின்மன் படை

மதாவரிசி, 195.

மதி - இராசி, 227, 534.

மதிக்குடை, 475.

மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.

மதிஞானம், 282.

மதிபுராமுகம், 210.

மதிமுடி, 528.

மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.

மதியம்சகடணைந்தநாள், 41.

மதியாகிய இதழ், 326. [316.

மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ்சென்னி,

மதில், 340, 376.

மதில்வட்டம், 376.

மதிலிற்கொடிகட்டல், 369, 362.

மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூல்: இது

குத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவா

லும்மதிவாணராரென்றும் பாண்

டியரொருவரார் செய்யப்பட்ட

நாடகத்தமிழ்தூல்; அடியார்க்கு

நல்லார்உரையெழுதுவற்கு மேற்

கோளாகக்கொண்டதூல்களு

ளொன்று, 10, 155.

மதிவாணார், 82, 116 - 7, 191.

மதிப்புறமாகியகாவற்காடு, 287.

மதிற்பொறிகள், 401, 412, 415.

மது, 28. [568.

மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன்,

மதுகரம், 522.

மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்தமயங்

கப்பாடுதல், 278.

மதுமயக்கம், 275, 380.

மதுரகீதம், 221, 232.

மதுரச்சுவை, 114.

மதுராபதி, 501 - 2, 510.

மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7,

186 220 221 242 258

மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
மதலைத்தூக்கு, 59, 382.
மதலைமாடம், 23.
மதன், 89.
மதனப்பாவை, 325.
மதனவேள், 191.
மதாணி, 198, 247, 296.

257 - 8, 272 - 3, 295, 297,
299, 304, 306, 309, 311, 388,
344, 350, 354, 391, 397,
403, 409, 420, 431, 470, 475-6,
490 - 91, 513, 519, 525, 550,
553, 565, 571, 574.

மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எஉஎ

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்துப்பாட்டுள் ஆறாவது; 722 - அடிகளை யுடையது; தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன்நெடுஞ் செழியனைமாங்குடிமருதுவர்பாடியது; நச்சினார்க்கினியரால் உரை செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128, 130, 158, 161, 247, 269, 277, 294, 301, 322, 356, 376, 391, 401, 415, 440 - 41, 447, 465, 495, 502, 504, 513, 526, 531, 537, 543, 545, 553, 560, 571.

மதுரைக்கூல வாணிகள் சாத்தன் - மணிமேகலை ஸாலாசிரியர்; இவர், கூலவாணிகள் சாத்தன், தண்டமிழாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சீத்தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெனவுங்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11, 24, 29, 525, 527.

மதுரைநாடுஏழு, 230.

மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.

மதுரை மருதனினநாகர் (ஒருபுலவர்), மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின் அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.

மதுரையாசிரியன்மாறனார் - இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.

மதுரையார்கோமான், 578.

மதுவின் குடம், 523.

மதைஇய கோக்கு, 226.

மந்தசூரம், 61, 455.

மந்தம், 91, 225, 445.

மந்தமாருதம், 124, 126, 170.

மந்தாரத்தேர்டு வேங்கைப்பூ இடையிட்டுத் தொடுத்தமாலை, 529.

மந்தாரமாலை, 411.

மந்தி - ஆதிமந்தி, 488.

மந்தி - 524.

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438, மந்திரமிரண்டு, 297, 308. [570.

மந்திரமெந்து, 260, 276.

மந்திரவுபதேசம், 400.

மந்திரிகள், 293.

மந்திரிபுரோகித சேனாபதித்தொடக்க மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.

மந்தோச்சசமம், 450.

மயக்கவிரனிறை, 304.

மயக்கு, 418.

மயங்கதாமுவம், 300.

மயங்கலுமயங்கும், 500.

மயங்காதே - வருந்தாதே, 442, மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, 41, 468.

மயங்குதினை நிலைவரி, 217, 365.

மயமதம் - ஒருசிற்பதூல், 361.

மயற்பலகை, 145, 165.

மயன் - தெய்வத்தச்சன், 42, 48, 144, 163, 249.

மயிடம் - கடா, 482.

மயிடாசூரன், 319, 328, 482.

மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.

மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61, மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைக்கும் புகை யூட்டுதல், 351.

மயிர்ச்சாந்து, 385.

மயிர்ச்சுவல், 401.

மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.

மயிரைக்கோதுதல், 161.

மயில், 212, 516 - 7, 519.

மயில் இடிமுழக்கக்கேட்டு ஏங்குதல், 242.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.

மயிலை - இருவாட்சி, கொடிமல்லிகை, மயிர்க்கழுத்து, 387. [149, 170, 340.

மயிற்சாயல், 227, 238.

மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலை
யெழுதுவார், 493.
மந்திரங்களை மனத்தாவினைந்து வாக்
கற்றுதித்தல் மரபு, 309.
மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.
மந்திரத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,

மரக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.
மரக்கால் - பதினோராடலுள்ளொன்று,
இஃது அவுணர் வஞ்சத்தால்வெல்
லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முத
லியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்த தூர்க்
கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு

எ உஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மரத்தாலாகிய கால்கொண்டாடி
 யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90,
 மரக்காணரை, 260, 278. [178, 194.
 மரகதக்கடைச்செறி, 197.
 மரகதச்சாதி, 386.
 மரகதத்தீர்ள் செறி, 181.
 மரகதத்தின் இலக்கணமும் குணங்
 களும் குற்றங்களும், 386 - 7.
 மரகதநாயகமாகியவட்டப்பூ, 181.
 மரகதமணி, 147, 166, 386.
 மரகதமணித்தான், 204.
 மரங்கொஃமச்சர், 139.
 மரச்செறிவு, 263.
 மரணவேதனை, 474.
 மரப்பந்தர், 256.
 மரப்புனை, 341, 354.

மரபின் தூய்மைக்கு வலம்புரிமுத்து
 மரபு, 272. [உவமம், 53.
 மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை
 மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249.
 மரம்பயிலடுக்கம் - மரச்செறிவு, 263,
 மரல், 18, 294, 306. [301.
 மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339.
 மரவிசேடங்கள், 339. [517 - 8.
 மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306,
 மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591.
 மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி,
 கோடி. பட்டுமுதலிய ஏத்தல், 481.
 மரீஇ - மருதி, 44, 151.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 20, 27,
 மருட்பா, 14. [448, 459, 466.
 மருண்மாலை, 216 - 9, 472, 477.
 மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8,
 மருத்துவநூலோர், 157.
 மருத்துவர் இருவர், 168.
 மருத்துவனாராமோதரனார், 7.

மருதப்பண், 16, 384.
 மருதமரம், 16, 339.
 மருதயாழ், 16, 453.
 மருதவேலி, 184.
 மருதி, 488.
 மருது, 339, 352, 496.
 மருதோங்குமுன்றுறை, 359.
 மருந்து, 44, 152, 425.
 மருந்து நான்கு, 173.
 மருமம், 527.
 மருவிரிபுரிசுமல், 210.
 மருவுதல், 189.
 மருவூர், 142.
 மருவூர்ப்பாக்கம் - காலிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் புறநகர், 139, 156, 159,
 183.

மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டி னப்பாக்கம்
 என்னும் இரண்டற்கும் இடையி
 லுள்ள நிலத்திற்கு முனையிடம் உவ
 மருள்படுபூங்குமல், 556. [மை, 141.
 மரையா, 18, 306.
 மல்குதல், 353.
 மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475.
 மல்லன், 193.
 மல்லன் மாஞ்ஞால், 471.
 மல்லாடல் - பதினோராடலுளொன்று;
 இது வாணசுரனை வெல்லுவதற்
 குக் கண்ணன் மல்லனாய்ச்சென்று
 அறைகூவி அவனைப்பிடித்து உயிர்
 போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்;
 இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178,
 193, 427.
 மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149,
 225, 338, 351, 376.
 மல்லிகைமாலை, 49.
 மல்லிகைவிரியல். 360. 377.

மருதத்திணையின் முதற்பொருள்கருப்
 பொருள்உரிப்பொருள்கள், 16.
 மருதத்திற்கு அருகு, சாய வேளா
 கொல்லி, புறம் ஆகரி, பெருகு
 இன்னரம், 384.
 மருதநிலத்துக்குத்தெய்வம், 173.
 மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மலக்கம் - மாறு, 71, 117.
 மலங்கியகண், 83.
 மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275.
 மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழ
 ம்பு, 360.
 மலயம், 333, 344, 504, 538.
 மலயமாருதம், 150, 256.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எஉக

மலையவரைச் சந்தனம், 127, 376.

மலர், 183, 199, 209 - 10.

மலர்க்கை, 335.

மலர்க்கிளி, 137.

மலர்ச்சரம், 191.

மலர்தலையுலகம், 569.

மலர்துவுதல், 514.

மலர்நாதல், 513.

மலர்ப்பலிதுவுதல், 560.

மலர்ப்பலிபீடிகை, 316.

மலர்ப்பிணையல், 498.

மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.

மலர்ப்பூம்பிணையல், 563.

மலர்பொதி, 356.

மலர்மாரி, 513.

மலர்மிசைத்திரு, 191.

மலர்மிசைசுடந்தோன், 264.

மலர்வள்ளி, 43, 128, 396, 408;

மலரமளி, 240. [583].

மலிதல், 42.

மலைச்சரக்கு (கருப்பூரம்), 379.

மலைச்சராலில்விளையுநெற்பயிர், 306.

மலைதல், 529.

மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.

மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.

மலைநாடன்மார்புதருவெந்நோய், 517.

மலைப்பஃரூரம், 184, 201.

மலைபடுகடாம்: இது பத்துப்பாட்

டுள் பத்தாவது; ஐயநா-அழகனை

யுடையது; இரணியமுட்டித்துப்

பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கேளசி

கனூர் பல்குன்றக்கோட்டித்துச்

சேங்கண்மாத் துவேள் நன்னன்

சேய்நன்னனைப்பர்டியது; நச்

சினூர்க்கினியராலுரை செய்யப்

மலையம், 158, 293.

மலையர், 518.

மலையாசன், 528.

மலையருவி, 515.

[578.

மலையரையன்பெற்றமடப்பர்வை,

மலையவுக்கடலவு மரும்பலம், 496.

மலையன், 580.

மலையாரம், 379, 447.

மலையாளி, 88.

மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.

மலையின் மூங்கில், 117.

மலையினின்று வரும்பேர்யாற்றுக்கு

நெடியோன்மார்பிலாரம் உவகை,

522.

மலைவலக்கொள்ளல், 307, 391, 500.

மலைவளம், 184, 277.

மலைவு, 508.

மலைவேங்கை, 513.

மலையன் - கணவன், 192.

மழலை, 226.

மழலைக்கிளவி, 44, 52.

மழலைத்தம்பி, 124.

மழவரோதை, 206.

மழு, 501.

மழுவான், 327.

மழை - மேகம், 292, 361.

மழைக்கண், 299.

[289.

மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262,

மழைபெய்யப்பட்டோனவின்யம்,

மழையின், 210.

[85 - 6.

மழையின்மைக்குரிய கோணலை, 260.

மழைவளம், 300, 527.

மழைவறங்கூர்தல், 30.

மழைவறத்தலால்வறுமைமிகுதல்,

மழைவீற்றிருத்தல், 30,

[31.

பட்டது ; கூத்தராத் துப்படை
யென்பதிதுவே, 391, 393, 404,
412, 415, 513, 523 - 4, 544.
மலைபுறந்துதிரிந்தமை, 377.
மலைமகள்மகன், 518.
மலைமிசைமர்க்கள், 524.
மலைமுதுகுரெளியச் சேனைசெல்லல்,
மலையடுக்கம், 292. [537.

கூஉ

மள்ளா, 352.
மள்ளர்குழீஇயவிழவு, 488.
மற்கலி - ஆசீவகமததெய்வம், 551.
மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
மறக்களம், 546.
மறக்களம். வாழ்த்தல், 545.
மறக்களவேள்வி, 567.
மறக்கற்பு, 23.

எங்஁ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்யக்கெடுமென்

னும் வழக்கு, 314.

மறக்குடித்தாயம், 313.

மறக்குடிமகளிர், 142, 159 - 60.

மறன்கொள்வீர், 142.

மறத்தின் விளைவு - துன்பம், 373.

மறத்துறை, 356-7.

மறத்துறைமுடித்தல், 592.

மறத்துறைவகை ஏழு, 371.

மறத்தொடுமுடிந்தோர், 548.

மறப்பயன் விளைதல், 588.

மறம் - அகிதம், வீரம், 314, 371,

முறவுதல், 331. [373, 406, 560.

மறவணம், 551.

முறவர் - வீரர், 140, 300, 306, 312,

314, 320, 327 - 9, 331, 371,

மறவர்குடி, 323. [493, 537, 549.

மறவாள், 560.

மறவி, 432.

மறவினை, 471.

மறவுரை, 258, 273, 333, 345.

மறவேலான், 577.

மறவை, 217.

மறவோர்சேரி, 498.

மறன், 288, 512, 592.

மறி, 451.

மறிக்கும்பறை, 389.

மறித்தல், 200.

மறித்துக்காட்டல், 354.

மறித்தும் - மீண்டும், 466.

மறித்தோணவியத்துறிக்காவாளர்

ஆட்டுமறியையும்கோடரியையு

முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா

வையுடைய இடையர், 401, 413.

மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.

மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,

மறுமை, 252, 276.

[308.

மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,

மறுமொழியுய்த்தல், 227.

மறை (எதிர்மறை), 310, 442.

மறைகாத்தோம்புநர், 546.

மறைநவில்விக்கும் அவைக்களம், 352.

மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,

மறைநாளுக்கு, 148, 192, 298, 328,

339, 391, 504, 549, 564, 567

570.

மறைநின்று - மறையச்சிதைப்பு மறாக

மறைநூல், 250. [நின்று, 518.

மறைநூல் வழக்கத்துப்புரிநான்மார்

மறைமரபிநீர், 148. [பர், 334.

மறைமுதல்வன், 293.

மறைமுதுமுதல்வன், 322.

மறையவர், 505.

மறையாட்டி, 394, 406.

மறையில் - மணந்தார், 213.

மறையினேறு - மறையெருது, 452.

மறையோர் - பஞ்சக்கிராமிகள், 138,

157, 262, 289.

மறையோரேந்திய ஆவுதி, 536.

மறையோன், 298, 405, 504.

மறைவிளிவழாஅத்தக்கிணன், 506.

மண் - ஆக்கத்திலவருதல், கணவன்,

கழிவின் கண்வருதல், பிகுதி, 21,

167, 206, 218, 524.

மன்பதை, 463 - 4, 553, 580.

மன்பதைகாத்தல், 485, 527.

மன்பெருஞ்சிறப்பு, 420.

மண்மதந்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.

மண்மதன், 225-6, 231.

மண்மத்திந்பாவைநீமைகுறித்து அழு

துகாட்டல், 146.

மண்மப்பொதியில், 3, 23.

154, 170, 198 - 9, 359, 369,
422, 434, 491, 509.

மதுகுதல் - சுழல், திரிதல், வாய்
விடுதல், 132, 333, 344, 407,
மறுத்தும் - மீட்டும், 250. [499].
மறுதரவு-மீட்சி, 265, 285, 520.
மறுப்பியலாகம், 524.

மன் தம் - அரணில்லாவீடு, 145 - 6,
164, 174, 255, 280, 313, 369,
390, 422, 434, 442, 447, 451,
503, 505, 550.

மன்றில்வதியுநர், 412.

மன்று, 323, 509.

மன்னகுமார், 555.

அரும் பத
அகராதி. எங்கு

முதலியவற்றின்

மன்னர்பின்னோர், 357.
மன்னர்மார்தரோடிருக்குமவையம்,
மன்னர்விழைச்சி, 46. [115.
மன்னவன் - வாசவன், 168.
மன்னவன்கேரியில், 72, 339, 352,
356, 371.
மன்னன்நிறுமேனி,சேனாமுகம், 532.
மன்னுதல், 34. [38-9.
மன்னும்-இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
மன்னுயிர்முறைபிற்கொள்கெனக்கூற்
றுவரைநிறுத்த கொற்றவன், 567.
மனக்கவலை, 433.
மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்
தடைக்கவேண்டும், 336.
மனத்தினிகழ்ந்தவனடல், 195.
மனத்தினிகழ்ந்தவற்றை முகங்காட்
டுதல், 195.
மனப்பரியயஞானம் - தன்முற்பிற
ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
அறியுமறிவு, 282.
மனம், 371, 409.
மனவருத்தத்தாலுருவந்திரிதல், 334.
மனுவேந்தன், 484, 527.
மனை, 351.
மனைக்கிழத்தி, 346.
மனைமரத்து மெளவல், 338.
மனையறம், 591.
மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 153.
மனையுறைமகளிர், 152.
மனைவிளக்குறுத்தல், 499.
மா - கருமைநிறம், மாமரம், மாவு,
133, 184, 201, 215, 295,
306, 318, 430, 585.
மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
மாகதப்புலவர், 537.

மாங்காடு - குடகமலைப்பக்கத்ததோர்
ரூர் ; மாங்காலெனவழங்கப்படும்,
மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
மாசத்தசேள்வி, 345.
மாசறுபொன், 45, 53.
மாசனம், 147, 173.
மாசாத்தன், 241.
மாசாத்துவாயின்கள் } - கோவலன்
மாசாத்துவான் } தந்தை, 35,
39, 373, 409, 484, 574, 576.
மாஞ்சி, 179, 195. [4, 430.
மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமா
மாட்டாரடை, 422, 434.
மாடக்கூடல், 7. [று, 222, 224.
மாடகம் - வீணையுறுப்புக்களுளொன்
மாடத்திற்கு மலைஉவமை, 262.
மாடத்தின்நாலாநிலம், 346.
மாடப்புனை, 302.
மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
231, 246, 397.
மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
மாடமறுகு }
மாடமாளிகை, 157.
மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிருந்த
ஓரத்தனன், 10, 273, 391, 396,
403 - 4, 407, 409, 549, 552,
554 - 5, 564, 566, 570, 585,
587, 589 - 90.
மாண்பு - அழகு, 182.
மாண - தின்னிதாக, 491.
மாணுக்கன், 6.
மாணி, 88, 242, 250, 335.
மாணிக்கக்கொழுந்து, 407.
மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாதி

மாகதர் - இருந்தேத்துவார், பட்டுக்
கள், 140, 157 - 8. [38.
மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
மாகவிசும்பு, 200. [ண்டியன், 8.
மாகீர்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பா
மாங்கலியஞ்சுத்திரம், 35.
மாங்கலியம், 52.
மாங்கனி, 417, 430.

நிறம் பிறப்பிடம், 387.
மாணிக்கப்பீடம், 197.
மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
மாணிக்கவளை, 196. [489.
மாணிக்கவிலக்கு, 198, 247.
மாணிகாள், 506.
மாணிபத்திரன், 191.
மாத்திரை, 103 - 4.

எங் உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மாத்திரைப்பொழுது, 128.
மாத்துவம், 492.
மாதர், 43, 265.
மாதர்க்கோலம், 142, 160.
மாதர்த்தகைய மடவார், 469.
மாதர் பெருங்கற்பு, 206.
மாதர்வீதி, 422.
மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402,
415, 417, 428, 430 - 31,
441, 450, 454 - 5, 458, 462,
465, 550, 576, 587 - 8.
மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300,
312, 334, 341, 391, 397, 417,
மாதவர், 490, 573, 583. [429.
மாதவரமோன்புமட வார்கற்புங்காவல
ன் காவலின் டெனினின்ரூல், 571.
மாதவளவூர், 7.
மாதவி - ஒருபாத்தை, குருக்கத்திக்கு

மாதேவன், 322.
மாந்தரஞ்சேரன்மன்னவன் - ஒருசே
மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.
மாநாய்கன் - கண்ணகியின் தந்தை,
38, 55, 576.
மாநாய்கன் குலக்கொம்பர், 34.
மாநிதிக்கிழவன் - கோவலன்பிதா,
மாநீர்வேலி, 521. [420.
மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525,
மாபுராணம், 7. [528.
மாபெருந்தானம், 551.
மாபோதிக்குக்கிளை ஐந்தென்பது,
மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.
மாமதுரை, 470.
மாமரம், 327.
மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.
மாமறை முதல்வன் - மாடலன், 391,
மாமி, 576. [397.

கொடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78,
121, 123, 125, 128, 131 - 2,
136, 149 - 51, 169 - 70,
173, 176, 179, 185, 187 - 9,
192, 201-2, 205, 212, 219-20,
224 - 5, 229, 232, 235, 237,
240, 246, 253, 299, 311, 334-6,
338, 345, 347, 392 - 3, 395,
404, 408, 432, 541, 549, 575,
583.

மாதவி ஆரங்கேறியது; 73, 118.

மாதவி கோதைபாகப்பூத்தல், 16,
43, 48, 362, 379.

மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய திரு
முகம்; 348.

மாதவிதுறவு, 551, 576.

மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.

மாதவிபாடல், 195.

மாதவியோலையின் மேற்கூந்தற்பொறி
ஒற்றியனுப்பல், 347.

மாதாபிதா, 243, 337.

மாதிரம், 160.

மாதாஸம்பசுங்காய், 417, 430.

மாதாஸைப்பூ, 387.

மாதாஸைவிதை, 387.

மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.

மாமுதுமுதல்வன், 148.

மாமுனிபொதியில், 550.

மாபூலர், 7.

மாமைநிறம், 320.

மாய்தல் - மதைதல், 247.

மாயக்குழவி, 242.

மாயஞ்செய்வாளவுணர், 320.

மாயப்பொய்ம்மொழி, 219.

மாயம் - கனவு, 80, 419, 432.

மாயவன், 178. [545.

மாயவன், 442, 444, 446, 454-5,

மாயிருஞாலம், 148, 219.

மாயிரும்பீலி, 44.

மாயோள் - துர்க்கை, 194.

மாயோன், 90, 190 - 91, 193.

மாயோன் பாணி - மாயோனைப்பாடும்

தேவபாணிச்செய்யுள், 177, 190,

மார், இடைச்சொல், 438. [191.

மார்க்கத்திற்கைத்தொழில், 60, 99.

மார்க்கம் - வடுகு, 57, 75, 120.

மார்க்சனை, 166, 279.

மாற்பம், 472.

மாற்பினவின் தனூல், 494.

மாற்ப்பற்று, 379.

**அரும்பத
அகராதி. எங்ங**

முதலியவற்றின்

மாரன், 220, 231.

மாராயவஞ்சி, 529.

மாற்றத்தபசும்பொன், 77.

மாற்றார், 198.

மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவளம்பெறாவில்லேருழவர், 300.
 மாருத்தூதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால் - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன் மணவணி, 517.
 மாலதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலி
 ருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 241, 247,
 250, 253, 585.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, மணிமா
 லை, மரகதத்தின்குற்றம், மாலைக்
 காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6,
 218, 229, 315, 366 - 7, 386,
 411, 491, 495, 529, 561.
 மாலைக்காலத்தின்பலர்தொழுதல்,
 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226,
 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புக்கையூட்டல், 351.
 மாலைக்குதம்பு - மாலைபெண்ணுக்குறு
 ம்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டுதலைவிசுறிய
 மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலையிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு
 மாலையிற்புனைந், 385. [துதல், 235.
 மாலையுள்மயங்கல், 228.
 மாலையைச்சிறப்புச்செய்தல், 25.
 மாலைவிகற்பங்கள், 367.
 மாலைவெண்குடை, 219, 527, 559.
 மாலைவின் ன் 114.

மாற்றான், 241.
 மாற்றான் குழந்தைகளை நறில்விழ ஒரு
 த்தி தன் குழந்தையையும் அதில்
 வீழ்த்திப்பிள்ளைத்தொளென்பது,
 மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவேந்தர், 71.
 மாறல் - விற்தல், 422.
 மாறன், 503.
 மாறனலங்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால், 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர்; 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 213.
 மான்மகன் - மயங்கினமகன்; காம
 மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சார்து - கத்தூரிக்குழம்பு,
 45, 53, 338, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு,
 சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மறி, 524.
 மான்மலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிறல்வேளமும்பில், 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.
 மிடல்புக்கு - வலியிலேபுக்குநின்று,
 மிடற்றுக்கருவி, 221. [210.
 மிடற்றுப்பாடல், 61, 74, 100, 105,
 மிடற்றுமட்டம், 74. [119, 224.
 மிடற்றுமழியாழ், 74.
 மிடறு. 64, 212, 330 - 31.

மாழ்குதல் - மயங்குதல், 207, 463.
மாளிகை, 137, 147, 153, 166, 492.
மாளுவவேந்தர், 589.
மாற்சரியம், 482.
மாற்றம், 299, 311.

மிடறுகுருதி, 321.
மிடா, 401.
மிடைகொள்ளல், 494.
மிடைதல், 225, 340.
மிடைமரச்சோலை, 141.

எ னு ச அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

மித்திரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவீதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சீவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழற்றல், 151, 171.
 மிளகுபொதி, 389.
 மிளிர்ந்தல், 275.
 மிளை - ஆரண்காவலைச் சூழ்ந்தகாவற்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிதைத்தல், 161.
 மின்பிணி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னுக்கொடி, 171.
 மின்னுக்கோடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திறம்படாமை, 65, 75.
 மீமிசை, 12.
 மீனி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோட்பதை, 17.
 மீன்திசுழ் விசம்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விற்போர், 138, 183, 200.
 மீன்றானை, 332, 344.
 மீன்றிமில் விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.
 மீனரசு - சந்திரன், 125, 131.
 மீனிராச்சியம், 131.
 மீனாணங்கல், 17, 208 - 9.
 மீனேற்றுக்கொடியோன், 150.

முகநிலை - முகத்திந்தடுத்தரவு, 190,
 முகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [191, 219.
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகபடாம், 406.
 முகம் - அந்தரக்கொட்டு, இடம்;
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75,
 83, 120, 162, 166, 192, 493.
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 யறுப்புக்களான்வருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழுடியீராக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு - பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377,
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்குலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகினுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பிணையல், 498.
 முசிநியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன்சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன்புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வர
 லாறு, 159, 187.
 முசுட்டை } 340, 353.
 முசுண்டை }
 முசுமுசுக்கைக்கனி, 389.

முக்குடைக்கு மூன்றுதிங்கள், 291,
 முக்கோல், 491. [391.
 முகச்சந்தியிலக்கணம், 83.
 முகச்சார்த்து 207.
 முக்குசெய்துவிடத்தல், 309.
 முகடு, 408.
 முகத்திலுங்கண்ணிற்சுவையிகத்
 தோன்றல், 84.

முட்டாக்கு, 341.
 முட்டி, 92, 98.
 முட்டிக்கை, 92, 94.
 முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.
 முட்டுப்பாடு, 412.
 முடக்காற்பந்தர், 416.
 முடக்குமோதிரம், 181.
 முடங்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எநடு

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.
முடங்குகை, 393.
முடங்குபடுதல், 389.
முடத்திருமாறன், 7.
முடம், 63 - 4, 109, 205.
முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருந்
முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.
முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்
சூடிய இறைவன், 305.
முடிக்கை - பண்மாறு, 120.
முடிகள்பத்துடையவன் - இரா
வணன், 191.
முடிசெழுவேந்தர்மூவர், 4, 267,
364, 512, 573, 575, 592.
முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,
முடித்தலையடுப்பு, 545. [34, 38.
முடித்து (தன்மைவினை), 425.
முடிநாறு, 261, 278.
முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.
முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.
முடிவு, 108.
முடிவுபோதல், 324.
முடுக்கர் } 149, 369, 554.
முடுக்கு }
முடுக்குவழி, 390.
முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக
வொருபோகு, 321.
முடுகிவரும்வரவு, 277.
முண்டகக்கோதை, 558.
முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.
முண்டம்பெருங்குமரர் - கடைச்சன்
கப்புலவருள் ஒருவர், 7.
முண்டிதம், 88.
முத்தக்கழங்கு, 558.
முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190,

முத்தின்குணமும், குற்றமும், 368,
388 - 9.
முத்தின் பந்தர், 143, 163.
முத்தி - ஆகவனியம், காரகபத்தியம்,
தக்கினுக்கினி, 304, 504.
முத்திச்செல்வம், 528.
முத்திவாழ்க்கை, 494.
முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு
ளொன்று, 127, 134, 138, 147,
154, 196, 199, 207, 213, 221,
224, 227, 232, 388.
முத்துக்கோப்பார், 157.
முத்துடையரி, 485.
முத்துநிரைக்கொடித்தொடர், 557.
முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,
முத்துவிளைகழனி, 558. [344.
முத்தூர்க்குற்றம் - சோழநாட்டிலு
ள்ள தொருசிறுநாடு, 303.
முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால
த்துப்புலவராலியற்றப்பட்ட
நூல்களுளொன்று; 2700-வெண்
பாக்களையுடையது; தமிழ்நாட்
டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி
யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே
தொள்ளாயிரந்தொள்ளாயிரம் வெ
ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு
தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.
இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில
பழையவுரைகளிலும் புறத்திராட்டி
லும் காணப்படுவனவேயன்றி நூல்
முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்
சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிறந்தது, 278. [485, 553.
முதல் - இடம், 108, 111, 360,
முதலீடு, 246.

முத்தகம் - இசைப்பாவலகையுள்ளா
முத்தம், 277, 524, 581. [190.
முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
முத்தவளை, 196. [180.
முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
முத்திரை, 101, 456. [197.
முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 555, 511.
முதலுழி, 230.
முதலை, 17, 332, 343.
முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன,
முதற்சாமத்திற் கண்ட கரு ஓரான்
முற் பலித்தல், 408.
முதற்பொருளிருவகை, 14.

என்கு அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

முதனடை - இயக்கநான் இன்னொன்று
று; தாழ்ந்த செலவினையுடையபா
டல், 67, 111, 120.

முதனடைவாரம், 59, 91.

முதாரிக்காப், 417, 480.

முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முந்துதல், 24,
முதிர்வினை, 3. [437.

முதிராக்கினவி, 257.

முதிரை, 154, 390.

முதிரைப்பண்டம், 160.

முதுக்குறைநற்கை, 401.

முதுக்குறைவி, பெரிய அறிவையுடை
யார், 432.

முதுக்குறைவு, 349.

முதுகணிகையர், 392.

முதுகுரவர், 25, 419, 432.

முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,

முதுகரி, 266, 287. [7, 230.

முதுநாரை-பெருநாரையைப் பார்க்க,

முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.

முதுமறையோன், 303, 310. [376.

முதுவேனிந்காலத்துக்குரிய பூவகை,

முதுவேனிந்காலம், 14, 333, 345-6,

முந்தாநூல்கள், 80. [363.

முந்துறுத்தல், 589.

முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.

முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,

முந்தை, மூதையாதல், 246.

முந்நீர் - முத்தொழிலையுடையநீர்
(கடல்), 33, 200, 448, 459, 509,
521.

முந்நீர்விழவினெடியோன், 302.

முந்துன்மார்பன், 587.

முப்படை, 159.

முப்பத்திருகாழ், 180.

முப்பழம், 31, 179.

முரசத்தை நாளொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.

முரசம், 128, 147, 441.

முரசம் யாதிரமதிரமுழங்குதல், 543.

முரசவோதை, 339.

முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,
166, 402, 450, 535 - 6.

முரசமுதலானவழும் அரசர்க்குரியன,
முரச மூன்று, 118. [495.

முரசை யர்ணையின்மேலேற்றி விழுவறி
வித்தல், 146.

முரசுசியூர் முடிநாகராயர் - தலைச்
சங்கப்புலவர்களுள்ளுருவர், 7, 230.

முரசை, 553.

முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.

முரி, 190, 209, 219, 529.

முரிச்சார்த்து, 207.

முரித்தப்பாடுதல், 210.

முரிதல், 210.

முரிநிலை - இறுதியிற்படுத்தாவு, 190.

முரிப்பு, 434, 450.

முரிபுருவம், 83 - 4.

முரிவரி, 210.

முருக்கம்பூ, 585.

முருக்கு, 340, 353.

முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.

முருகவேள், 28, 39, 51, 168, 193,

முருகவேள் நிற்கும்கோயில், 241, 248.

முருகன்கடல்வயிறு கிழித்தது, 511.

முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்
பாலுண்டமை, 516.

முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்
றுடிக்கூத்தாடியது, 193.

முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.

முருகுயிர்த்தல், 205. [118.

முருகு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,

முப்பால், 7.

மும்முறை வணங்கல், 307.

முயக்கம், 125.

முயல், 150, 171, 191.

முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.

முரசத்தானை, 161. [161.

முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,

முருந்துபோலும்சகை, 321, 330.

முல்லை - ஒருகருவி, ஒருபண், முல்

லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124, 5,

130 - 31, 149 - 50, 170, 241,

247, 305, 338, 343, 351, 353,

360, 376 - 7, 443, 455 - 7.

முல்லைக்குரியசிறுபொழுது, 14.

அகராதி. அரும் பத முதலியவற்றின் எங்ள

முல்லைத்திணைமுதற்பொருள், கருப்
 பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
 முல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
 ண்ணுதற்குரிய நியாயம், 14.
 முல்லைத்திம்பாணி, 15, 445.
 முல்லைநகை, 340.
 முல்லைப்பாட்டு : இது பத்துப் பர்ட்
 டிள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
 டினத்துப்போன்வானிகனூர்மக
 னூர் நப்பூதனூர் பாடியது; 103 -
 அழகனையுடையது; நச்சினூர்க்கினி
 யரால் உரை செய்யப்பட்டது,
 241, 377, 415, 422, 534, 554.
 முல்லைப்பூங்குழல், 452.
 முல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
 முல்லைமுகை, 171.
 முல்லையந்திக்குழல், 446, 456.
 முல்லையாழ், 15.
 முல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமை திரி
 ந்து பாலையாதல், 294, 305.
 முலைப்பூசல், 574, 576.
 முழத்தின்விரலளவு, 70.
 முழவம், 339, 499, 563.
 முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
 முழவு - குடமுழா, 119, 149, 169,
 261, 279, 339.
 முழவு ஏழுவகை, 106.
 முழுத்தம், 534.
 முழுத்தம், 11.
 முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
 முழுப்பலிபீடிகை, 142.
 முழுமதி, 209.
 முழுமாணிக்கம், 407.
 முழுமெய் - மாப்பு, 123, 151, 172.
 முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
 முள்வேலி, 280, 334.

முளைப்பாலிகை, 41.
 முளையெயிறு, 401.
 முளைவளரிளநகை, 210.
 முளைவெண்டிங்கள், 315. [487.
 முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்விளையும்,
 முற்பட, 205.
 முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
 பிற்காணல், 309.
 முற்றக்கடிதல், 131.
 முற்றத்திறத்தல், 371.
 முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
 முற்று, 297, 463 - 4.
 முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
 333, 358, 374, 392, 440 - 41,
 489, 513, 525-6, 575.
 முற்றுமை, 28, 165, 468.
 முற்றும்மைதொகல், 129.
 முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
 முறி - தளிர், 125, 132, 333.
 முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
 முறுக்கல், 90. [325.
 முறுக்குண்டகோட்டையுடையகலை,
 முறுகுதல், 323, 390.
 முறுவல்: இது பழைய நாடகத்தமிழ்
 நூல்களுள்ளொன்று; இது முற்
 காலத்தேயிறந்து போயிற்றென்று
 அடியார்க்குநல்லாரெழுதியிருக்
 கின்றனர், 9, 213, 253.
 முறுவல்நகை, 84 - 5.
 முறை-நியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
 5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
 485, 497, 508, 519, 577.
 முறை முதற்கட்டில், 553.
 முறைமை நான்குவகை, 92.
 முறையுளி, 235, 518.
 முன்பணிக்காலம், 361, 378.
 முன்பால் - முன்னிடம், 78.

முள்ளபூ, ௦௪.
முள்ளூர், 520, 522.
முள்ளேயிறு, 257.
முளம்பின்முகம், 584.
முளிதயிர், 430.
முளிதல், 306.
முளைக்குடம், 36.

கூட.

முன்பாலைநாடு - குமரியாற்றிற்கும்
பஃதுளியாற்றிற்கும் இடையிலுள்
ளநாடு, 230.
முன்பிற்காதை, 203.
முன்பிற்படி-முன்புபோல, 68, 113,
முன்பு, 30, 300.

எநஅ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

முன்றில் - முற்றம், 133, 208, 216,
244, 318, 320 - 21, 327, 330,
முன்றுறை, 528. [498, 587.
முன்றேர்க்குரவை, 545.
முன்னத்தினுணருங்கிளவி, 431.
முன்னதிகட்டு, 439.
முன்னிலைத்தொழிற்பெயர், 24.
முன்னிலைப்படர்க்கை, 206-7.
முன்னிலைப்பாவல், 319, 329, 460.
முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526,
முன்னிலையாகக்கூடல், 579. [527.
முன்னிலையீயாள்-முன்னில்லாள், 501.
முன்னிலைவிளி, 250.
முன்னேஞான்று, 351.
முனி, 168.

மூலாதாரம், 61, 103 - 5.
மூவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
சுமம், 224 - 5, 235.
மூவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
முறைமைநான்கு, 92.
மூவகைப்பூ, 154.
மூவடிமுக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
மூவாக்கடம்பு, 448, 459.
மூவாமருத்த, 44.
மூவாலினநலம், 243, 586. [கல், 82.
மூன்றனுருபு, ஐந்தனுருபொடு மயங்
மூன்றருஞ்சாமத்திற்கண்ட கறு மூன்
றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
மூன்றாம்வேற்றுமைபுருபோடு, கூட
என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
மேச்சுதல், 197.

முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
 முனிவர், 168, 301, 311, 370.
 முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
 முனிவரிருப்பிடம், 355.
 முனை, 44. [குடுதல், 331.
 முனையிடம் பாழ்படும்படி வெட்சி
 முங்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7,
 294, 306, 345, 353.
 முங்கில்வில், 328.
 முச்சு, 465.
 முட்டுதல், 418.
 முடை - பொதி, 47, 369, 390.
 முத்தோர், 491.
 முதறிவாட்டி, 316, 325.
 முதிப்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்,
 முதரை, 486. [142, 160.
 முதூர், 23, 26, 198.
 முதூர்ப்பொழில் - இலவந்திகைச்
 சோலை, 271, 377, 403.
 முதை - முந்தை, 246.
 முப்பிளமை, 484.
 முரல், 36, 316, 561.
 முரித்தானை, 162.
 முரிநிமிர்த்தல், 85, 323.
 முலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடி
 கள், 103.

மெய் - வடிவு, 150.
 மெய்க்கூத்து - சார்திக்கூத்து நான்
 கனுளொன்று, மெய்த் தொழிற்
 மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
 மெய்ச்சார்து, 385, 465.
 மெய்சாய்த்தல், 90.
 மெய்ந்நிலைக்கை, 92, 95.
 மெய்ந்நெறி, 590.
 மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லல், 465.
 மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்,
 மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
 மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
 மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
 மெய்ப்பொறி, 437.
 மெய்ப்போகம், 121.
 மெய்புகுகவசம், 366.
 மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
 மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
 மெய்முழுதுந்தழுவல், 434.
 மெய்யல்லாமுறுவல், 421.
 மெய்யின்பொடி, 486.
 மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால்
 உடம்படுமெய்யன்மெனப்படு
 வகரம் தோன்றுதல், 526.
 மெய்யுரை, 242, 569.
 மெய்வருத்தம், 323, 433.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எங்கள்

மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெல்கிற்றிலன், 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114.[224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.
 மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினுற்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல், 125.
 மேகலையைத்துகிலுள்ளருடுத்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்கிரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455.
 மேருவரைவில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேல்கடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிந்கொடியசை
 மேல்வரவு, 107.
 மேல்வினைவன, 21.
 மேலிற்றூழ், 402.
 மேலேயிட்டிக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேழகம், 254. [311.
 மேழி - கலப்பை(ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.

447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலையுலகம், 567, 587.
 மேனீர், 459.
 மை - மஞ்சு, 406.
 மைத்துனவளவன், 552.
 மைந்து - அழகு, 229, 240.
 மைந்நினவிலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்,
 மைம்பீன், 277. [138, 155.
 மையல்லமன், 217.
 மையிருக்குன்றின்விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண்கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மொச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொந்தை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 மொழிபெயர்த்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம், 308.
 மோகநீயம், 282.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.

மேழியில் மாலைசூட்டுதல், 279.

மேற்கட்டி, 40.

மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.

மேற்கட்டுத்திரை, 116.

மேற்கோளாக இந்நூலிலிருந்துபிறர்

எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,

33 - 4, 206, 208, 210, 220,

316, 320, 328, 336, 361, 365,

395, 401, 425, 441, 445,

மோகூர், 149, 553.

மோசுமில்லிகை, 353.

மோட்சமார்த்தம், 569.

மோட்சராச்சியம், 591.

மோடி, 161.

மோதகப்புகை, 338.

மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.

மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,

மோதிரம், 196 - 7. [204.

எசு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மோர், 416.

மோரியர், 553.

மோவாய், 556.

மௌகூர்த்திகன், } 534.

மௌத்திகன்,

மௌவல், 338.

யசர்வேதசாகை, 339.

யந்திரவாவி, 377.

யவனதேசம், 132.

யவனர் - சோனகர், துருக்கர், மிலே
ச்சர்; இவர்கள் தொழில்
வாயில்கர்த்தல், 137, 153, 156,

யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.

யக்ஷிதேவதை, 409.

யாக்கை, 393.

யாக்கைநில்லாமை, 281, 568, 591.

யாக்கையிழந்த இன்னுயிர், 346.

யாக்கையிழப்பிறவாப்பெரியோன்,
யாக்ஷாலை, 161, 351, 590. [167.

யாண்டு, 547.

யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.

யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.

யாப்பறைமாக்கள், 357.

யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,
423, 435.

யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.

யாமளேந்திரர் - இந்திரகாளியது
லாகிரியர், 10.

யாரைநீ, யாரையோநீ, 483, 501.

யாவதம் - எப்படியானும், சிறிதும்,
யாதம், 2, 151, 421, 424,
432, 436, 509.

யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,
185, 187 - 8, 202 - 3, 205,
212, 219, 221, 224, 229, 232,
248, 496, 561 - 2.

யாழ்க்காவி. 221.

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,
100, 109 - 10, 119.

யாழ்ப்பாணர், 320, 330.

யாழ்ப்புலவர், 149, 169.

யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.

யாழ்வாசித்தற்குச்சுத்திரம், 222.

யாழாவம், 327.

[187.

யாழாசிரியன், 67, 69, 112-3, 122,

யாழிசைமொழி, 171.

யாழிசையின்பயன், 435.

யாழிடம்நான்கு, 204.

யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.

யாழின்கிளவி, 198.

யாழின்றொருதி, 267.

யாழினிட்டபாட்டு, 206.

யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி
யன இடமுறைமெலியத்தோன்
றல், 69.

யாழறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.

யாழைத்திருத்தல், 205.

யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,

யாற்றடைகரை, 262, 279. [188.

யாற்றுநடு, 518.

யாறுசிய ஆரம், 153.

யானை, 35, 114 - 5, 359, 408.

யானைக்கச்சை, 166.

யானைக்கவிழ்மணிநா, 543.

யானைக்கன்று, 523.

யானைப்பாகர், 140, 158.

யானைப்பிடர்த்தலை, 536.

யானைப்பிடரியில் மகளினாயேற்றிநக
ர்க்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.

யானை பறையுடன்வருதல், 393, 587.

யானைபோகலாம்படி கீழ்க்கருங்கை

யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.

யானைமுகவோடம், 354.

யானைபின்...

யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை
யாழ்க்கோடு, 203. [யென்பன, 203.
யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.
யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.
யாழ்நான்கிற்குமுரிய நரம்பினெண்,
100.

தைதல், 166, 508. [587.
யானையை, ஒய்யெனத்தெழித்தல்,
யானையைப்படுக்குங்குழி, 523.
யானையைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ
யானைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.
யானைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக

ராதி. எசுக

யோகநித்திரை, 270.
 யோசம் - அரைப்பட்டிகை, 384.
 யோகம் எண்வகை, 371.
 யோகாசனம், 371.
 யோகினிச்சி, 89.
 யோனி - நாடகவுறுப்பினுள்ளொன்று,
 விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 9, 19,
 நீடம், 101, 457. [58, 82.
 லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல், 13.
 லோகம் ஐந்து, 193.
 வக்காணம், 75.
 வக்கிரித்தல், 63.
 வகுத்தல், 100.
 வகுந்து - வழி, 298, 310, 391,
 வகுளம், 195, 339. [404.
 வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.
 வங்கிசம், 212. [412, 456.
 வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,
 வங்கியப்பாடல், 61, 100.
 வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.
 வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,
 வங்கியம் மூவகை, 156. [100.
 வங்கியமூதம்வகை, 456-7.
 வங்கியவாசிரியன், 67.
 வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநித்
 குங்கோயில், 146, 166, 241, 248.
 வச்சிரத்தடக்கையமார் கோமான்,
 வச்சிரதந்தன், 115. [503.
 வச்சிரதேகன், 115.
 வச்சிரநன்னாட்டுக்கோன், 143, 163.
 வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றன்
 கரையிலுள்ளது, 162-3.
 வச்சிரம், 167, 377.
 வச்சிரமவந்திமகதமொடு குழி இய
 சித்திரமண்டபம், 564.
 வச்சிரவேந்தன், 16, 360.

வசி - மழை, வசிகரம், 142, 160.
 வசிமுதலியன சாக்கவென வாழ்த்
 வசியம், 160. [தல், 159.
 வசிகரிப்பு, 165.
 வசு - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.
 வசுக்கள் எண்மர், 148, 168.
 வசுவாசி (வாசம்), 179, 379.
 வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.
 வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத்
 திரம், 187, 194, 463.
 வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.
 வஞ்சம்பெயர்த்தபூதம், 187.
 வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப்பித்தேத்
 துதல், 164.
 வஞ்சி - ஒருகொடி, சேரருடைய
 இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,
 வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென
 வம் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,
 25, 220, 231, 371, 448, 459,
 502, 521, 528, 531, 535-8, 544,
 559, 568, 574, 577, 589.
 வஞ்சிக்காண்டம், 592.
 வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செல்வாத்
 கொண்ட திறை, 531.
 வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தி, 488.
 வஞ்சிகுடுதல், 530.
 வஞ்சிமகளிர், 577, 581.
 வஞ்சிமாலை, 586.
 வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.
 வஞ்சிமூதார், 5, 560, 570, 588,
 வஞ்சியார் கோமான், 578.
 வஞ்சிவேந்தன் - சேரன், 459.
 வஞ்சினக்கூதல், 142. [534.
 வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,
 வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,
 வஞ்சினம் 5 95

வசுராபுததநனவடிவமும்அதுபாற
கடலிற்பிறந்ததென்பதும், 51.
லுசந்தமாலை - மாதவியிந்தோழி ;
இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்
படுவள், 185, 188, 202, 226,
228-9, 236-7, 240, 299, 311,
வசுமதிதல், 466. [335, 347.

வருசனமாய், 20.
வட்கர்போகிய - இடையில் முரியில்
லாத, 529.
வட்டகை, 145, 165.
வட்டனை, 19, 79, 193, 204.
வட்டப்பாலை, 112, 443.
வட்டப்பாலைஇடமுறைத்திரிபு, 234.

எசஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

வட்டப்பாலையிலேநாலுபண்ணும் பிற
 த்தல், 453.
 வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
 வட்டம் - ஒருகோள்; சிலாவட்டம்,
 வட்டிகை, 296, 308, 494.
 வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
 பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
 வட்டு, 401.
 வட்டுடை, 194.
 வட்டை, 47, 573.
 வடகம் (துகில்), 379.
 வடகலை, 115.
 வடங்கொண்மணியூசல், 580.
 வடசேடி, 175, 189.
 வடசொல், 62 - 3, 107.
 வடசொற்றிரிபு, 377.
 வடதிசை, 132, 161.
 வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
 வடபல்லி, 182, 198.
 வடம், 332.
 வடமலை, 125.
 வடமலைமணி, 47.
 வடமீன், 34, 151.
 வடமொழி - ஆரியம், 406.
 வடமொழிச்சிதைவு, 162.
 வடமொழிப்பெயர், 349.
 வடமொழிவாசகம், 394, 406.
 வடவர், 12, 448, 459.
 வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
 வடவிமயம், 573.
 வடவெழுத்தொரீ இவந்தளமுத்து,
 வடவை, 192. [63, 108 - 9.
 வடிக்கை - புரவியைவசமார்க்குக்கை,
 வடிக்கியு, 495. [495.
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர

வடுகிலொத்து, 75, 120.
 வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
 வடுகீங்குசிறப்பு, 364. [121, 230.
 வண்டை - வழங்குக்கை, 34.
 வண்டல், 207, 489, 490.
 வண்டலர்கோதை, 228.
 வண்டாறிரையழித்தல், 213.
 வண்டின்னிலிக்கு யாமோசை, 327.
 வண்டின்கிளை, 204.
 வண்டின் கிளைமதுமயக்கத்தால்ஒடுங்
 கிக்கிடத்தல், 275.
 வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
 170-71, 208, 212-3, 295, 363,
 வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
 வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
 வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
 வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
 வண்டையொத்த காழுகர், 384.
 வண்ணடை (துகில்), 379.
 வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; சொல்வகைநான்கினுள் ஒன்
 று; பதினாறு அடியான்வரு
 வது; தொய்யித்குழம்பு முதலிய
 ன்; விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19,
 58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
 138, 153, 183, 190, 204, 206,
 315, 325, 481, 558, 563.
 வண்ணர், 155.
 வணர்கோட்டுச் சீதியாழ், 561.
 வணர்சுரியைம்பால், 214.
 வணரளவு, 9.
 வணிககுமார், 201.
 வணிகபூதம், 496.
 வணிகர்; 41, 167, 372, 389, 397,
 வணிகர்குலபதி, 32. [432.

லும்கூட்டி நிரம்பையகமும் புற
 முமாராய்தல், 204.
 வடித்தோற்கொடும்பறை, 542.
 வடிந்தகாது, 197.
 வடிந்துவீழ்காது, 126.
 வடிமொழி, 348.
 வடியாக்கினவி, 336.
 வடிவேல், 495.

வணிகர்தெரு, 2.
 வதம் - விரதம், 283.
 வதிச்செலவு, 237.
 வதிதல், 229.
 வதுவைகுட்டு, 548.
 வதுவைவேண்மாளர், 521, 562.
 வந்தக்கடை: ககரவொற்றுவிசாரம்,
 வந்ததை - வந்தஉறவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுந

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.
 வம் - வா, 577.
 வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
 யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.
 வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,
 வம்பப்பெருந்தெய்வம்; 470. [372.
 உம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
 வம்பமார்தர் }
 வம்பமோரியர், 553.
 வம்பலர், 322.
 வம்பின்முடிந - புதுமையாக முடிவ
 ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
 யன, 385. [265, 476.
 வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
 வயந்தச்சோலை, 271.
 வயந்தம் - தென்றல், 188.

வரி - கோலச்சாரி, நடம், பாட்டு,
 வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
 ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
 99, 206, 228 - 9, 237, 240,
 267, 289, 334, 365, 381 - 2,
 512, 539, 592.
 வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.
 வரிக்கோலம், 174, 194, 317.
 வரிச் சார்திக்கூத்து, 79.
 வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.
 வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.
 வரித்து - எழுதி, 377.
 வரிதகம் - சொல்வகை நான்கினு
 ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்
 வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.
 வரிப்பாட்டல், 205, 212, 345.

வயல், 194, 276, 306.
 வயலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
 ருர்; வார்த்திகனுக்கு ஒரு பாண்டிய
 னுற் பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
 பவவர், 537. [பட்டது, 507.
 வயம்கூ, 43.
 வயிரேயம், 368, 388.
 வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.
 வயிரப்பலகைளட்டு, 368.
 வயிரப்பொற்றோடு, 577.
 வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
 197, 367, 386, 423, 435.
 வயிரமணித்தூண், 35.
 வயிரவாரம், 426.
 வயிரவில், 324.
 வயிறு - நடு, 448. [90, 110, 491.
 வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,
 வாகு, 29, 155, 294, 306, 390.
 வாங்கிடத்தல், 248.
 வரத்து - வரவு, 252.
 வரந்தருகாதை, 10, 11, 12.
 வரம்பறியப்படா விளக்கு, 200.
 வரம்பு - வரப்பு, 275.
 வரவு, 61, 66, 99, 100, 107, 111.
 வரவுகளின்தொகுதி, 62.
 வரவுறுத்தல், 58.
 வரசான் (கர்ப்பூரம்), 79.

வரியிலார், 493.
 வரியும் புள்ளியுமயங்கியபுலித்தோல்,
 வரியுறுசெய்கை, 317. [314.
 வரிவெண்சாந்து, 563.
 வருடைமாலுக்குக் கால்எட்டு, 524.
 வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.
 வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,
 177, 190, 191, 493, 497.
 வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்
 தேவபாணி, 191.
 வருணன், 17, 115, 276.
 வருத்தனை நான்கு, 81, 110.
 வருத்தமுற்றோளவினயம், 85, 87.
 வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),
 வருத்துந்தெய்வம், 298. [97 - 8.
 வருதிர், 213.
 வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல், 35.
 வருபுனல்வையை, 587.
 வருபொருள், 303.
 வருமுறைப்பாலை, 561.
 வரைத்தாள், 296.
 வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி
 டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,
 வரைப்படுதேன், 524. [257, 591.
 வரைபிளத்தல், 305.
 வரையறை, 29, 63, 108.
 வரையர்வருடை, 524.

எசச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

வரைவாழை, 306.
 வரைவு, 520.
 வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
 மகள் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியது, 219.
 வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பராவரோத்தமை, 296, 308. [யது, 516.
 வல் - சூது, 358.
 வல்சு, 467.
 வல்லபம், 80, 160, 380.
 வல்லாதேன், 576.
 வல்லாநடை, 323, 422.
 வல்லி, 43, 152, 362, 513.
 வல்லிருண்மயக்கம், 427.
 வல்லிருள், 426.
 வல்லிவடிவைத்தோளிலெழுதல், 49,
 வல்லுந, 419. [362.
 வல்லென்றதொல், 6.
 வல்லையம், 415.
 வல்வில், 50.
 வல்விலோரி, 520.
 வல்வினை, 263. [தல், 73.
 வலக்கால் முன்மிதித்து அரங்கேறு
 வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.
 வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,
 வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.
 வலம்படுமுரசு, 521.
 வலம்புணரகழி, 359.
 வலம்புரி, 181, 198.
 வலம்புரிக்கை, 92, 96.
 வலம்புரிமணலுழுதல், 208.
 வலம்புரிமுத்து, 45, 53.
 வலம்புரியின் தழுத்தம், கழங்கு, 558.
 வலமுறைமெலிவு, 113. [274.
 வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,

வலிதை - நிருத்தக்கை முப்பதனு
 ளொன்று, 81.
 வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.
 வலிவு மூன்று, 68, 113.
 வலை, 200, 210, 425.
 வலைப்பரதவர், 183.
 வலையாலுயிர் கொல்லல், 310.
 வலையுணங்கு முன்றில், 208, 216.
 வலைவாழ்நர்சேரி, 208.
 வழக்கிடம், 14. [438, 525.
 வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,
 வழக்குரை காதை, 22.
 வழக்காறு, 24.
 வழங்குதல், 431.
 வழங்குவில் - அம்ஐப வழங்கும்வில்,
 வழி, 294, 299, 309. [313.
 வழிச்செலவு, 186.
 வழிச்சேறல், 312.
 வழித்திறம், 139.
 வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்
 விச் செல்லுதல், 345.
 வழிநடைவருத்தம், 310.
 வழிநாள், 298, 302, 310.
 வழிப்படர்புரிதல், 260.
 வழிப் போவார், 309.
 வழிபடு தெய்வம், 161.
 வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுந்
 தொழுந்து - தூர்க்கை, 328.
 வழிபறித்துக் கொட்டும்பறை, 315,
 வழிமொழி, 562. [325.
 வழிவளம், 322.
 வழு - பழிப்புரை, 432.
 வழுக்கம் - தப்புதல், 334.
 வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.
 வழுதி, 492,

வலைவ - சமத்து, நாணிலி, வல்ல
பம், 142, 160.
வலைவப்பார்ப்பான், 504. [370.
வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,
வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மரகதம்,
வலனென்பு வயிரம், 386. [386.
வலிசரம், 455.
வலித்த வறுப்பு, 86.

வழு பதினான்கு, 14.
வள்ளம், 363, 380.
வள்ளி, 328, 513.
வள்ளிக்கிழங்கு, 274.
வள்ளிக்கூத்து, 328.
வள்ளிமணான், 516.
வள்ளுவனார், 39.
வள்ளைப்பாட்டு, 581.

**அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எசுநு**

வளந்தலைமயங்கியவஞ்சிமுற்றம்,
 வளவர்குலம், 131. [523.
 வளவன், 31, 161, 206, 459.
 வளாகம், 221, 224.
 வளரிநிலை, 271-
 வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவர்த்தி
 யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,
 209, 210, 292-3, 303, 457, 537,
 வளைகோல், 493, 526. [542, 559.
 வளைச்செங்கை, 33.
 வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
 வளைநெகிழ்தல், 216. [385.
 வளைபோலுநிறத்தையுடைய
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.
 வளைபோழுநர் - சங்குறுப்பார், 140,
 வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.
 வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள
 பழைய காப்பியமந்தனு
 ளொன்று ; இதன்பாடல்களுட்
 சிலமுன்னோருரைகளில் ஆங்காங்கு
 எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே
 யன்றி நூலின் முதனடுவிறுதிகா
 ணப்படாமையின் இரத்தால் இன்
 னசரித்திரத்தையுடையதென்றும்
 நூலாசிரியர் இன்னாரென்றும் புலப்
 படவில்லை, 209, 248 - 9, 287,
 452, 456, 540.
 வளைவிற் பொதி - வளைந்து தானே

வனதெய்வம், 311.
 வனப்பு எட்டு, 6, 8.
 வனப்பு ஐந்து, 388.
 வனப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.
 வனப்பு வண்ணம் நாற்பத் தொன்று,
 வாக்கமை பேரியர்த், 9. [88.
 வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.
 வாக்கியக்கூறு, 64.
 வாகுவலயம், 180. [557, 559.
 வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,
 வாகைத்துறை, 559.
 வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்
 தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே
 வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.
 வாங்கும் - கொள்ளும், 213.
 வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்
 ஒளி, 197. [119.
 வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,
 வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.
 வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,
 வாசத்தின்வகை, 379. [497.
 வாச நெய், 195, 347.
 வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத
 லியன, 361, 378.
 வாசம் ஐந்து, 138, 155.
 வாசவர்-பஞ்சவாசம்விற்போர், 138,
 வாசவன், 168. [155.
 வாசவுண்டை, 366.

யெய்யும் எந்திரவில், 413.
 வற்கடமுண்டாதற்குக்காரணம்,
 வறங்கூர்தல், 30. [277.
 வறியோன் - அறிவில்லான், 395.
 வறும்பூ, 275.
 வறுமை நாளைத்தருதல், 245. [419.
 வறுமொழி - பயனில்சொல், 214,
 வறுமொழியாளர், 265, 286, 287,
 வன்கண்மை, 305. [372, 419, 432.
 வன்காடு, 300.
 வன்பூனிலம், 114.
 வன்னி, 387, 490.
 வன்னிகை, 494. [ஞானமை, 487.
 வன்னிமரமும் மடைப்பனியுஞ் சான்
 வனசாரினி, 300.

சூசு

வாசிகை, 158, 166, 289.
 வாசித்தல், 205.
 வாசிப்பு, 90.
 வாசிவாரியர், 493.
 வாசகி, 148, 459.
 வாசகநாண், 326.
 வாசுதேவன், 178.
 வாட்கூத்து, 329.
 வாட்கோல், 545.
 வாட்டொழில், 326.
 வாட்போர், 163.
 வாடாமலர்மாரி, 511.
 வாடாமாலை, 156.
 வாடாவஞ்சி, 531, 552.
 வாடு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

எசகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

வாடுதல் - குறைதல், 251.
 வாடைக்காற்று, 361, 377.
 வான்மறவர், 493, 537.
 வாணபுரம், 178.
 வாணன் - ஓர் அயுணன், 177, 193.
 வாணன்பேரூர், 194.
 வாணுட்கோள், 162, 534.
 வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
 வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்
 வாணிகம், 246.
 வாணிகமரபு, 496.
 வானிகமுதல், 253.
 வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
 வாணிகன், 157, 191, 399, 409,
 வாதசெபம், 185.
 வாதம் - காற்று, 203.
 வாதனை இருபத்தைந்து, 103.
 வாதனை ஐந்து, 103.
 வாதித்தல், 392.
 வாதுவர் - வாசிவாரியர், 493.
 வாதை, 404.
 வாமனரூபம், 88.
 வாய்க்கானீர், 276.
 வாய்காவாமழவர், 206.
 வாய்த்தலை, 260. [மோதுதல், 277.
 வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்மீதுபுனல்
 வாய்ப்பதை, 357.
 வாய்ப்பு, 438, 475.
 வாய்ப்பூச்சு, 431.
 வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.
 வாய்பூசல், 418.
 வாய்மை, 298, 310.
 வாய்மைத்தருமம், 263.
 வாய்மொழி, 264, 302, 507.
 வாய்வ தின்வந்தருவை - புத்தியுருவ

வாயிலோயே, 481 - 2.
 வாயுக்கள்பத்து, 103.
 வாயெடுத்தரத்தல், 582.
 வார்க்கட்டு, 350.
 வார்கொடி, 15 - 8.
 வார்த்திகள் - தக்ஷிணமூர்த்தியென்
 பவனுடைய தந்தை, 508 - 7.
 வார்த்தை தட்பாத நாவின், 541.
 வார்தல் - சுட்டுவிரற்செய்தொழில்,
 நெடுமை, 24, 204.
 வாரக்கதி, 57, 79.
 வாரச்செய்யுள், 119, 188, 205, 383.
 வாரணம் - உறையூர், கோழியானை,
 128, 182, 198 - 9, 266, 288,
 291, 302, 400.
 வாரணவாசி, வாரணசி - மத்திமதே
 யத்து ஒரு நகர், 400, 412.
 வாரநிலம், 64, 67.
 வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
 யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுள்ளொ
 ன்று; ஒருதிமம்; கீதவுரு; சொல்லொ
 ழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
 டையபாடல்; தெய்வப்பாடல்;
 பற்று, 59, 64, 67, 73 - 5, 91,
 110-11, 119-20, 146, 176, 186-
 8, 365, 383, 534.
 வாரல் - வாராதே, 341.
 வாரி-கடல், யானைப்படுகுழி, வருவா
 வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
 வாரியர், 140, 158.
 வாரிவளம், 183.
 வாரும்கோள், 577.
 வாரொலிசுந்தல், 3, 45, 510.
 வால் - இளமை, 166, 431.
 வால்வரிக்கொடுங்கார்ப் - வெள்வரிக்க

மாக எடுத்தருவை, 464.
வாய்வாள், 317, 493, 521, 533,
537, 546, 592. [மை, 544.
வாய்வாளாண்மை - வாய்வறிதிரா
வாயன்முறுவல் - வெய்யல்லாமுறு
வாயாகுதல், 503. [வல், 421, 433.
வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
254, 256, 269.

காய், 417, 430.
வால்வளைமேனிவாலியோன் - பலதே
வன், 148, 168.
வால்வென்சங்கு, 356, 372.
வால்வெண்டோடு, 418, 431.
வால்வெள்ளேறு, 431.
வாலசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்சரித
நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ ச எ

வாலாமை-தாய்மையின்மை; ஆசை
 சம், 392, 404.
 வாலுக்கம், 183, 199, 340, 353, 558.
 வாலுவன்-மடையன், 545.
 வாவி, 292, 302.
 வாழ்த்து, 11- 2, 22, 25, 72, 578.
 வாழ்தல் - சீவித்தல், 484.
 வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
 வாதை, 295. 342, 355, 417 - 8,
 வாழைத்தாறு, 523. [480-31.
 வான், 440, 535, 560, 565.
 வாள்வரி - புலி, 332, 523.
 வான்வூரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்
 காய், 417, 430.
 வாள்வலனேத்தல், 537.
 வாளமலை, 320.
 வாளாது, 18, 131, 153, 199.
 வாளுங்குடையமுரசும்நாளொடுபெ
 யர்த்தல், 161, 534.
 வாளுழத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
 வானேருழவன், 545.
 வாளை, 259, 275.
 வாளை நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
 வாளைப்பகுவாய்மோ திரம்-வாளைமீனி
 னது அங்காந்தவாயைவணங்கது
 றுவிக்கும் நெளி, 181, 197.
 வானோரெடுத்தமுழவு, 339.
 வானோசு (கர்ப்பூரம்), 379.
 வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
 36, 102, 324, 440.
 வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
 வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையு
 டைய சிலாவட்டம், 132.
 வான்கொழ - வானவல்லி, 34, 38,

வானம், 262, 305.
 வானவர், 552, 569, 572, 582.
 வானவருண - சோற்றூவி, 262.
 வானவருதையும் பூநாறுசிறை, 263.
 வானவருதையும்துரை, 341.
 வானவள், 521, 537-8, 540, 559,
 578, 588.
 வானவன்விழவு - இந்திரவிழா, 179,
 வானவில், 173, 411. [288.
 வானவூர்தி, 512.
 வானுநரிவந்த மேனிலை, 220.
 வானோர்தமர், 519. [555.
 விக்கிரமசோழனுலா, 449, 483 - 4,
 விக்கிரமராசரன் எருமைத்தலையுடைய
 விகடம், 88. [நென்பது, 317, 326.
 விகாரம் - அரங்கு, கையாற்கருவியாற்
 பண்ணுது மனத்தானிருமித்தது,
 20, 128, 133, 143, 165, 170, 172,
 192, 194, 196, 216, 251, 255,
 270, 277- 8, 302 - 3, 307, 327,
 401, 406, 413, 437, 454, 476,
 விச்சாதரர், 168, 195. [515, 551.
 விச்சாதரவீரன், 175, 186.
 விச்சைக்கோலம், 544.
 விசயன் - ஓராசன், 540, 544.
 விசாகம், 117.
 விசாதி, 366.
 விசாரம், 525.
 விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளனாகிய ஓராசன், 542.
 விசம்பியங்கும் முனிவர், 538.
 விசம்பிற் கோன், 516.
 விசம்பு, 509, 577.
 விசேடணம், 551.

150, 111, 173.
 வான்பொருட்கேள்வி - மறைநூலும்
 அங்கமும் துறைபோதல், 250.
 வான்மீகி, 173.
 வான்மீன், 344.
 வானக்கடவுள் - தேவமுனிவர்கள்,
 வானகம், 167. [490.
 வானத்தரவு, 209.
 வானநாடி, 300.

வசைதவதயதல், 310.
 விஞ்சத்தடவி - விர்தாடவி, 177.
 விஞ்சை, 392, 404.
 விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
 விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405.
 விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
 விட்டம், 414.
 விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
 விட்டேறு, 402, 415.

எச்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்புலம், 2, 19.
 விடர்ச்சினை 505, 532, 567.
 விடன், 286.
 விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
 விடிவிளக்கு, 183.
 விடுதலையாத, ஒருசொல், 122.
 விடுபூ, 154.
 விடுவாய்செய்தல் - அரிதல், 418,
 லிடை, 88, 161, 443, 450. [430.
 விடையோன், 563.
 விண்ணகக்காணி, 88.
 விண்ணவர்கோமான் விழுநூல் - ஐந்
 திரவியாகரணம், 295.
 விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
 விண்ணவர், 267, 332.
 விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
 விண்ணினையகி, 161.

விபாககுத்திராங்கம், 284. [432.
 விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
 விம்மிவிம்மிவாய்விட்டரந்துதல்,
 விடங்கொள்ளல், 246, 375. [476.
 வியங்கோள், 303, 474, 509, 579.
 வியப்பு, 209.
 வியம் - ஏவல், 246, 533.
 வியர், 133. [133.
 வியர்பு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
 வியல் - மிகுதி, 153.
 வியலுளாங்கண், 149, 174.
 வியலூர் - செங்குட்டுவனால் வெல்லப்
 பட்டதோரூர்; வியலூரெனவும்
 வழங்கும், 566. [153, 186, 293.
 வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
 வியாக்கியாப்பிரஜ்ஞப்பத்யங்கம், 284.
 வியாகரணம், 310.

விண்ணுறையில், 558.
 விண்ணோர்பாவை - விண்ணோர்பரவும்
 வித்தகக்கவி, 10. [பாவை, 300, 312.
 வித்தகர், 572.
 வித்தம், 92.
 வித்தியாமண்டபம், 163.
 வித்து, 263.
 விதவையின்துன்பம், 23.
 விதனம், 228, 337.
 விதானவேதிகை, 562.
 விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
 விதானித்துப்படுத்தவெண்காலமளி,
 விதிநான்கு, 204.
 விதிமுறை, 510.
 விதிர்ந்தல், 85, 370.
 விதம்பல், 152.
 விதூடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.
 விந்தம் - ஒருமலை, ஒருவகைமாணிக்
 விந்து, 367, 386. [கம், 183, 367, 387.
 விந்னீத, 89.
 விநயம் - தேவபாணி, 222, 223.
 விநியோகம், 103,
 விநோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.
 விநோதம், 363.
 விப்பிரகீர்ணம், 81.
 விபத்து, 405.

வியாசம், 208.
 வியாதிபாளர், 145.
 வியாயோகம், 84. [ஹுள் ஒன்று, 81.
 வியாவர்த்திதம் - வர்த்தனைநான்கு
 வியாழமாலை, 7. [103 - 4.
 வியானவாயுவின குணம், செய்கை,
 விரகம், 235, 239, 347.
 விரகு, 222.
 விரதநாள், 286.
 விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
 விரதம், 283, 520.
 விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
 விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 விரன்மோதிரம், 196. [106.
 விரிகாங்குலம், 94.
 விரிசிகை - பருமுத்துக் கோவை முப்
 பத்திரண்டாட்செய்தது, 132,
 விரித்தல், 90, 100. [180, 196.
 விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு
 ளொன்று, 140.
 விரியல் - பூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,
 விருச்சிகம், 117. [360, 377.
 விருத்த கோபாலன், 396.
 விருத்தி - இருப்பு, விலக்குறுப்பினு
 ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,
 232, 512.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எச்சு

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவன்றி
 யாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்திற்பாணி, 261, 279.
 விருந்திந்தேம் - பரதேசங்கள், 42.
 விருந்தின்மன்னர், 123, 541.
 விருந்தின்மூரல், 316, 561.
 விருந்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிற்காலமயக்கம், 296.
 விரோத அலங்காரம், 54, 461.
 விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவன், 558.
 வில்லவன்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்விபுத்தூராழ்வார் பாரதம், 354.
 வில்லேருழவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல் - தடுத்தல், 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலங்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலங்குடறுத்தது, 427.
 விசைஞர், 213.
 விசைப்பலி, 316.
 விசையாட்டி, 320,

விழவுமலிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமூரசு, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விஷம், 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழுமம், 263, 392, 419.
 விழுமியபொருள், 6.
 விழுமியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.
 விளக்கம், 124.
 விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளங்கொளி-அஞ்ஞான இருள்நீங்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினார் பாடும்பண், 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5,
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்கிளைபிறத்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழவர், 558.
 விளி - ஓரியின்கூரல், 203, 287,
 விளைச்சல், 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைந்துமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [னெ திர்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.

விசையிடுதல், 422.

விவாகம், 250.

விழ்வர், 206.

விழவிதுதியிற்கடலாடுதல், 25, 201.

விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,

158, 168-9, 173, 186, 189, 195,

198, 201 - 2, 255, 269, 553.

விழவுக்களி, 149.

வினாயா - வவளாட்டாத்த, 220.

வினாயாட்டு, 184, 204, 211, 217.

வினாயாட்டுப்பூசல்வினாயாபித்தென்

னும் வழக்கு, 232

வினாயாடுகொடர், 505. [589.

வினாயுள், 30, 177, 292, 303, 504,

வினாயு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 83.

விற்கொடி, 540.

எந் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

விந்மிடக்கை, 92, 94.
 விந்மூணல், 293.
 விந்மொறி, 401, 580.
 விந்மொறையன், 581.
 விந்மொழில்வல்ல மரவர், 327.
 விந்மல் - வெந்றி, 84, 411.
 விந்னை - சிற்பத்தொழில், 4.
 விந்னைக்கதவம், 507.
 விந்னைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 விந்னைகடை கூட்டல், 246.
 விந்னைகள் செய்தாணை நண்ணுதல், 440.
 விந்னைஞர், 278.
 விந்னைத்திரிசொல், 23, 478.
 விந்னைத்தொகை, 23, 130, 134,
 153, 157, 172, 186, 370,
 விந்னைப்பயன், 357, 432. [460] - 61.
 விந்னைப்பெயர், 133.
 விந்நையசைச்சொல், 468.
 விந்நையது ஏவல், 246, 253. [574.
 விந்நையருத்தல், 357, 513, 550,
 விந்நையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161,
 167, 169, 201.
 விந்நையெச்சம், 437, 551.
 விந்நையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி
 லொடு முடிதல், 561.
 விந்நையெச்சம்பெயரெச்சவிந்நையோடு
 முடிதல், 559. [தல் 133.
 விந்நையெச்சம் விந்நைப்பெயரான் முடி
 விந்நை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்ப
 து, 569.
 விந்நைவிந்நைகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.
 வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542,
 வீங்குநீர்ப்பரப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்குநீர் 212

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தன்னடு, 524.
 வீணைமங்கலமிழ்த்தல், 176, 187 - 8.
 வீதிச்சி ரப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியிற்பொதுமகளிரைக்காமுகர் பு
 வியாத்திரு, 508. [முதல், 171 - 2.
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவநயம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23,
 வீரபானம், 520. [500.
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுழவு, 106, 118.
 வீரமொழி, 525.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரையைக்கொள்ளல்,
 வீரன்பின்டி, 301. [329.
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழுவர் - காணியாளர், 140.
 வீழ்துயர் - விருப்பத்தான் வருந்துயர்,
 வீழ்ந்தாடல், 89, 193 - 4. [347.
 வீற்றிருத்தல், 43, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374.
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185,
 வெகுண்டோனவியம், 85.
 வெங்கதிர்படுமையம், 344.
 வெங்கள் - கடுகமயக்குங்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்த்தற்குரியமாலே,
 14, 321 - 2, 329, 331, 371,

வீசல், 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு நாயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெற்றற்குரியவயிர், 346.
 வீடுபேறு, 296.

496, 028 - 9.
 வெட்சிப்புறநடை, 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடிசிரிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிப்படவருதல், 322.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கதிர்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எடுக

வெண்கலக்கன்னூர், 155.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் சித்குங்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.
 வெண்காலமணி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 505 - 6, 505,
 வெண்குன்று - சுவாமிமலை, 516.
 வெண்குதாளம், 340.
 வெண்கொற்றக்குடை, 116, 168.

வெய்யோன், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோன் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயிற் றி ர்விழுங்கியதுகிற்கொடி,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவினயம், 85,
 வெரிந், 544. [87.
 வெல்நூ - கடுமைசெய்யும்நூ, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்வென்றி, 508.
 வெள்யாணைக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்வரிக்காய், 417, 430.
 வெள்வான், 440.

வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்சிறுகடுகு, 200, 585.
 வெண்டலைப்புணரி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி: இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியற்றிய தூல்களுளொன்று,
 வெண்டுகை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டேர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழந் தண்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெல், 294.
 வெண்பலி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிறை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில்), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.
 வெண்மணி (கண்), 86.
 வெண்மதி, 207.
 வெண்மழை, 378.
 வெண்முத்தம், 213, 368.
 வெதிரம், 340.
 வெதும்பல், 84, 434.
 வெந்தை, 467.
 வெப்பமுற்றேனவினயம், 85, 87.
 வெப்பு - தொழுநோய், வெதுப்பு,
 வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.
 வெய்யவன், 291.
 வெய்யவெய்ய, 211.

வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளிவடப்பாடி, 548.
 வெள்ளிடை மன்றம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்றக்
 களுள்ளுன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமரவரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்றம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை; 186.
 வெள்ளிவாரம், 508.
 வெள்ளிவிளக்கம் - வெள்ளியவிளக்கு,
 124 - 5, 182, 198.
 வெள்ளிவேயுள், 23.
 வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.
 வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.
 வெள்ளுர்க்காப்பியனார் - இடைச்
 சங்கப் புலவருளொருவர், 7, 8.
 வெள்ளெட்சாந்து, 467.
 வெள்ளை - பலராமன், 206, 219,
 356, 387 - 8, 443.
 வெள்ளைக்கோட்டி, 591.

எந் உ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

வெள்ளை நறுந்தாளி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்புரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூவடிமுக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையேறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைநக
 ரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இள
 ஞ்செழியனென்றும் இவனுக்குப்
 பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வெள்ளேலான்குன்று, 577.
 வென்றவீரர்களங்கொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாணை, 557, 559.
 வேங்கடம்மை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353.

வேடர்நிரைகவரப்புகும்பொழுதுகொ
 ம்மவைமுன்செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மாள் - செங்குட்டுவன்மனைவி;
 இவள்கண்ணிக்குக்கோயில்கட்டு
 வித்தவன், 521, 562, 570.
 வேணு, 188.
 வேத்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கன் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதநீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமூன்றிற்கு
 முதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிர
 மன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்
 கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லநாளிலே கோட்டைவா
 யிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை யெல்லாமுடித்
 துப் பாட்டுண்ணல். 549.

513 - 4,520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.
 வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையரிற் சர்திக்குற்றப்பட்டாருக்
 குச்செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேட்கை, 186, 510.
 வேட்டம், 320, 542,
 வேட்டனம், 81.
 வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
 வேட்டுவர்தாம்பெற்றநிரையைக்கொ
 ல்லன் துடியன் முதலியோர்க்குக்
 வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
 வேடர், 318, 321, 330, 525.

வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.
 வேந்துவிலக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினைமுடித்தவேந் து வ ர ள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தார், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.
 வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
 வேய், 330, 342, 402.
 வேய்கரிகானம், 334. [வன், 321.
 வேய்தெரிகானவன் - ஒற்றுவேட்டு
 வேப்படுமுத்தம், 524.
 வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்
 கமைத்தபொறி, 414.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எடுங்

வேயாமாடம், 137, 153.

வேனிற்பள்ளி, 127, 220, 229.

வேயுள், 23.
 வேரச்சுக்கொடி (ஆரம்), 379.
 வேரி, 195. [560 - 61.
 வேல், 44, 160, 209, 213, 430,
 வேல்கிழித்த ஆகம், 560.
 வேலன் - பழமத்தான், 90, 517, 522.
 வேலி - அரண், சூழ்தல், 33, 37,
 163, 185, 200, 212, 217, 345.
 வேலை, 199, 202, 523.
 வேலைவாலுக்கம், 183, 558. [524.
 வேழம் - மூங்கில், யானை, 355, 492,
 வேழம்பர், 158, 539.
 வேள்வி - ஓமம், 191, 279, 371, 406,
 494, 504 - 5, 569, 572, 589.
 வேள்விக் கிழத்தி-வேண்மாள், 570.
 வேள்விச்சார்தி, 570.
 வேள்விச்சாலை, 590.
 வேள்விமாக்கள், 570.
 வேள்வியில்விழா, 362.
 வேள்வி வேட்டோள், 568.
 வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379.
 வேளாண்சாமந்தர், 157.
 வேளாண்பூதம், 497.
 வேளாவளி, 384.
 வேளாளர், 260, 262, 268, 280.
 வேளை - ஒருகேர, 467.
 வேற்காரர், 436 - 7, 466.
 வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, 391, 484.
 வேற்கோட்டம், 241, 248.
 வேற்றடக்கையர், 543.
 வேற்றரசர், 123.
 வேற்றாண்ப்படை, 546.
 வேற்றுப்புலம், 300.
 வேற்றுமைத்தொகை, 353, 475.
 வேற்றுர்க்கட்சி, 320.
 வேனல் - வேனில், 229, 334, 345.

வேனித்து, 340.
 வேனித்திங்கள், 314, 383.
 வை - வைக்கோல், 418, 430.
 வைகல்-ஒருபொழுது, துயிறல், 122,
 213, 269, 365.
 வைகறை - துயிலறுவதற்குக்காரண
 மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,
 352, 356, 370, 389.
 வைகறைப்பாணி, 339.
 வைகறைபாவோர், 339.
 வைகறையாமம், 16, 135, 182, 254,
 வைகுறு, 14. [269, 291, 302, 408.
 வைசாகநிலை - நிலையாறனுளொன்று,
 76, 81, 120, 121.
 வைணவநிலை, 81, 193.
 வைத்தல் - நினைத்தல், 307.
 வைத்தும், அசை, 310, 477.
 வைதாளிகர், 537.
 வைதாளியாவோர் - பலவகைத்தா
 ளத்திலாவோர், 140, 157.
 வைப்பு, 290.
 வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லாப்
 பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,
 182, 185, 198-9, 218-9, 363,
 366, 380, 384, 491.
 வையை - ஒருநதி, 173, 341, 353-4,
 359, 376, 462, 465, 511 - 2,
 574, 587.
 வையைக்கோள், 486, 578.
 வையைநெடுமால், 462.
 வைராக்கியம், 583.
 ஸ்ராவகர், 501.
 ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார், 442.
 ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி, 291.
 ஸ்ரீகைலாயம், 241.
 ஸ்ரீகோயில், 169, 257, 270.

வேனலங்கிழவன், 294.
வேனில், 16 - 7, 43, 171, 224,
256, 332 - 4, 362.
வேனிலரசன், 220 - 21, 363, 380.
வேனிலாகிய அமைச்சன், 305.
வேனிற்காலை 186, 246, 267, 232.

ஸ்ரீகோயினாயனார், 291.
ஸ்தானுங்கம், 284.
ஸ்திரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.
ஸ்தேயசாஸ்திரம், 437.
ஸம்ஸாரம், 265.
ஸமவாயாங்கம், 284.

கூடு

பிழையும்
திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
---------	------	-------	------------

எ	உ	வரசனைக்கலந்தவை	வாசனைக்கலந்தவை
கஅ	க	அலர்தலை	அலறுதலை
உஉ	உக	சக - ௫௨	சஉ - ௫௩
சஉ	கக	உபசரிக்க	உபகரிக்க
௫க	உஅ	பெருங்கூறு	பெறுங்கூறு
௫உ	கஎ	தேனுமமுதும்	தேனுமுதும்
எ௦	உஅ	இயல்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
கஎ	க-உ	நின்றியங்கு.....வந்து"	
க௦க	கக	நாலரைவில்	நாலரைவிரல்
க௦க	உக	புறமுழவான	புறமுழவாவன
க௩௫	உக	திருதருதலானே	திரிதருதலானே
"	உக	உவமருபு	உவமவுருபு
க௩அ	கக	கோட்டம்	கொட்டம்
"	உக	பன்னிண	மைந்நிண
கசு௫	க௦	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	உ௫	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்டி
கசுஎ	க	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	கக	"	(பா) குயிற்றிய
கசுஅ	க௦	கோயினு	கோயினு
க௫௦	உ௩	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	உக	பரத்தர்	பரத்தர்
கசு௩	கக	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	உ௩	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
கசு௫	உ௩	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
கஎ௩	௩ச	குறிப்பித்	குறிப்பித்
கஎக	க	பாடலும்	பாடலும்
கஎக	௩௦	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட
"	௩க	கோட்டம்	கொட்டம்
கஅஉ	உஉ	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
கஅச	கக	க௩எ	கசுஎ
"	௩௩	க௩௩	க௩௩

11	அமருமென்க	அயருமென்க
கஅசு	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
கஅசு	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
ககரு	கோட்டம்	கோட்டம்
11	வயசாயை	பயசாயை
உரு		

எருரு

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ௦௩	உ௦	பிடக்கைவிரலி	பிடக்கைவிரலி
உ௦௫	௧௫	தோன் டகொடுத்தாள்	தோன் மக்கொடுத்தாள்
உ௨௧	௧௪	பூசியும்மென்றபடி	பூசியுமென்றபடி
உ௨௮	௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
உ௨௯	௧௯	பராட்டி	பாராட்டி
உ௪௧	௩௧	எஅ - அஎ	எச - அஎ
உ௪௪	௧௩	சோர்ந்த	சோர்ந்த
உ௪௮	௩௪	குளிர்சார்	குளிர்சார்
உ௮௧	௨௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௩௦௦	௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
”	௨௯	பண்டையாயென்றபடி	பண்டையுடையாயென்ற படி
௩௧௧	௧௪	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௧௬	வெயிற்த்தநிராக	வெயிற்த்தநல்லானிரைக
”	௨௮	முடுகிலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௪௨	௩௨	கையடுத்தது	கையெடுத்தது
௩௬௦	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௬௮	௨௧	தருவது	தருமது
௪௦௬	௨௯	கொடுத்தது	கொடுத்தது
௪௧௦	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
”	௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	௨௦	தருவது	தருமது
௪௨௧	௨௪	நீடுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௬	௨௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨௪	௩	ஆற்றான்	அரற்றான்
௪௩௪	௨	சென்றாறென்க	சென்றானுகவென்க
௪௩௮	௧	வினைப்பொருள்	வினைபொருள்
௪௪௧	௨௧	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
௪௪௪	௧	மாயவன்றன்	மாயவன்றம்
௪௪௮	௩	வாசுகியை	வாசுகியை

சசக	க0	போற்றத்	போற்றப்
சடு0	எ	கழப்பிடு	கழப்பிடு
சடுக	உச	உதையாலமயானு	உதையாலமயானு
சடுஎ	கஎ	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
சசுடு	ஈடு	யென்னுற	யென்ற
சசுஎ		கசுஎ	சசுஎ

எடுசு

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சகௌ	௩௫	உயவர்பெண்டி	உயவற்பெண்டி
சக௫	”	பிடித்	பிடித்தன
௫௦௦	௨௩	செல்லி	செல்வி
௫௦௩	௩௪	தாழ்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
”	௩௮	பழ. கக-க௩௫	பழ. க௩௫
௫௦௪	௩௯	௨௫ - ௩	௨௫ - ௩
”	௩௮	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௫௦௮	௨௧	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௫௧௦	௧௪	புதவாது - மமையிற்	புதவாது - உம்மையிற்
௫௧௨	௩௩	புறநானூரு	புறநானூறு
௫௧௮	௬	குலைமலை	குலமலை
௫௨௬	௧	பெறாஅண்	பொறாஅண்
௫௩௨	௨௯-௩௧	“வாழ்க...காக்கென”	
”	௩௧	௨௫ : க௮௧ - ௨	
௫௩௬	௩௪	அந்தீப்பாணி	அந்தீம்பாணி
௫௫௨	௧௨	குறையென	குறையென
௫௫௩	௧௩	புறவி	புரவி
௫௬௪	௨௫	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
௫௬௯	௨௬	திருமஞ்ஞமர்	திருஞ்ஞமர்
௫௪௪	௨௪	சோவலன்	கோவலன்
௫௪௫	௨௬	பொற்புடைந்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
௫௪௮	௨௯	அழகனின்	அழயின்
௫௪௯	௮	யேற்றினன்	யொற்றினன்
”	௨௬	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
௫௯௧	௩௪	கமர்முந்	காமமுந்
௬௦௪		அல்லீறு அன்னீருதல்	அல்லீறு அன்னீருதல்

Commercial Press, Madras, S. E.